

Alte Drucke

**ANTO. DE BVTRIO || IN QVINQVE LIBROS DECRE=||TALIVM
COMMENTARIA ... Summarijs ... Flori || de Sura Lugdunen[sis]
... || ... ||**

... || SVPER SECVNDA PARTE SECVNDI || DECRETALIVM. || CLARISSIMI IVRIS ||
VTRIVSQVE DOCTORIS DOMINI || Antonij de Butrio perutilis Lectura super
secunda || parte Secundi Decretalium accuratissime ...

Antonius <de Butrio>

Lugduni, 1532

De appellationibus. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150682

quo ibi adest rōne alterius officii: qđ etiā necessariū est: sic non ob. l. pe. de inoffi. testa. 2. qđ no. 3. e. cū sup. vbi assistendo pndicat. ¶ Vbi cūq; dicitur sniam pndicare tertio recipere hic generales limitatiōes huius in pncipio posui limitatiōes negatiue huius affirmatiue. ¶ Pri ma limitatio est vt hic pcedat qđ snia est lata in pntē: scđ si in abntē cōtumaciter: qđ tñc pndiciū suū etiā scientis nūq; extendit ad ter tiū: qđ potius psumit lata ppter culpā cōtumacis: qđ ex vera iustitia: 2 culpa illius alteri nō dñ nocere. C. de pign. l. ptes. ff. de enic. l. si ideo ff. de pig. si supatus. idē si ppter spālem iniuriā ipsius: 3 quē lata est: snia in cū lata sit. l. si seruus. §. si hereditatē ff. de le. j. Secūda limita tio qđ in oibus casibus gñaliter exigit patiētia. pati aut nō dñ qđ ipe venit ad iudiciū: 2 suscipit in se iudiciū totū vel cū eo pro iure suo: qđ tunc nō videtur permittere eū agere per se. ff. de libe. cā si pariter. idē si pteretur. l. si debitor. §. i. ff. qui. mo. pign. vel bipo. sol. 2. l. licuti. §. nō videt. eo. ti. quando aut debeat fieri hec phibitio. Dicit Bar. in d. l. sepe. quia dñ fieri ante litē conte. post litē enim cōte. ipse phibere non pōt ex quo iam celebratus est quasi cōtractus ex quo qđ obliga tur instantie. Ad qđ. l. si pluribus. de leg. j. 2 hoc inquantū vult cum phibere ab instātia. hoc verū dicit qđ scuit ante litē. cōte. sed si scuit post litē cōtes. pōt phibere quantum ad hoc. vt nō pñudicetur iuri suo. vt. l. si pariter. §. respō. de libe. cā. 2 qđ ibi nō. 2 dicit phibere siue tacite siue expresse prohibeat puta dādo libellū. vt. d. l. si pariter. C. de noua. l. iij. quantūcūq; aut post litē cōtes. nō pōt phibere pōt assilire liti ne colludat. ff. de inoffi. testa. l. si suspecta. C. de litig. aut. nunc heres. Ad hoc. l. titia. 2 qđ ibi nō. ff. solu. ma. In exercente aut officium cū alio de iure suo. dñ. i. cū inter. 2 hec sufficiant.

- 1 Sententie vbi contrarie feruntur: valet lata pro reo nisi causa actoris sit fauorabilis.
- 2 Fauior cause est preferendus fauori persone.
- 3 Sententie quando possunt ferri contrarie a duobus ordinariis 2 qđ pñualeat alteri.
- 4 Sententia iudiciū discordantium quando valeat.
- 5 Sententie contrarie ex quo pferantur a diuersis iudicibus sup ea dem re quare snia ordinariū teneat pro reo.
- 6 Antonius de butrio huiusce operis autor vñuebat anno dñi. 1402. 2 in die. xx. mensis octobris.

Globus. Se summat. 2 tria sunt dicta. ¶ 1. Not. qđ vbi snie ferūt cōtrarie valet snia la ta pro reo: nisi causa actoris sit fauorabilis. 2. sic nō. qđ fa uor cause preferit fauori persone. ff. hic quatuor causas fa uorabiles: matrimonii libertas: dos: 2 testm. nō. qđ ex cōtractu snia rum delegator pēdet ex arbitrio superioris. ¶ 3. Tertio nō. qđ pñarie tas sniarū ex cōpromisso vtrāq; inicit. ¶ 4. Quero de exēplo qđ pos sunt ferri snie cōtrarie a duobus ordinariis. dñ fm Abb. in duobus cō sulib. ff. de offi. cōsu. l. i. in duobus comitib. regētib. pro indmiso. in duobus doctorib. vt in aut. habita. C. ne si. pro pa. Hof. dicit qđ pri mū mēbū habet locū in ecclesiasticis iudicib. nisi dicerent ecclesia stici illi: qui sub ecclia habet iurisdictionē tpālē. j. de app. si duobus. Hof. pōderat qđ vna ecclesia dioce. vel ciuitas nō habere pōt epōs vel prelatos. de offi. ordi. qm. de preben. nisi de ecclesiasticis ordina riis posset habere locū. vñ. q. j. nō autē. Item posset correctio clerico rū simul in ecclia pñire ad Archidiaconū: 2 ppositū. idē in cogni tione caularū que ad eos: vel ad capitulū veniūt. idē vt ipse fatetur in glo. duo ordinarij pñt simul pñtrahere in eadē ecclia. de cōsue. itē cū fm verā opī. vicarij habeat ordinariū: vt nō. de offi. vi. c. j. lib. vi. er go 2c. item cum duo coadiutores dati essent epō. de cle. egro. c. j. lib. vi. itē in casu de parochia. c. j. itē vbi pñdisset ecclia restitutū cum substituto possidere. itē in pñlio puinciali gñali possent epī dispesa re in pari numero: tñc in his in quib. nō exigit plena cōcordia: bz locū qđ dicitur. de gñalib. aut auditorib. an de eis: vt delegatis: an vt ordinariis iudicet. vide in Specu. titu. iij. ver. quid de auditorib. vbi dicit qđ sunt ordinarij in audiēdo: sed in decidēdo. vide qđ not. in cle. de rescrip. auditor: qđ iuris si discordāt ordinarij: 2 ingitor be resis: habet de hereti. per hoc. lib. vi. qđ argui pōt qđ ingitor bz dele gatū. Quid si cōtrariāt ordinarij 2 delegatū pape in cōtrarietate sen tentiarū. dñ qđ ad i. papa. Quid si cōtrariāt ordinarij 2 delegatus college ordinarij: si snia est pro eo: vt summe equū qđ valeat. itē 2 pro actore in causa fauorabilis: sic rōne impediāt ei effect. cōtraria sen tētia delegati: quā nō impediēt ipsius college ordinarij delegantis vt hic. Sed si ordinarij pro actore delegatus: pro reo: vel in causa fauorabili pñiciat. dicit vtrāq; nō valere: cū vtrāq; a pari potestate sit lata: nec sit casus determinat. ad l. cōmodissime. de libe. 2 post bz. de rescrip. suscepit. lib. vi. vide si hec decre. nō emanasset. de iure dice retur nō valere sniam discordantiū numero pari. Quid si alter respe ctu cui effect fauorabilis: an habeat locū decre. dñ qđ sic fm Jo. an. qđ ponit hic de dote matrimonio 2c. ponit causa exēpli fm Alincē. Quid de cōpromisso necessario. Dicit Jo. and. qđ pñationem quā ponit vltima glo. 2 que ibi adiunguntur post Hofstien. videt qđ aliud in illo quasi dñ ci pōt qđ vbi ius aliter nō pñouidet. j. tit. j. cū special

recurrendum sit ad papam. de offi. deleg. ab arbitris. Ad hoc quod no. post Alinc. de offi. deleg. suscipiens. Infruit decre. fm Inno. qđ prius debemus adire ordinarios. scđo delegatos. ad arbitros nō nī si necessitate vigeat que voluntatē inducat cōpromittēdi. ¶ 1. Op. cum glo. qđ nō valeat sententia iudiciū discordantiū. vt ptz de offic. deleg. causam. Sol. nō valet quādo fertur aliquo iudice absente. scđ si presentibus oibus 2 discordantibus. vt hic numero pari. Si dispa ri statur maiori parti excepto casu. de rescrip. pastoralis. Sed de illo dic vt ibi. Fallit etiā in cā criminali epī vbi oēs debent esse cōcordes. ¶ 2. Glo. alle. iura. dic vt. s. eo. non pōt. glo. ponit tenorem tex. ¶ 3. Glo. viti. quirit de rōne diuersitatis horū casuū quare ordinarij tenet pro reo: vel in cā fauorabili delegator. nō dicit: qđ delegata pendet a superiore inordinata non est superior qui adatur nisi lex mortua: in arbitro nō est superior: nec a lege bz pñtem rō non videt bona in ordinario: qđ ibi est reperire superiore nisi in papa. s. de offi. dele. l. 3. Est ergo rō fm Hofst. vt magis differat iurisditio ordinarij qđ natu ralis est 2 fauorabilis. Itē in arbitro pōt assignari ratio: qđ cū ptās eius sit voluntaria: 2 nō necessaria sibi imputet cōpromittentes. ff. de arbi. l. dicere. §. stari. Hofst. qđ hoc late reperit. de cōsi. romana. li. vi. item cōpromissum vt stricti iuris. de arbi. dilect. nō suppleat a iure: sed omne omisum habet p omisso. vt. ff. de ver. obl. l. quicqd astringe. Ans sit oipotentia deo. ¶ 4. Finita per me Antonij de Bu trio die. xx. mensis octobris. ad. ccccij. quo tpe vigeat durissimum scisma: tunc electo Gregorio. xij. pro parte nostra: 2 pro vltamonta nis regnante Benedicto qui tñc accesserat Saonam requirēs Gre gorij vt pacta seruaret. Deus per sui clemētissimam misericordiā christianitati in tanta confusione prouidere dignetur.

De appellationibus.

Rubrica.

- 1 Sententia a qua non appellatur transit in rem.
- 2 Appellatio impedit effectum rei iudicate.
- 3 Appellatio 2 recusatio ac relatio cōueniunt in iurisdictione.

¶ 1. Cū de his qui sūt in iudicijs 2 tandē de sententijs: de remedijs quib. litigātes releuant est vtendū. ideo 2c. fm Hof. vel ferri snia a qua si nō appellat transit in rē iudicatā. s. tit. j. qđ ad cōsultationē: 2 de his visum in ti. pcedenti. ¶ 2. Quia vero appellatio impedit effectū rei iudicate. Ideo de illa videndū: 2 qđ appellatio recusatio 2 relatio cōueniunt in iurisdictione ad superiore deferēdo: ab inferiori ipe dienda seu suspēdenda. de quo de ap. legitima. lib. vi. ne multiplicet rubricas ista tria cōiungit materia. §. q. vi. in summa. 2 per totū quo ad primā partē. de scđa. iij. q. v. qđ suspitio. §. q. vi. quoties. rj. q. iij. iudicare. de tertia. §. q. vi. biduū. in si. repetit in. vi. cle. Joā. and. ponit hic casus quibus valet appellatio. Scđo casus in quibus nō valet. Tertio casus mixtos in quibus valet: 2 in quibus nō valet hoc ma gis laboriosum est qđ subtile multa remedia retractandi sententiam 2 impediendi iurisdictionem. rj. q. ix. in summa. 2 in Spec. de sen. prola. §. quoniam. vt lite pendet. dilectus.

- 1 Appellatione emissa nō tenet collatio beneficij postea facta.
- 2 Collatio beneficiorum de iure spectat in ecclesia collegiata ad prelatum 2 congregationem simul.
- 3 Sama probationem coadiunat. nu. 7.
- 4 Negligentia malicioza 2 dolosa operatur deuolutionem collatiōis beneficiorum ordinarij vel iurisdictionis ad legatum de latere.
- 5 Lite pendente non est prelatus priuandus obedientia subiectoꝝ.
- 6 Denuntiatio sola non ligat nisi sententia premissa.
- 7 Consuetudine non potest iudici vt plene probationi non stetur.
- 8 Ordinare non potest ecclesiam inferior epō instituendo anthoriza biliter sed presentando 2 conferendo sic.
- 9 Appellans non tenetur facere fidem de sua appellatione post li tem contestatam etiam si opponatur non appellatum vel nō rite appellatum.
- 10 Dilatio nunq; datur extra curiam pro dilatorijs probandis.
- 11 Iudex etiam delegatus quomodo se informabit super retractatiōe collationis.
- 12 Appellationem non deferens iudex an sit aliqua pena plectendus.

Electi. ¶ 1. Collatio bñficij post 2 contra ap pellationē legitimā facta non tñ. b. d. Primo ponit querelā ipetrantiū. Scđo dat indices ibi. sup. qbus. Et infra decidit quartū grauamen qđ cōtulerat ecclias spectantes ad collationē prioris: 2 huius decise tñ rñdet: sic fuit inepta decisiō sicut il la. de pñcip. venies. ¶ 2. No. arg. qđ snia cēsure est nulla. post appella tionē. ¶ 3. No. ar. qđ collatio beneficiorū de iure spectat in ecclia col legiata ad prelatū: 2 congregationē simul. de quo de elec. cū ecclia vñ terana. ¶ 4. No. ar. qđ fama in se nō inducit plenā probationem: sed coad iunat. ¶ 5. No. legatū non de latere 2 sic legatū natum non posse cōferre bñficiā legationis ad collationē alterius ordinarij spe

Electi. ¶ 1. Collatio bñficij post 2 contra ap pellationē legitimā facta non tñ. b. d. Primo ponit querelā ipetrantiū. Scđo dat indices ibi. sup. qbus. Et infra decidit quartū grauamen qđ cōtulerat ecclias spectantes ad collationē prioris: 2 huius decise tñ rñdet: sic fuit inepta decisiō sicut il la. de pñcip. venies. ¶ 2. No. arg. qđ snia cēsure est nulla. post appella tionē. ¶ 3. No. ar. qđ collatio beneficiorū de iure spectat in ecclia col legiata ad prelatū: 2 congregationē simul. de quo de elec. cū ecclia vñ terana. ¶ 4. No. ar. qđ fama in se nō inducit plenā probationem: sed coad iunat. ¶ 5. No. legatū non de latere 2 sic legatū natum non posse cōferre bñficiā legationis ad collationē alterius ordinarij spe

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

stantia nisi ex negligentia deuoluantur et videt. ex. exigere malitio sum et dolosam negligentiam. de quo de cōf. preben. c. ij. de primo. de offi. deleg. c. i. lib. vi. **¶** **¶** Mo. q. prelati non est priuandus obediētia subiectoꝝ litem pen. ante sententiā priuationis. viij. q. iij. nonne. de app. c. pe. **¶** **¶** Mo. ar. q. per solū denuntiationis actum promulgatur exercitio et ligatur contrariū p. de ap. pastoralis. s. i. Sol. dicit Hosti. q. hic premissa fuit sententiā. alio sola denuntiatione non ligaret. vt. d. c. pastoralis. **¶** **¶** Opp. q. sola fama non probet. de testi. veniens. Dicit Hosti. q. hic forte respicit consuetudinē anglie scdm quam credis. x. iuratis. asserentibus se credere aliquid esse: et essentialē vocē famā patere que cū non est plena pbatio nec tolerat in sententiis. de p. sue. c. ij. de quo. de proba. c. ij. r. c. ad nostrā. **¶** **¶** Mo. bene q. consuetudo non pot. inducere vt non plene probationi stetur et quod non plena habeatur pro plena. vide de fide. suo consilio. xvij. **¶** **¶** Opp. q. inferior epō non ordinet ecclesiā. vt p. de offi. archi. c. i. satis. Sol. non ordinat autorizabiliter instituendo: sed cōferendo vel presentando sic. ar. de offi. archi. c. vt nostrum. et no. de insti. c. i. r. ij. et no. de verbo ordinare. vide de offi. deleg. super eo. **¶** **¶** Quero aut si in curia opponat non appellatū vel non rite appellatū: an vt appellans possit prosequi arctetur ad faciendū fidē de appellatione: an arctetur ad hoc pbandū in curia. dicit hic Hosti. q. si neget appellatū ante litem conte. de hoc est fides faciendā. i. c. romana. s. i. vero. lib. vi. et tunc hoc erit in curia pbandum. de quo de sen. exco. p. tuas. Si negatur appellatū post litem cōte. non in vi declinatorie facta fore positione p appellatū qd sit appellatū: illa negata p appellatū si format appellans articulos petens remitti ad partes super illius pbatōne fiet remissio: et dabitur dilatio extra curiā: et sic fuit diffinitum p clementē. iij. et imputet sibi q ante litem cōte. non opposuit: q. cū papa sit ordinans cunctoꝝ. de fo. cōpe. et sic coram ipso lis contestat declinatorie non est loc. ff. de p. cura. si fili. s. veterani. s. tit. j. inter monasteriū. et sic venit vt peremptoria cuius pbatōnes non cogitur appellans defendere nisi aliter sit ab hōie vel a iure citat. perimit aut hec exceptio post litem conte. libellū actoris. et oia in eo petita. contra qd ob. de elec. c. i. lib. vi. et co. ti. cordi. c. lib. de hac materia. vide in Spec. de instru. ed. s. nūc dicamus. ver. sed pone. et de excep. **¶** **¶** nunc dicendū. ver. sed pone. **¶** **¶** Mo. q. pro dilatoris pbandis nunq. datur dilatio extra curiā sic pro peremptoris scdm stilū curie idem no. dñi de Rota sua cōclu. c. vij. alleg. de priuile. cū olim effem. in Spec. de dila. s. i. ver. sed et si. p. Jo. mo. et Archi. de excep. p. lib. **¶** **¶** vi. de testi. ex parte. r. c. de teste. de excep. c. i. **¶** **¶** Quero quōse infor mabit cui causa est cōmissa super retractatione collationis. Dicunt doc. qd se informabit scdm formam iudicij fm Tan. qd innuit verbum sollicite fm Hosti. q. d. non perfunctorie: ex officio sed scdm ordinem iuris pcedendo. sic. s. de iudi. exhibita. pnto qd poterit ex officio mercenario se informare: quia binc agitur per viam attentati iudice appellationis cōmittente que via est summaria: ideo sufficit simpliciter docere attentatū post legitimā appellationem. de quo. j. eo. constituit. r. s. de elect. cū inter canonicos. r. c. bone. r. c. cū nobis olim. **¶** **¶** Ho. i. ponit penas non deferentis. dicit in dicto. c. de cetero. r. s. patet. dicam. j. c. de priore. glo. sunt clare.

- 1 **¶** Appellatio generalis in omni causa non valet. nume. 3. secus in specie. nume. 5.
- 2 Appellatio iudicialis non valet ante grauamen vel iniusticiā illatam.
- 4 Appellari non potest a futuro grauamine nisi sit cōdicatum.

¶ **¶** **I**nter cetera. **¶** **¶** Appellatio generalis in omni causa non valet. h. d. Re fert appellationē et ipsi redargutionem et repulsionem. **¶** **¶** Mo. qd non valet appellatio iudicialis ante grauamē vel iniusticiā illatā. **¶** **¶** Mo. cum qui cōtra ius facit redarguendū. de v. supal. nisi. de tēpo. ordi. v. nō est. **¶** **¶** Mo. q. nō valebat iure ista appellatio sine cā: q. nec actu nec habitu cā appellandi poterat adesse et sic erat manifeste frustratoria. dic hodie. vt. j. eo. vt debitus. vnde dicit Hosti. qd presagiebat ius nouū: sed aliud dicit quīs nouum. **¶** **¶** Mo. q. a futuro grauamine non appellat in iudicio nisi sit cōdicatum. j. c. cū cessante. **¶** **¶** Ho. colligit plura iura inter cetera qd nō valet in genere valet in specie. alie. cōcor. r. op. de. c. si sacerdos. de offi. or. Jo. an. remittit ad ibi no. r. x. iij. di. q. q. dic vt ibi via gñalis est.

- 1 **¶** Appellari nō l3 a correctione fallit si modus excedat. nu. 6.
- 2 Religiosi possunt compelli ad obseruantiam religionis in quos bz prior illorum iurisdictionem quo ad illa que sunt regule et obseruatie ordinis. nu. seq.
- 3 Iurisdictionem habet abbas in suos monachos quo ad ea que sunt regule et obseruatie ordinis.
- 4 Monachi quobus astringuntur videt3 regula et institutione monasterij et his que sunt concilij.
- 5 Appellare quando liceat abbati a pena.
- 7 Appellatio a correctione vt valeat exigitur qd fiat mētio de snia a causa procedendi et processu alio non valet impetratio.

¶ **¶** **N**ostram. **¶** **¶** A correctione nō appellat et postea mandat. **¶** **¶** Mo. litere date ad vñ finē nō sunt trabende ad appellationē et appellatio p defensione ini quitatis nō d3 fouere iniquitatē et malitiā. **¶** **¶** Mo. religiosus possit cōpelli ad obseruantiam religionis. **¶** **¶** Mo. abbatē habere iurisdictionem in monachos quo ad illa q sunt regule et obseruatie ordinis. vide de offi. ordi. quanto. **¶** **¶** Mo. duo q astringunt monachos: regula et institutio monasterij ad quoz obseruantia possunt cōpelli ex officio superioris: et astringunt in bis q sunt cōsilij. **¶** **¶** Mo. abbatē a pena nō appellari. Ad hoc. j. c. q. nos. Hosti. j. est clara. Fallit interdū. de penis. quīs. lib. vi. in fi. de cōse. di. j. vestimenta. r. c. ad nu ptiaz. ff. de adm. re. ad cui. p. l. i. de relig. do. q. cōtingit. post princi. **¶** **¶** Opp. cū vltima glo. q. a correctione appellat. i. c. reprehensibilis. r. c. de priore. So. appellat si modus excedat: alio q. fit correctio ad penitentiam: extra formā iudicij. x. vij. q. ii. si homo. q. de cā etiam nō admittit recusatio. j. eo. c. speciali. in fi. r. hoc pcedit in regularibus. Vin. dicit qd si pceditur cōtra monachū nō in formam iudicij: tunc pcedit qd a correctione nō appellatur. Si procedit in formā iudicij pot. monachis sicut et alijs iudicij. fm Tan. et Vin. Inno. dicit qd olim quo ad facultatē appelladi poterat esse differentia inter pcessum cōtra regulares et ptra alios: q. regulares vix aut nunquā audiebant appellātes clerici audiebant facilius: sed hodie nō est differentia inter regulares et seculares: nec differt an appellet a correctione: an ab alio pcessu: q. si grauat auditur appellans. j. c. vt debitus. l3 olim esset differentia an appellet a corruptione: q. in alijs audiebatur. tene istud hodie fm Hosti. qd siue in pcessu ptra regulares: siue alios si grauantur appellant. Sed in hoc est differentia q. facili3 grauantur seculares q. regulares: q. plus laxant habere pcedendi contra regulares q. ptra seculares: in modo pcedendi in solennitatib3 iudicialib3 obmittendis. et olim et hodie est magna differentia inter correctionē regulariū et seculariū clericor. j. c. cū speciali. de accusa. qualiter. ff. ad fi. de fimo. p. tuas. s. si. et idem Guil. in Spec. de ap. s. i. in quibus. vers. xi. **¶** **¶** Aduertendū tñ qd vt valeat appellatio a correctione exigit qd fiat mētio de snia a cā pcedendi et processu: alio non valeret impetratio etiā in appellationis causa. de rescrip. dilectus. j. de cōba. de super eo. Et his habet vna differentia inter correctionē et alias causas et alia: q. in corruptionibus nihil potest consuetudo ne quis corrigatur in alijs causis et iurisdictionibus sic. de consue. c. ii. de prescrip. per totum. de offi. ordi. irrefragabili. s. j. de rescrip. cum non liceat. et cum ex officij. fm Inno.

- 1 Appellans si infra terminum a iudice a quo vel a seipso statutum appellationem non prosequitur sententia vel iudicio illius a quo appellauit stare compellitur. nu. 7.
- 2 Appellans statuere potest sibi terminum tamen minorem iuris ad appellationem prosequendam.
- 3 Appellationis terminum statutum ab appellante potest iudex moderari et restringere.
- 4 Iudex quandoq. statuit vel moderatur terminum iudicem ad eundem ad quem appellauit.
- 5 Appellatio quō videatur deserta per lapsum termini ad releuandū vel appellationem prosequendam.
- 6 Appellatione deserta quō audiat appellans iusta cā et cōtradictione vt appellationis tps nō videatur appellanti sublatum.
- 8 Appellatus si infra terminū statutum prosequi cepit an possit appellans lapso termino ad prosequendum prosequi.
- 9 Appellanti an sufficiat se presentare infra terminum dato quod nō prosequatur.
- 10 Appellationis iudex an possit abbreviare terminum statutum p iudicem a quo ad appellationem prosequendum.
- 11 Appellationis terminus statuendus ab homine qualis sit et an possit preueniri.
- 12 Appellatione deserta an iudex a quo prosequi possit vel exiga alia citatio.

¶ **¶** **P**ersonas. **¶** **¶** Si appellat infra terminū a iudice a quo vel a seipso statutum appellationem non prosequitur sententia vel iudicio illius stare compellitur a quo appellauit. Sūt duo dicta. scdm. ibi. Si aut. **¶** **¶** Mo. appellatū posse sibi presigere terminū ad appellationem psequendā qd intellige dñm modo statuat terminū minorē iuris. **¶** **¶** Mo. i. terminū statutū ab appellante iudicē posse moderari et restringere. **¶** **¶** Et no. q. qñq. statuit iudex vel moderat terminū ad eundem iudicem ad quem appellauit. **¶** **¶** Mo. effectū desertionis appellationis per lapsum termini ab appellante statutū a iudice moderati: quia congruum sibi assignauerat: quia compellitur stare iudicio iudicis a quo vel snie: si illa esset lata: contradictione et appellatione remota. Et ex hoc videtur qd deferens appellationē: tanq. verus contumax: non audiatur appellans. de quo dicā. j. c. directe. **¶** **¶** Et no. qd bec expollent: procedas omni cōtradictione cessante. **¶** **¶** Opp. qd audiat appellat3 et contradicens: licet deseruerit appel

lationem. S. de re iudi. c. causa. 2. f. eo. directe. Jo. an. dicit. qd. cōtra
dictio et appellatio reficitur ex nō iusta causa: qñ vult ex hoc tantu
appellare qñ iudex a quo pcedit: sed cōtradictio ex iusta causa: ap
pellatio nō tollit vt ibi. dic vt dicā in. c. directe. ¶ Op. q. hec decre.
sup. at. q. idē repetit in x. fin. qd. dixerat in prin. dicit Jnn. qd.
S. locut. est in pn. qd. termin. fuit ab appellāte statut. et moderat. a
iudice. Scdā quādo nō fuit moderatus: qñ pars ibi statuit congruū
terminum. Vel in prima parte termin. fuit statutus ad se presentā
dam. In scdā ad psequendum vel loquū prima pars qñ fuit appel
latum ab interlocutoria: qñ dicit stare iudicio tuo. Scdā qñ fuit ap
pellatum a diffinitiva. ¶ Op. q. nō deserat appellatio lapsu ter
min. hōis donec labitur terminus iuris. vt ptz. j. e. oblate. Sol. qui
dam dicunt qd. l3 appellans nō psequatur appellationē. j. terminū
hōis qd. p hoc nō est rata sententia: donec sit lapsus terminus iuris
non obit. j. eo. c. seq. z. c. p. x. qñ. que intelligēda sunt de termino iuris.
Alij dicunt qd. vtroq. vel altero termino lapsu remanet sententia ra
ta: hoc est verius. fm Jnn. qd. post terminū vel hōis: vel iuris ap
pellationem psequi nō potest. sed nec appellare pōt de nouo: qñ nec
gruari pōt a iudice: qui in examinatione cause amplius nō proce
dit: qñ nō vltra h3 quid faciat nisi qd. sententiā exequat. de offi. dele.
significasti. z. c. in literis. fm Jnn. nisi in exequendo modū excedat
fm Jost. de quo in. c. qd. ad cōsultationē fm Jost. ¶ Sed an lapsu
termino ad psequendū si appellatus. j. terminū psequi cepit pos
sit appellans post terminū psequi. Dic qd. nō qñ verū est qd. ipse nō
fuit psecut. j. e. ad hoc. t3 spe. c. ti. §. nūc videt. v. s. p. one. ¶ Si statu
tus est terminus ad se presentandū: an sufficit se presentare dato qd.
nō psequatur. t3 Spec. qd. sic. in ver. ibi alleg. l. cū sit. in glo. arg. qd.
iudex appellatus cū poterit psequi et petere confirmationē senten
tie. j. e. oblate. z. sic indirecte cōpelleat appellans appellationē profe
qui. de quo de ap. cordi. lib. vi. z. de re iudi. cū super. ¶ Alij qd. aut iu
dex quē possit abbreviare terminū statutum a iudice a quo. ponit
Spec. in ver. seq. z. residet quod nō possit: qñ nō est iudex pendēte ap
pellatione: qñ appellans pōt adhuc renuntiare. recitat alios dice
re contra residet in prima opi. ¶ t3 Glo. h. tāgit de multiplici termi
no ab hōie statuto circa appellationē et an possit pueniri. de hoc
h. q. vi. de offi. or. qñ. lib. vi. ¶ t3 Querit glo. an iudex a quo deser
ta appellatione psequi possit exigatur alia citatio. dicit qd. nō quia
habet pro citato a iure et peremptorie. j. e. spe. vnde ex tunc. i. lapso
termino pcedere poterit. Vel fm Jost. dic qd. tunc pcedere pōt:
qñ apparet eū contēpisse qñ tantū tēpus trāsiuit qd. apparet illū ad
terminū puenire posse. ff. de ver. ob. l. stipulationes. tu dic contra.
vt. j. c. reprehensibilis. ¶ t3 Mo. ad qd. de elec. cōmissa. lib. vi. ¶ Illud autē
dicit verū Jost. nisi ageretur de excusatione sententie: z. tēpus qua
drimestre nō esset lapsum. ff. de re iudi. l. iij. §. si quis.

1 Appellans ad psequendum h3 annum z. ex causa biennium
nisi ex causa moderetur z. si infra tempus non psequatur deserta est
appellatio.

2 Appellationis psequende terminus qualis sit.

3 Appellationis psequende terminū quomodo iudex quandoq. ex
causa abbreviat moderando scdm loci distantiam qualitatem pso
narum z. negotij. nu. 12.

4 Appellans nō psequens eius appellationem. infra iuris vel hōis
terminum qua pena mulctetur.

5 Appellari pōt etiā extra iudiciū a quocunq. granamine ante litis
ingressum vel post z. ante sententiā de iure canonico.

6 Appellatio extra iudicialis nō est proprie appellatio sed ad causas
pronocatio.
Et quomodo pōt quocunq. tempore psequi. nu. 10.
Et quare non potest dici appellatio. nu. 16.

7 Appellans in criminali auditur nisi delictū sit notorium.

8 Snia ex delicto notorio pōt in absentē etiā nō citatū proferri.

9 Appellatio extra iudicialis an cōueniat iudiciali. nu. seq.

10 Statutum loquens de appellatione non comprehendit pronoca
tionem ad causam incipiendam.

11 Appellans ad psequendum habet ex ratione triennium.

12 Dilationes seu inducias legis an z. qñ possit iudex abbreviare.

13 Iudex an possit statuere terminū ad psequendū z. finiendū.

14 Appellare nō l3 a futuro granamine ante sniam scdm leges.

15 Appellatio ante sniam passim an hodie admittat z. qñ intelligat
passim. i. nullo granamine expresso siue in iudicio siue extra et siue
causa legitima.

17 Appellans compellitur alternativē eius appellationem psequi
vel vt pareat primo iudicis mandato.

18 Snia l3 absq. citatione nō valeat qñ valeat p admonitionem.

19 Citationis vim operatur iudicis admonitio.

¶ Cum sit romana.

¶ t3 Appellans ad psequendū h3 annum: z. ex
ca biennium nisi iudex moderet. z. si. tēpus nō psequit ra
ta est snia vel redit ad primū. Si ante sniam appellavit:
qui de termino ipedit appellare pōt nisi sit notoriū. Primo ponit
terminū appellationis psequēde. Scdā penā nō psequētis. j. illud.

2 Tertia. ibi. preterea. an de crimine delatus appellet. ¶ t3 Mo. ex pri
ma parte terminū iuris appellationis psequende qui est cōis siue a
sententia appelletur siue ante. f. annus z. ex ca biennium. Et not. vt
habeat biennium ex parte cause exigitur qd. sit necessaria. Scdā qd. sit
ca evidens. ¶ t3 Mo. iudicē ex cā terminū appellationis psequende
posse abbreviare moderādo scdm distāciam locorū qualitatem per
sonarū z. negotij. ¶ t3 Mo. penā nō psequētis. infra terminū iuris vel
hominis: qñ si est appellatum a diffinitiva. tanquam verum contra
macem nō adire appellante: a diffinitiva secus si appellet a grana
mine qñ audiet appellās. Si noviter graue scdm vñ intellectū. in
ver. si vtro. ¶ t3 Mo. q. ante litis ingressum: z. post litis ingressum
ante sniam de iure canonico a quocunq. granamine pōt indifferen
ter appellari sicut a diffinitiva: z. etiā pōt extra iudiciū appellari.
¶ t3 Sed no. q. appellatio extra iudicialis nō est proprie appellatio
sed ad cām pronocatio. ¶ t3 Mo. q. in criminali auditur appellās nisi
delictum sit notoriū. Ex quo no. vñ effectū notoriū. ¶ t3 Mo. ar. q.
sententia pōt promulgari in absentē nō citatū qñ delictum est noto
rium. ¶ t3 Quero an appellationes extra iudiciales cōueniant iu
dicialibus. Dicunt Jnn. z. alij qd. fere in omnibus cōueniunt. Est
tñ differentia: qñ in ppria z. stricta appellatione seu locutiōe appel
latio est qñ sit in iudicio: z. in cā iā cepta pronocatio extra iudicialis.
¶ t3 Mo. qd. ppter statuta que faciunt mentionem de appellatione:
non dicit pronocatio ad cām incipiendā: qñ in iudicio appellās non
psequens. infra terminū assignatū nō auditur āpius super eo: super
quo appellavit. vt bic. z. s. c. p. x. qñ. secus in pronocatione extra iud
ciali: vbi non obstat lapsu termini semper puocans auditur nō eū
dz impediri quin alio iure se iuuet. fm Jnn. Jost. de alijs differē
tijs remittit. j. eo. bone. inquātum Jnn. dicit cum semper posse p
sequi demum a tempore illati granaminis a quo tempore currit tē
pus in extra iudicialibus. vt in cle. sicut appellationē. post autē com
putando a granamine posset alia via ius suū psequi: sed nō appel
lationis via: qñ nō trāsit actus extra iudicialis in rem iudi. Et hanc
puto fuisse mentē Jnn. Ad hoc de ap. cōcertationi. lib. vi. vt olim
erat disputatio. an vbi extra iudiciali appellabatur appellari. infra
x. dies. quas opi. vide de ele. c. i. li. vi. z. p. Archi. h. q. vi. in sum. Sz ex
peditur est siue appellet a iudice siue a parte qd. dz appellari. infra x.
dies a die illati granaminis. de app. cordi. lib. vi. l3 aliter Jost. di
stingueret. de ap. vt debitus. ¶ t3 Op. q. nēdū biennium: sed trien
nium. j. c. ex rōne. statetur. ¶ t3 Op. glo. iij. q. nō abbreviet iudex idē
claus legis. xvij. di. de his. cum similibus. Glo. dicit dilationes legis
cum causa nō possit bene arbitrarie sunt causa intercedēte. Fallit in
duabz dilationibz: in tpe ad appellandū: in tpe restitutiōis pcedēte.
Glo. alleg. iura. glo. pcedit fm Jost. inquātum velit abbreviare vel
elongare: sed nō potest illas ex toto denegare. Alium casum addit
Jost. vltra casum. glo. qñ vult abbreviare tps semestris datū ad redi
mendū aial morbosus. ff. de edi. cū lex. Vel ad pcedēdū beneficiū.
de sup. neg. p. zela. l3 de cōf. p. zela. c. h. idē de diebz q. dantur ad accu
sandū vtorē iuris mariti. iij. q. iij. §. aliter. fm Jost. causa istoz ca
sum fm quosdā est: qñ datur hoc tēpus a lege: siue ministerio iudic
is: idē in alijs oibz hōiū dilationibz: que dant a lege tñ sec. si den
tur a lege ministerio iudicis: qñ tñ possunt abbreviari. vt not. p. Ly.
C. quomō z. qñ. iud. auf. qui semel. z. in. l. i. C. de dila. Bart. in. h. C. de
re iudi. tenet z. in istis casibus: z. silius indistincte ex causa posse ab
breuiari: siue detur a lege tātū: siue a lege cū ministerio iudicis: patet in
tpe statuto ad pponēdas exceptiones vt dicit Dy. in regula indul
tum de regu. iur. lib. vi. in tēpore dato ad petēdū: z. finēdū restitutio
nē. ff. de mino. l. intra vtile. fm vnā lec. patet in tēpore dato ad adē
dū heredatē. ff. de here. insti. si quis instituat. ff. de acqui. here. l. quā
diu. oportet tñ qd. assit causa legitima: inter ceteras legitima causa
fm Bart. cōsuetudo fori. vt no. in auf. qui semel. C. quō z. quādo iud.
Ad qd. l. iij. in fi. ff. de testi. si iurisditio erat modico tēpore duratura.
de offi. deleg. cōsult. C. vt omnes tā ciui. §. milita. l. i. z. not. de offi.
deleg. de causis. z. j. e. sup. eo. Si causa est modice quātitatē. in auf.
nisi breuior. C. de sen. itē si res est tpe peritura: vt si est questio de re
tractatu tpali. Ad hoc. l. i. ff. de glan. legen. z. de iudi. c. h. item si causa
est in qua exigit deliberatio z. consiliū. de dila. expōnit causa hīc est
elongandū: ex qualitate cause vt si causa est de equo q. datus dilatio
bus se cōmēderet totū. l. medicamine. C. de anno. z. trib. lib. x. item in
causa alimētorū ne pereat quis fame. de hoc in Spec. de cita. §. sequi
tur. ver. qñ citatio sit per partē. de act. z. peti. §. sup. petitionibz. ver.
itē videtur. ¶ t3 Quero an iudex possit statuere terminū ad psequē
dū z. finiēdū. glo. alleg. pro z. cōtra. cludit qd. ad finiēdū nō possit: z. si
statuat habebit annū: vel ex ca biennium: quācū valeat statutio: velit
statuere ad se pntandū: vel ad psequēdū qd. intelligit. i. ad incipiēdū
psequi bene pōt: vt bic. z. hoc ppter appellationē que multotiens
frustratorie interponit. nam statuto termino remanet terminus ho
minis vel iuris reassumit iudex a quo officiū exequēdo vel psequē
do fm diuersitatē appellationis: an a diffinitiva vel interlocutoria.
¶ t3 Jost. remittit ad summa. c. titu. §. infra que tpa. ¶ t3 Op. qd. nō ad
mittitur appellatio indifferēter ante sniaz. C. quo. ap. nō reci. l. ante
snie. vt p3. q. vj. nō ita. Sol. fm leges reguli non admittitur: sed sic

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

15 scdm canones vt hic. ¶ Op. qd nō admittant appellaciones añ
sniam passim. vt. i. eo. vt debitus. dic qd admittant passim. i. nullo
granamine expresso: fm iura antiqua. ¶ Hodie nāq opz qd causa les
gitima alleget et exprimat: vt in p̄trario. ¶ Vel scdo passim. i. siue
in iudicio siue extra. ita tñ qd si appellat in iudicio: cās exprimat: si
extra iudiciū: et a iudice opz cās exprimat: vel probabiles cōiectu
ras. i. eo. bone: et si appelles nulla cā requirit fm hosti. sic dicit int. l.
ligendā decre. cordi. lib. vi. idē glo. de ap. cordi. li. vi. ¶ Querit gl.
16 quare nō dī appellatio: qz appellatio nō fit nisi a iudice: ab iniqua
snia. Et dicit glo. qd loq̄ de appellatiōib⁹ quas quidā faciūt: cū di
cunt appello te ad curiā: vel mibi facias iusticiā: s; dicit qd p hoc nō
tenet: de hoc mō citādī habetur. ff. de no. op. nū. l. de pupillo. s. si
quis ip̄i p̄tori. et vide in Spe. de cita. s. seq̄. ver. itē. qm̄ citatio fit
p partē. et de ac. et peti. s. super petitorio. ver. itē. vñ in p̄nci. vñ. col.
¶ In citatio possit cōmitti parti habetur ibi. z. ff. de acq. pos. l. iuste.
p Bar. Sed an pars possit citari propria auctoritate: fm formaz de
qua p̄cedit. dicit glo. qd loq̄ de appellatiōib⁹ que sūt extra iud
iciū ab aduersario: ne aliqd fiat in p̄iudiciū appellatiōis: sup eo in
quo appellat: et tales appellaciones sunt quasi puocatiōes ad cām
et talib⁹ appellatiōib⁹ est deferendo. i. eo. bone. z. dicit gl. qz clerici.
in electionib⁹ frequēter illas interponūt: p̄o alijs negocijs eccles
sie. de his que fi. a. ma. p. ca. c. j. de eorū effectū. no. j. eo. nō solū. li. vi. z.
j. eo. bone. ¶ Op. qd iſa sup̄nat. in ver. si vero. z. ver. si nāuit. Glo. vi
cit qd ver. si ver. si vero. loq̄ de appellatiōe interposita: ante litis
ingressum. ver. si autē loq̄ de interposita post litis ingressū ante
sniam. ¶ Dec est vā habēdo iſam ad quē. alā hī a quo nōcū appellat
ferz referz ad p̄ncipiū deſerta appellatiōe debeat stare iudicio in
dicis a quo: z continuat ad p̄ncipiū aduersando qñ deſerit appel
latio: a diffinitiuā hic qñ deſerit ab interlocutoria. ¶ Sed iā aut p̄o.
in ver. si vero loq̄ de appellatiōe an sit admittēda ab interlocutoria:
vel granamine ante sniam: vel litis ingressū. ¶ Op. glo. qd nō cō
pellat p̄sequi appellatiōē. j. eo. cōsuluit. z. c. sepe. Sol. cōpellit al
ternatim: vt aut p̄sequat: aut p̄ceat p̄io. iudici: z respicit scdo fm
Jo. an. hic glo. iſam ad quā. ¶ Op. qd in manifestis audiat appē
18 lant. j. eo. puenit. Sol. itelligit qd in manifestis. i. notorijs. ¶ Op.
qd non valeat snia in absentiā: absqz citatiōe. de cōsti. ecclia. Sol. nō
fuit requisit⁹ p̄ edictū p̄reptoriū: sed bene p̄ admonitiōē vt se cor
rigeret z quia fuit incorrigibilis: z notorium qz erat ex cōmunicat⁹.
19 ¶ Op. qd iudicis admonitiō sufficit p̄o citatiōe: etiā si fiat p̄ viaz
denūciatiōis euāgelice: sed nō placet hoc: qz opz qd sp̄aliter citet ad
sniam: monitiō fit ad aliū finē: qñ fit vt corrigat: vel dic qd fuit requi
sitas illa vice: alā tñ cū requisierat. vel dic qd requisit⁹ eū: non p̄ se
sed per discipulū appollinē: hoc vltimū tñ hosti. qd fuerit requisit⁹.
alā dicit notori⁹ quo ad satisfactiōē vel restitutiōē faciendā: ab
sens et requisit⁹ possit p̄denari nō tñ ex cōdicatib⁹: nisi mōitiōe p̄mis
sa. j. de sen. excō. sacro. nec hodie sine scriptis. eo. ti. c. j. lib. vi. idē
se est qd suppletione legi. vt dicit glo. Recitat alios dicere nullū ab
sentem: qz notori⁹: cōdenandū: nisi sit cōtumax. iij. q. ix. per totū.
C. quō z qñ in ea que. ff. que sen. si ap. re. l. i. s. item cū ex eo edicto. de
quo de iureiur. ad n̄am. si. et hoc dicit hosti. iust. z. tñ: z qñ mul
ti dicunt notori⁹: q nō sunt. j. eo. cōsuluit. j. tñ qz si notori⁹ sit: qñqz
h̄z legitimas defensiōes que sunt admittende. de offi. dele. ex parte
ij. de rest. spo. iſas ad h. tñ qz oīs cōdenatio maxime nimis accelera
ta odiosa. ff. de ac. et ob. l. arrianus. s. ti. p̄xi. c. h. et. c. cū bertold⁹. idē
Tā. et Inno. z sic no. in. c. nostra: tñ exigit in notorijs solēmitas triū
citatiōnū: nec etiā p̄emptoriū. Ad qd cle. h. de verb. signi. in cle. idē
no. archi. xij. q. ij. idigne. z. xxiij. q. iij. de illicita. z. Jo. xxiij. q. j. ecce.

- 1 Appellatio suspendit iurisdictionem iudicis a quo solū in cau
sa super qua pendet appellatio non in alia separata potest tamen
recursari.
- 2 Iudex pōt recusari eo qd ab eo est appellatū z ob id granauit sicqz
mibi dici pōt suspectus ex quo me semel granauit tanq̄ facto ostē
deret quod me non dilexerit.
- 3 Iudex recusari tanq̄ suspectus non pōt eo quod ne granauit pen
dente causa appellationis.
- 4 Appellans licet non audiat ut contumax appellatione deſerta
quō nō tñ semper p̄cedit talis contumacia in p̄sequendo.

Hec ¶ Appellatio suspendit iurisdictionem
iudicis a quo solū in causa sup qua pendet
appellatio nō in alia separata pōt tñ recusari. h. d. nō di
uiditur. ¶ Mo. j. qd dixi in sumario. ¶ Ex quo no. qd
index a quo z in cā civilī z criminali: z que habuit ortum ante appel
lationem pōt adiri cōtra appellatē nisi recusetur. ¶ Et no. vnam le
gitimam causam recusandi quē eo. s. qd est ab eo appellatū z grana
uit quod mibi sit suspectus est: si semel me granauit iam enim facto
ostendit quod me nō diligit z sic suspectus est. de accus. inquisitiōis.
3 Et qd hec p̄cedunt siue sit ordinarius siue delegatus. ¶ Op. qd nō
possit eū recusare propter solam pendētiā appellationis. vt p̄t
ff. apud eum quo. l. vna. Sol. aliud scdm leges. vt ibi. aliud secundū

canones. vt hic. quo casu si accusatur de alio crimine manifesto non
potest recusare sicut non possit appellare: sed si accusatur vel agitur
de iure non manifesto poterit recusari z appellari. vt hic. Alij dicūt
quod lex loquitur in delegato hic in ordinario. hic est contra textus
ibi. maxime. Alij e conuerso quod iſa in delegato: illa in ordinario
z. c. eo accepta. Ad hoc. j. c. sepe. z. c. pastoralis. s. penultimo. de offi.
deleg. hosti. dicit quod lex loquitur quod index non recepit appel
lationem vel dic quod potest recusari ex alia causa nō ex hoc solo qd
pendeat appellatio: vel loquitur scdm antiqua tempora scdm que si
ne causa poterit recusari sicut poterit appellari. j. c. super eo. Dicit
Jo. an. quod ex sola pendētiā appellationis nō potest quis ex cusa
ria: alā esset in facultate appellantis sibi creare causam recusandi for
te appellando ex friuola causa quod non est dicendum: sed bene pōt
ip̄um recusare ppter realitatem granaminis: z oportebit quod co
ram arbitris electis non solum p̄bet pendētiā appellationis:
sed etiam granamen z oportebit qd causam recusationis fundet sup
granamine. Item oportebit quod probetur granamen ex re mente
iudicis cessante in granando. vt not. j. eo. ex parte. sic debet intelligi
Specu. in tit. deleg. s. superest. item si ab eo. z dicit Jo. an. quod per
hoc non relinabitur a probatione granaminis coram iudice appel
lantis: quia probatio granaminis super recusatione producebatur
ad alium finem. de testi. veniens. h. de resti. spo. sollicitate. de sen. excō.
licet. lib. vi. vbi. no. dicit tamen qd si sit cōtumax in appellatione p̄se
quenda non poterit recusare: quia sicut verus contumax non appel
lat: sic nec recusat. quod not. alleg. j. eo. super eo. ij. fm Tan. z Vincē.

- 4 ¶ Mo. deſertor appellatiōis vt verus contumax non audiat ap
pellans nec etiā audiat recusans: sed certe non semper contuma
cia in non p̄sequendo repellit ab appellando. vt dicam. j. eo. dire
cte. vnde vbi potest appellare non tollitur recusatio si probetur gra
nament: poterit ad alium finem granamen ostēdere: licet nō possit
p̄sequi appellatiōem. arg. de sen. excō. licet. lib. vi.
- 1 Appellare poterit vtrāqz pars grauata sup eodem negotio.
- 2 Appellatiōe interposita ad diuersos iudices z a diuersa parte sup
eodem negotio quorum vnus est superior z alter inferior: superioris
iurisditio absorbet inferioris iurisditioē annullatqz gesta inferior
is a die sciētie.
- 3 Iurisdictionis stante dūbio tenetur citatus comparere z si nō com
paret est contumax valetqz processus contra eum cōtumacie puni
tiuus.
- 4 Citati non comparentis taciturnitas vel dolus non reddit gestum
nullum qz inculpatur quare non venit allegaturus iura sua vel eius
p̄uilegium.
- 5 Appellari an possit ab eodem ad diuersos alternatim ex quo valet
appellatio ad diuersos a diuersis. nu. 7.
- 6 Appellationis index quando sit eligendas per appellantem vel ap
pellatum.
- 7 Taciturnitas h̄z nocet appellanti nō tñ nocet ius suū p̄sequenti
tanq̄ non arctetur quis ad allegandum contra se.
- 8 Iudicis etiam competentis p̄cessus quō z quando valeat in absen
tem citatum appellatione etiam interposita.
- 9 Appellante vno a iudice inferiore ad papam z altero ad inferiorem
tenetur appellans ad papam comparere ad citatiōem iudicis infe
rioris saltem allegaturus appellationem suam alias valebit proces
sus a minori nisi sciuerit appellationem interiectam ad papam.
- 10 Appellare non licet omisso medio ad papam secundum leges secus
secundum canones.
- 11 Appellatione etiam legitima emissa valet sententia ppter contu
maciam appellantis non comparentis.
- 12 Citatus a iudice quem sciebat iurisdictionem nō habere z index etiā
sciebat an teneatur comparere.

Sed duobus. ¶ Superior ad quē tunc aduersa
rius appellauit si ignorat te super
eadē cā ad se. ap. appellasse te corā ip̄o cōparere volentē
poterit ex cōdicare. h. d. p̄mū. Scda dicit qd de civili indi
ce q nō sit de t̄pali iurisdictione ecclie non appellat ad papā. scda. vbi
deniqz. ¶ Op. qd sup eodē negotio vtrāqz pars grauata poterit ap
pellare: possunt ad diuersos iudices appellare. z tenet appellatio.
2 ¶ Op. qd vbi appellatio interponit ad diuersos iudices a diuersa
sa parte sup eodē negotio quoz vnus est superior alter inferior. Su
perioris iurisditio absorbet inferioris iurisditioē annullat gesta in
ferioris a die sciētie. ¶ Mo. iij. q. de eadē pōt agi corā inferiori iudice
qōne vertēte corā superiore: v3 qd a gis interim ignoratiā durate sal
te quo ad p̄cessum extraordinariū. ¶ Op. qd stāte dubio iurisditio
nis renet citat⁹ cōparere si nō cōparet est cōtumax v3 p̄cessus cōtra
eū cōtumacie punitiuus. Ad hoc qd no. Inno. de dila. p̄terea. Quid
de processu p̄ncipali. habet ibi. z dicā aliquid. j. Et no. qd vbi est cer
tum iudici eū iurisditioē nō habere nō valet p̄cessus in absentiā p
pter allegatiōē iurisdictionis etiā cōtumacie punitiuus: z certū est
vel nō esse solū ponderat p respectū ad iudicē z nō p respectū ad p̄r
tem. ¶ Op. qd taciturnitas vel dolus partis in iure aduersarij ab
sentie nō reddit gestum nullū. qñ id qd sit in absentiā causat mixtū
a culpa

in culpa sua: quia non venit allegaturus iura sua vel privilegium suum. vide Innoc. de dila. preterea. **C** f. not. q. valet appellatio ad iudicem: si a iudice an ab eodem ad diversos alternative possit interponi: ut appello ad istum vel ad illum iudicem. vide per doctores de Rota sua concludit. **xxiij. 2** in Specu. de appel. §. nunc tractamus. ver. sed pone. **C** no. q. h. taciturnitas noccat appellanti non tamen nocet ius suum prosequenti: quia non arctatur ad allegandum contra se. de pba. c. i. **6** **C** f. opp. q. non sit possibile vno appellante alium posse eligere iudicem: q. appellanti competit appellando eligere non appellato. Dicit Innoc. q. hoc decre. loquitur quando ex sententia vterque litigantium reputat se gravatum non enim gravato appellante ad archiepiscopum: licet non gravato ad alium et ad papam dicendo ego volo appellare ad papam: vel de ea agatur coram papa: quia non appellati sed appellantis est eligere iudicem appellantis nisi dicamus hoc procedere scilicet iura antiqua. scilicet que licet et licebat appellare ad papam sine causa. si. q. vi. ad romanam. fm Innoc. et puto q. hodie non procedat quod quando gravantur in diversis articulis: quia cuiuslibet appellatio devolueret ad suum quando ab eadem: ut quia petebatur fundus et fuit damnatus in dimidia fundi et quilibet appellavit. **C** f. opp. q. taciturnitas iuris adversarii impedit processum in absentem: ita quod non valeat. ff. de iudi. si pctor. §. marcellus. de re iudi. cum bertholdus. dicit Innoc. in c. si. de accu. quod decre. debet intelligi quando tacuit appellatus ad papam: sed non dolose: alias non valuisse quod actum est. Idem no. de dila. preterea. ubi dicit q. missio facta dolose sententis contra absentem non tenet: et si opponit de culpa repli cabitur de dolo vel dic quod processus punitivus contumacie non impeditur ut hic: quia ille surgit immediate ex culpa contumacie: que non tollitur per dolum presentis: quia hic debuisset ire allegaturus privilegium: sed alius processus in principali bene est nullus quia non promulgatur immediate ex culpa: sed propter iusticiam: que dolose tacita per presentem reddit processum nullum: quia sua per falsa iusticia reperitur processus fundatus. **C** f. oppo. q. non valeat processus inferioris iudicis appellatione interposita ad superiorem: quia per hoc est extincta iurisdictio inferioris. de restit. spo. audita infra. eo. ut nostrum. not. de constit. cum. **25**. dic si agitur de processu ordinario: ex quo contumacia punitur: si iudex et pars ignorat ad superiorem appellatum: et ignorantia est legitima valet processus: et imputet sibi qui non venit allegaturus privilegium. ff. de iudi. si quis ex aliena. Si iudex et pars scirent: non valet et etiam processus contumacie punitivus. ut. si. q. si episcopus. et patet ex not. de rescrip. super literis. et de accusa. veniens. et de app. pel. romana. lib. vi. et de offi. delega. prudentiam. unde dicit hic Hostien. et dat pro regula: quod si iudex sciat se non esse iudicem: vel se non debere procedere: non valebit processus. ut. si. q. si quis in ius vo. non ie. l. ij. et quod not. supra titu. i. ad probandum in iis duobus casibus. idem si agitur de processu principali. Dum tamen status litis hoc patitur: quia si ignorat vterque valet processus: si scit vterque non valet processus. Ad hoc quod not. de dila. preterea: et in regula scienti. de regu. iur. lib. vi. et digi. de rescrip. super literis. Adverte tamen quod illud quod dicit Hostien. non est simpliciter verum: quia non procederet nisi habuit haberet iurisditionem: licet obstat ex ceptio per no. c. cum super. de offi. dele. et digi. in i. c. caplo sup li. teris. et dicto. c. preterea. Si procedit vterque: et parte ignorante ignorantia iuris. et sic non probabilis: adhuc non valet processus: secundum Hostien. hic. unde dicit quod in casu in quo eius frustratoria defert negotium ad papam: sicut patet in casibus sedi apostolice reservatis. quod dic. ut not. infra eod. ut debitus processus habitus per inferiorem non valet. alleg. de accusa. dilectus. et hoc quia in illis casibus inferior nullo modo est iudex in aliquibus: et si iudex sit statim interposita appellatione definit esse iudex ut ibi not. et processus coram non suo iudice habitus est nullus. de iudi. at si clerici: oportet tamen quod appellatio perveniat ad partem: vel ad iudicem. ut not. de procura. auditis. et c. mandato: maxime cum nemo appelleret nisi a iudice: vel a parte nisi ubi iustus metus excusat. de quo not. plene. de cri. fal. c. si. hoc sane intelligit: ne obstat predictis: quando iudex deficit in iurisditione: hoc sciente parte: vel ignorante iudice probabiliter. Dicit hic Innocen. quosdam dicere q. hic mero iure tenet excommuni. processus: et multa imposita contumacia: ut hic in terminis nostris: fatetur quod in casu nostro de facili retractabitur coram iudice appellationis: hoc certificato: recitat alios contra: quod non retractabitur: quia si is contra quem lata est sententia petat illam retractari: oportet esse causam assignare: et si assignat dicens tu sciebas quod superiorem appellaveram: coram quo prosequi poteram: nisi opponeres quam preferantur tua si illam prosequi cepisses: vel hoc coram archiepiscopo allegasses: scdm Innoc. ad hoc scdm Hostien. quia tacendo videtur sue appellationi renunciare infra eod. sollicitudinem. §. fina. nec est quid imputari possit archiepiscopo ignoranti: qui si sciret: nec tacite deberet: nec procederet absque consensu partium: cum ex quo hoc non novit iurisdictio nem ad papam sciat esse devolutam: unde non teneret citatio: et frequenter nec scia. ar. c. de sta. defunct. l. vlt. et etiam digi. §. fm Innoc.

non ob. quod no. in c. cum. **25**. de consti. ubi no. q. si eodem instanti procedere coram superiore: et inferiore: non valet processus inferioris: vel q. hic dicitur procedit quando non dñ inchoatus est processus coram superiore: licet sit appellatus. ibi. quando est inchoatus vel q. ibi dicitur temperatur per istam decre. q. inferior iudex hoc sciuit secus si ignoravit. ad hoc de resti. spo. audita. hec omnia procedunt quando agitur de processu punitivo contumacie: quando de principali in casu scientie iudicis et partis. idem per omnia in casu ignorantie in principali coram inferiore si hoc patitur status cause ut quia sit lis conte. vel simus in casibus ubi lis non contestatur. Si non posset procedere: quia lis non sit conte. fiet quod dicitur. i. e. per tuas. et est causa validitatis processus probabilis. namq. ignorantia facit valere in his que sunt publici iuris: alias non valerent. ff. de offi. pto. l. barbari. **C**. de testa. l. i. scdm quosdam melior est ratio: quia cum ordinari sit in causa appellationis: et in alijs suis casibus mero iure tenet quod ab eo sit nisi per appellationem: vel recusationem iurisdictio suspensatur. i. e. sollicitudinem. et sic opus est exceptionis obicitur: et per hoc non ob. Si dicatur non valere processum in principali: quia funditus caret iurisditione nisi antea se faciat iudicem pronuntiando. ut no. de dila. preterea. quia vel dicendum q. homo non deficit funditus in iurisditione vel si deficit hoc non deficit nisi a tempore scientie. quod patet quia post scientiam non valet processus. Secus si deficit ipso iure: quia non valeret propter probabilem dubitationem iudicis scientie vel ignorante etiam parte hec procedunt quando nihil opponit appellans ad papam. Si ergo aliquid opponit postea veniens quandocumq. pendente iudicio: impedit processum secundum quosdam quia tetigit defectum iurisditionis. Recitat Innoc. alios dicere: et hoc ipse prosequitur quando non auditur opponens quod postq. alter incepit psequi litem appellationis coram archiepiscopo qui ad eum appellavit contumace existente qui ad papam appellavit: nam si postea veniat non auditur impedire volens processum. dicendo se appellasse ad papam: quia hec est declaratoria q. debuit opponi ante lit. conte. et licet hic non sit lis contest. in absentem non admittitur nisi quousq. admitteretur si fuisset presentis: quia actus inceptionis habetur pro contestatione sicut haberetur si presentis fuisset: qui abest contumaciter habetur pro presente. in auct. vt omnes obe. su. pronin. §. finantem. de dila. preterea. et no. de elect. c. i. lib. vi. in verbo absentia. Idem ad literam dicit. de dila. preterea. Primum dictum puto verum quando funditus non habet iurisditionem. Secundum procedit quando habet: sed elidibilem exceptionem: et quo ad casum nostrum procedit primum tenendo opi. q. archiepiscopus funditus non habeat: et pcedit secundum quando tenet opi. quod habet: sed elidibilem ut hic: quia exceptio reddens iudicium nullum opponitur quandocumq. de excep. pia. lib. vi. Tertio casu quando iudex ignorat adversario sciente an processus valeat in principali. Innoc. dicit quod valet. Nec ob. quod debet adversario nocere scientia sua: quia scientia ipsius compensari debet cum scientia alterius appellantis ad papam sicut et delictum cum delicto. de adulte. c. penul. et si. et dols cum dolo. ff. de dolo. si duo. et culpa cum culpa. ff. de compen. si ambo. Item cum vterque litigantium sibi iniuriam adversentur non tenetur vna pars ius alterius partis pro ipsa contra se allegare. ut no. de proba. c. i. licet iudex non debeat admittere petitionem appellantis si veritatem novit. Ex his inferitur q. si vna pars vadat ad superiorem ubi appellatum est: et scienter dicat false se appellasse: vel dolo taceat appellationi quam fecerat renuntiare: ideo iudex hoc ignorans procedat ad sententiam an teneat quidam dicunt quod totum erit quicquid egit renocandum vel condicione sine causa: vel per restitutionem in integ. ex generali clausula vel per querelam falsi. ff. de iudi. si pctor. et no. de resti. in inte. et literis. et de excep. cu venerabilis. Jo. an. remittit. de rescrip. super literis: post l. dpo. post glo. ibi l. dpo. tenet q. valet etiam nec queretur postea an fuerit appellatus: an non: q. ratione dubij iudex habuit iurisditionem: licet potuisset per exceptionem elidit: sic dicit Compo. se obtinuisse. Nec ob. q. hic no. Innoc. quia intelligit quando non fuit legitime citatus: vel loquitur hic q. pars dolose dicebat: cum sciret appellatum non esse: et hanc. q. et so. ponit ad literam archidia. de appella. romana. li. vi. §. si vero. et Bui. in spe. de cita. §. i. ver. item pone. digi. alias q. si iudex habet iurisditionem: licet exceptionem elidibilem. l. dpo. dicit verum. idem si nullam habet: si ius dat eam: vel conservat habitam: pendente dubio principali: ut hic patet de resti. spo. audita. sed si nullum funditus ita demum valet processus si tacite vel expresse pronunciat se competentem: expresse est planum: tacite quando contra eum opponitur exceptio: et ipse illa reiecta: vel non admittit sa procedit ad vteriora: sed si in absentem pronunciet: tunc non valet processus in principali: licet valeret incidenti: an sit iudex et quo ad puniendam contumaciam: ut nota. Innocen. de dila. preterea et sic debet intelligi: et limitari cle. si appellationem. de appella. in cle. que facit contra Compo. Domini de rota sua conclusio. lxxxiij. dicunt stilum curie habere q. pronunciat: per quam pronunciat causam fore devolutam: et alle. dictu Jo. mo. in regula in gnali. de reg. iur.

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

lib. vi. nescio de stilo. hoc est iuris qd dixi ubi est stilius serua stilium per hanc decre. dicunt De. z. Abb. qd parum iunant appellationes quas aliqui timentes processum ordinariarum faciunt corā testibus: etiam occulte quia ex quo ignorant valet processus ipsorum: z. hoc si certificari poterit alias secus. de quo. i. e. suggestum. ¶ **¶** Oppo. qd obmisso medio non appelletur ad papam sicut nec ad principē. ff. de ap. imperatores. Sol. aliud scdm leges scdm glo. Glo. ij. declar. rat dupliciter terminos tex. z. vlti. est Tan. ¶ **¶** Oppo. qd nō valeat sententia post legitimam appellationem. de ap. per tuas. glo. dicit quod hic tenet propter contumaciam istius non cōparentis: vel dic qd non tenetur lata ab eo a quo est appellatum. de accu. veniens. in glo. si. ¶ **¶** Querit glo. an citatus a iudice quem sciebat iurisdictionē non haberet iudex etiam sciebat teneatur com parere. glo. dicit qd non: z. nō tenet sententia si eam pmulget quia si scit z. c. ad hoc de res. gu. iur. cum qui certus. lib. vi. not. glo. pro his que dixi. s. literam. z. vide glo. de accu. veniens. in glo. ij. z. vide de rescript. super literis. in glo. z. vide de offi. deleg. prudentiam. ij. q. ij. si episcopus. an hec de ere. procedat si appelletur ad superiorem vel ad legatum. Hostiē. dicit quod sic. alleg. de offi. leg. c. j. z. in Specu. de ap. s. nunc tractem. verū. quid si a sententia.

- 1 Appellari nō potest ante z. post sententiam ubi grauat quia de iure canonico.
- 2 Iudex qd in terris ecclesie dz observare iura canonica z. nō civilia etiam inter laicos. nu. seq.
- 3 Appellationis via nō potest oppressus z. grauat in terris subiectis imperio adire immediate ipsam ecclesiam.

¶ Deniqz. ¶ **¶** Mo. qd appellari potest ante z. post sententiā ubi grauat quia de iure canonico. ¶ **¶** Et not. qd in terris subiectis ecclesie pronuntiandum est de iure canonico z. nō civiliter est seruandum ius canonicum z. non civile. de hoc de fo. com. pe. cum contingat. ¶ **¶** Not. qd oppressus in terris subiectis imperio immediate non appellationis via adire potest ecclesiam: z. facit ad no. de foro compe. licet. z. c. ex tenore. de cōsuetu. cum ecclesia. pōt adiri vt litera dicit Hosti. inducit hanc decre. pro argu. expresse qd laici subiecti ecclesie indicantur scdm canones in his in quibus discrepant leges z. canones remittit de testa. cum esset. z. c. seq. z. ad. c. romana. s. debet. lib. vi. z. procedit decre. quia hec loquitur de appellatione interposita ante sententiam quam tamen leges non admittunt. j. eo. super eo. cum conxor. ad hoc quod not. de foro compe. tenet. an hec consuetudo sit generalis quidam quod sic. alij quod est specialis. quarundam partium z. hoc placet Jo. and. non sunt glos. ad aliquid vtilis.

- 1 Appellans qui prius prosequi non potuit quomodo auditur post biennium.
- 2 Appellationis tempus currit a tempore sententiē z. notitiē. nu. 4.
- 3 Appellationis prosequende quantum sit tempus.
- 4 Appellationis tēpus qd currere incepit a tempore sciētiē z. notitiē an statuatur a principio vel fine appellationis.
- 5 Appellationis interponende an tempus quod duplicatum datur propter impedimentum habeat locum pariter in termino iuris et hominis: quale impedimentum causat dilationem secundi fatalis. numero. 6. 7. et. 9.
- 6 Impedimentum q. uale causat dilationem secundi fatalis. nu. 9. et qualiter probetur. nu. 7. z. quomodo requiritur quod duret. nu. seq.
- 7 Appellantes ad papam vel alterum superiorem ex quo nō possunt habere copiam pape oportet quod protestetur rōne impedimenti.
- 8 Appellanti quale impedimentū causat dilationem secundi fatalis.
- 9 Appellatus in quantum tempus possit negligente appellante pfe qui ubi velit prosequi.
- 10 Exceptio rei iudic. super infirmatione an obstat lapso fatali primo vel secundo si sententia feratur pro appellāte ubi appellatus petit primam sententiam executioni demandari ex quo non fuit discussum an bene vel male durante fatali.
- 11 Appellatione interiecta an dato lapsu pmi fatalis possit iudex prius exequi ubi aliud sibi non intimatur de impedimento.

¶ Ratione. ¶ **¶** Etiam post biennium auditur appellans: qui prius prosequi non potuit. Primo ponit dictū. Secdo eius rationem interserit. ¶ **¶** Opp. qd nedum biennium datur appellāti: si est legitima causa impeditus: sed adhuc infra biennium. decre. hec diffu se fuit glo. per Jnno. z. Jo. an. qui dicit in addi. Spec. in vlti. parte: qd dum portasset eam ad curiam: z. occurrisset questio de facto: perfectus sensus extrahi non potuit: ex his que scripsit hic. ¶ **¶** Mo. qd tempus appellationis currit a tempore sententiē. Expediam materiam huius. c. per. x. vel. ix. media. ¶ **¶** Primum quero quantum sit tempus appellationis prosequende dic quod tempus est anni: vel biennij ex causa sine appellatione ab interlocutoria sine a diffinitiva

vt hic: z. s. eo. cum sit. nisi a iudice moderatum. hoc verum de iure canonico. de iure civili dicit Jac. de bel. in auf. de bis qui ingre. ad ap. quod si appellatio ab interlocutoria annectitur principali habebit terminum anni: vel biennij si non annectitur principali habebit totum tempus. j. quod principalis questio determinari potest. C. de iudi. properandum. ¶ **¶** Secundo quero a quo tempore currit tempus appellationis prosequende. tex. hic probat quod a die sententiē ad idem. ij. q. vi. anteriorum. ver. sancimus. z. ca. q. ad si. ver. iudicib. hodie est expeditum per cle. sicut appellationem. dic vt ibi: quia currit a die interpositionis appellationis in extrajudicialibus a futuro grauiamine: currit a tempore illati grauiaminis. eo. tit. sicut. facit quod no. eo. titu. constitutus. ¶ **¶** Tercio quero an hoc tempus statuatur principio vel fini appellationis. Quidam dicunt quod tempus censetur statutum principio appellationis. vnde sufficit causam inchoatam. j. illud tempus. licet non sit finita. ad hoc inducunt literam ibi. prosecuti. quasi sufficiat quod aliquo modo sunt prosecuti. ad hoc. j. eo. constitutus. ver. intellecto. z. c. oblate. in prin. s. eo. per sonas. z. c. cum sit. In cōtra. est. ij. q. vi. appellatione. z. c. precedenti. dic quod hodie hoc est expeditum: quia dz causa expediti z. esse finita ante tempus finitum: alias impedimento cessante causa appellationis esset deserta lapso termino iuris. eo. titu. cle. sicut appellationem. per que patet quod non sufficit intra annum mittere procuratorem ad impetrandum. s. titu. j. cum super. z. quod ibi not. z. hoc etiā tenebat hic Jnno. ¶ **¶** Quarto an qd datur tempus duplicatum propter impedimentum habeat locum pariter in termino iuris z. hominis de termino iuris nō est dubiū. de termino hominis trāsit finia in rem iudi. s. e. cum sit romana. ad hoc alle. de in inte. resti. cōstitutus. ubi in tēpore hominis currit minori z. datur resti: sed nō currit terminus iuris: vt. l. si. C. in qui. cau. in inte. resti. nō est ne. ad hoc: qz mitius agitur cū lege z. c. ff. d. arbi. l. celsus. ff. de compen. l. si cū multi Jnno. determinat qtra. vt sic dupliciter terminus hominis: sicut iure. qz subrogatum assumit naturā eius in cuius locū. ff. si quis cau. l. si cum. s. qui inturiaz vt lite pen. ecclesia. de voto. magne. s. cum igitur. per hoc non ob. de resti. in inte. constitutus qz illud tempus: non subrogat loco termini iuris: immo illi ciues de nouo sic ordinant. non ob. l. celsus. So. multum laborat Hosti. qui facit differētiā inter arbitria z. iudicia. dic obmisso quod dicit qz nihil boni dicit qz ubi nec terminus subrogat loco termini iuris: qz illo tempore arbitriam nō habebat executionem sed solo metu pene parebat. ideo non assumit naturam termini iuris. z. quod dicitur durus agi cum homine qd cum iure procedit quādo pronisio hominis nō subrogatur loco prouisionis iuris z. si dicatur aderat terminus iuris. j. quod mandatū adimplere posset illud iure erat arbitriū z. nō certum. ideo arbitrat arbitrio boni viri sed nō tempus statutū a papa: nō erat arbitrium sed certū ideo sic nō regulat. Sed est dubiū an abbreviato termino hominis scdm tempus qd dat: sit eodem modo abbreviatum si datur ex impedimento: z. si restringat ad sex menses habeat tantum sex menses dic qd sic abbreviato primo termino secundus qui ab illo mēsurat: similiter abbreviat. ar. quod no. de ele. cum in cunctis: z. patet in cle. generalem. de eta. z. quali. ¶ **¶** Quero quinto quale impedimentum causat dilationem secundi fatalis z. an detur ipso iure. dic quandoqz impedimento datur secundum fatale qd est regulariter nisi aliud reperiatur in iure qz iura dant regulariter ex impedimento biennium quandoqz impedimentum impedit cursum ipso iure. quandoqz est opus restiōne z. est inter ista differētia qz qd datur ipso iure scdm fatalis datur integer. qd dat p viā restiutionis datur solū tēpus lesiōis etiā inutile tantū restituit. itē ubi datur ipso iure non est opus qd petatur infra primū tempus sed peti poterit etiam illo finito: vt. j. e. significante. item ubi nō currit tempus ipso iure solū tempus inutile trahitur. Secundo casu oportet qd petatur si queritur ergo ubi detur ipso iure z. ubi per restiutionē considera qualitates ipsorum impedimentorum. Quandoqz enim impotentia respicit personam appellantis qz impeditur carceratus vel detentus: z. tunc Jnno. dicit qd subuenitur ipso iure: datur biennium z. hoc dicit hic glo. alleg. ij. q. vi. anteriorum. z. hoc tenet etiā Hostiē. magime inspecta equitate canonica. argu. de iudi. dilecti. j. eo. ad audientiā. inter alia impedimēta appellantis dat exemplū Jnno. si impeditur ppter sui inopiā. alleg. de sen. ex cō. ex quib. s. j. z. est ad literā tex. in auf. de his qui ingre. ad ap. s. j. col. v. quod no. ppter illos qui nō possunt psequi coram papa appellationes propter inopiam. Nec ad curiam accedere. idem si ppter infirmitatē vel tempestatem vel alium casum fortuitū persona impeditur vel fuit impeditus: qz nō potuit habere testes vel instrumenta: sed postea potuit habere. ff. de eden. argentarius. s. cum aut. Quāqz impedit ppter factum iudicis. z. glo. hic dicit adhuc qd tēpus nō currit ipso iure. ij. q. vi. anteriorum. s. ad bec. z. s. biduū. legisse tenet cōtrariū: qz si impedimentū est iudicis qd opus est restiutione. vt no. glo. ff. de dolo. l. arbitrio. s. dolo. z. no. in auf. vt spon. lar. s. hoc quoqz. z. in auf. itē leg. C. de tempo. appel. ubi glo. z. Bar. illud tenent. dicit enim Bart. qd iudex hanc restiutionem dabit sine libello. sed incidenter. dicit iudex qd talis fuit impeditus facto nostro. ideo ipsum restitui. z. sequitur

quatur hanc op. De. 2. l. in aut. item si. C. de tempo. appel. glo. vi. cit tamen qd speciale in principe ne currat glo. tamen idem qd ista tenet in l. sed si per pretozem in prin. ff. ex qui. cau. ma. que facit ad illam legem. 2. ad. §. ait pretoz. co. l. per quos mouentur alie glo. com munit. 2. absq. dubio tex. sonat pro ista parte: qd si impedimentum est iudicis: in instatia appellationis non currat ipso iure: vt patet in §. hoc quoq. ibi. absq. vilo omnino preiudicio: et in aut. sed lis ibi. absq. damno more: 2. §. e. ex insinuatione: hac op. tenuit Tho. ser. ad hoc in aut. de appella. §. si. col. iij. 2. hoc tenet glo. §. q. vi. anteriorum: in versu. imperatorum. ad hoc. §. q. vi. biduum. 2. sequitur Alchidia. in dicto. §. anteriorum: potest eligi media via qd propter im pedimentum iudicis interim non currat tempus: sed non daretur biennium: nec opus foret restitutione: quod no. 2. hanc op. sequitur Jo. Bal. in dicto. §. hoc quoq. per tex. ibi. nullum preiudicium: quia si opus esset restitutione: saltem preiudicaretur quo ad expensas re stitutionis: 2. quia euentus iudicij est incertus. ff. de mino. l. in mino ribus: 2. quod debetur. ff. de pecu. Et dicit quod hec fuit op. Fran. Accur. que approbatur per glo. in aut. de appel. 2. intra que tempo ra. §. ad hoc. non obli. in aut. de his que ingre. ad appella. §. i. vbi pa tet qd propter impedimentum iudicis habet alium annu: quia ille. §. est correctus per. §. hoc quoq. 2. per aut. de appella. 2. intra: que temp. §. ad hoc. Quandoq. impedimentum surgit a micto facto ap pellantis 2. appellati. Glo. dicit quod ipso iure non currit tempus. alleg. aut. si tamen. C. de tempo. appella. Sed non datur ibi bienniu sed solum detrahatur ipso iure tempus impedimenti: vt sentit Cy. et glo. in dicta aut. idem Cy. 2. Jo. an. bice. Jo. Bal. ibi. 2. est ca sus in clementi. quando in. de appella. que extendit ad casum: vbi al s expreso partium consensu non proceditur: hec procedunt in termi no iuris communis. in termino dato a statuto ad prosequendum: an communi consensu impediatur cursus. Jo. an. in. in. Spe. in titu. de appella. §. nunc videtur. super versu. istud autem scias. dicit qd tale tempus non potest prorogari: sicut nec potest instantie prin ci palis. l. propterandum. §. finantem. C. de indi. quia 2. hec fundatur su per publica vtilitate: vt finis sit lititij: cui partes renunciare non pos sunt: 2. quia non possunt facere quin leges 2. ff. de lega. primo. l. ne mo potest: et quia instantia appellationis plus est odiosa quam fa uorabilis: 2. quia si sit principalis: alle. in aut. de appel. §. i. col. vii. in ducit. l. qui rome. §. calimachus. ff. de verborum obligatio. Respon dit ibi contra. vt ibi recitat dicit quod nec terminus hominis: nec ius ris communis: vel statuti per viam prorogationis potest elongari: ampliando: duplicando: vel triplicando: quia hoc non reperitur co cessum: sed si volunt ex expreso consensu superfederi pte. uoni bene possunt 2. interim ipso iure non currit. vt dicta cle. quadin. 2. sic dicit in telligi Alchidia. §. q. vi. anteriorum. ver. ad hoc. qd no. qd multum limi tatur illa cle. 2. docet modum illius practicandi. Quis impeditur ex facto appellati: qd nullitas proponit exceptiones: 2. nullitas petit 2. obtinet dilationes: qd infirmus non potest venire: vel pcuratore mit tere. de pcur. querelam. an currat tempus. dicit hic Inno qd no. dicit no cere appellanti: sed non apparet an ipso iure an per restitutione. gl. non confirmat clare in l. arbitrio. §. dolo. ff. de dolo. 2. postea restitu tur in subsidium per illum. §. scdm illam lec. 2. respondit ad. l. ait pre toz. §. si. ff. de mino. glo. in aut. vt spon. lar. §. hoc quoq. 2. in aut. sed lis non clare loquitur de impedimento tertij de quo dicant. i. dñi de Rota sua conclu. xxi. tenent qd appellanti non currit tempus si datur impedimentum ab appellato: vnde dicit qd si appellatus interim attentauit: 2. oportuit appellatam agere super attentatis si agit et obtinuit hoc tempus non computatur: qd impedimentum dedit appella tis. vt in cle. qd dñi. 2. si succubuit secus quia ipse sibi dedit hoc impe dimentum: surrexit impedimentu ab expreso consensu. Cōis opñi. est qd datur de dolo pñens ad interesse sicut in extraneo dicit glo. in aut. sed lis. C. de tempo. ap. 2. in d. l. arbitrio. §. de dolo. ff. de dolo. sed in subsidium dabitur non existente soluendo aduersario. de im pedimento aut tertij planum qd ante datur de dolo. 2. no. in clemen. prealle. 2. hic in glo. Si impedimentu surgat altero extrinseco casu. Si impedimentu est clausule vie. 2. tunc adhuc ipso iure non curret tempus: 2. seruatur ille casus fm Jo. de deo. per. §. ad hoc alleg. in glo. 2. per decre. accedens. vt lite non conte. 2. tunc non currit tempus ipso iure. scdm eos per hoc sentiunt qd non datur biennium. Si impedi mentum est alterius casus vt breuiter dicat: vt in oibus casibus enu meratis 2. similibus. ff. si quis cau. l. §. 2. tunc habet biennium quasi ex hoc habeant iustam causam: 2. in casibus qui habent. de his qui ingre. ad ap. §. i. 2. C. de tempo. app. l. si. bec omnia pcedunt in tēpo re primi fatalis impedito: sed non impeditus in tēpo re scdo fatalis. ad hoc qd i. biennium. tex. hic dicit qd non preiudicatur sue iustitie: no aliter declarat glo. dicit quosdā dicere quod quodecūq. datur im pedimentum opus est restitutione. C. de tempo. app. l. vlti. glo. dicit qd ipso iure etiā in scdo fatali seruatur ille: sed no dicit an currat tempus: an datur tertij fatalis. dicit Bost. qd ipso iure seruatur ille: 2. f. co. ad audientiam. Inno. videtur velle qd vltra scdm fatale: nec se cundum nec tertium vel alterius habebit sine restitutione: 2. tunc re

stinetur totum tempus: quanto fuit impeditus psequi appella tio nem. hoc 2. Accur. in aut. ei qui. C. de tempo. app. §. qd per restitutio nem pvideatur tñ viderunt velle qd integer restituat nam dicit. qd integer annus datur per restitutione. in aut. de his qui ingre. ad ap. §. si vero. col. v. 2. qd ipso iure non currit biennium impedito. idē vi detur in aut. de ap. §. ad hoc. col. iij. 2. ff. ex qui. cau. ma. sed 2. si p pre tozem. in. i. glo. Jo. an. concoz. op. an impedimentu sit iudicis: 2. no currit ipso iure an sit aliud 2. procedit opñi. qd datur restitutio. solū ad illud tempus in quo fuit impeditus tene qd in omni casu in quo dicit. §. primum fatale non currere ipso iure non currit etiā scdm: 2. de impedimento partium cōsensu ptz. in aut. de ap. §. i. vlti. col. 2. sic dicit limitari. aut. de app. 2. intra que tēpo re. §. i. qui dicere videtur quod pvideatur ex legibus dantibus restitutione ex clausula. ad hoc. §. eo. ex insinuatione. vbi aut dicit dare biennium: tunc in triennio opus est restitutione: non vt triennium totum restituatur: sed tempus le sionis. vt. d. aut. de ap. 2. intra que temp. vbi dicit impotentia vel ne gligentiam iudicis excusare ipso iure. hoc intelligo sane qd sibi per superiorem appellantis prouideri no potest: vel non potest saltem fatale scdm de quo loquitur ille. §. i. vltima patet ibi cū sit apertissī ma facultas adire maiestatem 2c. vel adire potest superiorem: 2. dicit q causam vel reassumit si potest. vel inferiorem compellat. ad hoc. 2. summa ope niti dicit qd summa nititur: quia nihil omittit qd idem est summa: vel vltima quo nil amplius sicut dicitur summa trinitas. C. de sum. tri. l. i. 2. c. damnamus. §. de sum. tri. 2. romanus dicitur sum mus pontifex. xxi. di. §. i. 2. de sta. mona. cū ad monasterium. xi. q. iij. summo opere. ex cōsatur ergo demā cū non hz quid faciat in tantū qd quidā dicunt delegatū pape qui negligit per suū ordinariū com pelli posse. de quo. §. de rescrip. c. si. 2. Sed est dubiu qualiter pbatur impedimentum. Spe. in ti. de ap. §. nunc videtur. ver. quid ergo. dicit qd probabitur per iuramentū per. c. si. qd me. cau. 2. sic dicit pnun tiasse quod fatetur Jo. an. de ap. ad curiam. interpositis 2. de lōgin quo in quibus esset difficile: 2. quasi possibile testes pducere 2. rē mis sio ad partes plus temporis occuparet qd negotium principale. Se cus quādo ad vicinas appellatur: vel ad papā de loco vicino: quia pbatio dicit esse plena: 2. dicit qd talis probatio etiā non sufficeret in terminis decre. cupientes. de elect. lib. vi. ad enitandā pnam illius decre. vt patet ibi. in. §. qd si per. xxi. ibi apud sedem ipsam facere ple nam fidem. bec vna quādo agitur de probando impedimento ad si nem impediendi cursum fatalium in cuius obmissione: 2. non cursu est graue preiudicium quo ad dilationes aut dadas ppter impedi mentum tenet Frede. qd sufficit pbatio per iuramentum suo cōfil. c. i. vbi enumerat plures casus in quibus sufficit probatio per iura mentum. alleg. dictū Specul. in ti. de dila. §. sed 2. si. 2. Ex his decidit qd quotidie contingit appellates accedunt ad sedem apostolicam: no possunt habere copiam pape certe oportet quod protestetur de impedimento no. §. de rescrip. c. i. 2. c. finantem. 2. c. pñerung. 2. c. cu pñent. de elec. §. quod si per. xxi. in verbo presumptam. lib. vi. suffi ciar cum semel tantum impeditum. dicit qd non: quia cum tēpus no currat ipso iure propter impedimentum: oportet qd duret 2. cōstet durante impedimento: 2. si no pōt hodie poterit eras. ¶ Quero vi. querenti temporis exigatur impedimentu vt habeat appellans scdm fatale: 2. vt excludatur quātū tēpo ris exigatur negligentia. Ali deamus primo quātū tēpo ris negligentia excludat allegando pro z cōtra. videtur qd modici tēpo ris negligentia repellat ab anno scdo p l. si. §. illud. C. de tēpo. ap. qd dicit qd si per eni steterit quominus p se quatur no datur annus scds: ergo sufficit p modicum stetit: 2. dicit quod summo opere vti debet in primo anno: vt habeat scdm fugif negligens summo opere no fecit: 2. sic no debet habere scdm. Secun do quia vt dicit decre. §. eo. cum sic. debet esse impeditus ex necessa ria: 2. euidenti causa. necessitas autem non adest vbi est negligentia: qd modici temporis imo est ibi annexa voluntas. de prescript. vi gilati. ergo 2c. Tertio qd tex. in aut. de his qui ingre. ad ap. §. i. 2. iij. dicit quod inenitabilis dicit esse necessitas: sed negligentia dicit esse volū taria. ergo 2c. Quarto negligens se presentare vltima die terminuz hominis. §. eo. personas cum sit. 2. c. ad aures. 2. c. sepe appellationē deserit. ergo negligens a scdo fatali. item ad scdm articulum qd mo dici temporis impotentia non excuset. arg. primo. quia impeditur in persecutione pro tempore apostolorū quos differre potest iudeg vsq. ad. xxi. dies. de appel. ab eo. lib. vi. 2. cle. co. titu. quamuis. 2. ta men propter hoc non habet annum secundum. Secundo patet quia in impedimento prosequendi 2. impetendi infra terminum homi nis qui non potest ab appellante preueniri. i. eodem. oblate. 2. tamē propter hoc impedimentum non datur secundus annus. Tertio tē pus feriarum 2. solennium: 2. messium 2. vindemiarum: 2. tamen pro pter illud impedimentum non datur secundus annus. C. de dila. si ue in fi. C. de tempo. appella. l. §. pñul. 2. in decre. vltima. de fer. sic 2. computentur in quadriennio petēde restitutionis. cle. i. de resti. in integ. C. de tēp. in integ. resti. pe. l. si. In contra. qd modica negligē tia no excludat: 2. qd modicum impedimentum det scdm annum. qd eo qd modicum quid fecit in primo anno interruptū est primū fata le. in aut. de his que ingre. ad ap. §. 2. bec nos. adicit. aut. ei q. canonis

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

gata. ff. q. vi. que dicit si intercesserit causa et decr. oblate. que dicit ex causa iusta biennium indulget: sed impedimentum vnius diei inducit instam causam ergo et. Item hoc decr. dicit propter impotentiam et loquitur etiam de biennio: satis ergo videtur exinde finita locutione: quantacumque fuit impotentia. ad hoc cle. sic appellationem. eo. tit. ibi iusto impedimento cessante: ergo vnicum sufficit impedimentum. i. eo. significante. vbi sola impetratio. i. annum excusat appellante: quoniam in iure videtur quod procuratorem. i. annum misit. i. e. constitutus. et eo. tit. nicholao. pro. et contra. de pig. significante. Item differentia est inter impedimentum primi anni et scilicet quod in primo datur biennium. in secundo restituitur solum ad tempus inutile impedimentum in alijs conueniunt: sed ratione modici impedimenti dabitur restitutio. de rest. in inte. cle. i. in secundo ergo ratione modici impedimenti in primo dabitur biennium in secundo: imo plus fauere debet in datione scilicet quod in datione tertii. vt in aut. de litig. s. oem. sicut facilius datur prima dilatio quam secunda. ff. de fer. oratione. z. l. si. et no. s. de dila. c. ij. Inno. hic videtur velle quod negligentia non excludit a biennio nisi fuerit tanta quod a tempore quo incepit causa: non poterit expediri. Ideo dicit quod si cepit tali tempore quod cessante impedimento causa poterit expediri non excludentur a biennio: puta si aduersarius per dilationes frustratorias cum ad reprobandos testes impediuisset: vt quod facta probatione per appellantem produxit testes ad probandum appellans non: non probauit vel si probauit per alios testes obtinere poterat quos produxerat appellans. de re iud. c. ij. z. A. dicit frustratorias: quod si non essent vt quod reprobasset suos testes appellantis: et per alios non posset probare frustra querere de datione biennij cum pateret sententia contra eum promulgandam. sed si appellatus petisset dilationes ad probandum de iure suo: vt etiam fecit appellans. hic etiam dilatio non imputabitur appellanti. C. de tpe. in integ. restit. pe. l. si. De impotentia autem dicit quod si postquam cepit fuit impeditus in vna die datur scilicet annus. i. ipso iure: sicut satis colligitur ex dicta aut. de his qui ingre. ad app. et dicit quod in hoc est differentia an sit necessaria restitutio an datur annus: quod in impedimento diei restitueret ad illam diem tantum pro impedimento et diei daretur scilicet annus integer vbi non esset necessaria restitutio. Alleg. ad primu. ff. ex qui. cau. ma. l. ab hostibus. s. si. sed de hoc dicitur. i. sed Innoc. potest dupliciter intelligi vt velit indistincte impedimentum vnius diei dare. scilicet quod vult quod quia causam cepit tempore quo potest expediri si vna tollat sibi expeditionem illa det biennium. et hoc videtur plus de mente sua. Jo. and. recitat op. l. i. de ma. qua ponit Cy. in aut. ei qui. de app. dicit quod si negligentia fuerit tanti temporis. i. quod ea verisimiliter expediri potuisset si postea veniat impedimentum: non datur scilicet et primus annus cum excludit ab anno: cum appareat negligentia sine causa impediuisse: alias si non potuisset ea expediri: dato quod negligentia non interuenisset: habeat scilicet annum: aliter quod culpa non puniatur vbi sine illa interuenisset quod euenit. ff. q. me. ca. si cum exceptione. s. q. si homo. ver. fin. l. si cum peritura. ff. ad l. r. de iac. l. si. ff. si quis in ius vo. l. in fin. de verb. oblig. cum stipulatus sim mihi a pculo. ad hoc quod no. de dolo. c. fin. in vlt. gl. ff. de iudic. si debitori. ad hoc hoc decr. per quas p3 quod etiam toto anno scilicet quis non potest mereri sniam: et dicunt iudicem appellationis scilicet predicta et hinc declarare dandum vel denegandum biennium. ff. de verb. oblig. l. continuus. s. cum ita. dicit Jo. an. q. dictum Innoc. s. contradicit. sed potest concordari quod distinguat inter negligentiam inchoatam: et negligentiam psequendam inchoatam. Recitat alios dicere si appellans fuit semper diligens in principio medio et fine anni. s. q. inchoauit eodem tpe quo. i. annum sniam psequi potuisset: psecutus est: et per eum non stetit: quominus hinc sniam: tunc integrum scilicet annum habebit etiam si vno die impeditus fuisset: impedimento inenitabili: in aut. de his qui ingre. ad ap. s. hoc nos. z. s. se. l. si. C. de tpe. ap. s. hoc nil est dicere: quod etiam sine impedimento quis se fecisset scilicet annum habuisset. Si autem fin predictos non inchoauit tpe quo finiri potuisset: vel nullo modo psecutus est: vel alio tpe fuit negligens: alio diligens: hoc fuerit die vel septimana impeditus: etiam inenitabili impedimento: potuisset tamen post inchoationem talem: vt predictum: post impedimentum: si diligens fuisset infra annum sniam consequi: tunc a iure non habeat annum: sed hoc casu videtur quibusdam: quod ad tempus impotentie restituatur. ar. C. de testa. mi. l. ab hostibus. s. sed quod simpliciter. z. l. sed et super pteorem. s. si ferie. z. l. nec non. s. si qd sepius. alijs videtur quod nec restituatur tempore quasi negligentie concordat tps impedimenti per legem predictam. iste sunt conclusio quas olim posuit hic Jo. an. quas recitare placuit: vt possis scire in anti quis speculari: vt ipse fatetur: vt dicit in prin. cum portasset librum ad curiam. dicit quod ex dictis suis nihil boni potuit concludi. dicit tu excludendo casus indubitatos. Primus est qui toto tpe est impeditus: et planum datur ipso iure biennium: in casibus in quibus datur. Secundus casus: si fuit tempore diligens: et si fuerit vna die impeditus datur sibi biennium: imo et si non fuit impeditus: vt dicit Jo. an. ex quo non stetit per eum. Tertio si aliquo tempore fuit impeditus: aliquo non: hic est difficultas. dicit si impedimentum fuit a principio: et duravit tanto tempore quod negotium postea non potuit expediri: habebit annum fin aliquos. hoc puto verum: dummodo ostenderit

se vigilantem: vt quod cepit tpe impedimenti: alias non est lex certa: an expediuisset: si fuisset impeditus: et non sufficit quem expeditum: nisi tentauerit velle actum exercere. ff. de rem. l. qui comatus. et no. in l. si. s. quod diximus. ff. si quis cau. Si impedimentum fuit a principio et fuit impeditus tanto tpe: quod potuisset negotium expediri: restauit tamen tantum de tpe: quod potuisset expedire. dicit quod lex presumit de me se: vt in aut. si quis. C. de temp. ap. Myco. de ma. contra. et puto opi. Myco. de ma. et hoc sentire videtur Jo. an. in addi. spe. super rubrica. de ap. in vltia parte. quod lex cogitavit multa posse inuenire impedimenta feriant: et alia impedimenta inchoauerit ergo vel non: ex quo fuit negligens post impedimentum: tanto tpe: quo potuisset expediri sibi imputet: si non expediuisset: hoc maxime verum quod tps negligentie est matus tpe impedimenti. hoc sentit Jac. de bel. in aut. de his qui ingre. ad app. s. illud. vbi dicit quod si tps negligentie tps fuit. infra quod negotium potuit expediri: non datur annus scilicet. si ab initio fuit negligentia: in fine fuit impedimentum: tunc si nunquam inchoauit: non datur scilicet: quod non apparet an propter impedimentum fuerit impeditus si inchoauit. Si post negligentiam non fuit tamen tps. infra quod negotium potuisset expediri: non datur annus. l. potuerit ante: datur scilicet post negligentiam potuit negotium expediri: superueniente impedimento datur annus: quod non imputat differentiam: ex quo habuit tantum tps post negligentiam: quod poterat expedire: si non fuisset impeditus: si impedimenta fuerunt interuallato tpe. Si tamen fuit impedimentum quod inspecto tpe negligentie potuisset iudex minime expedire: habebit scilicet annum: si tamen est tps negligentie: quod potuerit expedire tunc si potuit post impedimentum expediri: non fecit: datur annus. si non potuit post impedimentum expediri: tamen ante: datur scilicet annus: dum tamen impedimentum fuerit tantum infra quod potuerit expedire negotium qui tamen a iure mensis: est tamen verum quod dato quod modicum tps superest: et post impedimentum: quod appellans dicit psequi: alias si non psequeret: imputaret sibi: etiam si modicum esset tps: ita quod non posset psequi ante annum: vel finire: et si quod diceret contra. daretur ea prorogatione. i. no. de dolo. finem. Item Jo. an. si p annum totum primu fuit impeditus: vt infra scilicet annum quod citius potest incipiat cum appellationis psequi: eadem ratione: et est melior ratio in vtroque finem Jo. an. quod quantuque precipitur aliquid fieri infra certum tempus: si is cui precipitur per idem tps impediatur implere: in partem: vel in totum. Sed statim cessante impedimento: citius potest commode preceptum implere. ff. ad ter. l. si. s. cōfessum. de arbi. cellus. de dolo. dilecti. de elec. capientes. s. qd si per. xx. in fi. l. vi. C. Quero. i. quantu tps possit negligente appellante: psequi appellatus: vbi velit psequi. Quidam dicunt finem Innoc. quod circa finez primi anni: per spatium mensis: poterit petere vt procedatur: et vt confirmet sua snia. l. videat contradicere. aut. de his qui ingre. ad ap. s. h. col. v. sed non vidit rationem Innoc. de quo. i. eo. oblate: per hoc tamen facit. in aut. de ap. et inter que tps. s. i. Jo. dicit Innoc. et hoc plus sibi placet: quod ex quo appellans fecit citari appellatum: vel idem terminus qui habetur pro citatione: si bec citatio emanauerit in princ. primi anni: tamen tunc habebit appellatus pretem petendi confirmationem snie p se late: non expectato fine anni: vltis ad mensum. ad hoc quod obtineat in causa principali: vt in aut. at qui semel. C. quod. et qui in multo fortius hoc obtinere debet in causa appellationis que minus tps habet principalis. C. de indi. pperandum. et videtur hoc expressum. de tempo. ap. l. si. s. illud et hoc quidam concedunt in prima opi. residet Innoc. per dicta aut. qui ingre. ad ap. s. vbi: quod enim ibi dicit quod si etiam in medijs certaminibus venerit appellatus: appellans: illa deferuit. ad hoc tamen vt petat sniam confirmare: debet finem biennij expectare. Non ob. aut. qui semel quod loquitur in causa principali: nec est trabenda ad causam appellationis: que habet tps certam a iure determinatam. hec vera vbi appellans non psequitur eo psequente: quod appellat potest petere confirmationem: et in principio hic sequitur. ar. h. qd. vi. ei qui.

¶ Quero. vii. an lapso fatali pmo vel scdo si promulgetur snia p appellante: an teneatur: puta si promulgetur snia infirmationis et postea appellatus petat mandari executioni primam sententiam: an ob. exceptio rei iudi. super infirmatione: Innoc. dicit quod sic nec auditur si dicat quod ante sniam infirmationis prius: post lapsum anni rata manet prima sententia quia preterito none defensionis secunda infirmationis sententia poterit retractari. C. de transactio. si sub preterito. de re iudicata inter monasterium. Nec ob. si dicatur quod non valet sententia secunda contra primam lata: quia finem hoc non valeret vni sententia in causa appellationis: primam informans. item super eodem non est secunda sententia: quod prima in principali. Scda in causa appellationis. hoc non placet Jo. an. quod lapso primo anno rata manet prima sententia: et perinde est ac si nunquam fuisset appellatum: et appellans a causa sua decidisse videtur. vt. s. eo. cum sitro mana. i. eo. sepe. ad hoc quia reperitur secunda sententia infirmationis: lata a non suo iudice: quia appellatio que non fuisse fingitur: non potuit ei dare iurisdictionem: et sic nulla est sententia infirmatio: de ind. at si clerici. item quia non valet sententia secunda contra primam sententiam. de qua: vt oppositum: nec actum fuit: vt. s. ti. i. inter monasterium. Non ob. quod secundum hoc nunquam valeret snia: et iudex

- index ad quem h3 iurisdictione. Non ob. q3 preterea non defensio
nis. q3 illud pcedit in snia valida: a suo iudice lata. ideo appella
tus potest petere cum effectu q3 sua snia executioni mandetur. Et si ex
cipiatur de snia de nullitate poterit replicari. et hoc vult cle. si appel
lationem. de ap. in cle. et ibi de hoc. in glo. vbi approbatur opi. llo.
vt etiam non valeat appellatio cum appellante hoc psequente. bec
puto vera nisi iudex ad quem lapsus fatali pnuntiet secum petentes
et tps lapsus non esse: q3 tunc valet snia: q3 fecit se iudicem: et fringitur
snia suspensa: et sic potest intelligi q3 no. Compo. de rescrip. sup lite
ris. et saluari q3 no. Inno. super. e. si duobus et q3 ponit spe. in ti. de
cita. s. i. vbi. item pone. ad si. s. hoc tene: quicq3 sentiant dñi de ro
ta sua cōclu. lxx. in si. et melius sentiunt sua cōcl. cccxv. nisi forte ap
pellatio esset manifeste frustratoria: q3 tunc non possunt facere se iu
dices pnuntiando. vt dicit Frede. suo cōsi. cccxvi. ¶ Quero. vñ.
an dato lapsu primi fatalis iudex possit exequi primus: si aliud sibi
non intimatur de impedimento. dicit Innoc. q3 si iuste non impedi
tur in psecutione prudenter facit: si hoc ptestetur corā iudice a quo
ne pcedat vel corā exequutore ne exequat sniaz et si cōtrafecerit: si hoc
non ptestetur: iudex lapsus anno sniam exequat: si nullum subest impe
dimentum tenet executionem: etiam nulla citatione facta cum p lapsum
anni rata manet snia. C. de temp. ap. ei qui: ex quo ergo non subest cā
defendendi: tenet executio. ad hoc q3 exequatur nec in citationib3 nec
in alijs tenet ordinē iudicialiū obseruare. q3 sit fatendum q3 si pars
veniat coram exequutore. et dicat sniam nullam: est audienda. et si non
audiat appellat: si interponat. vt no. de offi. dele. pastoralis. s. si. de
quo. s. ti. q3 ad cōsultationē. et c. de cetero. Non ob. iura que dicunt
non valere actus sine citatione. et ordine iudiciali. lxxij. dist. c. si. lxx.
di. per totū. s. q. i. deus qui. de elec. q3 ppter. de cens. romana. de re
scrip. cum dilecti. de offi. dele. prudentia. s. q. vi. s. diffinitiva. versic.
platum cum si. q. loquunt qñ a iure reperitur certus ordo statutus.
per q3 non est in actu executionis a iure: si ab homine opponere: et
excedat appellari possit: quo ap. non rect. ab executione. de rei iudi. q3
ad cōsultationē: et idē si modum excedat: nam l3 executioni non sta
tuatur ordo iur. certus tñ est modus in exequendo: et aliq3 exceptio
nes opponi possent. vt no. de rei iudi. q3 ad cōsultationē in si. hoc te
nent dñi de rota sua cōcl. cccxlvij. et per hoc videt fm llo. q3 execu
tor cautius pcedat: si citet ante qñ sniam exequatur: et audiat: si exequ
tionem aliq3 rōnabile opponat: non vt diffiniat: sed vt p hoc instrua
tur. vt ibi no. nā non solū in iudicialibus notādi sunt: quorū interest:
de ma. et obe. inter quatuor. ff. de aqua plu. ar. l. i. in cōcedēdo. de ma.
et obe. c. si. C. de auc. tu. l. si. de tēp. ap. si archiep. s. si. de adop. l. nam
ita diuus. et maxime bi de qbus presumi potest q3 habeat aliquā ex
ceptionem: que oīno sunt admittende. s. de offi. dele. ex parte. s. Bar.
dicit q3 si executio sit in alia re quā super qua est sniatum necessa
ria est citatio. l. a diuo pio. s. in venditione. ff. de rei iudi. vbi ponit
Bar. si sit executio super re super qua fuit sniatum: dic q3 si lata fuit
in sententia in personali: opus non est alia citatione: sed non potest fieri
executio post tpa quadrimestria. In reali aut op3 q3 pcedat pce
ptum quoddam. vt l. qui restituere. ff. de rei ven. post q3 tps et pce
ptum sit executio. vt in si. de offi. iudi. s. i. et l. qui restituere.
- 1 Index etiam delegatus procedere potest in causa l3 reus post
citationem vel notitiam literarū iurāt ad curiam.
 - 2 Iurisdictionem iudicis non suspēdit itineris arreptio post citatio
nem vel literarū notitiā et quid si ante arripuerit iter. nu. 5.
 - 3 Clausula appellatione remota non tollit suspensionem que sit ite
neris arreptione.
 - 4 Citare vbiq3 an possit ordinarius suum subditum.
 - 5 Itineris arreptio que suspendat iurisdictionem vt habeatur p ap
pellatione. nu. seq. et in c. suggestum. nu. 1.
 - 6 Appellasse quomodo et quando videatur qui arripuit iter vt dicta
appellatio suspendat iurisdictionem.
- In minimus.** ¶ Si reus post citationē vel
notitiam literarū iurāt ad curiā
delegat in cā pcedit. als no. h. d. ¶ Mo. q3 itineris ar
reptio non suspēdit iurisdictionē iudicis post citationē vt
notitiā literarū: sed sic ante notitiā. ¶ Mo. q3 clausula appellatione
ne remota non tollit suspēdione que sit itineris arreptione. et tangit
hoc ab. an possit ordinarius suū subditum vbiq3 citare. Et dicit q3
sic: die bodie. vt no. de fo. cōpe. romana. s. contrahentes. lib. vi. quid
si non fuisset apposta clausula ap. re. dic q3 eodez modo pcederet di
stinctio decre. l3 qdā dicit decisionem summi a virtute clausule. ap.
re. ¶ Op. q3 etiā iter arripiens post notitiā ante citationem non
suspendat. i. e. suggestum. et c. ad hoc so. gl. fatet. ¶ Op. q3 bodie ite
neris arreptio non suspēdatur etiam ante notitiā. vt. i. e. vt debet. vel
scō q3 illa corrigat istam. dicam in c. suggestum. et d. c. vt debet. vel
scō dicit glo. qñq3 quis per nuntium iter arripuit: et pcedit. c. vt de
bitus. quodq3 quis in ppria persona iter arripuit. s. racitat duas
opi. in hoc. Quidam dicunt q3 tenebit pcessus in eum absentez: q3
non pferit missi ex quo iam est pueniens. i. eo. dilecti. et c. vt nostrū
hec vera quādo iter arripuit causa non cepta. Sed si causa cepta iter
arripuit: pro releuando granamine: tunc illa habetur pro appella

tione et suspendit. i. e. vt nostram. et c. dilecti. Recitat opi. Tan. q3 si
in propria persona iter arripuit: suspenditur iurisdictione. si hoc volo
se non fecit. et hoc tenet Hostiē. dicit ergo si iter quis arripuit causa
non dum cepta per nuntium non suspenditur iurisdictione. vt. c. debi
tus. si iter arripuit in propria persona: tunc ante notitiā literarū
suspenditur iurisdictione de peregrini. post notitiā non q3 dolo se fa
ce re videtur si quis iter arripuit post ceptam: tunc tamē a granamine
suspendit prout dicam. i. e. directe. et c. vt debitus.

- 1 Appellatio suspendit iurisdictionem iudicis a quo solū respe
ctu articuli principaliter nisi articulus sit ita cōnexus articulo prin
cipali q3 expediri non possit principale ius nisi phabita decisione ar
ticuli super quo pendet appellatio.
- 2 Appellatio vbi suspendit iurisdictionem iudicis a quo respectu to
tius rei principalis vel alterius articuli non connexi quin valeat su
per illo pcedi de quo. nu. 1. an pcedat sine appelletur super exceptio
ne opposita ante litem contest. siue post.
- 3 Exceptio quando talis sit sine qua non potest principale negotiū
terminari.
- 4 Appellatio ppter falsi suggestionem an sit admissibilis.

Super eo. Se summat. habens tria dicta. Secū
dum ibi. in causis. Tertium ibi. sinan
tem. ¶ Mo. i. q3 appellatio suspendit iurisdictionem iu
dicis a quo solū respectu articuli principaliter nisi ar
ticulus sit ita cōnexus articulo principali quod expediri non possit
nisi principale ius nisi phabita decisione articuli super quo pen
det appellatio. In vltima parte non colligo notabilia propter di
uersitatem intellectum. ¶ Quero an procedat decre. inquantū
dicit super sedendum super articulo sup quo pendet appellatio siue
appelletur super exceptione opposita ante litem contest. siue post.
ea. glo. dicit q3 procedit decre. quādo cūq3 opponatur: et propter
ipsam appelletur. ¶ Mo. querit de exemplo quādo talis sit ex
ceptio siue qua non potest principale negotiū terminari. ponit gl.
exemplum in principalibus. iij. q. ix. s. aliquando. Sequens glo. po
nit exemplum in exceptionibus peremptorijs vt in exceptione con
cernente negotiū vt pacti de non petendo prescriptionibus: et si
milibus quod dicunt docto. verum etiam in quacūq3 alia perem
ptoria que sine illa ex quo afficit negotiū principale terminari non
potest. hoc procederet quādo peremptoria exceptio opponeretur
post fundam intentionem: sed si opponeretur ante: posset interim
procedi ad receptionem testium. potest exemplum poni in dilato
rijs concernentibus processum. argu. de iudi. ex hibita. de exceptio
nibus autem siue quibus negotiū principale expediri potest: po
nunt exemplum quādo exceptio concernit executionem vt sunt ex
ceptiones modificantes executionem: que competant certis perso
nis ne conueniantur vltra quam facere possunt. ff. de rei iudi. l. sunt
qui: nam si petatur debitum et opponatur talis exceptio: et quod non
admissa appelletur: procedetur in principali coram eodem iudice.
Ponit exemplum compensationis. vt si petenti debitum oppona
natur exceptio compensationis: si appelletur et petatur coram iudi
ce a quo procedi in principali poterit interim procedi. C. de compē
sa. l. fin. ff. de compen. l. quod in diem. s. si rationem. Ponunt tertio
exemplum aliū in petente restitutionem coniugis contra quem op
ponitur exceptio consanguinitatis: ipse petit quod procedatur in
causa ad finem vt restituatur quo ad reliqua preter q3 quo ad thoriū:
et sic quādo petitur vt procedatur in principali cōspectu quo non
obuiat exceptio. Ponit quarto Innoc. exemplum vt si fiat ob con
tumaciam condemnatio expensarum: et appelletur illa pendēte po
terit peti vt procedatur in principali. Potest poni quinto exemplū
in exceptione dilatoria solutionis inquantum non impedit condē
nationem de quo de plus pe. c. i. si opponitur: et quia admittitur ap
pelletur poterit interim procedi in principali vel potest poni exem
plum in exceptione contra testes: vt si probati per plures testes: et
excipis contra aliquos ex testibus: iudex non admittit exceptionē
appellatur: si non remanent tot testes quod sufficiant ad condē
nationem super sedendum erit negotiū principale: alias sine cogni
tione exceptionis. Potest negotiū terminari de rei iudi. cum. 3. et
4. Immo non admitteretur processus in causa appellationis cum
non interfit: cum negotiū aliter est liquidum. vide quod no. de ele
ctio. cum nobis. olim. in. j. glo. Sed videtur quod bec differentia an
sit annexum vel non est facienda: quia vel iudex a quo confidit de in
stitia appellationis et potest secure procedere: nedum super princi
pali: sed etiam super ipsa exceptione vel appellatio est iusta: et non
est differentia an sit annexum vel non: quia omnia attentata veniēt
retractanda. de appella. non solum. lib. vi. et hoc si non est delatum
indistincte est suspensa potestas: et in connexis et non connexis. de
appel. cum appellationibus. lib. vi. posset multipliciter intelligi p
mo quādo est delatum vt dilatio operetur quo ad principale quā
do exceptio est connexa vbi non est connexa non suspendat ter. ta
men. de ap. cum appellationibus. lib. vi. loquitur indistincte. ¶ Mo.
test secundo intelligi quādo non est delatum: sed iam missa inhibi
toria vt illa mitti debeat respectu articuli cōnexi: quādo principale

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

connectitur articulo appellationis et non quando separatus: hoc sentiant domini de rota sua conclusionem. c. lxxviii. dicunt si sit appellatum a sententia excommunicationis: quia non respondetur libello poterit mitti inhibitoria ne procedat iudex: quia negotium est cōnegum: secus ergo sentiant: si non est cōnegum. tamen loquitur indistincte. in. c. nō solum: et est forte equum: ne eodem instanti super principali articulo appellationis coram diversis iudicibus fatigetur. ut in. c. si de rescrip. et. ti. dispendia. lib. vi. possit tamen differentia hic dari quod super exceptione possit statim mitti inhibitoria: super cōnego principali. ad quod de rescrip. dilectus. sed super principali non cōnego demum a tempore quo cepit cognoscere de veritate exceptionis. de appella. non solum. lib. vi. et. c. romana. §. j. Tertio potest intelligi ut iustificata appellatio ab interlocutoria deuoluatur principali ubi est cōnegum aliter nō: non placet q. text. in. c. non solum loquitur indistincte. Potest quarto intelligi quādo nondum est iustificata appellatio nec missa inhibitoria: nec cognitum de veritate appellationis: tunc interim super non cōnego possit procedi super cōnego nō: postea iustificata appellatione tractabitur cōnegum: et nō retractabitur principale attentatum nō cōnegum exceptioni: hic intellectus placet. attentata ergo post inhibitoriam: post iustificatam appellationem vel dilationem indistincte retractabuntur: quia totum negotium est deuolutum: sed attentata interim retractabuntur cum distincte. huius. c. Non obstat q. per appellationem suspenditur iurisdictio. de offi. delega. prudētiaz §. preterea. propter que quidam dicunt hanc loqui in ordinario nō in delegato: vel in quantum dicit posse procedi super nō cōnego: nō dicit coram quo: et sic coram alio competenti nō coram iudice a quo quia dicit quicquid dicat in hoc Innocē. q. iste tex. melius alio declarat in quo suspendatur: quia respectu articuli super quo pendet appellatio suspendit ut hic de rescrip. dilectus filius infra faraces nus. item respectu articuli cōnegi: respectu autem articuli separati non donec deferatur inhibitoria mittatur vel appellatio iustificetur q. nō. Sed videtur cum glo. q. nō possit in principali procedere super nō cōnego pen. appellatione: quia ex quo semel grauatur est suspectus. §. c. ad hoc. §. eo. proposuit ut super non cōnego possit procedere ex quo grauatur. Dicit. fatetur gl. quia nihil debet innovari appellatione pen. ut lite pen. dilectus. et quia iudex appellationis ex quo recepit appellationem ut emissam ex causa probabili potest inhibere iudici principali: nec procedat. infra. eo. ne romana q. si. lib. vi. item quia iustificata appellatione omnia facta per iudicem primum reuocantur per modum nullitatis. de appella. non solum lib. vi. fm. Joan. and. tu dic q. poterit procedere cum distincte. huius. c. an missam inhibitoria et an iustificata appellatione et nō posita recusatione. et postea iustificata appellatione retractabunt attentata scōz dist. huius. c. an sint vlt nō sint cōnega. nā h. grauatur et sit suspectus: si nō recusetur pcedere: et oportet q. recusetur et grauatur probetur et tunc non posset procedere: et sic debet intelligi. c. ad hoc. ex his infertur quod si appellatum est in conuentione nō super sedetur in re conuentione. de quo in spec. de cōuen. in. si. §. pe. ¶ **¶ Oppo. cōtra vltimam partem q. si propter falsi suggestionem appelletur appellatio admittatur:** quia legitima est causa appellandi. §. eo. ut debet dic q. appellare volebat: sed falsitatem probare non volebat. unde ex hoc non debet differri sententia. vel dic secundo si appelletur: q. falsi suggestio non admittitur cum cōgruo tempore opponitur admittenda est appellatio et super sedendum: sed si opponitur in cōgruo tempore scz post litem cōtesta. tunc nō est super sedendum. de re iudi. inter monasterium dat simile: quia ppter suggestionem falsi nō differtur executio: hic intelligitur de falsi suggestionem. i. narratione falsi et sic surreptione: nam falsitatis exceptio posset opponi quando cōgruo. de procura. in nostra. de excep. cum venerabilis. vel dic quod exceptio erat legitima: et appellatio nō formalis: quia prorupit in appellatione nec excipiendo nec super exceptione sententiam expectando: si simpliciter dixit appello ne procedatur q. falsum est rescriptum: non enim grauabatur eo solo quia exceptio sibi competebat: sed quia nō admitteretur. ad hoc. §. c. dilecto. et de testibus significauerunt. vel dic q. generalitas exceptionis est que vim impedit appellationis: nam multiplex est exceptio aliqua impedit vires. aliqua nō specificari ergo debebat. ff. de iure fis. l. in fraudem. de electio. ut quis duas. lib. vi. vel dic quod appellauit ex falsa causa: ideo iudex non super sedet. et expone ex falsi suggestionem id est ex falsa causa suggesta. iudex enim qui scit falsam causam non timeat procedere: cum ad renunciationem postea factorum per ipsum necesse sit causam verificari coram iudice appellationis. de appellati. non solum. libro. vi. et dicit quod non differtur sententia scilicet diffinitiva: si lis est in tali statu quod diffamari possit: secus si non sit in tali statu: et tunc ad sententiam proceditur scilicet excommunicatio vel missio.

- 1 ¶ Appellatio est ita in minimis sicut in magna admittenda et quare in minimis appelletur. nu. 3.
- 2 Causa que dicatur grauis vel leuis.
- 4 Appellari an possit a sententia super prouisione alimentorum.

¶ Appellationibus. ¶ Ita in minimis sicut in magna causa admittitur appellatio. b. d. ¶ Mo. q. de minimis est curandum sicut de grauibz et q. in minimis: sicut in magnis est iustitia ministranda et remedia ad releuandam iniustitiam ita competunt in minimis sicut in magnis. ¶ **¶ Mo. que rit que dicatur causa grauis et que leuis. et respondit.** ¶ Secundo querit de ratioe quare in minimis appelletur. dic quod appellatio non regulatur a subiecto quantitatis cause: sed a grauamine vel iniustitia que ita adeste potest in minimis sicut in magnis: et per hoc cessant iura multa que probāt aliud agi in maioribus: et aliud in minoribus: quia talia regulantur a quantitate. glof. dicit simile. vide per te. ¶ Nunquid autem appellari possit cum iudex decernit alimentum prestari vel cum iussit rem exhiberi. vide in specu. in tit. de appella. §. in quibus. sub. §. vii. quando res.

- 1 ¶ Appellatio indistincte admittitur de iure canonico ante sententiam et post dum tamen grauatur appellans. Fallit secundum leges nisi in certis casibus.
- 2 Recusatio et appellatio regulantur a pari ut sublata appellatione submouetur recusatio. nu. 11.
- 3 Iudex potest per principem arctari ad decidendum causam in tempus certum et terminus currere incipit a tempore presentationis litterarum et an dies pntationis computabitur. nu. 12. Fallit quando mandatur ut decidat ante pascha. nu. 5.
- 4 Appellari ex quo potest extra iudicium an appellari possit dum fertur sententia.
- 5 Rescripto impetrato contra iudicem ut decidat causam in tale tempus quando terminus incipiat currere. nu. seq. et an dies pntationis computabitur. nu. 12.
- 6 Iudici excommunicato an currat tempus sibi prescriptum ad iudicandum.
- 7 Dilationes an possit amputare iudex datus ad terminum ut causam possit decidere in terminum ut si dilationes debite traherent ultra terminum an illas integraliter dare debeat.
- 8 Delegata causa iudici instruenda in certum tempus et q. post tempus remittat quod tempus habebitur pro preceptorio in q. oportet de suo iure probasse adde quod post terminum nō habebunt ad probandum tale q. excedat hoc tempus quin remissio fieri possit ut dilationes possit amputare vel non. nu. 7.
- 9 Iudici ubi mandatur q. causam instruat infra tale tempus et quod post remittat an negotio non instructo possit causam remittere.
- 10 Appellari ut possit ante sententiam que requirantur appellanti.
- 11 Appellatio et recusatio in quo conueniant.

¶ Super eo. Se summat. habens tria dicta. Secundum ibi. in causis. Tertium ibi. si autem. ¶ **¶ Mo. q. de iure canonico indistincte admittitur appellatio:** et ante sententiam et post: in ipsa dum tamen grauatur: secus secundum leges: quia nō admittitur appellatio ante sententiam nisi in casibus. ¶ **¶ Nota secundo q. recusatio et appellatio regulantur a pari et sublato remedio appellandi sublatur recursus etur remedium recusandi.** ¶ **¶ Nota tertio quod terminus statutus iudici ad decidendum incipit currere a tempore presentationis litterarum:** et sic a tempore quo datur facultas prosequendi. ¶ **¶ Oppo. nō q. extrajudicium possit appellari.** §. eo. cum sit. Solu. fatendum est. quid si quis appellat dum profertur excommunicatio. vide in summa. de sen. et re iudi. §. qualis. sub. §. pura. et §. quid si excommunicatio. vide questionem in regula sint partium. de re. iur. lib. vi. ¶ **¶ Que ro an procedat secunda pars sine tollatur per ius sine p rescriptum.** dic q. procedit quomodo docuimus tollatur quod intelligo ut in glo. ¶ **¶ Oppo. cōtra vltimam partem:** quod tempus currat ante presentationem quod est iurisdictioni statutum ut patet. Quid si statuitur terminus ut in paschate debeat decidisse: nāz necessario currit tempus ante. dic quod litera procedit. quando terminus statuitur per numerum dierum mensium: vel septimanarum: secus si ad certam diem determinetur. dic ut in paschate. ut infra tales kalendas. ¶ **¶ Quero an si contingat iudicem fore excommunicatum tempore presentationis rescripti:** an currat tempus. dic quod non: quia nec iudici: nec parti potest imputari. de rescrip. si autem. et. c. plerumq. l. ij. §. confestim. ff. ad trebel. Quid si rescriptum de cōsensu partium impetratum est: et non duplicatum. et partibus traditur altera pars preuenit alteram: an currit tempus a presentatione secundum an primi. dic si malitiose fertur et hoc cōstat: qui prius presentet ut inutiliter labatur tempus currit de rigore a tempore presentationis primi: sed postea subueniatur per delegatam: si omnino nō singit antequam actor potuit peruenisse. §. eo. oblate. de in integrum restituta. constitutus. ff. de verbo. obliga. l. continuus. et erit condemnandus in expensis. de rescrip. ceterum. c. fina. nisi actor veniente consentiat termini prorogationi. argu. de offi. delega. pastoralis. §. si. idem dicit de quolibet alio iusto impedimento ut ex clausula generali restituatur tempus impeditenti per arbitrium. §. titu. i. c. h. Dicitur.

Dost. Tertio instruunt hic doc. impetrantem in duobus. Primo ut de presentatione faciat fieri publicum instrumentum ut sic possit declarari a quo tempore cepit cursus. de quo in spe. de rescrip. p. sent. in prim. Secundo ut sit cautus ne rescriptum presentetur tempore quo est inhabilis iudex ad procedendum ut propter absentiam rei vel propter ferias occurrentes. vel aliud impedimentum ne tempus labatur inutiliter. ad quod no. s. de offic. delega. consultationibus.

7 ¶ Quero an iudex datus ad terminum possit amputare dilationes ut causam possit decidere intra terminum: ut si dilationes debite traheret ultra terminum: an illas integraliter dare debeat. dic. fin. Inno. si terminus est statutus de voluntate vtriusque partis: ille terminus habetur pro preceptorio et conclusionem in causa. Ideo partes debent sic accelerare quod causa possit inter terminum expediri. Ideo si altera pars peteret dilationes ad probandum in fine termini non audiretur etiam si appellaret non impediret processum indicis saluo nisi aliquod inopinatum emergisset: quare probationes suas producere non potuisset vel quia a iure communi vel beneficio restitutionis subueniretur sicut in termino iur. s. eo. ex ratione. Idem dicit Innoc. si terminus est statutus ad petitionem alterius: quia ipse talem terminum similiter petere non posset: parti autem que non consentit hoc non preiudicat quin ad probandum de iure suo debeat habere moderatas inducias. potest tamen iudex dilationes iur. et terminos abbreviare: quia videtur delegatus in hoc fecisse gratiam impetranti per termini restitutionem. secundum Innoc. certum est quod si mandatur causa terminari infra sex menses quod dilationes non possunt esse ita late sicut si deberet terminari infra terminum quo casu etiam iudex dilationes iur. abbreviat. C. de tempo. appell. ij. et C. de iudi. l. propterandum. Dostien. dicit tamen Innoc. quod tunc ad preiudicium non consentientis sic non debent arctari dilationes quod absorbant facultatem probandi de iure suo. ff. de adm. tu. l. tutor qui reperiuntur. s. i. fatetur quod ubi etiam datur consensus partis: si alteri parti datur dilatio quod infra illum terminum altera pars potest probare de iure suo. C. de tempo. in integ. resti. p. l. petendo. nunquam tamen ultra terminum prefinitum poterit procedere iudex: nisi de consensu partium ut hic. et de offi. dele. de causis. s. titu. j. quod ad consultationem. et vide quod no. de elec. commissa. ij. respon. lib. vi. in glo. no. per Hoffr. f. Et bis decidit Innoc. quod si causa committitur instruenda infra certum tempus et quod post tempus remittat quod tempus habebitur pro preceptorio infra quod oportet de iure suo probasse: adeo quod post terminum non habebunt ad probandum tale quod excedat hoc tempus: quin remissio fieri possit. ¶ Quero circa premissa mandatur ut negotium instruat infra certum tempus et postea fiet remissio: dubium est de duobus: an negotio non instructo possit fieri remissio post terminum. Secundo est dubium an partes post terminum possint probare de iure suo: saltem coram iudice ad quem est facta relatio. Inno. hic concludit quod si negotium est commissum hac forma ut instruat infra terminum et postea remittat negotium instructum vel non instructum quod poterit remittere: ex quo hic mandatur expresse sed et partes coram iudice ad quem facta est relatio: poterant ius suum prosequi et danda est nova dilatio: quia nec expresse. nec tacite consensisse videtur hunc terminum esse preceptorium: immo contrarium innuit illa pars mandati ut referat in negotio non instructo fin. Inno. nisi forte fin. Dostien. repellatur: quia probare potuit et neglexit de quo. j. eo. intimasti. Si autem simpliciter est mandatum ut instruat infra terminum instruat et postea referat simpliciter. tunc dicit quod poterit referre post terminum: etiam si non sit instructum: si steterit per actorem et poterit etiam citare eum coram iudice relationis: dato quod ante tempus neutram partem citaverit: quia actor non inficit coram iudice relationis nihil poterit probare actor: immo sibi silentium imponetur. ex quo non probavit infra terminum qui ei statutus censetur pro preceptorio C. de inge. ma. l. diffimari. de restitu. spo. frequens. lib. vi. de probat. licet causam. cum si non ob. si dicatur quod ordo rescripti sit obmissus: quia debet primo instruere secundo remittere: quia illud procedit quando potest et stat per eum: hic non stetit per eum: sed per actorem non prosequentem. de restitu. spo. pisanis. item satis potest dici quod instructa sit causa contra actorem contra quem: quia non probavit potest procedere ad sententiam. item quia sunt duo principalia mandata. unum de instruendo alterum de remittendo. si iudex non potuit primum ex negligentia actoris debet facere. ut no. de rescrip. constitutus. et de do. et contu. cum dilecti. vers. pretere. Recitat Innoc. alios tenere talem remissionem fieri non posse de negotio non instruendo nisi saltem ante citationem firmanerit iurisdictionem: quod ante non est iudex: nec ad instruendum nec ad referendum. argu. de offi. delega. gratum. et c. relatum. Sed postquam citavit potest remittere: quia et si non plene remittit: remittit tamen ut potest instruere: quod dicit quomodo citavit partes et quomodo se obtulit ad procedendum: et quomodo actor procedere voluit: etiam si expedit quomodo dedit potestatem reo dicendi quicquid vellet: et sic de aliis factis vel obmissis. fin. Inno. non ob. quod remissio debeat fieri nisi plena: immo puniatur non plene remittens. C. de legi. l. ij. et l. humanum.

et s. de elec. dudum. s. cum autem: quia illud verum quando fieri potest: est quid possit iudici imputari. alias secus. xxij. q. ij. faciat hoc mo. in regula impossibilium. de regu. iur. lib. vi. de pac. c. h. plus dicit Innoc. quod iudex referens poterit condemnare in expensis actoris: si fecit citari eum: et nullam probationem induxit. de rescri. ceterum. et c. h. de dolo. finem. superior autem ad quem sit remissio examinabit omnia et admittet vel repellit actorem vel eum a probando: vel ad probandum vel aliter puniet in expensis: vel aliter prout viderit faciendum. recitat alios dicere terminum non habere vim preceptoria. Et ponit hoc glo. in spec. de remis. s. videndum. vers. sic. in summa. vsq. ad fi. s. ¶ Op. quod indifferenter non appellatur a sententia. j. e. ut debitus. Solu. ante sententiam: et post sententiam ut admittatur appellatio. oportet quod formaliter appellet ante sententiam cum causa specificata post sententiam cum causa in genere quia appello ab iniqua sententia. Glo. ij. remittit ad casus in quibus de iure civili ante sententiam appellatur. dic. de hoc. vt. ff. co. l. ij. ff. de mino. l. intra vtile. ¶ Quero in quo conveniunt appellatio et recusatio ut vna reiecta et c. dic. quo ad formalitatem ut sicut in vna exigitur expressio cause. ita et in alia. et sicut in vna reijcitur absque cause cognitione: sic et in reliqua. unde dicit Jo. and. quod hec equinocatio respicit modum et non casus: quia sicut frivola appellatio repellitur: sic probabilis appellatio admittitur: sic et recusatio: nam ab executore non appellatur: tamen recusatur: nam non appellatur a iudice nisi grauet: qui tamen recusatur: et si non grauet et appello a iudice in quem consensus: quem tamen non recusor: et notorie delinques qui non potest appellare forte potest recusare. ut no. j. e. cum speciali. s. i. Dostien. et recusatur officialis coram ordinario suo: et ad illum non appellatur. de offi. deleg. si contra unum. lib. vi. ¶ Quero cum quo et an dies presentationis literarum computabitur glo. quod non l. ij. ff. si quis cau. et de excep. pia. lib. vi. idem Vincen. Hoffr. et Dostien. ad hoc de. sicut appellacionem. co. titu. Guil. dicit diem receptionis computari per l. et tunc. Et quia sequeretur quod reuocata a iurisdictione illa die procedere posset: quia non computatur dies inchoande ergo nec dies finiende: et hoc credit Jo. an. et verius: cum regulariter fiat computatio de momento ad momentum: aliud non exprimitur in iure: et hec soluit contraria. ad quod. s. titu. j. quod ad consultationem. et quod no. de restitu. spo. frequens. lib. vi.

- 1 Appellare potest canonicus super clerici iniuria nisi sit notorius numero. 4.
- 2 Appellationis prosequende terminus potest prefingere iudex a quo.
- 3 Appellatio impedit excommunicationis denuntiationem.
- 4 Notorius effectus alius sit etiam in penis irrogandis. et in c. pxi. nu. i. et 4.
- 5 Excommunicatione incurrit ipso iure qui clericum percussit a qua non absoluitur nisi a papa.

1 **E**rue nit. ¶ Canonici super iniuria clerici appellare potest nisi sit notorius. h. d. **2** Communis divisio. secunda ibi. fraternitati. ¶ Nota indicem a quo statuere posse appellanti terminum ad appellationem prosequendam. ¶ No. ij. ar. quod appellatio impedit denuntiationem excommunicationis. ¶ No. ij. unum effectum notorii: quia excludit facultatem nec impedit executionem pene restringit tamen hoc Joan. ad notorium facti manentis in c. de manifestis. ij. q. i. ¶ Nota quod in imponenda pena iuris ad factum notorium non exigitur alia sententia: sed statim pena potest imponi absque alia declaratione facti. Secus si factum est notorium. ut no. de here. cum secundum. lib. vi. ¶ No. percutientem clericum ipso iure incurres excommunicationem a qua non absoluitur nisi a papa. ¶ Op. quod precise non appellatur ad prosequendum: quia potest deserre vel renuntiare. j. eo. interposita. Sol. intelligitur quod compellitur alternativae ut respondeat vel prosequatur.

- 1 Appellans non auditur quando notorie delinquit.
- 2 Dubium quandoque sumendum est pro notorio ubi multa dicuntur notoria que non sunt.
- 3 Appellans compellitur ad prosequendum vel respondendum coram iudice a quo alias nisi prosequatur repellitur a facultate appellandi.
- 4 Delinquens notorie non potest evitare penam iuris ad factum notorium.

1 **C**onsuluit. ¶ Notorie delinquens non auditur a respondendo. et iudicium in duobus instructio. ¶ Nota unum effectum notorii: quia excludit facultatem appellandi. ¶ No. ij. quod dubium est sumendum pro notorio: et quod multa dicuntur notoria que non sunt. ¶ No. appellanti compelli prosequi vel respondere coram iudice a quo. Et no. non prosequentem appellacionem et verum contumacem repellit a facultate appellandi. ¶ No. quod liceat appellare si subsit causa. vt. j. eo. ut debitus dicit Innoc. quod hodie non videtur differentia inter notorium et non notorium: quia si grauetur potest appellare ut patet ibi. Dost. hoc fatetur. Sed dicit quod est differentia quia in notorio quis in

multis potest granari: sed in non notoria non: nisi modus excedat. unde dicit Hostien. qd mens istorum iurium est qd notorie delinquens non possit euitare penam iuris ad factum notorium quia si illud non comiserit: qd secus est quando non est notorium: quia illud potest negari ut ex multis causis potest pena euitari. glo. est clara.

- 1 Appellationis licet vim habeat itineris arreptio: non tamen suspendit iurisdictionem inferioris post literarum cognitionem.
- 2 In appellationis causa potest ad diffinitivam pcedi in absentem.
- 3 Appellatio an possit interponi absente iudice.
- 4 Appellasse aliquem malitiose si proponatur quis probabit.

Eliggestum. Summatim est. s. eo. meminit. mus. Communis divisio. secundum da. ibi tua. C. No. qd grauatus sententia potest dici op-

- 1 pressus. C. No. pronotatis. de fo. ppe. ex parte. b. C. No. ta qd itineris arreptio pro reuocando grauamine iam illato habet vim appellationis. dicam. j. e. directe. C. Nota qd itineris arreptio post cognitionem literarum non suspendit iurisdictionem inferioris. C. Nota inducta ad vnum finem non debere ad oppositum retorqueri. C. No. qd in causa appellationis in absentem proceditur ad diffinitivam lite non cote. dicam. j. e. per tuas. C. Querit glo. an appellatio possit interponi absente iudice. arguit gl. qd sic ut hic et de ali. iudi. mu. cau. fac. c. i. nam cum scit potest appellare. h. q. vi. biduū. per que dicit glo. qd si episcopus vult me excommunicare: et absens appellet: si ferat sententiam illa non tenet: cum dicit qd quia igno- rat appellasse si non deferat non punitur per capitula. h. q. vi. decreto cum sibi simili: dicit ultimo qd hodie tales appellationes non tenet. j. eo. vt debitus. per Jo. h. q. vi. biduum. in glo. in ver. an imputetur. vide glo. que firmat appellandum coram iudice nisi in duobus casibus quando eius copia haberi non potest: vel quando subest iustus metus. de appellatio. lib. vi. in glo. iij. et ibi. an legenda sit coram iudice tenet archid. qd si appelletur in absentia sufficiat: sed non pro- tegit appellatorem donec deducatur ad notitiam iudicis. vide. s. e. cum sit romana. vide Innoc. j. eo. dilectus. et c. si iustus. h. e. pcedunt quando appellat ab vno iudice: si appellat a pluribus potest coram ipsis vel maiori parte ipsorum separatim appellare: separatim ap- stolos petere. vt in cle. e. ti. si a iudicibus. Predicta procedunt in ap- pellationibus factis in iudicio. In appellationibus autem factis extra iudicium vt per actum itineris arreptionis sufficit itineris ar- reptio facta bona fide. ad qd no. eo. titu. cordi. lib. vi. fm Hosti. Sed si vero appellat etiam extra iudicium a iudice presente iudice appel- latio interponenda est. vt. d. c. appellatio. C. Querit quis proba- bit hunc malitiose appellasse. dicit glo. qd aduersarius. ff. de proba. ab ea parte. et l. quoties. §. qui dolo. Sed dicit Joan. and. qd dolo- patebit eo modo quo constat de scientia.

- 1 Appellationis cognitione pendente potest excommunicatus absolui ad cautelam si petat in appellationis ingressu. nu. 2.
- 2 Excommunicatus potest absolui ad cautelam pendente causa appellationis si petit absolui.
- 3 Absolvere quomodo potest ad cautelam delegatus a sententia excommunicationis.
- 4 Excommunicatus licet post appellationem sit ab alijs vitandus quomodo non debet seipsum vitare quin celebrare possit licet non fuerit absolutus. nu. 5.
- 6 Absolutio excommunicationis quando datur ad cautelam et quomodo non est nisi petenti danda.

Appellatio. C. Pendente cognitione appellationis excommuni-

- 1 catus potest absolui ad cautelam. et si apparet legitime appellasse non punitur ex eo: quod interim appellauit. hoc dicit. Primo ponit dationem auditoris. Secundo actus ipso- rum ibi: quia ad Tertio ibi. ideo qd principale diffinitione. C. No. excommunicatum post appellationem legitimam absoluendum ad cautelam: si petit in ingressu iudicii appellationis. C. No. ij. appella- tione pendente vel iustificata excommunicatur qui ante appella- uit non prohiberi: quin diuina possit celebrare: quia sententia nulla non ligat. C. No. hic qd delegatus absoluit ad cautelam. de quo dic. vt de senten. excomm. solet. in glo. lib. vi. sed cessat notabile: si te- neas auditorem habere ordinariam. de quo in cle. auditor. de rescri. c. si. C. Nota quod licet excommunicatus post appellationem sit ab alijs vitandus: ipse non debet seipsum vitare quin possit celebrare. de senten. excommu. solet. lib. vi. et c. per tuas. i. C. Querit si hic non habuisset absolutionem ad cautelam an possit celebrare: dic qd sic: quia si appellatio legitima procedit non est ligatus. de senten. excommu. per tuas. ideo potest celebrare: quia non ligatus non incur- rit celebrando irregularitatem. C. Si colligit qd absolutio aliqui datur ad cautelam: et allegat multa iura. dicunt tamen doct. hic qd petens absolui ad cautelam fatetur se ligatum. Absolutio tamen non est danda nisi petenti de eo qui du. in ma. significasti.
- 1 Appellans turbatus sua possessione potest in ea reformari per iudicem a quo.

- 2 Attentata et innouata possunt adito iudice a quo per eum reparari via ordinaria vbi illud expedire non potest absq. articuli principis cognitione. nu. 6.

- 3 Appellatio suspendit tantum iurisdictionem in iudicis a quo respectu solum iuris super quo pendet non autem respectu separati etiam su- per eadem re: maxime non iterum oritur.

- 4 Iudex ad quem facit solus reparare attentata per viam attentati.
- 5 Possessio si sit turbata an possit peti illius reformatio etiam per se- rum absente domino.

- 6 Iudex a quo quomodo potest via ordinaria reparari facere atten- tata appellatione pendente. nu. seq.

- 7 Appellatione emissa de quibus casibus iudex a quo potest se intro- mittere etiam si contingant appellationi. nu. 6.

Am teneamur. C. Appellati sua pos-

- 1 sessio turbatur iudex a quo appellauit eaz potest sibi reformare. b. d. communis diuino. Secunda ibi. prouidentie. C. No. iudicis a quo

- 2 posse adiri super attentatis contra appellatorem via ordinaria: vbi il- lud expedire non potest absq. cognitione articuli appellationis.

- 3 C. No. qd appellatio suspendit iurisdictionem iudicis a quo soluz respectu iuris super quo pendet appellatio non respectu separati etiam super eadem re: maxime non iterum oritur. C. No. qd tendentia in faci- liorem exitu appellationis expedire potest iudex a quo nec quo ad illa suspensa est iurisdic- tio: dummodo illa expedire possit absq. cog- nitione articuli appellationis.

- 4 C. No. ar. qd iudex a quo attentata ap- pellatione pen. non potest retractare per viam attentati: qd hoc est of- fici iudicis ad quem. C. Glo. j. est clara. Secunda attingit capitu- lum.

- 5 C. Querit an si possessio sit turbata: possit illius peti reforma- tio: dicit glo. qd sic etiam a seruo absente domino. C. si per vim vel ali. mo. l. h. Jo. an. dicit qd illa lex loquitur de violenta ablata. In tur- bata autem loquitur rubrum de quo ibi per glo. et per idem titulum rationis. Idem potest dici. vide qd no. de restit. spo. ex parte. super

- 6 iij. glo. Bar. ibi sentit qd habet locum in retinendo. C. Oppo. qd pen. appellatione se non intro mittat de turbatione iudex ordinari- a quo est appellatum: tum qd est suspectus. s. eo. ad hoc: tum quia est suspensa iurisdic- tio: et ipsuz adeddo: si sit appellans videtur appella- tionem renuntiare. vt ptz. j. c. sollicitudinem. tamen qd ex quo suspen- sa est iurisdic- tio: non est iudex in aliquo alio. Si est delegatus. de offi. deleg. olim. Solu. glo. dicit qd procedit in ordinario et non in delega- to: qd suspensa iurisdic- tione ordinarij potest alia via adiri: sed non de- legatus cum non sit delegatus respectu cause non iterum oritur. Pet. di-

- 7 cit qd si plures sunt articuli commissi delegato: licet sit suspensa iuris- dictio per appellationem in vno potest adiri in alio. et bene dicit si est inclusum. sed causa non iterum oritur verisimiliter non inclusa. de rescri. c. si. Sed per hoc non tolluntur contraria. Legitur primo modo quod turbatio vel spoliatio fuit facta per appellatorem: quo casu videtur attentando sue appellationi non deferre: unde poterit agi per appel- latum coram ordinario. j. e. cum sit. dic vt ibi. Non placet hic intelle- ctus qd hoc fuit ex verbis littere attentatum contra appellatū nisi ha- beretur in littera appellatur: sed comuniter habetur appellat. Se- cundo modo legitur qd hic iudex inferior erat iudex ad quem. Itaz speciale est in cantuarien. archiepo qui bz de privilegio vt cognoscat de appellationibus interpositis ad papam. unde dicit Hosti. qd co- suctudo est in anglia qd post xl. dies excommunicatus capitur per cu- riam regiam ad requisitionem iudicis extantis et tenetur donec sa- tisfaciat vel satisfact iudici de parendo: et si appellauerit. Et propter ea in appellationibus solent dicere ad sedem apostolicam: et submit- to me protectioni ipsius: et cantuarien. ecclesie et si istorum turbatur possessio: turbatur archieps Cantuarien. Et ita dicit glo. Hostien. ista seruari non videtur: et ad eum spectare tuitio exemptorum. de pri- uile. ex ore. ad h. fm Lin. Vel potest tertio intelligi in appellante: qd spoliatur a tertio et appellatio suspendit iurisdictionem impedit qd agitur contra partē appellatam. secus si contra tertium: et si non ob. c. sol- litudinem. de offi. delegati. et de testi. cum venissent. Quarto po- test intelligi quando appellatione pen. spoliatur amicus vel filius ap- pellantis. naz licet petat restitui pro absente spoliato appellante non per hoc renuntiat appellationi. Quinto potest plane intelligi vt iacet. vt pen. appellatione super proprietate rei: si appellans spolia- tur ab appellato potest coram iudice a quo agere spoliatus: vt pete- re restitui: qd questio super proprietate que pendet est separata a q- stione possessionis super qua nunc agitur: licet sit super eadem re. vt l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acqui. pos. per hec patet contraria: nam appellatio impedit bene qd nem agi respectu cause super qua pendet appellatio non per actum separate per actum coram iudice a quo receditur ab appellatione: quando ille actus sit respectu cause: super qua pendet appellatio: non respectu cause non iterum oritur. Itz ob. qd possint recusari: quia illud est verum ab appellante: qui est grana- tus non ab appellato qui non est grauatus cum grauamen sit illud qd generat suspensionem. vt dixi. s. eo. Ad hoc: qd appellatio que est in eius fauorem non debet ei retorqueri ad lesionem. C. de legibus qd fauore: quin possit agere coram iudice a quo ex quo articulus est separatus

separatus ab articulo possessionis. Ad qd. s. e. super eo. Sed videtur qd. auertatur ab articulo appellationis: qd. hoc retractari potest via attentati per iudicem ad quem. Ratio qd. tex. voluit hoc solvere: si velit super attentato agere via attentati nō potest: qd. hoc est officium iudicis ad quem: qd. nō potest hoc expediri absq. cognitione articuli appellationis: maxime in appellatione ab interlocutoria. de ap. pel. nō solum. lib. vi. Sed si velit agere via ordinaria: tunc nō attinet articulus appellationis. Ideo potest de hoc agi coram iudice a quo dicit etiam hic Inno. qd. poterit agi alia via. s. parti. vt lite pend. qd. ex quo appellatio pendet satis videtur lis pendere ppter spem vt possit reassumere iurisdictionem vt ptz. igitur agatur via attentati parti appellatione pen. et hec poterit esse via ordinaria de qua litera dicit. i. via litis principaliter. Primum tamē plus placet hec confirmari: qd. tendentibus in faciliorem exitum appellationis se intro mittat iudex a quo: dum nō possit absq. cognitione articuli appellationis. vt ptz. s. e. personas. Ad hoc. s. e. si duobus. Ad hoc de ma. cōtra. c. ij. vbi interim phibet ne attentetur. ¶ Aliquos casus ponunt hic doc. in qbus iudex a quo se intromittit de cōtingentib. appellationi. vide multos alios in spe. de ap. s. pe. in prin. et archi. po. nit. h. q. vi. appellatione. Ad hoc. s. e. qua fronte. et c. sollicitudinem. Sexto potest intelligi qd. hec spoliatio fuit notoria. nam sicut notoria iustitia nō impedit ab appellante. s. e. peruenit. Ita nō denegat appellanti a iudice a quo non obstante qd. pendeat appellatio. de mu. pe. c. h. de excep. cum inter. item qd. talē articulus potest expedire absq. cognitione articuli appellationis. Ad hoc. s. e. sollicitudinem. vers. si vero. et tunc retractabit sine ordine iuris: qd. ordo iuris et. vt. s. e. ad nostram. et exponitur via ordinaria. i. iure nouo agendi absq. iuris ordine: tum qd. ex quo notorium est: hec pcedunt in delegato et ordinario. dum tamen includantur in iurisdictione delegata: lz raro fit qd. talia nouiter exorta iura includantur. de rescri. c. si. hec vera in quā tum dicit de attentatis via attentati nō posse iudicē a quo retractare attentata: potest tamen via reuocationis: si aliquid ipse iudex attentauit. de sen. eccō. sacro. de iur. iur. venientes. de accu. qualiter et qd. ap. cū cessante. vt no. Fred. suo dō. xiij. et per p̄dicta. ibi dicit qd. da to qd. iudex detulerit appellationem potest inhibere iudicibus: et partibus ne aliquid attentet in p̄iudicijs appellationi vt hic. et dicto c. ij. de ma. cōtra. Et his dicit qd. ap. pen. super qd. ne instrumēti pronuntianti nō vsurarij qd. vsurarij dicebat: potest mittere inhibitoria iudex a quo et debet iudici seculari: ne interim exequatur instrumen tum super quo lis pendet vsurarij: qd. appellatione detulerit: nec ob. qd. lite pen. nō debeat pars phiberi vt iure suo: qd. illud verum nisi sup illo ponderat lis principalis. Nec ob. qd. iudex a quo se se nō intromittat appel. pen. qd. illud verum est: nisi tendant in faciliorem exitum appellationis per que ibi dicit qd. si in sententiā diffinitua reuocasset inhibitoriam. de appellatione pen. illam reuocationem reuocare que satis puto. et vide que scripsi. s. de ordi. cogni. tuam.

- 1 Appellatio generalis respectu cuiuslibet grauaminis tāq. va ga nō valet sed restricta ad vnam causam sic.
- 2 Appellare dicens se nolle a quocunq. grauamine illato per interlo cutoriam causa lites abbreviandi se a diffinitua appellauit an pos sit petere dicta grauamina reparari.
- 3 Libelli practica super attentatis que fit.

Consuluit. cl. ij. Generalis appellatio si fiat in omnibus causis nō valet: si in vna tantum sic. b. d. Secunda. ibi. si nō. ¶ Op. qd. nō valeat appellatio generalis. vt. s. c. ij. glo. dicit qd. hec determi nat illam vt nō valeat in omni cāse: sed valeat in vna: huic ob. s. e. vt de bitus. ibi. nec in vna cā valet. Sol. nō valet etiam in vna cā bodie. vt in. c. vt de bitus. hoc tenet Inno. in appellationibus iudicialibus in extra iudicialibus dicit qd. valet appellatio certo grauamine nō ex p̄iudicio: dum tamen aliquid dicatur vt fiat. vnde grauamē timeri pos sit: et grauamen postea subsequatur: aliter dicit nō attendendam ex tra iudiciale ppter multas absurditates que sequi possent: nā ex tra iudicium potest appellari a futuro grauamine: vt si appello ne gra ues me super tali furto vel ne quis molestet me super tali possessione et si nulla certa persona etiam exprimitur in illa: sufficit autē qd. fiat ex p̄bilibus p̄iecturis. s. e. bone. et factum sit certum: fatetur quod si aliquid preparatum p̄cedat: qd. ad illud restringitur appellatio: vt si peto aliqd. a te extra iudicium et appelles ne te grauam appel latio restringitur ad grauamen occasione illius petitionis prepara te vel cōmunitate. s. e. ad audienti. et c. dilecti: per que dicit qd. si sup alio postea promulgaretur sententia: quaz super petito valeret sen tentia. s. e. ad bec. et c. super eo. Joā. an. dicit qd. decre. potest saluari et in iudicialibus appellationibus in duobus casibus: quādo appella tio interponitur certo grauamine: et subiecta clausula generali: vt appello qd. me grauasti in tali facto et timens plus in futurum a te granari: appello ab omni grauamine et. valebit ratione grauami nis exp̄ressi. Ad hoc. de dila. p̄terea. et deferendum erit ratione spe cialis grauaminis vel potest intelligi de speciali interposita in cau sis maioribus in quibus nō est necesse causam exprimi. s. e. vt debet.

- 2 Ex his deciditur quid de illo qui dicit protestando qd. lata sentē

tia posset ab omni grauamine appellare: cum causa abbreviandi li tes nolit ab aliqua sententiā interlocutoria ante sententiā diffini tiuam appellare: dicit qd. nō prodest secundum canones: fm. Hosti. posset tamen grauamen per appellationem a diffinitua releuari se cundum distin. c. si. de ap. lib. vi. ¶ Sed est dubium de practica libelli super attentatis: dicit Inno. qd. nō debet petere vt reuocetur. quicquid factum est post appellationem: sed quicquid est factū post et contra appellationem: vel ei annexum. de procura. auditis. de ele ctio. cum nobis. Non ob. fm. Hosti. de iudi. exhibita. s. co. causam. et c. ex parte. vbi dicitur reuocatis irritum quicquid et. qd. debet intel ligi et contra: per p̄dicta iura. dicit tamen Hostien. qd. quicquid di cat Inno. nec ius nec iudicioruz cursus admittit hanc subtilita tem: nam quicquid sit post legitimam appellationem retractatur. s. eo. dilectus. et in p̄dictis concor. et quia tota die admittitur talis li bellus: admitto attentata post appellationem retractari tacite: ta men intelligitur de eo qd. contra appellationem vel contra iura sit actum. de rescri. spo. audita. s. eo. ad bec. et c. sollicitudinem. remit tit ad no. s. eo. dilecti. tu dic qd. Inno. procedit in appellatione extra iudiciali: et sic loquitur quia ante locutus erat de extra iudicia li. dictum Hostien. procedit in iudiciali: et est causa: quia extra iudic alis non suspendit potestatem partis. de elect. consideramus. et c. bone. et est pronocatio ad causam: sed appellatio iurisdictionis sus pendit potestatem iudicis: et sic annullatur qd. sit ex defectu potesta tis. Aduerte tamen qd. contra archi. Attentatum post et contra ap pellationem extra iudiciale venit irritandum: quia non est nulluz ipso iure attentatum post appellationem iudiciale: si interposita est causa iure exp̄presso est nullum. Si non est exp̄pressa venit irritan dum. Archi. h. q. vi. quoties.

- 1 Excommunicatus nec iudicialiter nec extra iudicialiter coram papa audiri debet aliquid de iure proponente petendo.
- 2 Exceptionem excommunicationis possum ego opponere cōtra agē tem lz meanon interfit. nu. 10.
- 3 Relationi feruentis in his que asseruit vel fecit statur quō tquādo stetur licet nō sit testibus valata. nu. 7.
- 4 Citatio sine die valet et intelligitur dies quam citius potueris.
- 5 Citatus vñ se conspectui pape presentet quomodo potest per p̄cu ratorem comparere.
- 6 Citatus al maius tribunal quomodo nō excusatur in eo qd. dicit et asserit se ad minus tribunal vocatum. nu. 9.
- 8 Seruient seu nuntio referenti verba citati per que asserit citatū dis misse non t compariturum an stetur.
- 10 Agendi via licet quis non cōsequatur finem repellendi via tamen denuntiandi potest.

Comparati. Sub attentata appellationis nō debet quis contendere citatio nem legati. Primo ponit qd. opponebat cardinalis epi scopo. Secunda ibi. cumq. excusationem episcopi. Tercia. ibi. Cardinalis responsionem ad illam. Quarta ibi. nos vero ci tationem episcopi. ¶ Nota. primo excommunicatum nec iudiciali ter nec extra iudicialiter coram papa audiri aliquid de iure proponē tem petendo. ¶ Nota. h. quem admitti ad opponendum de excō municatione contra agentem: licet sua non interfit: si sit ab eo excō mnicatus: et lz petitio excommunicati nō dirigitur contra peten tem. facit dōtra id qd. no. de rescri. nonnulli super glo. si. et sic no. re gulam qd. in omnibus casibus in quibus iudex ex officio potest sup plere admittit opponentem: etiam si non interfit. ¶ Nota. iij. qd. sta tur relationi nuntij de his que asseruit vel fecit. ¶ Nota. iij. qd. hoc apertuz qd. valet citatio sine die: quia dies intelligitur quam citius potueris. s. de sta. lib. l. si peculium. ¶ Nota. ar. pro et cōtra qd. voca tus ad maius tribunal non excusatur eo qd. dicat se ad minus tribu nal vocatum: qd. debet superiori parere. ¶ Nota. ar. citatum vt con spectui pape se presentet posse comparere per nuntium. i. procura torem. et ic per nuntium quis suam presentiam exhibet. xviij. distin. episcopi: etiam si nuntius moriatur in via. C. qui pe. tu. cum a ma tribus. de pig. significante: per hanc decre. dicit Joā. and. qd. valet ci tatio sine die. et hoc tenet Spe. in ti. de cita. s. sequit. vers. quid si non p̄figit: ibi dicit qd. venire debet infra modicum tempus susceptuz cum temperamento. ff. de sta. lib. peculium. s. si. de dolo. cum dilecti. Ad hoc de elec. cupientes. in fi. de offi. or. quis. ad finem. lxxviij. dis. p̄latum. xxiij. q. ij. p̄idem. s. de p̄cur. accedens. de te. co. c. si. qd. quid dicat p̄pe. in l. si. C. de feri. per. l. ita stipu. ff. de verbo. ob. vbi nō valet stipulatio sine die: sed ibi in actibus strictis hominum in quib. leg nō supplet. l. in cōventionalibus. et l. quicquid astringende. ff. de ver bo. ob. ad hoc pro primo. ff. qui satisda. co. l. de die. et l. si finita. in p̄n cipio. ff. de dā. infec. ¶ Nota. glo. qd. legatio regis illum nō excusat: set si fuisset tunc in legatione contra. xxiij. q. vlt. quo ausu. cum simi. ¶ Glo. dicit qd. si cōcurrit mandatum regis a quo tenet regalia cum mandato inferioris a papa superiori tamē illius cui mādatur: et tunc debet obediri regi. xxiij. q. vlt. ecce. Si cōcurrit mandatum regis cum mādato pape relictis rebus obedienduz est pape exemplo pe tri. Luce. v. j. q. ij. s. verum. dic in preferenda obedientia est attendē

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

dum si mandantes sunt pares obediendum est illi cui magis astrin-
gitur. ff. ad illa. si quis in gravi. §. sed cum omnes. C. de testa. cum in
officio. 2. c. relatum. §. in si. Si utriusque pariter astringitur parendum
est illi qui est in maiori necessitate. vt. d. §. sed cum omnes. supposita
pari necessitate parendum est primo vocati. de rescrip. ceteri. de ma.
2. obe. c. ij. Si unus est inferior alter superior parendum est indistincte
superiori. In his qui sunt iurisdictionis superioris et inferioris. in his
que sunt iurisdictionis inferioris et non superioris: parendum est infe-
riori. de offi. or. pastoralis. §. j. q. ij. c. cum simas. xj. q. ij. qui resistit: p
hoc concludit an parendum sit prius regi: an alteri prelati: si quidem non
tenet ab eo regalia: quod non est subiectus parendum est prelati: si regalia
habet. dicit prelati parendum tamen maiori. de ma. 2. obe. solite: quod non po-
test utriusque: vt si eadem die vocet. Inno. dicit quod si precedente mandato re-
gis obediendum est prelati prius regi et spiritui quam carni. vt. c. solite.
2. q. fortius est vinculum spirituale quam carnale. de transla. prela. c. j. 2. ij. Si
mandat puta quod non obstat mandato regis obediendum est: sed si non obstat pre-
latum mandatum velle excludere mandatum regis obediendum est regi: pri-
mo requirenti: quod ei est astrictus: quod non intelligit prelatum mandasse
ad preiudicium regis: nisi exprimat. Ideo ex quo aliud non mandat lici-
te paratur primo regi mandati: pape autem pre omnibus obediendum: tunc ro-
ne iurisdictionis: tunc ratione honoris. Inno. quod intelligit in quantum
aliquid non mandat contra deum: de quo de tempo. ordi. ad aures. de pces.
prebe. pposuit. Omnia in ordinariis procedunt in delegatis: puta p-
7 portionant. C. Glo. inducit decre. quod simplici nuntio credat in p-
iudicium alterius. alle. ff. de re. co. qui sunt sub tu. l. 2. magis. arguit co-
tra. de offi. dele. prudencia: c. si. concludit nuntio fideli: et bene exequen-
ti officium suum credi circa citationes. alio non. de hoc. lxxij. di. pposuit
sti. iij. q. ij. §. ite in criminali. ver. preterea. Hosti. dicit hoc arbitra-
rium. de iur. iura. c. si. idem archi. lxxij. di. pposuit. na grane esset
vni nuntio etiam virili ipsam iuramentum contrarium credi cum sic episcopi
nari possit absens nec audiret appellas. §. q. vi. §. sunt quoru. de quo
per eum copiosius in sum. de dolo. sub rubrica. de contumacia. §. qua-
liter. ver. quid si absens. 2. fo. p. Guil. in spe. in ti. de cita. §. legatur. ver.
sed nunquid creditur ibi plene p. Jo. an. recitatis opt. oibus antiquis
de hac materia residet in hac conclusione quod sit arbitrarij ex qualita-
tibus personarum: attentata quantitate preiudicij: et in hac diuer-
sitate aliqui contra dictum nuntium admittit simpliciter asseruone aduer-
sarij aliqui simplex iuramentum: aliqui eget plena probatione. Dicit ta-
men quod hoc non est de arbitrariis sic liberis quod non liceat reclamare: et
appellare sicut illud. de offi. dele. concludit. de rescrip. statutu. §. assess-
sores. lib. vi. ideo si inde peruersus male arbitrari: potest per gra-
uatum appellari et index appellationis renouabit grauamen proba-
tum coram eo circumstantijs: per quas preiudicium debuit. Inus ar-
bitrari: nam si verus arbiter iuris esset ab eo grauante appellari possi-
sit. de offi. dele. ab arbitris. lib. vi. aliorum arbitrorum grauamina renou-
cantur. de arbi. per totum. de iur. iura. veniens. hec vera vt illi credat de
citatione facta per se. de commissione autem ei facta non credit nisi aliter
appareat: et hoc siue sit delegatus siue ordinarius citandus ergo con-
stare commissione ei facta apud acta et scribi et est contra mutas curias
que non scribunt nisi relatione nuntij nec scribunt commissione et consti-
to apud acta de hac commissione: si nuntius est notus iudi et partibus
credi debet absque alijs literis. vt hic. 2. de offi. deleg. prudencia. de re
scrip. scilicet citatus: si non est notus non creditur ei nisi aliter ostendat vt ibi
concludit spe. in spe. 2. Jo. an. vnde dicitur de rota suacolu. cccxlii.
quod si delegatus citat per literas tenet insinuare preiudicium suum sicut ex plo
si citat per nuntium notum non tenet nisi iurare et notum etiam dicit nuntius
pape: per quem potest delegatus citare. quod non. §. de pba. qm contra fallas.
in verbo commissiones. Sed si testis dicat se non retulisse quod scripsit no-
tarius vel prout scripsit retulisse: an credis notario vel nuntio. ponit
Jo. an. in addi. spe. de instr. edi. §. restat. super ver. quod si unus. et ibi
dicit quod 2. ponit. C. de fal. si quis decurio. ibi concludit hoc arbitrarij
ex qualitate personarum cum vterque gerat publicum officium: vnde si
tabellio est suspectus ex prius gestis: addito dicto vni. §. i. i. huius
suspecti sibi non creditur: quod duo hec imperfecta faciunt vnum perfectum.
C. de testa. sancimus. de pba. rationes. alio in dubio stabit scripture. ff.
8 de libe. ca. l. diui fratres. de legi. tu. l. legitimus. et. Aliquid iur. creda-
tur nuntio referenti de verbis citati: vt quod refert illi dixisse non verum
rum. ponit Jo. an. in addi. spe. de cita. §. i. in prin. in addi. na. verbi.
scdm vbi concludit non: ad hoc non se extendit iuramentum: quia fide-
liter citare et citationes referre. vnde sicut non creditur super commissione
ne vt est dictum sic nec super ratione a parte facta: suum enim hunc referre
non alienum sicut nec ei credere si diceret se a citato iniuriam nec di-
ci potest citati rationem citationi annexam cum certum sit citationes
fore perfectas: etiam citato tacete: sic oportet aliter probari responsio-
nem. C. Op. quod non valuerit excoicatio cardinalis: quod facti post 3
9 eo. si duobus. dic quod non constabat si appellasset vel appellatio non erat
iusta: quod cardinali potius quam regi obedire debuit. Item non consta-
bat ipsum vocatum a rege: potius debet credi cardinali et nuntio
quam illi vocato. ite dato quod fuisset impeditus debebat ire allegatus
et opponere: et si oppositio non admitteretur non debet statim appella-

re. ff. de iudi. si quis ex aliena vel de hoc certificare iudicem. de re iu-
10 di. questum. C. Op. quod non debeat compelli ire ad curiam ad defen-
dendum: quod sufficiebat quod a petitione repellere: hic est finis exco-
pitionis. de or. co. c. h. Glo. dicit quod cardinalis non simpliciter excipie-
bat: immo denuntiavit pape contumaciam et excommunicationem vt re-
pelleretur a petitionibus: siue tam excoicatus et puniretur. id ipsum
non audiuit. et ad sedem apostolicam vocauit. i. de accu. veniens. Oppo-
nebatur etiam quod excoicatus celebrauerat. et hoc plus mouit papam.
C. Mo. gl. q. l. 3. via agendi quod non cosequatur sine repellendi. vt not. de or.
co. c. h. tamen via denuntiandi potest vt latius trahi ad utriusque. quod no.

1 Appellatio non auditur contra iuramentum per quod promissum
stare mandato ecclesie et sic in quantum appellat ab implemento
iuramenti.

2 Appellationis non prosequende tempus solum currit a tempore ap-
pellationis interiecte.

4 Iuramento suo potest quis resistere iusta causa.

5 Terminus ad iter arripendum an sit in arbitrio iudicis.

1 **De hoc.** C. Qui iurat stare mandato ecclesie con-
tra iuramentum non auditur appellas: si tamen
granatur potest appellare. b. d. cum. c. se. C. Mo. appellatem
non audiri in quantum appellat ab implemento iuramen-
ti. C. Mo. ij. quod appellas conpellitur stare iudicio iudicis a quo vel pa-
rere mandato. C. Mo. quod iuramentum iudici prestitum est seruandum

2 propter promptam executionem sicut finis. C. Mo. tempus appella-
tionis non prosequende solum currit a tempore appellationis inter-

3 posite. de quo de ap. ex rone. C. Op. quod precise cogatur stare iura-
mento: si iustum precipitur ita quod non grauetur. alio non. i. e. vt debet:

4 nec videtur deferere iuramentum: si illud deserat ex iusta causa. ff. q. sa.
cog. l. si. vnde dicit Inno. siue iuret siue non iuret cogitur seruare nisi
appellet iusta causa. C. Op. quod terminus ad iter arripendum sit in ar-
bitrio iudicis. vt in. c. cum sit romana. fatetur glo. 2. hic determinas-
tum fuit a papa non vt sic esset de iure: sed sic de facto contingit.

1 Iuramentum quod prestat in absolutioe ab excoicacione
est de consuetudine introductum et non de substantia dicitur.

2 Appellatio contra iuramentum proprium vel preceptum iuramenti
executionem in quantum precipitur iustum vt contra ius non tenet nec
ei est deferendum. nu. 8.

3 Excommunicationem non reindicit ipso iure non parens manda-
to ad executionem iuramenti absolute habita ab excoicacione nisi
de nouo reducat. nu. 7.

4 Excommunicationis sententia non ligat in quantum precepti implem-
tum reducit ad impossibile.

5 Absoluti licet quis possit petere pendente appellatione ad cautelam
si semel est contumax post absolutionem in parendo mandatis ecclesie
sic non absoluitur. nu. seq.

6 Appellatio an videatur renuntiare excoicatus qui petit p iudi-
cium a quo absolui absque protestatione.

9 Absolutus excommunicatus an si reindicit in prius delictum et re-
ducatur in excommunicationem possit iterare iurato ex quo venit con-
tra iuramentum proprium.

1 **Questio.** Summatu est. §. c. pri. C. Mot. quod
iuramentum quod prestat in absolu-
tione ab excoicacione est introductu. de consuetudine: sic
videtur non de substantia. Hosti. dicit quod est de substantia: quod
non h. transgredi consuetudinem sicut nec legem. de quo. de sen. exc. cu
desideres. C. Mo. ij. quod appellatio contra iuramentum vel preceptum
2 executionis iuramenti in quantum precipitur iustum vt contra ius non
tenet. nec ei est deferendum. C. Mo. iij. non parente mandato ad execu-
tionem iuramenti in absolutioe ab excoicacione prestiti non reinci-
dere ipso iure in sen. exc. nisi actualiter iterato in illa reducat. et eo
4 quod parat reduci posse. C. Mo. arg. excoicacionis finem non ligare
in quantum precepti implementum reducit ad impossibile. vide
5 Inno. de offi. deleg. 2. d. 5. C. Mo. semel contumacem post absolu-
tionem in parendo mandatis ecclesie non absolui cum cautione: h. ita
6 demum si recipiat parere mandato vel illi effectualiter parnerit. C. Op.
po. quod appellatione pen. quisquis possit petere absolui absque prei-
iudicio appellationis. vt. i. eo. sollicitudine. ter. potest plene intelligi
quod hic appellauerat post absolutionem: ante preceptum vel post: et de
iuribus huius appellationis dubitat: hic est verus intellectus. et
c. sollicitudinem. et. c. qua fronte nihil h. 3. coe. Solu. potest intelligi
quod appellatio hic ante interposita fuit: postea petit absolui a iudice
dice a quo: quo casu dicit quod excluditur appellatio propter que fa-
cit Inno. dubium an per petitionem absolutiois coram iudice a quo
quis videatur ab appellatione recedere. Concludit primo quod si pe-
tit absolui absque protestatione. videtur ab appellatione recedere. vt
hic. 2. j. e. sollicitudinem. 2. c. gratum. 2. q. hic non est officium iudicis
ad quem. de sen. excom. per tuas. si petit absolui cum protestatione
quod non intendit ab appellatione recedere: tunc non receditur ab ap-
pellatione: et hoc operatur protestatio hoc casu propter periculum
coionis: nam et tenet absolutio h. principale sit delatum ad superio-
rem per via appellationis. §. c. qua fronte. 2. de sen. exc. sacro residet
quod si

- qđ si renuntiet appellationi iudex a quo non potest absolueret. i. eo. sollicitudinem. ad h. dicam. i. e. qua fronte. dic qđ per modū reuocatio nis sententie inique pōt absolueret. i. e. cum cessante. i. de rescript. ab exco. de sen. exco. sacro. per viam absolutiōis si exco. cauit post absolutiōē a se attentatā potest retractare et debet. vt. d. c. cessante. Si velit absolueret vt legitime personā ad psequēdā appellationē: pfecta cautione adhuc pōt: qđ hoc tendit in faciliorem exitum ap pellationis. de ma. cōtra inter. ecclē. c. ii. et hoc expediti pōt circa arti culi cognitionē appellationis. vt. d. c. sollicitudinem. et c. qua fronte: si vult absolueret cognoscere de cā appellationis nō pōt: qđ per hoc se intromitteret de appellatione qđ est in officium iudicis ad quem dicam in. d. c. qua fronte. et in. d. c. sollicitudinem. ¶ **¶** Ultimo indu cit Jo. and. decre. qđ semel absolutus non reincident in exco. cationē reincidentando in delictū: pro quo est exco. catus nisi de nouo redū catur ab homine vel a iure: vt in casu decre. eos. de sen. exco. li. vi. vel nisi reducatur ex vi absolutiōis cōditionalis. Et est ratio: qđ actio semel extincta et. ff. de solu. l. qui res. §. aream. ¶ **¶** Opp. qđ a man dato ad executionem iuramenti possit appellari. §. c. pri. gl. primo soluit qđ appellari potest si mod⁹ excedit in precepto et sic graua tur: iusta est appellatio. secus si modus nō exceditur: et sic frustrato rie appellatur vel dicit scō. glo. qđ quis iurat stare iudicio ecclē: et stans iudicio appellet ex legitima cā: facit enim qđ ius sibi pmit tit. ff. iudi. so. l. cum apud. Si est exco. catus pro delicto quo iacet: vt qđ detinet vxorē alterius et iurauit sup hoc stare mādato ecclē: et sta tim appellat vt illā detinere possit: cōtra illud qđ iurauit nō admittit appellatio vt hic. Nec est bona solutio vt pōderetur an appel let cōtra iuramentum: an cōtra iniquitatem precepti. l. 3. Jo. i. q. vii. si quis faciat differentiam: an iurauerit stare mādatis ecclē vt pos sit appellare. vt. §. c. progi. an mādatis iudicis et pcedit hoc. c. q. fal sum est: qđ ista nō differunt. vt no. de sen. exco. ex tenore. ¶ **¶** Dicit etia in telligi hoc decre. de mādato ante exco. cationem facto: vt qđ mādātū fuit sibi vt dimitteret vxorē alterius: ipse nō dimittebat fuit exco. catus: et postea in vi iuramenti mādātum sibi iterum vt dimitteret vxorē et appellauit: appellatio nō admittitur. ¶ **¶** Querit glo. an si exco. catus absolutus reincident in delictum prius: et iterato redū catur in exco. cationis sniaz: nunq̄ iterato debet iur are. Lau. qđ sic. de maio. et obe. cum in ecclē. In cōtra. xij. q. v. paruli: ibi speciale est. Tan. dicit aliam cautionem recipi nō iuramentum. Alie. decre. literas. glo. tenet qđ iurabit in cōfessionem eorū: qđ de forma est vt iuretur: sed prima opt. posset cōcordari cū scōa vt iuret et caneat phi. dicit qđ nō exigit iuramentū. ¶ **¶** Dicit quo ad casum decre. qđ l. iur et fideiubeat nō absoluetur donec pareat suscipiēdo et adimple do mandatum pro posse vt dicit litera: in alijs casibus tenet iuramē tam exigi a periuro: qđ est de forma absolutiōis: et qđ nō debet esse melioris conditionis: qđ nō paruit. no. glo. si. de quo de pac. c. si.
1. Appellans ab ordinario de delicto quod postea committit puniatur ab eo.
 2. Appellatio eximit appellatam a iurisdictione iudicis a quo respu cau a qua est appellatum et quid de granioribus vel leuiorib⁹. numero. 3.
 1. **¶** Reterea. ¶ **¶** Appellans ab ordinario de deli cto quod postea committit: puniatur ab eo. b. d. c. omnis diuio. Secunda. ibi. durim⁹. ¶ **¶** Mo ta qđ appellatio eximit appellatam a iurisdictione iudi cis a quo solum respectu cause in qua specificē est appellatū. ¶ **¶** Mo. secūdo qđ inuenta ad reuelandam iusticiam nō debent fouere iniqui tatem. ¶ **¶** Mo. sumariuz. ¶ **¶** Opp. qđ nec appellatio defendat in leuioribus: qđ suspendit tantum illi respectu quo et super quo inter posita. et so. glo. fatetur et maxime in grauioribus non suspendit. i. e. proposuit. ¶ **¶** Dicit qđ de leuioribus posset recusari: in grauioribus et manifestis non. i. c. si. et remittit. §. c. ad bec.
 1. Excipere non potest contra aduersarium de sua appellatione qui appellationi non detulit.
 2. Electio facta a pluribus si pronuntietur per verba pluralis numeri valet.
 3. Electio vel nominatio secunda valet etiam prima expresse nō cassa ta vbi prima est nulla.
 1. **¶** Institutis. ¶ **¶** Qui non detulit appella tioni aduersarij de sua postmo dum appellatione nō poterit cōtra aduersarij excipere. b. d. c. asus. Vacante ecclē canonice de electione tra ctantibus. Arch. nominant quendā. E. nomine cui fuit obiectum qđ exco. catus erat et appellatum ne eligeretur: quo non obstat ar chiep̄s elegit et appellauit ne cōtra hoc fieret: quo facto primicerius cum canonicis et plebanis cum consensu clerici vel maioris partis eli git infra in ep̄nicā istarum electionum delata fuit ad papā qui eam minatis electionibus mādāt patriarche gradeñ. vt faciat qđ sequit. Prima pars. decise narrat factum. Secūda dat iudices. ibi. ideoq̄. ¶ **¶** Mo. qđ electio scōa facta post primam nullam: qđ de illegitimo: et post et cōtra appellationem non valet: prima non cassata. ¶ **¶** Mor. hic ar. qđ valet electio siue pronuntietur a pluribus et per verba plu

ralis numeris: sed hoc dicit hodie. vt de re iudi. cum olim ab vno. lib. vi. per que deciduntur. hic no. per Inno. et Hosti. ¶ **¶** Quero quid con tinebat appellatio. Archi. dicit qđ forte facta erat ne alij eligerent sine suo cōsensu fm Inno. vel ne quis illa pendente attentaret aliaz fm Hosti. Quid si est suspensus. Glo. idem qđ nec eligere nec eligi ta les possunt. de cōsue. cum dilectus. de elec. cum inter. R. Nec ob. de cle. exco. si celebrat qđ ibi erat suspensus minor: que priuat solo par ticipio sacramentorum. ¶ **¶** Op. qđ alia nō impediunt scōm prima: qđ simplex erat nominatio. de elec. qđ sicut glo. fatetur. ¶ **¶** Op. glo. qđ nō valet scōa electio prima non cassata. de elec. considerauimus. et c. auditis. gl. dicit qđ vbi prima electio vel nominatio est nulla: va let scōa: prima nō cassata: si est nominatio non est dubium. vt dicit in glo. pcedenti. idem si electio ex quo est nulla: contrarium procedit qđ est aliqua: hic erat nulla triplici de cā. Primo qđ post appella tionē legitimā. Scōo qđ a longe minori parte: alia quasi a tota ec clesia. item qđ post exco. cationem: sic de inhabili. de elec. cū in cum ctis. dicit in. c. auditis. vel dic qđ eodem contextu iste due electiōes fuerunt facte. fm Hof. et Inno. sed prima verior est.

1. Appellans ab ordinario in vna causa in alijs compellitur corā eo comparere et potest cum recusare nisi de graui et manifesto crimi ne conueniatur.
2. Appellatio ex iuribus appellationis non suspendit iurisdictionem iudicis a quo in separata causa.
3. Iudicis recusatio non habet locum in notorijs et quomodo potest recusari in causa de presenti vbi in alia de futuro grauaui. nu. 1. et 3.
4. Iudex recusationem euitat vbi alteri committit.
5. Exceptio stipulationis an obstat agenti in notorijs.
6. Iudex quātūmcūq̄ suspectus potest cogere partes ad cōparendū coram eo ex quo non recusatur.
7. Iudicem ordinariū mibi datum delegatum de presenti in certa causa an possim vti suspectum recusare pendente appellatione con tra eum in alia causa.
8. Iudex quomodo potest in notorijs recusari.

Inoposuit. ¶ **¶** Appellans ab ordinario i vna causa in alijs compellitur corā eo respondere: potest tamen euz recusare nisi de graui et ma nifesto crimine cōueniatur. h. d. c. omis diuio. Scōa. ibi. que super. ¶ **¶** Mo. qđ appellatio ex iuribus appellationis non suf pedit iurisdictionē iudicis a quo in separata causa posse ab appellā te recusari: quo semel grauaui. ¶ **¶** Mo. qđ in notorijs nō bz locū recusatio: sicut nec appellatio ante delictum habet notorietatem: si mul et grauitatem. ¶ **¶** Mo. qđ in notorijs quis dāatur absq̄ alia de claratione facti. Ad hoc. c. peruenit. ¶ **¶** Mo. qđ si ordinarius dele gat alteri. dic qđ euitat recusationem. de fo. compe. si quis §. clericū. ¶ **¶** Quero an in notorijs agenti obstat stipulationis exceptio: die qđ non. cum plus sit notorium esse quā litē cōtestatā esse. Glo. i. colli git notabile et est clara. ¶ **¶** Opp. glo. qđ imo necessitetur ad non co gendum eum litigare ex quo illi suspectus est. i. e. cum spāt. Sol. ver bum nō dz necessitate imponat. vbi velit recusare: sed si non recuset tenetur rīdere coram illo. ¶ **¶** Querit glo. pen. appellatione cōtra ordinariū is datur delegatus in alia cā an potro illum recusare. Glo. ar. qđ sic per istud. c. sed dicit glo. qđ bec recusatio erit in pendē ti ad euentum appellationis vt si pronuntietur pro grauate: iam ap pareat eum grauaui: vt qđ appellās succubuit repellat a recusatione: et bec fuit opt. Ta. §. e. ad bec. ¶ **¶** Idē Inno. et Hosti. puto qđ euētus appellationis nō repellat recusationē: si corā iudice recusatio: pa ratas sit ostendere grauaui: qđ nunc ad alium finem opponit. Et idem et fortius: si deserta foret appellatio. Ad qđ de sen. exco. l. 3. li. vi. Non ob. que dicit Jo. an. hic qđ etiā ante qđ expectaret euentus ap pellationis: possit appellās corā arbitris probare grauaui ad finē recusandi que probatio nō sufficeret quo ad finem appellationis. et no. §. e. Ad hoc sensu tamen Hof. qđ cā recusandi fuerit: qđ iudices a quibus appellatur solēt pronocari. C. de epi. audi. l. ij. ppter quā pronocationem videntur se velle vici. Ideo pē. appellatione pos sunt recusari: sic intelligit ista iura vt patet in sum. de iudi. §. i. his ergo casibus. ad qđ. de offi. dele. suspicionis. puto qđ puocari nō dz: si vtitur iure suo: qđ bec nō sit sufficiens causa: nisi aliter cōstaret de facto vt qđ iniuriatus esset sibi propter hoc. ar. de offi. dele. cum sup: in parte decisa posita ibi per glo. ¶ **¶** Hof. opponit qđ in notorijs procedit recusatio. ij. q. vi. qđ suspecti. Gl. dicit qđ in manifestis nō notorijs procedit recusatio in manifestis notorijs non. Vel fm In no. hoc crimen erat graue. Et dicitur graue fm Hosti. id de quo plu rimi scādalizantur: qđ vniuersam monet vrbem. xxvi. q. vi. c. si. vel relinquitur arbitrio indicantis. de sen. excom. cum i. lorum. ver. nisi excessus. secundum hoc ergo in notorijs non grauib⁹ admittetur recusatio. Idūc obuiat qđ no. Inno. de cens. cum vene. et de verbo. signifi. ex parte. vbi iudex in notorijs non dicitur suspectus: quia ni hil habet cognoscere. die in manifestis procedat recusatio. In noto rijs inquantum penam vellet imponere a iure determinatā: nō po test recusari ex qua pena est determinata: aut illam et non est locus

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

querele aut aliam appellabitur. Si pena non est determinata: tunc quia in arbitrio potest gravare: potest recusari. vt no. Archi. in illo. c. quia suspecti: cum hac limitatione debet intelligi glo. de of. si. delega. c. i. lib. vi. in glo. ma. in extra finem.

- 1 **E**xcommunicatus absoluitur cautione prestita l3 aduersarij vel excommunicato: ne absoluitur appellet.
- 2 Excommunicatus et inobediens sunt indigni gratia sedis aplice.
- 3 Confirmatio debet fieri in ecclesia vel palatio.
- 4 Spiritualia non sunt in laicorum domibus exercenda.
- 5 Excommunicari quis potest propter contumaciam.
- 6 Absolvere potest iudex excommunicatus a se appellatione non obsta te prestita tamen cautione de parendo etc.
- 7 Appellatione sententiantis vel conditione non obstante potest co querens absolui de sententia iniusta ante ingressum iudicij.
- 8 Appellationis causa quomodo deferretur negotium principale ad superiorem vt appellatus non absoluitur quamuis contra appella tionem sit absolutus.
- 9 Appellanti quando sit data facultas eligere causam appellationis retractandi licet appellans habeat alias facultatem eligendi iudicem an ad superiorem appellet obmisso medio vel inferiore.
- 10 Sententiam suam iudicis interest defendere.
- 11 Excommunicatus pro manifesta offensa non absoluitur lite penden te oblata etiam cautione de parendo iudici.
- 12 Absolui si petat excommunicatus an sit pars citanda.
- 13 Episcopus si confirmetur in camera regis in quo dicatur perueriti iuris ordo.
- 14 Excommunicatus nisi absoluitur qd periculum subest illi.
- 15 Appellatio non admittitur in casibus qui dilationem non accipiunt.
- 16 Cautionem qualem prestat excommunicatus petens absolui.

De fronte. **C**onfirmatur excommunicatus cautione recepta: licet aduersarij vel excommunicato: ne absoluitur appellet: **P**rima pars resp. pendit querentem. Secunda. ibi. sane. duplici ipsius quere stioni respondit. **C**onfirmatur non solum inobedientem et excommunica tum indignum gratia sedis apostolice: sed etiam peruerentem iuris ordinem et contemnentem canones. Ad primam. s. e. euz parati. de offi. or. qd sedem in si. ad scdm hic. et de tem. or. vel no est. **C**onfirmatur. lo. cum confirmationis qd debet fieri in ecclesia vel in palatio ubi sedet eps vel in camera ppria: ex quo ptz tales confirmaciones fieri extra iudicialiter. **C**onfirmatur. in domibus laicorum: etia principi spiritua lia no exercenda: qm in hoc detrahatur dignitati ecclesiastice q maior est regali. de sacra vnc. c. vno. ver. refert. **C**onfirmatur. que excoicari ppter contumacia ppter aliam cam excoicari posse. **C**onfirmatur. iudice a quo absoluitur posse a se excoicatum appellante appellatione retenta: prestita cautione de parendo madatis iudicis ad que appellauit vel eius delegati: tunc absolui potest reiecta contradictione et appellatione ne aduersarij partis. **C**onfirmatur. qd appellationis ca no deferretur ad curiaz nisi appellato deferente vt ibi tractetur: sed est extra curia delegada. **C**onfirmatur. ante ingressum iudicij absolui posse coquerentes de iniusta sententia cu cautione debita no obstante conditione vel appellatione sententiantis. **C**onfirmatur. qd appellatione no debuerit deferre cam ad superiorem vt no absoluitur: sic cautio no debuerit preitari de parendo madato superioris: aut em appellatio interponeret ne absolueret: et hec declarabatur friuola: sic negotium non deuoluere ad superiorem. s. e. vt debitas. Ant appellabatur ne absolueret: qd suspectus: et hoc esse no poterat: qd coram eo obtinuerat excoicari rei qui absoluitur: sicut pbatum no poterat recusari. Quidam intelligunt qd hic nulla alia erat appellatio nisi interposita per eum qui obtinuit exco munitur: et ne absolueretur: sic actor appellauerat et no reus: quia erat excoicatus. sed dicit qd hic no loquitur de appellatione ne non absoluitur: sed de alia per actorem interposita fm **P**e. et **A**lba. q po nunt hunc intellectum. Dicunt qd ex superuenienti affinitate erat sus pectus: ppter hoc appellatu per decre. insinuante. de offic. dele. vt si reus recepit nepote iudicis. unde l3 appellatio no impedit abso lutionem: deferret tñ negotiu ad superiorem. sed vt dicit **J**o. an. s. vt li te no cote. accedens. Appellatio no est modus recedendi a iudice sus pecto. **P**otest scdm ponit exepum in actore qui obtinuit excoicare rei et postea couentus ab illo coram eodem iudice per eum grauatus appella uit nunc ppter hac cam recusat iudice et appellat: appellatio deferret negotium principale: sed no absolutionem. Tercio potest intelligi scdm vetera iura: scdm que l3 appellatur no expressa ea: appellatio deuol uit cam: no tame impedit absolutionem vel fm **H**ost. appellatio fuit ex rationabili ca: iudex a quo vult absolui: absoluitio potest fieri: nec impedit ut ex appellatioe deuoluitur nihilominus car: sic cessant omnia: scdm hunc intellectum qd hic fuerit tñ appellatio interposi ta per actorem. **P**otest scdm intelligi qd ab iniusta excoicatione erat pri mo appellatu per reum: vel q petebat absolui a iudice a quo vel ab alio inferiore: opponebatur non absoluitur et appellabatur. papa dicit appellatione reiecta scdm eum absolui cum cautione de parendo mandato iudicis ad que primo ipse excoicatus appellauit et pro cedit hic: huc sit ordinarius a quo appellatum est et a quo petitur ab

solutio sine eius superior. de offi. or. ad reprimendam: sine delegatus ante latam sententiam diffinitam. de offi. dele. querenti: sine dele gatus principaliter delegat? fuerit in hac causa siue in alia: et de hac sententia coram ipso incidat questio: seruato ordine. de quo. s. de of. si. deleg. prudentiam. s. sexta. fm **H**ost. Sed huc obuiat quod si ap pellatum est ab iniusta excommunicatione: iudex detulit appella tionem se non debet intromittere de iurisdictione. dicit **J**nnoc. qd spe cialis est casus in quo se no intromittit absoluitur et cautionem re cipiendi nomine ecclesie sine alio mandato. Ad qd de sent. exco. sa. cro. Ad si. dicit tame qd sic petendo videt recedere ab appellatione: et hoc si petat sine protestatione. Secus si protestetur: qd bec est iusta causa protestandi: malefecit episcopus cu hac protestatione ipsum non absoluitur. de quo remittit. s. e. questionem. Et dicit **J**o. an. vi dendum qd no. s. de senten. excom. sacro. super glo. pe. tu dic qd sine protestatione poterit absolui per viam reuocationis: sed non pla cet: quia sic cessaret appellatio. dic quod et per viam absolutionis ex quo prestat cautiones de parendo iudicij: qd hoc tendit in facilitatem exitum appellationis vt habilitetur persona: nec se intromittit de articulo appellationis: cum de causa non cognoscat. vt dicam. s. co. sollicitudinem. Tercius intellectus qd hoc petitio fuerit facta cora iudice ad quem fuit appellatum: qd absolui poterit qd intelligit **H**ost. si aditur proximus superior: cum iam cognouerit de verita te appellationis. vt no. de ap. romana. s. cum autem. li. vi. vel dic qd poterit incontinenti: quia hic imminet periculum: et hic procedit qm non imminet periculum vel illud cum remittit ad superiorem: hic qm ad eundem qui tulit sententiam qui certus est de facto suo. de refcri. ab excoicato. fatetur propter expensas et alia que potest oppo nere pars qd semper est citanda vt statim dicitur. **C**onfirmatur. qd non sit in facultate appellati eligere causam tractandam coram pa pa: sed appellantis: qd appellantis est eligere iudicem no appellati. s. co. oblate. Solu. intellige quando appellans non prosequitur: sed appellatus. alias ab vtroqz procedere vt delegentur: cui delegetur exigitur vtriusqz consensus. als exigitur consensus appellationis. de offi. deleg. cum inter. R. vel dic si maluerit. s. in actu appellationis: quia in eius est facultate. s. appellantis: appellare ad papam vel proximum superiorem. de ap. cordi. lib. vi. no placet: qd hic dicit hoc in optione appellati et aduersarij appellantis. **A**l fm **P**e. papa et ipsius delegatus ponitur hic pro vna disuncta: reliqua venit p sub auditum vel coram illo: coram quo cautionem obtulit. tu dic qd de bebat cauere de parendo coram delegato a papa: quia communiter causa non deuoluitur in curia vt ibi tractetur. s. e. **N**icolaus: sed vt eg tra committatur nisi voluerit appellatus scz deferendo secundum formam. c. sepe. z. c. cordi. eo. titu. lib. vi. **C**onfirmatur. qd ter. superfluat in ver. de his. vbi repetit idem per idem. Sol. Prima pars loquitur quando non conqueritur vt patet ibi irrationabiliter etc. **A**l secun do. In prima parte conqueritur de excoicatione lata ad petitio nem partem. In secunda de lata ad petitionem iudicis. Tercia quia pma loquitur vbi se opponit pars. Secda vbi se opponit iudex. Quar ta qd petebatur ibi solutio ab excoicatore. hic a suo superiore. Quin ta qd ibi coqueretur per via appellationis. hic per via querele: que libet est bona. **C**onfirmatur. tertia no. qd vbi iudex ex officio pmulgat sen tentia interest illius ea defendere et admittenda. de sen. exco. venera bilibus. lib. vi. z per hoc no ob. qd no. de pcura. in nostra. de tras. de cetero. vbi dicit **J**nnoc. iudicem no vocandum vt defendat. pcessum. **C**onfirmatur. qd excoicatus p qualibet alia ca no absoluitur: pstita cautio de parendo vt ptz. de verb. sig. ex parte. Sol. dic qualibet alia ca depe dente a contumacia vel dubia offensa vel delicto quod defendit reus vel non admittitur cautio: si offensa est manifesta. vt. d. c. ex parte. et de offi. dele. ex literis. in glo. ante pe. **C**onfirmatur. an in absolutione ab excoicationis pars sit citada. Dicit **H**ost. qd sic. vt de ma. et obe dien. intra quatuor. de ca. pos. c. i. de sen. excom. venerabili. versic. in bis: nisi periculum sit in mora de quo. xi. q. ii. excoicationis. z vers. se. vbi habes qd hic no. **P**e. z **A**lba: s. **E**gi. de indi. c. i. z ibi tenebit partem vocandam. Ont tamen dato qd non vocetur absolutio tenet pars tamen ex hoc grauatur et poterit appellare: precipue si pro ma nifesta culpa sit excoicatus. **D**ec vera quando ad petitionem partis est excoicatus. Secus si ex officio. vt no. **J**o. in. c. excommu nicatos: qd sicut excoicauit ex officio: ita potest illam ex officio tollere. hoc tene qd no. **J**nnoc. de off. dele. prudentiam. s. sexta. sup. vera bo malitiam. z si aduersarius citatus primo petat satisfieri ptra que petens excipit de excoicatione dicens paratum probare: an sit facie da absolutio ante satisfactionem expensarum: qd si excoicatus est no potest agere. de iudi. intellegimus. et sic nec expensas petere. Idem constat qd sufficit cautio. de verbo. signi. ex parte. **S**uil. na. tenuit co tra. cum iste non agat: sed excipiat illum non prius absoluitur: et hoc sibi l3. de excep. cum inter. Item ex quo oriatur lis ex liter: cau sa protelaretur contra id. de dolo. finem. item si diceret etia agere cu expense veniant iudicis. C. de indi. sancimus. Iudex ex officio dam naret qd no. qd pro excoicato iudex potest: si vult supplere i bis in quibus potest supplere de furto. Ad hoc alleg. **H**ostien. de iure turando. debitores. Similis est questio de reo qui vult recuperare possessionem

- possessione euz opponit excommunicato. de quo vt lite nō pteft. qm̄
 §. in alijs. Ad hoc nō. de excep. exceptionē p. Bar. in. l. de pupillo. §.
 ff. de ope. nō. nū. glo. i. est clara. dic in fi. p. hoc dicit Host. q. si prius
 legatus excedat pōt sibi iustitiā denegare. Ad qd de deci. nup. in fi.
 12 no. glo. ii. ¶ Quero in q. ordo iuris pntat p̄firmādo in camera
 regis. Glo. dicit q. d. fieri p̄firmatio cū cause cognitiōe. xxiij. di. illd.
 ideo de plano expediri nō pōt. iij. q. iij. §. spaciū cū fi. qd p̄t q. talia
 fieri nō debēt nisi p̄missa diligētī examinatione et persone etiam ele
 ctis nec d. fieri absq. consensu et cōsilio capli vel maioris p̄tis. de
 his q. fi. a. pla. si. sen. ca. nonit. z. c. q. to. Ad hoc q. hodie exigit qd p̄
 cedat citatio scōm formā. c. fi. de elect. li. vi. Inquantū gl. in cōfirma
 tionib. exigit cōsensu capli. Jo. an. hic dicit qd sufficit p̄siliū. vt ibi
 13 no. si in iurib. allegatis in glo. ¶ Querit qd periculū subit nisi ab
 soluat. dicit glo. q. citius morit p̄pter p̄tū z allegat iura assignat
 aliā cām: p̄pter quā fit absolutio. §. q. nihil deperit aduersario si ab
 14 soluat et ei prodēt. Jo. eius malitū nō est indulgēdū. ¶ Ho. glo.
 q. ponit regulā quod in casibus q. dilationē nō capiunt nō admittit
 appellatio Jo. an. and. remittit ad casus in quibus non admittitur
 appellatio. in spe. de ap. §. in quib. z ibi ponunt exempla istius ca
 15 sus. ¶ Querit gl. qualis cautio sit hic p̄stāda. dicit qd d. p̄stari iu
 ratoria fm̄ quosdā. Glo. refidet qd d. esse alia a iuratoria. §. q. d. esse
 sufficiens vbi excoicatus est: q. nō paret iuri. In alijs casibus dicit
 qd sufficit iuratoria nec sufficit simplex cū dicat sufficientem intelli
 gitur ergo sufficiens secundū naturam materie subiecte. ¶ Glo. vlti
 ma assignat contra z remittit ibi videbitur in glo. sed quare.
 1 Suspendere vel excoicare non p̄t prelati nisi monitione p̄e
 missa.
 2 Excommunicationis sententia nō est proferenda nisi p̄missa mo
 nitione.
 3 Citatio nō exigit ad executionē facti in penis que ipso iure inferun
 tur in canonib. late snie. nu. 12.
 4 In snia iuris sicut nō exigitur citatio vbi ipso iure pena infligit ita
 z in sentētia hois penā iure inferentis. nu. 12.
 5 Appellari sicut est prohibitum contra penā ita z contra regularem
 disciplinam.
 6 Appellans nō p̄sequēs eius appellationem dāatur in expensis.
 7 Monachus litigans vt propriū nō habens damnari non potest
 in expensis. nu. 13.
 8 Falli si habeat p̄prium z qm̄ dicatur habere p̄prium. nu. 14.
 9 Canonici regulares non possunt appellare contra correctionem di
 sciplinam.
 10 Correctiones proficiunt ad salutem a quibus nō licet appellare.
 11 Corrigere non potest prelati monachū absq. capituli cōsensu.
 numero. 12.
 12 In excoicationis snia que seruare debeant prelati.
 13 Snia per quā iudex cōdemnat delinquentem in pena ipso iure irro
 gata non dicitur sententia sed denuntiatio z declaratio pene irro
 gate.
 14 Expensarū satisfactio que fit.
 15 Cōtumax vt ad expensas teneatur ratione cōtumacie quādo debet
 illas refundere.
 16 Appellatione deserta ex quo appellans dāatur in expensis an iu
 dex a quo vel ad quem cōdemnet pro illis.
 17 Excoicatio monitione nō p̄missa vel alias iniuste non promulga
 ta an valeat.
 18 Excoicationis sniam quibus casibus quis ipso iure incurrat.
 19 Expensas si quis nō potest satisfacere in quib. ipse est cōdemnatus
 qualiter puniatur.
 1 **E**xprehensibilis. ¶ Prelati excoicare vel suspendere nō debēt
 nisi monitione p̄missa. h. d. nec subditi regulares z disci
 plinā appellare statim terminis infra quē si nō p̄sequit
 iudex p̄cedit appellas q. nō p̄sequit appellato p̄sequētī z demnat i
 2 expēs z sunt qm̄q. dicta q. patent. ¶ Ho. platos nō debere p̄ferre
 3 excoicationis sniaz monitione nō p̄missa nec suspēdiōis. ¶ Ho. ij.
 q. ad executionē facti in penis q. ipso iure inferunt in canonibus la
 te snie nō exigit citatio z est argumentū qd vbi bona ipso iure p̄stā
 4 tur non exigit in actu incorporationis citatio. ¶ Ho. iij. q. sicut i
 snia iuris nō exigit citatio. vbi ipso iure pena infligit ita in snia ho
 5 minis penā iure inferentis. ¶ Ho. q. sicut p̄ penā iuris nō appella
 tur ita nec z disciplinā regulare. ¶ Ho. iudicē a quo posse statuere
 6 terminū ad p̄sequendū: nō effectū lapsus termini. ¶ Ho. penam
 appellātis nō p̄sequētis appellato p̄sequētē: q. dāat in expēs: et
 tenēt doct. hāc cōdemnationē fieri via actiōis z ditiōe ex hac decre.
 nō officio iudicis tm̄. §. de rescrip. ex parte. §. qd no. p. l. terminato.
 7 ¶ Ho. monachū litigantē vt p̄prium nō hātem nō z demnandū in
 8 expēs. ¶ Ho. regulares nō posse appellare z correctionem z di
 9 sciplinam: fm̄ institutionis regule. ¶ Ho. q. correctiones scōm re
 10 gulā regularibus proficiunt ad salutē. ¶ Ho. arg. platū non posse
 11 corrigere monachū secundū regulā absq. capituli cōsensu. ¶ Ho. p.
 quod alia seruare debeant prelati excoicantes. de quibus. de sen. excō.

- c. li. vi. die qd seruare debēt q. hic z ibi dicunt. Nec peruertere debēt
 12 ordinē vt prius excoicent z postea maneat. ¶ Ho. p. §. sine qd plat
 absq. cōsensu capli imponat disciplinā scōm regulā. de regula. Jo.
 z quod ibi no. q. vt ho. dicit hoc aptū platū non posse corrigere mo
 nachū absq. consensu cōuentus nisi hoc habeat consuetudo: §. est
 falsum fm̄ Jo. an. sicut no. in 3io. Et ibi rīdetur ad decre. istam: qz
 hic loquit de disciplina imponēda a prelato: z capitulo: §. a disci
 plina imponēda a prelato statuta de cōsensu prelati z capli: z determina
 ta vel statuta p regulam prelato z caplo que dici pōt prelati: capli: qz
 12 statuta a prelato z caplo. ¶ Ho. p. q. vbi ipso iure pena inferit ex ipso
 genere nō requirit alia snia etiā p̄sequēt nec denuntiatio seu admo
 nitio. So. dicunt quidā qd nō expectat snia: §. expectat denuntiatio
 vt illius executio: in hac nō exigitur citatio: sic intelligunt literā
 alij vt Pe. Ab. dicunt qd non est necessaria snia: si tñ promulgat in
 illa vt concurrente cum iure suo non exigitur alia citatio per que di
 cit qd excoicatus subditum in casu quo reperitur excoicatus a iure:
 monitione nō p̄missa non incurrit penas. decre. sacro. de sen. excō.
 per hoc dicit excusasse quendā abbatem qui sine monitione exercue
 rat subditū pro eo quod sine licentia exiuerat claustrum z fuit reper
 tum postea quod in eodem monasterio erat de hoc statutum excoi
 cationem p̄ferens hoc puto verum promulgat sententiam sup pe
 na vel iure vel denuntiat: sed si exiit in sece aliter vellet exequi actum
 oportet factum declarari: a quo surgit pena ipso iure illata oportet
 qd habeatur recursus ad citationem in declaratione facti: quo ex
 13 cutio applicatur. de here. cū fm̄. ¶ Ho. p. q. in religiosis nō pos
 sint p̄cedentia obseruari: vt damnentur in expensis: qz nō habēt vñ
 refundant. §. q. i. nō dicatis. Solu. dicit Jo. an. hoc referri quod in
 fi. §. ad p̄portionabilia: nam p̄portionari non pōt monacho qd
 dictum est de condemnatione expensarum fm̄ ho. z. ¶ Pet. Quid si
 tantum est lapsus de tpe qd certum sit infra tempus appellationez
 finiri non posse. Ho. dicit qd expectabitur hoc non obstante finis.
 idem Egr. Host. contra vt no. §. e. personas p. l. cōtinuus. ff. de vñ.
 ob. p̄mum tene fm̄ Jo. an. per decre. cōmissa. de elec. lib. vi. ad cōtra
 14 rium rīde per ibi not. ¶ Querit quis dicat habere p̄prium z ex quo
 possit soluere expēs. Dic q. h. p̄prium nō solū patrimoniale: sed
 etiā si h. redditus ecclesiasticos. de fi. instra. c. ij. dūm ex eo nō leda
 tur ecclesiā enormiter. als secus fm̄ Host. de regu. iur. delictum. Ad
 hoc de arbit. p̄uenit. Nec habetur hic ratio confusionis vel inopie
 delinquentis. vnde etiam ep̄s propter feloniam in vita sua p̄uaf
 feudo: in li. sen. de capi. cora. c. si clericus. hoc tene quicquid senserit
 contrariū. archi. de rescrip. statutu. lib. vi. quod ponit Jo. andr. de
 15 offi. ordi. p̄nti. lib. vi. Ad quod tex. de resti. spo. olim. iij. ¶ Que
 rit que erit competens satisfactio expensarum. dic qd ad arbitrium
 iudicis tatione p̄missa. de p̄cura. auditis. z. c. cōstitutus fm̄ ho.
 16 ¶ Querit quando d. satisfieri de expensis dic ante q. in negotio p
 cedatur. §. eo. sepe. C. de iudi. sancimus. C. quomodo z qm̄ in. auten.
 17 qui semel. secū dum Ala. ¶ Querit deserta appellatione quis con
 demnet in expensis an iudex a quo an iudex ad quem. dic quādoqz
 iudex ad quem p̄nuntiat male appellatum z planum qd cōdemnat
 in expensis. §. q. v. omnino. §. p. §. i. eo. cum ecclesiā. z. c. vt debet. Si
 appellans nullo modo p̄sequitur tunc iudex a quo non iudex ad
 quem qui nullatenus de appellatione cognouit condemnabit z sic in
 telligitur hic. Si cognouit aliquid de appellatione: coram eo op
 ponitur qd est deserta z poterit iudex ad quem condemnare in expē
 sis: quia iudex est vt pronuntiet se non iudicem: z damnet in expen
 sis. de rescrip. c. fi. z clarius in clem. i. e. ti. z quia talis exceptio pōt in
 vi declaratione opponi: qz concludit defectum iurisditiōis: z primā
 sententiam transisse in rem iudi. Ad hoc de ap. romana. §. si veroyo
 cati. li. vi. Ad hoc quod not. archi. d. e. ti. cum appellationibus. li. vi.
 Ad hoc. c. ex parte. z in glo. §. e. secundum Fred. suo consi. cxxvij. est
 clara. ibi canones dicit. vt. §. eo. de sen. excom. constitutionem. li. vi.
 18 ibi de canonica: dic melius dixisset de euangelica. ¶ Querit an va
 leat excoicatio monitione nō p̄missa: vel als iniuste promulgata.
 Glo. dicit quod tenet nisi in duobus casibus. de sen. excō. per tuas.
 plures alios in quibus snia est nulla. vide de sen. excō. p̄nti. libro. vij.
 19 ¶ Ho. iij. ponit aliquos casus in quibus quis ipso iure incurrat
 sniam ex. alios vide de sen. ex. eos. qui. li. vi. vide alios in cle. j. de sen.
 excom. de multiplici specie suspensionis. de penis in cle. cupientes.
 20 per glo. ¶ Ho. sequentes sunt literales z clare. penultima querit
 an vbi cōdemnatio expensarū nō habeat locū: qz nō potest pars sa
 tisfacere qualiter puniatur. dicit glo. qd punit secundum arbitriū iu
 dicis. de dolo finem: z alleg. alia iura.

- 1 Appellationē p̄sequi tenet appellans vel iudici a quo parere.
 2 Iudex recusatus qm̄ possit in cā p̄cedere vt enitet recusationem.
 Arbitri sunt eligendi p partem recusantem ad cognoscendū de cā
 suspitionis alias procedet recusatus.
 1 **H**ec. ¶ Appellās p̄seq tenet appellationem
 vel iudici a quo parere. h. d. ¶ Ho. p. appel
 lantē p̄sequi appellationē vel parere iudici a q. ¶ Ho.
 2 q. modū p̄cedendi a iudice recusato vt enitet recusationē

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

quia si nō vult quod pbe recusatio pōt cōpellere ptes ad eligendū iudicē qui de cā principali cognoscat: pōt etiā alteri delegare. de fo. cōpo. si quis s. pōt scōa aliter intelligi: s. m qd not. qd iudex recusat cōpellit partes ad eligendos arbitros: qui de cā suspitionis cognoscant. et not. qd pnt vni eligere: cōpelli vt eligāt vni. scōm vni intellectū: l3 cōiter iura loquant in plurali qd intellige si pnt pceda: re: an pcedat decr. quo ad statutionē termini etiā si sit appellatio ni delatū. dō. dicit qd sic siue a parte siue a iudice. i. e. interposita. s. i. an pelli pōt iudex ad statuendū terminū: dic qd nō p verbi fas: qz ponit in eius pte. ff. de offi. pñ. l. generalis. et l. pced. C. Quero de quo iudice lra loquit. Quidā qd d iudice pncipalis cause. Alij de iudice qui cognoscat de articulo recusationis quilibet est bonus.

- 1 Appellans canonicus ad residentiam monitus interim beneficio suo per vicarium deseruit de ipsius prouenientibus sustentandum.
- 2 Appellare quomodo quis frustratorie dicit quando contra ius appellat. nu. 9.
- 3 Appellationem ubi iudex presumit frustratoriam quid agere habeat.
- 4 Appellatione pendente quo casu liceat aliquid attentare etiam in beneficiis. nu. 10.
- 5 Beneficio quis potest priuari propter contumaciam non residendi vel dandi vicarium quem dare tenetur. nu. 11.
- 6 Vicarium temporalem quo casu liceat dare. nu. 11.
- 7 Beneficiū curatū requirit residentiam p se aut vicariū qñ nō pōt ibi secure residere.
- 8 Appellanti an sufficiat qd infra terminū iter arripiat et nō se pntet iudici ad quem.

1. Fruenit. C. Si canonicus ad residentiam monitus appellat: interim beneficio suo per vicarium deseruit. de ipso puentibus sustentandū. h. d. De cōsultatio: et rñso. ibi cū aut: q tria facit q per se patet. C. llo. q a monitione pcepto iusto pōt appellari: et qñ ammonitio h3 vim pcepti: q sapit naturā interlocutorie. C. llo. q eo q quis appellat s ius ē psumptio qd frustratorie appellet: l3 aliquo iure singulari possit appellatio iustificari. C. llo. quid h3 agere iudex qñ appellatiōē psumit frustratoriā: l3 nō sit oīno certus: qz h3 statuere terminū ad psequendū vel ad parendū ad iter arripieudū. C. llo. casum in quo aliquid attentat appellatiōe pen. qz appellatiōe pen. a pcepto de resitendo dat vicarius: et pōt esse rō qd priuilegio vel consuetudine residere nō teneat: d3 tñ per vicariū deseruire vñ nō d3 attentari id qd facere debet etiā p appellatē. Casus ē de cōsultatio: qz frustra expectaret euentus et. vel spāle est pp cultuz diuini et ex psumptione frustratorie appellatiōis quia s ius. C. llo. qd ppter cōtumaciā nō residendi vel dādi vicariū vbi dare tenet: qz pōt beneficio priuari. C. llo. casum in quo licet dare vicariū tpālē. C. llo. q non debuerit deferri huic appellatiōi. de cle. nō res. l. latū. dic q hic faciebat dubiū: sed rō decidēdi est in oppositū: qz hic beneficium non erat curatum: aliqua via poterat excusari. ibi erat curatum: et promiserat residere. vñ nō erat excusabilis appellatio vñ intelligi d3 qd hic expresserat aliquā pbabilem cām: vt qz non poterat ibi secure morari nō secundū hoc tenet tñ per vicariū deseruire. de renun. ad supplicatiōē. C. llo. qd nō sufficiat iter arripere: infra terminū nisi se pntet cuius s ius inuinit litera. ibi infra terminū arripiat et. dicit Jno. quosdā dicere sufficere infra terminū iuris vel ad psequendū ab hoīe iter arripere: sed est falsum: qz op3 qd iudici se pntet: sed nō p3 dōst. Jno. intellegit de termino iuris: l3 loquitur de termino ab hoīe statuēdo: vñ dic. vt infra terminū statutum. l. a iudice ad iter arripieudū. C. llo. qd appellatio sit frustratoria et rescindenda: qz quilibet tenet rendere. vi. q. ij. si quis. Solu. regulariter tenet aliquo tñ casu excusat in his casib3 d3 intelligi hic appellatū. f3 gl. vel scōo qd hic admittit frustratoriā appellatiō: f3 ista tpa. S3 hodie hoc est correctū. i. eo. vt debitus. dic si appellatio foret manifeste frustratoria: vt quia appellaret s ius in casu nō habente fallentiam tunc secundū hec iura non esset admittenda. Si appellaret s ius et haberet fallentiā et expreso casu fallentie appellare tur hodie teneret appellatiō: et forti3 olim. Si appellaret s ius fallentiam hñs simpliciter non expreso casu fallentie valebat appellatio olim: qz nō erat in manifeste frustratoria cū aliquo casu posset iustificari vt hic. fm glo. quidā dicunt qz appellatio simplex teneret: qz hoc pceptum sapit naturā diffinitive: qz plus per diffinitivā posset iungi. S3 ab hoc mandato pōt sine cause expresse appellari. Ad hoc qd nō. in spe. e. ti. s. in quibus. v. sed nūquid. in si. ibi dicit qd iste snie hñt vim diffinitive. Ad hoc qd nō. f. rede. suo cōsi. c. xij. Jo. an. hoc tpare vt verū qñ pcepta talia sunt cū cause cognitione: vt lite cōtesta. qz tunc hñt vim diffinitive: per no. de elec. dudum. f3. Ad qd de verb. sig. ex parte. el. ij. vbi glo. et no. Bar. ff. de confes. nō fatef qd ab istis hñtib3 vim diffinitive appellet: vt ab interlocutorijs: et arch. de elec. cupientes in verbo plenat: per Jo. mo. ibi in verbo plenat: als in verbo priuatus. de quo p glo. in cle. cum repulsiōe. de ap.

10 C. llo. qd nō debeat appellatiōe pendente beneficio priuari: qz nō d3 aliquid innouari appellatiōe pen. ij. q. vi. s. appellatiōe. glo. dicit qd hoc fit ne ecclesia interim careat suffragio clerici ideo ne seruitiū ecclesie interim minuatur subtrahit illi beneficiū: et assignatur alteri qui interim officiet ecclesie vice sua: qz frustratoria vt appellatiō. vel fm Jno. pcedit hic secundū iura ista scōm qd admittatur appellatiō frustratoria: vt possit illa pend. aliquid innouari. Vel secūdo appellatiōe pen. aliquid pōt innouari qd dilatiōē nō capit. ff. de dam. infec. l. ij. fm Jno. et idē Alla. vel dic qd ap. pen. pōt attentari ad qd posset appellante obtinēte ne expectet casus cuius euentus nihī operat. Unde dicit dō. qz sicut appellatiōe pen. d3 ecclesia solvere tpālem censum et spōsus ecclesie ita nō grauat spōsus si ipsi ecclesie interim reddat temporale censum ecclesie debitū: vñ da to qd ex cā rōnabili appellet pōt d3 iudex facere qd hic d3. als esset dare qd in ecclesia curata negligere cura: quam ille psonaliter prosequens gerere nō pōt nec inuito epō alteri cōmittere. s. de offi. vic. clericos. fm dō. vel dic qd hoc opatur psumptio que est contra appellatiōē qz reguli s ius et fauorem cultus diuini. C. llo. vti. est clara et ampla cā quod priuati si non resideat vel per vicarium nō seruuiat etiam si sit iusta causa impeditus: quia vbi non potest per se debet per vicarium deseruire. Ideo temporale impedimentum appellatiōis non excusat quin debeat p alium deseruire quod nō.

- 1 Appellatiōi contra ius nō est deferendum a quocunqz interponatur.
- 2 Iudeis nō licet tenere mācipia christiana.
- 3 Appellatiō quomodo et quando nō defendit aliquem contra executionem iuris.

1. Onsuluit. el. iij. C. Appellatiōi s ius non est deferendū a quocunqz interponat. h. d. Cōs. diuino. Secūda. ibi non cōuenit. C. llo. pñio nō licet iudeis tenere mācipia xpiana. C. llo. q non v3 appellatiō vt illis liceat detinere. C. llo. q nō defendit appellatiō quē executionē iuris pōt intelligi dupliciter. Primo qd appellatiō fuerit interposita per regem pro iudeis qui ad hoc cogebant ab epō parisiē. Solu. qd appellatū fuit a rege qui loco epī cōpellebat ad hoc iudeos quilibet est bonus intellectus. et vtrunqz ponit Jno. et dōstien. secundū vtrunqz adepta reg. dō. colligit notabilia. et est clara. et ratio glo. patet: quia non potest dare grauiamen inquantum ius exequitur. xxi. q. iij. qui peccat.

- 1 Appellare pōt ad papā ne delegatus pcedat is qui ante citationē nuntium misit ad papam sed non post.
- 2 Itineris arreptio ante tñ citationē et lram notitiā h3 vim appellatiōis et iurisdictionem legati tunc impedit.
- 3 Iurisdictionē ordinarij nō impedit itineris arreptio.

1. Debec. C. Qui ante citationē vel notitiā literarū misit nuntium ad papam appellare pōt ne delegatus pcedat. sec. si post. h. d. C. llo. qz itineris arreptio habet vim appellatiōis ante citationē et notitiā literarū non post. C. llo. qz eo. vt debitus. Sol. itineris arreptio nō suspendit iurisdictionē ordinarij vt ibi sic delegati vt hic. Sed dic vt ibi dicam: et per hoc sit expedita glo.

- 1 Appellatiōi interiecte ad papā qui nō detulit mittit ad curiam cum literis ordinarij vt ibi puniatur. nu. 3.
- 2 Appellatiō extraiudicialis quō valet p quam quis propter delicta vocatur. nu. 5.
- 3 Infamem reddunt quem manifesta delicta.
- 4 Canonicus nō appellat a correctione nisi modus excedatur.
- 7 Appellatiōem ad curiam interiectam nō deferens qua pena damnetur.

1. Epriore. C. Qui nō detulit appellatiōi interiecte ad papā cum literis ordinarij mittitur ad curiam. h. d. et non diuidit. C. llo. qd valet appellatiō extraiudicialis per quā ppter delicta quis vocatur et appellatur ad curiam. C. llo. qz quod non deferens appellatiōi iuste puniatur et transmittitur ad curiam vt puniatur. C. llo. qd manifesta delicta reddunt quē notabilem. i. infamem. s. de offic. lega. cū olim. C. llo. qz nō fuit iusta cā appellandi qz prior deliquit: qz ex hoc priuati non grauantur. i. e. vt debet. dic qd forte pēi prebat canonicus vt donationibus quas primo faciebat consanguinis vel amicis vel alias illicitis alienationibus consentiret vel qd nemini concubinas vel suos contractus illicitos reuelaret sup quibus volebat canonicos astringere iuramento in quo sententia se grauatam appellauit vel ob cām canonicus forte prior ad sedem apo. appellauit propter que prior motus appellatiōem non deferens ipsum ex cōcauit vel suspendit vel in carcerē posuit immo prout in antiqua fecit ipsum vestibus vsqz ad camisiā spoliari. et appellatiōi renuntiare

renunciare cogit: qd ad iniuriā aplice se. hec fuit. ff. q. vi. ad romanuz
z. c. se. ideo papa sic mādāt fm host. **¶** Op. qd canonicus nō appella-
let. s. eo. reprehensibilis. Solu. nō appellat a correctioe nisi modū ex-
cedat vt hic. **¶** Querit glo. de pena nō deferentis appellationi les-
gitime. glo. dicit et est clara. Quidā dicunt hoc verum in civilibus: in
criminalibus remittuntur ad principem digno supplicio punien-
dum. C. eodem. a proconsulibus.

- 1 **¶** Appellatio religiosorum non defendit contra regulares consti-
tutiones.
- 2 Canonici regulare infamatū de crimine sola etiā infamia delicti cō-
pellit prelatum ad cedendum.
- 3 Infamia quo casu habeat exitum plene probationis.
- 4 Capitula cōmunia regularia habent iurisdictionem etiam in platū
quo ad facultatem a prelatura absolueri: que sint capitula cōia.
numero. 9.
- 5 Infamia sola delicti deponitur canonicus regulares z ad cedendū
prelatum cōpellitur qn nō pōt se de dicto delicto purgare: sed se
si se purgare possit.

¶ **Clanos.** **¶** Extra constitutiones regulares
appellatio religiosorum nō defendit. h.
d. **¶** Mo. ar. platum regulare de crimine infamatū: so-
la infamia delicti pōt cōpellere ad cedendū. **¶** Mo. casuz
in quo infamia habet exitū plenē probationis. **¶** Mo. qd capta cōia
regularia habent iurisdictionē etiā in platū. s. quo ad facultatem a
prelatura absolueri. **¶** Oppo. qd sola infamia delicti quis non sit
deponendus: vel cogendū ad cedendū dignitati: primo suspendi dōz
h. q. v. presbyter. z. c. si mala. Solu. glo. h. dicit qd ppter malam infā-
miā non cogit cedere qn pōt se purgare: sed si non pōt se purgare
in dicta purgatione cedere cōpellit: vel fm **¶** Inno. dicit spāle in regu-
laribus vt p solo infamia possit remoueri hoc sentire videt glo. fin.
qd pro sola infamia cōpellat cedere. **¶** Inno. dicit qd decre. hec loquit
scdm cōsuetudinē quorundā monasteriorū scdm quā ex quo Abbas
reperit inutilis: et publice infamatus requirit ab eo sigilluz: et in cōi
caplo monit cōpellit cedere. **¶** Ad ob. iura que dicunt cessionem fieri
debere in manibus superioris. de renū. admonet: qd loquunt in se-
cularibus: z vbi nō est talis cōsuetudo: hic in regularibus z vbi est
talis cōsuetudo nō pōt ergo inferioribus dare cōsuetudo pātem
recipiendi cessionem in regularibus. de secularibus habet in illo. c. admo-
net. z. c. q. in dubijs. z dicit **¶** Mo. sic seruati in gñali pñicator: minorū
Cisterciensium. Cartusien. z Templariorū q p electionē factā ab illis ad
quos spectat sine confirmatione administrationē ex quo si in cessione il-
lor concordat diffinita res vel maior pōt tenet cedere. putat **¶** Mo. qd
in locis vbi est cōsuetudo hec superiorū cedere nolenti nō est violē-
tia inferenda: sed adeūsus est superior. ff. qd me. cā. extat. de priuile. cre.
creditorēs: et ipse superior visa voluntate fratru coget illos cedere vel
dabit illis licentiā eligendi alium non obstante illius appellatione.
6 **¶** Querit de quo cōi caplo loquat: dic quod s illo de q in sta. mo.
in singulis qd congregandū est de triennio in trienniu. dicit **¶** Mo. si
quod hic fuit Alex. ii. vnde non vñ sentētiā de illa que fuit **¶** Inno.
item nec in illo pñciali renuntiatio facta tenet. de renū. admo-
net. z. c. lecte. vnde iure concludit hic **¶** Mo. quod vbi in cōi caplo vo-
luit cedere. de iure recurrendū est ad superiorem qui stante cā pñdicta
z cōsuetudine pñdicta. de qua dixi cōuentu sup causa testificante z ces-
sionē petente sine alia pñtatione cogit illos cedere nō obstante aliq
appellatione vt sequitur dicit intellectum huius plus cōgnere iuri
Et ex hoc concluditur qd sicut non defendit appellatio contra ius:
ita nec contra iustam z laudabilem cōsuetudinem.

1 **¶** Appellati statuere pōt iudex a quo terminū ad psequendum.
2 **¶** **Aures.** **¶** Iudex a quo statuere potest ter-
minū etiam ad psequendum z la-
psu eius cōpellitur appellās stare iudicio iudicis a quo
h. d. **¶** Mo. hic sepius repetitum sed apertius dicit hoc.
de delegato ne dicat quod superfluat.

- 1 **¶** Appellasse intelligit qui se z sua apostolice subiectiōi submit-
tit: z appellationis verbū non exprimat.
- 2 Appellatio admittit aduersus molestationē extra iudicalem.
- 3 Attentatū post appellationē nō est nullum sed opz quod sit contra.
Appellatio nō defendit si appello q tu vis sine cā granare si tamē
grauas cum causa.
- 4 Appellatione emissa qnō non vñ snia lata etiā cū cause cognitione
post z cōtra appellationē. nu. 6.
- 5 Snia sine cause cognitione vel iuris ordine nō seruato non valet.
- 7 Appellasse vbi quis censetur se submittere pñtationi apostolice se-
dis an talis submitissio procedat in iudicibus.

1 **¶** **Audientiam.** **¶** Qui se z sua apostolice pñtationi submit-
tit: licet appellantis verbū non exprimat intelligit
appellasse. h. d. Prima narrat factū. Scōa dat iudicē ibi

- 2 h. aut. **¶** Mo. q aduersus molestationē extraiudicialē admittitur
appellatio. **¶** Mo. q submitissio pñtationi sedis aplice hz vim appel-
lationis. **¶** Mo. q attentatū post appellationē nō est nullū: s. opz
qd sit attentatū. s. vñ si appello: q tu vis sine cā granare. Si grauas
cū cā: appellatio nō defendit. **¶** Mo. q snia lata s. z post appella-
tionē est nulla nec eget nisi denuntiatione. **¶** Op. q absq aliq ap-
pellatione vel pñtatione nō valeat gestum sine cause cognitione. h.
q. vi. s. diffinitina. Solu. fatef **¶** Inno. z supplet maxime: q nūq vñ
snia iuris ordine nō seruato. s. ti. i. c. i. **¶** Op. h. q et lata cum cause
cognitione: nō valeat post appellationē. de ap. p tuas: z quia appel-
latione suspensa est iurisditio. dicit **¶** Inno. qd decre. hec loquitur qn
appellatio est interposita extra iudiciū: q hec suspensio pñt: qm ap-
pellatio q tñ vñ qn interponitur ab ordinario q a tpe appellationis
cessare dōz vt nihil faciat s appellatē sine cause cognitione qd si se-
cit nō tñ z sicut olim ante iudiciū z post pōt appellari: ita z pñtatiōi
submitti hoc tñ hz minus pñtatio secundū quosdā qd nō vñ nisi gra-
uamē sequat: imo dūm a grauamine caueat procedere pōt iudex.
S. z appellatio in totū trāffert cām ad superiorem secundū quosdā nō
placet hoc **¶** Inno. qui equat p oia pñtationis submitssionē appel-
lationē. vñ cōcludit qd sicut in appellatione sic z in pñtatione cā ap-
pellatiōis exprimit: z in scriptis porrigēda est. tu dic si appellat in iu-
dicio quo casu appellandū est a grauamine pñtato submitssio z ap-
pellatio in nullo differit z si iudex a quo pcedat ita qd ex pcedendū
materia renouet grauamē vñ pcessus. j. eo. cū cessante: si pcedat fm
grauamē nō vñ quod agit si pter grauamē: si illud est cōnexū graua-
mini nō vñ si separatū est a grauamine vñ. vt. s. eo. sup eo: z ibi di-
xi. Si appellatio vel submitssio est extraiudicialis siue a iudice: siue
a pte tanc iustificat nūq nec vñ nisi duobus intercedentibz qd inter-
ponit ex verisimilibz causis: et verisimili grauamine z qd grauamen
postea subsequatur. vñ iusta est a tpe subsecuti grauaminis: vt hic. z
j. eo. bone. z no. de elec. cū a nobis: et dixi. s. c. cōsuluit. Ideo si pce-
dat iudex vel ps inferendo grauamē non vñ qd agit si cuitando gra-
uamen vñ quod agit. Si ergo appellet ne pcedat: sine cause cogni-
tione vbi pōt cū cause cognitione procedere valebit pcessus: qn pce-
dat cum cause cognitione: q nō venit s appellationē vt hic si proce-
dit sine cause cognitione non vñ quod agit. q tñ grauāt. Si appel-
let ne pcedatur vbi nō pōt: nec cū cause cognitione nec sine tñ quos-
cūq pcedendo non valeret pcessus remanet ergo differētia solum
inter appellationem extraiudicalem: z iudicalem z non inter ap-
pellationem z pñtationem: z remanet in hoc q in iudiciali: vbi non
pcedit secundum grauamen: sed aliter in cōnego nō valet pcessus:
quod secus esset in extraiudiciali: q illa non iustificat nisi directo se-
cuto grauamine pro quo appellatur: z hic est veritas: quicquid in-
uoluat hic **¶** Inno. qui videt facere differentiam an appelletur a iudi-
ce: vel a pte etiam extraiudicialiter qui finaliter nullā concludit dif-
ferentiā: z cum hoc tēperio debent intelligi no. hic p **¶** Inno. z. s. de
elec. cū nobis. z quod dixi. s. eo. cōsuluit. **¶** Querit an submitssio
hec habeat vim appellationis in inferio a papa. dic qd sic fm **¶** Mo. si
j. e. dilectus. in principio. z facit qd no. j. e. dilecti. **¶** Glo. ii. opp. qd
nō eximat. j. de priuile. ex parte vbi p literas pape nō eximit: dic vbi
loquitur de generali pñtatione: que nō facit quē ex toto exemptum
hic de pñtatione spāli in vna causa expressa: que obtinet vim appel-
lationis: vel econuerso constabat subesse. hic erat dubiū. z in dubio
nō debent cognoscere secundum glo. vel fm **¶** Mo. p literas pñtationis
qui nō eximit: q hic nō intendit superior p literas speciales subiecti
se subiectis quis eximit: q illa instar obtinet appellationis cum
itineris arreptione p quam intendit appellare. **¶** Op. quod etiam
cum cause cognitione hic non potuerit pcedere: quia hic appellās
pñtaret se exemptum nec cum cause cognitione poterat hic pce-
dere cum non possit esse iudex in causa pñtia. C. ne quis in sua can-
sa. l. vna. Solu. dic in quantum litera sentit quod poterat cum cause
cognitione illius qui poterat de causa cognoscere: vt delegatus pa-
per: sic exponit cum cause cognitione. s. a papa delegate: nam non
poterit cognoscere an iusta vel iniusta foret pñtatio nec an haberet
iurisdictionem in ipsum. dicit hic **¶** Jo. an. quod male dicit hic canon
a glo. que non posset cognoscere an haberet iurisdictionem nisi glo.
intelligat ex pcedendi causa. s. ratione iustitie pñtationis: naz als
posset: z dicit hic intelligi per illa que dicuntur. j. eodem sollicitudi-
nem. in glo. sed quare tu dic quod glo. bene dixit: quia habuit respe-
ctum quod hic pñtendebat se: ecclesiam exemptam. vt dixit pre-
cedens gloss. quo casu non potest procedere iudex vel cognoscere an
sua sit iurisditio ex quo aliud commodum venit presumptiue appli-
candum exercitijs iurisdictionis. vt not. de censibus. venerabili. de
verborum signifi. ex parte. z dixi de rescrip. super literis. vbi allego
hanc glo. Ad hoc quod not. de iudi. ceterum. z vide glo. de offi. de-
lega. si contra nomen. lib. vi.

- 1 **¶** Iudex appellationis nō remittit cām iudici a quo nisi pñtium
cōsensu qn agitur de cā examinanda.
- 2 Appellatione interiecta pōt remitti cā iudici ad quem sola pte ap-
pellante cōsentiente ea tamen damnata in expensis.

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

1 **A**cepta. **C**ausa non est ad iudicem a quo remittenda nisi de partium consensu. b. d. **C**ausa. summarij. **C**ausa. qd remittatur. de offic. ordi. ad reprimendam. de recrip. ab excōicato. de sen. ecc. per tuas. So. non remittit causā examinanda: sed bene remittitur quia absolendus: vt ibi: qd ex quo non potest granari. **C**ausa. quod so. la parte appellāte cōsentiente possit fieri hec remissio. j. eo. interposita. j. i. glo. fatetur et exponit partes. i. pars appellans: tamen ipse dānabitur in expensis. idem Joan. and. et dicit quod ponitur singulare p. plurari vide de priu. vt priuilegia. ita dicit debere exponi. e. titu. c. j. libro. vi. z. no. j. eo. vt debitus.

1 **D**elegatus cū clausula appellatione remota potest vt suspectus recusari clausula nō obstat si sit impetrantis cōsanguineus vel eius in illa cā fuerit cōsanguineus.

2 Clausula appellatione remota sicut nō tollit appellationes legitimas et iure expressas ita nec recusationes.

3 Iudex potest recusari vt suspectus: qd cōsanguineus et aduocatus in illa causa.

4 Clausula appellatione remota nō cōprehenditur vel includitur remotio recusationis.

5 Iudex cōsanguineus an indistincte possit recusari in causa consanguinei.

6 Iudicem an possim recusare mihi nūc delegatum qui tū p. prius est mihi aduocatus.

7 Iudicē si nitar recusare p. posita vna cā quā nō potui p. bare an mihi sufficiat probare aliam.

8 Iudicē an possim recusare ratione ingratitudinis.

9 Iudex quātūcūq. suspectus si non recuset an debeat de cā cognoscere vt pater in cā filij.

10 Iudex vbi pōt ratione cōsanguinitatis recusari vsq. ad quē gradū possit recusari.

11 Iudex an possit recusari ratione cōsanguinitatis vbi est vtriq. consanguineus.

Testis nō recusatur ratione cōsanguinitatis vbi est vtriq. cōsanguineus vel qd aduocatus vbi vtriq. fuit vel alterius dūm tū nō sit in cā in qua testificatur. nu. 3. z. 5.

12 Aduocatus sicut nō potest esse iudex an ita prohibeat esse assessor.

1 **D**estremo. **C**ausa. delegatus datus etiā appellatione remota recusari pōt si sit impetrantis cōsanguineus vel eius in illa cā fuerit aduocatus. b. d. non diuidit. **C**ausa. quod sicut clausula appellatione remota nō tollit appellatōes ex cā legitimas et iure expressas ita nec recusationes. **C**ausa. duas causas habiles ad recusandū cōsanguinitatē pōdera: qd loquitur indistincte. item qd fuerit in illa cā aduocatus. ad hoc. ff. de iurisd. omnium. iudic. l. p. r. **C**ausa. qd ad remotionem appellationis nō includitur remotio recusationis. de quo. s. eo. super eo. j. **C**ausa. Quero an indistincte cōsanguineus possit recusari in causa consanguinei: dic quod talis posset esse persona quod nō. puta si esset cisterciens. vide in spe. in titu. i. j. superest. v. quid si nō est de quo hic per An. an recusatur consanguineus in causa ecclesie consanguinei. Huil. z. Egr. qd nō in spec. ti. j. j. superest. v. quid si prelati. Jo. an. in addi. in loco palle. An possit recusari ab actore consanguineus rei ab eo actore impetratus: dicit Jo. an. quod sic: si hoc p. habilitate ignorabat. **C**ausa. Quero an p. prius aduocatus possit recusare in iudice: Bona. qd sic si ei reuelant secreta cause mee. glo. sentit. j. in c. dilectus. de testi. et ibi dicit. vide Inno. de offi. ordi. irrefragabili. **C**ausa. Quid si proposui vnam causam suspicionis illam probare non possum: an sufficit probare aliam. dic quod non sufficit hodie. j. e. cum speciali: hodie dama. teneat hoc sufficere per. l. scio. de ap. ad hoc quod not. j. eo. cum cām in glo. si. ad hoc quod no. Huil. in spec. de recusa. j. vlti. **C**ausa. Quid si nō est suspectus: sed ingratu: an possit recusari. dic quod sic. in an. de exhi. z. intro. re. j. sancimus. col. v. fm. Vinc. **C**ausa. Quid si consanguineus non recusetur: an possit esse iudex. quoniam nō p. in cā filij. iij. q. v. c. j. z. q. vij. j. tria. z. j. filius. **C**ausa. Querit glo. vsq. ad quē gradū possit consanguineus recusari. glo. arguit quod vsq. ad septimum: qd vsq. ad illum se extendit successio quod vsq. ad quartū facit. de consang. z. affini. nō debet. glo. residet quod repellitur vsq. ad gradum: vsq. ad quem se extendit successio: cum semper hucusq. se ostēdit affectio Et quia modica cā repellit. de offi. delega. insinuante. idem Hosti. Joan. and. distinguit an sint de vna domo vel stirpe masculina: vel non. z. secundum hoc arbitrentur arbitri: nam z. origo eiusdem loci quandoq. suspicionem inducit vt lite non contestata. accedens. j. z. ex perimur maxime in tūcia quod vindicantur offense eorum: z. super eos qui sunt de tali stirpe etiam intra septimum gradum. vt. j. quantum non vindicaretur extra stirpem. **C**ausa. Quero quid si iudex esset equaliter consanguineus vtriusq. dic quod non recusatur: quia par affectio z. ff. de ritu nup. l. non solum. j. de vno. Item remouetur iudex si dominus est impetrantis. et submittit gloss. multas causas recusationis. Tanc. ponit hic regulam quod omnes cause habiles ad

renouandum procuratorem sunt habiles ad recusandum iudicem de quibus. ff. de procur. ante litem: cum sequentibus z. de procuratoribus. c. j. lib. vi. idem dicit specu. de omni causa habili ad recusandū arbitrum. in specu. de deleg. j. superest. ad finem. vide aliam theoriam. cam. de appella. lib. vi. quia omnes cause similes expressis in iure. ad hoc. j. eo. cum speciali. z. quod ibi not. vide quod omnis causa cōcludens iudicem nimis fauorabilem parti: est habilis ad recusandum: vt lite non contestata. accedens. j. Item omnis causa cōcludens est nimis diligere alteram partē vt dixi z. remisi in. d. c. accedens. Item de omni causa que concludit aliquem alteram ex partibus non diligere vt est tex. de accu. inquisitionis. ad hoc glo. de offi. delega. c. 3. super. **C**ausa. Quero an sicut aduocatus non potest esse iudex. ita nec assessor. gloss. vlti. dicit quod sic alleg. intra. ad hoc. j. de testi. romas. na. lib. vi. vbi nec testis esse potest. de quo dixi. de testi. cum a nobis.

1 Appellatio subsequens nō suspendit sniam interdicti secus si appellatio ante ponatur vel si snia sit cōditionalis.

2 Appellatio an suspendat interdictum rerum temporalium.

3 Appellatio an suspendat suspensionem a beneficio vel pontificalibus seu pallio.

4 Appellatio an suspendat interdictum si ep̄s illud suspendat vel si interim appelletur.

1 **H**ec quoniam. **C**ausa. Sententia interdicti nō suspenditur p. appellationem subsequentem. b. d. Lōis diuisio. secunda. ibi. Moueris. **C**ausa. qd snie censurē non suspenditur per appellationem subsequentem. **C**ausa. qd sententia excommunicatiōis z. interdicti regulantur a parti. **C**ausa. ar. quod appellatio ante sententiam interdicti vel suspensionis vel excommunicatiōis impedit interdictum. **C**ausa. Quero de interdicto temporalium rerum an suspendatur appellatione. dic de hoc vt de sen. excō. is. cni. lib. vi. in gl.

2 Appellatio an suspendat suspensionem a beneficio vel pontificalibus: vel pallio. Inno. dicit quosdam dicere idem per hanc decre. que loquitur indistincte. Alij dicunt contrarium. dicit Hosti. quod Inno. not. de senten. excōm. c. j. lib. vi. quod taliter suspensus celebras nō incurrit irregularitatem. idem Huil. in specu. titu. j. j. iuxta propositionis verū. quid si episcopus quasi velit dicere Hosti. quod si tunc differt in illo ita et in isto: vt suspendatur per appellationes. Quod satis placet vt sequetur per regulam: quia tales sententię sunt iurisdictionis z. a iurisdictione pendunt quam a potestate clauum.

3 Appellatio an suspendat interdictum si ep̄s illud suspendat vel si interim appelletur.

Rec obstat. quod trahant secum executionem: vt no. j. eo. p. afora. lis. glo. colligit in princip. interdictum z. excommunicatiōē parifica. ri. ad hoc de sen. excō. is. cni. in f. e. titu. l. vi. Sunt autem similia in pluribus. Primo in eo qd dicitur in decr. Seco in vtroq. exigitur monitio nisi quando interdictum ab officio vel beneficio infligitur: p. pena. s. eo. reprehensibilis. quod intelligit Hosti. quando interponitur a canone: vt ibi dicitur. Secus si ab hōe. qd precedit monitio. de cōba. cle. sicut. z. c. si autem. Tercio qd p. vtroq. quis incurrit irregularitatem: p. vtroq. eadem pena imponitur. de cle. exc. mi. c. j. et ij. Quarto quia ab vtroq. quis absoluitur cum iuramento. s. e. qua fronte. de sen. excō. venerabili. z. c. super eo. Quinto quia in vtroq. p. statur absolutio ad cautelam: vt in dicta decre. venerabili. z. de exce. ad apostolice. Sexto quia vtriusq. sententia ligat: licet iniusta. xi. q. ij. sententia. c. j. z. c. si quis p. byter. Alias quq. similitudines. no. Hosti. de sen. excō. c. j. z. hic remittit in alijs autem suspensionib. dicit Hosti. seruandum ordinem iuris: als non noceret. de resti. in inte. c. ij. Sed nec in alijs necessaria sunt predicta. imo in eis illa sola feruanda sunt. que seruari debent in alijs interdictis vel penis imponendis z. capitula qd dicūt illa necessaria intelligi debent in suspensionibus que sunt ab offi. vel bñficio vel officio tñ vel sacramentis. hec vera dicit vbi suspensio vel interdictum: ab officio sit p. contumacia: nā si p. pena frustra pcederet monitio cum in oēm causam sit securior suspensio: dicit quod p. pena aliquando imponit suspensio perpetua. l. dist. de his. de tempo. or. accedens. quandoq. ad tempus. j. de accu. inquisitionis. quandoq. interdictum ad tantum missarum celebrationem. lvi. dist. nulla. qñq. vsq. ad mortem suspendit a sacramentis. ij. q. j. multi. qñq. aptate eligendi vel ordinandi. de elec. c. 3. in cunctis. de tempore. ordina. literas. l. distinctio. ex penitentibus. quandoq. ab ingressu ecclesie vel officio sacerdotali. de offi. delega. sane. de senten. excommu. sacro. de quo dic vt in clemen. cupientes. de penis. **C**ausa. Quero quod suspendatur sententia interdicti appellatione. j. eodem. preterea. z. c. dilectus. Sol. dicit glo. si sententia est lata pure appellatio non suspendit si lata est sub conditione pendente conditione appellatio suspendit vt ibi. **C**ausa. Querit glo. an si episcopus suspendat interdictum: interim appelletur an appellatio suspendat. glo. renocat in dubium de duobus. Primo quod p. supponitur: an possit episcopus suspendere interdictum: z. recitat primo vnam opt. quod episcopus non possit suspendere interdictū quin ex toto tollat quasi non patiat suspensionē: vt hic. hoc tenēdo si intendi suspendere: z. non tollere: non tollit: nec suspendit: z. p. appellatio

appellatio non suspenderet: quia ibi reperit interdictum quod idem remanet: sed et tempus suspensum. ff. de precat. l. sed et si manente: si tollere intendit illud tollit: consequenter potest appellari. Secunda est op. qd epus possit illud suspendere: et mouentur per decre. cum et plantare. §. de privileg. r. c. vt privilegia: vt in ecclesia interdicta potest interdictum privilegio suspendi quo ad quid vt ibi possit declarari. et alleg. c. dilectis. §. co. titu. sed tenentes primam op. respondent dupliciter ad c. vt privilegia. r. c. cum et plantare. Primo quia licet ibi privilegio detur licentia celebrandi. per hoc non suspenditur interdictum: quia non sequitur ibi potest celebrari ergo suspensus est interdictum: nam ecclesia interdicta potest predicari: et tamen remanet interdictum: vt in c. responsio. de sen. excom. Secundo respondet qd in c. vt privilegia: hoc fit ex concessione pape. non sequitur ergo inferior hoc potest. super dubio an suspendi possit glo. quod de facto quo ad interdictum loci firmatur op. quod suspendi possit. Nunquid autem tunc appellatio suspendet dicitur. §. eod. dilectis. quo ad interdictum hominis glo. dicit quod Tanc. tenuit illud suspendi non posse: quia non potest eodem instanti esse in ecclesia: extra ecclesiam. op. Ain. et Tanc. tenuit Inno. de consuetu. cum inter. quid velit glo. circa principales questionem non apparet hic. Dic si queritur an durante interdicto quis possit privilegiare. dic quod solus papa hoc potest. Si queritur an possit suspendi. dic quod in snia excommunicationis non: quia illa non potest suspendi qd oino tollatur cum non sit communicandum excommunicato. donec fuerit secundum formam ecclesie absolutus. de sen. exco. c. desideres. Si queritur an snia interdicti possit suspendi. dic qd sic si est interdictum loci ab ep. qui tulit. i. effectum suum: sicut ex toto tollere potest. ff. de iudic. l. iudicium: vt dicunt primi: qd si potest qd est plus potest quod est minus. ideo interim appellari potest: vt dicunt secundi. appellari enim potest a snia suspensa sicut a conditionali. §. co. preterea. r. c. dilectis. fm Inno. in interdicto hois glo. idem vt non possit suspendi. idem doc. in d. c. vt privilegia: vt ibi scribit Jo. an. super glo. sic ergo et hic. qd si penitet homo et satisfacti relaxanda est snia. alias non d. sacramenti retractare. lxxij. dist. si qui sunt. r. c. ministri. r. c. oportet. Fallit nisi sub sit necessitas. de testi. veniens. ad si. delegato an possit suspendere interdictum remittit spec. in ti. de lega. §. superest. §. si. potest etiam legatus. ad hoc no. per que videtur quod interdictum in personam non possit: sed suspendere possit a felatum ab alio non possit suspendere sine causa.

- 1 Appellationis iudex remittit cam iudici a quo ubi non constat a grauamine vel iusta snia appellatum.
- 2 Ab appellatione ab interlocutoria iustificatur grauamen a diffinitiva iniustitia.
- 3 Appellans cogitur de appellatione iustificare alias remittitur.
- 4 Appellans frustratorie non auditur vt verus contumax.
- 5 Appellare licet possit ex causa legitima est tamen in scriptis porrigenda.
- 6 Appellandi facultas per remissionem ad iudicem a quo non tollit nono tñ grauamine superueniente.
- 7 Appellatione frustratoria licet non possit adiri papa vel eius delegatus non tamen impeditur adiri via querelle.
- 8 Appellationis a diffinitiva vel interlocutoria qualis sit.

Camin ecclesia. Et iudex appellatiois remittit caz ad priorem iudicem si non constat a grauamine vel iniusta sententia appellati. h. d. Primo narrat factu. Secundo prouidet. ibi vnde. C. Mo. qd iure isto non admitteretur appellatio ad proximam superiorem: nisi ex causa legitima: vt propter grauamen vel sententia diffinitive iniustitiam. C. Mo. §. qd ab appellatione ab interlocutoria iustificatur grauamen a diffinitiva iniustitia: sic vna regulatur a grauamine altera ab iniustitia. C. Mo. §. effectum non iustificate appellationis: quia remittitur appellans ad iudicem a quo vt prosequatur vel pereat. C. Mo. §. qd frustratorie appellans vt verus contumax: non auditur appellans: et sic remissus prosequatur causam appellatione remota vide cle. Si autem. de do. r. cotu. C. Oppo. quod sufficiat appellare ex causa legitima. §. co. c. i. r. c. appellatio. Solu. in scriptis est porrigenda vt ibi: sed non legenda. C. Oppo. qd non tollatur facultas appellandi. licet remittatur: ex quo non iter grauatur: vt. §. e. vt debitus. Solu. non apponitur in literis remissiois hec clausula: Ius inuitur archiepiscopus. vnde debet intelligi de friuola. fm Inno. et Jo. an. vel intellige quando appellati ex causa manifeste friuola vt in cle. si autem. de do. r. cotu. quid si negetur appellatum: vel per appellationem deuolutum vel causam appellationis legitima. An possit archiepiscopus inhibere. dic vt. §. eod. romana. §. si vero. r. §. quod si. §. sequenti. li. vi. C. Oppo. qd possit adiri legatus absq appellatione: vt in c. de offi. deleg. Solu. potest adiri per viam appellationis: et in casibus de quibus. de offi. ordi. pastoralis. §. §. alio no. nec ob. c. i. quia bene potest adiri per viam querelle. sed hic ad ebat per viam appellationis iniustitia: sic qd voluit r. c. in. c. cum super. idem in papa qui per querelam aditur et non per frustratoria

appellationem. fm Hostien. C. Oppo. quod non remittatur nisi consensu appellantis remittatur quando est iustificata vt ibi vel pendenti dubio. sed sic ea non iustificata. C. Mo. colligit practica appellationis a diffinitiva et interlocutoria: et dicit effectum non iustificate appellationis. secundum hoc ergo non admitteretur appellatio frustratoria per iudicem ad quem appellabatur: licet in d. a quo illam admitteret nisi esset manifeste frustratoria. §. co. peruenit. fm Inno. dicit quod hec decre. presagiuus ius nouum: vel hic inferiori a papa illa quando appellabatur ad papam. §. q. vi. ad romana.

- 1 Appellare non impeditur ex grauamine de presenti licet appellans alias appellauerit qui in termino non est psecut' redierit ex ad iudicem primum. nu. 3.
- 2 Appellatiois contumacia purgatur si illi tacite renuntietur.
- 3 Appellare quo licet in eadem causa pluries propter diuersa grauamina. nu. 7. r. ii.
- 4 Appellatio eximit appellante a iurisdictione iudicis a quo.
- 5 Clausula qd delegatus libere pcedat non excludit morationem iuris et debite iustitie nec appellationem ex causa legitima.
- 6 Appellationi renuntiare vt appellans qd testes pducit vel alio pcedit coram iudice a quo.
- 7 Appellationem deferens an audiat postea appellans.
- 8 Appellans ad papam in beneficiis intimata appellatione appellato secundum formam cle. cam an possit appellare si appellato prosequente contra eum appellante sententietur.

Crecte. C. Si appellans qui in termino non est psecutus redit ad primum iudicem: si iterum ab eo grauatur poterit appellare. C. Mo. §. qd contumacia ex non prosecutione respodemus. C. Mo. qd contumacia ex non prosecutione appellationis purgatur si illi tacite aut expresse renuntiet. C. Mo. §. qd contumacia in non prosecutione appellationis non recludit facultatem appellandi ubi appellans illa deserta contumacia purgado causam reassumit et si iterato grauatur. non obstat contumacia poterit appellare. Potest aliter colligi: quod deferens appellationem tanq non verus et manifestus contumax auditur appellans. de friuola. le appellante habetur in clem. §. de do. r. cotuma. C. Mo. §. qd in eadem causa et maxime a diuerso grauamine: licet appellare. C. Mo. §. qd appellatio eximit appellante a iurisdictione iudicis a quo et sic videtur qd extingnat iurisdictionem. dic. §. co. pastoralis. C. Mo. eius oppositum est odiosum cuius oppositum est fauorabile: inquam quis tendit ad dissolutionem matrimonij dicitur intendere odium inquantum intendit vinculum dicitur intendere fauorem. C. Mo. ta de significato verbi libere: quia non excludit morationem iuris et debite iustitie nec appellationem ex causa legitima interiectam. C. Oppo. qd frustratorie renuntiauerit ex quo appellatio deserta erat. So. dicit Hof. qd ex supabundanti renuntiauit. sed forte hoc fecit vt clarius pateret de purgatione contumacie. C. Oppo. qd imo ultra secundo hic licuerit appellare. vt. §. e. dilecte. qd licet aduerso grauamine pluries appellare. Solu. hec autoritas fuit superficialiter induta. secundum Ain. vel respicit factum vel non excludit vltiorem. C. Quero qualiter renuntiauerit. glo. dicit qd ipso facto testes pducendo. de offi. deleg. gratum. C. Quero de quo lateranen. concilio loquitur glo. quod de decre. reprehensibilis. r. c. sepe. vel dic qd fortius faciebat. §. e. personas. r. c. cum sic. §. iura obuiant decisionis: que ponitur hic: quia deferens appellationem postea non auditur appellans. Quidam dicunt speciale hoc in matrimonio: quia snia non transit in rem iudi. sed certe transit quo ad commodum deuolucendi. vt no. glo. de offi. ordi. ad reprimendam: et de frig. fraternitatis. Vel secundum deferens appellationem non auditur appellans iterando eandem appellationem et ex eadem causa quam deseruit: §. ex noua iterato appellando bene auditur vt hic. fm Hof. vel tertio fm Inno. licet per contumaciam vel negligentiam deserta sit appellatio ex temporis lapsu tamen a sententia vel grauamine adhuc possit appellari: et dicit quod cum hodie liceat aliter appellare non putat illam decre. perfonas. aliquid statuere circa non prosequentem per hoc non soluit contrarium. Ideo Jo. an. tenet hic fm Jo. glo. et Ain. quod si deferens appellationem reassumit causam coram iudice a quo: et sic purget contumaciam maxime renuntiaando appellationi poterit si nouiter grauatur appellare: quia nec contumax. Si autem deserat appellationem: et duret contumax: quia nec comparat coram iudice a quo non auditur si iterato velit appellare. §. q. vi. §. diffinitiva. §. sunt quoy. et hoc placet Jo. an. Tunc concludendo si appellans intendit deserta appellatione innouari eandem appellationem: siue ab interlocutoria: siue a diffinitiva non potest: quia lapsus est tempus etiam appellandi secundum primam solu. Si velit appellare pendente appellatione super prima: ita qd appellatio et grauamen pesserunt desertionem et tunc appellatio: et ex quo non constabat ipsum frustratorie appellasse ex desertione non constat ipsum pro tunc fuisse verum contumacem: et sic appellatio tenetur consequenter hodie psequi non potest. ad hoc de senten. exco. l. §. li. vi. et hoc glo. in cle. si ante. de do. r. cotu. in vbo. manifeste. §. si.

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

item valet. Si autem grauamen secundum sit illatum pendente appellatione et postea deserta est appellatio illa deserta appellatio est magis dubium quod tunc apparet de vera contumacia. Ideo puto quod non audiat appellans videtur enim protestari se non velle comparere: ex quo non prosequitur hodie verus contumax detegitur. Si autem grauamen secundum et appellatio secuta est desertione. si re-assumpserit causam: renuntiat tacite vel expresse: idem si non renuntiat dummodo assumpserit causam: contumaciam purgauerit: consequenter non est contumax audiat appellans. de re iudi. causam. et hic si persistit in contumacia. Joan. andr. tenet quod repellitur ab appellando: ut verus contumax hoc planum: si est citatus post desertam appellationem: quia tunc durat in prima contumacia: sed si non est citatus puto quod deserat appellationem: renuntiando expresse vel tacite per actum a se gestum contrarium: ut litigando coram iudice a quo: quia tunc non videtur protestari se velle durare in contumacia ex quo renuntiat ei quod est causa protestationis: quod tunc nisi nouiter citetur: verus contumax constituatur poterit appellare. de dolo. et contuma. cum qui. lib. vi. et quod ibi not. gloss. Si non renuntiat expresse appellationi. sed ex temporis lapsu deseratur adhuc est dubium: quia cum cessat appellatio: que est causa a qua surgit protestatio. de non comparendo non videtur contumax verus: et sic potest appellare. ad hoc de dolo. cum dilecti. puto opi. Joannes andr. veram. quia ex quo deserta appellatione non venit ad illam purgandam: continuare censetur in prima opinio. ad hoc tex. de do. et contuma. cum qui. lib. vi. qui dat modum purgandi per expresse renuntiationem non sufficit ergo tacita. et hoc tenet Joan. andr. in dicto capitulo cum qui. et hec manifesta est: quia per protestationem iudicalem. non obstat. cum dilecti: quia ibi citatur ad cautelam vel ibi processus sit coram iudice ad quem coram quo non videtur contumax ad illum appellando et non prosequendo: quia non videtur protestari de non comparendo et hec procedunt quando grauatur a iudice a quo appellatione deserta sed si appellatur a iudice a quo: in casu ubi frustratorie appellauerit. si quidem appellatione pendens. grauatur distinguatur in clementina. si ante. de dolo. et contuma. quia non audiat ubi appellatio fuerit manifeste frustratoria: audiat ubi non fuit manifeste frustratoria si finita est appellatio et iudicatum est frustratorie appellasse: si quidem perdarat in contumacia adhuc appellare non poterit: sic intelligo glo. in clementina. si autem in verbo manifeste: circa princip. vel ubi iam pronuntiatum erat et c. sed si post pronuntiationem super frustratoria appellatione prosecutus est coram iudice a quo appellauit: non video quoniam purgata sit contumacia: et quin possit appellare si postea grauatur: ut hic. et si quid autem appellans ad papam in beneficiis: intermat appellatione appellato secundum formam clementina. causam: possit appellare: si appellato prosequente contra eum appellante sententia dicitur. dicunt domini de rota quod non sua conclusio. ccc. lxxvi. quia verus est contumax citatus per edictum: et certissimum de facto: et appellatione. de appellationi. sepe. et dicta clementina. causam: sed de hoc dicitur in dicta clementina. causam in verbo tempus. et per glossam. quod liceat pluries appellare. si questione. vi. omnes. et c. ad romanam. Solu. dic a diffinitiva potest appellari et non pluries: ab interlocutoria et eodem grauamine. idem a diuersis potest quis appellare totiens quotiens grauatur. in quantum glossa. dicit quod ab eodem grauamine bis potest appellare intelligi ab eadem persona: nam a diuersis posset quilibet bis. Si enim lata esset sententia contra me: bis appellasset tertiam sententiam obtineo contra te: adhuc poteris bis appellare. secundum Hostien. de quo in specu. de appellatio. §. quotiens per totum. §.

- 1 Appellatio quomodo suspendit sententiam latam sub conditione si ante diem vel conditionem fuit appellatum ubi quis est excoicatus si non soluerit infra. x. dies. nu. 14. et 21.
- 2 Sententia censuræ potest fieri sub conditione positina et vult promulgari non debeat.
- 3 Sententia excommunicationis potest promulgari sub spe future contumacie et assumpta causa de futuro ubi aliqua culpa precessit de preterito. nu. 9. et 12.
- 4 Sententia excommunicationis promulgatur per hec verba noueris te excoicatum nisi sic feceris seu alijs verbis similibus. nu. 8. nec propter hoc est incerta. nu. 10.
- 5 Condicio resoluitiva in sententijs reddit retro dispositionem conditionalem et sic potius adaptatur in ultimis voluntatibus quam contractibus non autem reddit ipsam puram resoluendam in conditionis euentu. Dictio nisi in sententijs equipollet isti si non licet secus in contractibus. nu. 13.
- 6 Appellatio pendente suspensione sine conditionalis censuræ illi effectum suspensum porrigit ad euentum appellationis 13 non suspendat per appellationem effectus sine pure. nu. 14.
- 7 Verbo videtur quandoque consultationibus satisficit. idem per hunc dicimus seu dubitamus aut non est dubium vel credimus siue volumus.

- 11 Sina excoicationis alternativæ plata nunquid valeat.
- 12 Condicio de preterito quomodo non suspendit sententiam excoicationis.
- 13 Sina excoicationis lata si non soluerit infra mensem tali. x. et talis prorogat sibi terminum an incurrat excoicationem si non soluat infra mensem nec appellet in termino statuto ubi tamen soluit in termino prorogato quod ubi dicit si non soluerit infra menses excoicatur an preterito appellationis releuaretur.
- 14 Excoicatus ubi quis excoicatur si non soluerit infra mensem tali. x. si non soluerit qualiter probetur non soluisse et an preterito appellationis releuet vel si prorogetur sibi terminus a parte ubi non appellauit et infra terminum prorogatum soluit. nu. 15. et quod si sit iusta causa impeditus.
- 15 Penam an quis incurrat qui promissa non adimpleuit infra terminum ubi est impeditus iusta causa.
- 16 Electio an valeat ubi quis excoicatur si appellauerit vel elegit appellat vel eligit et ante eligat appellat an appellatio suspendat ut interim dicta electio valeat.
- 17 Soluere vel satisficere quoniam quis dicitur.
- 18 Sina sub conditione an teneat ut suspensio possit. nu. seq.
- 19 Condicio retrahitur perinde ac si ab initio extitisset nisi habeat aliquod medium repugnans.
- 20 Appellare a quibus sententijs licet medio tempore licet tempus alias currat a tempore sententie late ubi quis est coicatus ad soluendum infra mensem.
- 21 Sina per quam quis coicatur ad soluendum tali. x. infra mensem pendente quo tempore efficitur de alio foro an liget coicatum et ad que possit appellare.

Reterea requisisti. et Sententia excoicationis vel interdicti lata sub conditione suspenditur si ante conditionem fuit appellatum. hoc dicit. Communis diuino. consultatio. et responsio. secunda ibi videtur. Facit tria. Primo ponit formam triplicis sententie. Secunda ibi. ille factum et obmissum per illum in quem lata fuit. Tercio firmat questionem ex his ibi. virum. et Nota primo quod sententie censuræ possunt ferri sub conditione positina: sic valent licet promulgari non debeant. si questione. vi. biduum. et Nota. secundo quod excoicationis sententia potest promulgari sub spe future contumacie et assumpta causa de futuro ut in capitulo romana. §. caueant. de sententia. et c. com. lib. vi. et Nota. quod per hec verba nouimus te excoicatum: nisi sic feceris promulgatur excommunicationis sententia. et Nota. iij. quod in sententijs condicio resoluitiva retro reddit dispositionem conditionalem: et sic potius adaptatur in hoc ultimis voluntatibus quam contractibus non autem reddit ipsam puram resoluendam in conditionis euentu: sic dictio nisi in sententijs equipollet isti si non. licet secus in contractibus. ff. de in diem adiec. l. secunda. de quo per glossam in l. obligationum. §. placet. ff. de actio. et obligatio. et not. quod condicio in iudicijs impedit dici cessionem. de quo de rescript. ab excoicatum. de offi. delega. prudentiam per Innocentium. de offi. delega. cum in plures. et Nota. quod appellatio pendente suspensione sententie conditionalis censuræ illius effectum suspensum prorogat ad euentum appellationis: licet non suspendat per appellationem effectus sententie pure. et Nota. quod sine censuræ non tractabuntur appella. pendens. ex conditionis euentu ut retro fingat. et Nota. quod quandoque consultationibus satisficit per verbum videtur. ad idem de sen. exco. perpendimus. et c. vniuersitatis. et c. veniens quandoque per verbum dicimus. eo. ti. cum voluntate. §. fin. et c. si que quandoque per verbum dubitamus. eo. ti. significauit. vel non est dubium eo. titu. si concubine. et per verbum credimus. eo. titu. nuper. quandoque per verbum volumus. eo. ti. a nobis. §. secundum Jo. hoc plus laboriosum est quam utile. de hoc verbo potest videri. de iudi. c. j. et de his non occurrit ratio quare sic non sit. vide de restit. spolia. item cum qui. et per glossam. quod per hec verba. noueris te excoicatum. non promulgatur excoicationis sententia: quia hec verba sunt plus intimantia excoicationis sententiam et declarantia quam inducentia. de rei ven. l. ex diuerso. §. eo. reprehensibilis. in princip. Siul. na. fatetur contrarium maxime quia hec verba proferuntur per scripturam: ut quia literas dirigit et dicit excoicatum te cognoscas nisi tale quid feceris nisi episcopus literas legerit vel excoicationem ore ptulerit. de hoc de sententia. experi. reci. l. j. de sen. exco. c. j. li. vi. et c. eo. reprehensibilis. in prin. Ido. dicit non esse differentiam an iudex dicat excoico: vel precipio sub excoicationis pena quaz incurras vel te habeas: geras vel reputes per excoicatum te excoicatum cognoscas ut hic. de testi. co. c. ij. Hof. contra propter odium excoicationis: quid dicit subaudiendum ad hanc decret. excoicatio et te excoicatum et c. nisi satisfeceris. glo. tenet primum. de sententia. exco. c. pe. de hoc per Hostien. in sum. de sen. exco. §. quali liter. in prin. et concludit ibi quod inducit excoicationem si pareat de mente: et quod in dubio quis debet potius excoicatum reputare quam non. Puto quod si hec verba a iure proferantur: quia ius semper loquitur et causa

et causa subest habilis et promulgetur excommunicatio de solu. si quo
rundam. de iur. ecc. nō minus. Si pferant ab homine: et parte pre
fente: et in apparatu ad finiam. hec verba inducunt excommunicationē
quia satis certificat mentem excommunicandi. Si per literas hic inti
mat op. Hoff. hic tangit spec. nihil approbans in titu. de cita. §. iā
de citatione. vñ. quid si iudex. in penulti. coll. puto qd ex quo assu
mit causam inhabilem. f. contumaciam qd in absentia qd inducit
excommunicatio: quia non solum ad intimandum: sed ad promul
gandum verba dirigit. Secus si verba essent simpliciter notificato
ria: vt noscas quod tali die te excommunicamus. vide similem questio
nem de iudi. c. i. ¶ **¶** Oppo. qd occasione de futuro non debeat pro
mulgari snia. de sen. excom. romana. §. caueant. dic quod promul
gari non debet nisi aliqua culpa precesserit de preterito. Lata tamē
tenet. ad hoc quod no. glo. in cle. dispendiosam. in verbo premoniti
de iudi. ideo recte facit si condemnet ad aliquid certum: et si non solu
uat exerceat: ex quo est statutus terminus et lapsus. ¶ **¶** Oppo. quod
sententia vt incerta bec nō valeat. noueris te excommunicatum vel sus
pensum. C. de sen. que si. cer. quan. l. j. So. non est bec alternatiua ho
minis ibi. vel suspensum: sed iuris et interrogantis simile. de offi. de
lega. cum cōtingat in prin. ¶ **¶** Aliquid autem valeat excommunicatio
nis sententia alternatiua. vide qd no. de cle. ex. m. c. labores. de quo
dic: vt ibi. ¶ **¶** Oppo. qd conditio nō semper suspēdat. insti. de vbo.
obli. §. conditionalis. Si conditio est de preterito vt si furtum feci
si nō suspendit si de futuro suspendit. ad hoc quod no. si. q. vi. biduū
et de condi. appo. c. fina. ¶ **¶** Oppo. qd dictio. nisi nō faciat condi
tionem: sed puram relinquit resoluendam in conditionis euentu: vt
l. j. ff. de indi. adiec. ff. de actio. et oblig. l. obligationum. §. i. Si pro
mitto tibi. x. nisi tibi sit factus cōsul. obligatio est pura: licet veniat
resoluenda titio postea facto cōsule. So. in vltimis voluntatib⁹ red
dit dispositionem cōditionalem in cōtractibus nō: sed et soluit. sen
tentie et iudicia in hoc equiparant cōtractibus. ideo in iphs idem
importat dictio nisi quod importat hic. si non secundū Joā. an. hic
de sen. excom. quicūq. l. j. ad hoc. ff. de act. et obli. l. obligatio. §. cōditi.
de ma. te. l. stichū. alias ponitur p. si. xxvii. di. sedulo. de testi. c. pe. et
sic iudicia regulantur secundū leges loquentes de vltimis volunta
tibus: et nō secundum leges loquentes de cōtractibus. de quo per
14 Bar. in l. conel. de ver. oblig. ff. ¶ **¶** Quero supposita opi. qd infra
tempus possit appellari indifferenter quo ad suspensa est sententia
nunq̄ appellatio suspendit excommunicationem et annexū preceptū
de soluendo vt sicut releuatur ab excommunicatione: sic releuet a neces
sitate soluendi. x. vbi excommunicatus est si nō soluerit. x. Inno. dicit
qd releuatur ab vtroq: quia vel totum est vnum mādātum: et appel
latio totū suspendit vel sunt plura: et excoicatio est principale et solu
tio accessoria suspēso ergo principali vel sublato: et accessorium. de
cōstitū. translatū. Secus dicit si sunt duo principalia eque vt qd con
demnet pure ad soluendū. x. et excommunicet si nō soluerit infra men
sem: qd tunc oportet qd appellauerit infra. x. dies. a tempore prime
sententie: vt illā suspendat vel transisset in rem iud. a deo qd si appel
laret post. x. dies. suspenderetur bene excommunicatio: sed nō snia cō
demnatoria ad. x. qd transisset in rem iud. c. qd ad consultationē
ad hoc quia hec sunt duo mandata diuersa suspēso ergo vno alterū
non suspenditur. de testa. raynutius fm Inno. et Do. idem puto si
preceptum fiat purum de soluendo: postea si nō soluerit infra mē
sem excommunicetur quia vt suspendatur preceptum. oportet quod
appellatur ante decem dies. ad quod no. de re iudi. cōsanguinei. vbi
no. qd sententie censure quo ad partem interesse transeunt in rem iud.
di. l. in quantum habent purum pceptum vel sententiam annexam
vt hic declaratur. Ad ob. si dicatur appellationē nō suspēdere etiam
excoicationē: qd supposito qd snia vel pceptū transierit in rem iud. nō
pōt appellatio respectu excoicationis fore iusta: et sic appellatio vt
illegitima: vt sine iusta cā nō suspendet. j. eo. interposita: quia l. j. te
neat condemnatio grauari potest in executione vt quia sine causa
fit infra tempus iuris vel simili: licet iustificetur sententia impedi
tur executio. ad hoc. l. si cum exceptione. §. qd si. ff. qd me. ca. et quod
15 ibi no. simile no. j. eo. sepe. fm Jo. an. ¶ **¶** Quero lata snia excomu
nicationis: si non soluerit infra mensem talis: talis prorogat terminū
an incurrat excommunicationem si non soluat: nec appellet in termi
no statuto. dic si soluat in termino prorogatio: non est excommuni
catus: quia non est contumax. xi. q. iij. nemo. et c. certum. sed si adue
niente termino prorogationis non soluat incurrit excommunicatio
nem. ff. de precar. sed si manente: quia videtur terminus proroga
tus cum omnibus appenditijs: et accedentibus: bene possunt par
tes prorogare terminum in fauorem suum assignatum a iudice. ff. si
quis cau. l. j. i. rñso. ff. de arbi. l. celsus. de offi. delega. de cau. de do. et
contuma. cum dilecti. fm Inno. et Recitat alios dicere quod non
mittatur excommunicatio nisi et iudex proroget. de regu. iur. c. j. hāc
opi. tenent Inno. et pro tutiori et Hostien. ideo sequendam de ho
mici. ad audientiam. ad hoc. ff. de arbit. si cuz dies. j. responso. et l. nō
ex omnibus. §. primo. Non obstat quod terminus prorogatus vide
tur cum appenditijs: et accedentijs: quia illud verū quo ad illa que
pendent a potestate partium vt quo ad penam promissam nō quo

ad pendentia potestate tertij sicut quo ad fideiussores: et quo ad alie
narum rerum obligationes: quia non prorogantur nisi fideiussores
idem et domini quorum res sunt consentiant. ff. de arbi. l. labeo. §. se
cundo. pe. et fina. ff. loca. item queritur. §. qui impleto. C. loca. l. si cuz
hermes. et l. leges secundum Hostien. idem Bar. et Joan. mo. de sen.
excommu. quicūq. lib. vi. de quo de fide. cum qui in fi. co. titu. c. iij.
ante factum tenenda est. hec opinio. post factum puto primam ve
ram de iure. quia ex quo est excommunicatus ad commodum par
tis: subintelligitur conditio si pars voluerit. de iure iuran. quemad
modum. et leges alleg. per Hostien. loquuntur quando in proroga
tione tangitur pretu dicitur tertij: vt quia prorogatur arbitrium qd
est quis in arbitrio: sed nullum onus est iudici: si non soluat ad ter
minum parte nolente. Si enim vt dicit hic Inno. vacaret sibi sa
tisfactum: licet non soluisset non esset excommunicatus vt dicit gl.
et per iura que alleg. ad hoc tex. j. de spon. preterea. si excommunicet
quis: si non soluat infra. xx. dies. an soluendo. xx. die satisfaciatur. di
cit quod sic: quia illa dies includitur etiam si dixerit si non soluerit
ante. xx. dies. quia intelligitur de finitis. ad hoc quod not. glossa. l. j.
questione. vi. biduum. in glo. videtur et eadem. q. anteriorum. in gl.
sed nunquid. ¶ **¶** Quero quid si excommunicatio promulgetur: si nō
soluerit infra mensem ex nunc noueris te excommunicatum an pre
textu appellationis releuaretur a sententia. quidam quod non. In
nocen. Hostien. et Abb. contra. non faciendo differentiam an dicat
ex nunc an ex tunc: quia vtroq. casu suspenditur appellatio: qd sem
per trahitur ad diem conditio. ad quod de voro licet ad finem. et p
batur de concessio. preben. capitulo vno. in clemen. item quia dato
quod a iudice posset retrahere hic habuit obiectum medium pen
dente suspensione ante euentum conditionis interruptens primū
extremum scilicet appellationem. ad quod. ff. de contraben. empti.
l. quod si pendente. ¶ **¶** Quero qualiter probetur quem non soluis
se: vt incurrat sic excommunicationem vel concludatur excommu
nicatus. Quidam dicunt quod cum hec sit negatiua et aliter in pro
babilis. non habet dicens excommunicatum probare solutionem
non factam: sed satis est quod appareat sententia. et termini lapsus:
vt appareat excommunicatio nisi in contra. probetur solutio vel ap
pellatio. sed de hoc dic vt plene not. Joan. and. post Inno. de ac
cusa. super his: et vide Barto. ff. de solutio. l. hoc iure. et Inno. de
cle. excommu. mi. proposuit. ¶ **¶** Quero quid si excommunicatus
impeditus iusta causa quare non soluerit infra mensem an sit exco
municatus. dic vt plene not. in c. pe. §. de offi. delega. et per glo. de
testi. cog. peruenit: et ibi concol. de excommunicato not. si non solu
rit: an si non soluit condemnato: cui bona sunt publicata. vide doc.
de cens. c. peruenit. de excommunicato vel inrate soluere an debeat
soluere excommunicato dixi de dolo. veritatis. de senten. excomu.
18 si veret. c. inter cetera. ¶ **¶** Quero excommunicatur quis si appellaue
rit vel elegerit appellat vel eligit et anteq̄ eligat appellat an appel
latio suspendat: an valeat electio. dubium pendet in isto: an vt de
tur vinculum expectetur finis appellationis: vel electionis vel sic
appellatio vel electio censeatur precessisse vel precedere debeat: et va
lebit appellatio vel electio an eo quod separat ad appellandū: vel
eligendū vinculum initiatur: et sic precedat sententia et appella
tio non suspendat: et non valebit electio. Opinio. sunt vna est quod
appellatio et electio censeatur precedere et sic vtrūq. valeat: et appel
latio suspendat: probant quia oportet ad purificationem dispositio
nis conditionalis: et penalis vt conditio impleatur in iuris effectū
et non sufficit quod facto. C. si manda. ita fuit. alie. l. finali. Si tenere
tur oppositum electio esset nulla: vt facta post appellationē quod
non est dicendum. Contrarium determinat aliq̄ quod excommu
nicatio precedere censeatur appellationem et electionem: et sic appel
latio non suspendat et electio non teneat moueretur quia hic in mo
mento concurrunt saltem electio appellatio et excommunicatio: gla
dus autem domini. f. excommunicatio penetrabilior est quā status
hominis censetur ergo precessisse. Secundo excommunicatio non
fundatur super electione aut appellatione: sed inobedientia aut cō
tumacia in actu appellandi et eligendi contra preceptum superioris
sed ante actum exterioris electionis: et appellationis precedit act⁹
deliberatiuus eligendi vel appellandi: iam animo firmatus datur
ergo ante actum animi rebellio et inobedientia: et sic est causa sub
qua fundatur excommunicatio anteq̄ detur actus exterior appellā
di vel excommunicandi et cōsequenter datur excommunicatio et per
hoc cessat quod obijci posset excommunicationem tunc fore sine cau
sa si nō est expletus actus electionis: vel appellationis finitus et sic
non ob. de sen. ex. sacro. Tercio qd excoicatio promulgetur ex con
tumacia de futuro et non de preterito ligat igitur in quantum con
tumacia est in fieri vel preparata non prout est in perfecto esse: nam
iniusta esset excommunicatio: si quis pro electione preterita excom
municaretur. de sen. excom. romana. §. caueant. no. de sen. ex. a nobis
de constitū. vt animarum. §. j. maxime hoc foret iniustum monitio
ne noua. non precedente. secundum Inno. et hoc tenet ipse et Hostien.
Jo. an. reiecta distinctione quam quidam dicunt an excommunicant
si nō elegerit vel appellauerit vel si appellet vel eligat: vt primo casu

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

appellatio suspendat: electio sit valida. secundo non suspendat: et electio sit inualida pro quibus facit quod preteritum rem pfectam exigit et consumatam: vt. l. ij. §. i. ff. quod quisq. iuris non sit futurum vel pfectum: vel pfectum imperfectum ad quod. l. censemus. §. si. de verbo. oblig. et. l. si stipulatus fuero: quia ex rationibus pdictis ipsi op. positum concludunt distinctione reiecta. Non obstat quod secundum ob. facti implementum habebit de facto: non de iure committere pe. nam contra dictam. l. fina. quia illud procedit in penis temporalibus: excois et restringendis: vt in regula in penis hic in medicinalibus et fauorabilibus et anime periculosos. item hic pcedit valida et efficax contumacia quam pderat excommunicatio: super qua fundatur de quo remittit Jo. and. ad sum. Hostien. de re iudi. §. qualis sub illo. §. per totum. Tu dic de mente excommunicatis quod noluerit vinculum pcedere appellationem vel electionem seruanda est mens. Idem si constat quod noluerit sequi: quia tales snie multum regulantur a mente sniantis. ideo si voluit quod pcedat appellatioz nō suspendit electio est nulla. Si est dubiu si excommunicat: inquam se preparat ad eligendum vel inquam se paret ad appellandum appellatio non suspendit: electio nō tenet licet Host. in sum. in loco prealleg. teneat quod nō tenet tunc snia: q. videtur excoicare: si se iure defendat: talis excoicatio continet intolerabilem errorem et non v3. Sed quia excoicatio potest esse iusta: et iniusta nō continet intolerabilem errorem: et sic procedit quod est dictum. Si aut simpliciter excoicat dico quod appellatio suspendit: et valet electio: quia natura conditionis est vt ad purificandam dispositionem: eius implementū per septe pcedat dispositionez. vt. l. ij. de condi. et. ff. de verbo. signi. l. ce dere diem. et de verbo. oblig. l. quotiens. l. hoc iure. et. l. in illa stipulatione. ff. eo. et de elect. cōmissa. et tenet Host. in sum. loco prealleg. vbi appellatio est legitima. ad hoc quia parans se ad appellandum vel eligendum: non appellat sed appellare vult. vt. ff. rem ra. babe. l. am pilus. Nec obstat quod fundatur super inobedientia facto annea. nō enim solam mentem punire intendit preambulum: sed mentem facto declaratam et finito facto pfectam et ideo expectatur finis facti: nec dicitur promulgata p facto de preterito: quia quo ad pmulgationem bene exigitur factū de futuro: sed q. ad iniectionem vinculi exigitur factum de preterito: q. exigit purificatam conditionem.

19 pfecte non preparatam ad perficiendam. ¶ Quero quando dicat satisfaccere. Gloss. remittit. l. soluere vel fideiussoribus dare sed quo ad abolutionem non sufficit fideiussorū datio nisi esset magna causa. ff. de re iudi. l. iij. §. si. ad hoc tit. i. §. cum aliquibus nisi volente credito re: se vocante satisfactum: licet ptiū sibi nō numerauerit: vt in spe. de obli. et solu. §. nunc aliqua. v. quid si contra. Gloss. vltima colligit quod suspenditur sententia que nondū tenet: sed dic q. imo tenet.

20 licet sit in euentum cōditionis suspēsa. ¶ Opp. q. snia censurē nō suspendatur. §. e. pastoralis. alias. §. j. glo. dicit q. snia sub cōditione non tenet. ideo suspenditur: sed vbi tenet non suspenditur vt in conditione certe snia conditionalis tenet: alias si esset nulla nō ligaret in conditionis euentum: vt in regula non firmatur. de reg. iur. li. vi. cum concor. Sed dic quod tenet in effectu: quia non iniecit vinculu: ac si dicat quod postq. iniecit vinculum non suspenditur. Sed si an iniecit vinculu bene suspenditur per appellationem vnde suspendit.

21 vis sententie in plus et impeditur ortus vinculi. ¶ Opp. q. sicut non suspendit appellatio post sententiam excommunicationis purā. ita non suspendit post conditionalem purificatam: quia cōditio retrahitur: et perinde est ac si ab initio cōditio extitisset. ff. q. po. in pig. ha. l. potior. glo. non soluit. dicit Jo. an. q. aliud est in obligatione conditionali voluntaria: quia ibi non potest allegari iniqtas vel grauenen ex quo partes volunt. C. de actio. et obliga. l. licet. Aliud in conditionali snia que redditur in inuitum. ff. de verbo. oblig. l. inter stipulantes. §. i. secundū Host. de quo Jo. an. remittit. de rescrip. si parte in glo. si. vel dic quod extremū extantis conditionis trahitur retro nisi habeat aliquod mediū repugnans: sed si habeat vt sit hec appellatio que altero genere suspendat sententiam et impedit vinculum et retrahitur ad q. l. quod si pendēte. ff. de peri. et cos. mo. reiven. ¶ Opp. quod toto medio tempore nō possit appellari. vt. §. de re iudi. quod ad consultationem vbi currit temp. a die sententie q. q. conditionalis. §. q. vi. biduum. So. glo. dicit q. aliud in alijs sententijs: vt ibi aliud in sententijs: censurē vt hic. Host. tenet non esse differentiam inter sententias censurē: alias qui dicit appellandum medio tempore: ante. x. dies et tempus cōputat a die conditionis extantis per que concludit quod si pendētia conditio nis non durat vsq. decendium poterit appellari post extantem cōditionē ad finem vt deuoluat: sed nō ad finem vt suspendat. alleg. q. post conditionem extantem incipit esse sententia: et non ante. in sit. de verbo. obli. §. ex conditionalis. j. de voto licet. v. citatus. non ob. §. q. vi. biduum: q. dicitur nō ēt necessariū. Ber. brix. tenet post. x. dies non posse appellari a die late snie quāq. conditionalis per de cre. quod ad consultationem. de re iud. dicit. que incipit esto q. iudex. quibus hic consensit De. Egi. et Vin. exponentes medio tempore. i. ante. x. dies. Sunt ergo tres opi. Prima quod toto medio tē

porē. i. vsq. ad conditionem extantem possit appellari. Secunda q. possit appellari post decem dies: si tempus computatur a tempore conditionis. Tertia quod possit appellari demum post decem dies sed tempus computatur a tempore sententie: quāq. conditionalis ter promulgate. Joannes andreas sequitur primam opi. Gloss. q. toto tempore possit appellari pendente conditione monetur quia ter. dicit toto medio tempore: vel medio tempore possit appellari. nam vel medium sumitur quod equaliter distat ab extremis et tunc punctū mediū tempus necessario erit post. x. dies. nam diuidendo. xxx. dies vel sumitur medium totū q. est inter extrema: et adhuc medium erit ultra. x. dies. hanc opi. tenuit Lan. Inno. et Host. Bar. et Jo. mo. de sen. excō. quicūq. li. vi. archi. §. q. vi. biduum. Ratio diuersitatis inter has snias: alias est q. snia excoicationis trahitur ad diem vel conditionem: alias sequetur q. statim esset excoimunicatus: et statim vitandus: snia iam ligans per appellationē etiā et infra. x. dies non suspendere. buri ratio. §. e. pastoralis. in alijs sententijs cessat hec ratio. vnde appellatur in eis vsq. ad. x. dies tātum. vnde dicit Jo. an. and. q. si conditio vel dies extat in alijs sententijs vsq. ad. x. dies. vsq. ad finem. x. dierum poterit appellari: sed in snia excoimunicationis secus quo ad suspendendū eius effectum nō quo

23 ad defendendum negotium fm Jo. an. ¶ Querit glo. quid si pen. appellatione quis efficiatur de alieno foro: is. f. quem lata est snia: si non soluerit. glo. dicit quod nihilominus ligatur: nisi ante conditionem appellauerit. arg. C. de testa. ma. l. statu liberis. et de fo. com. peten. c. pe. idem Tan. Host. Ber. brix. sua. q. xliij. que incipit. Esto q. snia excoicationis. dama. aut quem sequitur archi. de consi. tes. net q. nō ligentur ad hoc. contra. adducit. ff. de dona. inter vi. et x. l. cum hic status. §. sponsus. ff. de pen. l. si. ff. de iur. om. iudi. l. est receptum. §. de offi. le. c. si. Jo. an. remittit. de reg. iur. c. cum sint partiu lib. vi. in. q. si. dic ergo fm Jo. an. ibi si ex mutatione fori simul mutatur cā snie vel extinguit sententia nō ligat: vt si excoicauit: q. nō refidet in beneficio: et beneficio legitime renuntiauit vel accepit v3. et eius preceptu excluditur a beneficio: q. snia intelligitur sic statib. rebus: idem si nō cessat causa snie: sed originari non pōt: vt q. excoicatur sub conditione si furtum fecerit: et mutauerit domiciliū: effectus est de alieno foro: secus si nō cessat nec impeditur originari: vt q. excoimunicatur si non soluerit. x. que soluere d3 ex istenti infra dōmiciū sniantis: q. cā originatur ibi: vbi mutatione debet simul mutamaciā ibi cōmississe videatur. l. desertorem. §. qui stationis. ff. de re. mi. q. tunc legatur tanq. iurisdictione preuentus: nā si puenit citatio: vt in. c. pe. fortis snia quācūq. conditionalis. hec puto etiā si medio tpe sit appellatum: quicūq. dicit glo. quia per hoc nō tollitur preuentio. vnde deserta appellatione remanet snia. Saluo nisi appellasset ante sniam: quia esset nulla nec conualesceret. de sen. exc. licet. li. vi. tenet tñ Lapus sua alleg. gliz. q. snia excoicationis cōditionaliter lata a qua est appellatum non cōualescat deserta appellatione: q. est nulla: q. ex quo tpe quo iniecit vinculum reperit appellationem pendē. q. vel statim est aliqua vel nulla. alle. glo. de sen. exc. venerabilib. lib. vi. in verbo per appellationem per que et per predicta defendit quod religiosus certi ordinis excoicatus si ante latam excommunicationem appellat et postea alium ingreditur ordinem: non intrat excommunicationis sniam: et sic glo. remanet vera.

- 1 Prohibita appellatione in vno articulo rescripti continentis plures articulos connexos etiā in alijs prohibita intelligitur.
- 2 Clausula in principio medio vel fine posita nō refert vbi nō est dare rationē quare plus ad vnum q. ad aliud feratur.
- 3 Iudex quō debeat recusari.
- 4 Recusationis probate qualis sit effectus.
- 5 Iudex vbi cā pōt recusari si cā talis est q. sine scādalo nō pōt allegari q. rualis est iudicis quō probari possit.
- 6 Arbitri q. dicantur remoti.
- 7 Iudex vbi recusatur nō sufficit r. astanti probare cām recusationis sed oportet super hoc sniam ferri.
- 8 Iudex recusatus si supersedeat quis habeat cognoscere de causa pncipali.
- 9 Delegare q. possit iudex recusatus et sententia recusationis inde secuta. nu. ii.
- 10 Clausula in medio vel fine posita quando refertur ad omnia vel prima.
- 12 Iudex recusatus an possit cognoscere an sit iudex vel non.
- 13 Iudex vbi recusatur in quos cōpromitti debeat.
- 14 Recusationis probande quis habeat statuere terminum.
- 15 Iudex recusatus an debeat causam cōmittere vel supersedere donec probata recusatione.

Secundo requiris. ¶ Si rescriptum res articuli connexi: in vno tantum illorum appellatio prohibetur: in alijs prohibita intelligitur hoc primo. Secundo dicit quod suspitionis causa proponenda est coram iudice: q. recusatur

recusatur et probanda coram arbitris. scda. ibi. tertio. ¶ Mo. q. verba intentioni deferuntur: si verba propter intentionem non econverso. de verb. signi. intelligencia. ¶ Mo. finem apponens clausulam appellacione remota: quia eius finis ut iustitia ministretur non ergo vult tollere appellaciones iustas et legitimas. ¶ Mo. q. clausula in principio medio vel fine posita non refertur ubi non est dare rationem: quare plus ad unum quam ad aliud referatur. ¶ Mo. si praeterea recusandi: quia primo oportet quod fiat ex legitima causa. Secundo quod proponatur coram iudice recusato. Tertio quod partes per iudicem compellantur ad eligendum arbitros: qui de suspicionis causa cognoscant: et de statuere terminum arbitris infra quem causam decidat: lapsus termino deferit recusatio sicut appellatio. et idem est effectus: quod arctatur respondere coram iudice recusato. ¶ Mo. effectum probat recusationis: quod super sedere debet iudex. ¶ Quero si causa talis est quod sine scandalo non potest allegari: puta quia rivalis est iudicis quidam quod credendum est sacramento. Sed dicit Ainc. quod scriptum non reperitur in illa. et allegans iniuriam qua conqueatur illam specificare debet etiam si sit turpis. ff. de iniur. l. pretor. fm Ainc. ¶ Quero quando dicantur remoti arbitri. dicit olim ultra duas dietas. de rescrip. nonnulli. co. titu. statutu. lib. vi. ¶ Quero an sufficiat probare recusationis causam. dicit quod non: sed oportet super hoc sententiam ferri. eo. ti. legitima. lib. vi. et etiam ab ea poterit appellari ad papam. de offi. deleg. ab arbitris. lib. vi. ¶ Quero cum recusatus super sedeat quis cognoscat de principa li. dicit Host. quod cognoscat arbitri. scdm formam literarum directarum recusato. ac si eadem directe fuissent per. l. C. de iudi. l. apertissimi. ad si. quam legem ad huc intellectum conatur adducere. fatetur quod communiter docet. tenent contra. quia contrarium etiam servatur: sed dicit ipse quod hoc facit forsitan ut sepius visitetur et remittitur. de offi. deleg. suspiciōis: sed quia non probatur iure nec servatur ideo non plus instat Jo. an. l. q. vi. si quis in quacunque. in glo. ante penul. et ibi hoc tenet Archid. et Jo. an. in addi. Spec. in ti. de recus. ¶ Effectus. in prin. ¶ Nunquid autem post hoc est pronuntiatio ipse delegare possit. Archidia. recitat opti. quas putat hodie decisas in c. iudex. de offi. deleg. lib. vi. glo. in ordinario sentit hic quod poterit delegare. ¶ Oppo. q. clausula non refertur ad omnia sed ad prima. i. e. inquisitioni. glo. dicit quod si ponitur clausula in eadem causa circa plures articulos procedit quod hic dicitur. Si in diversa causa tunc refertur ad proxima. de quo dicam. ibi. glo. mag. ponit requisita ad recusationem et est clara. ¶ Mo. differentiam quam facit in fine inter ordinarium et delegatum ut pronuntiatio facta super recusatione iudex ordinarius committit non delegatus. de hoc in glo. penul. ubi dicam. ¶ Oppo. q. cognoscat an sit iudex. ff. de iudi. si quis ex aliena. So. illud quando dubitatur an sit iudex. hic quando constat quod est iudex sed recusatur. Jo. and. dicit quod in suspicionem plus afficitur iurisdicōi quam in propositione defectus iurisdicōis. idem no. de offi. deleg. suspiciōis. Tu dic quod hic inabilitas afficit personam simpliciter. unde concludit et in incidenti an sit iudex et contrarium procedit quando sola afficitur iurisdicōi: hoc voluit Jo. an. sic declarat Inno. de offi. deleg. prudentiam. et dicit de referi. super literis. hoc vera quando afficit per viam suspiciōis ubi aliter afficitur: an cognoscat tangit Inno. de offi. deleg. cum super. tene quod non cognoscat eadem ratione ut si opponatur excommunicatio infamia vel aliud impedimentum: et hoc tenet Archid. iij. q. v. quia suspecti. et Bart. in l. ii. ff. si quis in ius voc. non ie. et in l. quidam co. fulebat. ff. de re iudi. Est tamen differentia inter recusationem et alias efficientes personas in hoc quod efficientes persone alias non cognoscuntur per arbitros ut in recusatis: quia hoc non apparet tantum si additur alius superior. fm Archid. in illo. c. quia suspecti. licet qui dam dicant idem quod in recusatione. de quo dic ut plene p. Archid. et Jo. de excep. pia. lib. vi. ¶ Quero ista qui erunt isti in quos de compromitti. dicit quod in arbitros. et no. bene glo. que dicit vel in arbitrum: quia licet bec iura loquantur in pluri: sufficit unus arbitri. Jo. an. in addi. specu. in tit. de recursa. ¶ Effectus. veru. ordinari? autem. dicit quod quilibet debet eligere unum nisi concordent: et sic non est a litera recedendum. alias quilibet eligit suum non credo quod alia fuerit mens glo. ¶ Quero quis statuat hunc terminum. glo. dicit quod olim arbitri et non iudex. de offi. dele. suspiciōis. hodie statuit iudex ex officio. de appel. legitima. tu dic quod olim et hodie istum terminum statuit iudex. et c. suspiciōis loquitur de alio termino. f. ad probandum. hoc ad finendum: illud statuitur a partibus ¶ hic a iudice. ¶ Oppo. q. non super sedeat scdm quas non pbatur recusatio ideo delegatus poterat committere. hoc in recusato: et probata recusatione et pronuntiatione facta super ea: ideo non potest committere ea probata invito recusatore. Jo. an. remittit ad decre. iudex de offi. dele. lib. vi. illa decre. loquitur in delegato. remanet dubium quid in ordinario an post pronuntiationem possit delegare quod videtur ut dicit glo. et quod sit differentia inter delegatum et ordinarium. in hoc tenet Tan. ut recitat Archidia. iij. q. v. quia suspecti: quia ordinari? per recusationem non desinet esse iudex: et sic potest committere. quod

secus est in delegato. alleg. §. de fo. compe. si quis contra. §. e. ad hoc xi. q. i. peruenit. ff. q. vi. placuit. Spec. pmiscue dicit de vtroq. in spe. de recursa. §. effectus. ver. ordinarius aut. et ibi concludere videtur ordinarium posse committere puto quod iam facta recusatione et sententia lata possit de partium consensu: non alter: quia iam cessavit exercitium iurisdictionis per pronuntiationem ante autem possit committere etiam ea probata quia adhuc remanet iudex.

- 1 Appellationi iudex quomodo non tenetur deferre cui non detulit appellans.
- 2 Appellans quando repellatur a proseguenda appellatione donec attentato reparato sicut spoliacionis exceptio repellit quem ab agendo et infra quod tempus debeat probari attentatum.
- 3 Appellatio illius qui non detulit in vna causa an deferatur in alia.

¶ In sit. ¶ Non deferentis appellationi aduersarii sue non est deferendum. h. d. vel scdm alium intellectum non deferens proprie appellationi attendendo post illam ei renuntiare videtur. h. d. Communis diuisio. scda. ibi. respondemus. ¶ Mo. q. non est deferendum appellationi eius qui appellationi aduersarii legitime non detulit sed attenta nit. ¶ Mo. si vnam exceptionem contra appellationem. f. tu non detulisti appellationi. Et no. quod hec exceptio ut dilatoria: et respiciens processum debet incontinenti probari siue coram iudice a quo siue coram iudice ad quem: puto quod cum non dilatio surregit ab attentato post appellationem quod restituendo in pristinum statum cessaret appellatio. ¶ Mo. scdm alium intellectum q. non deferens proprie appellationi: attendendo aliqd ad pndiciu aduersarii illa pendente videat renuntiare appellationi et sicut ipse pprie non detulit appellationi sic non est ab alio deferendum. ¶ Mo. illud gñale in quo quod specant in illo est pndiciu. ¶ Quero de intellectu litere. dicit Jo. and. quod dupl. Primo quod ab utraque parte fuerit appellatōis interposita: et tu mee primo non detulisti: sed post appellationē spoliasti si tu post ea contra me appelles tue appellationi non est deferendum. Et est simile si non vis mibi cauere nomine tuarum edum qui minantur ruinam ego non teneo nomine mearum cauere. ff. de dam. infe. l. hoc amplius. §. si quis. et dicit Inno. et Host. quod hoc procedit in appellationibus extrajudicialibus non in iudicialibus et nihil allegant. Nō video causam ex quo enim in eadem causa attentas contra appellationem meam quam postea appelles ex legitima causa equum videtur ut propter delictum tuum: et contumaciam appellans saltem quousque attentauit contra meam pristina causam restituas sicut spoliacionis exceptio expellit quem ab agendo ita et exceptio huius attentati repellit a proseguenda appellatione donec in pristinum statum restituatur. item reputat hoc verum Spec. de app. §. si. ver. item quod appellans non detulit quando appellatio scda tendit ad defendendum attentatum contra appellationem primam: et hoc quia non potest esse legitima et sic intelligitur. de rescriptis. ex parte. §. de electionibus. bone. et §. co. constitutis. ad hoc. ff. de dolo. l. si duo. Sed si appelles alias ex legitima causa in separato negotio. dicit appellacionem debere admitti puto quod si non delegatio surgat ex aliquo attentato inquantum se opponere velit attentatum restituere in eadem causa interposita donec restituatur si non intendit attentatum restituere: tunc in eadem possit repellere appellationem vnam etiam legitimam in diversa non. So. modo intelligitur quod hic tantum vna fuit interposita appellatio per ipsum attentantem extra eam: et appellante: si postea illam velit proseguere non auditur opponendo quod appellauit: sic illi non detulit per quod videtur appellationi renuntiasse. f. eo. sollicitudinem: puto tamen et sic intelligunt hic doc. quod si vellet attentatum in pristinum statum restituere audiretur proseguens appellationem: et sic in effectu ista exceptio sapiet naturam exceptionis spoliacionis ut hic: sicut illa repellit actionem. de ordi. cog. c. si. si ista repellit appellationem donec attentatum in pristinum statum restituatur. ista tamen lec. non est verisimilis: quod non est verisimile quod reus narrans appellationem aduersarii dicat illam legitimam. ideo secundum vtrumque intellectum exponit litera. ibi. post appellationem legitime interpositam scilicet a se aduersario spoliato: vel post appellationem. scz illius appellationis: qui appellauit postea attentauit. ¶ Oppo. q. si me in continentis: siue ex internallo: velit probare spoliatores et attentatum ad repellendum appellationem aduersarii: quod frustra aduersarius imploret legis auxilium: contra quam commisit: de usuris: quod frustra. glo. fatetur et subaudit maxime. Host. non placet hic: et dicit quod hec exceptio ad instar spoliacionis debet probari infra tempus statutum. de resti. spo. frequens. li. vi. Jo. an. and. hoc non placet. et dicit quod in c. frequens. loquitur quando excipitur non quando de spoliacione agitur. potest dici quod si teneat quod ex attentato funditus repellatur appellatio: et perpetuo: tunc inquantum proponeretur in vim peremptorie: subauditum. glo. esset bonum: inquantum proponeret in vim dilatorie: dicitur tex. procederet indistincte: quod incontinenti esset probanda. Si teneatis opti quod non repellat perpetuo appellationem: sed donec attentatum restituatur. ista tunc erit pura dilatoria: sapiens natura

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

turam spoliationis. ideo incontinenti pbanda: vt de ord. cogni. di. lectus. 2. no. in. d. 5. frequens. de re. spo. li. vi. l. 3. gl. multipliciter alleget. de isto incontinenti satis equum esset fieri determinationi illius. c. frequens. q. ista sapit naturam spoliationis: vt sicut. de spoliacione potest opponi contra actorem ita de attentato contra appellacionem de iure puto q. inquantum sit attentatio contra appellacionem alteri: 2. agitur propter hoc repellit ab appellacione sua: q. hoc sapit naturam dilatorie: 2. no. reficiat appellacionem perpetuo. inquantum autem opus contra propriam appellacionem attentat: q. hoc repugnat appellacioni sue illi videatur renuntiare: 2. consequenter exceptio sit perpetua. Primum tñ q. vtrobique no. perpetuo repellat: sed donec fiat restitutio: tenent doc. 3. 2. hoc est tutius in iudiciis: equius: q. non dices cte conuenit appellacioni pperie: in suo tendit q. agit in fine appellacionis sue. ¶ Querit glo. an illius qui non detulit appellacioni in vna causa deferatur in alia: concludit glo. q. non: sed solum respectu illius cui no. detulit: allegat quia satis sufficenter est punitus: ex quo non est ei delatum in prima. ad hoc alleg. doc. simile. q. heres qui ac commodauit tantum voluntate contra legem in ea tantum parte in qua fraudem committit: vel commisit amittit falcidiam. ff. de his qui vt indig. l. heres. 2. l. rescriptum. Sof. plus dicit Jo. an. qd. etiam in eadem causa ppter non deferre no. repellitur nisi in vna 2. prima appellacione. In scda autem admittitur: q. vitium purgatur. ad hoc de elec. cu. vintonie. ad hoc no. in Spec. de ap. 5. si. in ver. 2. no. puto qd. inquantum ex attato opponens de non dilacione intendit restituere qd. in eadem causa diuersa ca. repellat appellante donec restituatur: 2. in prima 2. in scda. Inquantum autem tantum concluderet non deferendum ex delicto non delationis prederet qd. isti dicunt. Sed dic qd. in eadem causa indistincte repellitur no. deferens in diuersa causa si scda appellatio est legitima no. impeditur ex non delatione. de elec. consideramus. Si est illegitima tunc repellitur. eo. tit. cu. nobis olim. 2. c. bone. inquantum dicit non deferentem appellacioni aduersarii non deferendum esse sue hoc pcedit quando agitur de no. deferendo appellacioni pperie: vt illa non possit se iunare qñ appellatiōi alterius no. detulit: nec etiā vt possit se iunare ex appellacione propria cui non detulit: nec etiā vt possit se iunare ex appellacione propria cui non detulit: sed si ipse deferat appellacioni aduersarii que non deuoluit negotium ad curiam vt in beneficiis que est legitime intimata: vt q. facit pcellus fieri contra appellantes: 2. tandem q. non proficit psequitur appellacionem per hoc non repellitur a potestate psequendi appellacionem: in curia interpositum per aduersarium ex quo semel est deuoluta semper remanet ibi tractanda: 2. per renuntiationem tacitam vel expressam: non pot. recedi ab appellacione tali nisi per modum. de quo de elec. quāuis. lib. vi. Non ob. quod non detulit: q. non arctabitur ad deferendum: si putabat appellacionem frustratoriam: nec pro hoc debebat ius suum in discussum relinquere: q. non impeditur per appellacionem extra iudiciale. vt not. de appel. constitutus. per Innoc. non ob. hoc. c. quod loquitur de appellacione per aduersarium interposita. non ob. de elec. bone. quia ibi non deferatur appellacioni non deferentis: quia erat iniusta 2. friuola. item ibi non detulit appellacioni aduersarii: 2. sue non debeat deferri: sed hic no. detulit appellacioni aduersarii quā volebat psequi cui deferre non tenebatur: ex quo friuolam reputabat fm do. de Rota sua conclu. cccxvi.

1 ¶ Appellari non potest a mero executore nisi inquantum modum excedit.

2 Mandati fines non excedit qui mandatum exequitur ad vnguem vt mandatur.

3 Executor purus 2. puri facti recusari non potest. nu. 8.

4 Appellare quomodo non licet immediate a iudice suspecto vt si dico te suspectum ideo appello.

5 Delegatus cardinalis recusari non potest.

6 Appellare potest a mixto executore qui habuit aliquam cognitionem.

7 Sententie executionem an retardet spoliacionis exceptio.

9 Exceptio literarum ad beneficia an possit recusari.

1 ¶ **Quit.** ¶ Adversus executor non excusatur nec ab ipso appellatur nisi modum excedat. h. d. vel aliter a iudice suspecto non receditur per appellacionem: nec ab executore nisi modum excedat. secunda. ibi. suspitionis. Cardinalis propter discordias regis francie: regis anglie de mandato pape interdixit regnum francie. Contra quā sententiam opponebat reg tria quod cardinalis legatus erat tunc extra regnum francie. 2. ad hoc responderetur. de offi. leg. nouit. item quia suspectus erat regi. 2. quod ab ipso appellauit. 2. ad hoc responderet hic. ¶ Not. quod actus publicationis a sententia est mere executiuus. ¶ Nota. q. quod ab executore non appellatur nisi modum excedat.

2 ¶ Et no. quod modum non excedit inquantum mandatum exequitur ad vnguem vt mandatur. ¶ No. iij. q. clausula appellacione re. tollit facultatem appellandi quo ad necessitatem deferendi maxime qñ appellatur in causa a iure no. concessio sed prohibito. ¶ No. iij. q. purus et puri facti executores: no. potest recusari: 2. quando omnino vt pica. 2. organum ad limites mandati exequitur mandatum quia in aliquo

non potest grauare partem. vnde non potest in aliquo esse suspectus.

4 ¶ No. scdm aliu intellectum: q. a iudice suspecto no. receditur immediate per viam appellacionis: vt dico te suspectum. ideo appello: licet debet recedi immediate per viam recusacionis: si no. admittitur recusacio: tunc potest appellari. ¶ No. ar. cardinalem recusari non posse ad hoc. ff. de offi. preto. l. vna. de quo. 3. de offi. dele. cum olim. in glo. antepe. ¶ Oppo. q. legatus illam tulit: non papa vt patet. de offi. le. nouit. dic licet in hoc inflet do. q. ibidem bene promulgauit: non est verbo pape: sed regis. ¶ No. p. q. ab executoribus appellatur. de re iudi. q. ad consultationem: 2. q. ibi no. So. a mero executore no. appellatur: sed a mixto sic: qui habet aliquam cognitionem: de quo dic vt plene dixi in d. c. q. ad consultationem. per que deciduntur hic no. per Inn. ¶ Aliquid autem spoliacionis exceptio retardet executionem sententie: Inn. dicit hic q. non. ideo si ppter hoc q. no. admittitur appellare non esset appellatio admittenda: sed dicit do. q. hoc est verum qñ spoliacionis exceptio: non concludit inopiam: alias si concludit inopia bene ob. de resti. spo. olim. i. 2. remittit Jo. an. de resti. spo. frequens. li. vi. 2. ad ibi no. super glo. hic erat: sed ibi loquitur

8 qñ opponitur de spoliacione facta tertio. ¶ No. p. q. recusatur mero executor. de offi. dele. super questionum. So. quidam intelligunt qd. hic no. admittatur recusacio: quia executor non recusatur. ad contra. ibi loquitur in executore. qui habet aliquam in iudiciis: 2. qui modum potest excedere: ideo potest recusari: hic in executore puri facti: qui no. potest recusari: saltem in quantum pure exequatur quod mandatur: vel hic non repellitur recusatio ex persona recusati: sed ex modo proponendi: q. recessit per viam appellacionis vbi debebat per viam recusacionis. Jo. si. q. vi. quoties. dic q. hoc est verum nisi appellatur ex causa notoria: sed non placet: quia notorietas non excusat a propositione: vt no. vt lite non conte. accedens. i. super gloss. 2. in cle.

9 appellanti. de appella. de quo. si. q. vi. bidu. ver. ab executore. ¶ Nunquid autem recusatur executor literarum ad beneficia vide archidia. si. q. vi. sunt quorum. ver. ab executore vbi dicit q. non potest recusari: vt no. Innocen. de concess. pre. proposuit puto q. si procedat vt iudex assumendo partes iudicis: possit recusari: si sicut executor purus: inquantum exequitur pure mandatum in facto no. potest recusari: vt si detur ad tradendum possessionem: alias q. potest grauare: possit recusari. de offi. dele. super questionum. 5. i.

1 ¶ Appellatio si a iudice recipitur vel aperte approbatur terminus ad eam psequendum statutus ab homine bz vim peremptoria nec potest preueniri.

2 Procuratoris negligentia iniusto dño nocet. Solus procuratoris quando nocet dño.

3 Questio vel positio iuris no. submittitur necessitati probandi. Citari debet pars etiā ad decisionem eius qd. a solo iure depedit.

4 Iuris positio quo casu admittenda sit ad similitudinem positiois facti que submittitur necessitati probandi 2. an et quando sit alias admittenda. nu. 8.

5 Procurator: quare cogatur ad exhibitionem sue potestatis instrumenti procuratorij.

6 Appellacionis iudex potest contra absentem procedi tacite vel expresse citatum.

7 Procuratoris occultantis mandatum que sit pena.

9 Probare qualiter possit de leui factum 2. quo iuris positio no. submittitur necessitati probandi. nu. 3.

10 Probatio quando possit faciliter fieri.

11 Appellans qd. pot. in expensis qñs dñari 2. si no. venit an procedatur contra eum ad dictam condensationem.

12 Expense que possunt in causa appellacionis queri.

13 Expense an indistincte possint peti iuris actione.

14 Expense an indistincte antequam fiat condemnatio sint taxande.

15 Expense an possint per iudicem adiudicari illis non petitis.

16 In expensis ratione contumacie an possit iudex quandoquocumque condemnare.

17 Concilium lateran. quid sit.

18 Delegatione iudicis vel partis tantum dicitur causa in curia vt ibi dem tractatur.

19 Terminus statutus parti appellati per iudicem habet vim peremptoria idem quando sit facta delegatione cause per partem ad curiam 2. an sola prefigio termini habeat vim dilationis. nu. 22.

20 Appellati vbi statuitur terminus ad psequendum per iudicem vel partem qui habet vim peremptoria. vt num. 19. an habeat locum quo ad peremptorium vt indistincte pro peremptorio habeat etiā in termino iuris.

21 Appellati an sufficiat procuratorem mittere ad impetrandum vel contradicendum. nu. 23.

22 Appellati vbi prefigitur terminus ad psequendum an sola prefigio habeat vim dilationis: 2. quo ad quid pro peremptorio habeatur. numero. 24.

23 Citatio noua an sit necessaria ad decisionem in causa appellatiōis quando est causa in curia si petatur vel impetretur sup decisionem qñ fuit statutus terminus.

Termini

- 24 Terminatio facta appellati ad psequendum quo ad quid p citatione preceptorie habeatur.
- 25 Appellationis effectus quo non pendet tollere omnem a potestate iudicis a quo non deferendo licet impediatur quo ad deuolutionem in curia. Et si appellatus non deferat etiam non impedit quin alias appellatio suam habeat effectum.
- 26 Appellatio a quo effectum habet ubi mandatur quod appellans vel appellatus possit psequi.
- 27 Appellatio non extinguit sententiam sed suspendit.
- 28 Constitutiones loquentes de appellationibus que soluantur.
- 29 Appellans si non psequatur appellacionem ex quo fingitur non appellasse. nume. 26. an idem sit in causa excommunicationis ut si aliquis sit excommunicatus post appellacionem et eam non psequatur fingatur non appellasse.
- 30 Appellatio ex quo sententia suspendit episcopus depositus si appellat an interim actus gesti per eum teneant ut quia excommunicauit subditum suum.
- 31 Subrogatus sapit in omnibus naturam subrogati.
- 32 Appellans an possit aliquid opponere contra terminum sibi statutum ad psequendum.
- 33 Appellati vel appellatio quomodo non licet terminum appellacionis preuenire. nu. 36.
- 34 Constitutio dat futuris formam et quo constitutio dans liti formam sufficit quod de futuro reperiat.
- 35 Contumacie que sit pena in litibus.
- 37 Appellantis terminus presignis an ubi non potest literas impetrate propter statucionem termini ad psequendum currat in anno appellacionis.

Spe contingit. **C** Si appellatio recipitur a iudice vel approbatur aperte terminus ad eam psequendam statutus ab homine habet vim preceptorie et non potest preueniri. Primo ponit constitucionem cam. Secundo constitucionem ibi. presenti. in qua lex facit. Primo statuit appellacionem recepta terminu hominis habere vim preceptorie. scda. ibi. quod si quid appellacione non recepta. Tertia. ibi. saluis saluat constitutiones puni entes ne gligentiam appellantium a sententijs. Quarta. ibi. quicquid declaratur principale dictum huius constitutionis. Quinta. ibi. si quis puni preuenientem terminum homini. Sexta in hoc autem constitutionem determinatur. **C** Si not. qd inuito domino negligentia vel dolo procuratoris nocet domino vide. ut lite non contest. c. primo.

3 **C** Si not. qd questio vel positio iuris non submittitur necessitati probandi: et quod pendens a solo iure non decidit papa absente: parte non legitime citata. necessaria est ergo citatio in notorijs a iure dependentibus. **C** Si not. qd questio facti submittitur necessitati probandi: et sic admittitur positio facti. de quo in Spec. de po. s. vii. ver. xij. et in l. maritum. de au. et arg. leg. et vide casum in quo admittitur positio iuris in Spec. de teste. s. nunc videndum. ver. vt autem. et vide Bar. de confes. l. non fatetur. et in l. s. sed quia. C. de iuramento calumnie. hec sufficiant vsq. ad versu. vnde. **C** Si oppo. quod sit impossibile constare quem procuratorem fore: et occultare mandatum: quia si occultat non constat eum procuratorem. Si constat non occultat. Solutio. dicit Joanes andree. quod forte habebat duo mandata. vnum ad impetrandum et contradicendum: sed in quo habebat mandatum plenum et ostendebat primum tantum. fm. Enil. et Ma. et dicit Id. quod sepe procuratores curie vtantur hac malitia: celantes procuratorum: et cauentes ad certum tempus: vel certam summam: cum maiore forte interim percipiat dominus de beneficio: quod iniuste obtinet: faciat ergo scdm eum qd potest auditor ad procuratorium exhibendum. de quo in spe. de pecu. s. vt autem. versu. quid si procurator: vel saltem recipiat cautionem talem: quod eius edictum non sit elusorium. **C** Si oppo. quod in causa appellacionis procedatur in absente. i. c. per tuas. et c. interposita s. si. Solu. contra contumacem proceditur: vt ibi no. contra non contumacem non vt erat hic: ex quo non erat causa in curia: nec ad ipm olim erat tacite vel expresse citatus. **C** Si Quero que sit pena procuratoris occultantis mandatum. dic quia si faciant a principio dominus condemnatur in expensis: si prius quam factus dominus litis condemnatur ipse procurator. idem si malitiose et dolo agat. ff. si qs ius di. non ob. l. i. de quo vt lite non contest. c. i. fm. Inno. **C** Si Quero an et quando admittatur positio iuris. glo. dicit illam simpliciter non admittendam de confes. c. i. lib. vi. in verbo rationali. versu. item si positio sit iuris: de quo in spe. de teste. s. nunc videndum. in prin. dic si fiat positio de iure priuato: et approbabilis: an sit seruatus debita talitudo: vel persone: illi respondendum est et admittitur positio. l. si. ff. dona. Si est positio iuris disponetis: tunc si fiat positio iuris communis: hec non est admittenda: et si aliter respondeatur: aliter non preiudicat responso. l. ornamentorum. ff. de au. et ar. le. C. de confes. l. ij. et de inter. ac. l. confessionibus. et l. ij. C. quando prono. non est ne. et quia ius est certum vt hic. et ff. de iur. et fac. ig. l. ij. hec vera nisi esset positio extraneantis: vt de hde in stru. passioalis. quod puto si po-

natur quod sic est de iure. et quod extraneantis de hoc est facta a papa: vel confessio in quantum contra ius non preiudicaret: nisi aliter extraneantis probaretur: sic intellige spe. in ti. de po. s. vii. versu. xij. Si positio est iuris municipalis alteri? ciuitatis: positio est admittenda: quia debet probari. l. prescriptione. si contra ius vel vt i. pnb. de consti. c. i. lib. vi. Si est iuris municipalis eiusdem ciuitatis: si est ius non scriptum: vel consuetudo: quia debet probari: admittitur positio. Si est iuris statutarij eiusdem loci: non admittit positio iuris communis: et p easdem leges fm. Bar. in l. s. quod obseruari. C. de iur. cal. et ff. de confes. l. s. et de interro. ac. l. confessionibus. dicit tamen Jo. and. in addi. spe. de teste. s. nunc videndum: super prin. s. in addi. magna ver. ubi autem: quod admittatur positio iuris communis: quando consequitur ad factum ante positum: vt si pono quod possedit talem rem: spatium triennij: cum titulo et bona fide: quod erat mobilis. Ideo sum dominus: et in ver. sequentibus ponit practica ar ticulari super consuetudine: et communes opi. que sunt per aduocatos: ad tales articulos: et eorum probationes. Idem dicit spe. quod admittitur positio iuris: quando est tale ius: super quo: vel cuius intellectus: potest cadere probabilis dubitatio: in spe. de po. s. vii. ver. xij. **C** Si glo. querit de exemplo: qualiter factum de leui potest probari. dicit glo. quando partes sunt presentes: de facili potest probari per confessionem partis: vel per instrumenta: que habent: vel quando testes sunt presentes. **C** Si glo. que docet quando dicatur facilis probatio alicuius: quod not. propter statuta que quadoq. extinguntur faciles probationes. **C** Venio ad finem ver. licet. **C** Si glo. pena vnam appellantis non psequentis: quia damnatur in expensis. Quid si appellatus non venit: an fiat condemnatio ad expensas: dicit Jo. and. quod sic: si alter fecit expensas propter appellacionem: et tenebitur actione de dolo. fm. Inno. si dolose appellauit: vel actione in factum si temerarie: vel officio iudicis: iustum est ut his casibus puniatur: quia alie actiones deficiunt: iustum est istas dari. de rescrip. ex parte. s. ff. de dolo. l. i. ff. de dier. et tep. pre. l. quoties. **C** Si Quero quod expense peti possunt: in causa appellacionis: dic quod non solum ille que facte sunt post appellacionem vel post sententiam: sed etiam ille que facte sunt ante: nec enim ille que tantum sunt in prosecutione appellacionis: immo et ille que facte sunt in causa principali in qua appellatum: nam et de his iudex appellacionis habet cognoscere cum in locum iudicis a quo appellatum est succedat vnde ei licet: et addere et diminueri prout ei videbitur rationabiliter expedire: vel faciendum. de testa. Raynaldus. et c. raynaldus. C. de sent. que fine cer. quati. l. i. et quod ibi not. ff. de vsu. l. tutor. per que dicit quod etiam licet ei reuocare condemnationem in principali in expensis eadem ratione: licet condemnaret supplere que officio iudicis veniunt in condemnatione. **C** Si Quero an indistincte possint peti expense iuris actione dic quod in expensis que sunt extra iudicium ille possunt peti iure actionis. pro expensis autem que sunt in iudicio non habet locum petitio per viam actionis: sed officio iudicis nec plus peti possunt nisi de eis iudex tempore sententie pronuntiauerit. l. terminato. ff. de fru. et lit. expen. ff. de postu. l. iij. vel eodem die. ff. de re iudi. l. paulus. i. re spon. i. eo. cum appellacionibus. lib. vi. **C** Si Quero an indistincte anteq. fiat condemnatio expensarum sint taxande dic qd sic: siue sint facte in iudicio siue extra siue petatur officio iudicis: siue iure actionis: et postea per iuramentum partis probari debent. In aut. de iud. di. s. oportet. col. vi. que generaliter loquitur de omnibus expensis et c. de iudi. l. sancimus. quod me. ca. c. ff. de procur. constitutus. et qd ibi no. **C** Si Quero an possit iudex condemnari in expensis ex officio illis non petitis: dic quod sic in illis que sunt in iudicio etiam ante litem contest. sicut et mulcare potest contumacem. ff. si quis ius di. non obt. l. i. ff. de offi. eius cui man. est iur. l. si. de offi. deleg. de caus. s. post glo. **C** Si Quero an in expensis contumacie possit iudex quicquid condemnare: dic quod sic quauis a principio contumacie non condemnatur. et ante litem conte. et post. et tempore sententie: et eadem die vt dictum est: immo plus dicit quod si aliqua dilatoria vel declinatoria proponatur ante litem conte. et iudex pronuntiet procedendum in causa dicta exceptione non obstante dato quod nihil dixerit de expensis: tamen postea quodcumque lite pendente vel etiam in fi. litis ad expensas occasione dicte exceptionis reprobat potest condemnare in tantum quod scdm quosdam adiecta condemnatione non poterit appellari: quia ex quo fuit exceptio reprobat a qua appellatum non est interlocutoria transit in rem iudi. de testi. significauerunt. vnde sicut excipiens ad ista interlocutoria postea apparere non potest ex quo non appellauit. j. r. dies. ita nec a condemnatione expensarum que consequitur ad illam: et quia veritate inspecta non est nona sententia: sed potius executio prime sententie. ff. quod metus causa. si cum exceptione. s. aliquando. vult allegare glo. iij. s. prececedenti que incipit hoc autem. ff. de dol. l. arbitrio. nisi in taxatide excederet modum vel nisi excipiens posset probare quod exceptionem malitiose non obmisit: sed posset probabiliter excusari. ff. de lega. ij. qui solidum. s. etiam. nam licet tales interlocutorie non transcurrunt in rem iudi. quo ad iudicem. quin possit reuocare. ff. de re iudi. qd iussit. i. eo. cum cessante. tamen transeunt ad preiudicium partium.

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

de except. pia. lib. vij. fm Inno. ad hoc quod no. de resti. spo. audita
 17 et adde quod no. de dolo finem. ¶ Quero cum gl. de quo laterali.
 concilio loquatur litera. glo. dicit. de decre. reprehensibilis. s. e. qui
 ter. fm Inno. imponit penam appellanti non prosequenti et no ap
 18 pellato. ¶ Venio ad versu. quia tamē. ¶ Mo. primo quod delega
 tione iudicis vel partis tantum dicitur causa in curia ut ibi tracte
 19 tur: et ideo partes ibi debent instructe comparere. ¶ Not. h. quod
 facta delegatione per partem vel iudicem terminus statutus habet
 vim peremptorij adeo quod absq. alia citatione potest ad requisitio
 nem alterius procedi ad diffinitivam. ¶ Opp. quod indistincte de
 latio partis hoc non operetur: alio semper esset in facultate appella
 tis facere causam esse in curia: quod est absurdum. Sol. intellige hic
 de delatione partis appellate: quia et illa posset approbare delatio
 nem: etiam quam iudex non admittit. i. e. interposita. s. i. et ut dicit
 Inno. et ibi patent ubi nec a iudice nec a parte appellata recipitur
 20 appellatio non habet locum quo ad hoc nec constitutio. ¶ Quo
 ro an habeat locum decre. quo ad peremptorij ut terminus habeat
 pro peremptorio etiam in termino iuris quidam restringunt decre.
 ad terminum hominis: quia eo lapso procedit iudex ac si citasset: et
 per decre. reprehensibilis. s. co. de qua. s. fecit mentionem: et quā sup
 plet que loquitur de tali termino. Hosti. intelligit hic etiam de ter
 mino iuris. cum indistincte loquatur: remittit. i. e. interposita. s.
 fi. Jo. an. placet prima: quia terminus hominis est ad causam inchoa
 dam terminus iuris ad causam finendam sic non posset fieri profes
 cutio post terminum. Sed opi. prima potest pcedere ubi appellant
 vel appellatus potest prosequi post terminum iuris quod presenta
 bit ex. i. dicendis. Sed tūc ultra siue sit terminus hominis siue iuris
 lapso termino deserta est appellatio. Ideo indistincte iudex a quo
 debet procedere: non iudex ad quem. s. e. cum sit. z. c. personas. dic
 quod appellans vel appellatus infra terminum hominis cepit cau
 sari: siue appellato siue appellante prosequente terminum: habet
 locum quod dicitur de termino quod habeat vim peremptorij: sic
 sine calumnia potest decre. intelligi. et sic debet intelligi Hosti. hic q
 dicit quod appellatio vel appellante prosequente: quia intelligi d
 quādo alter ipsorum prosequitur qui tamen principiauit inter ter
 minum: et procedit hic ut dicit in termino hominis: nam post termi
 num iuris nisi aliter esset extensus non posset finire dato quod ante
 principiaisset: etiam de consensu utriusq. ut in cle. sicut appellatio
 nem. de app. Si autem appellans prosequi velit principiando fini
 to termino etiam hominis planum quod invito appellato non po
 test: quia ad eius comodum deserta est appellatio. Quādoq. appel
 lans vult prosequi appellationem post terminum hominis super
 impetratione: vel instantia principia per appellatū infra termi
 num hominis. Specu. in tit. de ap. s. nunc videndum. ver. sed pone
 auditor. dicit quod si appellans non fuit impeditus: et non compa
 ruit ante lapsum terminum non obstante quod appellatus impetra
 uerit vel inchoauerit infra terminum: non poterit post terminum pro
 sequi appellans invito appellato: et volente plus prosequi: quia quo
 ad eum deserta est appellatio hoc dico pro tanto quod si appellat
 prosequeretur appellans etiam posset prosequi se defendendo. de ex
 cep. cum inter. Et quia rescriptum est commune. de mune. pe. c. i. z. ij. z
 no. Inno. de resti. spo. ex conuentione. Nec ob. cle. sicut appellatio
 nem: quia loquitur de termino iuris: et quando nullus ante incepit
 qui posset terminum prosequi: et hoc tenet in termino hominis dñi
 de Rota sua conclu. l. ij. In terminis autem iuris si impetratio per
 appellatum vel prosecutio adhuc post terminum eo prosequente q
 potest cum per appellatorem fuerit impeditus. s. de rescrip. ex par
 te. S. ipse si impetraverit non supplantando appellatorem iuxta fi
 nem adhuc tunc appellans poterit prosequi scdm dominos de Ro
 ta. ibi. in fi. conclu. z. sic restringenda est ele. sicut. quando aliquis no
 est ante terminum prosecutus. contrarium tamen sentit Specu. in
 titu. de ap. s. nunc videtur. ver. item pone. z. ver. licet autem. sub. ver.
 appellatur. cum ibi nihil boni dicit Spec. sed forte voluit allegare.
 s. nunc videtur. ver. sed pone auditor. quem. s. allegari. quādoq. ap
 pellatus vult prosequi impetrando: vel principiando instantiā post
 lapsum termini hominis vel iuris z. no potest. ut in dicta cle. si appel
 lationem. nec ob. de rescrip. ex parte. s. quia intelligo quod ibi ante
 terminum lapsum impetravit quicquid senserit ibi glo. nisi fuerit
 appellans impeditus in prosequendo: quia tunc valebit impetra
 tio post terminum: et facta tali impetratione si appellans doceat se
 impeditum poterit appellas coram illis iudicibus post per appel
 latum impetratis etiam invito appellato prosequi quia litere sunt
 communes et appellatione non deserta poterit uterq. prosequi p
 alleg. s. z. sic potest loqui hic z. i. eo. oblate. Et sic dicit dñi de Rota
 sua conclu. c. gl. oportet ergo hoc intelligi. in quantum dicit appella
 tum posse. quando ante terminum impetravit sufficit etiam si in
 fra terminum appellatus se presentavit. ut dicit Frede. sup. consilio
 c. ij. z. dicit quod si causa no est in curia sufficit presentato coram pa
 21 pa. Recipio glo. in precedenti parte in verbo qui appellat que de
 clarat istam partem. ¶ Opp. quod non ardetur appellans vel ap
 pellatus sed sufficit mittere procuratorem ad impetrandum: vel co

tradendum. i. eodem. nicolao. z. c. interposita. dic scdm glo. si non
 est in curia: nisi forte natura cause hoc ptingeret: ut in beneficiis. de
 elec. c. i. lib. vi. iuncta cle. causam. de ele. z. si appellans no mittit cōde
 nabat in expensis: appellatus aut tunc no saretur ad cōparendū: vel
 prosequendū: et quo no detulit: nec damnatur in expensis: cū eo noui
 ter citato: in eius absentia possit negotium appellationis termina
 re: ut in c. interposita. s. fi. z. c. per tuas. quāq. appellationi delatū est:
 et tunc si agit de deuoluēdo negotio: sup quo pendet articulus appel
 lationis quo ad illū sufficit delatio iudicis vel partis: et si statutus sit
 terminus ad appellationē psequendū ille terminus habet vim perem
 ptorio. et no exigat alia citatio appellantis: vel appellati: ut hic nec
 tunc sufficit mittere procuratorem ad impetrandū vel cōtradendum
 immo dñi mitti pcurator instructus quā causa est tunc in curia: quo ad
 articulum appellationis ut hic. Quo autem ad hoc. ut possit procedi
 super negotio principali: aliter no iustificato articulo appellationis:
 et quo ad hoc ut causa illa decideret: oportet qd intercedat consen
 sus appellati: et approbatio appellationis scdm formā. c. cordi. de ap.
 li. vi. cū gl. in verbo petierit: quia quo ad deuoluendū negotiū sufficit
 cōsensus appellati: quo ad hoc ut admittat articulo r. vide qd exiga
 tur consensus utriusq. partis: licet exigat saltem pro parte appellati:
 qd petat ut aduersarius debeat cōparere instructus corā papa: ut te
 nent dñi de rota sua conclu. c. ar. h. in fi. quātū igit ad articulum ap
 pellationis deuoluendū: sufficit delatio iudicis tñ: vel partis: ut hic
 est tex. per alternatiuā hic posita: quantū ad deuoluendū negotium
 principale no sufficit delatio iudicis: sed oportet delatū: et approba
 re scdm formam. c. cordi. et hoc voluit. d. de rota sua conclu. c. ar.
 22 h. z. dicit hoc velle Inno. in c. interposita. i. c. tit. ¶ Anquid aut sola
 termini prefixio habeat vim delationis: tractant ibi dñi de rota. et ali
 quid. s. de renū. veniens. Contra tenet qd no sed solum habet vim ci
 tationis de quo per archi. Jo. mo. z. Jo. an. de app. cū appellationi
 bus. li. vi. z. per archi. h. q. vi. s. appellatione. z. Spec. in tit. de ap. s. qua
 23 liter. ver. porro. z. tenet dñi de rota in loco pccalle. ¶ Anquid aut ad
 decisionē cause: qd est in curia: si petat vel impetret pronunciarī su
 per decisionē qd fuit statutus terminus: sit necessaria noua citatio. do
 mini de rota sua conclu. c. cccv. tenent qd si incidenter impetret super
 desertione: ut qd iudex datus super appellatione velit decidere ad
 petitionē appellati illā desertam: no est alia citatio necessaria: quia
 sufficit prima: cum hoc sit pars appellationis: cum per hoc cognoscat
 an sua sit iurisdictio. de rescrip. super literis. z. quod no. c. tit. c. h. ff. de
 iudi. si quis ex aliena. de offi. dele. significantibus. de preben. dilect.
 Secus si principaliter impetretur in curia super desertione appella
 tionis: quia tunc no potest decidere: sine noua appellatione: cū hoc
 no veniat tunc incidenter ad cām appellationis qd restringere vide
 tur quando appellatio est a diffinitiva: qd eo qd appellatio est de
 ferta negotium no est in curia cum rata maneat infra prima que trāsi
 uit in rem iudi. z. ubi exigit citatio dubitauit an valeat pcessus sine ci
 tatione: et cōcludunt qd sic qd ad talem interlocutoriā no videtur ne
 cessaria p no. Inno. de pcur. auditis. qd aut sit interlocutoria. alle.
 i. eo. sua. z. de elec. cū dilectus. z. p Jo. mo. de elec. cupientes. sed no pla
 cuit eis: qd hoc bz vim diffinitivē. unde sententia est nulla. h. qd. i. nos
 in quēq. de cōsti. ecclesie. sancte marie. z. qd auditor datus super ap
 pellatione possit cognoscere sup desertione tenent sua conclu. c. xlvij.
 quia pōt cognoscere an sua sit iurisdictio: et cū oibus accidentibus
 z. appenditiis cōmissa censetur. Quid si iudex a quo no velit ubi d
 appellationi deferre ne sit cū in curia. z. dicit Spec. in tit. de ap. s.
 nunc dicamus. ver. sed qd indicabit. ad prin. s. qd poterit pars pete
 re. ut de hoc habeat cōsiliū cū peritis an sit deserta et si no velit face
 re poterit appellari: qd eo ipso granat. Ubi aut causa deducitur in
 curiam per viā nullitatis: an tñ ex cōsensu ei cōtra quē dicitur: pos
 sit esse ibi in curia: ibi tractet. vide tex. de pcura. auditis. Nec autē
 excep. causa non est in curia qd no delegatū: vel qd no habet naturā
 cause: qd op ponit contra iurisdictionem: debet opponi ante litē cō
 te. ut no. in spe. de dila. s. i. ver. illud quoq. in. vi. co. de quo dic ut ibi.
 Effectus aut qd causa sit in curia: est vel non sit: qd ubi est no sufficit
 mittere procuratorem ad impetrandū: cōtradiciō ubi no est sufficit:
 et non est causa in curia. Si pōt causa decideri abite pte: alio sit cōdem
 natio in expensis vel procedat ut in cōtumacē: ut statim dicetur ubi
 no est in curia si appellans non psequit ad impetrandū tunc cōdemna
 24 in expensis. i. eo. nicolao. de quo. s. de renū. veniens. plena est glo.
 ¶ Quero quo ad quid pro citatione pemptoria habeat termini sta
 tutio. dicit gl. qd litera dicit qd pcedi poterit cōtra abitem: at si ci
 tatus fuisset pemptorie ad curiā scdm statū z. naturā cause: ut si lis
 no est cōte. procedat cōtra eum abitem ad pcessus punitiuos cōtu
 macis: ut ad excoicationē vel missionē in possessionē: si lis est cōte.
 ad snām diffinitivā: ubi liqueat de causa: vel si nō liqueat de cau
 sa: ut procedatur ad missionem per quam trāsfertur vera possessio
 de dolo prout: ut lite non conte. quoniam. s. in aliis hec in reo. In
 actore aut absente sit vel no sit lis cōte. pcedi. cōtra eū poterit ad re
 ceptionē testium: et diffinitiuam snām. ar. de dolo causam glo. tota p
 cedit quādo appellatū est a diffinitiva ita qd appellationis articu
 lus sit annexus negotio principali quo casu si est delatū ita qd ne
 gotium

gotium sit in curia seruanda est hec decret. si non est delatum: tunc causa committitur extra curiam: adhuc coram illo poterit practitari gl. vt sentit hic Abb. Si est appellatum ab interlocutoria dato qd si delatum: terminus hic statutus fm Jo. an. habebit locum citationis quo ad finem solu expedienti articulo appellationis: et illo expedito ne cessaria erit noua citatio ad pcesum negotij principalis: siue proce dere intendat ad missionem siue ad sententiam diffinitiuam: qd hic termi nus h3 vim peremptori respectu expeditionis articuli appellationis: hec vera salua beneficialibus de quibus dic. vt de elec. c. j. lib. vi. qd ibi dicitur. de appellato petente fm Jo. an. qui de hac materia remittit ad Spec. de app. q. qualiter. ver. pone. vbi satis ponit Spec. de hac materia facta igitur citatione satis pcederet qd dicit glo. pnto tamen qd delatio operabitur: est principalis negotij ad hoc vt faciat negotium esse in curia vt ibi tractetur hoc veru quado non negat iurisdictionem non admittit: tunc dicit Spec. qd delatio non de uoluit principale vt ibi tractetur imo tunc ex vi talis delationis non pcedetur in principalis: alias delatio operaretur contrariu qd dela tio et appellatio. Ad qd de excep. significauerunt. et de preben. dilectus. dicit Spec. in tit. de app. q. qualiter. ver. porro. in fi. hoc proce dit quando per appellatum est delatum scdm formam huius decre. fz si sit appellatum approbando scdm formam. c. cordi. de app. lib. vi. tex. no aperit ibi an sit citandus. d. de Rota maior pars sua colu. c. lxxij. articulo tenet citationem iteranda collector tam ibi tenuit contrariu quasi tunc terminus iuris habeat locum citationis quasi ita hic obtinens locum termini hominis cu appellatus possit profe qui iuxta finem termini. alleg. dictu Inno. de app. cordi. in verbo petierit. et in verbo appellationis vbi dicit quod facta appellatione scdm. c. cordi. habebat noua remissionem pro testibus pducendis. ite qd talis approbatio vt cu actis et munimentis et superflua esset si re quireretur citatio cum in citatione sit citandus qd appareat cu actis et munimentis et. dicit tamen qd maior pars diffinitoru tenuit hoc. pu to qd iterato sit citandus: qd dicit litera pcedetur quantum de iure pote rit que verba non habent vim citationis. vt not. de rescript. causam. et qd si quis terminus statutus est ille respicit tantu articulu appella tionis nec terminis iuris potest hoc operari cu ad finiendu in ap pellante: in appellato qd procedere velit non est certus terminus. ideo est citandum quicquid senserit collector vt dixi. s. Si non est dela tum per iudicem: sed per parte tunc coram iudice appellationis p cedetur qui impetratus est contra actorem no psequetur: qd habebit pro deserta vel expediret cu noua citatione appellato psequente co tra reum: qd indistincte pcedetur ad diffinitionem articuli appellationis: si no pnuntiatur bene appellatus postea principali ca retra ctabitur coram iudice appellationis sicut poterat coram principali iudice expediri qd ptz ex no. de dolo. put. c. contigit. et. c. quonia. s. in alijs. et vt lite no conte. per que puto satisfacti longe distinctioni qua ponit hic Abb. et Jo. an. post eum. habebit scdm glo. effe ctum citationis peremptorie: sic peremptorie citatus qui non venit no audietur appellans. c. lxxij. q. iij. de illicita. s. ille dicit glo. in ap pellante: appellatione non psequente: qd redit ad iudicem a quo re mota appellatione. s. eo. personas. et. c. cu sit. hoc vltimu intellige se cundum qd dixi. s. e. directe. hoc puto quado appellati vel appella to no psequenti terminus a iudice statutus: vel ab appellate est no tus: qd tunc veri sunt cotumaces. de citato autem a iure intimata ap pellatione in ca beneficiali an excludatur ab appellado. vide in de. cam. de elec. in glo. pe. et per Archi. in c. j. de elec. lib. vi. et vide in deci. Rote scdm. c. lxxij. et c. lxxv. et de citato scdm formam cle. j. de iudi. qui habet ac si personaliter esset citatus. vide in deci. Rote sua colu. clvi. ex quibus patuit qd si appellas qui sibi statuit terminu appellatur a sententia contra eum lata eo no psequente ab ea non pot appellare: qd in reo hoc procedit fortius in actore. vt no. in illa co. clu. c. lxxv. tertio dicit glo. qd licet hic terminus conueniat citatio ni differt in alio: qd de peremptoria inde potest facere gratiam. de offi. deleg. consulu. sed si non psequitur appellatione statim t3 sen tentia. s. eo. cum sit. et amplius no audiat appellas. vt ibi dicitur. et hoc in ver. saluis. qd intelligit glo. qd est notum iudici qd appellas non est psecutus in termino statuto: ipse non comparet: alias non posset pcedere forte loquitur de iudice a quo fz de hoc dic vt dixi. s. eo. ex rone hoc puto in quantum iudex vellet facere gratia ad fine pro cedendi no tamen esset deserta appellatio vel qd principiati esset vel impetratum infra terminu: tunc satis puto qd posset facere gratia et 25 qd nil repugnat. Cteno ad ver. qd si forte. Cteno. qd a potestate iudicis a quo appellatur no deferendo non pendet tollere oem effe ctum appellationis: fz enim immediat quo ad deuolutionem in curia si appellatus no deferat: etia no impedit qn alias appellatio habeat suum effectum. idem de citatione appellati. tolluntur etia ali effe ctus qui suerent ex citatione. de quibus de ap. cu appellationib3 lib. vi. Cteno. qd habeat potestate iudex a quo no deferendi: et ex cludat per hoc appellationem. pone qd petita executione coram eo exci piat quod appellatus appellas: alter neget appellatu qui pse quitur coram eo vel dicat deserta de hoc cognoscere poterit. ff. de iud.

si quis ex aliena. Sol. dic vt in Spec. de leg. s. nunc videndum. ver. xxxij. et vide quod scripsi. i. eo. constitutus. in presentia. vbi scripsi sup glo. Cteno in quo habebit effectum: dic in facultate psequendi in reuocatione attentatorum: et delatione negotij principalis. eo. tit. no solum. lib. vi. et in pena no deferentis. s. q. vi. decreto. Cteno ad ver. 26 saluis. Cteno. qd per hoc qd appellas vel appellatus possit psequi tolluntur iura de desertione loquentia siue in appellationibus a diffi nitua siue interlocutoria quonia ille habeat desertionis effectum: et quin appellatus possit eligere effectum et sine qd habeatur pro deser te de desertione: qd per hoc non intendit tollere effectum desertionis vbi velit eligere hic appellatus: et de diffinitiuis sententijs loquitur hic ver. saluis. quia in illis non est verisimile appellatu aliud eligere: qd qd sit deserta: qd plus est contra se qd psequatur qd non: cu nil plus possit psequi: qd quod rata maneat prima sententia: et psequendo 29 illam se submittit periculo reuocationis. Cteno. qd an idem sit in executione snia et si aliquis fuit executus post appellatio nem: et an no psequitur: vt fingat no appellasse: ita qd rata remaneat prima snia. arg. glo. qd sic: qd damnatus ex causa infamante: deserta appellatione: retro fingit infamis. ff. de his qui no. infra. l. furti. gl. di est contra: qd in excommunicatione aut appellatio tenuit: et sententia ex communicationis est nulla: et no validatur postea qd ab initio nullu et. vt in regula non firmatur cum ceteris. de reg. tu. li. vi. aut appellatio no tenuit: et sententia semper valuit: unde no fingit retro valida: sed semper est valida: et est ratio in snia executionis: qd illa no pot stare in suspensio: vt. i. eo. pastoralis. s. j. et. s. e. pretera. qd secus est in alijs sententijs: qd aliarum effectus suspendit per appellationem. ff. ad tur pi. l. i. in fi. alias sequeretur absurdum qd si quis pendente appella tione eligeret: canonice esset electio: ex quo no est interim excommu nicatus: et postea deserta appellatione cassaret electio canonice fa cta: qd esset absurdum. de hoc dic vt de sen. excom. licet. li. vi. per que deciduntur no. hic per Inno. et Jo. tu dic fm Jo. an. si appellatio est ante interposita qd promulget sententia: no est differentia inter sen tentiam censuram: et alias snias: qd vtrubi3 snia est nulla: propter dese ctum ptatis: sic no validatur ex post facto: vt dicta regula no firma tur. ad hoc no. gl. de sen. exco. licet. lib. vi. in glo. iij. idem archi. viij. q. iij. in summa: et doc. s. de eo qui mit. in pos. cum venissent. idem no. de elec. auditis: et in cle. si ante. de do. et cotu. ide in renuntiatione: vt snia lata post appellationem per actum renuntiationis appellationis non validetur: vt no. Jo. de app. vt super. li. vi. in verbo renuntiatu. ad hoc vt lite no conte. c. h. et hic: et hoc tenet Lap. sua alle. i. idem di cunt domini de rota quado appellationi est renuntiatu. de processu habito post inhibitionem: sua colu. c. lxxvi. de iudi. exhibitu. de excep. dilecti. et. c. dilecte: poterit ergo per viam nullitatis agi super atten tatis: vt illi retractentur: et poterit ad ostendendum nullitatem docere incidere de appellatione: pro tunc pendere: quam principaliter non posset psequi ex desertione et agitur coram iudice competen ti: qd puto in appellatione iudiciali. appellatio aut extrajudicialis non reddit actum post appellationem gestum nullum: sed annullan dum. ideo deserta appellatione non posset illud retractari per viam nullitatis: sed bene per viam iniustitie: quia non transit in rem iud. vt. d. c. quod sicut. de elect. et quod no. compo. de consi. cum omnes: et Inno. de tem. ord. ad aures: vbi autem appellatio interponit post sententiam: procedit differentia quam facit gl. bec: quia alie suspen 30 duntur non excommunicatio. Cteno. an episcopus sit de pos situs et appellet: an interim actus ab eo gesti teneant: vt qd executus subditu suu: dicit Cteno. qd si eps no appellauit: vel si appellauit: et no est psecutus executio no tenuit. arg. dicte. l. ff. de his qui no. infra. l. furti. si fuit p secutus siue confirmetur snia siue no: t3 snia. Tan. dicit et meli3 scdm glo. qd ap. pen. si executus ex quo remansit in officio siue sit psecu tus siue non valet snia: qd qui appellat no dicitur danatus. ff. de pen. l. i. s. h. et integer est status vt interim fungatur honoribus. ff. de ap. interposita. in. l. ibi no. ap. pen. alias remota. l. h. ideo siue psequat. siue no psequatur appellatione executio tenuit: et hoc rone predi dicta qua Jo. assignauit. secus si non appellauit. Pro opi. Tan. fa cit. ff. de iniust. rup. et irri. te. l. si ex hereditate. s. filio. et. s. h. aut ocs. de hoc. iij. qd. iij. in summa. Sed si queritur an is qui non est psecutus ap. possit contra iudicem agere quasi fecerit litem sua vel qd inique: vel per imprudentia iudicari vide qd non. qd fuit in culpa non pse quendo. ff. de euc. l. herennius. s. h. et renuntiendo appellationib3 accessiois renuntiasse vide. i. eo. sollicitudine. s. fin. si quis cau. l. h. determinat Jo. an. qd poterit agi no obstante desertione. fm Inno alleg. de inoffi. testa. contra maiores: quia aliud agitur sed Inno ctt iij

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

Dost. z Albb. idem si agatur vt puniatur: qñ detulit prius. de quibus. C. eo. ti. qm̄. z. ij. q. vi. decr. fm̄ Jo. an. ¶ Venio ad ver. quicqñ aut. ¶ **I**flo. q. subrogatum loco alterius per omnia assumit naturam eius in cuius locū subrogatur: vnde possunt illa opponi contra subrogatum: que poterāt ante cōtra illud in cuius locū subrogatur. ¶ **Q**uero quid poterit opponi contra istū terminū dic qd illa poterunt opponi que poterant cōtra citationē vt si est absens pēptorie vocatus qui nō potuit venire iusta de cā impeditus aut detētus pōt allegare impedimentū ita qd nō renouat qd cōtra eū est factū. s. ti. pgi. cum bertoidus. ff. de iudi. l. si pretor. ij. qd. v. quisq. sic appellans nō potuit appellationem suā psequi. j. annū. vel terminū statutum: auditur volens pbare impedimentū: vt nō sit deserta appellatio: r tractet id qd cōtra eū est gestū. s. e. cū sit romana. z. c. c. rōne. C. de tēpo. app. l. ii. ¶ Venio ad ver. si quis. ¶ **I**flo. nō licet nec appellanti nec appellato terminū preuenire: z si preueniant carere impetratis: nec ex hoc addūt penas cōtumacie. ¶ **I**flo. q. cōstitutio dat formā futuris. Et nō. qd sufficit qd cōstitutio dans formam liti litēm reperiat de futuro hoc occasionalē ab obligatione dē preterito. de quo. c. ij. z vlti. fm̄ Dost. ¶ **O**p. q. litera supnat. ibi in litibus siue iudicijs extracēdis: So. dic qd hz locū in litibus. ibi appellatiōnis extra iudicialibus. j. de ver. obi. forum. fm̄ De. z Albb. z iudicijs. i. appellatiōnib⁹ iudicialibus z loquit de iudicijs exercēdis in futurū. ¶ **Q**uero q̄ erit pena contumaciē quā nō euadit. dicit f. red. sua cōclū. clvii. qd erit pena condēnationis expensarum: et citā erit pena qz poterit in curia in absente pcedi ac si cōtumax efflēt sed p hoc nō erit deserta appellatio: qd sufficit qd infra terminū hominis se presentauerit z lz plus fecerit: qz impetrauerit non tollit preparatum minus qz se presentauit: sufficit qd si infra terminū pscutauerit. vt in. c. ex insinuatiōe. vnde postea lapsu hoīs nō deferitur appellatio cū sit ad inchoandū: nō ad proseguendū scōm eū. Sed nunquid si fiat mētio per appellantē de termino hoīs valeat impetratio vt possit appellans cōpellere appellatū ad psequendū antelapsum tēporis iuris ppe finem: t3 f. red. qd nō. suo cōsi. clxviij. nam terminus hoīs operatur solū quo ad appellatē: vt nō se presentās infra terminū nō possit psequi z deferatur appellatio. de app. cum sit romana. sed nō operat qd cogatur appellatus psequi ppe finem termini iuris. ¶ **I**floppo. q. possit quis preuenire terminū statutū appellatiōni. ij. qd. vi. appellatori. So. contrariū loquit de terminis iuris statuto ad finiēdū. hic loquitur de termino hoīs statuto ad inchoandū. primus pōt preueniri: dūmodo nimium non precurret. ¶ **Q**uero in quo est surreptio dic si tacuit qd est statutus terminus ab hoīe vel a iudice. declaro qd ex hoc impetrando tacet tale quo expresso nō habuisset literas: qz nō debuisset cā tractari extra curiā ex quo est delatum. ¶ **Q**uero glo. an termin⁹ quo nō pōt literas impetrare ppter statutiōnē terminū ad psequendū currat in anno appellationis. dicit glo. qd nō videt: qd nō est in mora: qz etiā si uellet pcedere nō posset: vt hic dicit vt non valenti agere zc. C. de sen. excō. l. i. inf. idem ¶ Per. j. eo. vt debitus. z Bui. in Spec. de app. qualiter. ver. scō. dz. Jo. an. dicit qd currat cā loco illius succedat. s. eo. cum fit. j. respō. arg. de voto. magne. y. cum igitur. vnde lapso termino hominis nō poterit vt legalis: imo rata manet sentētia: vt ibi. z. s. e. ver. quod si forsitan. fm̄ Dost. alias sequeret quod omne tempus in quo pendet dilatio data a iudice appellatiōnis non currat in anno. C. de dil. l. siue. item scōm id esset in potestate appellantis qñ inciperet sibi currere annus appellatiōnis fm̄ Dost. Quis dānabitur in expensis. dicit glo. qd indez cui sit commissio. i. e. vt debitus.

- 1 Appellans licet in causa appellationis non fuerit persecutus
cuius appellationem infra tēpus legitimū nihilominus iudex de
impedimentis electi cognoscit.
- 2 Compromittere qūo potest certa pars capitali in existentē de extra
collegium alia parte non compromittente. nu. 7.
- 3 Appellatione interiecta quomodo potest inferior se itromittere de
articulo appellationis quando illa que attentat tēdunt ad facilior
rem exitum appellationis vt possit testes recipere quatenus nego
tium magis instructum transmitat. nu. 13.
- 4 Duo vbi sunt pariter expeditibilia vno expedito presumitur alteruz
posse expediti.
- 5 Appellatione etiā deserta pōt iudex appellationis supplere z discu
tere opposita tangentia vtilitatem publicam. nu. 1. 4.
- 6 Nominationis actus est vnus modus providendi de beneficio.
- 8 Relationi legati vel commissarij simplici qū statuz credatur.
- 9 Confirmasse non censetur qui elegit.
- 10 Appellationis tempus quomodo incipit a die grauaminis z non
ante.
- 11 Impedimento proposito per procuratorem an obstat probato qđ
nuntius venerit vt concludatur procuratorem venire potuisse.
- 12 Electio quando fit z debet requiri consensus omnium sufficit quod
maior pars consensiat.
- 13 Iudex a quo seu delegatus qūo pōt cognoscere de cā z circa merita
eiusdem examinare appellationē interiectā vt nō dicat attētasle.

15 Renunciare quomodo quis pōt beneficio sine auctoritate prelati
fieri debeat renunciatio in manibus superioris.
16 Electio secunda an valeat prima non cassata.

Institutus. ¶ Acet appellans in cā ap-
pellationis infra tēpus legit-
mum nō fuerit appellacionē psecutus nihilominus iu-
dex de ipedimentis electi cognoscit. Primo ponit p-
narratio. Scōa ibi intellecto pape motuū d iudici datio. ¶ 1° Mo.
q̄ certa pars capituli pōt cōpromittere in exētem de extra collegiū
alia parte nō cōpromittente. vnde inquantū s̄ consensu oīm exigi
in viā cōpromissi est verū inquantū volunt oēs arctare ad cōpromis-
sum secus si volunt tantū suas voces in aliū transferre. sic limita de
elec. q̄ ppter. ¶ 2° Mo. q̄ possunt in aliū trāsseri voces cōditionate
vt eligat de consensu oīm. ¶ 3° Mo. inferiorē se posse intrōmittere de
articulo appellacionis ad papā interposse q̄ illa que attentat ten-
dunt ad facilitōē exitiū appellacionis: sic pōt recipere testes vt ne
gotium magis instruat trāsmittat ad se. ap. ¶ 4° Mo. delegatū ad re-
ceptionē testū posse citare ex cōmissione partes ad articulum rece-
ptionis. ¶ 5° Mo. q̄ vbi duo sunt pariter expēdibilia vno expedito
presumit potuisse alterū expediti. ¶ 6° Mo. papā aditū per viam ap-
pellacionis appellacione deferta qui pōt adiri per viā querele posse
ex officio supplere z discutere opposita in tāgentibus publicā vtili-
tatem: sic h̄ nō suppleat ad cōmodū instācie deserte supplet tñ ad fi-
nem vtilitatis publice. ¶ 7° Mo. scōas electionē nō valere post primā
qualitercūq̄ nō cassatā. ¶ 8° Mo. modū nouū puidendi de prelato
s. per actum nominationis. Sed dic vt. s. de postula. prela. bone. i.
¶ 9° Mo. q̄ nō possit pars capsi eligere viā cōpromissi nisi oēs con-
sentiant vt in. c. q̄ ppter. de elec. item q̄ vota transmitti nō possunt
nisi ab impeditis. vt in. c. p̄ealleg. So. dicit Inno. q̄d hodie nō ad-
mittit id q̄d dicitur de decre. nisi scōm formā decre. q̄ ppter. Pet.
dicit hoc verū esse in electionibus in quibus seruata forma illius con-
cilij: quia ppter. in alijs secus. de quo de elec. scriptū. in glo. pcurato-
res. z super glo. qualiter. puto q̄d inquantū vellet eligere formā cō-
promissi alios arctante in quibuscūq̄ electionibus nō posset pars
absq̄ toto capto q̄ agitur de p̄iudicio singulari. inquantū vellent
cōpromittere voces tm̄: sic darent pcuratorē ad eligendū: tunc ser-
uanda esset decre. q̄ ppter. vbi seruanda est illius forma alias pcedes-
ret dictū Pet. ¶ 10° Mo. q̄ nō s̄letur relationi legatī. de pba. qm̄
cōtra. de testi. cū a nobis. ¶ 11° Mo. dicit hūc sc̄ari: q̄ partes nihil obice-
cerunt: sed relationi sc̄ari voluerūt: vel speciale in cardinali cui sc̄m
consuetudinē curie credid. de quo. s. de fi. instru. q̄d sup bis. de cōsue-
tudinē dixit: q̄ vt dixit cle. de rigore. secus in Spec. de teste. s. j. versi.
quid si aduocatus. ¶ 12° Mo. q̄ cōtra hunc nō potuerūt exceptio-
nes opponi: q̄ si iam sibi facta erat collatio nil petere poterat iuris
ff. de excep. l. j. de accu. sup bis. So. quidā dicunt q̄d hic petebat con-
firmationē: z exceptionē opponebant cōtra electū nō placet his: q̄
hic fuit facta collatio. nisi dicat cōtulit decanatum. i. ius decanatus
in electiōe. nec hoc casu eligēdo intelligit cōfirmasse. de quo de elec.
cū inter canonicos. vel hic vocat exceptiones causas ppter quas pe-
tatur electio cassari. sepe est talis exceptio vocat actio z cōuerso. j.
de accu. sup bis. vbi inter vias qbus agitur de crimine enumerat ex-
ceptionem: vel q̄d l3 p cōfirmato habeat excipit cōtra illū. s. de cā.
pos. cū olim. ex quo fuit supplantatus in facultate opponendi cum
inter electionē z collationē nō fuerit mediū. vt ibi no. ¶ 13° Mo. q̄
cassata electione Attribid. alia debuerit valere: z hic nihil dicit. s. de
ele. cōgregato. So. de hac nihil dicit: sed casus posset esse in quova-
leret de quo dic. vt. d. c. cōgregato. z. c. auditis. per hāc decre. arguit
¶ 14° Mo. q̄d in forma cōpromissi facti in plures ad eligendū p̄nuntia-
tio sit faciēda p vniū q̄ dic. vt de elec. capit. lib. vi. Pet. hac decre.
dicit Inno. q̄d appellacionē extraiudicialē quis tenet p̄s qui infra
annū. Sed dicit q̄ cōputabit annus a die granaminis illati: z non
appellacionis: q̄ tunc incipit appellatio tenet: z non ante diē gra-
naminis. C. de p̄scrip. xxx. an. l. i. s. illud. et. ti. cle. sicut appellacionē
z sunt hec vera nisi recedatur ab appellacione: vel q̄ appellas tenū
tiet. i. c. sollicitudinē. vel q̄ ille a quo appellat monet granamē. i. c.
cū cessante. fm̄ Inno. ¶ 15° Mo. q̄ Quero an p̄bato q̄d nūcius venerit cōsue-
datur pcuratorē venire potuisse. dicit q̄d nō sic facilius: q̄ facilius
inuenit nūcius q̄ pcuratorē: p talia loca trāssit primus p que nō
poterit scōs. ¶ 16° Mo. q̄ Quero an isti admittant ad psequendā appellatio-
nem: si tñ volunt excipere nō tanq̄ appellatōes sunt audiendi q̄ in-
telligitur verū hodie si seruata esset formā decre. vt circa. de elec. l. vi.
alias secus q̄d dicūt in cle. de elec. cōstitutionē. s. pe. sed nec cogit
excipere nisi velint de eis nō excipientibus mādāt inquiri de his que
infra se quāq̄. ¶ 17° Mo. q̄ nō valuerit appellatio vt p̄ter assen-
sum oīm nō debuit eligi: q̄ sufficit q̄ maior pars consenserit. ff. ad
mu. l. q̄d maior. de elec. q̄ ppter. dic q̄d appellauerūt ne p̄ter con-
sensum oīm requisitū eligerent: nā oēs inquiri debēt: h̄ nō sit neces-
se vt oēs cōsentiant. de elec. q̄d sc̄it. z. c. q̄ ppter. vel aliud qñ vota
nō sunt sic cōditionata vbi aut vota in ep̄m sic sunt conditionaliter
trāsata vt cū cōsensu oīm eligat oīm cōsensu exigit. ¶ 18° Mo. q̄ nō
potuerūt

potuerit legat⁹ delegare receptionē testium: cā ad papā p⁹ appellationē deleta. s. de of. dele. studium. i. c. l3. Jo. dicit spāle in c. electio: ubi appellatur ab electione: ut alter cognoscere possit: nō video causam spālitatis. recitat glo. Tan. dicit hoc fieri nō posse: nisi de voluntate partium: quā crederet hic intercessisse ad hoc: ut causa ad papam remitteretur instructa. C. de rela. l. i. c. si. sed nō videtur hoc per rogā. ibi parte dicitur. Alij dicit ut recitat Jo. qd summam potest cognoscere: sicut metropolitani. s. c. sollicitudinē. sed non placet qd scdm hoc non remitteret cām instructā: vel recepit fm Inno. qz negabat negotiū per appellationē deuolutā: vel dicebat renūtiatū appellationi per cursum anni. s. c. romana. s. si vero. li. vi. vel partes erant ad arma parate fm Host. z periclitabatur z scandalizabat ecclesia. ff. de vfufr. l. equissimū: vel fm Dñi. hic narratur factū. Sof. dicit hoc spāle in legato de latere: ut cām per appellationē ad papā delatā examinare possit per se vel per aliu: ut magis instructū remittat: sicut z alia multa spālia sunt. de offi. leg. c. pe. vel dic qd hic legatus habebat potestatem cognoscendi de appellationibus interpositis ad papam: de quo de eo qui mit. in pos. cū venissent. sup. iij. glo. s. c. cū teneamur. dic si constituto de appellatione vel inferiori se intrinmittere: nō ad finē ut cognoscat: sed ut negotiū magis instructū remittat: quia hoc tendit in facilitatē exitū appellationis: pōt ut hic ar. de ma. sc. inter. ecc. c. i. ad hoc de accu. oipotens. ff. q. vi. decreto. i. q. i. nomen. ponit spe. in ti. de leg. s. nunc videndū. ver. xxxij. z hoc verū ante factā remissionē: alias nō poterit se intrinmittere: cum deherit esse iudex: ut dicit decre. l3. qñq appellationē interposita vult cognoscere inferior de iuribus appellationis an sit interposita: an per eam transferatur iurisditio. ita qd nō vult cognoscere de meritis appellationis: sed solum de ipsa relatione iurisditiois: vel de ipsa desertione appellationis an ex hoc sit penes eum iurisditio: vel an sit deuoluta: z dic qd si iam superior de hoc cepit cognoscere: non pōt: quia cām a superiore receptā inferiori tangere nō pōt. de offi. dele. passiora lis. s. preterea. si nondū est per superiorē recepta: z opponatur corā inferiore de defectu ptatis: qd procedere non pōt: qz est appellatum: vel quia pendet appellatio z negetur appellatum: vel si dicitur appellatorem nō deuoluissē: vel desertam esse: poterit de hoc cognoscere: z probationes recipere. de appella. romana. s. si vero vocatis. li. vi. immo snia sup hoc lata pibus pcedit: nisi fuerit appellatū. ff. de iudi. si quis ex aliena. s. c. sollicitudinē: qz non est passim appellatōis deferendū. nō ob. de rescrip. dilectus filius. 3. sarracenus z ibi no. z ibi appellatio pēdebat sup hoc tñ an iudex esset: qz pncipi palr erat subiectū iudicis cognitionis: ad quē extiterat appellatum. hoc tenet spe. in ti. dele. s. dicit dñi verū. xxxij. z ibi hoc sequitur Jo. an. etiā in appellationibus. de qbus loquitur decre. de ap. qñq. li. vi. z c. si postq. z c. puidat: qz etiā in illis appellationes nō deuoluuntur: si nō est in scriptis pposita: vel ex cā pbabili: vel ab illa posset esse canonice recessum: nā de hoc cognoscat inferior ante qd appellatio sit pape pscita: z facit qd no in c. qñq. in glo. ergo si fm Jo. an. ut summarie expeditenda inquantū velit pncipalr psequi appellationē corā quo: ad hunc finē foret etiā quo ad iudicē ad quē summarie probanda. non ob. qd nō delatio iudicis a quo: non impedit iudicē ad quē: nec appellationis effectus: ut s. c. sepe. qz illud loquit qñ nō detulit per viā cognitionis: sed si sup hoc disceptationē assumpsit incidenter ad aliū processum: cū cause cognitione. ad hoc glo. de do. z cōtu. si ante in verbo manifeste. C. t. Op. qd non possit iudex ad quem psequi exceptiones: tñ qz non sunt oppositē z nō habet supplere de facto. l. iij. s. autē iudiciū. ff. de dam. infec. tum qz ex quo deserta est appellatio: iam amplius huius cā non est iudex. So. spāle dicit glo. in causa electiois: ut tangētē publicā vtilitatē. in qua iudex supplet ex offi. s. de elec. cū nobis olim. Et aduerte qz non supplet ad cōmodū instantie deserte. ad hoc quod no. in d. c. cū nobis. z vide quod no. xxxvij. dist. pñsq. C. t. Querit gl. an liceret huic renūtiare. dicit glo. qd sic. vij. q. i. qz periculosum. de insti. cum venissent. nō ob. de renū. admonet. fm Jo. qz qñ quis est in discordia electus: etiā si nō consenserit: etiā si post appellationē interpositā ad papam: ex quo planū z pacificū ius non habuit: renūciare pōt: ut hic idem in cōcor diter electo: qñ nondū pscit: scdm eum: qui vero plenū ius habuit nō renūciabit sine auctoritate prelatis: ut in cōmodo licet quo ad ius suū valeat renūtiatio. de quo remittit Jo. an. de renū. quod in duobus de elec. vero an renūciat post cōsensum: no. de transla. prela. c. ij. de elec. si electio. li. vi. fm Jo. an. C. t. Querit glo. vlti. an valeat electio scda post primā nullā: dic si est notorium qd est nulla: si pbabilr dubitatur an prima valeat: nō valet scda prima nō cassata: sed de hoc dic. vt de elec. auditis.

- 1 Appellatio frustratoria quomodo possessionem conformari non impedit. nu. 10.
- 2 Riteris ordinarij testimonialibus creditur.
- 3 Electio facta per duos quo casu valeat maior etiam parte existente et an bodie electio ad duos restricta valeat. nu. 11.
- 4 Eligendo vtilem non soluat quis suam conscientia ubi potest eligere vtiliorem z an sufficiat eligere idoneū licz melior. inueniat. nu. 15.

- 5 Inuestitura quandoqz sit traditio rei z quandoqz post collationem iuris totalis ordinatur ad possessionem transferendam.
- 6 Appellationis causa quod est iustificanda z specificē exprimēda corā iudice a quo z non corā iudice ad quē etiā facta ptestatio. nu. 17.
- 7 Agere quādo non impeditur qui repulsus est ab excipiendo. nu. 18.
- 8 Testimonium sine examinatione quomodo sufficiat.
- 9 Possessionem facti petenti non obstat exceptio vel appellatio maxime friuola ut exceptio ad impediendam possessionem iuris nō impedit possessionem facti iure totaliter translatō que possessio consecutue venit ad ius firmum de preterito.
- 10 Collatio beneficij an impediatur canonicis appellatibus vel offerentibus se probare irregularitatem ubi ordinatoz vult conferre illud beneficium seu canonicatum certe persone appellatur per capitulū ne fiat illi collatio z si fiat instellatio in choro z possessio an talia possint retractari.
- 12 Appellationem an possit iudex renouare qui illi detulit.
- 13 Electus qui possessionē beneficij nactus est an si postea appelletur possit recuperare priora beneficia que sint alijs collata.
- 14 Appellatio per minorem partem capituli maiori cōtradiciente an teneat.
- 16 Ab appellatione an quis sufficēter repellatur ratione impotētie. Senectus sicut impedit promouendum an promotum impedit.
- 19 Electus quod nō impeditur recipere dignitatem lite pēdētē. nu. 10.

Constitutis. ¶ el. si. Appellatio frustratoria possessionē cōfirmat nō impedit. Primo narrat factū. Secundo diffinit. ibi. nos ergo. Tertio protestatur. ibi. siquid. C. t. Mo. quod creditur lriter ordinarij testimonialibus. de hoc in c. post cessionem. de pba. C. Mo. ij. quod quis potest astringi ad iustitiam z veritatem agendā per abiurationē superioris. z dicit archi. ff. q. v. si quis. quod hec ascriptio habet vim iuramenti in teste: quo ad validitatem testimonij. C. t. Mo. iij. quod superior potest astringere electionē ad duos: ubi se ad hoc in tractatu astringerunt canonici: per hoc non dicitur minus libera electio quod ad duos astringatur. C. Mo. magis vtilē eligendam. t. z no. ar. quod non saluat conscientiam quis eligēdo vtilem: ubi valet eligere vtiliorem: non faciendū mentionem in decreto electionis de dignitate eligentium: z electi. ad idem. de elec. dudum. C. Mo. quod aliquando post confirmationem intercedit actus inuestiture. t. Et no. quod aliquando sit inuestitura traditione domus z quod inuestitura post collationem iuris totalis ordinatur ad transferendam possessionem. ad quod de insti. auctoritate. C. Mo. qd defectus potentie amicorum vel secularium: nō est legitima causa annullandi electionem electi. C. t. Mo. ad iustificandam appellationē: causas appellationis exprimendas coram iudice a quo: qd dicat suspectus: non coram iudice ad quem z quod non sufficit causas in genere protestari: coram iudice a quo: nisi formaliter z specificē exprimantur: quod est verum siue appellet expresse ab ea cā: cum clausula de exprimendis alijs: vel protestatione: licet illa iustificata posset inuari ex alijs. de dila. preterea. z quod no s. c. consuluit. siue appellet expresse causa z ex alia quacūqz ex actis patente: quia hic nō sufficit: licet illa sit notoria: ut no. in cle. appellanti: siue detegenda sit probationibus facti: siue ex allegationib⁹ iuris: quicquid dicat Pau. in cle. appellanti. de ap. vt no. domini de rota sua concl. vij. C. Mo. quod contra petentem possessionem facti: non admittitur exceptio vel appellatio maxime friuola: z sic exceptio ad impediendam quid iuris: nec impedit possessionem facti: totaliter iure translatō que cōsecutue venit ad ius firmū de preterito: z sic agenti ad ipiscē in beneficijs. non ob. exceptio defectus proprietatis iuris. C. t. Mo. quod repulsus ab excipiendo non repellitur ab agendo: quando ab exceptione repellitur: quasi ab inepto modo proponendi: attēto qd petitur: tunc facilius datur actio qd exceptio: quando exceptio nō proportionatur modo proponendi: vel quando exceptio repellitur ex natura iudicij: vel proponentis exceptionem altiorē indagine requirentem. C. t. Mo. notū non esse examinandum. de hoc. xlvij. di. de petro. xxiij. di. qui episcopus. immo videtur testimonium populi si sine examinatione sufficere. xxxij. dist. c. nullus. C. t. Op. dato qd rationabilem causam expresseisset: per hoc non fuisset impedita traditio possessionis: quia rationalis causa appellandi extraiudicialiter non cassat factum ante appellationem: nec suspendit: z consequenter non impedit effectum consecutum possessionis: ad id quod in suspensum remanet de preterito: nam finis appellationis extraiudicialis est impedire in futurum: omnino a futuro dependens: non suspendere preteritum: vel impedire futurum omnino dependens a preterito. s. c. bone. dic si facta confirmatione appellatur extraiudicialiter: tunc si interponuntur de actu confirmationis a preterito: illa vt extraiudicialis non impedit possessionem consecutū ad confirmationem: nec suspendit confirmationem: quia quo ad hunc effectum appellatio extraiudicialis non operatur: cum sit ad causam pnuocatio: operatur cum deuolutionē cognitionis negotij confirmationis ad iudicem appellationis ut alius ab ipso de illo se intrinmit.

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

tere nō possit nisi renuntiet appellationi tacite vel expresse. de elec. c. i. li. vi. ita in quo ad finem impediendi vel suspendendi appellationem extrajudicialis nō operatur nisi ut interponitur a futuro granamine vel instati. s. c. pxi. c. ad audientiam. z. c. cōsultat. j. co. intelligit aut appellatione a cōfirmatione iudicialis scdm naturā cōfirmationis ut si est iudicialis ut qñ sit cū causae cognitione appellatione cōsequit iudicialis si cōfirmatio est extrajudicialis: ut qñ sit sine causae cognitione tunc extrajudicialis intelligitur appellatione sibi. Inno. scdm hoc intelligendo qd hec appellatione fuerit extrajudicialis. dicendū est qd si ne fuerit ex rōnabili cā interposita sine nō impedit possessionis effectus. idē z fortius si appellatione nō interponit a cōfirmatione. Sed neq. possessio tradatur: qñ hec ut extrajudicialis: z interposita mere a granamine futuro nō suspendit: nec suspendere intendit cōfirmationem de pterito: nec etiā impedit traditionē possessionis: ut cōsecutivam ad cōfirmationē de pterito nō suspensam nisi opponeret crimen infamie. j. de accu. accedens. de quo dicit. de can. pos. cū olim. z de dolo. cum olim. idem z fortius si appellatione extrajudicialis interponeretur post tam traditam possessionē: lz postea pbata cā appellationis restitueret fructus interim nō impediret possessionis. C. de rei ven. l. si fundi. C. credi. enic. pig. nō de. l. i. inquantū dixi appellationem extrajudicialē aliquid operari semper intellige quādo est cā legitima expressa in appellatione. ideo si appellās dicit appello ne talis inuestiatur nulla vel nō legitima causa assignata non valet talis appellatione nec suspendit cōfirmationē nec devoluit nec inuestituram impedit. inquantū dixi appellationem extrajudicialē nō impedire futura pcedit qñ illa veniunt cōsecutivae ad actum de pterito non suspensum ut inuestitura ad cōfirmationem. inquantū autē venit nō cōsecutivae ad aliud de pterito semper impedit postea attemptatum cōtra appellationē: illud venit retractandū. s. eo. ad audientiam. de elec. cōsideramus. z. c. cū nobis olim. z hoc tene: licet quidā dicāt appellationē inquantū interponeret ex legitima cā impedit effectū cōfirmationis. s. inuestiturā: z translationē possessionis per. c. bone. j. co. ti. z. c. ut nostrū. lz faciat appellationē si pcesse rit traditio possessionis illā nō impedire: sed solū iustificata appellatione retractari cū fructibus ut dixi. s. si autē appelleret a cōfirmatione iudicialiter qd est qñ cōfirmatio est facta cū causae cognitione: tunc si appellatur absq. legitima cā nō valet appellatione: z nō suspendit inuestituram vel possessionis effectū: sic pōt intelligi hic si interponitur ex legitima cā tunc suspendit effectū cōfirmationis z cōfirmationem: sic impedit inuestiturā z translationē possessionis. unde dicit Inno. qd hec appellatione reprobat: qñ in forma iudicii fuit facta pmissa sibi Inno. ad hoc. j. co. cū cām. sibi Inno. sed verius puto hic appellationem ab actu inuestiturae ne fiat que extrajudicialis est: lz cōfirmatio fuerit iudicialis ut patebit. ibi. z cū vellet etc. Ex his decideretur quid si ordinatore nolente cōferre beneficiū vel canonicatū alii cui certe psonae appelleret per capm ne fiat illi collatio: qñ homicida z irregularis an impediat collatio appellantis canonici: z offeretibus se probare irregularitatem vel homicidiū z si fiat: z detur installatio in choro: z possessio an talia possint retractari: z an illi tanq. canonico sit respondendū: dicit cōcludendo Inno. hic z in. c. cū inter canonicos. de elec. Si queris an agatur de validitate collationis supposito qd causae sint vere collatio erit nulla merito retractada. sed adverte qd nō retractabit eo qd se obtulerit pbaturū: sed cōstituto devotitate causae: obtulerit vel nō se pbaturū retractabitur: vel nulla de cernit electio nā sola obligatio pbationis nō sufficit ad iustificandā appellationē: hic est qd dicit Inno. in. c. cū inter canonicos. de elec. ubi attingit hoc dubiū pstito vero de veritate causae fuerit vel nō oblatio pbatio decernit nulla. ut dicit hic Inno. Si queris an facta talis collatione pen. ap. illa ad quos devoluta est potesta possint eligere: vel cōferre dicit hic qd si electio est nulla in veritate attēta cā ppter quā appellatūz scōa electio supposita veritate cāc. de elec. bone memorie. z. c. auditis. Si autē cā appellatū nō est talis q. reddat electionē nullā sed annullandā si fiat electio ab illis ad quos devoluit pās eligendi illa nō valet prima non cassata. de elec. cōsideramus. ut ibi no. Si queritur an interim debeat ap. pen. impediri effectus tradite possessionis: an illi interim sit respondendū tali stante appellatione. dicit Inno. qd si pen. ap. assignatus est stallus in choro: z locus in capitulo: vel alio modo legitime data est sibi ab epō possessio canonica: tunc defendendū est in possessione sua quousq. constet de appellationis veritate z causari in. c. cū venissent de insti. cogest tamen post qd de eis cōstituerit oia restituere que percepit. j. co. bone memorie. quia tunc primo incipit cōstare: qñ possessio data fuit iniusta. hic dicit vera si assignata est possessio ante q. superior cepit de cā cognoscere: alias epō vel inferior nō poterit dare possessionē dicte pbende: nec tatio nec defendendus esset in tali possessione: lz si data esset possessio post appellationē ante q. inciperet superior cognoscere defendendus esset: qñ plus valet reuocatio q. appellatione. j. eo. ut nostrum: hec pcedunt in appellatione extrajudiciali que nō suspendit collationem que hñ in cōfirmationis effectū. Se. us autē dicit in appellatione iudiciali per illa que dicta sunt. z hoc tene quicquid hic dicat

hosti. qui dicit qd nō videt differentiam inter appellationē iudicialem z extrajudicialem: qñ appellatione in iudicio non operatur nisi de causis appellationis fiat fides nisi forte appellans obtulisset se pbaturū. j. co. interposita. z remittit de accusa. sup. his. z. c. accedens. q. si. z dicit ut ibi no. Sed certa appellatione iudicialis suspēdit pteritā: lz spensa pfirmatione qd illa exequeret app. pen. esset innovare. z si reter illud esset retractandū quicquid dicit Inno. p. que dicit qd si appellatione extrajudiciali pend. q. ex legitima cā ceperint sibi ridere clerici: vel cōcanonico tanq. de mandato epī: lz epō malefaciat interrim sibi facere ridere: tamen nō debent interim absolui pbando qd agitur cā sup statu eius an pulsio teneat: vel nō imo hoc nō ob. app. pen. condēbant ad ridendum sibi sicut cōcanonico: qñ pūio hñ vim nō tantū electionis: sed etiā cōfirmationis z cōfirmatio q. diu leratur obediendū est. viij. q. iij. nōne. xj. q. i. q. res. nō ob. ff. de re iud. l. fundi. s. fundi. q. ibi dicit qd idē admittit ad rem vēdicandā z fructus vel fructus petendā eidē fundo sic nō dñ impugnat statua eius ad petendū qd sibi ut canonico rideat: qñ ibi loquit qñ idem agebat ad vtrūq. hic autē iste canonicus nō petit canonicatū: qñ p pūisionem epī nō hñ sed agitur de hoc cōtra cum: ideo nō pbibet agere ut sibi rideat tanq. canonico fatet tñ Inno. qd illi q. debent ridere de iuribus canonicalibus beneficiis si sciunt veras causas appellationis si ei nō rident. j. e. dilectus. nisi cogant. ut no. j. de sen. ecc. inquisitionis. qñ app. pen. ex tali legitima cā dñ petit executio possessionis: ut alij de iuribus canonicalibus rideant: z opponit appellationem pendere: z docetur de veritate causae appellationis tñ impediendū est effectus cōfirmationis z sicū superiore agat: qñ faciat ei ridere sicut cōcanonico nō cōpellere ridere: qñ ex quo contendit nullitas cōfirmationis: z pūisionis pbata veritate causari appellationis impediret cōfirmationis vel collationis effectus: z sic absolventur illi a quib. petit ut de iuribus canonicalibus rideatur. hec vera si appellatione interponit. Si autē nulla appellatione interponit lz sit sola pdictio vel si pcesit appellatione pfirmationē sine cā: tñ nō ipeditur pfirmationis effectus: ut hic. lz cā subesset q. nō est in appellatione pntia p hñc decre. dicit Jo. an. qd ab iuramento succedit loco iuramenti per quod dicit qd matrone possunt sic ab iuramento dicant veritatē. item qñ iudex pcedit ex officio vult parere iuramento: ut in causa electionis si nō appareat cōtradictor qd curia servat sibi Inno. item qñ sit generalis inquisitio de statu ecclesie. de cens. romana. s. sane. li. vi. Tertio colligit hic Jo. an. aliquas consideratiōes quas dñ habere eligens. Quia primo dñ habere cōsiderationē ut eligat scdm deum Secundo ut eligat secundū iustam cōsciam: qd eligat sibi notūz nō ignotū. de elec. cum terra. de postu. prel. bone. j. co. Q. Quero an hodie possit fieri electio sic restringendo ad duos: dicunt quidā qd nō hodie: qñ esset contra cōciliū: quapropter hosti. z Inno. tenet contra qñ de duobus tantū potest fieri scrutiniū: z cōpromissum: cum nō inveniatur prohibitū. de transla. c. si. ver. sed neq. immo inveniatur cessus. puta si nō sint duo indigni in collegio z tamē potius de suo eligere debent. lxiij. di. nullus z interdū. de certa ecclesia: de consuetu. cū dñ lectus z dicebat hosti. quādo de pluribus saltem duobus vñus pñificat ibi est electio: sed quādo cōmittit vñi pñitiatio in quē pvenit caplm: ille nō pñie eligat sed minister est. adde qd nō de elec. cūz terra. z qd dicit restringi posse ad duos electionē: vñi de volūtatē eligētū: vel scrutari debent: alias est vera prima opi. z idem est de cōpromisso. Q. Quero an iudex qui detulit appellationi illā possunt reuocare. dicunt quidā qd sic: z sic dicunt hic pñisse: qñ epō detulit appellationi z postea examinatis iurib. electi dilationē reuocant: z potuit illam reuocare. secundū Jo. sicut aliam interlocutoriā. j. co. cūz cessante: sicut est appellans potest reuocare. j. q. vi. Si quis libellos: sed hic non credit Jo. de ap. cum appellationibus. li. vi. et inde quod nō de accu. meminimus super verbo de ferre. Q. Quero quid si post appellationem cancellarius habuit possessionem z postea appellatione pronuntiatur iusta. recipiet ne priora beneficia: maxime que sunt alij collata. dicit Inno. qd nō si erat curatus: vel psonatus. de preben. de multa. alias secus. xvi. q. vi. si quis iam translatus. Non ob. propter appellationem possit cassari electio: sic nō habet pacificam possessionem. de accu. super bis. qñ ut dicatur translatus sufficit qd de facto habeat possessionē secundi beneficii pacificāz z si pacificā nō habet de iure. L. auctat ergo ne iuri dubio se exponat qñ per iuris errorem nō releuabitur clericus: maxime prelatus. de tē. or. vel non est: sed nec appellatione poterit prodesset cui nō detulit. s. e. an sit. z. c. pñitutus. nec iudicis autoritas ipsam excusabit. j. cū dilectus. de tem. or. cum dilectus. Si autem non esset appellatū: z intrasset possessionem sue ecclesie: sine quando iurauerit moueretur questio de secunda: sine non priora beneficia non recuperat. cxiij. di. si qui episcopi pñalleg. c. si quis. lxiij. di. placuit. Si autē est pñitatus tantum: z non est possessionem adeptus: tunc retinet priora beneficia. cxiij. di. si qui episcopi. z hoc tenuit hosti. z dicit Jo. an. qd licet dura videatur. tamen ubi ponimus qd in lite non erat probabilis error: satis esset iudiciali: alias probabilis error esset parcendum: qui posset etiam in facto assistere. ad quod de preben. si beneficia. li. vi. ad hoc qd nō de elec. cōmissa. s. j. in. j. gl. li. vi. L. auctat etiā elect. de cuius cōfirmatione

firmatione questio mouet: ne administratio perdat. s. de elec. anari.
 14 tie. li. vi. ¶ Quero quid mouit papa ad repellendos dic qd multa.
 Primo nihil rationabile fuit oppositi. Seco quasi de executioe sen-
 tentie agit: presumptio est contra oppositum. s. ti. i. c. suborta. de resti.
 in inter. scilicet. Tercio qd appellatio nulla. Quarto appellatio in-
 terponebat per minorem parte capli maiore contradicere: minore su-
 stam cam non precedente: vt in c. j. de his que fi. a. ma. par. ca. quo casu
 dicit quidam non sufficere cam subesse nisi exprimat: sic non pot illo ca-
 su quis prosequi appellationem ex ca non expressa. alias sic sed hoc vlti-
 mum non placet: vt in cle. appellati: qd no. i. eo. cum cam. in vlti. glo.
 15 ¶ Quero an quis teneat eligere meliorem: glo. qd sic. alle. iura: dicit
 tamē qd quo ad validitatem electionis sufficit si eligat idoneum: melior
 16 inueniat. alle. iura. et est clara. ¶ Op. qd impotētia sit legitima ca
 repellendi ab electione. legy. dist. archidiaconi. dicit glo. qd impotē-
 tia per se: vt qd senex: vel infirmus: aliquando hec bene sufficit ad
 repellendam electionem. Queda est impotētia diuitiarum vel nobilita-
 tis: an in tali sit hūda ratio. glo. alle. pro et contra. glo. dicit qd ceteris
 paribus haberi potest rō potētie: diuitiarum: vt per eum subleui tur
 ecclesia: sed si non est hinc et inde paritas: qd longe maior est ex alia pte
 bene habet rō diuitiarum et potētie hō. dicit attendenda qualita-
 tem beneficii: situm ipsius: nam dūmodo psona non sint bone pte
 ppter necessitatē: et utilitatē ecclesie: preferat nobilitas: et secularis po-
 tētia scie. de elec. officij. quādoq; scia potētie. e. ti. in causis. qd pte-
 ferendū essent diuitie vtriq; scz potētie et scie: vt si ecclesia esset graua-
 ta ere alieno: qd rōdere non potest voracitati vsurari vbi per diuitem
 soluant. ar. de accu. c. fi. q. h. hocius. ¶ Essantibus cōsiderationib;
 licet predicta gradus adiciant: semper pseruantur: nō ab illo gradu
 17 electionis per minorem et saniorē pte capiti. ¶ Op. qd iustifice-
 tur appellatio ex causa opposita corā iudice ad que: expressa: maxi-
 me si fuit protestatus. ff. de ap. scio. c. de temp. ap. l. per hanc. itez qd
 inde ex officio tales exceptiones debet admittere etiā si pars op-
 ponere non possit. de elec. cū nobis. et c. nihil est. Que sunt opi. Una
 quod iustificetur appellatio ex causa expressa coram iudice ad que:
 postea ad decre. respondetur qd hic nullam proposuit: licet fuerit p-
 testatus de illa proponenda: vt hic ex quo succubuit in vna: aliam
 proponere non potest: quia presumitur calumniatus. tene quod ha-
 bens in hoc. de elec. vt circa. et c. qd. li. vi. et in cle. e. ti. qd. Seda
 opi. qd nō possit appellatio iustificari ex alia ca qd expressa: nec licite
 variare potest nec ecclesia diu vocet. opi. hanc vltimam tenuit Ba-
 ma. et Hof. quod videt verius per lit. ram illam. tunc non expresse.
 18 ¶ Dicit qd non admittitur vt appellans: sed bene vt ex officio iu-
 dex inquirat. s. c. pr. nō ob. qd appellans pot psequi alia cam quā
 expresse: vt in iuribus primo allegatis: et confirmatio censet habere
 vim diffinitiuam: qd illud est verū: quādo cōfirmatio fit in ordine iu-
 diciario: vt libello oblato. et hite cōre. vbi vero he solēnitates non ser-
 uentur: sed fit confirmatio tantum: premissa cognitione summaria
 tunc confirmatio nō pot dici diffinitiuā: sed preceptū vel factum iu-
 dicis: in quo dicit necesse esse causam appellationis exprimi: nec po-
 test aliam prosequi: quam expresse dicit Joan. and. qd dici posset
 quod cum hodie in confirmationibus sit necessaria solēnitās. de-
 cre. vult. de elec. li. vi. quod confirmationes habeant vim diffinitiuā
 rum. ¶ Op. qd si datur actio ad impugnandum electionem: for-
 tius debet dari exceptio. de concessio. preben. post electionem: de iur.
 re iuran. quemadmodum. ff. de regulis iuris. in p. s. cuidam. item
 ob. qd exceptio debet admitti post confirmationem: vt. i. de accu. l. i.
 per his. So. exceptio repellit contra ipsam de calū. pr. sumit vt oppo-
 nitur ad differendum: et refertur ad ius agendi: qd tunc non subest
 causa repellendi actionē: sicut exceptionē: cum actio nil differat: tol-
 leretur tamē hic presumptio fm Anno. per iuramenta per iura que
 alle. glo. ¶ El secūdo exceptio facit: repellit quā actio quoniam oppo-
 nitur exceptio inproportionabiliter et contra quod opponitur: nam
 exceptio ordinatur ad repellendum obiectum iuris: petitio ergo
 possessionis facti: que trahit consequentiam ad ius de preterito: vt
 illi executio non impeditur. ideo contra electum et confirmatum
 non admittitur exceptio nisi opponatur crimē cum infamia: et refer-
 uatur ad ius agendi. i. de accu. accedens. item ratione presumptio-
 nis grauat duriori modo agendi qd in denūtiatione repellitur de
 facili: si nō premonuit. similiter verum est agere ppter penam talio-
 nis: sed excipere potest quilibet criminofus. de exceptio. dilecti filij
 secundum Joā. an. c. super his. respondit glo. dupliciter: quod ex-
 ceptio hic nō admittitur: quia illa ordinatur ad repellendū ab obis-
 nendo: non ab obtento: et ex quo est pfirmatus: nihil iuris hic expe-
 ctabat quod peteret: sed solam possessionem facti ibi petebat: quid
 iuris. scz psecutionem vel ordinē: ibi nondum erat psecutus plene
 ius: hic sic. ideo ob. exceptio: sed hic non: et hec vera: nisi opponatur
 crimē cum infamia: vt in c. accedens: per alia verba. dicit hic Anno. qd
 ideo nō admittatur exceptio: qd est actionis vel intentionis: quo ad
 ius exclusio: ex quo confirmationem est consecutus: et nihil iuris pe-
 tit non est quid cui exceptio pporionet: qd secus est in c. sup. his ar.
 ff. de ex. l. i. nō ob. si dicatur quod petat quid iuris: quia ex quo fuit
 appellatum a cōfirmatione ipsa est suspensa: sic prosequendo appel-

lationem petit cōfirmationem respondet qd non admittit per vias
 exceptionis: qd si vellet obmittere appellationem: et prosequi ex-
 ceptionē statim transiret in rem indi. pfirmatio. Si autem vtrūq; pro-
 sequi vellet: non posset: cum se non cōpatiant: qd fieret puidicium
 pfirmato: qui dicit suam cōfirmationem tenere: et non habere locū
 exceptionem. vel dic qd notorium erat qd appellatio: et dicta causa
 non tenebat: vnde nō potest dici qd in pndenti esset causa appella-
 tionis: vel dic qd cōfirmatio facta extra iudicium: ptegetu alicuius
 appellatiōis sequentis: nō suspenditur et hec vltima est vera: per que
 dicit hic Anno. et l. do. qd nō sunt alij modi agendi ptra electum cōfir-
 matum: qd accusatio vel denūtiatio: nec est modici propter difficul-
 tates accusatiōis quas habet. ff. q. vii. per totum. et q. vii. si quis. et c.
 querendū. Scōs modus faciles penas habet: et cum intentans facile
 repellitur per qd dicit qd grauius pceditur contra cōfirmatū per mo-
 dos notatos. de elec. dudum. inquantū dictum est non posse excipi:
 hoc est verum: nisi aliqd restaret iuris: et illud peteret. vnde si restaret
 consecratio: vel ordinatio: vel aliquid simile: tunc per modum ex-
 ceptionis impedit nec etiā possessionē habeat: de accu. sup. his de cle.
 cum dilecti. hoc temperat verum qd talis est dignitas: vel beneficiū:
 qd requirat ordinē: qd tunc petenti ob. exceptio: alias secus: qd non
 repellitur: licet petat ordinē vel consecrationem: ex quo illa non re-
 quirat beneficiū: qd ex quo admittit: nō solum contra cōfirmationem
 sed etiā contra cōsecrationem. xxi. dist. illud. et d. c. super bis. item
 qd renuntiare videt beneficiū qd habet: ne posset accusari interim pe-
 tendo ordinem: vel cōsecrationē. de cōsec. preben. post electionem. de
 accu. accedens: item qd durior esset aduersarius post consecrationē: et
 promotus difficilior excipere de renun. nisi. g. persone. de tem. or. ex
 tenore. hec vera inquantum petit ordinationem vel consecrationē.
 Si autē illam nō petit: sed illam ita vult remanere non cōfirmatus: si
 est in possessione non videt contra ipsū accusans: vel excipiens: admit-
 tendus: vt hic et palle. concor. Non ob. qd ex quo cōfirmatū est pe-
 tere debet psecutionē ar. de elec. cū in cūctis: et sic ex quo est in mora
 videtur qd contra ipsū excipere possit: ac si peteret: qd nō est in mora
 ex quo pacificā possessionē habuerit: vel per eum steterit quo min⁹
 hiet nec prius cōsecrationē petere potest: debet. de elec. cū in cūctis
 qd dictum. c. de epis. et c. sequē. Recitat alios dicere: qd ex quo cōfir-
 matus est tenetur ad hoc: etiam non adeptā possessionē: qd querēd⁹
 est epātus: et recipiendus: non ppter bonorē vel diuitias: sed ppter
 deum et curā animarū. vii. q. i. sciendum. et c. qui epātus. xl. di. multi.
 ideo restat qd ppter impedimentū possessionis adipiscende: vel vsura-
 patiois facte per aliū: nō debet cōfirmatus dimittere: quin petat cō-
 secrationē: vel in primitiua ecclesia scdm quā celebrabat de proprio nula
 lus fuisse ordinatus. xxi. q. i. per totum. cuz in impetratione ordinis
 pateat excipi: scdm ipsū. ff. ob. hec decre. scdm istos qd hic confir-
 matus ratione dignitatis nō petebat ordinem: nec petere tenebatur
 non placet hoc l. do. qd ppositus habet annexū ordinē pseyterat⁹
 de eta. et qua. ca. j. vnde ei placet qd electus cōfirmatus nō sit in mora
 petendi ordinē: vel cōsecrationem: prius qd habeat pacificā possessio-
 nem. de iur. in. enim esset videre epm sine epātu. nec pot fructū face-
 re si nō potest intrare. et si forte dicatur: cessabit impedimentū respō-
 dent l. do. et forte durabit: et caudē est qd potest contingere de ser. nō
 or. c. j. nō ob. qd opponitur de statu primitiue ecclesie: qd ille mutat⁹
 est: nec incedit apostolicus: sicut Petrus: et sicut variatur tempora:
 sic variantur iura. xxi. di. c. j. vii. di. s. verū. et etiam suo tempore cō-
 querebat Jeronymus qd ecclesia: que persecutiōibus: et martyris
 creuerat: facta erat maior pte et diuitis: sed minor virtutibus. ad
 hoc de his que fi. a. pila. et qd ibi nō. sed dic vt per glo. de elec. com.
 19 missa li. vi. redeo ad glo. in ver. que obmissa: ibi preterea. ¶ Op. qd
 nō possit hic electus lite pendē. recipere dignitatem. lxxi. di. tan-
 tis Daniel de accu. omnipotens. cum si. glo. non soluit illud sed dic
 qd ibi loquitur quando pendet lis contra eum de crimine quo infā-
 matur: et nondum erat promotus: quo casu propter infamiam repel-
 litur: hic in iam promotus: contra quem opponitur exceptio: vt repel-
 latur in possessione facti: non suspensa cōfirmatione.

- 1 Appellari potest si locus partibus nō tutus assignatur.
- 2 A contumacia quis excusatur propter locum nō tutum.
- 3 Citatus ad locum non tutum potest opponere de exceptione loci non tuti.
- 4 Appellationem excludere potest iudex a quo est appellatū per assignationem loci tuti.
- 5 Ad appellationem iustificandā an dicere sufficiat appellanti locū esse non tutum an vero exigatur qd vltra hoc petat sibi assignari locū cum licitum.
- 6 Citato licet nō sit loc⁹ tut⁹ an sufficiat locū tutū esse vt possit mittere procuratores et an requiratur qd locus sit tutus omnibus personis in iudicio produendis licet alias esse possit tutus partibus. nu. 7.

¶ **Ex parte tua** Appellari potest si locus non tu-
 tus partibus assignat: etiā si sit feri-
 ptū appellatiōe remota. h. o. c. cōsultatio et rñio. ¶ **¶** No. qd

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

citatus excusatur a contumacia: propter loci non tutum: ad quem est citatus. **C**irca. q. clausula appellatione. re. nō tollit facultatē appellandi ex causa legitima: et sic clausula tollere videt appellationes frustratorias. sed de hoc dic. vt. j. e. pastoralis. z. c. vt. debet. **C**irca. q. exceptionē loci non tuti posse opponi quotiens quis ad locum non tutum euocatur. et sic hec exceptio: quasi fundata super causa intrabili: et que de nono potest nouiter pluri originari: potest opponi quandoq. et ante litem contestatā. et post. vide Compo. de rescrip. di. lectus filius. j. et quod ibi no. per archi. de offic. dele. statuimus. lib. vi. et specu. de appella. §. restat circa si. ver. et no. et per Pau. in cle. constitutionem. de elec. in verbo computata. et per archidia. ij. q. vij. hō. tamur. et Bu. in. l. adulterius. **C**irca. q. indices ad quibus est appellatum: propter citationem ad locum non tutum possunt excludere appellationem assignando locum tutum: et sic reuocando grauamen. **C**irca. q. Quero an ad iustificandā appellationē sufficiat locum non esse tutum allegare: an exigitur qd. ultra hoc petat locum tutum assignari. Quidam dicunt qd. sufficit opponere locum non esse tutum: nec habet pars petere vt assignetur locus tutus: sed index si vult excludere appellationē habet assignare locum tutum: vt patet ex fine: pro hoc facit verbū libere. quia libere non posset appellare: sed arctaretur excipere. secundū Inno. ad quod de preben. licet. lib. vi. Hostien. dicit qd. ante q. appelletur debet requiri locus tutus. et si denegat locum tutum tunc poterit appellari. adducit stilum curie: quo dicitur qd. diligenter et humiliter requisitus locum tutum assignare denegauit et. nostram audientiam appellauit: et hoc tenet archidia. de sen. ex. com. venerabilibus. li. vi. in verbo probauit. et ibi dicit esse casum. quidam vt bona. dicunt opi. Inno. verum si index scit locum non tutum. opi. Hosti. si ignorat Joan. an. opi. Innocen. placet: quia grauamē re ipsa etiam non existente iudicis: vt quando ignorat se grauare: iustificat appellationē. §. eo. causam. de testi. dilecto. de excep. significauerunt. Si queritur an habeant excipere locum non tutum: probare etiam locum non tutum coram iudice a quo. Host. dicit quod sic: ponens pro regula qd. si grauamen non contingit personam iudicis: debet probare coram iudice a quo: vt si opponitur exceptio loci non tuti: et qd. difficultas est accedendi ad locum si grauamen cōtingat personam iudicis tunc proponitur coram eo: sed probabitur coram superiore: hoc tenet archi. cxxij. q. ij. sine de coniug. si. nisi notum sit locum non esse tutum: quia tunc non arctatur probare: et idē dicit. ij. q. ix. hortamur: tu dic qd. indistincte nō arctatur probare coram iudice a quo: sed coram iudice ad quem quia coram illo debet iustificari appellatio puto tamē qd. si index est paratus admittere probationem: qd. cū ad hoc nō cōcludatur grauamē: qd. ex hoc apparet: quia vult discutere exceptionem: qd. non concluderetur grauamen. Ideo si index vult admittere: oportet qd. probet: et si a probatione repellat vel eo qd. probare se offert repelleretur ex hoc solo iustificata esset appellatio. j. eo. interposita: alias semper oportet qd. coram iudice ad quem saltem probetur veritas exceptionis hec vera si potest probare saltem per procuratorem si nō potest propter hoc quia locus non est cuius satis puto sufficere qd. corā iudice ad quem. de sen. ex. venerabilibus. §. secus. lib. vi. Si queritur an arctetur ad opponendā exceptionem de loco nō tuto an sufficiat apparere si locus nō est tutus? Jo. mo. dicit quod si appelletur propter locum non tutum: vel q. trahitur ultra duas dietas cancellaria dat literas absq. proponere exceptionis: et hoc dicit. de app. cōcertationi. lib. vi. Sed dicit Joan. and. quod hic satis est absurdum: quia index afferenti locum non esse tutum non debet credere: et si verum esset quod valeret appellatio: non arctaretur ad probandum coram iudice ad quem. j. eo. si a iudice libro sexto. et sic sine aliqua causa abdicatur iurisdictio: per que dicit quod sicut a grauamine: quo excipitur testis criminofus: vel instrumentum falsum: non appello: nisi opponatur exceptio. Ita nec hic: nec contrarium voluit Innocen. Item quia sicut est necesse de suspicionē iudicis excipere ita de suspicionē loci. j. eo. cum specia. li. §. eo. nonit. Si tamē suspitio esset notoria: citatio nō arctat vt in cle. pastoralis. ver. pifana. non tamen est necesse qd. exprimat causam. scilicet vt dicat quare locus non est sibi tutus vt no. Innoc. de oper. no. nun. c. si. sufficit enim dicere appello: quia locus non est tutus. puto quod citatio eo quod arctat ad eundem vel mittendum ad locum non tutum quod ab illa que minus habet sententia vt not. de dila. preterea vt in iusta possit appellari expressa causa: q. locus non est tutus quia eo ipso grauatur: et maxime quando locus non est tutus: nec citatio: nec procuratori. Non ob. infra que dicunt exceptio nem debere preponi. quia illa loquuntur quando grauamen surgit ex processu iudicis: vt quia pretenditur defectus iurisdictio nis: vel alia causa: per quam nō debet procedi: vel sic procedi: quia processus tunc immediate grauatur: non citatio. Ideo oportet qd. op

ponatur: sed hec citatio arctans ad veniendum: vbi non potest accedere tute: grauatur. Ideo ab illa debet appellari: hoc tenet Pau. in cle. quia contingit: de reli. do. concludēs quod vbi preceptū ex se grauatur: non expectatur alia exceptionis: propositio: et reiectio: vt est hic quando assignetur locus non tutus. Sed si preceptum non grauatur: sed sola reiectio exceptionis: tunc attendit qd. dicitur: alias qd. oportet preponere exceptionem: etiam si sit notoria: quia non excusat a propositione: et si non admittit credens bene agere: licet non grauatur ex mente: quia grauatur resista est appellatio: licet non iustificata: nisi offeratur probatio. j. eo. interposita: vnde postea coram iudice ad quem: oportet quod locus probetur non tutus: alias oportet preponere exceptionem: si interlocutoria grauaret: quod est falsum contra id quod no. de ope. no. nun. significanti: et no. de testi. significauerunt: fm Pau. **C**irca. q. Quero an sufficiat locum esse tutum: vt possit mittere procuratorem: licet non sit tutus ipse principali. Inno. dicit qd. locus debet esse tutus: ita quod possit suos procuratores mittere: vt locus debet esse tutus: ita quod possit suos procuratores mittere: vt locus dicatur tutus: et mittere tenetur: fm Inno. dicit Inno. quod de suis ideo est dictum: quia cum regulariter possit quis procuratorem constituit. ff. de procu. l. j. dato quod ipse possit venire securus: vt quia magnus homo: et cum magna comitina incedit: procuratores tamē sui: qui non ducunt tantam societatem: non possent ire secures: locus esset appellationi. Ita iudices talem locum assignant: ad quem etiā procuratores possunt ire: stare: vel adimeretur facultas constituendi procuratorem: vel econuerso si procurator possit ire secures: domi nus non: dummodo causa sit grauis: quia in persona sua vult professi: locus est appellationi: cum in clerici causa nō arctetur constitue re procuratorem: de procurato. c. querela. **C**irca. q. Opp. quod non sufficiat locum esse tutum partibus: nisi sit testibus: et alijs in iudicio producendum. ij. q. ix. hortamur. cxxij. q. ij. sine de coniug. gl. fatetur. Idē dicit si locus nō est honestus alteri parti. l. si cū dies. §. arbiter. ff. de arbi. gl. ponit alios modos de rescrip. nōnulli hodie de rescrip. statuti. lib. vi. et ibi neminem: dicit vt ibi: et dixi. §. de iudi. c. si. signa tū gl. vltima colligit notabile.

- 1 **A**ppellat licite reus si non audiatur excipiens procuratorem actoris non habere sufficiens mandatum.
- 2 Procuratoris constitutio probatur per literas proprias constitutivas cum suo sigillo autentico.
- 3 Sigillum determinatum ad certos actus non probat quo ad alios ad quos non est determinatum.
- 4 Littere defectuum non valent nisi faciant de primis mentionem.
- 5 Libello seu rescripto vbi plures cause simul accumulatur quarum quilibet distributue cōcludit intentum libellantis sufficit alterum probari.
- 6 Ad appellans iustificationem quomodo sufficit legitimā exceptio nem oppositam et propter nō admissam fuisse appellatum licet aliter veritas exceptionis non probetur. nu. 7.
- 8 Excipere et defendere quō quis potest licet sit repulsus ab agendo.
- 9 Probatio quomodo colligitur quandoq. signis.
- 10 Procurator quomodo ad agendum cōstitui debeat vt dicatur legitime a solo capitulo constitutus etiam sine prelati consensu: et quomodo constituatur minori agere volenti contra curatorem.

Significauit. Licet appellat reus: si nō auditur excipiens procuratorem actoris nō habere sufficiens mandatum: vel per alias literas conuentū: de quib. nō sit mētio. in secundis. b. o. Pars prima ponit querelam appellantis. Secunda dat indices appellationis. ibi. quo circa. **C**irca. q. primo qd. constitutio procuratoris probatur per literas proprias constitutivas cum suo sigillo autentico: de quo de proba. post cessionē. **C**irca. q. ij. qd. sigillum determinatum ad certos actus nō probat: quo ad alios ad quos non est determinatum sigillum: nec scripture probat autoritatē vel illam publicam facit. **C**irca. q. capitulū respectu diuersorum actuum posse habere diuersa sigilla: et sigillū proportionatū vni nō operari effectum suum quo ad actum alteri sigillo proportionabilem. **C**irca. q. constitutū a capitulo ad agendū appellari actorē: si nō est vis in noie: de procura. petitio. **C**irca. q. ij. qd. littere scōe nō faciētes mētionē de primis: maxime per quas reus fuit citatus: non valent. **C**irca. q. vbi plures cause accumulatur in rescripto et appellatione: quarū quilibet distributue cōcludit appellantis intentū sufficit alterū probari. **C**irca. q. ad iustificationem appellationis sufficere legitimā exceptionē oppositā esse et propter illā nō admissam appellatū: licet aliter nō probet veritas exceptionis de quo dic. vt. j. e. interposita. **C**irca. q. nō sufficiat probare ppter exceptiones nō admissas appellatū. de app. interposita et j. e. vt debet: q. debet esse vere et pbari. dicit Inno. fatēdū ē contra. et subaudit ob dictas causas allegatas et postea veras pbatas vel alteras eay. Iusta em ea licet falsa appellatio expressa nō releuat appellantem nisi cū excipies illam se obtulit probatū fm Inno. de quo. j. e. interposita. **C**irca. q. Quero an cū tali sigillo admittatur ad citationem

tionem: ad impetrandū. dicit qđ licet nō admittat ad agēdū: admittit tēre ad impetrandū: qđ tradit dicit: qđ ad illū actum facilius quis admittitur: de quo de iud. c. i. ad si. mag. glo. ver. quādoq; est. C. glo. j. declarat litterā: declarat duplicē cām. C. f. glo. bene vltimā positio nē ad id qđ sit quotidiē: qđ pro hñda fide alicuius aliqñ admittitur sigillū: alias signū: qđ aliqñ mittit anulū domesticis: vel cultellū: vel similia: qđ bec est sufficiens pbatio: vt ex cūfē tradēs: eo qđ signū notabile admittit: sicut et portatio sigilli facit hñc adhibere nuntio: vt citare valeat: qđ procedit qñ si p̄fueit deſtinatus vt credat nuntio: talia interſignia deſtinare: qđ bene nō. attēdere tamē qualitatē personarū apporatiū: an verifimiliter ſubtrahere potuiſſent ſignū. C. de liti. li. tol. et nō. s. vt lite pen. eccleſia. inquātū littera: et glo. dicit nō credi ſigillo ad alios actus deſtinatos: hoc verum: et hoc tamē non colligitur quā ſigillo alieno quis poſſit ſigillare: dū tamē ſit notus. C. de teſta. ſi vnus: magis ſi ſigillans aliud ſigillū nō habet: ſcōm Jmno. Jdez ſi haberet ſcōm Hoffe. ſed nō pro tunc promptū: vel ad manus. Et dicit non ſolū in priuatis hoc locum habere. et decre. iſta non loquitur: de alieno ſed ad certum vſum de hoc remittit Doſti. 10 ſupra titulo primo. cum inter nos. C. f. Oppo. qđ aliud poterit op̄ poni contra procuratorem qđ ſuit conſtitutus a capitulo: ſine autoritate prelati. de iudi. cauſam cum capitulo nō agat vel cōueniatur abſq; autoritate prelati ſicut et prelati debet hñc cenſur capitulo de procura. c. j. de iudi. cauſaz. glo. ſateatur. Sed tu dicit: vt de reſcrip. edo ceri: hoc procedit qñ capitulū agit p̄tra tertiu: vel cōueniatur. Sed ſi capitulū agat p̄tra prelatū ſuū: vel cōueniat ab ipſo. glo. dicit qđ dabitur capitulo actor ad litē autoritate iudicis ad inſtar minoris: qui ſi vult litigare p̄tra ſuū curatōrē dabit iudex. minori actorē. inſti. de auſ. tu. s. vlti. nam eccleſia egparat minori: et capitulū dicit eccleſia. de teſta. requiſiti: et c. relati: capitulū equiparatur minori: et ſic pōt: intelligi hic: qđ tunc nō habet actorē in facto p̄prio: et p̄tra ſe: nā hic agebatur p̄tra archiepiſcopum: et p̄tra rectorē hoſpitalis: qui per archiepiſcopum fuerat inſtitutus: qui dicebat ordinationē ad ſe ſpectare: capitulū vero dicebat cōtrariū. C. glo. pro practica p̄ſtituendi procuratōrē: qñ litigat cū prelati: vide glo. de reſcrip. edocerit: vide de offi. ordi. irrefragabili vbi ponit practica quādo litigat in criminali.

- 1 Libello debet declarari res petita: alias ſi non declaratur res petente licite appellatur et qualiter declarabitur. nu. 3.
- 2 Appellatio iudicialis aliquando appellatur pronocatio.

Significantibus. Licite appellat re qui nō audiat petens. declarari rem in libello petitam. diuidit: vt progi. ſ. ſcōa ibi. qñ circa. Notabilia ſunt clara. C. f. glo. qđ iudicialis appellatio aliquando improprie appellat pronocatio. s. eo. tranſit. 3 C. Quero qualiter debet declarari terra que petis: dicit qđ digito vt cōſtitia vel alias certas circūlocutiones. ſi ſi cer. pet. l. certū. s. de teſt. licet. ſi. ver. perſonas. glo. colligit ſup incidēti vel emergenti pñciā dum: et dicit potius hanc emergentem. de quo de or. cog. c. j.

- 1 Index a quo nō poteſt ſtatuerē terminū ad finiendum appellationē qđ ſi fecerit terminus intelligit assignatus ad ſe pñciā. nu. 11.
- 2 Index poteſt reſcari tanq̄ ſuſpectus quādo aliquis de familia ſua eſt aduocatus alterius partis idē ſi faueat alteri parti. nu. 5.
- 3 Ad appellationē finiendāz nō ſtatuit terminum iudex a quo licet alias poſſit ad proſequendum. nu. 11.
- 4 Impedimentū iudicis ipſo iure abſq; reſtitutione impedit curſuz fatalis.
- 5 Stilis curie ſemper debet attendi et per iudicem ſeruari.
- 6 Appellationis impetratio que debeat in ſe expreſſa continere.
- 7 Appellanti an indiſtincte non concurrat tempus fataliūz poſt impedimentum iudicis.
- 8 Proceres qui dicantur.
- 9 Index an reſcari poſſit ex eo qđ pars altera vel eius aduocatus eſt cōmenſalis ipſius iudicis.
- 10 Terminum iuris ad proſequendum appellationes an iudex p̄uenire poſſit.
- 11 Notorium dicitur omne quod ex actis cōſtat.

Insinuatione. Index a quo appellatū eſt nō pōt ſtatuerē terminum ad finiendam appellationē qđ ſi fecerit terminus ad ſe pñciā intelligit ſtatutus. h. v. Primo ponit querelam appellati: intermittens pro ipſius inſtitia quādoz clauſulam ibi. licet. Secūdo dat iudicē ibi. Q. C. f. glo. ar. qđ pōt reſcari iudex tanq̄ ſuſpectus qñ aliquis de familia ſua eſt aduocatus alterius partis: idē videt de cōſanguineo. C. f. glo. h. iudicē a quo nō poſſe ſtatuerē terminūz ad finiendam appellationem qđ hoc eſſet impoſuere legē ſuperiori. C. f. glo. iij. qđ impedimentū iudicis ipſo iure abſq; reſtitutione impedit curſuz fatalis: de quo. s. eo. ti. ex rōne. C. glo. qđ licet terminus ad finiendū ſtatutus a iudice a quo nō valeat ad finiēdum valet vt poteſt. ſ. vt terminus ad principiandū. Jō nō valet impetratio appellantis ante terminum non facta mentione de termino. C. f. glo. cauſam ex qua colligit cā legitima reſcandi ad inſtām dum iudicis arbitrium: qñ nimium fauet alteri parti. Ad hoc de iudi. c. cauſam: vt lite nō conte. accedens. C. f. glo. morem itilum curie attendendum: de p̄ſi. literis. s. ti. j. in cauſis: cū ſi. C. f. Quero qđ ſuit principaliter exp̄rimenda in impetratione ſuper appellationē: dicit qđ exp̄rimendus eſt actor: reus: res petita et indez corā quo petitur: iudicis qualitas: que cōſiderāda eſt: magis hoc cauſa: qñ ſuper appellatione impetr. ſ. de excep. dilecti: et c. progimo s. Jōſt. ſim quē ſi appellans ſimpliciter exp̄rimat: qđ corā ep̄o: p̄ſumit qđ ille p̄cedebat autoritate ordinaria. s. de offi. or. licet. de excep. ſignificauerunt: ſicut p̄poſita ſimpliciter actiōe p̄ſumit p̄poſita directa. ſ. de peti. heredi. l. nec vllā. s. ſi quis ſciens: ſm Jō. an. C. Opp. qđ nō videtur fauere camerario appellati immo non fauere ſi decurtabat tempus appellationis proſequēde. dicit Doſti. qđ fauebat in hoc: qđ camerarius erat reus: et tēq; ſtatebat terminūz dicebat ſe nō audiri partes: niſi reſiſſent in termino: vel ſm Abb. ſciebat indez qđ magnos habebat inimicos in curia: per quos cito poterat exp̄diri: quos nō habebat altera pars: in hoc fauebat camerarius: vt iudices remotos impetraret: ſic aduerſari: qui prius forte litigabat in loco domicilij: fatigati compelluntur cedere: vel componere. s. de reſcrip. nōnulli. In cuius rei ſignum eſt quia impetrando p̄uenit: vel videbatur fauere: ſed non fauebat: multa enim videntur que nō ſunt: ſm Doſti. C. f. Quero an indiſtincte non currat tēpus poſt impedimentum iudicis. Quidam dicunt: vt Doſt. hic: hoc procedere quando appellans notam facit principi appellationem: alias ſecus. Alij dicūt idē ſi nō faciat notū: qđ imputandūz eſt victori: qui non notificauit: qđ Jā. Bal. admittit. Primo p̄z vbi poteſt appellator notificare: nō qđ in iudicis cognitionum imperialiū nulla deſatur dilatio. C. de dila. a nobis: qđ illa loquitur in cauſis plene relatis: in quibz nihil reſtat: niſi ſuam proferre: et qđ de illa indez dubitat Jdeo de illa reſert p̄pter id corā p̄cipe nō dat dilatio hic: qñ deuoluitur cognitio appellationis. C. f. Quero qui dicant proceres: dicit qđ trabes p̄cedētes vltra murū. Inde dicti ſunt proceres bi nō biles officiales p̄cedētes: et alios p̄cedētes. C. f. Quero an ſi ſufficiens cauſa reſcandi: qđ alteri partis aduocatus eſt cōmenſalis iudicis. dicit gloſſ. quod quidam dicunt quod ſi: ſed non placet glo. licet ſateat qđ ſi altera pars ſit cōmenſalis: vel familiaris iudicis qđ pōt reſcari. Primo tenet Jō. iij. q. v. accuſatores. j. c. glo. Jmno. t3 gl. Jō. an. remittit: ad c. j. hic allegatū: vltima gl. credo qđ pōt reſcari: ſi p̄pter hanc cōmenſationē: et qđ ille ſit aduocatus qui eſt cōmenſalis iudicis: indez nimium fauet: vt lite conte. accedens: et c. de iudi. cauſam: et dixi. s. e. poſtremo. C. f. Opp. ſi nō valet ſtatutio termini ad finiendū: remanet ſolus terminus iuris: terminus autem iuris pōt p̄ueniri: immo neceſſario p̄uenit: cū ſit ad finiendum. ſ. e. oblate: dummodū nimium nō p̄currat. Sol. vnus eſt intellectus qđ hic loquitur de termino iuris: et qñ hic nimium p̄currat: ita qđ aduerſarium ſupplāuit: et hunc ſequit Jmno. qđ debet expectare vſq; ad finem anni. ſ. e. oblate: et qñ nimis p̄uenit aduerſariū: de p̄uentione mentione nō facta. Jō nō valet reſcriptū qđ tenet etiā Doſti. et expōnitur verbū interim. i. appellatione pen. et ſic nō valet terminus hominis: nec artabat partes. de elec. bonez: ſic nō erat neceſſe de illo ſieri mentionē: ac ſi ſtatutus nō fuiſſet ar. de execu. tu. l. nulla. ff. qui ſatis da. co. l. quorēs. de reſcrip. ex parte. s. de trāſa. c. ij. nō placet hic intellectus Jō. an. qđ hic loquitur de p̄uentione appellationis: qui pōt ſtatim p̄uenire terminū iuris: procederet ſi loqueremur hic de p̄uentione appellationis. Jdeo glo. tenet qđ hic terminus ſtatutus ad finiendum: licet nō valeat ad finiendum: valet ad proſequendum. j. inchoandum proſequi: vt ex quo pactum eſt in cauſa efficienti: ſi non valet quod ago: valet vt poteſt: ſi non valet terminus hominis ad finiendum: valet ad inchoandum: quo cauſa non valet impetratio ante terminum: non facta mentione de termino: ſue per appellante: ſue per appellatum: ſic patet quod ſi non valet vt ago: valet vt poteſt: quando petatur in cauſa efficienti: vel materia: qđ not. Non poteſt ergo iudex ſtatuerē terminum ad finiendum. dicit quādoq; ſtatuitur terminus ad ſe p̄ſentandum iudici: et hunc poteſt ſtatuerē indez a quo: tunc non ſufficit inchoare proſequi. j. terminum: nec iter arripere: nec alia p̄ambula facere: niſi ſe in termino p̄ſentauerit: ſi potuit habere p̄ſentiam domini pape: alias ſic p̄teſtatio in valuis palatiū: vt eſt moris: et quomodo ſe debeat p̄ſentare ponit Jō. an. in nouella: in c. quamuis in verſi. ſedis apoſtolice. lib. vi. ſufficit tamen quod p̄ſentet iudici: abſq; hoc quod alias perſequatur. Et hoc tenet domini de rota ſua conclu. c. lxx. quādoq; ſtatuit terminus ad iter arripiendū: et ſufficit qđ iter arripuit. j. terminū: et hūc poteſt ſtatuerē iudex. qñ ſtatuitur terminus ad proſequendum: et ad hoc ſtatuerē poteſt iudex: et intelligitur. j. ad inchoandum proſequi: tunc dicunt domini de rota loco p̄alle. et Spe. in ti. de appel. s. nunc breuiter. ver. item qđ ſi pars ſufficit appellanti iter arripere. j. terminum. al. de re iud. cū cauſam. de elec. ſtatuiſmus: qđ cum ſit ad proſequendum: ſufficit dūtaxat inchoare: vel incipere vltima die qđ

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

dicunt ver: quando terminus statuitur per hominē extra curiā: secus si in curia: quia ibi requiritur maior diligentia in prosequendo quod nedum vadat: vel iter arripiat versus cancellariam: vel locum eius tenentem accedat: alioquin de hoc protestetur: et presentet commissio nem signandam: et recipiet super hoc publicū instrumentū: que si. i. terminus signata vel presentata nō fuerit: non sibi nocebit: quia per me nō stat. de eo qui mit. in posses. c. ij. ad hoc. c. meminimus. s. c. ad hoc. quod no. archidia. ne se. vacan. c. j. lib. vj. in verbo mora. Idez quo ad primum tenet Frederi. suo consil. c. ij. vbi dicit qd sufficiat qd compareat corā auditore deputato super impetratōe: sicut est audi torz contradictoriarū: q habet ordinariā et facit quo ad hoc idē auditō riū cū papa: vt dicunt Hoff. et Huil. in spe. de offi. or. in prin. et Joan. and. in cle. auditor. de rescrip. ex quo cā nō est in curia. alit. dictū Ber. s. eo. cum sit. Huil. in spe. co. ti. s. nūc breuiter. ver. itē pone. Itē suffi cit qd. i. terminū porrigat in curia pro commissioe obtinēdo: etia si post qd hoc fecit sit statutus terminus ad prosequendū dato qd cōfusus de prima pductione: post terminū nouiter statutū: aliud nō fecerit: hoc tenet domini de rota sua cōclu. eccij. q. si debitor soluat ante ter minū: videf liberatus. Itē q. stati pōt psequi. i. co. oblate. et hoc nō datis aplis: qn pstantit cedulā collectorz videbat cōtra. q. apli sunt pars appellationis. de app. cordi. z. c. ab eo. li. vj. adeo qd si petitum debite nō fuerit nō reputabit appellatū. vt. d. c. ab eo. ti. cle. quānis vnde eis petitis ante qd darent nihil potuit fieri per appellatē: quia officiū pendēte timore acquiescit. de app. significāte. Si nō sunt pe titi: nō reputatur appellatum. ergo super eo qd non erat non pote rat aliquid prosequi. de despon. impu. ad dissoluendū vbi psequitur alio rōnes. Sz primū mihi plz qn statuit terminus ad prosequendū: et ad faciendū fidē de psecutione: dicit domini de rota sua cōclu. eccij. qd sufficit iter arripere ad psequendū: licet super illa nō impetrat rescrip. j. eundē terminū quo iter arripit fecit diligētia in psequendo qz debu it pare sarcinulas ad viā et ad causaz: qd si. j. pōtū terminū effectua liter aliter nō psequat: nō est sibi imputandū: vt no. de elec. statuim. z. c. cupientes. de elec. lib. vj. z. l3 iudicē nō certificauerit infra aliū ter minū: de hmo psecutione. l3 iudex possit postea psequi sententiā vt. s. eo. personas. z. c. cum sit. z. c. ex ratione. c. reprehensibilis: tū ppter hoc nō cēset appellatio deserta: dūmō postea eam prosequat: et si op ponit cassabit snia: et eius executio. de elec. qualiter. de iure iur. veni entes. de re iudi. p. pastoralis. in cle. Frede. suo cōs. xvj. videf velle tu dicem nō posse statuere terminū ad faciendū fidē de psecutione: qz hoc sibi nō repitit a iure cōcessu: p hanc deere. dato qd possit. dicit qd ra lis terminus nō videf statutus ad finē deserende appellationis. sed executiois faciēde: vel nō faciēde: vbi est certificatus de psecutione: ad finē vt possit sine pena exequi: si nō cōstat ei de psecutione. i. ter minū: si tamē fiat psecutio pdebet ex euentu appellationis: qz nō ex hoc deserta est appellatio: sic cōcordat cū dominis de rota: nā non est nouū qd iudex cognoscat: an iudex sit appellatōe. i. terminū prosecutus vt no. de app. cōstitutus: p Inno. z. digi. eo. ti. sepe. Si q. ris an possit statuere terminū ad finiedū. dicit qd iudex a qua nō pōt vt hic: per illā rationē quā assignat teg. bene hoc pōt iudex ad quem: quonā in hoc pōt plus: vt no. spe. in ti. de app. s. nunc breuiter. ver. quid si daf. Inquantū dicit iudicē a quo nō posse statuere terminū ad finiedū: hoc limitat archidia. nisi in causis celeritate desiderantibz vt ipse no. ij. q. vj. in summa. Sed hoc potest facere iudex ad quē. i. e. oblate. Quero quid habent facere isti vltimi iudices: dicit glo. q. si eis cōfiterit statutū terminū et illum puenisse: nō facta mentider de termino audient causam alioquin facient remissionē ad primos iudices. Non ob. qd nō debuit propriam causam committere: sed re mittere istū impetrantem ad priores iudices: vt cognoscat de iuribz rescripti. de rescrip. super bis. j. co. interposita qz sedz Inno. hoc fuit de speciali gra: vel iure mero qn litere impetrant ante tēpus appella tionis preficū quia notoriū ex actis: que iudex parte absente potest prospicere et ex eis pcedere sicut ei videbit iustum. C. f. Mo. qd omne ex actis cōfās dī notoriū: ad qd. de sen. ex. venerabilibz. s. secus. gl. de accu. euidentia. de testi. p tuas. de postu. prela. bone: et de p. sue. cum dilectus. per doc.

- 1 Appellatio extra iudicium ad papam ex causis verisimilibus ne in sua possessione molestetur si postea spoliatur restituit in statu quo erat tpe quo appellauit. nu. 10.
- 2 Ecclesie vacantis custodia pertinet ad superiorē iure cōmuni. nu. 13.
- 3 Appellatio pluries vociferatur qn habetur pro vna et quando est pluries interposita. nu. 8.
- 4 Archidiaconi quomodo habent custodiam ecclesiarū vacantū in diocesi alio iure q iure cōmuni. nu. 13.
- 5 Subiectio vel quasi determinata quomodo non arguitur ex presta tione census aut pensionis vel procuracionis annalis. nu. 14.
- 6 Appellatio extrajudicialis qualis esse debeat et in quo differat a iudiciali. nu. 16.
- 7 Fructus medio tempore percepti sicut veniunt in interdicto pos sesso: ita et veniunt via attentati.

- 8 Sententia lata super possessio vel in via attentati non obstat a se re volenti petitorio.
- 9 Appellatio generaliter emissa vt valeat que requirantur. nu. 16.
- 10 Am qm liceat qnq vi repellere.
- 11 Ecclesiam vacantem ingredi nō licet archidiacono sine licentia prela ti vel clerici sui noie possidentis.
- 12 Solutio pensionis vel debiti aut testes quomodo nō arguit domi nium rei vel possessionem.
- 13 Attentati via quomodo possit agi in causa appellatiōis extra tertiu possessorem licet alias nō possit agi possessorem.
- 14 Appellari an liceat ex causis verisimilibus licet alias requiratur qd appellatio contineat in se causam expressam.

One memorie. Quia extra iudicium ex verisimilibz causis appel lat ad papam: ne in sua possessione molestetur: si postea spo liatur restituitur in statu quo erat tēpore quo appellauit. Prima pars ponit allegationes appellatis. Secda appellati. ibi. p curatoz. In tertia pronūtiat. ibi. p. iudicis. C. f. Mo. i. custodia eccle sie vacantis pertinere ad ecclesiā superiorē: habentē ecclesiā vacantem vt subiectā. C. f. Mo. h. que posse apprehendere possessionē p se et aliū: C. f. Mo. iij. qd valet appellatio pluries vociferata: et habetur pro vna appellatione tantū: qn simul est pluries interposita. C. f. Mo. iij. qd v3 appellatio extrajudicialis: vbi qd ex verisimilibz timet in posses sione molestari. Et no. qd secuta molestatione presumit eū habuisse iustam causam timēdi: qz ex his que secuta sunt presumit circa prete rita. s. de elec. officiū. C. f. Mo. ar. qd archidiaconi de iure habent cus todiam vacantū ecclesiarū in diocesi. C. f. Mo. qd cōsuetudo genera lis disponens qd ius roborat ius: et potest cū iure allegari. C. f. Mo. qd ex pfectione procuracionis: vel census: aut pensionis: nō argui tur determinata subiectio: nec illius quasi subiectio. C. f. Mo. practica retractandi attentata circa possessionem appellatione extrajudicia li pendēte. Et no. qualis d3 esse appellatio extrajudicialis: vt sit in sta: qz exigit qd alleget causas verisimiles: et pbabiles: in appellatiōe et postea subsequat actū grauamē. C. f. Mo. qd sicut in interdicto pos sesso: veniūt fructus medio tēpore percepti: ita veniūt fructus in via attentati. C. f. Mo. qd snia lata in possessio: vel in via attentati: nō ob. agere volēt petitorio: vel disceptare super ppetate. C. f. Mo. qd appellatiōe extrajudiciali iustificata: retractatur attentata: non solū a tēpore grauaminis: sed etiā a tēpore appellationis interfecte sic iustificat appellatio et retro quo ad fructus nō solum quo ad tem pus iustificat appellatiōis. C. f. Mo. qd sicut agenti possessio non ob. exceptio proprietatis: sed reuocatur et reseruat: sic et agenti per viā attentati: quoniam videt qd nō admittatur exceptio notoria. C. f. Mo. qd nō valeat appellatio totiens iterata: qz si prima fuit in sta causa ad papaz deuoluta. Secunda ergo superflua arg. ff. de no. oper. nū. l. cū procurator. ff. de verbo. ob. l. qui bis: l. qui dare. Sol. dicit Jo. an. qd ad maiore exaggerationē et cordis abundantia ptu lit pluries verbū appello: sed fuit quo ad vitā cōmunē vnica appel latio. xxij. q. i. lotharius: fm Hoff. dicit Abb. qd hoc posset esse vti le ppter appellatiōis psequēde: qz posset inchoari a tēpore secūde et esset longius tps: et sic sentit qd nō sit vna: sed sint plures: qn diuerso tēpore interponit a grauamine: qd timef. Idē dicit qd proficere pos set. Si pria nō fuisset debito mō facta. Et scda sic: qz geminatio ap pellationis nō inducit recessum a pria vt dī. j. c. dilecto. Simile qd dī xi. s. e. qua fronte: et de resti. spo. olim. iij. qd no. j. e. si iustus in gl. Si mile dicit vt dicā. in d. c. dilectus. C. f. Mo. qd nō valeat appellatio gñalis respectu personarū. s. e. c. h. z. c. cōsultus. dicit qd licet sit magna et generalis quo ad molestatiōes: est tñ spālis quo ad ecclesiā: de qua agit: fm Inno. l. dicit qd cōtraria loquunt. de appellatiōe iudic alia: ista nō posset in iudicio valere: tū: qz generalis et incerta: vt in preall. iuribz: tū qz a futuro grauamine. j. co. cū causam. s. fi. z. c. dile cto: ad si. extrajudicium nō valet appellatio a futuro grauamine: vt bicz. j. e. dilectus. c. dilecto: ad si. Idē in hac exigit grauamē reale. ibi sufficit grauamen solo verbo: vel appellatio generalis non valet. j. eo. z. Spe. sed extrajudicialis valet: qz habet spēm specifiū grauamī nis: et respectu grauaminis: et respectu persone. C. f. Mo. quod ius congrue fuerit respōsum ad petita abbatis per procuratorem archi dia. quia abbas petebat se restitui: sic se restituebat ad possessiōis respōsum autem ibi est de proprietate: dum dicitur quod de cōsue tudine: et de iure hoc spectabat ad archidia. Solu. dicit Inno. quod procurator male respondit: quia respōsio sua est de proprietate: que licet ad archidiaconum pertineat: non tamē impedit: nec impedire potest restitutionem abbatis spoliati: qui petit restitui in statu in quo erat quando appellauit. Remittit Hoff. de or. cog. c. h. vel dic qd respōdebat ad propositum: qz per hoc ostendere intendebat non appellatum ex verisimilibz causis. C. f. Mo. quod allegatio archi dia. fuit legitima: si enim in illa ecclesia erat vsus custodiā: et cōtinua bat suam possessionem: et sic grauabat. de resti. spo. cum venissent. dī cit Inno. quod archi. hoc non probauit: et dato quod probasset nō sufficeret: qz non probat se possedisse tēpore illo: quo abbas intrauit possessionē

possessione ecclesie: qz tunc forte licuisset archidiacono vi vi repelle-
 22 re. C. vnde vi. l. i. qd dic vt legis: z no. de resti. spo. olim. ¶ Oppo. qz
 liceat ingredi archi. ecclesiaz vacante. de primi. pastoral. de resti. spo. cu
 venissent. Sol. licet ingredi: si ad hoc licentia habuisset: vel si clerico
 23 primatus. ¶ Oppo. qd recte: allegaret archidia. qd custodia vacan-
 tis ecclesie ad eum spectaret. de insti. cu venissent: dic qd de iure ad eum
 no spectat: nisi aliud probet vt ibi patet: qz spectabat ibi ad archiep-
 scopu nisi hoc habuisset consuetudo: vel cessio archiepiscopi: hoc tene: qz
 quid dicat Inn. hic qz trariū e? qz dicit hic notat: vt eccle. be. c. vno
 z ad. c. si plebibus: dicit qd illud ibi habebat ex speciali iure. vnde di-
 cit Hosti. qd hoc est ius cōseismaticū: quo voluit vti archidiaconi
 ac si essent episcopi: de quo remittit de offi. ar. cu3 satis: z. c. si glo. di-
 cit qd ad illū spectat custodia ad quē spectat institutio: z constitutio.
 de offi. or. cum vos vbi Inn. dicit qd spectat ad patronū laicū: z vide
 24 cum etiā cui est de spiritualibus rēdendū: nō ad psonū laicū: z vide
 25 in lateranē. ¶ Oppo. qd pstatione psonis arguat qd
 possessio. de resti. spo. cu venissent: Sol. dicit glo. qd si hoc probasset
 satis videbat possidere: qz qui possidet per alium seipsum possidere
 videt: vt in iuribus hic al. Sed dic qd hoc nō pbat archidia. vt dixi
 sup tē. Sed dic vt dicit glo. sequens qd pstatione psonis nō arguit
 nec possessionē: nec dominiū: nec priuatū suū possessionē: de fi. in
 stru. inter dilectos. s. ti. proxi. cu3 Bertoldus. Itē dicit Inn. qd h
 ecclesia pleno iure spectet ad monasteriū soluit tū epō cathedraticū
 etiā cōsecratos antiquos. de dona. pastoralis: fm Inn. ad hoc. de c. cle. i.
 ¶ Opp. qd nō potuerit agi possessio. vel via attētat: ptra archi-
 dia. qz archidia. nō spoliavit: qz appellatio nō fuit ptra eum inter-
 posita: ad qd. de resti. spo. cu3 ad sedē. glo. dicit qd nō restituitur hic: ex
 vi interdicti sed iudicis officio. h. q. i. in primis: quo casu agi contra
 tertiū qui successit alteri in re spoliata vel hoc factū fuit archi. dia. me-
 diate: vel ratū habente vel scienter vel in vitii succedente: vt. d. c. ad
 sedē: z. e. ti. sepe. z sic etiam de fructib? medio tpe pceptis tenet vel se-
 cundo hic agi per viā attētat: que via etiā cōpetit ptra tertiū pos-
 sessorē: in hoc plus h? qd possessorū cū deat restitui in pstatū: statū:
 z sic habes qd via attētat pōt agi ptra tertiū possessorē. ¶ Primus t
 Hosti. qui dicit qd alterū qz res mea puerit ad aliū sine iusta cau-
 sa: s. c. canones iudicis officii ptra illū attētat generalit? sic pōt in-
 telligi de iudi. qz gu. z procedit ex egrate naturalis: de qua in regula
 locupletari. de reg. iur. lib. vi. equū enī est vt reddas qd de meo ad te
 peruenit: vt. l. si me z titiū. ff. si cer. pe. z sic fortius hic de egrate cano-
 nica: fm Hosti. Secūda etiā plz Inn. qd cōcludit qd sicut oia attēta-
 ta lite pē. dolo malo a pib? ptiēt ad officii iudicis vt illa corrigat
 z reformet. ff. de edi. edic. l. ediles. s. item petitorio: vt lite pē. per totum.
 Sic z si app. pē. aliqd attēta a pib? ad iudicis officii spectat illud
 facere in pstatū reformari: cū ea pēdēt nil debeat innouari
 i. e. dilectus. s. qz vero. z vide qd no. de rescrip. ex pte. s. z bac rōne cō-
 tra istos cōpetit officii iudicis vt reformet in pstatū statum: l. p his
 nō cōpeteret interdictū: in quo. necesse esset pbare possessionē: spo-
 liationē: de resti. spo. cum ad sedē. dic qd si aliqd appellatiōe pē. extra
 iudiciali. attētat in pndiciū status antiqui: retractat: vt hic de ap-
 pel. nō solū. lib. vi. hoc qd est retractabile: vt qz matrimoniū fuit cum
 alia cōtractum lite pen. sup sponalibus vel matrimonio: nā tūc nō
 retractat matrimonium: l. de facto separet quo ad possessionē vt. c.
 lator. s. de re iud. dicit in pndiciū status: qz si attētat: licet enim
 possessione antiqua: nō retractat: qz hic nō dicit attētatū: licet enim
 pēdeat appellatio sup iure eligendi: vel pstatū: quis interim elige-
 re vel pstatū nō prohibet. de in inte. resti. c. h. de iure pa. ex literis: dū
 modo vraf ad limites antiquae possessionis vt dicit Jo. an. in loco. i.
 all. In attētatū aut per tertiū: si tertiū succedit loco pti illud re-
 tractatur vt hic: qz vitii litigiosi ptract? tertiū facit succedere loco
 primi. Ad qd. c. i. de ali. iudi. mu. ca. fa. Si per tertiū oino. Idē si ap-
 pellation est generalis: vt hic fuit qz quilibet ps attētat videtur ps:
 qz ille cōtra appellationē attētare videt. Si appellatio est specialis
 nulla pcedit attentatū: ppter illud interponitur retractatur: et
 si attentatur ab illo ptra quē appellatur: secus si a tertiū: vt no. Joā.
 mo. in loco. i. all. Idē dicit in pēdētia litis: z alio remedij retracta-
 tius: qz res inter alios acta z c. z subsequit attētatū ex quo est extra
 iudicialis illud nō suspēdit an impediāt attentatū de futuro: si illud
 venit ad cōsequētiā facti de preterito nō suspēdit illud nō impedit:
 vt si appelles a cōfirmatiōe: z p hoc nō impedit traditio possessionis: si
 attētatū est sepatū a iure de preterito: tūc illud spedit. s. e. pstatū: z
 hoc ē tenēdū. Ex pdictis pz lōga differtia an agat p viā attētat an
 per viā possessorij: regulariter nō agit cōtra tertiū: modo age. Itē
 agat possessorio habet probare spoliatiōē: z possessionē: hic solum
 statutū idem no. de ma. z ob. dilecti. vbi ponit alios effectus Inn. z
 de rescrip. ex parte. s. z addit ibi vniū: qd cū oia debeat restitui in p-
 statū statum: retractabunt sententia censurę: que alias valerent licet
 in iuste. Est alius effectus: quia tali psequēti per viā attentati: nō
 obstat exceptio: qd alias obstat possessio de excep. significauit
 runt de quo de excep. pia. lib. vj. z de excep. cum inter. ¶ Aliū nota

bilem effectū ponit dñi de rota sua. p. clu. xiiij. qd licet agēti possesso-
 rio in beneficiis: sit necesse collocare possessionē in aliquo titulo:
 de quo dicit de resti. spo. in literis: z. c. ex parte. iij. per archidia. de eo
 qui mit. in pos. c. i. lib. vi. p Inn. de fi. presby. cōstitutus: per Jo. an.
 in cle. de ca. pos. l. i. q. quedam. ff. de interdic. de aqua. quot. z est. l. i. s.
 permittit. de resti. spo. ad decimas. l. i. vi. secus erit inquantū agat p
 viā attētat: qz nullo ordine iuris obseruato procedit iudex ex puro
 officio reuocat in pristinū statū: z hoc qz iudex z ius offendit: z pars
 z leg. offendit prohibēs ne quid attētet lite. pen. vel appellatione: et
 qz hoc ius agēdi magis est privilegiatū: de quo remittit ad iura. s.
 allegata: z de app. cu teneamur. z per Jo. an. vt lite pen. c. h. z p archi.
 iij. q. i. c. i. ¶ Aliā differtia in viā attētat: z possessorij sentit ali-
 qui: de quo dicā cū gl. fi. Est alius effectus: qz ibi si ageretur possessio-
 rio: opz qd lis contestetur: iure ordinario agat: qd cessabit hic: quia
 officio iudicis mercenario pcedit: z sufficit quedā informatio sum-
 maria: vt no. Jo. mo. in loco. i. allegado. de hac materia attētat: in
 quantū parti partiū ad iudicialē appellationē: vide ad saturitatem.
 Jo. mo. de elec. cupiētes. l. i. vi. in verbo agraria: vbi specialiter an ius
 dicatū app. pen. retractet. Si postea cōtra appellationē pnuatiatur
 an illud resurgat: ibi an si peto principaliter suam pronūtiari in in-
 stam: possum agere per viā attētat: an viā attētat possit deduc-
 ci sine psecutione appellationis vide Innoc. i. e. significat: z de sen.
 ex. licet. lib. vi. z. s. c. cōstitutus: z de elec. cū inter canonicos: p Inn.
 s. e. pronenit: z per archidia. z glo. de app. nō solū. l. i. vi. z vide Inn.
 i. e. dilecti. z omnino Jo. an. in. d. c. nō solum. lib. vi. in verbo an om-
 nia. Que aut exigitur ad retractanda attēta: dñi de rota sua con-
 clu. cccij. tenent qd in appellatione extrajudiciali requirit appella-
 tio: z notitia appellatiōis: z Idem Jo. mo. de elec. cupiētes in verbo
 gratia. lib. vi. per que dicit qd retractatio fit demū a parte notitie:
 quia ante non pōt argui de temeritate: z negligentia. in cle. s. vt lite
 pen. Non ob. qd not. Innoc. i. e. dilectus: vbi dicit qd appellans
 in absentia iudicis: ante notificatiōē: se eximit a iurisdictione iudi-
 cis: sicut si in presentia appellasset. i. e. pastoralis: quod intelligit
 vt no. archidia. eo. ti. nō solū. in verbo iudici. lib. vi. qz illud verū quo
 ad translatiōē iurisdictionis: sed nō quo ad reuocatiōē attētatō-
 rum: ad hoc qd no. s. e. cū sit romana: z dixi eo. tit. suggestum: z dicā
 i. e. si iustus. Requirit etiā qd consistat de veritate cause appellatio-
 nis vt no. Jo. mo. in. d. c. cupiētes: z tenent dñi de rota cōclū. p. call.
 z in conclu. cccxxvij. all. de appel. nō solum. Item non debet quis
 per appellationem non iustam discedere a psecutione iuris sui: vt
 not. Innoc. de ma. z obe. dilecti: venerabilis de his que fi. a. ma. par.
 ca. c. i. de elec. cum nobis: z. c. cum ecclesia z qz non presumitur pro ve-
 ritate causari appellationē extra iudiciū: dicit tamen ibi qd qd
 regulariter sit verū qd attentatū post appellationē nō sit nullum: nī
 si probet veritas cause. est tamē spale in electione cathedraliū: z regu-
 lariū ecclesiārum vt sit nullū attentatum post z contra appellationē
 interpositā ex verisimilibus causis. All. de elec. si postq. l. i. vi. Et hec
 vera ante cōmissionē appellationis. post cōmissionē vero oia atten-
 tata essent nulla: etiā nō docto de veritate cause: qz superior videtur
 ad se negotiū reuocasse vt in. c. vt nostrū. i. e. ti. de elec. vt quāuis. lib.
 vi. z sic pcedit qd dicit de elec. cōsideramus z. c. auditis: vt qd sit nullū
 post appellationē fm naturā cause pcedat bodie in cathedralibus:
 z regularibus ecclesiis erit nullum indistincte. Idem tenent conclu.
 cccxiiij. alleg. de rescrip. significauit: z. c. rodolphus. i. e. dilecti: et. e.
 significatiōibus: Innoc. de sen. ex. solet. lib. vi. z ponit verba Jo. mo.
 16 in. d. c. cupiētes. in verbo gratia. ¶ Opp. cū gloss. vti. qd nō suffi-
 ciat appellari ex verisimilib? causis: immo opz qz cause probent vt
 vere: vt in. c. vt debitus. j. c. gl. dicit qd sufficit appellari ex verisimi-
 libus causis: licet nō sint necesse: vel vere: dñi sint tales: que deberēt
 legitime reputari si essent pbare: dic qd qz appellat z cū se iusta: et
 verisimilit? iure approbata: qd ius fundat intentionē appellatiōis su-
 per causa: est planū qd hec appellatio extrajudicialis: secuto gra-
 uamine: facit vt retractent attēta: absqz qd alia probet vera: qz ins-
 illā approbat. Jo. si abbas appellet ne molestet ab archidi. sup pos-
 sessiōe eccle. z custodiē eccle. vacantis: que est sibi subiecta: vel que
 est de suo patronatu: cā hac assignata: qz sum in quasi possessione cus-
 todendi ecclesias meas: causa est verisimilis: a iure approbata: ex
 quo monasterij est ecclesia qz habeat illius custodiā tēporaliū: sicut
 eis rō reddi d. z. xvj. q. i. c. h. de cap. mo. c. i. z hoc casu cum appellet ex
 pbabili: verisimili causa: iure approbata anteqz aliqd aliud pro-
 bet: reducendus est in statū: i quo erat tpe appellatiōis emisse. Ad ob.
 de elec. cū inter canonicos: vbi o3 ne eligat qz laborat morbo epilēti-
 co: pbare illū laborare morbo epilētico qz ibi appellatio nō erat iter
 posita: ex verisimili causa: iure approbata. quia super morbo ins-
 non fundat intentum: quando appellatur ex causa verisimili: sed nō
 iusta: et tunc non obtinet vt retractentur attentata: vt quia abbas
 non possidens appellaret ne molestaretur in possessione vacan-
 tis ecclesie: contra eum: quem constat postea possidere: quia per hec
 non debet prohiberi vti possessione sua: nec ab ipsa retardari de in-
 repatro. consultatiōibus: et. l. i. C. debi. vendi. pi. impetra. non
 pos. nec contradicit hec decre. quia non constabat hic ipsum posside

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

re archi. scz vt saltē erat dubium cum possideret: cū abbas negaret: qd de facto tunc possessioni incūbebat. C. de inge. ma. liiij. z id dicit Jo. liiij. di. quisquis: qd nō sufficit appellare ex causa verisimilit: nisi sit vera. si dicit glo. liiij. di. quis aut leges. Qñq; appellatio interponitur de cā non verisimilit iure reprobat: vt qz necdū qd ius cō faciat pro appellatē: immo facit 3 appellatē. Et fundat intentū appellati sup causa: tunc quā ab appellatē appellatio extraiudicialis interponitur: tunc tunc dicendū est vt dicit hic Inno. qd intēti appellati de iure communi repellit via attentati z appellatio est inanis: z obtinet appellatiōnē: vt si appellat quis ne molestet in possessione ecclesie vacantis custodiam: qz bec causa appellatiōnis: vbi nō sit mēto qd ecclesia sit de patronatu monasterij: nō est verisimilis. i. iure approbata: qz potius deberetur custodia archidiaconatu. liiij. di. si in plebis de insti. cum venissent. tunc si possideret abbas nō restitueret in pristinū statum: lz pber se detinuisse tpe appellatiōnis: nisi pber appellatiōnē iustā: nec auferet ab archidia. ad qnā de iur ptiū: vt restituat agēti. Nec ob. qd agēti possessio: nō obstat exceptio ppteritatis: qz aliud in possessione: in quo nō admittit qd ppteritatis: Aliud in via attentati: in qua admittit qd ppteritatis: hoc est ad quē qz petit spetct de iure: z sic admittit ppteritatis de iure qd ab archidia. spetctent: nā cum de ppteritate z possessione licet queri: ppteritatis probatio super proprietate. de causa pos. cum dilectus: z. c. ad vltimū. Tū dic vt etiam sentit Inno. qd z idē est in possessione: qz pbatio notoria impedit vires possessionis: sicut z attentati. de resti. spo. ad decimas lib. vi. plus dicit domini de rota sua cōclū. xliij. hoc esse verū: etiam si nō fundet notoriū infectiōē puenti: sed obstat agēti: qz ob. ex exceptio: z impedit retractatiōnē z sic dicunt fuisse seruati z qz buius nō inter est. ij. q. vi. nō solē: de elec. cum inter. R. de testi. veniens. ij. Itē quia aperietur via ad peccati: contra no. de dinor. significasti: hec dicit vera parte petite. Secus si iudex ex puro officio propter sui cōtemptū velit restituere in penā attentati: z offendit: inor: iudicem. dicit tñ qd per hoc nō restituit possessio illi: de cuius nō iure cōstaret: sed alteri nō prouidet: all. no. de psti. cum. xlv. z qd habet per eos. xliij. c. lū. z de accu. ad petitionē: de dinor. pozo. z dicit qz hoc tenuit ex cōclusionibz suis: bec vera puto in beneficiabilibus. In aliis autem fecit: per illa que dixi. de resti. spo. in literis z que no. glo. de resti. spo. ad decimas. lib. vi. z idē cōcludit sua cōclū. lii. Cōtrariū velle Jo. de resti. spo. ad decimas. lib. vi. dicens qd licet possessor nō detur 2tra notorie licite possidentē: qz ius fundat intētiōnē: cū dat 2tra cum via attentati: vt in hoc plus habet. xij. q. iij. volumus: et qd ibi no. per Jo. vij. q. iij. nōnē: qd ibi no. s. c. cū teneamur. c. titu. nō solū. li. vj. z vt lite. pen. in rubro z in glo. allegat scripta Innocen. docti. z Jo. an. de resti. in. intē. c. li. z hoc ideo qz oñid iudex: z pars: z iudici: z qz bec nō est restitutio ordinaria: s̄ hāc ordine iudiciario z lite cōte. z libello oblato. z renuatio pmodū attēti. que fit ex officio siue libello. Nec ob. de prin. cūz psonē: qz ibi nō pēdet lis: cum episcopus sit ps: z per hoc vt tex. de accu. si cōfiterit. hoc puto: vbi iudex velit facere restitutioē ex officio. alias pcedit dictū Innocē. qñq; appellatio interponit ex causa iusta z vera: sed nō verisimili. i. iure nō approbata: nec reprobat: qz nō fundat intēti appellatiōis: nec appellati vult tñ eam reprobare appellatus tunc si appellatus velit pbare speciale cōcessionē: qz hic admittit qd ppteritatis: dicunt quidā eum audiendū. z repellit via attentati: 2tra illud tñ nō audif si de facto velit pbare per testes speciale cōcessionē. Et hoc qz primo casu notorium est iure. Secundo non ex quo tenet is ad quē de iure nō spectat: cogit restituere per vim appellatiōis: que reponit oia in pristinū statutū. Qñq; appellat ex cā iusta nō verisimili: nō tñ videt approbare: z appellat illā nō vult reprobat: vt qz appellet ne molestetur in possessionē ecclesie vacantis: alio nō allegatō: tñ si illa probetur vera: retractatur attentati: vt qz probat se fuisse in quasi possessione z ea que possidebat ad archidiaconū peruenisse: z per eū molestatus fuisse: z nulla cā appellatiōis nisi bec: ne molestetis me sup ecclesie custodia: neq; debitis molestare: qz sum in possessiōe eius: z adhuc hoc probato retractat attentati: fm Inno. Jo si appello ne fundū vendas qz me? est: retractabit veditio hoc pbato qz me? est. C. de rei. vē. l. si fundū. als nō restituit: nisi pber. Nec ob. qd hic dī: qz hic cōstabat esse patronus: hoc cōstitutū fundabat intēti de iure cōt: fm hoc nō erit differētia iter appellatiōnē extraiudicialē: z indicialē: qz oppoztebit qd appellex ex iusta cā: z vera: sit verisimilis vel nō verisimilis. Alij dicunt qd in hoc est dī: qz cū in extraiudicialibus appellatur ex cā de futuro: o3 qd attētiandū sit verisimile: vt sicut in appellatiōne iudiciali fm tēpus appellatiōis qz cās esse vera. Ita o3 in extraiudiciali qd sit verisimilis: qd erit qñ audiuit a multis qd archidia. minabat qd ipse z ecclesia spoliaret. xxi. q. v. hoc vñ: vñ als sic facere 2struere archidia. de psp. madata. Et ex his habem? vñ dīā iter appellatiōnē indicialē z extraiudicialē: pnto tñ qd co qz grauamē esse cutū sufficiat i appellatiōe xisimilitudiez allegare qz ex his que secuta sūt de pteritis pssuit. habem? ergo vñ dīā iter appellatiōnē iudicialē z extraiudicialē. z dīctas als ponūthic doc. f. In. an. z aliq3 posuit Inno. s. eo. cū sit romana. ¶ Vñ de qua hic qd iudicialis erigit verā cāz pcedere. extraiudicial' erigit xisimilitē tpe appellatiōis z

qꝫ postea vꝛe sequat. ii. q. vi. z. i. q. ii. z. se. c. Secūda differētia est in diuer
sitate nominū. s. e. cū sit. ¶ Tercia in oblatiōe pbatōis causē. qꝫ in
iudiciali iustificat: nō in extraiudiciali: qꝫ non est corā quo offeratur
de qua de ele. cū inter canonicos: z. i. e. interposita. ¶ Quarta in pe
titiōe apostolorū: quos necesse hz iudex petēti tradere. i. eo. c. i. lib.
vi. qd nō cogit pars in appellatiōe extraiudiciū: qꝫ cogit cōtra se lib.
stificat: de proba. c. i. ¶ Quinta in qualitate vel noīe apostolorū
tradant: qꝫ i iudicio sunt dimissorū reuerētiales nō sunt descripti p
his sed magistraliter dici possunt extra iudiciales in genere. Sed in
specie quōqꝫ cōventionales: de quo remittit Host. in summa. e. tit. s.
qualiter sub forma pꝛonocatiōis extra iudiciū. ¶ Sexta: quia
extra iudiciū admittitur generalis appellatio et incerta: non in
iudicio: vt dixi. s. ¶ Septima: quia in extraiudiciali appellatur a
pꝛeterito. ¶ Octava: quia in extraiudiciali forte iter arreptū habet
tur pro appellatiōe: de quo in. c. se. ¶ Nonā: quia ex cōicatus audir
tur appellans sed nō vt pꝛonocā: de quo de excep. cū inter. de ma. z.
obe. dilecti de excep. pia. li. vi. nā z. aliqui pꝛonocatio fieri ad defen
sionem possessionis: vt hic. ¶ Decima: qꝫ annus appellatiōis iudi
cialis currit a die appellatiōis emissē. i. e. oblate. s. e. cū sit: pꝛonoca
tiōis a die quo factū est cōtra pꝛonocatiōē: de quo. s. e. s. titulus
Sed dicit Host. qd etiā dies pꝛonocatiōis cōsiderat: quod ad attēta
vt pꝛ hic in eundē statū in quo zc. ¶ Undecima: qꝫ. i. x. dies est ap
pellandū sꝫ pꝛonocari pōt et post. x. dies: sed dicit Host. qd etiā quōqꝫ
post. x. dies appelles. i. e. romana. s. si vero. li. vi. Aut qꝫ in vtrqꝫ est
cā pꝛobabilis expꝛimēda: aut videt in scriptis faciēda: de quo. e. ti. c. i.
li. vi. Secūdo qꝫ in vtroqꝫ inuocata post appellatiōē reducunt in eū
dem statū. i. e. dilecti. s. i. in. fi. z. hic. i. c. pꝛi. pōt addi alia differētia
qꝫ attēta post appellatiōē nullā sꝫ differētia sꝫ nulla. Sꝫ post pꝛonocatio
nem: ita demū si sunt cōtra. qd dicit. vt. s. de elec. cū nobis olim: z. dixi
s. eo. s. s. s. luit z. dixi cām etiā in. c. cū nobis: pōt addi alia: qꝫ attēta
post appellatiōē sunt nullā: sꝫ post pꝛonocatiōē nō: nisi sꝫ natura
causē: de elec. cū nobis: z. nō de elec. auditis ad qd. e. ti. cōsiderauimꝫ:
z. ibi assignauī causam: pōt addi alia: qꝫ appellatio iudicialis suspē
dit cū interponit a grauiamine pꝛeterito: sꝫ nō pꝛonocatio: sꝫ aliquē de
uoluit de quo dixi. s. eo. cōstitutꝫ: z. ex hoc sequit qd appellatio sꝫ
pedit executiua ad actū de pꝛeterito suspēsum: sed non pꝛonocatio: vt
ibino. ¶ Opp. qd male dicat possessionē vtriliber cōseruata: qꝫ im
possibile est duos in solidū dños eiusdē rei. ff. cōmo. l. sicut certo. q. si
duobꝫ vtriliber. de pba. licet causam. Sol. dicit Host. qd cante dicit
litera vtriliber: z. nō vtriqꝫ: qꝫ primū verbū habet vim disiunctiue: et
sꝫ habet vim copulatiue: sꝫ Host.

- 1 Pro appellante habetur qui contra superiorem ad papā iter
arripuit vt sententia postea contra eū lata nō teneat.
- 2 Facto plus est aliquid facere q̄ verbo. nu. 3.
- 3 Appellatiois vim quare h3 nō itineris arceptio ad inferiorē pape.
- 4 Appellatio a diffinitua h3 in scriptis fieri cum cā legitima.
- 6 Itineris acceptio quando habeat vim appellationis. nu. 7.

1 **C**lecti filij. ¶ Si cōtra superiorē suū quis itine
ret ad papā: habet vim appellante
ita qđ snia postea cōtra eū lata nō tenet. Prima pars po
nit querela. Scđa dat indicē. ibi. cum aūt. ¶ Mo. i. qđ ite
neris arreptio habet vim appellatōis: qñ iter arripitur respectu cer
2 te cause: et habet effectū quē habet appellatio quod ad attentata. ¶ E
no. qđ plus est facto aliqd agere qđ vbo. ¶ Mo. ii. qđ ex cōmunicatio
lato post appellatōne est nulla: vel post id quod subrogat appellatōis
loco. Et no. hic apertū fm intellectū: qđ hic appellare extra iudiciū:
qđ attētatū iniuste post appellatōne extrajudicialē: est ipso iure nul
lum: qñ appellatur: nō vt a parte: sed a iudice: sic limita. c. cōsidera
3 uimus ad hoc de capel. mo. cū dilectus. ¶ Glo. colligit qđ plus facto
qđ verbo aliquid fit: al. multa iura: quibz facto in agendū cōsensu
exprimit: vltra allegata in glo. dicunt doc. qđ facto probat bonitas
C. de admi. tu. l. leg. tutores: ad hoc qđ no. in. c. existimauit hic al. de
4 hereti. accusatis. §. illi. ¶ Querit gl. an itineris arreptio ad archi
episcopū haberet vim appellatōis gl. qđ nō: qđ hoc spāle priuilegiū
pape nō extendit ad inferiorē: qui vocatus est in partem sollicitudi
nis: nō in plenitudine potestatis. si. q. vi. qui se fecit. de vsu pal. ad bo
nozem. Alij assignant casus quō causa quare itineris arreptio nō ha
bet vim appellatōis: qđ nō aditur archiepū per viam querele. de
offi. ord. ad reprimendā. glo. in si. vacillat: vltimate redit ad hoc qđ
sic idē in archiepō: alijs ordinarijs: in casibus in quibus possunt
5 per viā querele adiri. i. alijs nō fm llo. sti. ¶ Et opp. qđ itineris ar
reptio nō habeat vim appellatōis: qđ vel appelle in iudicio an sēn
tentiam: et opz qđ appelle in scriptis: causa assignata legitima. j. c.
vt debuit: hoc habet in se itineris arreptio. Aut a diffinitiuaz idē
qđ opz incōtētiū verbo appellare: vel ex intervallo in scriptis: vt. j.
c. vt debuit. de app. cordi. li. vi. z talia nō supplet itineris arreptio.
6 ¶ Glo. dicit qđ itineris arreptio an sniam habet vim appellatōis:
l3 nō a diffinitina: p hoc nō tollit 3m. gl. secūda fat. f. qđ itineris ar
reptio nō bz vim appellatōis. Sz alia causa fuit hic snia nulla. l. qđ
hic volebat esse iudex in causa ppria. de ope. no. nun. c. ij. si deficiat
ex defectu

7 ex defectu potestatis. **C**onstitutio. glo. q. illud qd dicitur iudicem non posse esse verum vt nō solum posset exceptione repellere: immo iudicium est ipso iure nullū: dato qd nihil opponatur: vel appellatum fm hac lecturā nō est ergo tñ recusabilis: immo snia est nulla. Sol. nō est bona ad text. q. rex ponderat alia causam. f. q. appellatū: vel q. actum quid: qd habetur pro appellatione: vñ dicit hic Hosti. qd hic fuerūt plures causa nullitatis. Primo quia erat index in causa ppa. C. ne quis in sua cā. l. i. S. rō q. subditos grauauit ptra id. de resti. spo. cōquerēte. Tercio q. videtur appellasse: qd est efficacius. de hac materia habet. xi. q. ii. si eps. forte dic de itineris arreptione an suspensio dat iurisdictionē: qñ nō interponit ex causa de preterito. dicā. j. eo. vt debet. z. de hoc loquit. j. e. meminimus. z. c. suggestū. Sed qñ interponit post grauamē. tē. hic qd habet p appellatione. Sed an sit necesse qd causa exprimat. dic si appellet extra iudiciū: vel ante iudiciū ceptū: sufficit causam preparatā: vel cōcatā exprimeret: cautū esset qd exprimeret in scriptis: sicut in appellatione: sic dicit Hosti. hic fuisse: quia loquitur de appellatione extra iudiciū: qd patet ex verbis puocare. S. e. cum sit: q. timebat questionē: de qua erat cōtēto ex tra iudiciū: z. verti sperabatur in iudicio: q. de hoc cōtēdebat: causa erat hic: quia volebat esse index in causa ppa. Ideo dicit Hosti. qd vbiq. index vult sibi ius dicere: nec est notoriū qd subditus debeat obedire: potest dicere subditus dñō nō teneor hoc facere: nec volo iudiciū vestrū subire: immo recuso vos vt suspectū: cū de causa nō stra agat. S. e. l. rō requirō. j. eo. cum speciali. Nec debetis esse actor: index de verb. sig. forus. Ideo sup hac causa puoco vos ad superiorē rem: puta metropolitanū: z. ex nūc iter arripio: talē nūtiū mitto. Secus in his in quib. index posset procedere ex officio. ibi enim ex quo quis semel citatus est ad iudiciū: puocatio nō excusat: nec appellatio: nisi ex cā canonice facta. S. e. cōsult. z. c. puenit. h. Idē si litigēt cū subditis ordinarij. j. e. vt debitus. potest etiā habere vim appellationis precedente grauamine in iudicio: z. tūc dicit Inno. cō. ti. u. cordi. lib. vi. qd tūc est causā exprimeret: qñ iter arripuit: sicut si appellaretur: q. si qñ appellat teneat exprimeret quare qd nō est qñ iter arripuit vel arripitur: q. subrogatur loco appellationis: vnde saltem tenetur causas exprimeret sicut qñ appellatur verbocato non. j. e. vt debitus. de qua post Lap. sua alle. cl. vbi sentire videtur qd itineris arreptio nō habeat vim appellationis iudicio cepto: sed hec nō negant hic: sentiant qd. S. d. i. doc. j. e. cordi. lib. vi.

- 1 Clausula appellationis remota qd appellationis remouet. nu. 5.
- 2 Clausula appellationis remota lz tollat appellationes ex iusta cā interpositas qd ad necessitatē deferēdi nō tñ tollit illas qd ad effectū deuoluendi.
- 3 Clausula priuilegiata sonans contra ius debet in dubio intelligi vt in aliquo iure detrahatur vel addat.
- 4 Appellatio quomodo videatur posse tolli rescripto.
- 5 Rescripto cum clausula appellationis remota an sit in facultate superioris si vult emendādi iniuste actum.
- 6 Clausula appellationis remota an tollat ius recusandi vel recusandi iudicem suspectum.
- 7 Clausula recusationis remota an tollit ius recusandi.

Distoralis. **P**er clām appellatione remota dī appellationis phibet: p ius non est expressa. h. d. Nec prima pars consultatio z. rñio. Secā ibi. nos igit. **C**onstitutio. glo. q. clā appellationis. re. nēdū tollit appellationes frustratorias: lz etiā legitimas: z. ex cā legitima iterpositas qñ cā nō sūt a iure expresse: nō tñ tollit appellationes ex causis a iure expresse interpositas: vt hic. **C**onstitutio. glo. q. clā app. re. lz tollat appellationes ex cā iusta interpositas quo ad necessitatē deferēdi: nō tñ tollit illas quo ad effectū deuoluēdi: vt grauamē releuaret vel lz tollat appellationes: nō tollit quin grauamē possit releuare: saltē p viā qrele: sed prima est melior: vt. d. i. cā. z. p. 3. de offi. dele. c. pte rea. q. est gl. huius ver. **C**onstitutio. glo. q. clā priuilegiata sonāz ptra ius in dubio dī intelligi: vt in aliquo detrahatur iuri: vel addat ad hoc. de primil. si papa. lib. vi. c. de offi. test. l. si qñ ad muni. l. in fi. **C**onstitutio. glo. q. nō possit appellatio prescriptū tolli: cū hoc sit tollere defensionem: q. est de iure naturalis: nō de pñ. si ecclesiarij. Sol. sol. papa pōt tollere bāc: quo ad formū lam iur. de of. dele. pastoralis. S. h. z. c. sup. qñ nū. S. h. **C**onstitutio. glo. q. clausula appellationis remota: nec oliz: nec hodie aliqd opet: nō oliz: q. ex cā: dñm nō nō māifeste frustratoria: poterat appellari. ij. q. vi. ad romana: nō hodie: q. ex cā iusta: p appellari sine subit clā appellationis remota: vñ nō. j. e. vt debet. gl. cōiter sūt i op. z. hic. z. i. c. vt debet: z. vbi libet: q. clausula: appellationis remota hodie nihil opet: q. nō tollit appellationes ex cā in iure expresse: sed in iure expresse est q. te neat appellatio ex legitima cā. j. e. vt debet: igit dic si appellatio interponit ex cā manifeste frustratoria: vt q. appellet in crimine notorio. j. eo. cū spālitz tūc nec olim: nec hodie opat appellatio: q. ista repellebat a iure. Idē nec a iure nec a iudice erat admittēda. In his nō poterat patere ius clare ad hoc gl. h. S. e. psonas: z. c. cū sit. Si appellatio interponit ex cā frustratoria: lz nō manifeste: vt q. nō erat legitia: vñ nō expmebat: vñ nō erat vāz: oliz p ius lz appellatio admittēbat: q. z. i. ista oli opabat clā: hodie nō opat: q. hec ē repulsa p ius: vt. j. e. vt debitus: z. sic nō pōt patere ius clare: vñ nec a iure: nec a iudice: admittit:

z in hoc corrigi. c. vt debitus. Si appellatio interponit ex causa legitima in se iure tamē nō expressa: licet in facto dubia: hec admittēbat a iure. vt hic: hodie etiam admittit a iure. j. eo. vt debitus: sed nō ex necessitate admittēda a iudice vbi ex cā potest nō admittēre: in hoc operat vis clausule appellationis remota: vt hic: vbi si non esset clā esset admittēda a iure: z. a iudice. Inno. dicit hic in sua prima glo. qd clā nō opat: quia nō tollit appellationes ex legitimis: causa pro quo de rescrip. edoceri. S. eo. secundo requirit sed illa iura intelligenda sunt scdm ista dic ergo qd clā opatur vt est dictum. Idē ob. c. vt debitus iuncto isto qd admittit cōtra appellationis clāz ex causa in iure expresse: z. ibi est expresse qd appellet ex causa iusta: quādoq. appellat ex causa in genere pmissa dubia cū an ius pmittat vel nō z opat etiā clā: q. talis appellatio esset a iure admittēda: p clausulā quo ad necessitatē illam admittēdi per iudicem potest ponit ex pñ: scdm appel. quādo appellat a pronūtiatione arbitrorū: qui iudicauerunt cognitionē spūalē esse: vel nō esse probabile causā recusandi iudicē: z. facit qd nō. j. e. cum speciali sup. iij. glo. vel in casu suo: sunt op. diuerse: vt q. appellat a iudice: q. cogit respondere per literas secūdo impetratas nō facientes mētionē de primis: que tamen fuerunt p ius iudicibus pñtate: de quo. j. e. vt debitus si nō appellat ex causa legitima: z. expsa in iure qd appellari pōt etiā qñ cā est cōmissa app. re. quos casus exprimit glo. z. ponit spe. in ti. de ap. S. in quibus. ver. si. sed quā dices: z. planū est scdm omnes qd clausula nihil opat: si appellat a casibus a iure expresse: q. casus apparet p mittens specificē appellari: sed nō exprimit qñ causa est appella. re. cōmissa: vt sic in facto concurrat causa appellandi: ad huc lz aliqui cōtra. clā nihil opat: q. de iure poterit appellari z. est causa: q. tunc appellat ex cā notoria: q. que in iure cōsistunt notoria sunt. l. offidius. dele. iij. Sed idē si aliter causa appellādi est iusta: vera: in facto: vt no. glo. de resti. spo. ex cōquestione in glo. fi. z. est casus notabilis. S. d. iud. inter cetera. Sed est dubiū: vt videat ius cōtēnū: vbi reñciat appellatio a iure: vel ab homine ex vi clē: vel aliter: indistincte reñciatur appellatio: dic si reñciatur a iure: ppter cause defectum vel forme repellit: quo ad omne effectū. de app. cordi. lib. vi. j. e. vt debitus: nisi papa illū vellet ex certa scientia admittēre: z. ille solus posset talib. cum index deferendo sibi manus ligaret: de app. cum appellationibus. lib. vi. Idem quādo propter multiplicatē appellationū reñciat appellatio. S. e. directe. j. e. sua nobis. cum pcor. Idem si remouet appellatio ex vera cōtumacia appellatē: exstente: q. adhuc tollitur quo ad omne effectū: qd de clausula: vt in cle. si ante: de do. z. cōtra Idē quādo remota propter delicti enormitatē: licet indubio censetur remota a diffinitiuā sed nō ab interlocutoria q. nō dñm cōstat est notorie deliquisse: vt no. archi. de here. vt inquisitionis. lib. vi. Idē si remoueat appellatio a iure: pñuilegio persone: a qua appellat: q. tollit quo ad omne effectū. C. de preci. imp. of. l. si quis: z. C. de sentē. prefec. l. h. nisi ptingat eum iudicare ad relationē alterius: q. poterit tunc appellari. ij. q. vi. biduum ad fi. ver. si quidē. Si autē remouet propter delicti notorietatē: tollitur quo ad effectū suspensiuū tantū z. quo ad necessitatē z. penā deferēdi: quo ad deuolutiuū nunquid sit in potestate eius ad quē appellat: appellationē admittēre no. Inno. de app. pastoralis. S. pte rea. de app. romana. S. i. li. vi. vbi aut appellatio remouet a statutis: si vtrunq. iudiciū: z. tribunal non est sub potestate remouētis: nō valet remotio. ff. a qui. app. nō licet. l. i. z. de iure iur. venientes: z. tunc frustra dubitatur vbi posset: quia iudiciū est sub eius potestate: adhuc tollit quo ad omne effectū: vt in statu tis itale: que tollit facultatē appellandi in instrumētis gnarētis. Idē quādo appellatio remouet a pñb. q. indistincte tollit a pñb. q. partes possunt sibi in hoc pñuilegiare. C. de tēp. app. l. fi. z. dicit Hosti. de offi. dele. pastoralis. S. pte rea ad hoc. C. de tēp. app. l. fi. dñm modo renūtiatio fiat sic qd valeat: vt q. in iudicio vel per pactum: aliter nō potest renūtiari. l. in pluriū. ff. de acqui. here. l. i. C. de pac. no. Jo. h. q. vi. si autē. de arbi. innotuit: de iurciur. venientes. de testa. Raynaldus sup. iij. glo. Hosti. in sum. de iud. S. quo remedio. ver. no. de deci. ex multiplici vt ibi no. l. i. S. si quis ante sniaz. ff. a qui. ap. non li. ad hoc no. h. q. vi. si autē: qd intelligo etiā anteq. lis pendeat licet aliqui contra. per dicta Bar. ff. de trans. l. qui cum tutoribus: et l. qui rome. S. duo fratres. eo. ti. vbi debitum qd nō est de presenti re vel spe. nō potest remitti: de quo de pac. l. i. z. qd tpe electionis iudiciū hoc fieri possit. hoc tenet Jo. h. q. vi. Si autē: p Hosti. in sum. ma de re iud. S. quo remedio. ver. no. qñ. z. no. deci. ex multiplici. ff. a qui. appella. nō licet. l. i. S. i. Si appellatio remouet ab homine z. vbi dixi vltra ius ab hoie remouet: quā solus pōt tollere papa d. offi. dele. sup. questionis: adeo qd nec legatus hoc pōt rescribēdo. C. de offi. pre. vi. l. normaz: z. in cle. de elec. ne romaniz: qd qd no. glo. de beret. c. fi. lib. vi. tunc pondera effectus appellationū. Primo enim appellatio suspendit iurisdictionem iudicis a quo: hunc tollit clausula: q. nō suspendit iurisdictionem nisi deferat per iudicē a quo: vel nisi superior deliberet de appellatione admittēda: ab illo tempore suspēdit: quo est certa scientia appellationē admittit. S. de offi. dele. pastoralis. S. pte rea. Ex hoc secundo tollitur secundus effectus scz pene

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

iudicis nō deferentis: de quo. ff. q. vi. de cetero: q. nō arctat ad deferē
dū: nisi vbi. ff. de iur. suspensam eius potestatem: tūc index poterit da
re apostolos refutatorios: hoc modo qd nō dicit appellatiōi deferē
rendū: q. in rescrip. est cōmissa cū clausula appellatiōe remota: et ap
pellatiō est interposita in casu a iure nō expresse: pōt tamen deferre
si vult: vbi. ff. de iur. arctat: et hoc t3 hic Abb. et eo deferente opabit de
latiō: de app. cū appellatiōibus. lib. vi. Tertius est effectus. scz retra
ctationes attestatorū: quo ad hoc. dicit Dost. qd opabit clausula: q.
vbi nō est attestatū retractat per viā attentati scdm modū de appel.
nō solū. lib. vi. modo existēte cū nō retractabit: sic per modū quere
le iniustitie: nō per modū attentati: retractabitur: hec sequit Dost.
ff. de iur. an. Inno. dicit qd nō retractabit per modū attentati ex vi
appellatiōis ab interlocutoria post qd est attentatum sed per viā
appellatiōis postea subsecutivē a diffinitiva. Sed vt dicā. i. puto
qd etiā per viā attentati fiet retractatiō a tēpore misse inhibitorie:
vel a tempore quo supior deliberavit de admittēda appellatiōe per
decre. pastoralis. §. preterea. de app. in attestatis ante missas inhibi
toriā: vel ad missiōē superioris puto qd tunc fiat per modū querele:
nisi postea appellaret a diffinitiva: vt dicit Inno. et Dost. q. clausu
la opatur vt appellatiō ante nō impediāt attentatū. emēdatiō ante
eius super quo pendet appellatiō ex quo index de illa deliberat ad
mittēda: fiet per viā appellatiōis per preal. §. preterea. Alius est
effectus denolitiōis causē ad indicē ad quem: vt quo ad hunc effe
ctuz clausula nō tollit appellatiōē qn sit in superioris potestate ad
mittere appellatiōem: si videat granamē de quo agit emendandū.
Sed an tunc possit quilibet: quidā dicit solū papam hoc posse ad
mittere. qui solus pōt causam cōmittere appellatiōe remota. Alij
dicunt de quolibet supior ad quē appellat: vbi remota est appella
tiō a iure. In hoc ultimo residet Jo. an. sed diversificavit etiam in
modo: quia aliqui qd modo vel via querele tunc admittit. Alij qd
via appellatiōis a diffinitiva. Alij qd via appellatiōis ab inter
locutoria placet qd inferior potest deliberare: vt admittat: et qd
via appellatiōis quas etiā opiniones tangit Inno. in dicto. c. pre
terea: et quando appellatiō est remota a iure in inferiore est planū: se
cundū distinctionem de qua dicit. ff. ad qd de app. romana. §. i. li. vi.
¶ Nunquid autē in facultate superioris sit vult emēdandi iniuste
actum: causa cōmissa: cum clausula app. re. an necessitetur ex debito
iuris. Dost. dicit qd necessitetur ad illā admittēda: vnde exponit
hic. poterit. i. debeat quia aliter nō esset index: si in eo nō esset iusti
tia: de ver. si foris. vel dici poterit: quia in sua potestate causā ap
pellandi approbare et improbare: ex quo causa nō est iure expresse. Si
tamen illā iniuste improbet poterit secūdo nō tertio appellari. §. eo.
directe. scdm Dost. ¶ Oppo. qd hoc dicitur cum iniuste sit remota
appellatiō a iure: modicum operetur clausula. §. eo. vt debitus. corri
git quicquid dicit de clausula. Inno. dicit et bene: qd nō videt qd ali
qua necessitas equitas: vel utilitas: iustitia: vel rō cogat dicere hanc
specialē cōstitutionē: que cum distinctione soluit specialē questione:
abrogatā per illā generalē cōstitutionē. Nā insana est cōstitutio: vt
species detrahatur per genus de quo. in. d. c. vt debitus. Et hoc placet
Abb. qui dicit in hac pte hec notāda: qd nō impetrat in privilegium:
qd de iure cōi cōpetit. Itē qd quolibet clausula in rescripto d3 aliqd
opari. Itē qd nō valet hoc argumētuz: iste appellavit ex tali causa.
que si esset vera deberet legitima reputari: ergo index debet deferre.
Itē nec per cōuersum index tenet appellatiōi deferre: ergo non v3
appellatiō fm Abb. Si est dubiū an remota appellatiōe cēseat re
mota recusatiō dic si subest defectus causē via remota altera remota
censet. §. eo. sup eo. Si ab hoc simpliciter remouet: nō p hoc remota
censet recusatiō. C. de cen. l. i. §. eo. post termino. Si est remota pro
pter grauitatem: et notorietatē delicti: tunc remota appellatiōe cē
setur remota recusatiō. §. eo. peruenit. Si remouet ex hoc recusatiō
ne iura in vna: eadē causa pno. l. i. et no. in dicta. l. ei. C. de sen. Si
remouet appellatiō ppter contumaciā veram pti: pp hoc nō reficit
recusatiō: de quo in spe. in ti. de recu. §. si. ver. sed quid causa cōmissa.
ff. q. vi. §. quis in quacūq. Est scdo dubiū an si cōmittat cā recusatiōe
remota: quid operetur: hoc dubiū tangit. Spe. in ti. de recu. §. i. ver.
quid si causa cōmittatur. Si cōmittatur ab inferiore a principe hoc
nō potest. de offi. dele. sup questione. §. si. Si a principe: si inhibetur
ex certa causa: ex illa nō poterit recusari. C. de offi. prefe. preto. l. vna
gcū. d. c. i. xv. q. iij. que autem Si simpliciter remouetur. dicit spe.
qd ex causa legitima poterit recusari: sicut potest appellari. satis eq
dici potest quod ex causa in iure expresse possit vel notoria: ex causa
dubia non: sicut in appellatiōe. ¶ Ex his inferitur quid si cō
mittatur appellatiō: et recusatiōe remota si est remota a papa:
patet ex dictis decisio. Aduerte tamen quod vt dicit Dost. in sum.
huius titu. de stilo curie clausula appel. remo. nūb. operatur: de quo
in summa. de offi. dele. §. quod sit eius officium ad fin. §. ver. sed que
est ratio. et tenet lapus sua alleg. cxxvij. et dicit quod hec tenet spe.
in titu. de appella. §. in quibus. ver. ego dico et refert Bar. idem tene
re de quo per archi. ff. qd. vi. non solet. Aduerte tamen ad vnum qd
si a iure remouetur appellatiō ratione alicuius delicti oportet qd
pe illo delicto cōstet: ante qd cēseat remota: ideo inquantū discutiū

an deliquerit ab interlocutoris appellari: non a diffinitiva: quādo
cōstat. Sic dicit Archi. de here. vt inquisitionis. lib. vi. quod no. pro
pter statuta que tollunt facultatem appellandi in instrumentis liqui
dis: vel aliquibus delinquentibus.

- 1 Appellatiō post finem excoicationis nō habet vires suspēden
di excoicationis finem.
- 2 Appellatiō inquantū non suspendit actum de preterito nō impe
dit actum mere executiuū aut de futuro declaratiuum depēdens ad
actum de preterito.
- 3 Excoicationis effectus qualis sit bñficiatus. nu. 7. et nu. 19.
- 4 Appellatiōe emissa quō index a quo pōt denūtiare appellantem
excoicatus vel mandare vt appellans excoicatus denūtiatur. nume
ro seq. et. 6.
- 5 Appellari non liceat alicui a finia excoicationis: licet tamē a denū
tiatione excoicationis.
- 6 Appellatiō quādo impediāt excoicationis denūtiatiōem.
- 7 Attētas nō dicitur qui appellatiōe emissa facit aliquid iuste cum
sit effectus qui ex finia sequitur secum trabente executionem.
- 8 Appellatiō ab excoicationis absolutiōe an suspendat sicut nec sus
pendit ab excoicatione. nu. 17.
- 9 Appellatiō quare nō suspendit denūtiatiōem.
- 10 Iurisdictione exemptus quo ad vnam causam non eximitur quo
ad aliam.
- 11 Appellatiō in quo: facit dormire iudicatum.
- 12 Appellari quare non liceat a finia excoicationis.
- 13 Snia excoicationis in quo differat ab alijs sentētijs.
- 14 Expensarum taxatiō an impediatur per appellatiōem a sentētia
condēnatoriā.
- 15 Snia excoicationis an possit aliquo casu suspēdi per appellatiōē.
- 16 Excoicati actum an teneat post appellatiōem vbi pronuntia
tum est ipsum illegitime appellasse.
- 17 Sentētia excoicationis vel deponatiōis qn et quibus priuat sentē
tiam redditibus vel fructibus sui beneficii.
- 18 Excoicatus in vna ecclesia an sit excoicatus in alia.
- 19 Suspendus vno beneficio an videatur suspendus quo ad aliud.

¶ Clerum. et beneficiū appellat nihilominus denūtiatur:
et beneficiū promittitur spoliatur. secūda ibi. v3
rō. Mo. i. q. appellatiō eximat appellatē a iudicis potestate: sic
suspēditur: vel extinguitur: iurisditiō iudicis a quo ad tēpus: et dicit
tur dormire inspecto exita futuro: de presenti extincta dicitur. Not.
ff. q. appellatiō post sentētiā excoicationis nō habet vires suspēden
di excoicationis finem. ¶ Not. iij. q. appellatiō inquantū nō suspen
dit actum de preterito: nō impedit actum mere executiuū: aut decla
ratiuum de futuro: depēdens ad actum de preterito. Ad hoc qd no.
§. eo. cōstitutus. ¶ ff. Mo. iij. effectū excoicationis: q. priuat faculta
tē recipiendi: et percipiendi redditū beneficii. Et not. priuatū cōiōne
ecclesie: priuatū facultate percipiendi redditū qui distribuunt in ecclesia.
¶ Op. qd nō possit iudex a quo denūtiare quem excoicatum: ar.
de offi. deleg. pastoralis. §. preterea. et quia illius est suspensa iurisditi
tiō: et dicit Jo. an. qd hoc pcedit quādo ordinariū qui nō excoicauit
ad cuius officium pertinet denūtiare excoicatos facere vitari: hoc
denūtiat. ff. q. iij. curie. de tren. et pa. c. i. Si tamē index appellatiōis
mandat illum nō denūtiari excoicatu vel denūtiari nō excoicatum:
quāuis malefaciat: videtur tñ q. audiendus sit: et nō denūtiabitur: nec
audiet appellas is pro quo excoicatus est: ne hoc fiat: quia eius non
interest q. denūtiat excoicatus: cū certum sit q. nō est cogendus ad sa
tisfactionē appellatiōe pen. nec est ei in pnia cōsulēdum qd satisfi
ciat: nisi debitū recognoscatur: cum nō inter sit illius pro quo excoicatus
est: ergo nō pōt appellare. ff. q. vi. nō solēt: hec vera nisi is pro quo ex
coicatus est: pretēdat cum excoicatum pro manifesta offensa: q. a ta
li mādato p iudicē ad quē vt nō denūtiat poterit appellari: q. certū
est qd si excoicatus est pro manifesta offensa: qd appellatiō nō tenuit
§. eo. cōsuluit. et c. peruenit. et c. cū. et quia appel. pen. et sic questione pē
dente iurisdictionis nō habet index appellatiōis se intromittere de
causa principali nisi inquantū sibi pararetur p̄iudiciū: si postea cō
staret iurisdictionē suam esse: vt si pcederet quis in cognitione ipsius
causē. fm Inno. de quo Dost. remittit. j. e. romana. §. si nō vocatis. et
de sen. ex. solet. li. vi. ¶ ff. Not. bene q. licet ab excoicatione nō possit
appellari: a declaratione tamen excoicationis pōt appellari: vel ab
inhibitione ne denūtiat: per que dicit Lapus. in cle. ad cōpescēdas.
de sequētr. pos. et fruct. q. licet nō possit appellari a sententia excoica
tionis: appellari tñ pōt a declaratione finie excoicationis. ad hoc dis
ctum Jo. mo. de elec. cupientes. lib. vi. in verbo ponā. vbi licet nō ap
pelletur a pena legis. appellatur a pene declaratione. facit. §. eo. per
uenit. ad hoc qd no. in spe. de recu. §. vlti. et no. Archi. ff. q. v. quia su
specti. Si autem is qui excoicauit vult denūtiare: tunc appelletur a
delegato: tunc inquantū vult denūtiare post appellatiōem non
potest: si appellatiō iam est a superiore recepta. de app. pastoralis.
§. preterea. sed si mādēt alteri denūtiare: vt ordinario vel alteri qui de
nūtiat excoicatum appellantem: nō est ei parendū: si ab hoc
feratur sententia non tenet: itāq. a non suo iudice lata. arg. §. eo. dile
ctus. §.

ctus. §. pe. et vlti. Sed tutius est: scdm Innoc. quod ille cui hoc man-
datū est appellat: nō qd per hanc appellationē renocet iurisdictionē
in causa delegata: sed ne contra ipsum pcedat. ad hoc de offi. dele. si
ante. nō video causam quare si pōt declarare: denunciare excoica-
tum non possit mandare: vt denuncietur: quia non est suspensa quo
ad iudicē a quo appellat: siue sit delegatus: siue ordinarius: etiam vt
nō possit denūciare: licet nō sit suspensa quo ad alios: ad quorū offi-
cium spectat denūciare: et sic sentit hic Innoc. et dicit qd nō tñ qd in
quantum iudex exercet iurisdictionem: alio hñs iurisdictionem: res-
pectu articuli in quo est: non habet iurisdictionē in iuste: sententia
est nulla: ad hoc quod nō. de rescrip. pastoralis. de offi. dele. olim: et
ibi dicit. Sed certe hic tex. dicit qd ipse qui excommunicauit: pōt de-
nūciare vt patet. ibi. excommunicant et. ideo dicit qd nō est suspens-
saniū quatenus est suspensus actus a quo appellatur: et sic nō tollit
6 excoicatio actus non suspens: etiā a iudice a quo appellat. ¶ **¶** Opp.
quod appellatio impedit executionem: et denunciationē. §. eo. per
uenit. Sol. si appellatur a sententia hominis: non impeditur denū-
ciatio. vt hic si appellat a sententia iuris ne denunciet: si factum non
est notorium: ex quo dicitur quod surgit excommunicatio: appella-
tio impedit denunciationē: vt ibi quia non est certandum nisi: si fa-
ctum est notorium non impeditur: quia ibi snia est certa: fm Joan.
and. Tan. et vin. ¶ **¶** Op. qd excommunicatus appellans non denū-
ciatur. §. eo. dilectus: cum interim. Solu. dicit Innoc. et dicit qd hoc
decre. loquitur quando scienter est excommunicatus: secus si igno-
rans: non dicit forte appellatio ignorantis hoc operatur quod post
appellationem huius non denūciatur. §. eo. dilectus. ver. cum in-
7 terim. ¶ **¶** Opp. quod pñtetur excommunicatus beneficiū: et red-
ditus: vt nō. de cle. non res. ex tue. de eta. et quali. cum bone. de
heredi. excommunicamus. §. i. dicit quod hoc operatur simplex excoi-
catus: sed si per annum contineret excoicationē: pñtaretur etiā bñs
8 ficio: vt nō. scdm dicitur. sed de hoc dicitur dicitur de indi. c. i. ¶ **¶** Op.
quod appellatio impedit denunciationē. de sent. ex. per tuas. Sed
hic loquitur qñ appellatio subsequitur excoicationem. contrarium
qñ pcedit: quo casu snia pcludit nullam: sic impedit denūciatio nec
beneficiū: tñ sit subtractio causa debet interim se gerere pro excoi-
cator: et ministri pñtendi causa quā merentur pñt eis cōdicare. §. i.
q. iij. quin multos. de sen. ex. inter alia. nec sequit nec vitari pōt: ergo
9 spoliari his que possidet: in quibz aut excoicet tunc dicitur de sen. ex.
solet. lib. vi. ¶ **¶** Quero an talis denūciatio vel beneficiū: subtractio
retractet per viā attentat: postea iustificata appellatio: dñt de
rota dicunt sua concia. ccccvi. in secundo articulo qd hic nō dicitur
attentatum: cñ sit effectus qui sequit ex snia trahet secū executionē
als nō per Innoc. §. eo. pñtetur per Jo. mo. de sen. ex. is qui et c. licet
lib. vi. hoc puto vbi iuste fuit excommunicatus: sed si iniuste nō video
quare fructus iniuste subtracti non debeāt restitui: licet non fiat hoc
10 forte per viā attentat: faciet ex officio iudex appellatōis. ¶ **¶** Que-
ro an appellatio ab absolute excoicatione suspendat: sicut nec
ab excoicatione: dicit sicut nō suspendi: nec impedit denunciationē
ita nec absolute: de quo de sen. ex. sacro. de rescrip. ab excoica-
to. §. eo. pñtetur. vt obiqz tamē appellatio denoluit ad superiorem
11 vt nō glo. de offi. or. ad reprimendam: de quo ibi. ¶ **¶** Quero quare
appellatio nō suspendit denunciationē: vel impedit: dicit quia non
plus ligatur: sed qd est declaratum. ff. de testa. beredes palā: unde sua
non interest fecus si in plus ligaretur: vel stringeretur per denuncia-
tionē actū: vt in casu de sen. ex. quia tunc impediretur: fm Joan. an.
12 ¶ **¶** Ad gl. opp. qd nō sit exemptus etiam ad tps a iurisdictione. §.
eo. ad bec. c. peruenit. Solu. ad tps est excoicatus in illa causa. in alia
separata non: ex vi appellationis: licet possit reculari: vt ibi nō. et in
13 c. peruenit. ¶ **¶** Quere glo. in quo dicitur dormitasse. gl. dicit quod
appellatione pendente extinguit pñciatū. verū est qd iurisditio
est extincta. et pñciatum inspecto exitu de futuro: unde dicit ad tps
14 exēptus: de quo. in l. i. in ff. ad turpi. de iureiur. veniens. ¶ **¶** Que-
ro de ratione quare nō appellet a snia excoicationis: quia qd suspens-
dat: quidā dicunt qd ratio est: quia trahit secū executionē: hec ratio
nō placet glo. nā cñ quis absoluit ab impetitione alicuius: snia secū
trahit: quia nulla alia expectat executionē. et tamen appellatio suspen-
dit: de app. significauerūt. Itē ab executione appelleretur qñqz. de off.
del. sup. qñtionū. §. i. de re iudi. qd ad pñtationē: illa suspēdit ergo
suspēdere dñt sniam secū trahentē executionē. ¶ **¶** Tercio quia snia in
furto: quo ad infamiam: trahit secū executionē: et tñ ab illa appella-
tur. ff. de fur. nō pōt. ff. de bis qui nō. infra. l. furti. Secū ratio p De.
hyspa. qd nō suspendit: quia de ligatur nō bñ. §. i. q. iij. nemo: et a pñ-
cipe nō appellat. §. q. iij. cuncta. ff. a qui. app. nō licet. l. i. dicit dicit
quod hec ratio nō videt sufficere: quia licet a principe non appellat
tñ supplicat: cuius idem est effectus. §. de resti. in inte. ex literis. dñt
15 ff. fm quē nō valet: qd dicit alij hoc esse qñ snia medicinalis: in his
que sunt medicine volūtas est medici: nō infirmi attendēda. §. iij. di.
qui emendat. v. q. v. nō omnes: nam posset esse medicus imperitus.
de eta. et qua. ad aures. glo. assignat tertiā rationē et cñ addita. §. crit
quarta: quia hoc est speciale in cēsure sententijs: vt bñ crescat per me-
ntū parendo etiā inique snie. viij. q. i. sciendū. §. i. q. quid igitur: tñ ma-

gis timeat disciplina ecclesiastica. ¶ **¶** Quarta ratio assignatur per
Joan. qd speciale hoc statutū est: vt in maiori reuerentia habeantur
et vt magis timeantur: sic et cōstitutio facit vt snia que cito ligatur:
ad eius effectus: tardius liget. §. q. vi. anteriorū. §. i. q. i. cum qd dñt.
dicit qd naturalis ratio est: quia in alijs sententijs ligantur: corpora
lia sensibilia etiam irrationabilia: hac sentētia ligat sola aīa homi-
nis. §. i. q. iij. nemo. de re. ecc. nō ali. si quis: unde sicut aīa homo in-
terior facilius apprehendit: quia videt papam: vel regem francie: si
personas: als habet notas quātūcūqz dissent: qd non est in alijs in-
uenire. Sic et facilius apprehendit: statim ligatur. hec ratio nō con-
cludit quare non suspendat: sed quare facilius trahat executionem.
¶ **¶** Assignat aliam: quia excommunicatio imprimatur ad correctio-
nem peccatorum: et solū pro mortali. §. i. q. iij. nemo. §. i. talis autē aīa sen-
tentiam ligatus est apud ecclesiā: si tali denegat appellatio: que nō
debet esse defensio iniquitatis. §. i. cñ speciali: fm dñt. ad hoc quod
nō. de sen. et re iudi. sup. rubrica. de snia. §. si quis sit effectus. de hoc p
gl. §. i. q. iij. nemo. hec ratio nō est bona: nec concludit in snia iniusta:
in qua quis non ligat vinculo dei: de sen. ex. a nobis dicit tu qd ratio
est qd hec snia imprimat vinculum ex pñte clauis: et certā formam
in tollendo. de sen. ex. sacro: que nō interuenit ex appellatōe. Ideo
tollere vel suspendere non est in pñte pñs: qd clauis non bz. de ma. et
ob. cum dilecta. de peni. nona. Sed alie snie vt differētes circa actus
pñtatur: et iura pñtatur: ex actibus pñtatur pñt suspendi: et tolli.
15 ¶ **¶** Opp. qd nō sit differētia inter sniam excoicationis: et als snias.
Nam sicut si dico excoico te: excoicatus. Ita si dico: qd dēno te. cō-
demnatus es. Nec hoc qd sis excoicatus aut cōdēnatus tollit p appel-
lationē: qd p sniam nisi causa appellationis: in qua cōfirmat prima
snia: dicit latius quā glo. in snia dicit est ponderare actū prout est facti
et ligamē snie: et hoc exprimit in vtroqz tpe snie ita in examinatione
sicut in cōdēnatione: in hoc nō est differētia: qd sicut excoicatus est
excoicatus et ligatus vinculo. Ita cōdēnatus est cōdēnatus et ligat
vinculo snie: sicut actus facti excoicationis nō suspēdit: ita nec actus
facti cōdēnationis: qd facta nō pñt haberi p nō infectis. Ideo si ap-
pellet a suspensione vel tortura: qd facti sunt: appellatio nō suspen-
dit. Secus si pronuncietur torquēdū: vel susligandū. Sed in hoc est
differētia: qd vinculū excoicationis nō suspendit per appellationē
et vinculū cōdēnationis suspendit p appellationē: est ponderare actū
executiū snie: in hoc sunt quedā snie que nō habet differētia actus
a vinculo snie: tales secū trahunt executionem: et censurē: et alie vt
pñt in sententijs infamatis: et in absolutoria. Sed est differētia: qd
censurē snie nō suspenditur: nec quo ad actū vinculi: nec quo ad actū
cōfiscatē in quid denegari applicabile ad corporalia: vt hic alie ve-
ro snie suspēdunt: quedā sunt bñtes actum executiū sepeatur: dis-
ferētē a vinculo snie: in istis appellatio impedit executionē: et qua-
tenus excoicatio bz qd est mere declaratoris executionis iam facte
nō impedit vt hic. Itē in quātū applicat ad res corporales vbi cōfi-
stat in quid denegari: vel etiā in quid subtrahit: ex quo venit cōsecuti-
ue ad vinculū nō suspēsum: nā si dēno ad x. statim qui obtinuit nō
bz. §. sed expectat alius actus executiū scilicet vt compellatur ad
soluēdū. §. de hoc aliquid. de cōfisc. pñt. cñ nostris p Innoc. Et hoc
dñt doctrina qd vbi snie nō expectat aliquid capescibile corporale:
sed solū cōfiscat in datione: vel subtractione iuris statim secū trahit
executionē secus si aliquid corpale expectat: qd semp post sniam ex-
spectant alius actum. Ideo snia sup alius actū absolutoria trahit ex-
16 cutionē. Itē si detur sup actu eligendū: vel iurisdictione. de quo: dicit
plene vt de cōfisc. pñt. cñ nostris et vide Bar. in l. miles. §. indicat.
ff. de re iudi. ¶ **¶** Ultimo per hanc decre. dicit latus sua alle. lxxxvij.
qd lata snia cōdēnationis expensarum licet appellet a diffinitua
nō impedit declaratio facta cōtra cōdēnationem tagatio. quia
hic nihil disponit sed declarat: §. i. tex. nō bñ facit quia ibi appellatio
suspendit excoicationē. ¶ **¶** Op. qd excommunicationis snia possit
esse in suspēso pone enim qd excoicet quis post appellationē ex cau-
sa legitima pone qd pñtiet appellatōem postea nō tenere attē-
to tpe appellatōis quia causa est legitima snia erit nulla de sen. ex.
per tuas attrito tpe snie si determinat appellatio non legitima: vale-
bit snia: et sic erit in suspēso. dicit si consid. ref. veritas excoicatio est
nulla. Si habemus respectū ad cognitionē nostrā interim nō est nul-
la nec aliqua. Sed totū hoc nobis declarari pendet ex futuro euen-
tu: qd si appellatio pñtiet legitima retro nobis declaratur ipsam
nullā. Si nō est legitima retro nobis detegit: qd est aliqua: vñ appel-
latione pen. interim nō possumus dicere est excoicatus: sed vel non
excoicatus vel pro excoicato nō est habēdus: re vera nō tenet excoi-
catio: si causa est illegitima. dicit scdm dñt. Si notorium est causam
valere: quia ex legitima causa et vera: tunc nullo modo est legitima.
Si notorium est de illegitimitate appellatōis sententia aliqua est
nec eget alia examinatione: ex quo notorium est: sed sola declaratio
ne. §. c. proximo. ver. si vero. In dubio pendet ex euentu: vt dicit glo.
Sic tamē bene appellatum est licet cōtrarium pronuncietur per ius
dicem appellationis: nunquā tamē ligat sententia quo ad deum: de
sen. ex. a nobis. §. i. sed ligat quo ad ecclesiā. de sen. ex. c. i. lib. vi. et quā
documqz de hoc fiat fides ecclesie: quod fuit decepta per ipsam reno-
vvy

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium

erabitur quomodo male actum est de quo. *Si. i. lator. bec vera quan*
do causa non est commissa excommunicanti appellatione re. in casu ex
pressa in iure idem qd. *Si. i. lator. bec vera quan*
in iure tunc merito iure est excommunicatus: tamen per superiorem
18 poterit emendari. *vt. s. c. p. r. i. t. c. t. Querit glo. an si appellatione*
pen. post illam excommunicatus agat aliquid an illud vt qz adept
est ecclesia an si postea detegitur ipsam illegitime appellasse valeat
quod egit: gl. dicit qd non videt qd si priuandus. quia illum probabi
lis error excusat. de sen. ex. sacro: c. d. interim licitum sit ei vt coicef in oi
bus sacramentis. *i. e. dilectis: quicquid interim facit valet. Itē qz*
medio tpe status eius est integer. *ff. ml. no. appel. pen. l. vna qz dam*
natus non dicitur qui appellauit. *ff. de penis. l. si. q. si. vide quod no. de*
ele. ex. m. ad aplice. veritas est qd hz quo ad penas ex contemptu ap
pellationis: ingreditur se spualibus: non liget ppter pbabile dubiū
an sit ligatus. *ar. de cle. ex. m. ad aplice: tñ validitas gestōi spualis*
ter ab eo: vel tñ cū eo pendebunt ex enētu appellationis: vt no. in. d.
c. ad aplice: no. gl. 2. Inno. 2. Jo. an. super ea. de sen. ex. solet. lib. vi.
Rec ob. qd no. *s. c. sepe. qd debet intelligi qñ nō est de recta appella*
tio illegitima: licet postea sit deserta: qz actus in medio facti non an
nullantur cū desertio nō detegat nullitatē appellationis: quia pōt
19 et appellatio legitima deferri: sic hic intellige. *¶ Opp. quod non*
subtrahantur redditus excoicato equiparatur enim deportato: et
deportato bona nō subtrahuntur. *C. de pen. l. deportato. Scd qz*
quādiu alijs rationibus pōt cōstringi: bona nō sunt subtrahēda. *C.*
de exco. rei iudi. l. stipendia. *xy. q. i. potest glo. dicit quod nō subtra*
hantur redditus beneficii: nisi expresse in iula adimant vt in predi
ctis iuribus. dic excoicatus priuari de iure percipiēdi redditus: quos
habet percipere de coice: ex quo cōtra cōiōne nō ab ecclesia percipe
re pōt. Sed an fructibus ppij: et separati bñficij pñet: certe videtur
qd sic: per hāc decre. que indistincte loquitur: ad hoc qz suspensus a
beneficio priuatur illis vt no. *s. de elec. cū vintōi. Itē si esset necessa*
ria expressa: priuatio illa suspēderetur p appellationē quasi nō tra
heret effectum immediate a vinculo snie: nec est verū qd excoicatus
in totū equiparatur relegato: quia excoicatus in vna ecclesia. in oī
bus est excoicatus: vt dicit glo. hic: secus in relegato: qz phoc nō per
dit oēs ciuitates. *¶ Opp. qd ex toto nō subtrahantur redditus ex*
coicato. *l. di. studeant. glo. dicit sibi reseruādos fructus: ex quibus vi*
uere possit: nā bñda est ratio ne egeat de re iudi. inter cos: ne cogat
in obprobrium clerici medicare: vt in. c. diaconi. *xy. q. i. di. si. in fi. cō*
cludit aliud in deposito et hūc prouidet ne egeat. Aliud in excoi
cato qui cōtēnit clauis ecclesie vt qui pōt se eximere ab excoicatioe
satisfaciēdo: faciendo se absolui. Ideo sibi nō subuenitur: qd nō
potest depositus: ad hoc de elec. qz sepe. lib. vi. in glo. aliud no. *i. q. i.*
quā pio in glo. arg. quod no. de eta. 2. qna. vt bi qui. in verbo dimitti.
20 *¶ Querit an excommunicatus in vna ecclesia sit excommunicat*
in alia. glo. dicit qd sic. *xy. q. i. c. si. et. iij. q. v. quisquis. de hoc. ibi.*
xy. q. i. placuit: per que p. vt dixi excommunicatum nō cōparari p
omnia relegato: quia pōt quis esse relegatus in vna prouincia: et nō
21 in alia. *¶ Querit gl. an idem in suspēso: vt suspēsus ab officio in*
vna ecclesia: censetur suspensus in alia. dicit glo. qd si suspensus est
ab officio: vbiqz est suspensus: quia illa snia facit ius quo ad eum:
xy. q. i. due sunt. *xy. q. i. si quis presbyter. ff. de interdi. 2. re. l. relega*
torum. *s. interdicere 2. s. se. licet quidam distinguāt an sit suspensus*
ex crimine irritante infamia: et vbiqz habeatur pro suspēso: an nō:
et nō habeatur: sed prius dictū plus placet glo. *ar. ff. de postu. l. ex ea:*
quia suspēsus ab officio nō de officio ecclesiastico trahere debet:
als deponitur. de cle. ex. m. c. ij. 2. iij. Quandoqz suspensus est a bñfi
cio: et in alio potest habere beneficio in alia ecclesia. *xy. q. i. placuit.*
lvi. q. i. c. ij. Idem no. in. c. si quis presbyter. *s. all. Et causa quia sus*
pensio ab officio sit de actu adherēte persone: et sic est sententia in p
sonam: que cōcomitur personā vbiqz: suspensio a bñficio dirigitur
in rem. Ideo illam nō aggreditur. Inno. dicit qd excoicatus in vna
ecclesia: et excommunicat in alia. suspēsus ab officio in vna: suspē
sus est in alia. In suspēso a beneficio idē qd glof quia si suspensus
spaliter a beneficio alicuius ecclesie: vel ingressu eiusdē: hoc casu sen
tentia ad alia beneficia: vel ad aliam ecclesiam: non extenditur: quia
licet clericus ab epō possit priuari sue suspēdi a beneficio sito in li
mitibus territorij episcopi: tñ snia nō tāgit alias res: que iurisdic
tio sue nō sunt: in quibus non pōt ius dicere. *ff. de re iudi. a dno. j.*
Rñ. de bo. auct. iudi. possit. cum vnus. *s. si. de consti. vt animarū. s. j.*
lib. v. Tu dic circa beneficium: si suspensio est indefinita a beneficijs
et agit suspendens personam in babil tare ad beneficia omnia: et cō
stat de mente non potest ipsam suspendere: priuare beneficijs ali
bi sitis: et multo fortius si etiā specifice: extrinsecus priuaret vel sus
penderet: quia non disponit in re: sed in personam subiectam abdi
cādo ius ab eo: vel illum ad illā in babilatādo: de fo. cōpe. postuta.
sti. Index tamen loci vbi est beneficium exequitur vt ibi. et hoc ma
xime est v. cum quādo suspensio surgit immediate a iure: vt quia fer
tur in causa infamante: vt no. in. d. c. postulat: vel quia suspēsus est
ab officio simpliciter quo casu et in casibus: vbi suspensus ex hoc cen
setur a beneficio: quia suspensio immediate: vt sequela venit aucto

te indit: sine iuris: vbi aut suspensio a bñficio est generalis: vel in
definita: et aliter non apparet qd velit sniam extendere ad beneficia
extrinsecas: suspensio hominis reitrigetur ad bñficia supposita sniam
trivt dicta. *l. cum vnus. s. penul. 2. l. a dno pio. s. j. 2. de consti. vt aia. 2.*
s. j. lib. vi. 2. qd ibi no. In suspēso autem iuris: si fiat ex causa cō
cernente ecclesiam: vel delictum illius ecclesie: non extendetur. de elec.
cum in cunctis iuncto de elec. si compromissarius. lib. vi. Si causa est
simplex: et non concernit ecclesiam vel locum extendetur ad beneficia
vbi libet sita: vt ibi. Et his concluditur effectus excommunicationis
nis: quo ad beneficium: quia priuatur redditibus beneficij. vt hic ha
bitu tamen administrationis non priuatur: sed suspenditur: et pri
uatur ad tps durantis excommunicationis administratione spūa
lium tps autē in his que sunt de collegio vel corpore tpsaliū priua
tur administratione vt no. de dolo. veritatis qz excoicatus est extra
corpus. In his aut q sunt ppij bñficij nō priuat tpsalibus admini
strationibus dūmō nō capiant de redditibz vt hic et sic intelligit
quod not. de cle. nō res. ex tuc. effectus vero suspensionis a bñficio qd
interim priuat redditibus et administratione tenet glo. de elec. cū in
cunctis dicit vt ibi no. et tenet hic Inno. de coha. cle. 2. mu. sicut nō per
dit tñ iura tpsalia: vel spūalia nec possessionem eorum licet fructum
perdat quia ad hoc animū hz sine quo possit nō admittitur. *ff. de*
acqui. pos. l. iij. 2. cōuertit fructus medio tpe in vtilitatē ecclesie et
sibi nō restituit vt ibi no. Inno. all. *xy. q. i. b. c. in fi. Tertio datur effe*
ctus suspensionis ab officio an se extendit ad beneficiū. Inno. hic di
cit qd sic propter cōnegitatem. *l. xy. q. i. di. cos. et. c. si quis sacerdotum.*
v. q. i. si quis presbyter *xy. q. i. si episcopus plus dicit alibi. quod*
eo quod a beneficio est suspensus est beneficio priuatus vt nota. de
coha. cle. sicut. de eta. 2. quali. cum contingat als cum bone sed illud
communiter non tenetur. de hoc opi. sunt quas ponit glo. in cle. cu
pientes de penis. dic concludendo id quod est de mente. Jo. an. and.
ibi. si beneficium sit tantum in quotidianis distributionibus sus
pensus ab officio suspensus est a tali bñficio qz nō pōt interesse bñfi
cis et tales dant solū interessentibz vt not. de cle. nō res. c. j. lib. vi. Si
est suspensus ab officio: bñficio nō sic annectitur officio quia nō
in quotidianis distributionibz et tñ licet officij sit causa bñficij ha
bendi nō est causa subsistendi beneficij tunc si suspensio sit ex magna
causa: et magno delicto tunc cesset suspensus a beneficio: sine ab ho
mine: sine a iure: de purga. ca. cum inter: magnam causam intellige
re: quando sit ex causa immediate: si ex leui causa non est suspensus a
beneficio: vt si fiat ex causa nō concludente crimen: vt ex infamia: vt
vbi causa est dubia: an concludat peccatū et hec vera: nisi aliud sen
tentia hominis: vel iuris exprimat: et hec sufficiant.

- 1 *¶ Appellationi censetur appellans renuntiare comparens corā*
iudice a quo in actibus ipsam appellationem cōcernentibus nō pro
testetur. nu. 4. et. 7. et quomodo formetur protestatio vt non videat
pcedendo renuntiare ipsi appellationi. nu. 10. et. 14.
- 2 Libelli practica que sit super attentatis post appellationem.
- 3 Attentorum cognitio quo casu spectat ad iudicem ad quem vel a
quo. numero. ii.
- 4 Excoicatus quando possit petere absolui coram iudice a quo
appellatione emissa.
- 5 Sententia promulgata etiam inter partes si querela in iustitie ex di
cta sententia infunditur contra iudicem index est immediate archie
piscopus et tunc sententiam suā pōt defendere epō et ne absoluat
appellare quando iniuste absoluit tanqz cuius interfit: et quomodo
est hic modus denuntiandi vt vitetur quis excoicatus vel non vite
tur. nu. seq. et. 8. et. 11.
- 6 Appellationi an videatur renuntiasse qui post appellationem pro
ponit cum iudice a quo de iurisdictione vel procedit coram eo.
- 7 Appellatione deuoluta ad papā an possit inferior vel archieps co
gnoscere de viribus excoimunicatiōis etiā si ambe partes pntiāt.
numero. ii. et. 13.
- 8 Appellatio quando notorie possit dici iniusta.
- 9 Appellationis qñ pponere censet contrarioz appellādo cōque
rendo et ptefādo ita qz ab appellatione recedere nō videat. nu. seq.
- 10 Sententiam suam quo casu index potest defendere.
- 11 Index cognoscens vel assumēs disputationem vel defensionem cā
parte de sua iurisdictione dicitur suspectus et alias possit cognosce
re an sit sua iurisdicō.
- 12 Index mediatas vt archieps an in cā notorie iniustitie possit sniaz
excoicationis latam ab epō denuntiare iniustam.
- 13 Item an videatur cōtestari qui respondit libello cū ptefatione qz
non intendit licem contestari.

Sollicitudinem *¶ Si excoicatus ab*
episcopo post quā appel
lauit ad papam: hanc causam simpliciter ad episcopum
deferat: appellationi renuntiet: archieps episcopus causam
audiet. Sed si protestatur contrariis: archieps episcopus non cognoscat
qd si faceret: episcopus posset appellare. b. d. c. omnis diuino. se
cundo

cunda sibi. Nos igit. ¶ Mo. i. indicē a quo non arctari ad deferendum appellationi quā putat illegitimā. tunc cōtra appellante pōt pcedere ut cōmumacem: processus tñ pendebit ex enētū appellationis.

¶ Mo. ij. qd etiā inter ptes pmulgata sentētia: si querela iniuste sentētie infundit cōtra iudicem: iudex immediate est archiepiscopus: tunc sniam defendere pōt episcopus: ne absolatur appellare: quando iniuste absoluit: quā cuius interest. ¶ Mo. iij. qd libelli sup attētatatis post appellationē: peto me in statum reduci: quo erā tpe appellationis emissus: si est excommunicatus: petiti est qd pōt declarari: vt si denuncietur nō excommunicatus: sed absolutus. ¶ Mo. iij. regulam qd de attētatatis per iudicē a quo app. pen. se non intromittere debet inferior a iudice ad quē: quando illa nō valent expediti circa cognitionē articuli appellationis: sic retractare attētatā p viam attētatū est officij iudicis ad quē: quē via nō pōt instrui sine appellationis articulo a p̄trario qd si pōt: pōt inferior se intromittere: vt si eo. cū teneamur: bec est causa sup notorio iniuste attētatō: pōt se intromittere: quia ppter notoriā iniusticiā pōt se iudex intromittere aliter quā appellationis via: sine cognitione appellationis vel via nullitatis. Ex quo p̄ qd snia cōtra notoriū est nulla: ad hoc. s. de re iudi. inter ceteros. Et nō. qd de causa notoria cognoscit archiepiscopus inter subditos subditū: vide de offi. or. p̄. or. alis. s. j.

¶ Mo. quod per actū coram inferiori iudice: qui cognoscit appellationis articulum t sine quo nō potest actus expediti: quis appellationi renunciare censetur: nisi aliter protestetur: si protestatur in iudicio protestatio iuuat: vt nō videat renunciare: sed vt cōtrarius repellitur: sic nō. contraria allegantem repellendum: protestatio ergo cōtraria facto nō iuuat protestantem: quando factum agit: quia nō est qui repellit. de cōsti. cū. 25. Sed si est qui repellat repellitur vt cōtrarius: sic factum nō agit: sic protestatio nō iuuat: vide quod dixi s. de cōsti. cum. 25. per que puto qd si actum nō repelleretur: vt cōtrarius non iuuaret protestatio: renunciaret appellationi: ad hoc. j.

¶ de eo qui mitt. in possessionē cum venissent. ¶ Op. primo quod petere potuerit absolutionē ad cautelam appellatione pen. absq̄ p̄iudicio appellationis: vt de sen. ex. per tuas: vt de off. dele. cum contingat: dic hoc pōt corā iudice ad quem. Sic pōt petere quod p̄iudicio renunciaretur nullat: quicquid factum est. c. j. eo. cū causam. Itē coram archiepiscopo pōt petere absolutionē: et simpliciter querelam: tunc appellationē renūciat. j. c. in fi. Sed dic vt ibi. puto quod si per viā que rele nullitatis hoc petit quia hoc contingit causam appellationis: non possit absq̄ p̄iudicio appellationis inferior cognoscere Itē si per viam iniusticie. Sed si petitur ad cautelam dari absq̄ cognitione articuli appellationis dummodo prestet cautionem de parēdor: corā iudice ad quem: satis puto quod illam petere possit: ipsaz etiā dari pōt inferior: vt dixi. s. eo. qua fronte t ibi est. ¶ Op. quod archiepiscopo liceat denūciare nō excoicatu iniuste: qd hoc pōt facere extrajudicialiter: absq̄ aliqua cognitōe. s. de elec. venerabilē. s. obiectioni. dic si vult iudicialiter denūciare non excommunicatum iniuste: causa iniuste notoria pōt: qd non habet hic ptes iudicis alium mere iniusticie: cum notorium sit potest absq̄ appellatione: ex notoria iniusticia denūciare hoc planum si vult denūciare iudicialiter: et quasi iudex: nō est notorium de iniusticia: licet probare possit qd iudicialiter facere possit seu debeat: si vult cogere subditos suos ad communicandum excoicato: quasi non excoicato: hoc non licet: qd nō potest denūciare. nisi partibus presentibus iuris ordine seruato: quia hec denūciatio iudicis nō pōt fieri sine cause cognitōe. ij. q. i. c. j. c. j. s. ij. Si autē vult denūciare extrajudicialiter ad huc posset: dummodo iniusticia sic esset notoria: qd probari posset: quia tunc non gerit vicem iudicis: sed denunciatoris: vnde licet denūciare: et notificare crimina alterius: nō crimina. dummodo talia sint quod probari possint: dummodo subsit causa ne excoicatus iniuste vite tur: vel auxilium amicorum perdat. Est enim hec denūciatio plus ad merita: quā ad penā. vj. q. i. c. j. et. ff. ad sim. l. leg. cornel. j. R. fi. C. de epi. z. cle. nulli. s. fi. cum similibus: bec vera qd denūciatur ad finem corrigendi: secus si denūciat ad infamādum in crimem: quia tunc peccaret z. pena dignus esset. ar. C. de postu. quisquis. vj. q. i. c. j. m. rito: z. c. deteriorēs: not. de testi. co. dilectorum. Idem si denūciat crimē quod nullatenus probari potest. vj. q. i. c. j. c. i. s. ij. nā cū tunc nō pcedit vt iudex illam denūciare facere pōt absq̄ articulo appellationis merito potest vt bica contrario liter scdm Jnn. ¶ Op. quod archiepiscopus non possit declarare subditum epi irrationabiliter ligatū. j. de sen. ex. per tuas: s. off. dicit Jnnoc. quod non credit hanc declarationem in tantū valere qd alij sibi debeant excommunicare: valet tamen quantum ad hoc quod bi qui prestant sibi auxilium: vel consilium: quod appellationem suam sequatur: non intelligitur incidere in canonem maioris excommunicationis. Idem valet vt per hoc excoicato: a multis increpatus emendet qd malefecit: ipsum excoicatum absolucndo. Dost. tenet contra. z. dicit qd debet declarare non diffiniendo: sed de plano: hoc qd large in his que diffinit declarat. ff. de rei ven. l. ex diuerso. s. j. ff. si ser. ven. l. scuti. s. sed si queratur. Ad ob. c. per tuas: quia ppter notorietatem cognoscit archiepiscopus de subditis suffraganei. ¶ Op. qd nō videt ab appella-

ne indistincte recessisse: nā appellatione pen. a diffinitina: si aliquid attentet p̄ iudicē: qui me excoicat: licet corā inferiori deponam querelam de iudice: nihil ago cū parte: ergo quo ad p̄tē nō video: renūciare appellatione p̄t. res inter alios acta zc. Jnn. videt hic psequi duos casus. ¶ Primus qd appellatione pen. pagit aliquid coram iudice inferiori: in vnā partē videt velle qd renūciat appellationi solū quo ad ep̄m: cōtra quē denūciat: vel deposuit querelam: nō quo ad partem: quin possit psequi granamē. In alia parte sentit contrariū: videtur velle qd remanet indefinitē: nec grauamen possit psequi tacite: vel expresse renūciat appellatione pen. Dost. dicit se nō bene intelligere qd velit Jnnoc. Sed pro primo dicto inducit qd videatur renūciasse quo ad partē: quia diuerse sunt persone: et aliud. j. age. cum vno: z. aliud cum alio: vnde renūciatio quo ad vnū non valet quo ad alium: sicut nec processus: nec sententia. ff. de pac. si vnus. s. an omnia. ff. de execu. rei iudi. l. cum queritur: l. se. z. not. de testi. veniens. ij. z. c. cum causa: sed placet sibi quia connexitatē talia habet. de quo. s. ti. cum super. ¶ Quid enim si ep̄s absoluat post talē denunciationem ad mādum archiep̄i: z. demū dicit ep̄s partes z. velit in principali procedere: nūquid qui succubuit poterit excipere cōtra ep̄m de appellatione: cui etiā quo ad ep̄m: fm Jnnoc. renūciat: oportet fateri qd nō: sic ep̄s pcedet in principali. Sed certe puto Jnnoc. bene dicere: quia hic articulus attētatū est separatus a causa principali: licet vterq̄ articulus pendeat ab appellatione: cum alius est hic articulus attētatū: z. alius principalis: possum ergo appellationi renūciare respectu istius articuli: nō respectu alterius separati circa quem nihil litigo coram inferiori: z. maxime cū discussio sit cum iudice: z. principalis questio pendet cum parte: vnde renūciatio: licet p̄iudicet mihi: quo ad iudicem: nō quo ad partem. que non est in hoc iudicio: cum querelam tantum deponā contra iudicem: maxime in diuerso articulo: quo ergo ad articulum excommunicationis renūciat. quo ad articulum principalem non renūciat: qui separatus est: et qui non est cum iudice: sed cum alia parte. Non ob. qd renūciat quo ad iudicem ep̄iscopum: et in principali habet agere coram ep̄o: qd quo ad principalem non renūciat: nec quo ad iudicem: nec quo ad partem: sed quo ad articulum iniquitatis snie excoicationis bene renūciat quo ad iudicem quasi hic articulus tangat iudicem: cum quo de hoc est questio z. nō de principali.

¶ Secundus casus quē psequit Jnnoc. est qd post granamen illatū ante appellationē litigat corā iudice a quo z. dicit bec qd cū leg simpliciter concedat appellare. j. x. dies a die grauaminis non tollitur per hoc quin possit appellare. j. x. dies bec est vera nisi attētatū corā iudice ante appellationē esset mera executio grauaminis: quia tunc appellasse videtur grauamē exequendo illud. Itē nō pōt appellare C. de re iudi. ad solutionē z. sic cōsuevit notari. s. de re iudi. quod ad consultationē z. s. de testi. significauerūt. Si autē appellatione pen. a granamine postea ei expresse renūciat vel tacite. Similiter videtur renūciasse grauamini incluso in renūciatione appellatione. Ideo non poterit iterato appellari. j. x. dies cōputādo a die grauaminis qd renūciando appellationi videt z. renūciasse grauamini z. c. perfonas. ¶ Quero quid si ambe ptes consentiant. s. ep̄s z. appellas qd archiep̄s cognoscat an poterit cognoscere. videt qd sic per nō. de offi. dele. p. z. g. z. c. de causis. de arbi. cū tpe incōtrariū: qd solus papa iudex est z. sic partes cum sicut clerici nō pōt in iurisdictionē declarare sine ipsius licētia de fo. cōpe. significasti vñ scdm Dost. duo sunt hic satis notabilia. ¶ Primū qd ep̄s pōt appellare. Secūdu qd si nō appellat processus archiep̄i nullus est tanq̄ a nō suo iudice factus de iudi. at si clerici cū nec hoc cognoscere possit vt procedat per que dicit patere qd si excoicatus post appellationem appellationi renūciat tacite vel expresse licet in veritate nō sit excommunicatus ecclesia tñ militans hz eū pro ligato qd dicit vt de sen. ex. licet. lib. vj. quia hoc verū nisi aliter psequeretur nullitatē. Itē primū nō progatur iurisditio cū alio iudex sit cū non declinat per appellationē a qua recedit. Secundo apparet hic scdm Joā. an. qualiter debeat intelligi quod communiter dicitur aliquid non posse innovari app. pen. quia debet intelligi que sunt contingentia z. cōtra articulo appellationis nam potest is a quod appellatum est commedere bibere vendere emere z. similia facere que nō retractantur sed illa tantum que contingūt appellationem ipsam vel fuerit cōtra eam ad idē. c. cum nobis olim s. de elec. z. dictum fuit. s. eo. consult. ij. in fi. Dost. ¶ Quero qd cōstabit notorie appellationē iniustam vel nō tenere. dic ex sola inspectione ipsius snie poterit qd patere. de offi. dele. cū contingat. s. si vero. de elec. venerabilē. s. obiectioni. ver. excoicatur. s. ep̄s verfi. sicut enim. secundum Jnnoc. puta p̄cepit quod non comedet vsq̄ ad ix. dies vel submitteret se alicui periculo de quo est certum eum enadere non posset aliquid aliud quod non pertinebat ad officium imponētis. ff. de re. iur. factum a iudice. c. ti. ea que fuerit. lib. vj. Quibus autem mandatis obtemperandum sit. dic vt plenē nota. de temp. or. ad aures. s. j. et per hoc quod vbi dicitur patet quod vbi mandatum ep̄iscopi notorium potest archiep̄iscopus denūciare excommunicatum non ligatum dato etiam quod appella-

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium

tionis sue non renuncianerit ut patet in. §. si secundum Hostiē. quā-
 timo et appellatione pen. et sic habes. Unū casum in quo intromit-
 tit se inferior a papa de appellatione ad papā interposita. Secundus
 quando hec ignorat. §. e. duobus. quādo is qui appellauit expresse
 appellationi renūtiat. §. eo. directe vel tacite ut hic. in. §. i. c. ad hec
 10 ¶ Quero quōd proponere censet contraria appellādo: cōqueren-
 do: et protestādo quōd non recedat ab appellatione. Sol. proponendo
 querelā videtur excludere appellationē: que excludit iurisdictionem
 inferioris iudicis: et protestādo quōd appellationi nō intendit renūtiā-
 re: videt querelā renūtiare. Item quod per modū querelae potest dice-
 re sententiā iniustā: sed nō nullā: per modū appellationis potest di-
 cere nullā sed non iniustā. Item per modum querelae dicit archie-
 piscopus iudicem. per modum appellationis illuz excludit. Ex hoc
 11 ergo patet contrarietas: scōm. Inno. ¶ Oppo. quōd dicitur hic in. §. i. c. ad hec
 nes contrarie. Nā primo dicit archiepiscopus nō posse cognoscere. Se-
 cundo in ver. si vero notorium dicit quōd potest. Tercio. in. §. i. c. ad hec
 habet. glo. dicit quōd hic prosequitur tres questioes et omnibus rīdet.
 Primo utrum metropolitanus possit cognoscere de iniustitia sen-
 tentie: dicit quōd nō. Secundo an debeat denūtiare absolutum istuz
 si reperiat eum legitime appellasse. Et rīdet quōd sic: sicut notoriū et
 hoc dicit glo. in verbo notoriū. Tercio si episcopus appellat an debeat
 admitti appellatio ne absoluat et rīdet quōd sic: et hoc dicit glo. in ver-
 bo in quo. puto quōd sint due tantū: an archiepiscopus possit cognoscere: et
 decidere sup sententiā in iniustitia nullitate. Secūdo an episcopus possit ap-
 pellare ne absoluat. et secūdo ad solutionē enūciare potest vnā regu-
 lam quōd non potest inferior de appellatione vel articulo: qui sine ap-
 pellatione expedire nō potest se intromittere. ad quōd. §. eo. sup eo: quōd
 ad illum tantū suspēsa est iurisdīctio. ab ista regula exceptit casum quā
 iniustitia est notoria: vel potius inferi quod tunc potest denūtiari:
 quod tunc potest hec absq cognitione articuli appellationis nō possit
 eam decernere nullā: sine aliqua cognitione: et hoc cōcludit quōd potest
 episcopus appellare ne absoluat. Ad cōcludit vera itante appella-
 tionē: per que ad casum propositum concludit solutio. in ver. cum
 autem quod tunc nō protestatur: et sic ab appellatione recedit: absolue-
 re potest: quod nō stat appellatio an protestetur: et repellit ut contrarius.
 ¶ Oppo. quōd appellatio pen. potuerit archiepiscopus adiri nā episcopo
 sicut excoicante: hec fuit noua iniuria: opus ergo erat noua querela
 et sic de ea potest agi corā ordinario. §. eo. cum teneamur. gl. dicit quōd
 13 esset noua iniuria: tū dependet ex primo facto: ut de illo potest cognos-
 sci quā cognoscit de appellatione et sic suspēdit iurisdīctio: in pūcia
 palii: et in accessorio: ut in iuribus allegatis. in glo. et hoc declarat gl.
 se. in quantum glo. arguit ptra. §. c. p. i. §. i. respicit tex. non p. i. §. i.
 mam allegationem ubi appe. pen. aliquid de accessoris attentatur.
 Sed si appellatio nō suspendit hic sic ut ibi dictum fuit: puto hec in-
 quātum intendit hic nullitatem p. i. appellationis: vel iniusticie:
 quia est articulus inclusus in appellatione. Sed in quantum vellet
 agere ad interesse contra iudicem. ut hic: ut seperato appellatione:
 non esset suspēsa iurisdīctio inferioris: ut. d. c. cum teneamur: et. c. ad
 bec. ¶ Op. quod nō audiat episcopus appellādo: tāq sibi contrarius: quia
 in quātum excoicauit post appellationē pretēdebat appellationem
 frivola: in quantum nūc appellat ne absoluat propter executionem
 iurisdictionis: ex vi appellationis vti appellatione et dicit illā vali-
 dam ergo ut. §. i. in. §. i. c. in sua non videt interesse. §. i. q. vi. nō solēt. di-
 cit quōd sua interest: quia si superior inueniret sententiā iniustā: episcopus pu-
 niret: scōm decre. sacro. de sen. ex. lib. vi. Ad primum contrariū nō rī-
 det nisi quōd dicit quōd licet dicat nūc appellationem aliquā appellare
 potest: quod nō hz archiepiscopus potest absolueri. Rīdet Jo. an. quōd audiat quod
 regulariter audiat excoicēs contraria de re. iur. nullus plurib. lib. vi. q.
 quōd ibi nō. vel nō fateat appellationē legitimā: sed dicit cognitionem
 huius iudicis esse: ad quē appellatū est quasi sup eodē articulo: sup
 diuersis nō debeat fatigari. de rescrip. ex tenore. ¶ Op. quōd resistitur
 appellatio episcopi appellatio ne absoluat. §. eo. qua fronte. §. de his. dicit
 quōd illud loquitur in absolutioe cū cautione: in qua nō exigit aliqua
 cognitio: et sic ut preambula ad habilitatā personā: quōd facere habet
 iudex ad quē: vñ tū hec fiat sine cognitione: et tēdit in faciliore exi-
 tum appellatiois: valet quōd agitur. Secus si de causa cognoscendo:
 quod turbat tunc iurisdīctio iudicis ad quē. Idem si per viam attentati
 ad quōd. §. eo. cū teneamur. Secus forte si per viā nullitatis principa-
 liter vellet dicendo nullam: et docendo nullitatem et ex appellationis
 pōctia: quod hoc posset sicut appellatione deserta: ut de sent. ex. lib. vi.
 vi. Sed forte in quātū pendet totum absorbet iudex appellationis:
 ad hoc tex. hoc quod loquitur indistincte: et hoc plus placet: ea autē deserta
 nō cōtingit turbatio articuli appellationis: potest tū iudex a quo co-
 gnoscere: de validitate recessus ab appellatione: de elec. quāvis. lib.
 vi. et an talis sit appellatio que deuoluat. de app. romana. §. si nō vo-
 catio: et nō spe. in. §. i. c. de lega. §. nūc ostendēdū. ver. ex. §. i. c. de con-
 12 titutis: et. c. sepe. ¶ Op. quōd possit iudex cognoscere de appellatione:
 ne: cum cognoscat an sua sit iurisdīctio. ff. de iudi. si quis ex altera: cū
 si. glo. dicit quōd nō cognoscit: quod si p. b. abilis est causa: tā exceptus a iurisdīctioe
 illius: et est illi suspectus. §. eo. ad bec. et. c. p. p. s. Secus
 quādo dubitatur de iurisdīctioe: quod pro illa presumit eo quōd apparet

ordinarius: vel delegatus. Hosti. dicit cognoscit de illa. quod iudicium
 reddit in inuitū. ff. de verbo. ob. inter stipulantem. §. i. Sed in appel-
 latione agitur de iurisdictionis exemptione: et in superiorem transla-
 tionē: de qua suspectus: vel inferior: nō cognoscit. xxij. d. inferior. §. i.
 eo. ad hoc: hec solu. nō placet Jo. an. per tex. de pūcie. cum persone.
 lib. vi. dicit cognoscit: quod de dubio iurisdictionis: nisi leg. trāff. rat. huius
 dubij cognitionē ad aliū iudicē: ut est in recusatione et appellatione
 et causa cause potest esse illa quā assignat gl. quo ad recusationē dicit. §. i.
 eo. secundo requiritur: et de rescrip. sup literis: et de offi. dele. cū super: et
 hec pcedunt ubi dubitatur de iurisdictione inter ptes iudicē: ubi inter
 duos iudices. serua quōd habet de rescrip. pastoralis dicit plene. §. eo.
 ti. sup literis. potest tū cognoscere de restitutione aduersus sniaz: quia
 ibi nō cōtēditur iniquitas iudicis: ut in pcedēti rīso: quā aut notō-
 13 spe. de resti. in. §. i. videndū post mediū. ¶ Queri glo. an in cau-
 sa notorie iniusticie possit archiepiscopus denūciare sententiā excoicatio-
 nis iniustā: vel illū non ligatū videt quōd sic notū sit ex episcopi deliquisse.
 Sed nō creditur: quod sic pronūciaret appellationē fuisse iniustā: sic vsur-
 paret officij superioris. Si autē vellet renunciare appellationi sue
 tunc posset. Hosti. tenet contrariū: quod posset absq cognitione appel-
 lationis hoc expedire: quod aut dicit glo. habet locum in dubijs: ubi
 assumeret ptes iudicis cognitiois: ut in pcedēti rīso: quā aut notō-
 rium est appellationē fore legitimā: metropolitanus nō cōtēctioe co-
 gnoscendo declarare potest sniam fuisse nullā: et cōsequēter excoicatu
 non fuisse ligatum. Ex quo apparet appellationē ipsius tenuisse. de
 offi. dele. cum contingat. ¶ Op. glo. si. quōd audiat pponēs aduersa. de
 regula. sicut cū simili. remittit Jo. an. xlv. di. disciplinam. de hoc dic-
 14 ut de re. iur. nullus pluribus. ¶ Si inducit quōd si quis respondit ad
 libellum aīo l3 nō contestādi: et sic protestat quōd nihilominus lit. conte.
 sit cōtra quōd opponit de iur. b. probatib. protestationē innare ptestā-
 tem. sufficit de ele. cum ana: cū si. glo. nō respondit: dicit quōd licet ad hoc
 allegari: et ptestatio facto contraria nō innat ptestantē. de re. hic
 nō probat: sed pbat cōtrariū quōd innat: quod p3 quia facit quōd valet ap-
 pellatio: et ipse repellit ut cōtrarius: nam ubi simpliciter petendo renun-
 ciasset: ptestat non renūciat: sic ubi respondendo inducta foret li-
 tis cōtestatio: nec ptestatio impedit: sed pcedit arguētēs ponde-
 rarūt nō casum: sed corticem litere que dicit nō audiri allegantē con-
 traria: pcederet etiā arguētū: si intelligēs finē quōd nō esset audiens
 dñs super ptestatione quasi illa nō obstantē pcedat archiepiscopus. Sz
 dicit Jo. an. quōd litere est intētus: ut nō audiat p archiepiscopus sup quere-
 la: quā deponit de episcopo: qui ipm excoicauit quod pbat aduersaria.
 ibi. Sed si in parte superiori dicit audiri: renūciari appellationi:
 in hoc ut aduersaria intelligatur in facto: iure debet dicit quod
 nō audiri sup querela nō autē dicit quōd nō audiri sup appellationē.
 ne. Sed tūc obstat. de consli. cum. ad. et similia iura que dicūt ptesta-
 tionem facto cōtrariā nō innare ptestantē. dicit quōd illud verū quā factū
 repugnās ptestationi pceditur: quod nō est qui repellat sed ubi nō pre-
 ficitur quod in iudicio est qui repellat: tūc ut cōtrarius est a limine iudi-
 cii repellendus. Ideo forte si detur facto iudex cū nō repelleret et pro-
 sequeretur petitionem cum ptestatione videtur ab appellatione re-
 cessum. De dubio autē an etiā lite cōte. protestatio innat. dicit ut etiā
 no. Inno. in. c. cum. ad. et dixi. de lit. conte. c. i. et est questio ve-
 neralis et incipit quidam protestatus fuit. dicit quod non est fa-
 cta lit. conte. quia iudex et aduersarius tacendo videntur consentire:
 de quo dicit ut in questione posita. de re. iur. regula exceptionē. lib. vi.

- 1 Appellatio legitima defert principale negociū cū suis accesso-
 rijs iudici ad quem. nu. 21.
- 2 Carcerari potest clericus pro delicto etiam in quantum civiliter agi-
 tur. nu. 14.
- 3 Iurisdictionem quis habere potest sub episcopo et in locum excluden-
 tem episcopi iurisdictionem.
- 4 Iudex inferior quō potest mouere superiorem in his que ad eiusdē
 inferioris iurisdictionem spectant. nu. 7.
- 5 Iudex potest petere suum subiectum rōne iurisdictionis detentum ab
 alio non suo iudice. nu. seq. et. 8.
- 6 Dominus quomodo potest agere pro suis subiectis ut inde teneant
 eius acta. nu. 11. et. 12.
- 7 Consuetudine non potest induci ut inferior moueat superiorem.
- 8 Dominus quando possit repetere subiectū qui sibi debet seruitiū
 ne alteri prestat.
- 9 Creditor an possit repetere debitorem suum per alium detentum.
- 10 Debitor an possit a tertio inhiberi non soluat.
- 11 Appellare quomodo potest dominus pro subditis vel episcopo pro cle-
 ro ut appellatio prosit.
- 12 Agere an possit dñs pro subdito suo actione psonali cōpetenti ipsi
 subdito ut sibi satisfiat vel actione iniuriarum.
- 13 Verbum retrederent quid significat.
- 14 Clericum capiē an incurrat excoicationis sniam. nu. 15.
- 16 Decanus quomodo potest interdicere ecclesiam.
- 17 Appellationem suam delatam quō nō potest iudex reuocare. nu. 20.
 ut delatio opereatur toti negotij cū accessorij deuolutionē. nu. 26

Variatio

18 Variatio non est tolerabilis in agendo vel defendendo.

19 Sententia excommunicationis vel interdicti quomodo potest a sententia suspendi ut secundum incontinentem non trahat executionem. nu. 30.

22 Appellationi videtur quis deferre per cessionem apostolorum. nu. mro. 25.

23 Excommunicationem non incurrit qui cum excoicato communicat post appellationem cui est delatus.

24 Appellatione non iustificata quomodo potest sententia excoicationis retractari.

27 Attentata et innovata post appellationem quo casu non sint retractanda. nu. 31. et 32.

29 Electio facta de excoicato pendente appellatione a sententia excoicationis an valeat.

30 Attentata et innovata sunt retractanda ante cognitionem appellationis quam a diffinitiva appellatur.

32 Officiu divini perturbans qua puniatur pena.

34 Appellatio a sententia excoicationis an operetur quod possit participare cum excoicato ut suspendat negotium.

Electio. Per appellationem legitimam principale cum suis accessoribus ad iudicem appellatio non deferretur. b. d. p. r. o. r. s. n. e. excoicationis vel interdicti post electionem non tenet. b. d. s. c. o. In prima parte narratio. In secunda diffinitio. ibi q. r. o. q. tria facit. Primum diffinitio processu decani post appellationem. epi. Secunda ibi. preterea processus epi post appellationem decani. Tertia ibi verum. C. Mo. j. q. d. pro delicto potest clericus carcerari etiam inquantum agit civiliter. C. Mo. j. ar. q. d. sub epi potest q. s. h. e. i. u. r. i. s. d. i. c. t. i. o. n. e. in locum excoicationem iurisdictionem epi hoc est de consuetudine non de iure de q. d. de offi. or. pastoralis. j. j. r. c. u. ab ecclesiasticis. r. c. quato et r. c. irrefragabili. s. excessus. C. Mo. inferiori posse monere superiorem in his que ad iurisdictionem inferiorum spectant. C. Mo. superioris ratione iurisdictionis posse repetere subiectum in quem plures excoicatur iurisdictionem non habet iurisdictionem: agere posse ut in carcerem iniuste relatur. C. Mo. ar. q. d. actus subiectionis protectioni huius vim appellationis extrajudicialis ad inferiora sed hic etiam fuit appellatio accumulata. Et no. q. d. a granam in futuro parato potest appellari. C. Mo. inferiori ab epi posse de ma. z. ob. cu. inferiori cu. cu. et vide q. d. no. eo. ti. c. j. ar. lxxxiij. di. nulla. lxxj. di. ad hec n. v. ibi apparet talis consuetudo est irrationabilis. Ideo ponit reprobanda. de consue. cum inter. c. j. r. c. b. n. t. n. potest opari consuetudo q. d. inferior in penam superioris ecclesiam interdicat vel a divinis suspendat: ut hic. r. de offi. or. irrefragabili. j. j. C. Mo. q. d. potuerit decanus repetere subiectu sibi ratione iurisdictionis vel qui sibi debet servitium vel ecclesie sue q. d. p. s. i. t. u. r. i. p. e. d. i. c. t. u. r. q. d. ab alio detinetur na. r. p. t. a. s. r. e. p. e. t. i. t. u. r. i. m. e. n. s. u. m. s. i. s. i. c. d. e. t. i. n. e. t. u. r. q. d. p. e. r. s. o. n. a. l. i. a. m. u. n. e. r. a. p. s. t. a. r. e. n. o. p. o. t. e. s. t. d. e. a. d. u. l. l. d. e. t. u. r. j. R. s. C. de decan. l. generali. l. j. Sic v. q. d. d. n. s. p. o. s. s. i. t. r. e. p. e. t. e. r. e. a. s. c. r. i. p. t. i. u. m. s. u. u. d. e. i. u. d. i. c. i. s. f. a. t. e. f. d. o. s. t. q. d. p. e. t. e. r. e. p. o. t. e. r. a. t. s. i. c. o. r. a. c. o. p. e. t. e. t. i. i. n. d. i. c. e. p. e. t. i. s. s. e. t. n. o. n. s. i. b. i. i. u. s. d. i. c. e. n. d. o. s. i. c. r. d. n. s. p. o. t. v. a. l. l. a. s. i. d. e. t. i. n. e. t. u. r. i. t. a. q. d. n. o. p. o. s. s. i. t. d. e. b. i. t. a. s. e. r. v. i. t. i. u. m. p. s. o. l. u. e. r. e. t. c. r. e. d. i. t. o. r. a. u. t. e. m. d. e. b. i. t. o. r. e. m. s. u. u. m. a. b. a. l. i. o. d. e. t. e. n. t. u. n. u. l. l. o. i. u. r. e. p. o. t. r. e. p. e. t. e. r. e. n. u. l. l. u. e. n. i. m. i. u. s. r. e. a. l. e. h. a. b. e. t. i. n. p. e. r. s. o. n. a. m. d. e. b. i. t. o. r. i. s. d. e. p. i. g. c. i. j. s. s. u. p. e. r. i. o. r. e. s. s. i. c. s. c. o. m. i. n. n. o. d. e. q. u. o. d. m. a. z. o. b. e. i. n. t. e. r. q. u. a. t. u. o. r. d. e. s. e. n. t. e. x. a. i. n. d. e. x. i. n. g. l. j. l. i. b. v. j. z. q. d. n. o. d. e. o. f. f. i. o. r. d. u. o. s. i. m. u. l. t. E. t. d. e. t. e. r. t. i. o. i. n. h. i. b. e. t. e. d. e. b. i. t. o. r. i. n. e. s. o. l. u. a. t. v. i. d. e. i. n. n. o. d. e. e. l. e. c. q. u. e. r. e. l. a. m. C. Mo. q. u. o. d. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. h. e. c. n. o. n. s. i. t. a. d. m. i. t. t. e. n. d. a. q. u. i. a. o. p. o. r. t. e. t. q. u. o. d. g. r. a. v. a. m. e. n. p. r. e. c. e. d. a. t. j. e. o. v. t. d. e. b. i. t. u. s. S. o. l. u. h. e. c. n. o. n. s. i. t. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. i. n. d. i. c. i. a. l. i. s. l. i. c. e. t. i. n. t. e. r. p. o. n. e. r. e. t. u. r. a. i. u. d. i. c. e. S. e. d. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. f. u. i. t. e. x. t. r. a. i. u. d. i. c. i. a. l. i. s. a. d. e. c. a. n. o. t. a. q. u. a. a. b. i. l. l. o. q. u. i. i. u. s. t. e. v. e. l. i. n. i. u. s. t. e. p. o. t. a. l. i. q. u. i. d. f. a. c. e. r. e. q. d. v. e. r. g. a. t. i. n. i. n. i. u. r. i. a. z. e. p. i. z. f. a. c. i. t. s. i. c. u. t. r. e. q. u. i. t. u. r. q. u. e. p. o. t. d. i. c. i. p. o. t. i. u. s. p. n. o. c. a. t. i. o. q. u. a. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. s. e. o. c. u. s. i. t. s. c. o. m. i. n. n. o. s. i. c. h. a. b. a. t. a. u. t. e. x. i. n. t. e. r. d. i. c. t. o. p. r. e. i. u. d. i. c. i. u. e. p. o. n. o. n. o. b. s. i. d. i. c. a. n. t. q. d. t. u. n. c. p. o. t. e. r. a. n. t. c. o. l. e. b. i. a. r. e. d. e. o. f. f. i. o. r. d. i. c. i. r. e. f. r. a. g. a. b. i. l. i. s. c. e. t. e. r. u. q. z. n. e. c. h. o. c. v. e. r. u. m. e. s. t. i. n. d. i. s. t. i. n. c. t. e. v. t. i. b. i. n. o. q. d. s. i. e. s. s. e. t. p. p. t. s. t. u. q. u. i. a. s. t. r. i. n. g. i. t. n. o. s. i. n. e. r. u. b. o. r. e. e. p. i. t. u. n. c. a. b. s. t. i. n. e. r. e. t. a. b. i. n. g. r. e. s. s. u. e. c. c. l. i. e. n. e. c. o. b. q. d. s. u. p. i. o. r. i. n. f. e. r. i. o. r. i. s. s. n. i. a. z. r. e. l. a. x. a. s. s. e. t. q. z. i. d. n. o. n. f. a. c. i. t. s. i. n. e. c. a. u. s. a. d. e. o. f. f. i. o. r. c. i. j. s. e. d. q. u. a. t. u. c. u. n. q. s. u. p. e. r. i. o. r. h. o. c. i. n. s. t. e. f. a. c. e. r. e. t. i. n. f. e. r. i. o. r. e. s. d. e. f. a. c. t. o. f. o. r. s. a. n. c. o. t. r. a. r. i. u. o. b. s. e. r. v. a. r. e. t. q. z. n. e. c. s. e. m. p. e. r. o. b. e. d. i. s. s. e. v. t. h. i. c. i. n. f. i. I. t. a. n. e. m. o. i. u. d. e. x. i. p. p. r. i. a. c. a. u. s. a. C. n. e. q. u. i. s. i. n. s. u. a. c. a. u. s. a. l. v. n. a. t. i. m. e. b. i. t. i. g. i. t. u. r. e. p. u. s. p. i. u. d. i. c. i. u. s. a. l. t. e. d. e. f. a. c. t. o. a. d. q. d. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. e. c. a. u. s. a. l. n. e. c. t. i. m. o. r. e. m. a. d. f. i. s. c. o. m. i. n. n. o. s. i. t. C. Mo. q. d. n. o. n. a. p. p. e. l. l. e. t. e. p. u. s. p. r. o. c. l. e. r. o. r. e. p. o. p. u. l. o. q. u. a. s. i. n. o. n. i. n. t. e. r. f. i. t. j. q. v. j. n. o. n. s. o. l. e. n. t. d. e. e. l. e. c. c. u. i. n. t. e. r. R. S. o. l. u. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. i. n. h. i. s. q. u. e. s. p. e. c. t. a. n. t. a. d. o. f. f. i. c. i. u. e. p. i. s. c. o. p. i. t. a. n. g. u. n. t. c. l. e. r. u. m. z. p. o. p. u. l. u. m. v. t. i. n. i. n. t. e. r. d. i. c. t. o. c. i. v. i. t. a. t. i. s. i. n. t. e. r. e. s. t. e. n. i. m. z. c. l. e. r. i. z. p. o. p. u. l. i. v. t. o. f. f. i. c. i. u. m. h. a. b. e. a. n. t. z. i. n. f. i. d. e. c. a. t. h. o. l. i. c. a. r. o. b. o. r. e. n. t. u. r. A. l. i. d. b. o. c. d. e. s. e. n. e. x. c. i. l. i. b. v. j. I. n. t. e. r. e. s. t. e. n. i. m. e. p. i. s. c. o. p. i. q. u. i. h. a. b. e. t. p. r. o. u. i.

dere. x. q. i. regenda: tam de his qua de eor. alibus habet reddere ratione. de offi. archi. c. j. de offi. or. irrefragabili. s. j. Ideo epus in clericali casu pro se et clero: populo appellat. de prescrip. veniens. et. d. c. non solent. Idem dicit quod domini iurisdictionem habentes: vel sine iurisdictione: dominium villarum vel possessionum: in quibus coloni habitant agere de dolo pnt: appellare p suo interesse ptra illos qui in sui iniuriam colonos: q. q. liberos: eis tamen subditos: molestant: vel spoliunt. certuz est enim in his oibus equu esse dominis dari actiones: cum alia non competit: de dolo. ff. de dolo. l. j. In teresse autem considerabitur in eo qd subditus depauperatus neces se habet minorem collectam vel minora servitia facere q. consuevit scdm quosda qd no placet Inno. quia tale interesse est extra rez: qz hoc vellet admittere per nimios circuitus vagaretur. C. de sententis que pro eo quod interest. l. j. Alij dicunt hoc interesse consideranduz. Idem sipp insultu factu in villis vel domib: vel possessione: coloni fugiant: possessio inculta remaneat. z sterilis fiat: ppter qd dñs: qui consueverat pventus possessionis recipere centu libras: mo no pcepit nisi x. z tuc hoc interesse in condensatione veniat p actione de dolo. Si enim actione de dolo tenetur is qui hominib: meis suadet vt possessione inculta dimittat. ff. de dolo cu quis: z insulto fortius tenetur qui per sua violentia fecit insultu vel alia vim: vel iniuria: vel molestia: p qua copulsi sunt coloi possessione exire: cu talia viz aut nuq possint fieri sine dolo. ff. de sicca. l. qui cedere: plus dicit qd ptra turbantem cultorem agi mei: vel colonos meos datur interdictum vtile: vt possi. z actio iniuriarum: si in iniuriam mea factum sit. ff. de ac. empti. l. qui dependentes. ff. de positi. l. j. s. si quis tabulas. In tantum bec pro cedunt: quod si ille cui subest iurisdictioni subditum meum ledens ad mei requisitionem satisfacere subdito meo renuit vel negligit: potest licite contra eu indicere bellum. xxiij. quest. secunda. dicit. de quo. s. de fo. compe. postulat: vide qd no. de treu. z pa. c. j. z qd no. de iniur. z dam. dato: z si pignorationes: in nouella super regula no debet aliquis. de reg. iur. lib. vj. quini mo: subditos iniuriatis potest capere: ab eis satisfactione exigere: ex quo contra dñm iniuriantem licite bellu mouetur in quo etia singuloru bona destruere potest: quare etia singulos capere poterit: cogere ad satisfaciendu. Sed est dubium an dñs p furto facto subdito agere possit. dicit Inno. qd no. sibi enim imputet subditi si res suas no bñ custodiunt: sed si maiori vi non resistunt: non sunt in culpa: qz nec hoc facere pnt. ff. loca. l. si merces. s. vis maior. Idem si no sit facta iniuria in odium domini: sed propter speciale odium subiecti: non agit dñs de iniuria: potest tamen agere adinteresse suu. nullo tamen casu licet domino iniuriam propriam vindicare: s. h. agere cora copeteti iudice actione iniuriarum: petere sibi satisfieri. ff. de vi. pub. l. pe. Est enim dubiu an pro subdito meo possum agere personali: sibi competenti: vt sibi satisfaciatur et dicit Inno. quod no: quia mea principaliter no interest: nec est sum illius pcurator: als eadem ratione posset remittere: ins ei: z renuntiare: qd est absurdum. In publicis autem iudiciis: vbi criminalit agit omnes admittunt principaliter accusando. Mo per procuratorem bec expediti no possunt. ff. de pub. iudi. l. pe. s. ad crimen: fm Inno. de libello aut mouedo vide. de re. iur. sicut: de resti. spo. cum oliz vbi totam redigit: z no. in summa. de peni. s. h. ver. sed pone: qd gnera: fm Mo. Idem no. glo. de priu. lib. vj. vt agere no possint: et si sint sui homines: censuales: ibi ponit pars butus gl. vide de hoc: vbi nil addit per archi. z Jo. an. de re. iudi. ad aplice. lib. vj. in verbis suis qz bec dicta tenet domini de rota sua coelu. c. lxx. vide Gui. z gen. de reli. z ven. sanc. c. j. vbi predicta pñmāt. C. Mo. qd bec appellatio altero respectu no foret admittenda: qz no expssa legitima ca. j. eo. vt debitus. Sol. dicit Inno. qd primo obtulit se ad iustitia affigando diuersos modos decano ad iustitia eius qd petebat decano se offendendo: que ca erat pabilis: z verisimilis no iusta. dicit tamen Mo. qd incaute fecit sic appellado qz p hoc tota iurisdictione suam trāstulit in archiep: quo ad huc articulu: cautius tñ fecit relaxando interdictu sed forte motus fuit: qz de facto no obediret sibi s. decano vt dixi sup verbo metuens. s. Mo. C. Mo. Quero quid est dicere retrederent quedā litera h. z retraderet: bec est clara: alia retraderet: bec est vera lra: scdm Mo. z alludit vulgari gallicoru qui boies vel pignora capta retradūt relaxado sub certa cautide vel fidei sue credunt ad tēpus. j. qd qd ad qua fuerunt detēti sit determinata: s. si no sit de bet boies reuerti: vel pignora reduci in re creditu pñtē. C. Mo. Quo ro an sic capiedo incurrat excoicatione. glo. dicit qd no. de sen. r. vt famer. c. clericos. lib. vj. C. Mo. Querit glo. an liceat laico taliter retinere clericu: bñtē ad iurisdictione: glo. dicit qd no. Mo. ob. c. j. ne cle. vel mo. qz loquitur de deprehensione verbalit in videnda ratione. Ecclesia tamen illitaliter in fraude deprehensis: no subuenit quia post prohibitionē ecclesie hoc fecerūt: sic volebāt iudici capere ibefuz infermone. de peni. di. j. c. j. glo. tenet Inno. z bo. C. Mo. decanu no posse interdicere ecclesiam de his que fia. ma. par. ca. que sunt. Sol. hoc de consuetudine illud de iure. ad hoc de off. ord. irrefragabili. s. ex cessus: no credit tamen Mo. quod ex consuetudine possit competeri decano: quod ferat interdictum in ciuitatib: de quo remittit de fo. compe. cum contingat. ex priuilegio autem hic competere pos

Antonius de Butrio super secunda parte. ii. Decretalium

letur hic scdm eum: sic loquitur hic: vel fecit de facto vel verus loquitur: de cessatione a diuinis pendente celebras sit irregularis. In no. 2. Dost. qd no hic: qd hic cessatio a diuinis no est veru interdictu ar. de sen. ex. is q. li. vi. de q. i. decre. si canonici. lib. vi. z caueat religio si a pena de. j. de sen. ex. dic. vt de off. or. irrefragabili. z de sp. no e no hic: z veritas penit in illo. c. si canonici qz in suspensioe generali que equiparatur interdicto celebras incurrit. in. d. de. j. Sec. est in cessatione spirituali hoc t3 Jo. an. sed forte hoc non est veru per dictam decre. is qui equiparatio. in de. j. non est quo ad omnia sed quo ad qdam. ¶ Venio ad ver. postmodu. ¶ Not. appellationem interpositam ad archiepiscopum partes posse prosequi cora officiali. ¶ Mo. h. quod vbi appellatur extrajudicialiter a iudice attentati post z cōtra appellationes est nullum. ibi emisit cui appellationi officialis de tulit: z postea applos tradidit sed postea iplos oblitus processus vt sequitur secundu Inno. qui dicit qd decanus potuit appellare si ne assignatide cāe al. de offi. dele. sup. questionu. ver. Mos autē. ¶ Et hoc no. quod potest appellatio deferens suam delationem reuocare Et infra: hic deciditur quod decanus nihilominus faciebat supradictum interdictu seruari. propter quod eps excommunicauit illum z archieps denūciavit illum vitandum. sed nihilominus canonici cōdicauerunt de appellatione cōfidentes de his omnibus. j. iudicatur. ¶ Venio ad. q. quia vero. ¶ Mo. qd sententia lata post appellationem extra iudicalem est nulla. ¶ t3 Mo. h. variatē in sua positione no audiendum ¶ t3 Mo. h. qd interdictu pōt a promulgatē suspēdi. Et no. qd interim illo suspensio pōt appellari. de quo. s. e. ad hoc qm. ¶ Mo. quod snia suspēsa interim appellatide pen. illius ipedif executio etiā mere declaratoria. Secus si nō sit suspēsa. s. eo. pasto. ralis. s. j. ¶ t3 Mo. indicē deferēdo appellatidē sibi ligare manus ita qd non valet quod agitur etiā iuste appellatide pen. ¶ t3 Mo. qd appellatide ne vnz deuoluitur principale: sed omnia accidentia z cōsequētia ad appellationē. Ita consecutiū censetur attentatū post appellationē z qd de illo non se introrūttit vīa attentati iudex a quo. ¶ Ad quod. s. eo. sollicitudinē. ¶ t3 Mo. qd cessione a pforū dimisso riorū quis vt appellatidē deferre. ¶ t3 Mo. qd cōdicā ex cōdicato post appellationē cui est delatum nō incurrit excommunicationē qz plus est deferendum appellationi qz denūciationi. ¶ t3 Opp. qd non debuerit retractari snia lata per decanum: nō iustificata aliter appellatide epi quia opz pbare veritatē causē. i. e. vt debitus. de his que si. a ma. par. ca. c. i. no. de ele. cū dilect. Quidāz dicunt spālē in excommunicationis snia: vt sufficiat appellationi interponi ex iusta causa. Nec est necesse ad illam retractandā qd aliter doceatur de veritate cāe z est cā: qz nemo debet ex cōdicari sine cā que probanda est per ex cōdicantē. s. j. q. i. nemo. de sen. ex. sacro. Sed contra hoc est tex. s. e. ad audiētiā vbi appellans bz probare irrationabiliter excommunicationem: sic opz qd probet veras cās appellationis. dicunt bi qd non loquit de snia excommunicationis sed de diffinitua per quāz iudex amoueatur ab ecclesia presbyterū appellatē: nulla cognitione premissa etiā ordie iudicario nō obseruato: quo casu certum est qd sine appellatuz est siue non: restituendus est sic remotus. de rest. spo. conquerēte: secundu Inno. ¶ Vel dic scdo qd qñqz appellatio interponit extra iudiciū: ex pbabili causa z verisimili. i. a iure approbata z non opz qd aliter iustificatur: quod dicit veru siue iustificatur dispositioe iuris cōis siue ex pfectudine in loco notoria naz hoc ipso dē de veritate p̄stare. Si aliud nō pōt pbetur inoppositū: z sic loquitur hic: nā iure probatū est qd decanus nō possit interdicere ecclesiam in p̄iudiciūz epi siue p̄tra ep̄m nisi ex manifesta causa de off. or. irrefragabili. s. h. z decan? nulla cām probabilē pbabat. ¶ t3 snū interdictuz irritat. hoc ideo casu aduertendū est quod qñqz decanus nullā causam probat: nec ali quāz allegauit: tunc cum appellauit episcopus z planū qd iustificat appellatio absqz hoc quod appellans aliaz causā probet. ¶ Aut decanus tēpore appellationis allegauit aliquā legitimāz causam z obtulit se pbaturū: z ad hoc dicit quod nō iustificatur allegatio p̄tra appellationē qz cā appellatio sit interposita ex iusta causa z verisimili: z iure approbata oblatio pbationis ex parte decani p̄tra manifestū nullius est effectus. ¶ Ideo nō releuat in aliquo decanum appellatuz nec granat appellatē: qñqz appellatus allegat aliquas causas verisimiles: z iure approbatas per quas dicit se iuste sniare appellās autem allegat multas cās ex quibus appellatio iustificaret: et offert se illas paratum pbare z tunc ex hoc nō releuatur appellans nisi aliter doceat de veritate z iustitia appellationis z tenent snie in euz latē: si diceret se granatū eo qd sine cognitione causarū suarū fuerit ex cōdicatus. s. eo. ad audiētiāz. ¶ Rndetur illud locū habere vbi post appellationē fertur snia: ex cā non probabilē z nō verisimili a iure cōmuni: vel cōsuetudinario non approbata. Sed vbi profertur ex causa pbabili t3 snia z si nō pbetur aliter veritas cāe Qñqz appellatio interponitur ex causa pbabili z a iure approbata: z snia p̄fertur ex cā pro tunc manifesta z tunc si decanus probat illā p tunc fuisse manifestam qñ ex cōdicauit: licet illa causa esset p̄tra ius cōis: si tñ cōpetebat de consuetudine non renouatur interdictum. Si autē causa pro tunc sententiā dī contra ius tunc nō fuisset manifesta: sed tamē in veritate iusta suberat cā interdicēdi z tunc esset snia sine grauius re

laganda: z interdictio puniend? sicut in ex cōdicationis snia obserua. 25 tur vt p3 ex no. de sen. ex. sacro. i. Respō. secūdu Inno. ¶ t3 Op. qd datione a pforū quis nō videtur deferre. s. c. i. lib. vi. Sol. dic loqui hic de dimissioe: secus in refutatioe vt ibi. ¶ Idē si simpliciter dat 26 eos: qz vt in dubio deferre fm abb. ¶ t3 Op. qd debuerit valere ex cōdicatio lata per ep̄m in decanum: qz cum ex cōdicauerit eo qd turbauerat eum in diuino officio: occasione sentētie late post appellationē legitimā ep̄m iuste ex cōmunicauit qz interdictū erat nullum z sic iniuste turbabat. Sed dic: fm Inno. qd hoc idē: qz negocium oim interdictorum fuit gradatim. Primo ad archiepm. Seco ad papā delatū: nā per primā appellationē delata fuit pncipalr causa ad metropolitani. Secūda vero appellatio interposita ab officiali: et ab ipso recepta cognitione pncipalr: et accessoria translata fuit in papā quāuis igit iusta cā esset ex cōdicādi: ep̄s nō erat iudex: z sic p3 appellationē delatio opabif suspensioe respectu prime appellationis: at tētat: vt oīa cēseā deuoluta. ¶ Mo. ob. si dicat ep̄s poterat appellatio. siue renūciare. s. j. q. vi. si qz libellus. s. eo. interposita. s. j. dicit illud verū: qñ nō est ipam appellans p̄secutus: sed hic ipam erat p̄secutus: z ip̄s p̄secutus. scōo fuit appellatū: z illi delatū: vnde vi secunde cā tota erat deuoluta: que nō pendebat ex p̄tate epi primo appellantis: sed decani vñ nō licuit appellatū post inclusionem partis appellantis: sed sedis apostolice renūciare appellationi: que tenebat: qd ex eo quia cassatur quicquid post appellationē decani archieps attentauit: fm 27 Inno. ¶ t3 Opp. qd attentata post appellationē sint nulla: z retractada: dato qd nō innotuerit de appellatione ipsi archieps: cū ip̄s iurisditio fuerit suspensa: z ps appellās ab eius exempta iudicio. s. eo. pastoralis. s. j. Solu. quidā dicit attentatū ita demū retractedū: si innotuit de appellatione attentati: vt hic: z hoc t3 Inno. s. eo. cū sit romana ad hoc. s. eo. si duobus. Inno. tenet cōtra. z supplet maxie. ¶ Idem enim esset: scdm Inno. si de ap. nō innotuisset archieps: cū per ipsam: etiā in eius absentia facta: pars appellās fuerit ab eius iurisdictione exēpta. s. eo. pastoralis. s. j. q. vi. bidnū. de off. deleg. pasto. ralis. s. j. preterea. de quo. j. eo. i. iustus. ¶ Op. qd vitandus sit ex cōdicat? pen. appellatione an sniam interposita. j. de sen. ex. p. tuas. ver. nos. Sol. illud verum in iudiciis ex cōpō articulo: de quo agit: extra iudiciū 29 nō: etiā in diuinis nō vitat: vt hic: de sen. ex. sol. lib. vi. ¶ t3 Quēro quid si hac appellatione pen. ex cōdicatus eligat: an si postea detegat ex cōdicationem fore nullam valeat electio: quidā dicit qd sic. hic z quia cōperta veritate. z. vii. di. veritate: quidam tñ dicit qd taliter eligentes peccāt. Sed dicit Inno. qd nō videt cām qz eligēdo nō cōdicanti ei qd esset peccatū. s. de his qz vi me. cā c. sacris. ¶ Itē talis cōsentis electioni nō peccat: quia non tenet se gerere pro ex cōdicato de sen. ex. p. tuas. Inno. dicit qd hic cōstabat sniam nō tenere vt colligitur ex oppositione p̄ximaz ibi alleg. qz pōt ei cōdicari extrajudicialiter. ¶ Venio ad gl. ¶ Quēro quid mouit decanū ad nō deferēdum: dicit qz manebit in crimine: pro quo ex cōdicabatur ep̄s. s. eo. consuluit. ¶ Quēro qui fuerunt modi hic exp̄ssī. dic quia forte patris erat ep̄s dimittere sacerdotē: prestita cautione de restituendis reb? ecclesie: vel de reseruando ecclesiam in demnem: vel si decanus ostenderet ecclesiam illā: vel sacerdotē: ad se p̄tinere. vnde fm bosvel similis modos se offerebat ad iustitiā. ¶ t3 aut nō tenuit interdictū: qz nō erat notoriū p̄sbyteri captionem iniuriosam esse: z notoriū erat ius p̄ episcopo ratione dioce. xvi. q. vi. oīa: cum spe snie. de renūcia. in p̄sentia: fm Jo. an. vel dicebat se paratū stare cōsilio: z iudicio archiepi: vel amicorū cōiter: vel his similia. ¶ t3 Opp. qd sententia interdicti nō possit suspendi: sicut nec ex cōdicatus. s. eo. ad bec. c. pasto. ralis. s. j. z quia statim trahit secum executionem. s. j. q. vii. s. notādū. ff. de fur. l. nō pōt: vt in si. ff. ad tertu. dicit qd cōtrariū p̄cedit qñ fuit lata pure: bec lata fuit sub p̄ditione vel in diez. l. qñ cūqz ep̄s esset p̄ns ff. de heredi. insti. l. quotiens. s. si quis itaqz talis snia bene potest suspendi per appellationē. s. eo. preterea ¶ Ideo cum appellatio p̄cesserit purificationem suspendit. ¶ Itē dicunt hic docto. dū tamē appellatio fuit interposita a tpe snie. j. x. dies. Sed de hoc dicit. s. eo. preterea: vel fuit sic suspensum a pncipio: vsqz ad x. dies admiseritis sacerdotē: z tūc seruet interdictum: hoc videt cōtra tex. qz vt litera sonat interdictum fuit ex post facto suspensum. ¶ t3 glo. dicit qd interdictum: quātūcūqz purū: pōt suspendi: in hoc differt ab ex cōdicatione: sicut effectus originalis peccati suspendit: sic vt ipsum originale maneat. de cōse. di. iij. c. h. sicut z in acceptilatione. ff. de donati. inter vi. z vgo. l. cū hic status. s. finatū nec est opus vt iterū renouet. C. de cur. fur. l. si quo casu si appellat suspendit interdictuz: vt no. s. eo. ad hoc: dūmō appellatio sit legitima: recitat oppositam opi. qd nec suspendi nec appellari. ¶ Ultimate refert qd differat interdictum ab ex cōdicatione vt est dictum: z assignat causam in ex cōmunicatio ne fatetur tamen ex cōmunicatio posse a papa suspendi: quia si pōt tollere: fortius suspendere: dicit vt. s. eo. ad bec. dōst. aut dicit: hic qd duo sunt effectus snie. vnus quo ligatur aīa: qui p̄fici in platiōe facta etiā in absente. s. eo. cū sit romana: ad si. de re. eccle. non alie. si quis z hic suspendi nō potest sententiā prolata: nec denunciatio plus ligat. s. eo. pastoralis. s. j. Secus in conditionali. s. eo. preterea. ¶ Secundus

cundus est effectus quo separatur a cōione hominum. xi. q. iij. nihil de excep. a nobis. Ite in denūtiatōe pñitur: nā ante denūtiatōe reputatur occultus: nec vitatur in publico. de sen. ex. cū non ab homine. i. Respon. 2. possit ignorantia tunc allegari ex parte partici-
pantis: et etiā ex cōicati. Et de tali effectū denūtiatōis pōt hic lo-
qui: quē veniē ad effectū snie seruandē: tū quia ignorās sniam in se-
latā appellatōe suspēdit: si appellet ipm denūtiatio: fm cū de quo. s.
31 eo. pastoralis. ¶ Glo. in verbo exequēdam querit de ratione: re-
cte rñdet: est clara. Inquantū dicit attēta retractanda an cogni-
tione appellatōis intellige verū qñ a diffinitū appellatur. Se-
32 cus si ab interlocutoria: qñ dicit de app. non solū. lib. vi. ¶ Glo. in
verbo turbare ponit penā turbātis officiū dñi: rñdet: ponit penā
canonē leges imponit penā capitalē. C. de his qui ad ec. cōsu. denū-
ciamus. In aut. de sanc. ept. §. si quis. col. ix. C. de epi. 2. de. si quis in
hoc genus. ¶ Glo. in verbo de ferēdū ponit partē facti: 2. male: quia
33 delatio pñest denūciatōe. ¶ Not. tñ glo. qñ delatio reddit nulla
prius attentata: medum attentata post delationem: qñ est notabile.
¶ Op. qñ appellatio decani si intercessit ad defensionem facti vñ?
legitimi: sit inualida 2. sic non defendit appellatē. s. e. cum nobis
olim. de cōcl. pñben. cōstitutus. Solu. intellige glo. qñ appellatio
fuit interposita 2. altera causa legitime: tū dicit qñ appellatio nō fuit
interposita: sed impedit attentatū ppter delationē iudicis: vñ
de delatio iudicis iustificat quo ad nullitatem attēti: 2. male: quia
34 instituti appellatio: vel appellati. ¶ Op. qñ potē debuerit stari
snie qñ appellatōis: qñ pro snia presumit. de renū. in pñtia. s. eo. cū in
ecclesia. dicit gl. qñ si dubitet an appellatio teneat: potius vitādis
est quā cōicandus in dubio. Si tñ cōmittat si postea detegit appella-
tione legitima: vel talem que suspēditur ex hoc nō puniunt pñpā-
tes: vt hic: 2. ex hoc pñ qñ pro snia censura a qua est appellatū non est
pñsumendū. de quo de ele. bone: de pba. qñ. cōtra. p. Inno. 2. de ista ma-
teria: dicit vt de sen. ex. solet. lib. vi.

- 1 Renocata causa ad papam vel principem non valet processus inde per minorem agitur.
- 2 Appellationis pendencia licet ab actu non suspensio non impedit possessionem consecutivā ad factū de preterito nō suspensum ipedit tñ renocatio negotij ad se nu. 3.
- 4 Sigillū an vigore det omni tempore literis.
- 5 Sigillare an quis possit sigillo alieno.
- 6 Renocatio negotij p iudicē inferiorē a papa an habeat eundē affectum quem habet illa que fit ad papam.

¶ Nostrum. ¶ Postquā papa causam ad se re-
uocauit nō valet pñcessus agitur
per minorem: sicut nec valet si prius ab eo fuisset appella-
tū legitime. b. d. ¶ Post dicit: rñsonē dicit. ibi. cū plus.
¶ Glo. i. vñ actum suspensum iurisdictionis inferioris. s. qñ reuo-
cat superiōr ad se cām corā inferiorē: rñtem ad qñ de offi. de. de. pñ-
2 ralis. §. preterea: de preben. si capitulo. lib. vi. ¶ Not. qñ licet ap-
pellationis pendencia ab actu nō suspensio non impedit possessionem
nec consecutivā ad factum de preterito non suspensum. s. eo. con-
stitutus: 2. c. pastoralis. §. i. impedit tamen renocatio negotij ad se 2.
in hoc plus potest renocatio quā appellatio. Et not. qñ illud atten-
tatum interim per viam attentati retractatur fm mandatum quo
iusserat archiepiscopo ostendere qñ cancellariam cōtulerat persone
idonee: modo canonico: 2. tempore competēti: de quo vt ecc. bene. vt
3 nostrum que est pars huius. ¶ Opp. qñ non debeat impediri: nec re-
tractari traditio sigilli: vt cōsecutivā ad priorem collationem factā:
ante renocacionem cause ad papam. s. eo. cōstitutus. Item quia
archiepiscopus in possessione existēs conferendi per pendenciā no-
nam litis nō debeat ipediti quominus vterqñ possessione sua sigilli
tradendo: vt. s. vt lite pen. laudabilem. Solu. dicit Inno. ibi confir-
matio fuerat legitime facta: 2. appellatio vt extrajudicialis illā non
suspēdit: at: hic collatio fuit clandestine facta: 2. renocatio pñcessit
traditionē sigilli. Iuste igitur retractatur attentatū post hāc reuo-
cationē: pendente lite. s. vt lite pen. per totum: vel secundo possessio
consecutivā ad factum: de preterito non suspensum: nō impeditur: vt
ibi: quando est puri facti: et in ea non est aliquod ius annexum. hic
traditioni sigilli aliquod ius erat annexum: sicut ius exercēdi offi-
cium sigillandū: translatū nō erat sola collatione cancellarie. s. nūc
trāsferit traditio sigilli: merito impedit. Secus si hic fuisset hoc ius
adeptum: ante traditionem sigilli: vt institutus: vel confirmatus: vt
in cōtrario. Ad scdm cōtrariū dicit si questio sup iure conferendi est
inter partes tñ: non inter superiorem 2. inferiorē: 2. tunc lite pen.
existens in possessionem conferendi: si cōtalit antelitte: vel lite pen.
post traditionē possessionis: nō obstāt litis pendencia quātūcūqñ
fuerit citatus archiepiscopus: ne lis etiā cū eo penderet: 2. hoc: qñ nō esset
pñdiciū alicuius: qñ 2. si lite pen. nemo pñdus est sua possessione vt
lite pen. laudabilē. §. eo. significāte. Secus vbi cā agit cum papa: vel
alio a papa hñte causā: cui pñdicaretur vt est ille pro quo scribit
papa: quia tunc lite pen. nihil est innouandū: nā illi pñdicaretur: vel

ad minus iuri pape: qui dicebat hoc ius ad se pertinere conferendi
cancellariam: ex deuotione: sic irritandū est quicquid est in eius
pñdiciū attēti. de sup. ne. prela. 13 arg. nō video differentia an cū
papa an cū alio lis pendeat: qñ nisi aliter manus afficiant pōt vt sua
possessione possidēs. Ideo dicit qñ hoc est hic speciale ex causa: qñ pa-
pa cōceperat cōtra collationē ab archiepiscopo factā: ex verisimilibus sus-
pitionibus. i. vt ec. be. c. i. als bñ licuisset archiepiscopo mādare ad effectū
collationē suam: quāvis sibi qñ esset mora. s. eo. cōstitutus: 2. dicit In-
no. sibi plus placere quā qñ in prima solutiōe dixit vel dic ad omne
quare hoc plus opari renocacionē negotij factā ad papā: quā fecit
ex certa scia: apud quē est plenitudo pñtis. §. q. vi. de cetero. de vsu
pal. ad honore: vt illa pendente circa illud principaliter: vel accessio-
rie vel cōsecutivē nihil possit attentari. de pñben. inter cetera: 2. quod
ibi nō quominus idē videt qualitercūqñ negotij ad ipsum sit trās-
latum. s. eo. sollicitudinē. §. nos igit. de postu. bone. ver. nec nocebat.
Secus in appellatōe: vt ibi 2. vide quod nō de cōsti. causam in glo.
diuersa. Non ob. vt lite pen. c. i. 2. h. lib. vi. quia in alijs casibus loquū-
tur: vt nō de resti. in inte. c. h. qñ aut plus sit renocare: quā appellare
patet etiā: qñ appellatio nō semp iusta: sed sic renocatio: vnde atten-
tata post appellatōe nō semp reuocatur: cū effectus appellatio-
nis pendeat a iure: vt pñ de app. nō solū. lib. vi. Renocatio aut semp
censet iusta. ex quo facta est: 2. semp aduocat iudicis inferioris iuris-
dictionem 2. si est maioris veritatis ista quā illa: scdm hostiē. Simile
de offi. de. dilect. Et aduerte qñ quo ad litigātes renocatio: qñ in-
cipit de causa cognoscere: vt nō. Inno. de cōsti. cū. 2. h. 2. archi. iij. q.
4 vi. multum stupeo. ad hoc qñ nō. ix. q. iij. antiquis. ¶ Oppo. qñ nō
possit decernere nullā traditionem sigilli: qñ in facto cōstitit: que nō
pōt hñi p infectis: vt. l. in bello. §. facte. ff. de capti. Sol. irritat ius 2.
pñtis sigillandū: trāsata ex illa traditione. Itē vigor quem dabat sigil-
lo literis sigillatis: que postea nō habebāt vigore ex tali sigillatione
5 ad hoc qñ nō. de. §. de here. ¶ Quero an sigillo alieno quis possit si-
gillare. dicit qñ nō vtēdo illo vt proprio: de cri. fal. eos qui. §. si. de his
que si. a. pre. quanto in si. nec pñpō de nouo fabricato in alterius pre-
iudiciū. de excep. prela. dilecta. de volūtate ei? cuius est hoc expresso
2. alieno sigillo: 2. aliena manu subscribētis vt licet. de quo. s. ti. j. cū
6 inter: scdm hostiē. ¶ Quid si renocatio fuisset facta negotij ab infe-
riore a papa: an habuisset istū effectum dicit qñ sic: tamē talis effectus
qui potuisset renocare: vt patet. ff. de indi. l. iudicia m. Solutio. glo.
sunt clare. vide illas per te.

- 1 Terminum appellationis prosequēde statuti ab homine altera pars nō preuenit per impetrationem literarum eo tacito.
- 2 Rescripto appellationis impetrato ad preuentionem termini quo modo non est necesse exprimere nomen iudicis a quo.
- 3 Dilationis vim bz terminus assignat? ad psequendū appellatōe.
- 4 Appellationem an videatur deferre index vbi dicit notarius qñ de nigne appellationi recepit.
- 5 Libellandi que sit forma in causa appellationis.
- 6 Appellans habet animum ipso iure ad prosequendā appellatōe.
- 7 Dilatio ad prosequendā appellatōe incipit a die sentētie 2. sciētie
- 8 Dilatio ad appellatōe prosequendā quomodo nō pōt prorogari nec per partes vel iudicem sed bene potest abbreviari per statutiōe
hois ab appellāte 2. iudice nō tñ cōsequēter ab appellato. nu. 9. 2. 23.
- 10 Dilatio appellationis prosequēde ab homine statuta nō potest ab altera parte preueniri per impetrationem ea tacita.
- 11 Appellans potest appellatōem prosequi si infra terminum nego-
tium cepit.
- 12 Iudex ad quem quando potest statuere terminum ad appellatōe
prosequendam.
- 13 Iudex potest ex officio supplere nedū in his que tangit vtilitatem
publicam sed etiā quando tangit preiudiciū ecclesie particularis.
- 14 Litere scde in causa appellationis post primas nō valent mentione
de primis non facta.
- 15 Iudicis appellationis quale sit officiū in causa appellationis ad eū
deuoluit.
- 16 Appellationis causa cōmissa in curia ante terminum an valeat di-
cta commissio.
- 17 Appellatus si impetrat infra terminū hominis facta mentione de
termino valet impetratio.
- 18 Appellatōe an possit appellatus infra terminū iuris prosequi co-
ram ipso iudice appellatōis aliter nō ipetrando. Et an possit iuris
terminum preuenire. nu. 14.
- 19 Appellationis prosequēde an possit terminus statui ab appellato.
- 20 Appellatōe infra quantū tempus possit prosequi appellatus in-
fra iuris terminum.
- 21 Appellationis terminū an possit index ad quem abbreviare ad pro-
sequendum si agatur de matrimonio carnali.
- 22 Appellationis prosequēde terminus an sit statut? in causa electio-
nis vel possit per iudicem statui seu abbreviari.
- 23 Prorogatio quid sit 2. quomodo prorogari non potest appellatio-
nis terminus nisi ex causa cum beneficio restitutionis.

Antonius de Butrio super secunda parte. ii. Decretalium

- 24 Dilationis iuris an possit preueniri etiam in causa appellationis.
 25 Appellatione an possit appellatus prosequi altera parte absente: et an sicut non potest preueniri terminus ad prosequendum appellatus ita sit in appellante non sequi.
 26 Terminum iuris sicut non potest captiose appellatus prosequi: an ita sit in appellante.

Blate. Si terminum appellationis prosequen-
 de statum ab homine altera parte preue-
 nit: eo tacito literas impetrandi: littere non valent. ter-
 mini autem iuris: pars appellata preuenire potest: dum
 tamen nimum non precurat. h. d. Communis diuisio secunda ibi.
 licet igitur. que distinguitur secundum membrum distinctionis prose-
 quitur ibi. si vero. In tertia insinuat iudicem ibi. iudicem. Quarto co-
 cludit ad casum propositum ibi. et bis. **C** + Mo. s. p. op. Oberti qd non
 sit necesse in rescripto appellationis exprimere nomen iudicis a quo
 est appellatum. de quo. i. spe. de app. s. de officio. ver. antepe. **C** + Mo.
 s. qd terminus assignatus ad appellationem prosequenda: non habet
 vim delatiōis: et ista ponant: vt diuersa. de quo. i. e. cu appellationis
 bus. li. vi. **Q**uid si notarius dicat qd iudex benigne recipit appella-
 tionem an videat deferre: vide in spe. de app. s. nunc dicam. in h. vbi
 dicit qd non videat deferre: licet clemēti videat cōtrariū: sic ergo cau-
 tus in rēdendo statuēdo terminū. **C** + Mo. forma impetratū: pñr
 libellatū ab appellato sup appellationis causa: qbz impetrare sup
 cōfirmatione. **C** + Mo. qd ad appellationem prosequenda a iure statuitur
 annus: vel biennium: ex iusta causa. **C** + Mo. ar. qd incipit annus a die
 insere: vt dixi. s. eo. ex ratione: vbi remiss. **C** + Mo. qd terminus ad ap-
 pellationem prosequendam non potest prorogari: nec p ptes: nec p iudicē
 sed potest bene citari. dic de primo vt dixi. s. eo. ex ratione. **C** + Mo. qd
 terminus appellationis prosequende potest abbreviari: p statuēdo ter-
 mini hominis ab appellante et iudice: pñr non potest ab appellato.
 10 **C** + Mo. in spetrandi in appellationis causa non posse hōis terminū
 preueniri: nec p appellante nec p appellatū: nō facta mētiōe de ter-
 mino: et si impetrant littere: sunt vt subrepticie resēdē: sic est expō-
 sum qd de termino appellationis: ab homine statuto: necesse habet
 impetrās facere mētiōē: sic de appellatione et appellationis cau-
 sa. **C** + Mo. qd valet impetratio infra terminum iuris per appellante
 indistincte: per appellatū: si in impetrando nīmū nō pcurat: ita
 quod supplantet aduersarium: in appellatione prosequenda: quod no.
 11 **C** + Mo. quod appellante non prosequente: potest appellatus prose-
 qui appellationem si infra terminū negotium ceperit: ad qd. s. de resc.
 12 ex parte. **C** + Mo. casum in quo iudex ad quem statuit terminum: ad
 appellationem prosequenda: qñ negotium tangit publicā utilitatē: et ce-
 leritatē desiderat: ppter periculum imminens animarū. Et not. qd
 eo qd datur vacatio satisfaciendā periculū imminere: inquantū deest cu-
 ra pastoris. **C** + Mo. qd in tāgentibus utilitatem: nedum potest immo
 debet quis ex officio supplere etiā qñ tangitur pēiudiciū particula-
 ris ecclēsie. vide de postu. bone. j. de insti. c. venissent. de iureiur. ad
 14 nostram. et c. sent. **C** + Mo. qd scōe littere post primas validas in cau-
 sa appellationis non valent: non facta mētiōe de primis: nec pri-
 mis derogant. **C** + Mo. qd is a cuius cōfirmatione appellatum est: in-
 15 terminum administrat: vide qd no. de elec. anaristic. lib. vi. **C** + Mo.
 qd iudex ipetrat ab appellato nō semp affirmat: sed infirmat: si ve-
 niat infirmandū: et cōuerso iudex appellantis qñq cōfirmat. i. c. h.
 scōm Jnn. et no. s. de offi. dele. cum contingat: qñ in cā appellationis
 potest ferri infirmationis sup libello pfirmationis: et cōuerso et vi-
 16 de qd no. de re. spo. ex cōquestione. **Q**uid si cā an terminū in curia
 cōmittat an valeat cōmissio. dic qd sic. et sic sernat curia: licet non va-
 leat ipetratio extra curia: est causa: qñ in curia dat iudex ex officio:
 non ad petitionē pñs. vñ nō pñdicat alteri pñ extra curia ad peti-
 tionē pñs. vñ pñdicat pñ. dicit Jo. mo. de rescri. sup rubrica. li. vi.
 sic pñt intelligi dñi de rota sua cōcl. c. vbi dñt qd curia nō sernat hoc
 c. in curia quin ps appellata ante terminū possit impetrare cōmissio-
 nem super appellatione vigore cuius appellans tenetur procedere.
 17 **Q**uid si appellatus impetrat infra terminū hōis facta mētiōe
 de termino valet impetratio: vt bec. s. an possit cōpellere appellā-
 tem ad psequendū de termino iuris: pñt spec. in tit. de ap. s. nunc
 videat. ver. l. aut. dicit Fred. sua cōcl. c. lvi. qd nō vñ qd possit est co-
 gere ad psequendū: nō ob. si dicat terminū statutū ad psequendū hoc
 operari: qñ ille terminus iam videat operari suū effectū: qñ appellās se
 pñtavit supiori: alind nō fecerit: et alind nō videat operari. s. eo. c. 3.
 18 sit romana. **C** + Mo. an infra terminū iuris possit appellatus pse-
 qui coram ipso iudice appellationis aliter non impetrando. dic qd
 sic: sed tunc necesse esset citare aduersarium. qd dic vt. s. c. sepe. super
 glo. si lis. **C** + Mo. an possit terminus statui ad psequendum ab
 appellato: dic qd non. scōm Joā. an. de quo remittit in spe. de ap. s.
 qualiter. circa si. ver. porro. et idem no. de ap. cordi. li. vi. in gl. petierit
 ver. item l. 3. appellans: de quo per archi. ibi in verbo p principales:
 potest terminū approbare. scōm formā. c. sepe. et c. cordi. de ap. li. vi.
 et hoc tenent dñi de rota sua cōcl. x. dicunt tñ ibi quod l. 3. appella-
 tus non possit appellatū statuere terminū ad pēiudiciū appellatū

pot statuere sibi ad pēiudiciū pñs: scōm quod daz: sed non placuit
 20 dominis de rota vt ibi. **C** + Mo. an infra quātū tps possit appella-
 tus psequi appellationē. i. terminū iuris. quidā qd in vltimo men-
 se. h. q. vi. appellatio alij qd prius impetrare potest: sed agere poterit
 ad finē per mensem. Jo. an. dicit hoc arbitratū. de of. dele. de cau-
 sis. et veniet in arbitratu cōditio psonarū: qualitas cause: loci dis-
 tantia. s. eo. c. si romana. de elec. cupientes in prin. lib. vi. nec inde
 sit pēiudiciū appellanti: cum regratari habeat appellator: qui pro
 pñs expensis impetrat sibi iudicē: per quem obtinere poterit sen-
 tentiam infirmari: vt hic in si. vide in spe. de appel. s. nunc breuiter.
 21 ver. licet autem. **Q**uid autē si agatur de matrimonio carnali: an eo
 de mō iudex ad quem possit abbreviare terminū ad appellationē p-
 sequenda dicit hic Hosti. qd sic et gos. alle. vt lite nō cōte. qñ. idem dñ
 cit Hosti. in alijs que celeritatē desiderant. ff. de dam. infe. l. i. de fer. l. i.
 et h. quod puto vt et dicunt doc. quando tangunt publicam utilitatē
 quia quādo agitur de priuata: prorogare pñt ptes quantum voluit
 nec ibi iudex occurrat partibus tacētibz: vel inuitis. Secus si de re
 publica litigatur vt de pñsione ecclēsiarū: vel salute anime. ad
 22 quod de electio. cum nobis olim. **Q**uid in causa principali electio-
 nis: an sit terminus statutus. dicit Hosti. quod satisfacet equum
 statui: qd si non terminatur infra annum: ex tunc superior pūdeat
 nisi iusta causa subesset. de iure pa. eam te. et cū propter. ad hoc. eo. ti.
 quoniam. Nam si expectatus per sex menses: remouetur ab obtēto.
 nisi habeat iustum impedimentū. de cle. non res. ex tue. fortius pro-
 mouendū impeditur. dicit Joā. an. qd bec esset summa iniquitas: et
 in decre. ex tue. est dare culpam non respōdētis. Ad alia iure respon-
 det: vt no. de offi. ordi. cum nos. in prin. Seruitium autē beneficii im-
 pleri poterit per vicarium temporalem. s. eo. peruenit. et in concor.
 ad hoc de. eo. titu. quādiu. hodie tene quod habes. de elec. c. i. et c. cu-
 23 pientes. et c. si post quā. lib. vi. **C** + Mo. quod possit prorogare. s.
 eo. ex ratione. Sol. fallit ibi. sed dicit Jo. an. qd illud non est proro-
 gare: sed parciū ei qui infra tempus legitimum nō prosequit. declarat
 hoc Jo. an. in spe. de app. s. nunc videtur. ver. istud autem scias. Et
 prorogatio est idem quod extensio: vel pñsio: in his enim oportet
 existere rem: que debet extendi: vel protēdē: sic tempus vel quelibet
 materia. ibi ergo sit non a tps cōcessio: ex causa beneficii restitutio-
 nis: vel iure cōi vt ibi no. ad hoc de offi. dele. p. z. g. ff. de preta. l. sed
 si manent: in spec. de dele. s. si. ver. idem quod iurisdicito. et vide in
 ver. ad primā allegationē: qd ibi no. ante tps. appellationis possit p-
 24 rogari. **C** + Mo. an appella-
 tus possit preuenire terminū iuris quā-
 tū tps qñq velit. dicit gl. qd sic: qñ eius fauore est statutus: et est ratio
 diuersitatis: quare iuris pñciat: et nō hōis: qñ fm Jo. terminū hōis
 cōstitit breuis est: qñ moderat legalem. s. e. c. sit: nec potest prorogari: vt
 hic. vel qñ hō alteri nature ē qñ lex. ff. de arbi. l. celsus. ver. est qd ter-
 minū iuris dat ad finē dñi: vt se qñ gl. iō necesse ē ipñ pñniri. terminū
 hōis dat ad libe ad dñi: merito nō pñniri. ibi ēminata. dic vt l. ele. c. ti.
 25 qñ diu. **C** + Mo. an altera pte absente poterit appellatū psequi. gl. dñ
 26 qd sic: et tñ pñcitata. de re iudi. cū bertold. **C** + Mo. an sicut nec
 appellatū ita nec appellās deat pñniri captiose. gl. dñ qñ sic: qñ idē i
 vtroq dñ Jo. an. post Jnn. hoc tenēdū: l. 3. Jnn. hic videat innuere Jo-
 riū. de q. s. de off. dele. ex l. i. s. 2. ibi p ho. Jnn. t3 dicit gl. de ma. et obe-
 dilecti. i. gl. 3. qd pdest ad si. et. s. dñ bis qñ. a ma. p. ca. c. i. vide qd dixi
 de res. c. h. dicit qñ an ita appellās: sicut appellatū deat facere mētiō-
 nā. de ap. et termino hōis: dic qd sic: hoc ignātū parificat. sic ille
 cit Jo. an. nō aduertēs sup qñ hō esset sita gl. habes em cām in vera
 bo pcurat. Si queris an hoc sint pñs: vt in termino iuris pñcurrē-
 do vñ nō possit pñniri alij. dic qd nō qñ appellās potest pñniri: sed
 appellatū nō potest nīmū pñcurrēdo. vñ glo. nō bñ diceret: esset cōtra
 glo. in ver. appellata: sed forte apostilla est signata super. gl. si. in si.
 1 Appellationis iudex quomodo diffinit etiam negotium etiam principa-
 le altera parte absente. si post litem cōtest. sit: appellans duobus con-
 currentibus. numero. 2. et 8.
 3 Ad sententiam parte non citata procedi non potest.
 Fallit quādo terminus est a iure statutus.
 4 Sententia non potest ferri lite non contestata.
 Fallit in causa appellationis.
 5 Libellus an sit in causa appellationis offerendus et in causa nulli-
 tatis. numero. 7.
 6 Litis contestatio an sit necessaria in causa nullitatis.
 8 Sententiam qñ non possit iudex in causa appellationis ferre altera
 parte absente.
 9 Appellationis iudici quomodo consulatur. vbi in principali con-
 demnatus est appellans errore iudicis credentium probatum cū
 non esset et in causa appellationis est absens is pro quo sententiatur
 est et iudicibus constat quod presens non probauit unde sententia
 confirmare non potest.

Deruas. Altera parte cōtinuaciter absente in-
 de appellationis diffinit etiam nego-
 cium principale si post litem conte. fuerit appellatū hoc
 dicit. Communis diuisio. secunda. ibi. nos igitur. **C** + Mo.
 ta j. quod in absente lite conte. in principali causa potest procedi
 ad diffinitū

ad diffinitivam in causa appellationis aliter lite non contesta. siue fuerit appellatus a diffinitiva: siue ab interlocutoria: siue agatur ad decisionem articuli principalis: siue ad decisionem articuli appellationis. debent tamen duo concurrere: quod lis sit contesta. et quod liqueat de causa: altera deficiente non potest. et sic not. quod lit. contesta. super principali non rescinditur per appellationem: sed durat: et proficit ac se extendit ad instantiam appellationis. ¶ Oppo. quod aliter non citata parte potuerit ad sententiam procedi. s. eo. sepe. Solu. illa loquitur quando terminus fuit statutus: qui a iure habetur pro citatione: hic quando non fuit terminus statutus: quo casu oportet partem vocari: alias in nulla culpa esset: cum ne sciat huc iudicem impetratum: nam terminus certus est vtrius partis: quando est statutus: sed delegatus sepius est incertus: secundum Innocen. et Hostien. et Abb. qui Innocen. arguit in contra. de decre. super literis. in fi. de rescrip. s. ¶ Oppo. quod ad sententiam non debeat procedi lite non contesta. vt lite non contesta. c. quoniam. dicit Innocen. quod speciale est privilegium appellationis: et in ea ad sententiam procedi possit lite non contesta. dic. quod si lis est contesta. coram principali. potest procedi ad sententiam lite non contesta. in causa appellationis: quia contestatio se intendit ad appellationis instantiam: vt. C. de tempo. appella. l. si. C. de procura. ita demum: si non esset lis contesta. quo ad decisionem articuli principalis appellationis: posset procedi ad diffinitivam. s. eod. interposita. s. fi. quo ad principalem causam non: vt hic. domini de rota sua conclu. vij. tenent quod si lis non est contesta. in principali debet contesta. in appella. si est contesta. in principali: si procederetur in absentem contumaciter: sufficit prima lit. contesta. si in presentem vel absentem non contumaciter: exigitur contestatio in specu. de litis. contesta. s. nunc dicendum. verficu. sed nunquid. idem archidia. de iura. ca. c. j. lib. vj. Hostien. in summa butus titu. s. quis sit effectus. et in specu. de senten. prola. s. iuxta. ver. quid ergo. si appellas. s. q. vj. c. si quis in quas. c. q. ¶ Ex hoc deciditur an libellus sit offerendus in appellatione vel appellationis causa. dic. in appellatione extrajudiciali offerendus est: dum reducitur ad iudicium: quia est ad causam provocatio: in appellatione iudiciali ab interlocutoria non offertur in appellatione a diffinitiva. dicit spe. in ti. de libel. concep. s. nunc dicendum. ad fi. ver. sed nunquid: quod est necessarius libellus: sic dicit practi. cari in curia. Jo. an. dicit e contrario distinguenda: vt dicit de testa. ragnaldus. dic. si articulus iuris est: non est necessarius libellus: vt si appelleretur: quia non admittitur oppositio: quod pactum de non petendo non impedit. lit. contesta. ar. s. eo. sepe. Si articulus dicens est facti interlocutoria: si lis est in principali contesta. non exigitur qualis qualis petitio in diffinitiva satis puto eque distinguenda: vt est dictum de contesta. ¶ Nunquid autem in causa nullitatis sit necessaria lit. contesta. dic. vt per Barto. ff. de re iudi. l. cum queratur: specu. in ti. de lit. contest. s. quando autem. ver. quid de causa. et in ti. de sen. excom. s. iuxta. ver. sed quid si causa. et p. dominos de rota sua conclu. c. c. xxiij. Quibus collectis dic. si nullitas deducitur per via exceptionis non est necessaria litis contestatio: immo oportet quod summarie procedatur. ff. ad exbi. l. iij. s. ibidem. hoc tenet specu. facit quod not. Barto. in l. a diuo pio. ff. de re iudi. Si petitur nullitatis incidenter in iudicio in appellatione: in quo deducta videtur: vt l. cornelia pia. de in. pa. z. l. quedam. ff. fami. herci. et not. j. eo. dilecto. non videtur necessaria litis contestatio: quia pars appellationis est per iura predicta: et sufficit principalis contestatio et sic tenet Ol. in questionibus suis. q. xij. hoc tamen intelligunt domini de rota verum quando est contestatio facta in principali vbi requiritur secundum distinc. de qua dicar. digi in appellatione immo multominus exigitur contestatio iuxta quas in appellatione: quia magis arguitur iniquitas iudicantis: hic quando arguitur in alijs cum in appellatione etiam disputetur de partium iustitia: sed hic non de iustitia: sed de rigore. s. de testi. constitutus ultimo ar. j. eo. interposita. in fi. Si autem nullitas principaliter deducitur in iudicio: si est notoria non exigitur contestatio. vocari tamen debet pars ad audiendam sententiam. de restitu. spolia. cum ad sedem. de in iur. cum olim. de re iudi. cle. pastoralis. no. de consue. cum inter in fi. et eo. ti. cum dilectus. de testi. per tuas. nam super notoria iustitia que constat ex actis: indicatur absq. ordine. si notoria non est nullitas dicit quod exigitur litis contestatio. per not. de offic. iudi. c. j. et de in inte. restitu. suscitatur per Jo. an. de appella. c. fi. et in cle. cum repulso est super verbo a repulsiōe: quia talis sententia habet vim diffinitivam: ad quam non devenitur: nisi debito ordine servato. de elec. dudum. de lit. conte. c. vno. de ma. z. ob. inter quatuor: tenet hoc specu. in loco preal. hoc credo quando petitur presente parte: absente autem parte satis credo non exigi contestatio. ex quo nihil petitur a parte. sed a iudice vt lite non contesta. quoniam. s. sed z. alij. et not. in au. sed omnes. C. si vt se ab bere. absti. z. in au. qui semel. C. quomodo et quando iudex. et hoc teneas: licet archidia. de iura. calu. c. j. lib. vj. iudicte teneat in appellatione a diffinitiva litem contestari: sic dicit cle. madaffe auditorib. palatij: vt in diffinitiva lis contestaretur:

non in appellatione: et interlocutoria per dicta per specu. in titu. de libel. concep. s. nunc dicendum. in fi. ¶ Ex his patet an super iudicio nullitatis sit dand. libellus: quod examinat specu. in loco proxi. alle. in fi. ver. quid si sententia. vbi dicit quod si proponitur per viam exceptionis: libellus non est necessarius: quia nisi sit in promptu probationis: non impeditur executio. C. quando pronon. no. est ne. l. i. alias non esset litum finis ad hoc. l. iij. s. ibidem. ff. ad exbi. vt in poss. le. l. si is a quo. Si autem petitur decerni nulla per viam accusationis: debet libellus dari: remittit ad not. de lit. contesta. s. pe. ver. qd de causa. vbi digi supra. ad lit. contestari exigitur libellus: alias sufficit qualis qualis petitio: posita apud acta: secundum modum ergo proponere potest: bec vera in quantum nulla petitur coram alio decerni. sed si coram eo qui tulit: non exigitur libellus: nec alia litis contestatio: ar. de rescrip. ab excommunicato. et sic dicit specu. in titu. de senten. prola. s. iuxta. verficu. quid ergo si appellans vbi de materia. ¶ Oppo. quod non semper procedat iudex: ad sententiam in causa appellationis: parte absente: vt. C. quomodo et quando iudex. l. consentaneum. dicit gloss. quod quandoq. appellatio interponitur a diffinitiva: siue appellato: siue appellante presente: potest procedere ad confirmationem: siue in firmatōe sententie. s. questio. vi. in fi. Quandoq. appellatur ab alia interlocutoria: et tunc deciso articulo appellationis quē decidere potest: altera parte absente contumaciter: tunc si vult procedere ad decisionē negotij principalis. dic. quo ad actorem absentes potest de dolo causam. z. au. qui semel. C. quomodo z. quando in. quo ad reus: si liquet de causa: vel liquere potest. idem vt hic: quia fuit appellatum post publicatas attestaciones. Si non liquet de causa tunc actore absente absoluit reum: ab observatione iudicij: et actorem damnabit in expensis: reo absente procedit admiss. in poss. et ex quo lis est contesta. fiet verus possessor missus. de dolo. contingit. et dicta. l. consentaneum. ¶ Quero quid si in principali condemnatus errore iudicis credentis probatum cum non esset: appellat et in causa appellationis absens est: pro quo lata est sententia appellationis: iudicibus constat quod presens non probavit: unde sententiam confirmare non possunt: quid faciet dicit gloss. quod putat iudicem debere cassare sententiam: et quia verus est contumax: adiudicabunt possessionem: reseruata questione proprietatis absenti: sicut faceret ante sententiam vel dicit quod sufficit tantum infirmare sententiam: condemnando absentem in expensis. s. questione. vi. s. appellatione. potest poni exemplum in casu. s. titu. proxi. cum bertoldus. de restitu. spolia. cum ad sedem. bec vera dicunt docto. nisi presens plenius probare velit: quia tunc probationes recipient. de testi. fraternitatis. de fi. instrumen. cum iohannes. secundum Hostien. decisio est bona: quia absenti presens tiam supplebit iudex. C. de iudi. l. properandum. s. si autem reus. et not. de accusa. veniens. sed si presens probet obtinebit sententiam si offerat se ad procedendum: et velit presentiam appellati propter contumaciam fiet missio: quod habet facere: quod potest iudex si non offert se ad procedendum presens: fiet solum condemnatio in expensis. dicit Abb. quod inutilis est bec questio: quia fatuus est qui prosequitur appellationem: ex quo pro eo lata est sententia: nisi tamen pro modica causa est appellatus: vt quia quantitas expensarum excedit summam negotij principalis: quicquid dicat Abb. sepe appellatus prosequitur appellationem: et finem litium super confirmationibus sententiarum: ne diu sim in pendulo: vt. s. c. proxi. secundum Jo. an.

- 1 ¶ Appellans ante sententiam probabilem causam exprimere debet coram iudice a quo alias remittetur si falsa est causa expressa propter quam appellauit nec admittitur exceptio quod prius miserat nuncium ad sedem apostolicam vel quod literas impetravit que iudici non sunt presentate. nu. 12.
- 2 Iudicare est bono: et debitus ille conseruandus iudici venit.
- 3 Pro sententia iudicis quare presumatur.
- 4 Iudex debet partibus ex officio consulere ne se sumptibus innantibus vexent.
- 5 A iudice competenti recedi non licet et via appellationis nisi causa rationabili. nume. 12.
- 6 Itineris arreptio quomodo hodie non suspendit iurisdictionem iudicis inferioris. nume. 15.
- 7 Rescripto primo seu literis quomodo non valet opponi aduersus secundas antequam sint presentate vel contra ordinarium seu delegatum. nume. 17.
- 8 Appellari an liceat ad papam ex quacūq. causa dum tamen non sit manifeste frustratoria.
- 9 Appellari quomodo potest sine causa actualiter subsistēte de presenti quando appellatur iudicio cepto etiam p. solā citationem.
- 10 Appellationis causa non debet exprimi quā pcedit ex iudicis officio.
- 11 Interruptio an dicatur fieri indistincte per solam litis contestationem.
- 12 Appellatio que nā exigit causam de preterito vel presenti.

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

- 13 Appellationis causa ubi exprimi debet an sit specificè exprimenda vel sufficiat dicere appello qd me grauasti.
- 14 Clausula appellatione remota vel non obstante appellatione ab homine appositae an hodie aliquid operetur.
- 15 Iurisdictionem iudicis inferioris quomodo suspendat itineris arreptio.
- 16 Itineris arreptio an habeat vim appellationis quo ad attentata.
- 18 Appellationi insinificande que requirantur. nn. 20.
- 19 Appellationis non insinificatae qualis sit effectus.
- 21 In appellatione a diffinitiva an proficiat causam exprimere.
- 22 Appellatione non insinificata sit remissio ad iudicem a quo si detulerit alias non.
- 23 Iudex ad quem quomodo procedere potest in causa appellatione non insinificata.
- 24 Appellans a delegatio an debeat exprimere causam de qua. s. numero. 1.
- 25 Appellatione ad superiorem emissa ad quē videatur appellatū ubi sunt plures.
- 26 Sententiam cōdemnationis expensarū per iudicē ad quē ratione appellationis frivole vel temerarie exequi potest iudex a quo.
- 27 Iudex appellationis si remittat causam iudici a quo an debeat fieri verbaliter vt iudex a quo reassumat causam.
- 28 Appellanti ante sententiam que requirantur.
- 29 Appellationis causam quis habeat estimare fore probabilem et legitimam.
- 30 Appellatio an operetur vt iudex a quo sit indistincte suspectus appellanti vt ad eum tanquā suspectum nō debeat fieri remissio.
- 31 Iudex appellationis quomodo videtur posse cognoscere de principiis vel pronuntiare an bene vel male.
- 32 Delegari quomodo potest per papam causa quātūcūq; ardua vt liceat possit delegatus de ea cognoscere.
- 33 Siue appelletur ad papam siue non cause dicantur ad eum de nouo iure ipso iure.

Vel debitus. ¶ Qui appellat ante sententiam iudicem a quo appellat vt est probabilis exceptio de nuncio missio: vel literis impetratis: quando presentate non sunt: et si falsa erit appellationis causa: remittitur appellans ad iudicem a quo et condemnatur in expensis. Si vero iudex in causa appellationis procedit. diuiditur in tres partes. In prima duplex constitutionis causa. In secunda constitutio. In tertia quedā protestatio. secunda. ibi. statumus. tertia. ibi. saluis. secunda. subdividitur in alias tres. In prima prohibet ante sententiā appellari absq; rationabili causa. et ipsius nō rationabilis cause duo ponit exēpla. In secunda. ibi. cum autem approbat appellationē ex rationabili causa expressa corā iudice: interiectam: dicens iudicem appellationis de ipsa cognoscere debere. In tertia. ibi. et si nimis instruit ipsius iudicem in processu. et hoc dupliciter cum reperit non rationabiliter appellatum in remittendo: et in expensis condemnando. Secundo si reperit legitime appellatum in procedendo: ibi altoquin colligo notabilitatē expensarū. et procedendo per partes. recipio primo causam constitutionis. ¶ Mo. de dictione vt que stat hic causatine licet communiter modaliter intelligatur. ad hoc de spon. veniens. ij. de elec. ecclesia. de consti. c. ij. li. vj. interdum ponatur psecutivē. de quo de condi. appo. verum. de quo. ibi. super si. secunde glo. ¶ Mo. ij. honorem debitum iudicibus conservandus. ad hoc de si. instru. cum iohannes. ad si. ¶ Et hec est causa quare pro eius presumitur sententiā de renun. in presentia. de re iudi. sicut. quod est verum in causa principali: secus in causa appellationis: quia potius statur appellationi. s. eo. dilectus. ad hoc quia in ambiguitatibus emergentibus deferatur: quia eius statur arbitrio. ff. de iure deli. l. ij. de offi. delega. de causis. item vbi cūq; sibi videtur etiam post conclusionem interrogat. de si. instru. cum iohannes. de testi. cum clamor: et ad petitionem etiā eius super negatiua compellitur pars respondere: qd non esset si fieret a parte parti: nec iudex cū parte concurreret: nec approbaret. de iudi. c. ij. secundum An. quod dicit de conse. c. ij. li. vj. ¶ Mo. cōsulendum litigantibus ne varijs expensis et immoderatis fatigantur. ad hoc de dolo. finem. et dicit An. quod quandoq; fortius ligat pars quā iudex quia si iudex defert iuramentum non potest appellari. ff. de iurciuran. admonendi. de quo. s. de iure iurā. c. si. non sunt glo. et doc. non scribunt aliud. ¶ Cemo ad. ver. statumus. ¶ Mo. i. a cōpetenti iudice recedere non posse appellationis via: nisi ex rationabili causa ante sententiā appelletur: sic oportet quod causa in appellatione exprimat. de quo. ij. de appella. cordi. lib. vj. ¶ Mo. ij. quod non videtur hodie transmissionē nunciū: aut itineris arreptio nem per nūciū suspendere iurisdictionē iudicis inferioris. ¶ Mo. ij. quod de literis primis contra secundas hodie nō valet opponi: antequam prime sint iudicibus presentate. ¶ Mo. quod nō admitteretur appellatione: etiam secundum illa tempora: nisi ex legitima causa. s. eo. cum ecclesia. Solu. de iure antiquo in appellationibus ad papam ex quacūq; causa dummodo non manifeste frustratoria: appellatio denoluebat ad eum. ij. q. vj. c. ij. et. ij. et per totum. et. c. super eoriet interdum ex hoc tractus ad remotos iudices: cogebatur se redimere: hoc vult prouidere hec constitutio. non ob. c. ecclesie quia ibi vel loquitur de admissione per iudicem ad quem: vel loquitur de appellatione interposita ad inferiorem a papa: que saltem per iudicem ad quem non erat admittenda cum effectus: ubi non suberat causa: ne sic iurisdicō iudicis inferioris confunderetur.

¶ Mo. quod appellari possit sine causa actualiter subsistente de presenti. s. eo. bone. So. hic loquitur quando appellatur a iudice: et iudicio cepto: vt patet ibi conuenitur quod sufficit vt per solam citationem dicatur ceptum: vt ibi in iudicio conuentus non esset: et sic extra iudicium appellaret: posset hoc ex probabilibus coniecturis grauaminis inferendi: habet illud non sit: vt ibi: apellatur in facto. de quo. s. eo. dilecti. ¶ Mo. quod per hec causa debet exprimi superfluat decre. s. eo. cum speciali. dic. hoc procedit: quando proceditur ad instantiam partis: illa tamen quādo ad petitionem iudicis: ex officio: sic non superfluat. ¶ glo. inducit decre. a contrario: quod interruptio facta non sit per lit. conte. coram iudice incompetenti. ad hoc alle. C. ne de statu. defunc. si pater. ad hoc quod not. de prescrip. illud. de pur. ca. ex tuarum. glossa dicit bene ubi ad interruptionem requiritur lit. contestata. ubi autem exigitur sola mala fides: si ex illo actu constitueretur in mala fide interruptetur: alias non: quia talia vt in facto consistentia operaretur etiam sine iudicis competentia: vt in. c. at si clerici. no. et de or. co. di. lectus. ¶ Mo. et videtur quod posset appellari absq; cause expresse. s. q. vj. ad romanam. glo. dicit hic quod iura antiqua sunt innouata: in quantum post nihil est innouatum: et sic quod nec innouat decre. de ap. cordi nobis. potius immo in illis innouantur iura antiqua: quia cum hoc loquatur in appellationibus ante sententiam: statuta in his videntur negare in appellationibus a diffinitiva: vt de presump. nonne. xvj. disti. qualis. dicit res casus. ¶ Pri mus quando appellatur ante sententiam. Secundus quando post diffinitiuam. Tertius quando in actu executionis. Primo casu de iure ciuili regulariter non admittitur: sed distinguunt legisse. Secū dum casum. de appella. c. si. lib. vj. Si grauamen est reparabile per appellationem a diffinitiva nō admittitur. si non est reparabile admittitur. de quo per Barto. ff. de appella. rec. l. ante sententiā. et per hoc quando speratur diffinitiva: ubi nulla speratur potest appellari. et totum est id quod dictum est: quia non reparatur post appellationem a diffinitiva: ex quo non speratur. ff. de app. ab executore. et. l. ante pteor. s. permittitur. ff. de mino. secundum ius canonici: cum: quia appellatio de iure ciuili regulariter regulariter remota: exigitur enim causa. igitur si sine causa appelletur: non admittitur si cum causa manifeste frustratoria: nec olim: nec hodie admittebatur: vt dixit glossa. s. eo. pastoralis. si sine causa: vel non legitima expressa: non admittitur hodie: olim sicut sic in hoc corriguntur iura antiqua. Circa causam tamen est differentia: quia in extraiudiciali sufficit causam fore probabilem talis que legitima. et. sed non dum sit in existentia secundum tempus appellationis in appellatione iudiciali exigitur existentia de presenti: vt dixi. s. eo. bone. et. c. constitutus. et. c. dilectus. iustificatur tamen demum a tempore quo supernenerit causa appellandi. Appellatio autem iudicialis exigit causam de preterito. ad hoc de appella. cordi. lib. vj. Suf ficit tamen grauamen de preterito. licet cum illo habeatur appellando etiam respectus ad grauamen de futuro. s. eo. cum cessante. ad hoc de dila. preterea. s. eo. consuluit. et ideo valet hic appellatio precedente grauamine appello a tali grauamine: nisi renouaueris: vt not. de testi. significauerunt. et de dila. capito primo. et idē not. specu. de appella. s. qualiter. ver. item quod faciat. ¶ Nunquid autem hec causa debeat exprimi specificè: an sufficit dicere appello qd me grauasti. tenet Inn. qd sufficit. de ope. no. nun. c. si. vbi examinat hanc partē: de cause expresse: sicut sufficeret dicere appello qd locū nō est tuus: licet nō dicat quomodo. hoc tamē nō tenet: et dicit causam exprimendam specificè. nec ob. s. capitulo ex parte. et quod ibi. no. quia non est necesse causam cause exprimi: sed bene causam: nam est causa generalis: vt quia iniura vel quia grauasti: et hic non sufficit. est causa specialis scilicet expressio facta: ex quo surgit grauamen: et hec est exprimenda. est causa specialissima scilicet causa cause facti: ex quo surgit grauamen: et hec nō est exprimenda. vnde non sufficit dicere appello quia me grauasti ex processu in loco non tuto: precedente grauamine: et non est necesse dicere appello quia procedis in loco nō tuto: quia habeo ibi inimicitias capitales de hac materia qualiter causa sit exprimenda. dic. latius: vt de appella. cordi. lib. vj. vnum dicit Pau. in cle. appellanti. de appella. in cle. qd in quantum hec iura artāt ad appellationis causam exprimendam. hoc verum dicit nisi causa sit patens ex actis: ita qd non sufficiatur necessitati probandi. sed fieri debet ex allegationibus iuris. s. hoc cōiter nō tenetur: talis enim notorietas ex actis non excusat a ppositione in appellatione qd banc exigit

hanc exigit pro forma: licet excuset a necessitate probandi: vt not. glo. in clemen. appellanti. 2. no. glo. eo. tit. cordi. lib. vi. 2. no. vt lit. no. conte. accedes. i. immo dicit dñi de rota qd non sufficit appellare ex causa aliqua specifica: vel alia ex actis patet: multominus si appellatur ex quacunque ex actis patenti: nisi iustificetur ex expressa quia hec expressio exigitur: vt debitus bonor. 2. vt sic videat vt refutato: rios det apostolos: vel dimissorios: 2. ne pars possit variare: 2. ne teneat appellatum in incerto. vbi autē appellatur ab executione: 2. tunc causa est expressa. quia hec non est appellatio a diffinitiva: 2. q. regulariter reficit appellatio nisi modis excedat: oportet ergo qd causa exprimatur: vt videat an modis excedat. no. spec. in tit. de execut. sen. q. nunc dicendū. verū. sed nuncquid. Si appellatur ab interlocutoria sapiente vim diffinitive. dicit. s. eo. peruenit. Oppo. cū sit hodie a iure remota appellatio qd nō pcedat. s. si vero duo. in. c. super questione nū. de offi. dele. vbi dicitur qd si causa est delegata duobus: cū clausula ap. remota: 2. vnus cōmittat vices suas alteri: nō poterit pcedere: appellatio remota: quia subdelegans nō poterit cōmittere appellatio remota: quia ex quo nō est remota a iure: poterit procedi appellatio remota ex potestate iuris: licet nō possit ex parte potestatis subdelegantis. glo. fatetur. dicit glo. vbi tenēdo qd remotio appellatio per ius hoc idē opetur qd remotio ab homine. Sed vt. i. dicā clausula aliquid operatur ultra ius: vt dicit etia. s. eo. pastoralis. In terminis illius. c. nō procederet ex toto appellatione remota in 4 quantū remouetur ab homine. ¶ Queritur ergo ad declarationē huius an clausula appellatione remota hodie: ab homine appositā: aliquid operetur. glo. dicit fm opi. Jo. qd operabitur: quia inquantū appellatur ab interlocutoria cū sublata sit per ius: vt hec clausula nihil operabitur. inquantū appellatur a diffinitiva operabitur: quia vbi ea nō appositā pōt appellari sine causa a diffinitiva: modo operabitur: quia oportebit in appellatione a diffinitiva causam exprimere. hec nō placet glo. quia hec decre. nihil loquitur de appellatione a diffinitiva: sed reprobat nō est bonas: sed potius cōfirmat: quia nihil loquitur de diffinitiva: nō tollit ergo vim clausule: inquantū appellatur a diffinitiva: sic remanet incorrecta quo ad diffinitivā: sed dicit qd Jo. etia nō perisistit etia in hoc. Recitat scdm opi. Jo. qd olim hodie: in interlocutoria: et diffinitiva clausula operatur: q. in casibus specificis expressis in iure clausula nihil operabitur: sed in casibus non expressis in iure quod possit appellari: licet sit causa legitima: et sic ius in genere permittit appellare modo operabitur clausula hodie: quia possit appellari de iure: vt hie sed non poterit appellari quando subest clausula quo ad omnem effectum: vt dicit. s. eo. pastoralis. Gloss. iij. ponit suam opi. quod subest clausula vel non poterit appellari ex legitima causa: vt hic et non poterit appellari non subsistente legitima causa: et sic clausula nihil operabitur: quia inquantum videtur quod subsistente legitima causa quis non possit appellari: quando sub est clausula appellatione remota: probat quia constitutio subsequens debet referri ad alia: quā in precedenti constitutione promissa: quando prouidetur in genere: vt. ff. de penis. l. sanctio legum. Cum ergo constitutio. c. pastoralis permittat appellari in casibus expressis a iure: et hec permittat simpliciter appellari: debet intelligi vt permittat etiam in casibus non expressis in iure: ne prouideat in casu promissa a decre. pastoralis. per que concludit quod sine sit appellatione remota: siue nō poterit appellari in casibus expressis a iure: et non expressis dummodo causa legitima subest: et sic clausula nihil operatur: sed potius ponitur ad cautelam: quia solet plus timere. c. xij. dist. q. q. et sic remouet papa remotum a iure: sicut concedit aliquando concessum a iure. de iureiuran. et si. c. bñus. de hoc dicit. s. eo. pastoralis. et si. q. vj. ad romanam in. i. gloss. 2. s. bñum. in antepe. gloss. 2. in spe. qui nihil addit in spe. de ap. s. ij. ad si. llo. tenet quod clausula etia hodie operetur: vt dicit. s. Jo. quia per rationem met glo. constitutio non debet referri ad specificē promissa: sed in alio casu intelligitur. ff. de penis. l. sanctio legum. hec ergo constitutio que in genere loquitur: nec exprimit quando causa est commissa appellatione remota: intelligitur in casibus in quibus non est ab homine remota appellatione. Item quia oportet hanc decre. subaudiri contra verba: vt inquantum dicit coram idoneo scilicet ecclesia cui causa est commissa appellatione remota: et tales subauditiones non debent fieri ad correctionem iurium. Item secundum hoc superflue ret hodie casus. de rescrip. c. i. s. eo. secundo requisitis. Et precipue decre. i. eo. inquisitioni. que fuit post istam: inutilis redderetur: et sic dicendum est clausulam aliquid operari: ex eo maxime quia auctor huius decre. laborauit ad inuā saluanda. de rescrip. super literis. s. de offi. dele. super questionum. de sen. excomm. inter alia: et c. per tuas. ob. que concludit antiquos effectus clausule appellatione remota. Primo quia tollit facultatem appellandi ex causa legitima in causis vero non expressis in iure. In causis autem expressis a iure: non operatur: quod declara. s. eo. pastoralis. et tollit quo ad partes iuris inter quas principaliter committit: et quo ad tertium comparentem pro suo interesse non tollit vt. s. de offi. dele. ga. super eo in si. hoc quo ad finem suspensionum iurisdictionis remo-

uebitur appellatio: vbi ex legitima causa appellatur non expressa in iure: et sic tollit necessitatem deferendi. Simile in sententiis cōgocum ad superiorem. vt not. de offi. ordi. ad reprimendam. vel secundum Hostien. habebit deferre ad superiorem: non ex via appellationis. C. de offi. p. se. p. re. l. j. de re. in integ. ex literis. Primo verus: vt. s. de offi. delega. pastoralis. s. preterea. et dicit. s. eo. pastoralis. Secundo operabitur: quia si delegatus cum clausula committit non in totum negotium ad eum appellari debet: et non ad papam. s. de offi. delega. super questionum. s. j. sed secundum veritatem illud non operatur clausula: vt ibi not. sed Hostien. sequitur opi. suam. de qua ibi. Tercio quia si in secundis literis fiat mentio de primis: et non de clausula non valebunt secunde literę. de rescripto. ex conquestione. et. s. de re iudi. inter monasteriū. et de rescripto. cum dilecta. Quarto: quia non obstante appellatione a diffinitiva sententia mandabitur executioni. s. eo. nonit: nisi appellatio iam sit recepta per superiorem. s. de offi. delega. pastoralis. s. preterea. Quinto quia non deferendo non patietur penam. de qua. ij. q. vi. decreto. C. de appel. quoniam iudices. Sexto operabitur id de quo de rescripto. c. j. Septimo operabitur quod habetur de mu. peti. c. ij. Octauo quia causa commissā cum hac clausula condelegatus pape non cogitur recipere vices condelegatis: ne vulneretur iurisditio: vt. s. de offi. dele. super questionum. s. si vero. Et hoc ponit Hostien. in summa. 2. s. eo. pastoralis. alios collige ex his que habentur in. d. s. preterea. 2. quod no. s. eo. pastoralis. et nonus effectus erit: quia in appellatione a diffinitiva si vult obtinere effectum suspensionum: oportebit quod causa exprimatur: licet Hostien. teneat non operari: quod ad diffinitivā: et idem tenet in summa. de appella. s. in quibus ad si. Credo tamen quod hec erit sufficiens causa appellatio a diffinitiva: quia volo non probatur probare: quia ius specificē permittit. C. de tempo. appella. l. per hanc. et de testi. fraternitatis. de si. instru. cum iohannes. Sed vbi causa non exprimitur: vt dicit. s. non impeditur executio: et non renouabitur attentatum sine cause cognitione: vbi alias retractaretur: si non esset clausula: sine cause cognitione: ex quo attentatum post diffinitivam. de appella. non solum. lib. vi. de iureiuran. venientes. nisi a tempore commissionis. vt d. c. pastoralis. s. preterea. et sic dicunt quidam in spe. de sen. ex. s. j. verū. quod autem de his opi. vide ad saturitatem in spe. de appella. s. in quibus. ad si. q. de iure. Opi. que habet quod operetur est vera: et de stilo curie seruabitur opi. gloss. vt nihil operetur: vt tenet Hostien. in summa. de offi. delega. s. quod sit eius officium. ad si. s. j. ¶ Oppo. secundum hoc hodie missio nuncij nihil operabitur contra id. s. eo. ad bec. et. c. meminimus. et. c. suggestum. gloss. fatet illa correctar: hoc ne quis sine causa declinet ex amen: sicut per appellationem frustratoriam: non potest declinari iurisditio: sic nec per missionem nuncij: nec potest dici appellasse verbo: vel factore tamen causa nondum foret cepta nec comminata: et sic licitum fuit parti ad iudicem prouocare: et prosequi: et preuenire aduersarium. Hanc opi. tenuit primo Hostien. concludens contra istum iter arripientem posse procedi: vt contra contumacem. non ob. s. eo. dilecti. de peregrini. c. j. q. loquuntur in attentatis iniuste: et sine debito ordine: vel in dicente sibi ius in causa propria: sic non erat competens iudex. Secundo dicit posse dici exceptionem nudam de nuncio misso non ob stare: sed missionem nuncij cum appellatio de hac causa ob stare: quod dicit procedere in re: et non in actore: ne per hanc viam faciat redimere reum. contra illud de rescripto. nonnulli. bec non placet: quia si causa non est legitima nec appellatio. ideo tertio dicit qd hec decre. corrigit in ordinario: sed non in delegato. de quo non loquitur decre. non placet: quia litera loquitur indistincte coram idoneo. Sic concludendo Innocen. et Hostien. si itineris arreptio fit in persona propria: causa nondum cepta et ex legitima causa habet suspendere iurisdictionem inferioris iudicis: per ti. de peregrini. nō ex eo quod habeat vim appellationis: sed quia ex causa itinerantes ad papā egimuntur ab inferioribus iudicibus: vt. i. tit. i. c. j. quinimmo et nūcij pro alijs ex legitima causa missi gaudēt hoc privilegio: ar. s. eo. dilecti. qui autem sine probabili causa vadunt nō gaudent hoc privilegio: nam tales poterunt ad domum citari: et tenebit sententia contra eos lata: secundum ea que dicta sunt de dolo. c. si. et de equimit. in pos. c. si. non ob. ff. que sen. sine ap. rescin. l. j. s. item cū ex edicto. quod exigitur personaliter citari: quando inueniri possunt: vel cum ad sedem apostolicam ex probabili causa accesserunt. quādoq. iter arripit causa cepta: et illa non inuāt si nullum pcedat grauiamen: sed sic si pcedat grauiamen vel condemnatio: et vadat ad apostolicam sedem: vel aliam superiorem. No. quod dicit ad alij superiorem: habet ergo locū in hoc itineris arreptio quicquid sentiat Hostien. vt recitat archidia. xi. q. iij. si episcopus forte: dummodo certum sit quod propter hoc vadat: vt de grauiamine conqueratur: et processum contra se habitum petat renouari: quod talis missio habet vim appellationis. de offi. delega. cum causam. de do. et contra. cum olim. de restitutio. spoliato. audita. necesse tamen est quod obseruantur illa que debent obseruari in appellatione: et in quantum

Antonius de Butrio super secunda parte. ii. Decretalium.

possunt primo quod iter arripitur infra decem dies: quia decem dies dantur ad appellandum: siue appelletur verbo: siue facto: alias transit in rem iudicatam. de re indi. quod ad consultationem. de elec. cū dilecti. hec temperat vera vt talis itineris arreptio habeat vim appellationis. quando non habeat copiam iudicis: vel de facili nō potest haberi: a quo appellet et copiam petat apostolorum. ad quod tenetur fuis copiam habere potest de facili. ff. q. vi. biduum. et prudenter facit: si coram testibus exprimat omnia grauamina: pro quibus vadit ad curiam: licet quosdā recitet tenere quod sufficit tunc quod coram superiore exprimat. llo. sentit idem quod itineris arreptio nō habeat vim appellationis. nisi quando non habeat copiam iudicis vt dicit Innocen. vel nisi metu iudicis non audet appellare: vel nisi tanta sit occupatio quod grauius appellationem scribere et formulare non potest: et tunc debet hoc dici verbo: in presentia iudicis: dum tamen infra decem dies vadat: vel mittat: vel vbi hoc non facit in presentia iudicis: saltem debet intimare infra tempus appellandi hoc iudici a quo: et aduersario: vel saltem alteri. argu. de procurato. mandato: et quod ibi nō. alias non habet vim appellationis iudicialis: licet aliquando possit valere vt extra iudicialis. tu dic quod itineris arreptio potest grauamine precedente habere vim appellationis. dummodo seruatur illa: que adaptari possunt secundum naturam appellationis: vt dixi. s. eo. Directe. vt vbi hoc declarauit
16 et procedunt predicta vbi vadit in propria persona. quod nō. † Iam quid autem habeat hec vim appellationis: quo ad attentata: dic qđ sic: et renouabuntur omnia attentata: nedum a tempore notificationis facte iudici: sed a tempore quo iter arripuit. s. eo. dilecti. de offi. dele. cum causam item ⁊ grauamina que precesserint itineris arreptionem: propter que est iter arreptum. idem llo. cum tempore. de quo. s. dixi: vbi autē iter nō arripit in propria persona: sed per nuncium ante causam ceptam: non suspendetur iurisdictio: vt bicet in hoc corrigitur iura antiqua: causa cepta: et grauamine precedente. Innocen. et llo. dicunt hanc haberi pro appellatione: si fiat infra decem dies. cum limitationibus de quibus. s. quando scilicet non potest coram iudice appellare. tu dic quod vbi mittitur nūcius: causa iam cepta procedit quod. s. dixi: quando habet vim appellationis: nisi seruaturseruatis: que possunt adaptari. Si ante causam ceptā: vel vbi non habet vim appellationis: si tantum mittatur in impetrando: non habet suspendere: vt bicet transmittitur pro restitutione ne aduersus sententiam: vbi non potest inferior restituere: habet vim suspensionis. ff. de mino. l. minor autem. Nam expectabitur nūcius nec prius mandabitur sententia executioni: hoc tenet: maxime in his que consueuerunt per nuncium impetrare: vt collegia: maiores prelati: principes: et senes qui etiam pro absoluteione non vadunt ad curiam infra de senten. ex commn. quāuis. Si mittatur pro consultando super dubio noue cause occurrentis: et nō cōsuevit mitti debet. xx. di. de libellis. et tunc expectari responsū. ff. q. i. nomen. s. de elec. cum in veteri. secundum Tine. Expedita est gloss. vsq. ad ver. neq. prodest veniendo ad illam op. quod primis literis possit oponi contra secundas: et sic valeat allegare primas se impetrasse.
17 de rescrip. ceterum. c. si autem. et. c. plerumq. † Gloss. prosequitur duos casus. Primus quando contra ordinarium opponitur de literis impetratis. Secundus quando contra delegatū. ¶ Circa primum arguit gloss. quod non admittatur oppositio de literis: etiam ante impetratis: si non sint presentate: quia ex quo preuentus est debet ibi respondere: et quia licet non presentate non habet effectum. s. eo. super eor. et quia preuentus. de foro competen. c. pe. item quia per rescriptum non tollitur iurisdictio delegata: nisi de ea fiat mentio: multominus tollitur ordinaria. Concludit quod si est preuentus citatione: antequam presentet: non excluditur a delegata: nisi de illa fiat mentio in rescripto. quinimodo de processu cause. s. de re indi. inter monasterium. Si autem ordinaria non est cepta: preuenitur per rescriptum: sicut quotidie fit: et non est necesse in rescripto mentionem fieri de ordinaria: et hoc quia secundum Joan. generalis est: et tollitur per rescriptum speciale: in causa specificē delegata. de rescrip. c. j. et. c. pastoralis. s. j. et quia eo quod papa scienter committit causam: eas transfert a potestate ordinarij. de offi. delega. pastoralis. s. preterea. item quia papa cuz sit iuxta ordinarius concutorum. it. q. ii. cuncta. potest quilibet adire per simplicem querelam re integra: et ipse potest cognoscere vel delegare: nec est necesse quod faciat mentionem de iurisdictione minoris: et per appellationem iter ad eum: sicut contingit in legato. de offi. deleg. c. j. Secundus casus quando causa cepta coram delegato opponitur de literis primo impetratis. hic concludit gloss. quod licet obliuisceretur date: vt ille preualeat: que primo erat in data: bodie statim presentatione: vt ille preualeat: que prius sunt presentate: prime vel secundę. et sic re integra non refert que sint prime: et que secunde. sed que prius sunt presentate. ad hoc alle. de rescrip. capitulum. vbi etiā statim presentationem. primum. c. facit potius contra. quod fitur date: intelligit de pront bodie est declaratum. de rescrip. tibi qui. bec vera vt dicit gloss. sequens: in quantum iudices: quibus facta est presentatio: sint parati procedere: et procedant: in quantum autem sunt ne-

gligentes in procedendo: videtur quod procedant illa. c. finantem. 2.
 plerumque: ut expectentur vsq; ad annum: et postea validetur literis se-
 cundum: ut dicit glossa iudices secundarum monebunt iudices: ut per
 primas procedant: alias ipsi procedant: quia propter negligentiam
 iudex perdit iurisdictionem. de offic. ordi. significauit. glossa in verbo
 assignate non persistit in hoc: sed dicit quod non debet stare: nec da-
 te: nec presentatio: sed debet dari citationi: ut ille preualeant: per
 quas primo citatio est secuta: sint prime: vel secunde: quod patet in
 duobus ordinariis: quia altera nolente aliam preuenire oportet qd
 citatio precesserit. ff. de iuris. om. iu. l. pe. de fo. compe. proposuisti.
 idem debet esse in duobus delegatis: vel in delegato: et ordinario: 2.
 ad literam: que dicit prius: quam subaudiendum est: maxime quia
 idem est post presentationem: ante citationem: et hoc vbi exigitur de
 preuentione vel perpetuatione iurisdictionis: non sufficit presen-
 tatio: sed exigitur citatio: ut in iuribus preall. ad hoc de offic. deleg.
 gratum. et relatio secundum hoc vnico verbo correcte sunt omnia
 iura: que dicunt stare date. de rescrip. finantem. 2. c. plerumque. quod
 verisimile non est: ut vnico verbo 2c. 3. de elec. ecclesia. quapropter
 quidam dicunt decre. loqui in conuento coram ordinario: et expon-
 nunt idoneo id est ordinario: 2. si vis intelligere in delegato conatur
 saluare illa iura: quia non sufficit opponere de primis scilicet que non
 fuerunt presentate lapsu anni dolo: vel negligentia: vt. d. c. finantem
 et. c. plerumque: vel quas citatus per secundas fraudulenter tacuit. de
 rescrip. ex parte. 3. Absurdum enim esset quod rescriptum impetra-
 tum perderet vires suas: vbi non potest impetranti dolo vel negli-
 gentia imputari: cum nemo sine culpa iure suo sit priuandus. lvi. di.
 satis peruerum: nisi fauore potestatis ordinarie aliud statuatur.
 vt. 3. digi. et dato quod non poterit uti: possit per ordinarium preue-
 niri: quod intelligit Boss. nisi impedimentum surrexerit ab aduersa-
 rio: ad cuius petitionem per ordinarium preuenitur: sed omnes iste
 circumstantie casillant literam. dicit ergo quod si prime litere sint
 impetratæ de communi consensu: non potest preueniri per secun-
 das nec per ordinarium: nisi secunde faciant mentionem de primis:
 et consensu. de rescrip. ceterum. que non reperitur in hoc correcte. ad
 hoc de cau. po. cum olim. Idem si sciente et presente aduersario: vel
 eius procuratore: sint impetratæ: quia ille non possunt preueniri.
 Si autem conuenit coram ordinario: vel per secundas literas: et
 opponitur de literis primo impetratis. dic si tantum opponit de
 literis: quibus non vtitur nec illas presentat iudici quem impetra-
 uit: et repellitur: vt hic. Si autem opponit de literis primis: et illa
 presentat: vt per eas procedatur: excludit ordinariam iurisdictionem:
 et delegatam per secundas: non potest ergo opponere de literis pri-
 mis: que non fuerunt presentate scilicet tempore quo opponit: sed
 bene potest opponere de literis primis: que fuerunt presentate iu-
 dici. practica est igitur quod citatus per secundas presentet literas
 coram primis: et opponat se literas impetrasset: illas presentasset:
 et paratum se offerat coram illis iustitiam prosequi: sed si opponat
 solum literas se presentasse: non repellit: nec ordinarium: nec dele-
 gatam: et secundum hoc decre. solam restringit. c. finantem. 2. c.
 plerumque. sed quia vbi olim poterat differre vsq; ad annum: et re-
 pellere literas secundas intra annum: modo non poterit etiam non
 lapsa anno: nisi presentet: et prosequatur. ideo potest exprimi prius
 quam. i. donec et belec. Boss. mihi placet: vt digi. de rescrip. capi. j.
 ¶ Tenio ad. ver. cum autem non requisita ad iustificandam ap-
 pellationem ante sententiam. Primo exigitur quod causa sit ratio-
 nabilis: talis scilicet que si esset probata legitima deberet reputari.
 Secundo debet exprimi coram iudice a quo appellatur: et hec suffi-
 ciant quo ad iudicem a quo. ¶ Not. effectum non iustificare ap-
 pellationis: quia si non est inuenta rationabilis: vel vera: debet re-
 mitti pars appellans ad iudicem a quo appellauit: et in expensis
 condemnari: et condemnatur per iudicem ad quem appellatur.
 ¶ Oppo. quod sufficiat iustam exprimere causam coram iudice
 ad quem. 3. vt lite non contest. accedens. Joan. An. et Boss. quod
 sufficebat causam legitimam proponere coram iudice ad quem: re-
 probare illam: licet si non fuisset proposita coram iudice a quo: cas-
 saretur factum post appellationem. hoc non placet Joan. an. vt in
 de. appellanti. eod. titu. et. 3. eod. constitutus. nec ob. decre. accedens
 vt ibi not. ¶ Oppo. quod non sufficiat nec proficiat causam ex-
 primere: quia ab illa potest recedi: et alia probari. ff. de ap. l. scio. e.
 titu. constitutus. ad si. quidam hic dicunt de quo. j. eo. cum causam
 in ultima glossa. quia illud loquitur in appellatione a diffinitiva hic
 in appellatione ab interlocutoria. ¶ Oppo. quod non iustifica-
 ta appellatione non fiat remissio ad iudicem a quo. 3. eo. dilectis.
 de ap. cum appellationibus. lib. vi. illa iura loquuntur quando est
 delatum: hic quando non est delatum. ¶ Opp. quod etiam non
 iustificata appellatione procedat iudex ad quem. eo. titu. cordi. lib.
 vi. So. hoc procedit: quando nec per iudicem nec per partem est de-
 latum. Sed si per partem est delatum: tunc procedit quod ibi dicitur:
 vt si partes velint poterit coram papa causa tractari principalis: etiam
 non iustificata appellatione: vel obmisso articulo appellationis. plus
 dicit Inn. qd sol^o appellat^o hoc potest obtinere: vt obmisso articulo
 appellationis

appellacionis in negocio principali procedatur: quia eius favor est
 ut prius de iustitia appellacionis cognoscatur: quod favore re. C.
 de legi. l. qd. favore: et quia quilibet potest renunciare iuri suo. vii. q. i.
 quia periculosum. de regu. ad oppositum. et quia oppositum tenere
 non esset nisi lites protelare: contra id de dolo. finez. non ob. c. cordi.
 ubi dicit de partium voluntate: quia subaudiendum est vel partis
 appellate secundum eos. L. compo. de elec. statuimus. li. vi. dicit hoc
 procedere inuito appellante: etiam si dicat se in scriptis non appellasse:
 nec causam assignasse: vel apostolos petisserit: tamen quod iudex ap-
 pellatidis reuocet granamina: si qua sunt illata p. e. a quo fuit ap-
 pellatum: ipsi appellanti extra negocium principale: puta propter ex-
 communicationem: condemnationem expensarum: et similia. illa autem
 que tangunt negocium principale: super quo appellatum: non reuocabit
 hec vera quando appellatus tendit ad hoc quod cognoscatur: secus si
 tendit ad hoc quod non cognoscatur: sed remittat: quia tunc obmissio articulo
 appellacionis non fiet remissio. item hec vera quando papa additur
 vel legatus: qui potest adiri per viam querelle. Secus in metropoli-
 tano: qui solum per viam appellacionis potest adiri. de fo. c. p. r. o.
 mana. lib. vi. ubi de hoc. nam coram eo: etiam volente utraq. parte:
 non potest obmitti articulo appellacionis et ratio patet: posset etiam
 et in metropolitano: alio procedere: quando esset appellacioni des-
 latum. de ap. cum appellacionibus. li. vi. de quo remittit ibi Jo. an.
 24 in verbo partium. et tenet idem. ¶ Quero an procedat decre. etiam
 si appellatur a delegato. Dic quod siue ab ordinario: siue a delegato:
 siue ab arbitrio iuris: habet locum quod hic dicitur. de offi. dele. ab
 arbitrio. lib. vi. et quod in delegato locum habeat: patet de rescrip.
 edoceri. de excep. olim. et c. dilecto. et c. significavit. j. eo. dilecto. et c.
 25 ex parte. ¶ Quid si simpliciter appellatur ad superiorem: et idem si dicat ad
 maiorem. de quo in spe. de ap. §. nunc tractemus. vers. sed quid si quis
 26 et. ver. se. ¶ Quis exequatur sententiam condemnationis. dic quod
 primus iudex ad quem sit remissio. secundum Guil. in spec. de sen. ex-
 com. §. h. quid dicit autem Guil. quod si iudex appellacionis non con-
 demnat: iudex principalis cause referabit condemnationem in fi.
 27 et no. in specu. de expen. §. videndum. vers. sed si iudex. ¶ Quero
 an ad hoc ut iudex reassumat causam: quo appellatus est: exigitur
 remissio verbalis p. iudicem appellacionis. Quidam dicunt quod exi-
 gitur verbalis remissio: quando fuit delatum: sed ubi non fuit dela-
 tum: non requiritur: sed sufficit quod pronunciet male appellatum.
 nam et ante pronunciationem procedere poterat iudex a quo: si scie-
 bat causam fore falsam: fortius poterit post pronunciationem: sed
 ubi delatit negocium principale est coram iudice appellacionis: etiam
 si pronunciet male appellatum. potest tamen remittere si vult: nisi
 ergo remittatur iudex principalis cause procedere non potest. Se-
 cus videtur in inhibitione: quia licet illa impedit processum: pen-
 dente causa: non tamen desert illud: sed solum suspendit cognitio-
 nem primi iudicis: vsq. ad articuli principalis expeditionem. vide
 28 de ap. c. j. lib. vi. in verbo delatum. ¶ Quero que requirant in ap-
 pellatione ante sententiam: archidi. h. q. vi. non ita. dicit quod exi-
 gantur. et quorum altero deficiente non valet appellatio. Primo
 exigitur causa granaminis illati: vel comminati. infra eodem. cum
 cessante. Secundo quod sit causa legitima: ut hic. et infra eodem. c. si
 speciali. Tertio quod sit vera. j. eo. interposita. Quarto quod sit
 expressa: ut hic. et j. eo. cum causam. Quinto quod sit admissa peti-
 tio vel exceptio. j. eo. dilecto. Sexto quod fiat in scriptis: ut in. c. cor-
 di. Septimo quod ideo appellatur: quia non fuisset admissa excep-
 tio vel petitio: ut dicto. c. dilecto. Octauo quod petantur apostoli
 ut dicto. c. cordi. Nono quod si appellatus hoc petierit: veniant in
 structi: ut in. d. c. cordi. Decimo quod fiat intra decem dies. de cons-
 fir. vti. vel inuiti. bone. de re iudi. cum inter. et hoc no. l. do. in. d. c. cor-
 29 di. de quo in spe. de appel. §. qualiter. vers. itez no. ¶ Quero cum
 glossa quis habet extimare causam fore legitimam et probabilem:
 videtur quod debeat haberi respectus ad veritatem: et non ad opi-
 nionem iudicis: de senten. excommu. sacro. sicut non refertur ad opi-
 nionem iudicis: an sit manifestum. de verborum significatio. olim. glossa. di-
 cit quod attendatur rei veritas: et se informabit iudex: in quantum
 poterit: et si remaneat dubius: in dubio potius deferat quam non:
 quia in dubio melius est sibi quod deferat. ad hoc quod no. Inno-
 cen. de offi. delega. pastoralis. §. j. et not. de ap. cordi. lib. vi. per ar-
 chi. in verbo delatum. ad hoc de ap. cum speciali. §. excessus. ad hoc
 de offi. delega. pastoralis. de eue. si per imprudentiam. et idem not.
 de ap. si a iudice. lib. vi. Non ob. quod iudex habeat sententia reser-
 vandum quod equum et iustum sibi videtur. h. q. vii. indicet: quia
 illud intelligitur habita prius collatione sapientum: si non est cer-
 tus. ff. de arbi. l. qualem. de hoc. h. q. vi. ad romanam. dic si queritur
 quis extimet causam legitimam: vel illegitimam: quo ad deferendum
 vel est in extimatione iudicis a quo appellatur: si tamen causa est vere
 legitima: sua non delatio non impedit effectum appellacionis. vt.
 §. eo. sepe. et ipse punietur: nisi causa legitima ipsum excuset. §. eo.
 pastoralis. et si ipsam non admittat ab appellante poterit appella-

ri. j. eo. interposita. §. i. quantum ad fines iustificande appellacionis
 hoc erit in extimatione iudicis: si tamen non bene extimet poterit
 appellari secundo non tertio. §. eo. a nobis. et c. directe. de hoc in spe.
 de ap. §. nunc dicamus. ver. j. ubi ultra hoc dicit spec. quod si iudex a
 quo extimet non deferendus: poterit appellans petere ut del. beret
 cum sapientibus: an sit deferendum: vel no: quod si denegauerit hoc
 ipso granat: nisi evidens sit frustratoria. ad hoc facit glo. hic. Si ta-
 men videat non deferendum: et deferat: licet iniuste deferat: hoc
 non punietur: licet non deferendo ubi debet puniatur: ut not. archi.
 de ap. cordi. lib. vi. in verbo delatum. et not. glossa. quod si mandetur
 alicui vt pronunciet: vt sibi videtur intelligitur hoc habita collatio-
 ne sapientum: vide quod dicit de constitu. ne innitatis. et quod not.
 30 Barto. in extrana. ad reprimendam: in verbo videtur. ¶ Quero
 quod non debeat remitti ad iudicem a quo: quia cum appellando
 eum pronocauerit: iam est illi suspectus. §. de offi. delega. suspitio-
 nis. et. §. eo. ad hoc. So. dicit glossa. quod non potest dicere illum su-
 spectum: quia ex culpa sua surrexit illa suspitio: sicut patet in non
 prosequente appellacionem. §. eo. personas. et. c. cum sit not. glossa.
 secundum hoc non possem recusare inimicum: si fuisset causa inimi-
 citie: quod est falsum. ad hoc. ff. quod me. ca. l. nec timorem. nam licet
 dederim causam metus. non per hoc desinit esse iustus metus. pro
 glo. facit. co. tit. si mulier: sed ibi fuit metus iuris: hic timetur factum
 iniustitie. ad hoc quod no. j. eo. si iustus. ubi in absentia iudicis po-
 test appellari: licet appellans fuerit causa metus. ad hoc de accu. c.
 pe. et quod no. Innocen. de re iudi. cum. §. 2. Al. ubi sentit quod etiam
 si quis in iudice moueatur contra meret faciat coniurationem: et sic
 ego fuerim causa coniurationis: nihilominus repellitur a testifican-
 do contra me. et hoc tenet archi. late hoc disputans. de rescrip. statu-
 tum. §. nunc autem. in verbo non audiens. lib. vi. alleg. ff. de mino. l.
 pap. de concess. preben. quia diuersitatem: ubique fuit causa impedi-
 menti: potest allegare impedimentum: vt quia in talibus debet at-
 tendi potius iustitia: et equitas iudicandi: quam factum pronocan-
 tis. de excep. cum inter. et ad contra. alle. dic quod non est suspectus:
 nisi granauerit: et licet aliquando pronocentur ex talibus appella-
 tionibus: non tamen pronocari debent: nec est presumptio quod pro-
 nocentur: ubi pronocari non debent: quia presumitur pro iudice: ta-
 men si de facto pronocarentur: hoc aliter posset patere: non desice-
 ret recusatio quasi ex hoc esset nimium odiosus vt dicit. §. eo. ad
 31 hoc. et intellige. de offi. dele. suspitionis. ¶ Quero quod non cogno-
 scat iudex ad quem de principali: sed pronunciet bene vel male appel-
 latum: vel caset: vel confirmet. C. de ap. l. eos. glossa. hic ponit officium
 iudicis ad quem quando appellatur ab interlocutoria quando inue-
 nit bene appellatum: et quando inuenit male appellatum. Itē offi-
 cium iudicis ad quem: quando appellatur a diffinitiva: quando in-
 uenit bene appellatum: et in parte male appellatum: item quando
 in parte inuenit bene appellatum: et in parte male appellatum res-
 pectu diuersorum articulorum. dic vt in ea: que est clara: et lege eaz
 vt facit. Sed est dubium an delegatus ad causam appellacionis qui
 pronunciat bene appellatum: possit cognoscere de principali. Tan-
 gitur hoc. h. q. vi. in fi. Jo. dicit ibi quod sic: hic Inno. inducunt de
 testa. raynucius. de rescrip. super literis. j. eo. romana. §. qd. si obij-
 ciatur. lib. vi. Al. dicit formam mandati seruandam: propter quod
 videtur sibi quod non possit sine nono rescripto de principali cogno-
 scere: nec etiam de alia appellacionis causa: que non fuit expressa.
 Joan. an. dicit quod credit consideranda verba rescripti. Frede. te-
 net quod non includatur: nec cognoscat: nisi prologetur: et ubi po-
 test prorogari: vt quia non est de maioribus: quia non prohibetur
 tacite vel expresse a delegante: nec cognoscat: vt not. suo consilio.
 c. lxxvi. dic si dicit committo tibi causam inter talem et talem: quo
 ad articulum appellacionis tantum: est planum. Si dicit committo
 tibi causam inter talem et talem vertentem cum omnibus acceden-
 tibus: et appendentiis: tunc veniet principalis. Si committat sim-
 pliciter causam appellacionis: inter talem et talem: satis puto inclu-
 di principalem: quia hoc est consecutiuum ad appellacionem: et ali-
 quo respectu scilicet ad finem deuoluendi: potest dici de appellatio-
 ne. ideo includitur. ad hoc de offi. delega. prudentiam. §. sexta. ad fi.
 nem. et §. obmissi. glo. in verbo in expensis. illa ponit penam non pro-
 sequentis appellacionem: vel non iustificantis vt damnetur in expen-
 sis. dicit Joan. an. quod hoc procedit sine calumnie appellacione
 siue non: sed si calumnie appellacione: tunc fortius punietur. C.
 quorum ap. non reci. Lab executione: ubi puniatur in quinquaginta
 libris. Sed in criminali perdita lite vocatus abscedat. vt. C. de ap. a
 proconsulibus. secundum Joan. Al. et Sof. et dicit hic Pe. de samp.
 quod ubi opi. faceret pro appellante licet pronuncietur contra eum
 in causa appellacionis non condemnabitur in expensis. de quo in
 32 spec. de expen. §. ubi satis de hoc. ¶ Quero ad. ver. saluis. ¶ Quero
 quod in maioribus causis etiam si modo appellatur cum causa: for-
 maliter: ille ad sedem apostolicam deuoluuntur. per hunc finem con-
 cludit Al. qd. hec loquitur in ordinario: quia non est aliqua causa tam
 33 ardua: que non possit tractari coram pape delegato. ¶ Quero de

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

intentu litere dicit Jo. qđ eius intētus est quod maiores cause ipso iure deferunt ad papā: etiā si nō appellet. multo fortius vbi appellat: qualitercūq; appellatur. ij. q. vi. ad romanam: et c. arguta. z. c. qui se scit. z. dicit glo. hic quod maiores dicūtur pape referant: vt. i. de offi. dele. quod trāstionem. ad hoc xxvij. di. multi. lxxx. dist. c. i. vnde sufficit in talibus dicere volo qđ papa audiat meaz causam: vt no. archi. ij. q. iij. nullam. 3m. dicit causas maiores: causas electio- nam: et causas criminales episcoporum. ij. q. vij. decreto. quod dicit verum in quantum appellatur ab ordinario. secus si a delegato. Re- citat alios dicere quod hoc non procedit in causis electionum: qđ ap- pelliari debet cum causa. z. finis hic loquitur in reformatiōe: sic bodie declaratum est. de elec. quāto. li. vj. z. hoc tenet gloss. in. d. c. quāto. vbi dicit qđ hic versu. est quedam protestatio de iure suo. li. xi. q. iij. falso. Absurdum enim videtur illas causas per appellationem de- ferri: de quibus alius quam papa nō potest cognoscere: z. quod cau- se electionum non sunt de maioribus: patet quia illas confirmant archiepiscopi: et patriarche: et legati de latere: vt de electio. vt abba- tem. lib. vi. immo in illis causis est specialiter introductum: qđ ap- pellatio a diffinitiuā: nisi in scriptis interponatur: nisi cum causa probabilis appelletur: non admittatur: vt no. in. d. c. quāto. in gloss. in verbo in scriptis: z. in verbo probabilis: vbi iustificatur quo ad de- notationem: eo quod probabilis est causa: etiam antequā vera pro- betur: vt ibi not. licet secus in alijs sufficit enim quod causa sit dubia vt de uolunt. vt ibi notatur.

- 1 **I**udex in principali procedit si reuocat grauamē propter quod fuit ab eo appellatum.
- 2 **C**essante causa cessat effectus a qua dependet.
- 3 **A**ppellari potest a comminatione et grauamine de iure casū. que sufficiunt inferri actu executionis licet non inferantur in promulgationem nume. 8.
- 4 **S**ententiā suam interlocutoriā quomō potest iudex suo proprio motu reuocare que non transit in rem indicatā quo ad iudicem. nume. 9. fallit in casibus expressis infra. nu. 10. et. 13.
- 5 **A**ppellatio excluditur grauamine reuocato super quo illa est fundata. Et qualiter possit vel debeat iudex a quo reuocare vt cesset. numero. 7.
- 6 **R**ecusatio iudicis fundatur super grauamine.
- 7 **I**udex quomodo potest cōminare partes et verborum asperitate vt vt nō videatur iniuriā partibus inferre.
- 8 **A**ppellās pōt reuocare suā appellationem si nō interfit aduersarij vel si inter sit soluendo interesse.
- 9 **S**ententiā etiam diffinitiuā an possit aliquo casu reuocari et parte non citata. nume. 13.
- 10 **S**ententiā diffinitiuā vel interlocutoriā si reuocetur an requiratur citationē partis.
- 11 **S**ententiā quam iudex appellationis pronuntiauit desertam a qua fuit appellatum an possit reuocari per iudicem a quo.
- 12 **S**ententiā si fuerit semel reuocata an possit omni tempore reuocari.
- 13 **S**ententiā diffinitiuā vel interlocutoriā quomodo et qua forma possit reuocari.
- 14 **A**ctio semel extincta ex quo non reuiuiscit an procedat in quocūq casu.

1 **C**um cessante. ¶ Inde ex in principali proce-
dit si reuocat grauamē pro-
pter qđ ab eo fuit appellatū. b. o. z. principiū. z. finis po-
nunt duplicem constitutionis causam: medius vero po-
nit constitutionem. ubi statumus. ¶ ¶ Not. qđ cessante
causa a qua quid dependet cessat effectus. ad hoc de voto magne. de
turetur. an. z. ¶ Christus. de peni. cum infirmitas: z. de hoc de renun.
3 post translationem. ¶ ¶ Mo. ij. qđ a cōminatione et grauamine pōt
appellari de iure canonico. z. not. sufficere sentētiā: vel cōminatio-
nem inferre grauamen etiā executionis actu. licet nō inferat in pro-
4 mulgatione. ad hoc vt ab illa possit appellari. ¶ ¶ Not. ij. qđ inde ex
suam interlocutoria potest proprio imperio renouare. et sic nō trāse
5 in rem iudi. quo ad iudicē. ad hoc. ff. de re iudi. qđ iussit. ¶ ¶ Not. qđ
reuocato grauamine exciditur appellatio fundata super grauami-
6 ne: z. ex illo excidatur facultas recusandi. f. et sic recusatio fundatur
super grauamine. ad hoc. s. eo. ad bec. ¶ Mo. quod ex hoc non recli-
7 deret facultas recusandi ex altero capite. ¶ ¶ Quirit qualiter debeat
renouare vt cesset appellatio. dicit Jo. an. quod renouando de facto
si ad factum non est processum: nec sufficit dicere paratus sum reuo-
care nisi de facto reuocet. secundum Anno. quod dicit Mo. bene no-
tandum: et dicit Anno. sufficere tacitam reuocationem. quādoq; vt
si appellatur a iudice ne procedat contra ipsum: quia exemptus ab
ipsius iurisdictione inde qui citauerat super principali: nunc asti-
gnat terminum ad probandum exceptionem: tacite reuocat gra-
uamen: quod intulit: quo ad processum principalis cause secun-

8 dum ipsum. ¶ **O**ppo. quod a sola comminatione non possit appellari: quia ex officio comminari potest: et debet. ff. de iudi. in peremptorio. non igitur facit iniuriam: nec granat: ex quo iure suo vitur. gloss. dicit quod a sola comminatione non potest appellari nisi vitrius procedat: et quia sola asperitate verborum quis moueri non debet. Innocen. dicit quod poterit appellari si comminatio venit consecutue ad grauam: vt si iudex precipiat alicui vt soluat. x. sub pena excommunicationis: vel sub pena. x. librarum: et si mili. vel ne tale quid fiat: et hoc verum: siue precipiat: siue cause cognitiōe: vel cum cause cognitiōe: et iniuste. C. communia. vtri. iud. per totum. Si autem comminatio est nuda: non venit consecutue ad grauam de preterito: vt quia comminatur quod illuz ledet: per hoc non poterit appellari quod vanus est metus: ex quo non est infans. ff. quod me. ca. l. j. ver. metum. recitat alios dicere quod poterit appellari si comminatur in spectantibus ad eius officium. ar. i. quod me. ca. l. j. z. l. si. i. iusto. et. §. si quis. z. primum dictum obtinet in petentibus non habentibus iurisdictionem. ff. quod me. ca. l. si. h. i. responsio secundum Inno. l. do. dicit quod si iudex me ledit verberando: vel metum inferendo potius est locus recusationi quam appellationi. hec enim extra iudicium committuntur: et odium z. inimicitias parant: ex quibus iudex recusatur. iij. q. v. quia: suspecti. ad hoc glo. in positione casus de offi. dele. cum super. s. eo. secundo requir. j. c. j. cum vero in iudicio vel iudicialiter me grauet tūc est locus appellationi. s. c. proximo. dic si comminatur in iudicio aliquid iniustum: vt sequitur ad grauamen de preterito: bene potest appellari. vt dicit Innocen. Si comminatur de futuro: tunc iudicialiter nō potest appellari: sed recusari. extra iudicialiter bene posset appellari: ante quā iudicium inchoaret. vt. s. eo. bone. ad hoc. s. de dila. preterea. z. quod no. de excep. significauerunt. nā si grauamen est futurū re et verbo iudicialiter non potest appellari: si futurum verbo et re preteritum potest appellari: fortius si preteritū re z. verbo. ad hoc reducendum est quod no. spe. in ti. de ap. §. in quib⁹. ver. xxxij. Si tñ esset iterabile: et successiuum: posset semper appellari: vt no. de offi. or. ad reprimendam. nam possum appellare quia non renouas sententiam appellationis iniustam: quādiū hic petor: vt ibi no. ad hoc qd not. de rescrip. dilectus filius. z. not. Pau. in cle. constitutionem. de elec. in cle. i. de fo. compe. in verbo procedat. ad quod facti. s. eo. ex parte. Nam dicit Pau. quod quādiū durat grauamen preteritū: cuius potest appellari. z. actu granat: semper potest appellari. alleg. de peniten. distincti. vij. c. h. ver. quis autem. et dicit Pau. quod ab istis comminationibus potest appellari perpetuo: cū non habeant vim sententię: vt ipse not. in cle. causam. de elec. in verbo arbitrio: quia non transiunt in rem iudi. ad hoc quod not. Compo. de constitut.

9 cum omnes. et Innocen. de tēpo. ordi. ad aures. ¶ **O**ppo. gl. qd non possit iudex interlocutoriam suam mutare. vt. ff. de regulis iuris. l. nemo. et. in regula. mutare. de regulis iuris. libro. vi. Glosa concludit iudicem posse reuocare suam interlocutoriam: si cū et appellans reuocare appellationem si non interfit aduersarij: quo ad expensas: vel si interfit soluendo interesse: quod dicit verum etiam si lapsi sunt decem dies. quia licet transiunt in rem iudi. quo ad parates non transiunt quo ad iudicem. ff. de iudi. l. quod iussit: quia et post decem dies appellans potest renunciare sue appellationi. Dic sunt videnda tria. Primum an possit diffinitua reuocari. Secundum quid de interlocutoria. Tertium quando interlocutoria possit reuocari. Adde quantum quomodo et qua forma: et an si fateatur.

10 errasse: possit reuocari. ¶ **A**d primum si dubitatur an et quando sententia nulla possit reuocari. dic vt digi de offi. deleg. in litteris. si est aliqua. dic quod regulariter non potest reuocari. Fallit nisi aliquo remedio retractetur: vt appellatione: supplicatione: vel restitutione: de quibus hic. et de restitu. in inte. per totum et. eo. ti. ex litteris. Fallit secundo quando et talis nature quod non trāsit in rem iudi. de re iudi. lator. z. c. confanguinei. Fallit tertio quando est talis sententia que transiit in rem iudi. sed lata est officio iudicis nobili de accu. qualiter. z. quādo. sic. no. Joā. an. de pur. vul. significantibus dummodo ex causa reuocet. Fallit. iij. quando constat de iniusta confessione: vt no. Inno. de immu. ecc. quia pleriq. Fallit. v. quando de hoc constat probatione facta: z. aliud non est oppositum: vt no. de rescrip. cum dilecta. per Inno. de frigi. fraternitatis. de re iudi. cum bertoldus. vt in omnibus digi: vbi digi eum reuocari posse: nō intelligas in eadem instantia: sed diuersa alias non posset: quia lata reperiretur sine instantia: vt no. ff. de excep. rei iudi. si duobus. z. plene. de re iudi. inter monasterij. z. no. But. in. l. j. C. quando prouo. non est ne. z. l. nam. z. postea. §. si damnetur. ff. de iure iur. quare autē sic facilliter non reuocat diffinitua: sicut interlocutoria est: quia diffinitua cum maior maturitate profertur nam oportet illam proferri in scriptis: z. de scripto: quod nō est in interlocutoria. de quo de re iudi. d. c. fin. lib. vj. igitur zd. ij. q. vj. anteriorum. in auf. de ap. post prin. col. iij. C. de repul. dubium. C. arbi. tu. l. fin. Secundo quia iudex diffiniendo quo ad illam causam functus officio. de offi. deleg. in litteris. ff. de re iudi. l. iudex. qd cessat in interlocutoria. De interlocutoria

penul. in vlti. colli. Item bec renocatio est conditionalis: incerta: unde instabit appellans sine appellatione: nisi primo fiat renocatio: consueverunt etiam indices statuere terminum ad docendum de grauamini: ad quod tamen non tenetur appellans: vt no. de app. si a iudice. lib. vi. I. doli. dabit talē practica: in dicio te granatū per talē interloutoria: qd non cōfiteor: nō per hoc sequitur qd neget: ego tñ hoc reuoco in hoc faciens me voluntatiue de me saltem de facto conueneris: vel cōqueri possis. Similis cautela no. de vspall. nisi. Jo. an. dicit qd practica glo. pcedit. Prima quod licet fateatur se errasse: non videt quare canon non possit reassumere iurisdictionē: que ex toto non est extincta: unde licet fateatur se errasse: si tñ emendat poterit iurisdictionem reassumere: per hanc constitutionem: nam non desit per hoc esse index: nisi tradat aplos dilatorios: vel tradere recuset infra tempus debitū: ad quod de app. ab eo. lib. vi. vel nisi iudex appellationis inhibeat appellatione recepta. j. co. romana. §. si vero. lib. vi. et si interim pars faciat sumptus sibi imputet: qd bec renocatio non fit in partis iniuriā: seu p̄iudiciū: vt opponitur: sed pot' ad ipso rum expeditionem. vt in fi. ¶ Ultimo gloss. op. quod actio semel extincta non reuiuiscit: vt l. qui res. §. aream: de solu. dicit qd hoc est beneficio huius constitutionis: ar. de accu. qualiter. I. doli. dicit hic hoc non colligit: forte dicit qd appellatio non extinguit sed suspēdit. de iur. iuran. veniens. secundum Joan. and.

- 1 ¶ Appellatione frustratoria vel recusatione interiecta prouidet contra illas concilium.
- 2 Iudicio recusati cā coram quo proponi debeat. nu. 5.
- 3 Arbitri seu arbitratores electi si discordant quomodo possunt eligere alios cū eis pio cōcordia et per quem sint compellēdi ad laudandū super causis recusationis. nu. 13.
- 4 Index recusatus potest causam reassumere ex quo recusans nō probat causas suspicionis. nu. 13.
- 6 Arbitri in causa recusationis iudicis p quē sint eligendi.
- 7 Index vt suspectus non potest recusare in causa notoria. nu. seq.
- 8 Index suspectus an possit recusari p viam appellationis.
- 9 Iudicem recusans cū causis expressis an habeat illas probare vel illarum probationes offerre coram recusato etiā si nō dubitatur de veritate et iustitia cause vel an causa sit iusta. nu. 12.
- 10 Index ex quib' causis possit tanquam suspectus recusari. nu. seq.
- 11 Recusationis causas qualiter index cognoscat illas legitimas et quomodo sunt per arbitros definiende. nu. 13.
- 12 Index recusatus quō compellit arbitros ad decidendū causas recusationis Et an possit causam recusationis alij cōmittere.

¶ In speciali. ¶ Prouidet concilium cōtra frustratorias appellationes vel recusationes: quas appellantes moniti interponunt: vt correctionem eludant b. d. ¶ I. jo. j. practica: recusant: dicit qd causa debet proponi coram indice recusato. ¶ Secūdo debent eligi arbitri: qui de causa cognoscant: si concordant possunt eligere vnum: si discordant quilibet eligat vnu: postea communi voluntati tertius eligatur: vbi possunt in vnam concordare sententiam: et statim maiori parti eorum. ¶ I. jo. j. effectum non probate recusationis infra terminum: qd reassumit recusatus suam iurisdictionem: et nota effectū probate recusationis: quia sicut ordinarius potest subdelegare: et excludit suspicionem: si nō est delegatus: recursus habet ad superiores: et ex hoc apparet quod opi. I. doli. §. eo. j. requiritur in qua vult arbitros cognoscere: non esse verā. Expedio istam primam partem per se. ¶ I. jo. op. quod causa nō sit proponēda corā recusato: sed coram superiore. de offi. dele. super questionē. §. si vero. dicit hic loquitur quando recusatur delegatus vel ordinarius: ibi quando subdelegatus: quia tunc proponēda et probāda est coram delegato subdelegato: vt ibi: hoc vbi delegatus est p̄sens: alias eo absente fiat protestatio corā episcopo: archidiacono: vel alijs iudicibus ordinarijs loci: secundū quosdam: ad hoc. l. h. C. de iudi. et secundū istos omnis processus habitus corā istis: postquā cognitio est delata ad superiores: est nullus: ar. j. eo. dilecto. §. de offi. dele. licet. ¶ Alij dicunt proponēda corā primo delegato: si inueniri potest: alias coram ep̄o subdelegato: tunc debet significare qd vult ire vel mittere ad superiores: corā quo vult pbare causam recusationis: vel obtinere causam alteri cōmittere: ex tunc subdelegatus procedere nō debet: si p̄cesserit appellari debet ab eo: vel etiā si causam non admisit: qd eo ipso granat: alias si non appellauerit: cū iurisdicio subdelegati nō sit trāslata ad alium per appellationē: vel prouocationem: vel alio modo: valet processus delegati habitus cōtra recusantē: secundū Jo. an. secundum I. doli. tutius est proponere exceptionem coram recusato: et postea ipsam pbare coram subdelegato: et si subdelegatus cognouerit causas esse iustas: et veras: poterit recusationes admittere: et recusantem onere pbandi reuocare: si notoriū sibi sit causas falsas: et iniustas: tūc non obstante recusatione poterit pcedere: etiam si appellatur: et tenebit p̄cessus. Si autē cause sint legitime: et illas nō admittat subdelegatus: et procedat: et appellatur: bene facit corā delegato nō cau-

sam recusationis sed appellationis p̄sequi: quia si causam recusatio nis vult p̄sequi: nō obtinebit: nisi doceat causas esse veras: quib' recusauit. Si vero causas appellationis p̄sequatur: nihil h' pbare de veritate causarū recusationis: sed sufficit si pbat se ipsas causas legittimas p̄posuisse coram delegato: per eū admissas nō fuisse: nā hoc ipso granatur: ppter hoc potuit appellare: et sic p̄iudicabitur p appellante. j. eo. interposita: et retractabitur quicq' post talem appellationem fuit attentatū: vt d. c. super qd nūm. §. si finita cā appellationis que est vt causetur quicq' est attentatū: nec oportebit pbare recusationem plus: ad finē vt repellat subdelegatum: qd sola appellationis sufficit. §. e. accepta. subandi et iustificatio grauaminis: qd intellige qd fuit oblata probatio qd not. qd oblato pbationis eod. m. iustitiam iustificat: appellationē: et recusationē nō ex causa antiqua: qd oblato pbatiois nō facit obtineri finē exceptionis: vt dicit de testi. et pte. Alde. Sed et si cōtingat appellationē pbare: adhuc poterit p̄leg causam recusationis: quasi diuersorū: hic inquantū pcedat subdelegat'. Si autē nō pcedat: sicut facit si appellatio nō p̄sequatur: qd ex quo non p̄cessit: nō granatur: et appellatio non valet: nisi fiat a granaminē in scriptis. §. e. vt debetur. j. c. j. li. vi. prudenter tñ facit hoc casus: si coram delegato causam recusationis pponat: vt d. c. super qd nūm. §. si quidā tñ dicit per eū dē. §. qd a subdelegato: sine grauamine p̄iudicet appellari: hoc mō habeo te suspectū ex talibus causis: et appellatione pcedas: sed bodie nō procederet talis appellatio. j. e. vt debet: et eo. ti. cordi. lib. vi. fm Jo. an. et I. doli. Illud autē nō meminit Jo. an. se legisse quin p̄cessus subdelegat' legat' ordinarij: teneat etiam post recusationē habit' nisi ab eo appelletur: vel alio mō ad alteri' audientia cā reuocata vel trāslata sit cū effectu: fm Jo. an. et indicat p et §. ff. de arbi. nō distinguemus. §. cū quidā. Sed I. doli. dicit se qd ab vno audiuisset cōtrariū: remittit ad summā de offi. dele. sub. §. nec illud. §. quis sit effectus appellationis: vlt. ad ver. sed qd si subdelegatus: forte audiuit ab eo vna voce: sed non memini qd scripsit cōtra. nisi in fili. §. de rescriptis ceteri: in p̄cessu habito p̄ delegatos: qui p̄posita exceptione debet eligere arbitros: nā ibi tenet p̄cessum nullū: qd p̄cessus sit nullus: tenet Jo. an. iij. q. v. quia suspecti: in verbo canonice: §. q. v. quotiens: dicit vbi exceptio d' pponi coram iudice pcedente: p̄cessus est alius: donec finis in statu: qd ab eo addicata sit iurisdicio: qd intelligitur in aduocato. de offi. dele. iudic. li. vi. In ordinario dicit §. eo. j. requiritur: vbi autē exceptio h' pponi coram alio iudice: sic ius disponit: tunc satis puto: qd eo qd est p̄posita quo ad articuli iurisdicio est deuoluta ad alium: vñ nō valet p̄cessus habitus coram inferiore. ar. de ord. cog. tuamne cōtingat qd processus irritent: et ibi not. ad qd illud qd no. Jo. an. de consi. cum. 215. ¶ I. jo. op. quod non habeat index recusare eligere arbitrum: qd non habet ipse defendere processum suum: nec citandus est. §. q. v. sta tuendum. vlt. q. iij. artaldus: dicit de hoc. per Jo. an. de trans. de cetero: et de procura. in nostraz infra de re iudic. c. penul. dicit Jo. an. qd nō credit ipsum citandū: nec in causa p̄cipaliter: nec in causa appellationis: nisi de iure p̄prio cōcedat. §. q. v. si quis ab ep̄o: vel nisi agat de pena imponenda ipsi iudici: vt si dicat electus se appellasse ab ep̄o: qui recusabat illū sine cā legitima cōfirmare: nā si mandatur alicui de inquisita veritate illuz cōfirmet: si est ita nominatim citabit ep̄o: qd de ipsi' pena agat. In penaz em ipsi' mādāt alteri: vt cōfirmet. xiiij. q. iij. nūc vero. Non ob. hic: qd aliud in recusatio: vbi si non admittit recusans ad eligendos arbitros: sequetur qd repellerentur ex falsa causa expressa: qd nō haberet pars recusationē pponere: qd nō esset alius qui arbitros eligeret: sed in causa appellationis: qd esset qd de hoc cognosceret: tene scdm Jo. an. et I. doli. qd qd iudex procedit ex officio: pot' defendere p̄cessum suū: ad hoc vocandus esset de ipso vt parte est agēdū: vt hic. ad qd de sen. ex. venerabili. §. eo. sollicitudine: c. qua fronte: vide gl. de sen. ex. sacrosan. in verbo cōstituteris: posset indicari de facili pro temerario appellatē: et imē remaneret impunitū: contra id de sen. ex. vt fame. Si autē causa in iudicio ordinario agita cū parte: inter actorē et reū: index nō est citandus: nec habet arbitros eligere: qd ibi est pars qd boc agere pot' vñ sicut in hac causa actor eligit: et index inquirēdo: qd subrogat loco actoris: h' eligere. de accu. qualiter. §. j. et qd p̄prie nō sit actor: qd fama habet ref loco accusationis: vt ibi: ad hoc qd no. archi. §. q. v. hoc etiā placuit. Et tñ verū qd dato qd index: qd est pars alia in iudicio nō debeat vocari: si tñ vult assistere potest causam instruere: ne renocetur qd egit. de rescrip. dilectus: et c. ex parte. §. et qd ibi no. vbi dicit iudicē citandū vbi processit ex officio: processus eo nō citato est nullus: vt dicit §. de suo cōsi. c. iij. all. dicit Jo. an. de re iudic. c. pe. dicit ibi: bec vera inquantū non agat de pena eius indicis: alias est indistincte citandus: vt dicit Jo. an. ¶ I. jo. op. qd nō possit index recusari. §. eo. p̄posuit. Sol. vbi procedit i causa dubia: potest recusari si procedit in causa notoria vel manifestat: tunc non est locus recusationis: qd vel fatetur notoriū: et non potest euadere penam: vel negat: negatio conuincitur euidentia rei. de si p̄f. quoniam. ad hoc. j. eo. §. porro. §. c. iij. bec dicit vera vt non possit recusari in delicto notorio: quando pena est ordinaria: et illam vult recusare: quia ibi nō potest causa granaminis: vel suspicionis adēdē: sed si vult procedere ad penam arbitramur.

arbitrariam: quia si pena esset arbitraria posset recusari: quia in arbitrio
trando posset ledere propter quod illi non vult se submittere arbitrio
et si dicat si inique arbitretur non deficit potestas arbitri ad appellandum: hec
facultas appellandi non tollit remedium recusandi: alius non habet lo
cum recusatio. Idem putat in nudo et mero excoecatore puta cui ma
dat executio excoecationis vel ministerii nudum sine iurisdictione de
offi. delega. c. si. eo. ad hoc: quod ex quo huius excoecator ad vnguem manda
ti non potest esse suspectus: quia facti quod respicit iudicis arbitrium: et non
pena a lege statuta. ff. ad turpil. l. i. in fi. ff. de verbo. sig. l. si qua pena.
ff. ad muni. l. ordine. §. i. ¶ Quero an a iudice suspecto possit rece
di per viam appellationis. dicit Innocentius. quod non: quia huius recusatio sua
viam. vt. §. e. nonuit et suspitio huius suum remedium recusationis. ff. vt
ibi et grauamē suū. §. appellatōis. §. e. vt debitus: et dato quod sit
suspectus non concluditur necessario quod grauet. §. tit. proximo. Ad
ob. quod hic comonitus huius utrunque remedium: quod non huius ex eadem
causa: sed ex diuersis vt recuset propter suspensionem et appellet propter gra
uamen: et sic potest responderi ad. c. §. q. vi. quotiens hec. vera nisi ultra
suspicionem sequeretur grauamen: vt quod proponeret recusatio: et ipse
vult admittere vel reprobare causam tunc admittendo posset gra
uare actorem et repellendo rem bene posset appellari: quod ad ipsam non
spectat cognoscere de recusatione: sed ad arbitros. de for. compe. l. 3.
Et hic. C. de iudi. l. apertissimū: vt dicit Hostiensis. hoc probari. §. de of.
deleg. suspitionis. §. e. legitima. lib. vi. §. de offi. dele. super quodum. §.
fi. quod dicit verū. nisi causa recusationis esset euidenter frivola. de offi.
iudi. ordi. c. si. sic et conuerso. Si autem euidenter notoria et rationabi
lis in iure non esset necesse arbitros eligere: vt lite non contest. acces
dens: sed dic vt ibi not. ¶ Quero an recusans huius offerre probatōes
coram recusato. dic quod non licet habeat proponere probabilem causam
imo nec esse necesse quod petat arbitros eligi: sed iudex habet hoc re
quirere quod arbitri eligantur vel quod pbeat de quo dicaz. §. primo
debet petere a iudice recusato recusans quod iudicet causam recusatio
nis iustam vel iniustam. §. de fo. compe. licet quod si uidentur a recusatio
ne recedere ipsius in hoc arbitrium eligendo quod dicit possit fm In
no. ¶ Quero que sint iuste cause recusandi multa exempla ponit
Hostiensis in summa. sub Rubrica de recusatio. §. ex quibus causis: et
in spec. titu. i. §. superest videre: dic quod si causa est expressa in iure
quod sit legitima si pronuntiatur illegitima non preiudicat iustia: quia
nulla est quasi ius legis lata. §. q. vii. §. diffinitua. Idem dicit Hostiensis.
contra si illegitima in iure expressa pronuntiatur legitima et hoc quod
exprimitur error in iustia. Sed si sic pronuntiet decernimus talem non
admittendū ad probandam: vel proponendā talē recusationis causam et
nisi interpellat: quia lata ius litigantis. Nam quod sit legitima ex al
tera causa potest repelli: quia forte illam in congruo tpe opponit: vel quod
est inhabilis ad opponendum vel quod renuntiat: vel pactum fecit:
vel aliter. Si autem causa non est in iure expressa: licet sit legitima:
et ius dicat generali iudicem suspectū recusari possit. §. q. v. quia sus
pecti cum oēs cause non sint expresse in iure nec pnt exprimi. ff. de
legi. l. non pnt. de prescrip. verbis. l. iij. tunc si pronuntiat repellendo le
gitimas: iustia non est nulla ex quo non apparet casus expressus in iure
re iustia non esset nulla: quod non est ius legis: sed tunc opz quod appel
letur quod no. quod illud quod dicitur pronuntiationem ius expresse
rore esse nullam est verū quod de iure apparet casus legis: secus si ex in
ris similitudine: vel rōne casus posset decidi et idem quando lex est
multiplex intelligibilis: vt no. §. de are. in l. cum platis. ff. de rei ius
di. quod no. ¶ Quero qualis cognoscat iudex causas recusationis
legitimas que non sunt expresse in iure. dicit Innocentius. quod omnes res
putabit legitimas: quod videbit fore efficaciores: et rationabiles expresse
et hoc suo arbitrio relinquitur. de offi. delega. de causis: et si male ar
bitretur nisi appelletur transit in rem iudi. et in talibus quod commissis
ad arbitrium vt iudicem appellabit: simile quia ultra interrogatio
nes expresse in iure poterit iudex alias facere vbi equitas mouerit
iudicem. ff. de interro. act. l. p. dicit tamē Innocentius. quosdā dicere in
feriores a pncipe de causis non expresse in iure se non intrinsecare nec
illas interpretari vel declarare sicut nec possent l3 vide ius cōdere et
hoc sit solius principis. ff. de legi. l. i. et §. qui si. sint legit. per venera
biles. §. rationibus. Sed illud intelligit. de interpretatione gñali: quod
ab omnibus seruatur p iure. §. ti. i. in causis. Et no. de postu. pre. c. i.
sed ad iudicis consilium pccularium bñ possunt iudices interpreta
ri que exempla ab alijs sequenda non sunt nisi trāsierint in consue
tudinē. C. de sen. l. nemo: et sic intelligit Innocentius et Hostiensis. Alias practicas
dedi cogendi causas habiles. §. eo. postremo. et §. vt lite non contest.
accedens et alias quod iudex vbi concluditur nimis fauēs vel odio
sus alteri parti causa est legitima vt lit. non conte. accedens. de iud.
cām. de accusa. inquisitionis: eo quod quis alium non salutat hec
est sufficiens. vide Jo. lxiij. dist. cum adrianus: et vide glo. de offi. dele.
leg. cum super et idem de recipiente dona vel nimum fauorabili. in
spe. de lega. §. superest. in prin. et vide aliam doctrinam: per casus ad
ap. legitima. lib. vi. per docto. et dixi plene in d. c. accedens. vt lite non
conte. ¶ Quod si non dubitat de veritate et iustitia cause: sed an per
ptes sit renuntiatur: vel non recusatio. dic et quod de hoc arbitri cogno
scant non iudex recusatus qui forsā recusatus obesset. de offi. dele.

suspitionis. An sufficit quod vnus solus pronuntiet quidā quod non: vt
de re iudi. cum ab vno. lib. vi. ¶ Quere glo. quid si dubitetur an sit
iusta. dicit quod arbitri cognoscent: quia ad ipsos spectat vbi autem
non dubitat quod manifeste est iniusta ipse idem iudex ipsam repel
let. de cā pos. cum olim. fm Innocentius et Hostiensis. dubia autem potest esse si
recusatur: quia constat vel patronus vel affinis coniugis vel in du
bio iuris. de quo. §. eo. postremo. et vide. §. eo. pastoralis. in specu. de
rela. §. qualiter. ver. quid si. Jo. and. dicit ponderandum per arbitros
regionis morem et ex hoc iudicetur suspectus vel non vide in spec. d.
recusa. §. quidam in prin. ¶ Glo. super verbo iudicē declarat text.
et satis declarata est cum dictis sup tex. sup verbo aduocet ponit te
nozem. c. p. et vlt. de arbi. ¶ Glo. quod gl. excludit illa iura ad arbitros
iuris. ¶ Quere glo. quis compellit arbitros dicit quod iudex recusa
tus bene. ¶ Quere quis statuet terminum arbitris. dicit glo. quod
iudex recusatus dat simile in iudice a quo appellatur qui statuit ter
minum partibus ne frivole differatur iudicium ptextu appellationis.
Sed dicit hoc correctum p tex. de app. legitima et male: quia illa lo
quitur de alio termino: vt no. de offi. dele. suspitionis: ex se p3. ¶ De
nio ad glo. in verbo recusationis assensu. ¶ Oppo. quod litera cōtradi
cat: quia in vna parte dicit recusatum committere in alia ad superiorem
recurri. Solu. gl. ponit duplicē intellectū vnus quod illa verba de recu
sationis assensu determinēt vtrāq. partē: quod dicitur de committendo
et quod si de remittendo ad superiorem et sic intelligendo erit ergo in
optidē recusantis cui causa recusationis committatur quod est absurdū:
et falsum. Absurdum: quia posset eligere iudicem alteri parti p iudicā
tem et illum etiā fatigantē. Nā pro modica causa traheret illuz ad papā
vt fatigaret laboribus et sumptibus. Falsum etiā est: quia iudex cōi
consensu eligendus est vnde quā questione prima. peruenit: nota
supra. de officio. delega. cum. R. Jo. tenendo hunc intellectum sub
audiendum est ad istam de recusationis assensu subiecti et aduersarij:
sed ponderat recusatorem: quia maxime illius consensus exigitur ne
posset recusare: et vtriusq. exigitur cōsensus ne iterato recusent. §. de
fo. compe. si quis contra clericum. Secundus intellectus quod verbuz
recusatoris assensu respiciat tantum pma ptem alternativē. vt de
beat ad superiorem haberi recursus vel etiam possit recusatus dele
gare: si hoc sit de consensu recusatoris. Sed huic ob. §. c. §. requirit:
vbi non potest recusatus alteri committere. glo. dicit quod decre. loquit
in ordinario contra quem probata est recusatio: cōtra. loquitur in de
legato qui non potest alteri committere etiā de recusatoris assensu: quia eo
quod est iniustum ipsum esse suspectum vel declinatum finita est ei po
testas. de offi. dele. in literis sic non potest alteri delegare. Non ob.
de fo. compe. l3 vbi etiā ordinarius non committit: quia dicit glo. illū
loquitur fm more et consuetudinē loci: quia sic cōsuetudo habebat
hoc quod hic pcedit de iure cōi potes soluere vt ibi no. §. 3. tūc vltra
adhuc ob. quod secundum hoc eligit iudicem recusatus: sed dic quod cōi
sensus exigitur vt committat: sed non vt cui committat: et sic d3 intelligi
glo. in fi. In quantum dicit quod decernat verbum committat. Hostiensis. in
telligit quod prima pars alternativē loquat in ordinario: vt ille recusat
ex quo pronuntiat est committat hic loquitur in delegato. in fi. vt ille
ad superiorem referat: l3 aliqui dicant et ordinariū ad superiorem res
ferre quod non vidit seruari nec seruati audiri. Conclude si recusatio
ne pposita et nondum probata quis vult evitare recusationem modus
est quod committat siue sit ordinarius siue delegatus. §. de fo. compe. c. si
quis contra vnū: quia et delegatus potest committere. de offi. delega. iudex
lib. vi. Si pposita est recusatio et probata non committit delegatus: si
ne consensu ptiū. vt. d. c. iudex. De ordinario est dubium potest dici
quod nec ipse committat nisi hoc faciat de cōsensu ptiū et in hoc pnt p
rogare iurisdictionem vt hic: sed ad superiorem referat: et sic potest in
telligi vltima pars in ordinario: quia pronuntiatio recludat iurisdic
tionem: sed relata causa ad superiorem: si superior adhuc recusatur.
Quidam dicunt recusatorem non audiendū vt sic sit finis. de testi. li
cet dilectus: quia cum fugiat presumitur contra ipsum. §. de prescri.
nullus. et dicit Hostiensis. quod forte si esset declarandū: alij dicunt arbitros
iterum eligendos: et per omnia pcedendum in secunda recusatione:
sicut dictum est in prima.

- 1 Appellatio non admittitur in notorijs in dubijs. No cā appella
tionis est exprimenda coram iudice a quo. nu. 4.
- 2 Notorium quid sit et quid tollit de appellatione. nu. 5.
- 3 Confessio quando transit in notorium vt aduersus illam nil oppo
natur. nu. 6.
- 4 Delictum qualiter possit dici notorium.
- 5 Appellatio quā non admittitur a confesso.
- 6 Iudex vbi ex officio procedit quā non potest statuere terminū ad p
sequendum appellationem.
- 7 Appellans quā aretatur ad probandum iustitiam appellationis.
- 8 Appellari quā liceat p monachum a correctione.
- 9 Porro ¶ In notorijs appellatio non admittitur. In du
bijs causa appellationis coram iudice a quo appella
ta est exprimenda: talis quod debebat legitima reputari quā si non psequi
tur iudex a quo in cā pcedit et idem si psequitur: non probat. constitutio

Antonius de Butrio super secunda parte. ii. Decretalium.

autem hec ad regulares se non extendit. h. d. Primo dicit quid quando in notorijs appellat. Secundo quid quando in dubijs et in secula. Tercio quid quando appellat iudice ad instantiam adversarii precedente. Secundo quid quando ex officio. Tercio moderatim partes patent. ¶ **¶** Mo. i. regulam quod in notorijs non appellatur: et sic habes unum effectum notorij. ¶ **¶** Mo. ii. quod notorium dicitur: quod evidentia rei constat: vel confessio: nec et quod aliter etiam potest dici notorium. Mo. iii. quid tollit notorium: de appellatione: quia tollit necessitatem deferendi non tollit ergo quo ad omnem effectum: ad quod de app. romana. §. i. lib. vi. hoc. d. vsq. ad ver. excessus expedit istam partem. ¶ **¶** Opp. quod confessio non inducat notorium: quia multa possunt contra illa oppositi potest enim peti illius reuocatio. de confes. c. si. ff. de confes. cum fideicommissum. potest et illa excusari. de accu. cum dilectis ad hoc quod no. de elec. per inquisitionem. dicit Hosti. quod tunc confessio de transire in notorium: vel iudicem qui si eam nihil opponit: vel excusari appellat: quod ab executione appellat precedente sua. de re iud. c. ad consultationem. §. eo. nouit. So. non appellat nisi modum excedat: ut ibi. inquantum ergo imponit penam iure statutam non appellat. Item et in notorijs: licet iudex non teneat deferre potest tamen monitus appellare: ut. §. e. romana. §. si autem. lib. vi. de app. non tamen sic dicit debere intelligi. §. eo. consuluit. ii. §. c. peruenit. ii. ¶ **¶** Quero qualiter alio modo potest dici delictum notorium. dicit Jo. and. qui conuictus est per testes: si quos nihil opponit vel qui condemnatus fuit nec fuit appellatum. de coha. cle. et mu. vestra. c. si. fin. Hosti. Item dicit in confessione: ut tunc transeat in notorium: quando nulla excusatio proponitur ne sit contra. de accusa. cum dilectis. ff. de confes. l. cum fideicommissum probato autem cum errore non obest confessio ut ibi: et no. de confes. c. fin. ¶ **¶** Opp. glo. quod admittat appellatio a confessio. §. q. vi. sunt quorundam dicit glo. quod in civili admittitur appellatio: si vellet probare errorem. de confes. c. vlti. In criminali autem indistincte repellitur confessio: et sic contra quem notorium est delictum sua vel evidentia rei. Jo. and. remittit ad §. sunt quorundam ad c. romana. §. finantem. lib. vi. de app. §. quibus. in princ. dicit si est conuictus: et confessus: nec in criminali: nec in civili auditur: licet de civili fuerit opus. ut no. glo. et Bar. in. l. h. c. quorum ap. no. re. Et est casus in. l. abstinentia. eo. ti. etiam de civili et ibi Bar. hoc tenet et in. l. creditor. §. iussus. ff. de app. Si est confessus tamen de iure civili auditur appellans: ut no. in. d. l. h. et tenet Bar. in. §. iussus. de iure canonico si vult reuocare confessionem et illam erroneam allegat vel excusare et potest appellare: si simplex tamen appellatio non necessitat ad defendendum: quia aliter remota est appellatio: tamen si appellatur opatur quo ad finem denolendi ut sit in facultate iudicis ad quem deliberare an appellatio sit admittenda: tunc suspendit a tpe quo superior deliberaverit de appellatione admittenda. ut. d. §. si autem. et de offi. deleg. pastoralis. §. preterea: hec sufficiant. de hoc plenius dicit in materia notorij. et quid quando est notorium sententia et quid quando est notorium probatione. dicit ut ibi. ¶ **¶** Aduerte tamen ubi dicitur confessionem non audiri appellantem hoc est verum quando confessio est facta ore proprio: ut dicit tex. §. q. vi. sunt quorundam per quod puto secundum in confessione procuratoris que alia preiudicat vide si. quod not. l. opus. de elec. per inquisitionem. de hoc vide in spec. de app. §. in quibus. §. sed nunquid hec tria. et §. x. in delictis. et de confes. §. postremo. §. sed nunquid confessus. hec vera etiam inquantum confessionis executio fit si heredem per que dicit Jo. and. in addi. spe. super dicto §. sic. sed nunquid quod si defunctus est confessus se habuisse prapinam aliquam: committat episcopo soluere illis quibus apparuerit debere. quod absq. ordine iudicario poterit episcopus declarare creditores: et quantitates a quibus est ablatum nec tales poterunt redargui de nullitate nec poterit appellari nisi ostendatur apertum gravamen et quod dicta confessio sit declarata poterit exequi contra heredes: licet nihil ex delicto peruenit: quia non ex delicto: sed ex confessione conveniuntur: et sic non ob. no. de sepult. parochiano. ¶ **¶** Cetero ad ver. excessus. notabilia sunt clara. ¶ **¶** Mo. hic argumentum quod ubi iudex preiudicat ex officio non potest statuere terminum ad appellationem prosequendam: ut sit differentia inter iudicem ex officio procedendum et cum parte procedentem sicut nec appellatus. §. eo. oblat: sed contrarium est verum. §. eo. peruenit. Ideo dicit Mo. quod habeat vel non habeat adversarium potest iudex moderari. §. eo. consuluit unde dicit quod dimisso hoc verbo si habet adversarium debet legi et secundum locum et. vsq. ad h. et postea reassumi si habuerit adversarium: sed secundum hoc nulla est differentia an procedat ex officio vel no. Inno. dicit quod diffia est solum in hoc quod ubi ex officio proceditur in principia: non iustificata appellatione etiam si his non sit contesta. ut lite non co. qm. §. sunt et alij ubi autem non ex officio: sed cum adversario oportet quod lis sit conte. de quo. §. eo. sepe. ¶ **¶** Opp. quod non arctat appellans ad pbandam iustitiam appellationis ut no. de renu. in pfen. tia glo. dicit quod appellans arctat ad pbandam iustitiam appellationis quia p iustitia presumitur si non probetur dic quod si appellat ab interlocutoria quis arctatur ad pbandam formalitatem appellationis: sic ad pbandum veritatem et iustitiam cause ut hic et si reuocetur in dubium de pcessu quis probet satis potest dici quod et pro illa non psum

metur ex quo transiit in rem iudi. de restitu. spo. cum ad sedem. Jo. arctatur ad pbandum dicens rectitudinem processus. dicit ut plene dixi. de proba. qm. contra. ¶ **¶** Mo. tamen istam glo. que bene dicit in appellati ab interlocutoria. ¶ **¶** Cetero ad ver. ceterum. Quero ad quos religiosos non extendit. dicit quod non extenditur ad religiosos quos cum qui secundum regulam suam in capitulis proclamantur: et de pla no corriguntur et puniuntur. de regula. c. si. de sta. mo. in singulis fatef tamen Inno. quod si quis excedit in puniendo modum correctionis poterit appellari per monachum. Secus si puniat eum secundum obseruatias regule. Nec etiam poterit recusari secundum eum. Hosti. distinguit inter regulares et pcessum iudicalem dicens quod iudiciali monachus ex causa recusat et appellat: licet non ita stricte causa examinetur sicut si esset secularis clericus. §. eo. reprehensibilis. §. titu. i. cum. §. et. A. de accu. qualiter de symo. per tuas. i. in fine.

- 1 Appellatur licite a iudice qui aduocati confessionem reuocat eadem die pro litis contestatione habere vult vel si processum a subdelegato subdelegati ratificet.
- 2 Ad exceptiones proponendas statui debet terminus ad rei instantiam.
- 3 Litis contestatio inducit per positionem exceptionis pemptorie et per confessionem vel tacitam negationem.
- 4 Confessio inquantum ad merita preiudicat sicut potest reuocari ita et rone preiudicij reuocatur etiam non solum ex facti confessati errore sed et ex errore alterius facti cui preiudicatur.
- 5 Litis contestatio sicut ex contestatione litigantis principalis ad libellum inducitur ita et per responsum aduocati et cessat reuocata responsum.
- 6 Delegatus inferioris a principe licet non subdelegare possit quod delegatus ordinarius ad vniuersitatem potest subdelegare. nu. ii.
- 7 Appellare non sufficit ex causa legitima nisi causa in appellatione exprimat et an preiudicat in diffinitiuam. nu. 12.
- 8 Appellans an proposita causa propter quam appellat debeat expectare responsum super grauamine.
- 9 Iudex ex officio potest statuere terminum ad exceptiones dilatorias proponendas.
- 10 Confessio aduocati vel partis infra quod tempus debeat reuocari ut non disponat vel preiudicat.

Causam. ¶ **¶** Si iudex confessionem aduocati eadem die reuocatam pro litis contesta. velit habere vel processum a subdelegato subdelegati factum ratificet ab eo licite appellat. h. d. In prima narratio appellationis. In secunda iudicis datio ibi. Mo. damus quatenus. ¶ **¶** Mo. ar. quod ad instantiam rei statuit terminus ad exceptiones proponendas. de quo. §. de excepti. pastoralis. ¶ **¶** Mo. ii. arg. quod per positionem exceptionis pemptorie inducitur litis contestatio. de quo. de lit. conte. c. h. li. vi. arg. quod per confessionem inducitur lit. contesta. et per tacitam negationem. ¶ **¶** Mo. ii. §. q. sicut confessio potest reuocari inquantum preiudicat ad merita: ut de confes. c. si. ita reuocari potest ratione preiudicij quod inferitur proponendis dilatorijs: licet quo ad merita sit ad eodem partis contestantis: reuocata tollit non solum probationem: sed ordinatorem litis quod surgebat ex confessione. Et no. tale confessionem posse reuocari non solum ex errore facti confessati: sed ex errore alterius facti cui preiudicatur quo scito verisimiliter non fuisset facta confessio. ¶ **¶** Mo. q. si cut ex responsum litigantis principalis ad libellum inducitur lit. contesta. Ita et per responsum potest reuocari libellum factum per aduocatum. Et no. confessionem aduocati etiam non probato errore facti cui preiudicatur si in confessione potest reuocari dummodo in incontinenti: et vide quod in continenti fiat. i. eadem die. ¶ **¶** Mo. q. reuocata rursus in qua inducitur lit. conte. cessat lit. pte. et co. quassat. ¶ **¶** Mo. ar. cur receptis testibus non potest a delegato inferioris a principe subdelegari quod intelligitur inquantum est mixtus: ut. i. dicam. ¶ **¶** Mo. no. sufficere ex legitima causa appellare nisi causa in appellatione exprimat: et propter ipsam repellat. §. eo. dilecto. ¶ **¶** Opp. primo quod cante non potest reuocatio huius confessionis cum ex hoc concluderet prescriptio: si factum confessionis reuocabat. et sic ad damna ecclesie. So. intelligas quod reuocaret confessionem non quasi factum in confessione esset erronee confessatum: et sic falsum sed reuocabatur confessione ex errore iuris: quod credebatur aduocatus exceptiones dilatorias posse proponi post lit. contesta. quod erat falsum: et ex hoc errore iuris probatur reuocatio: et sic error iuris dat causam legitimam reuocandi confessionem per alium factam: ut dicit quod etiam poterat esse error facti: quia ignorabat aduocatus dilatorias competere: et preiudicans esset sic aduersus nimium festinatam confessionem ex errore alterius facti quam confessati reuocat confessio quod est notabile. ¶ **¶** Opp. quod si credebatur litem fore contestatam iam non granabant ex mente et non debuit iustificari appellatio. §. eo. ut debitas. et c. progi. Sola. sufficit per hanc litteram quem realiter granari: licet ex mente iudicis non granet quod facit ad no. §. c. ex parte. de quo ibi. sufficit tamen ad creandam iustitiam recusandi. §. eo. dem ad hoc et quod ibi no. ¶ **¶** Opp. quod non sufficit ap

scit appellatum ex causis his nisi etiam ppter eas appelletur. j. eo. dilecto. So. oportet cam subesse appellandi secundo oportet quod per illam appelletur: et qd in appellatione exprimitur. dicunt enim aliqui necesse quod gravamen renocari petatur. s. e. ex parte. debet etiam expectari responsum vel vtrum admittatur petitio vel exco-
 9 prio legitima ad quod. j. c. j. de elec. cum in veteri. de arbi. cum olim: quia no gravatur in eo quod pponit: sed in eo qd iudex no admit-
 tit oportet ergo appellari ppter illam non admissam. j. c. j. de iur. iur. necessarii est pbare veritatem cause quod dicit: j. eo. interposita: requiritur et alia. de qd. j. c. j. lib. vi. ¶ Quero an iudex ex officio statuere possit terminum ad dilatorias pponendas: dicitur sic vt
 10 s. de excep. pastoralis pot etiam ad instantiam actoris vt ibi an ad instantiam rei. tex. hic quod sic vt dicit in d. c. pastoralis: et ad istum
 11 tex. ibi. Respondetur. ¶ Opp. qd confessio possit renocari vsq ad sententia. s. de confes. c. h. gloss. dicit hic quod alia renocatur vsq ad sniam vel vsq ad triduum quantum ad casum nostru opz qd eade die renocatur vel saltem nunq aliquem actum qui p supponat: lit. contest. et qui fieri habeat post lit. contest. dicit Jo. an. quod si confessio renocatur ex errore facti confessati facta fide de errore potest quandoq renocari ante sententiam si vult renocare confessionem vt preiudicalem ordinationi litis quo ad lites cōfessionis pcedit qd hic. dicit quandoq petitur renocatio confessionis vt calore iracundie et indeliberate facte qñq renocet. vide. j. de duoz. ex literis. et de elec. scriptu. et de offi. iudi. cum olim: si de confessione: als facta simpliciter si agit de renocatione ex errore facti in confessione cōprehensit: et confessio est ppta potest renocari vsq ad sniam pbato errore ex quo est deliberate facta. Si de confessione pcuratoris: idē fortius de confessione aduocati non pbato errore non renocatur ppta nec procuratoris si de confessione aduocati: cum ille no debeat mandatum ad hoc ista no preiudicat domino nisi presente clientulo vel eo tacite vel expresse approbante et approbare intelligitur si sciens est. et infra triduum non contradicat. vt. l. si. C. de erro. aduo. et sic loquitur glo. hic quod est verum qñ tendit ad preiudicium nego-
 tiij principalis vnde etiam aliter non probato errore illam pot reuo-
 care si facta est ad preiudicium litis tunc si aliquem actum gerit pre iudiciale eade die renocanda est: als pot renocare vsq ad actum pre iudiciale ex quo videat approbare confessionem fm gloss. et dicit actum p iudiciale quando p supponit litis cōfessionem: quia si vt fieri potest postea est simile. de elec. c. j. lib. vi. in verbo abundantia. In quantum dicit confessionem presente clientulo preiudicare: est ver-
 12 si intelligit aduocatum et quid confitetur: als non preiudicat vt ipse no. in. l. i. C. de erro. aduo. et in. l. i. C. de confes. Jo. in quantum dicit Jo. confessionem aduocati renocari qñcunq vt no. xxxv. q. ix. s. his. ita debet intelligi quando probatur error facti confessati: et sic ibi intel-
 lige archidia. hec vera nisi aduocatus presente et contradicente clien-
 tulo confiteatur: quia non preiudicat: vt no. l. y. in. d. l. i. et idem dicit si protestetur quomodo sibi p iudicat et quod non approbat nisi qua-
 tenus dicit pro se. Nec ob. quod no. s. de oia. expofuit: quia ibi loq-
 tur in procuratore cuius natura est vt preiudicat domino: sed no sic in aduocato vt preiudicat clientulo cui no preiudicat nisi sua appro-
 batio et hoc sequitur Pau. de confes. c. h. hec vera dicit spec. in titu. de confes. s. postremo. verum item si sit per aduocatum nisi clientulus interrogetur an velit habere ratam confessionem. et Respondeat sim-
 pliciter quod sic: quia tunc illam non poterit renocare sicut nec pro-
 priam vt patet saluo nisi pbat seu approbet solum quantum pro se: et no cōtra se: tunc poterit vsq ad triduum fm distin. s. postam: adducit glo. literam per quod indirectam confessionem aduocati in-
 ducitur litis pte. alle. iura. de hoc Jo. an. and. remittit. de lit. conte. c. h. lib. vi. ¶ Opp. quod subdelegatus subdeleget. de re iudica. cum Bertoldus glo. dicit quod quida distinguit an si sit lis conte. et sub-
 delegat ad instar procuratoris. de lit. contest. c. j. lib. vi. an non sit lis pte. et no subdelegat hoc no plz gl. rationē tex. idistincte loquentes qui dicit quod subdelegatus no subdelegat: als subdelegatus sub-
 delegati posset subdelegare: res iret in infinitum. dat simile in ex-
 cōmunicatione que non transit in tertiam personam. hec vera dicit in delegato ad vnam cam secus sit delegatus ad vniuersitatem cau-
 sarum: qz vna subdelegatus cum vmbiam teneat ordinarij placet glo. Jo. and. Nec ob. simile. de procura. qz ille per lit. conte. sit dñs instā-
 ti: vñ sine ea no renocatur. eo. ti. c. h. lib. vi. quod non est legatum. de iudi. iudicat et est causa: quia quasi contractus qui in iudicio initur. demū sit cum ipso partibus et no cum iudice: vt. l. iij. s. Idem scribit ff. de pecul. Item in contestatione procurator est vt agens: iudex vt patiens: plus ergo opat contestatio in agente qz in patiente vt hic: et s. eo. c. significauit cum si. de quo in specu. de appel. s. de officio. in in princip. prime colum. Non respondet ad decre. cum Bertoldus. dicit qd si receptio testium committitur super articulo per subdelegā-
 tem non examinato: subdelegatus non subdelegat: quia hic articu-
 lus est mixtus: secus si articulo per eum examinato transmissis in-
 terrogatorijs: et capitulis: quia tunc vt merum ministerium committi-
 tur quod potest subdelegari. de quo. s. de officio delegati. super que

stionum. s. primo. et in clemen. j. de offic. et po. iudi. delega. et nota. de offic. deleg. c. fina. lib. vi. et dicto. c. cum Bertoldus: et hoc teneas.
 12 ¶ Opp. qd non sit necesse iustificare appellationem ex causa pro-
 posita dummodo alia legitima probetur. ff. de appella. l. scio. C. de tempo. ap. l. per hanc. s. de testibus. fraternitatis. gloss. distinguit. inter appellationem ab interlocutoria vel extraiudiciali: et diffiniti-
 tina vt secunda possit ex altera causa iustificari: et non prima causa: quia in primis exigitur cause expressio et appellatur propter graua-
 men in secunda non exigitur cause expressio et non appellatur pro-
 pter graua. et ex causa non expressa non grauat et bene decidit. vide hodie cle. appellanti. de appella. in clemē. sic debet intelligi qd
 no. lxxij. di. c. j. q. vi. non ita. de extraiudicialibus appellationibus in causis electionum. dicit vt not. de elec. vt circa. lib. vi. et in cle. eo. ti. constitutionem. dicit Jo. and. quod ex pluribus causis in appella-
 tione expressis hodie curia delegando non exprimit nisi vnam qd est rationabile quando cause sunt incompatibiles: als non vt hic. et s. eo. significauit. de quo in in specu. de appel. s. de officio: in princ. prime colum. et dicit Bart. et boa. quod expressio non generalis ex his propter que non appellanti non potero iustificare appellationē. In causa etia ex his propter que appellanti. dicit tamen quod sup quo libet graua. curia literas daret si impetraretur ad eosdem iudi-
 ces: sint ergo appellantes cauti quod nullam causam falsam expri-
 mant vel quam pbare non possint ad que reprimenda videtur equa-
 vicia consuetudo.
 1 ¶ Appellati no sufficit docere qd legitimam exceptionem op-
 posuit et appellanti nisi propter eam non admissam doceat se appel-
 lasse licet alias possit appellari absq exceptionis propositione. numero. 6.
 2 Exceptione peremptoria potest in visurrepti proponi in benefi-
 cialibus contra lras ad pcessum et qñ videatur iudex graua. parte exceptione non admissa. nu. 8.
 3 Rescriptum ad beneficia in ecclesia numerata vitatur taciturnita-
 te numeri.
 4 Executores tenent admittere legitimas exceptiones quoz pcessus in vim rescripti etia surreptitijs valet nisi ab eo appelletur. nu. seq.
 5 Rescripti surreptitijs processus valet nisi appelletur. nu. ii.
 7 Appellari pot ab exco. in quantum non admittit legitimas ex-
 ceptiones.
 8 Iudex procedens in negotio principali exceptioe proposita qñ dicitur graua. partem.
 9 Appellans ex quibus potest legitime eius appellationem iustifi-
 care.
 10 Appellatio an dicatur legitime iustificata per exceptionem no ad-
 missam absq pbatione.
 11 Sententia vel processus ex rescripto surreptitio an sit ipso iure nulla
 12 Appellanti an sit necesse deducere nullitatem vbi illa constat ex pro-
 cessu et an liceat iudici ad quem infirmare sententia iudici a quo ex-
 ceptione non probata vbi sibi aliter ex discursu pcessus constat de nullitate vsq ad si.
 13 Appellans an phibeat postea pncipaliter de nullitate dicere si pnci-
 palis deduxit nullitatē cum appellatione.
 14 Iudex appellationis an possit sententiam nullam confirmare.
 15 Appellans petens sniam infirmari tanq iniquam an possit etiam
 accumulare in iudicio viam nullitatis.
 16 Appellatione deserta an possit appellans prosequi nullitatem.
 17 Appellans secundo vel iterato in eodez iudicio an videatur prime
 appellationi renuntiare.
 1 ¶ **D**ilecto. ¶ Non sufficit appellati docere quod
 legitimam exceptionem opposuit: et ap-
 pellanti nisi propter eam non admissam se doceat ap-
 pellas. b. d. Prima pars ponit factum coram auditoze
 2 narratum. Secunda committit causam et premitit quare et. ¶ No. qz
 in beneficialibus de peremptoria exceptione in vi surrepti contra
 literas opponi potest ad processum: qz in literis creatur ius agendi
 et iurisditio vt not. de rescript. cum ordine eo. ti. constitutus. de psum-
 ptio. c. h. de rescript. super literis. et c. ad audientiam. de presump-
 tio. c. finali. de excep. c. pastoralis. ¶ Not. quod legitime exceptionis
 obiectio ea confessione pbata coram iudice a quo iustificat appella-
 3 tionem licet aliter non probetur coram iudice ad quem. ¶ No. iij.
 quod taciturnitas numeri vitiat impetrationem in ecclesia nume-
 rata. ¶ No. iij. ad iustificandam appellationem non sufficere excep-
 tionem obiectam: et probatam et appellatum: nisi ppter ipsam no
 admissam appelletur non sufficit ergo opponere et appellare nisi p
 prius graua. expectetur. s. qd non admittatur et tunc per ipsam
 4 non admissaz est appellandū. ¶ No. v. executores tenent admittere
 legitimas exceptiones: et si non admittant ab eorum processu pot
 5 appellari. ¶ No. vi. ar. pcessus exco. per literas surreptitias
 fore validum nisi appelletur. ¶ No. vij. attentata post appellatio-
 nem legitimam fore nulla. ¶ No. vij. quod super instantia appella-
 tionis non sufficit constare de nullitate vbi deducitur via appella-
 6 tionis. ¶ Opp. quod absq propositione exceptionis possit ap-
 pelli.

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

pellari allegatio causis in appellatione vt patet hodie ex communi
silio qui habet quod pmulgatis excoicationum sententis per execu
tores nisi infra certos dies pereat qd appellat. si illos dies p nō par
tes tunc exceptione pposita corā executoribz: sed solum allegatio:
qz ex tali cā vel exceptione cōpetēti nō tenentur recipere: tñ filius
illas exceptiones: z appellationes admittit ad releuandas snias. di
cit Jo. and. qd hec decr. videtur reprobare illum stilū. Sed vt dicit
aliud est snias quātuorqz cōditionales iam pcessisse: tunc pcessit
iam grauiamen tunc nō sufficeret ad vitandū vīculū exceptiones
pponere: vñ ex quo ante nō discussit de iuribus partiu: z pcedit ad
sniam grauiatur. Non est ergo necesse aliqd grauiamē expectare: sed
si adhuc mille snie sint late nullum pcessit grauiamen ex eo qd pce
dat ex quo nō sunt exceptiones oppositę z nō expectatur an admit
tantur expectatur ergo grauiamen in nō admisione ad hoc. s. c. p
terea. ij. z qz minime sunt vitāda ec. ff. de legi. l. minime. Idem vt so
cūdo casu dicit Jo. an. si executor es fulminant snias sub hac alter
natiua nisi pareatur vel coram ipsis infra eundē terminū pponatur
cā rationabilis nō parendi tunc cū cum plapsum terminū ppositis
legitimis exceptionibus nō ligetur nō est necessarium remedium
appellandū: sic nō grauiatur. ¶ Ad materiā dicit videndum quod
not. spec. de excep. s. viso. v. quidam aut nuntij. z se. z de ap. s. quali
liter. v. item quod faciat. ¶ Oppo. qd ppter hoc quod non sunt
admissę exceptiones non possit appellari: qz executor non pōt assu
mere partes iudicis. de presum. c. ij. in cle. j. de offi. deleg. z hē non te
netur exceptiones admittere. So. si assumit partes iudicis pcedit
quod hęc adeo quod tunc iustificaretur appellatio si offerretur p
batio. i. eo. interposita. si nō assumpti partes tunc dic quod adhuc
tenetur exceptiones admittere: si nō admittit z appelletur appel
latio deuoluit ad superiorē vt postea cognoscat de exceptionibz: lz
non impedit pcessum executionis: vt no. spec. in tit. de actio. z pe.
s. super petitione v. sed quid si anteq. in. vñ. colū. sed tunc appella
tio nō iustificatur ex oblatione pbationis. vt not. Inno. de elec. cu
inter canonicos. Item notabiliter dicit ibi quod executor cōpullo
rius ad exequendum semper debet assumere cognitionem. ad quod
de pben. licet. lib. vj. z firmat Jo. and. in addit. spec. in titu. de pe. z
pos. s. j. in fi. digi. plene. s. de presump. dudum. ¶ Oppo. qz ex quo
pposita est exceptio legitima: licet ipsam nō repellat grauat ptem:
ergo appellatio legitia est. s. c. interposita. Sol. si opponitur exce
ptio z inde non admittit: sed repellit expresse planū est qd potest
appellari: qz grauat. Ideo dz pponens expectare vt interloquatur
an admittat vel repellat. Nam si admittat exceptionem habebit in
tentum. Si nō admittit: sed repellit poterit appellare fin. Innoc. et
no. de testi. significauerunt vt pz ex no. j. eo. interposita. Quādoqz
iudex exceptioe nō admissa pcedit in negotio. nec expresse repudia
tar: tunc appellari potest exceptione hac pposita: quia pcedit ecce
ptione non admissa ad hoc vt no. j. e. ex parte. Quādoqz iudex est
in deliberando: quia nec admittit: nec repellit: nec procedit: z facit
forte vt excipiens vegetur laboribus z excipit: ex diuersis terminis
ad andēdam deliberationem ipsius: vt sic cogatur cedere liti: vel
procedere. tunc dicit l. hostien. j. c. interposita. quod si tertio est req
situs humiliter z expectato responso congruo tempore nō respon
deat poterit appellari hac cā assignata forte posset appellari. argu.
not. de sup. neg. prelato. c. j. de elec. cum in veteri. de offi. delega. sup
questionum. s. fina. ad hoc quod no. de testi. cum clamor: quod no.
de appella. quāuis in glos. hic etiam. in fi. ¶ Ex his colliguntur plu
ra que requiruntur ad iustificandā appellationem quorum aliqua
colliguntur hic ex teg. aliqua de appel. c. j. lib. vj. v. qd si actor primū
quod si exprimat causa legitima: quod ppter hoc appellet qd cō
stet de necessitate appellationis secundum colligitur de offic. ordi.
pastoralis. Tertium ex ver. pposita. Quartū ex ver. appellationē.
Quintū ex ver. ab eisdem nisi ex cā. j. c. h. quod exceptio pposita nō
admittatur z qd ideo appelletur. s. eo. vt debet. Idem qz sit ex gra
uamine illato vel terminato. s. eo. cum cessante z quod appellans
veniat instructus: dic vt dicit. s. eo. interposita: hęc cause ponuntur
etiam. de app. cordi. lib. vj. ¶ Oppo. quod sit causa pbanda: nō
sufficiat appellatū ppter exceptiones non admissas. s. eo. vt debet.
s. eo. interposita. s. j. Solu. causa est pbanda nisi offeratur probatio
vel sic pbata confessione coram iudice a quo: qz illa facit fidem in cā
appellationis. Ideo nō est necessaria alia pbatio quod fatetur l. do.
quo ad exceptionem numeri: sed non quo ad alias exceptiones: que
nondum erant probate: vnde vt quo ad illas iustificetur appellatio
exigitur eorum probatio. ¶ Oppo. quod licet non sit probatum
appellationem interpositam ex dictis causis z sic formalem nō esse:
nihilominus reperto qd litere sint surreptitę: qz processus est ipso
iure nullus in beneficiis iuris habitus per literas surreptitias. de re
scrip. ad audientiam. r. c. constitutas posset iudex ad quem denun
tiare processum nullum. l. host. dicit contrarium: z dicit quod hic va
cat argumentum a contrario: quia dato quod non probetur pnun
tiabitur processus nullus et capite nullitatis cum in beneficiis
iudex suppleat in his que sibi constant vt iudici: nec iunius in casu
in quo appellatio validet pcessum: quia appellatio non pendet ex

consensu appellantis: sicut est in casu. ff. rem ra. ha. l. iij. §. falsum. de quo dicitur. §. titulo. i. c. i. Et hic ideo non pñuntiat nullum: ex capite surreptionis: quia pars se ad hoc astrinxit ut retractaret. demum si ex vi appellantis constaret processus nullum et vtea iustificata non retractaret: et mos est gerendus se astringenti ut patet in l. certa. ff. de proba. de reslitu. spolia. c. i. Et dic quod papa sic voluit componere inter partes ut si probaretur appellatio et iustificaretur tunc processus retractaretur: alio non. de pac. cum pridem: quibus casibus non vi processus executoris: sed ex vi compositionis vel apostolicæ ordinationis non iustificata appellatione obtinebit presbyter ut videtur secundum eum. solutiones non placent. Jo. and. q. aut diuinat aut literam destruit. Inno. autem dicit quod non potest obtinere nullitatem nisi doceat et iustificet appellationem: quod cum innitatur ad nullitatem sola via appellationis: opus quod illa iustificet nec obtinet ex altero capite nullitatis: sicut nullitate offendat et sic quod potest tunc voluit. c. §. de offi. deleg. cum super. et Luitus gratia renocat in dubio an si saper instantia appellationis inde reperit finiam nullam an ex capite nullitatis illam possit retractare. dicit Inno. quod si appellatio interponitur ab interlocutoria vel grauamine ante finiam quod appellans solas causas potest psequi quas in appellatione expressit: si ex illis apparet finia nulla appellatio iustificata ex forma decernitur nulla vel aliqua secundum quod concludunt cause. Si autem non est interformalis appellatio non poterit obtinere vel ex altero capite nullitatis non deducte ut hic ad hoc. §. c. priori. Si appellatur a finia diffinitiva tunc dicit quod cum in illa possit psequi aliam causam ab expressa vel pñensa poterit ex altero capite docendo de nullitate infringere finiam. hec dicit vera quando nullitatis causa concernit merita: quia omnes cause etiam tacite videntur deducte circa merita: sed si non concernent cause nullitatis merita: ut quia vellet concludere nullitatem ex defectu iurisdictionis iudicis vel quod excommunicatus vel ex defectu circa ordinem iudicij: ut quia lis non est contestata. tunc dicit quod neutro casu: nec in appellatione a diffinitiva: nec in appellatione ab interlocutoria posset hoc obtinere: quia hec non veniunt in prosecutione appellationis hic isti concedunt vera appellante psequens: testis dicitur si appellatus prosequatur petendo in causa appellationis sententiam confirmari vel exequi finiam non obstantem apud adversarij: quia tunc posset opponere de nullitate ex quacunque causa. Ratio: quia appellatus non innititur etiam iuribus appellationis: imo illam impugnat: imo quocunque iure potest nitiur ut confirmet sententiam. Ideo appellans admittitur ad opponendum de omni iure suo siue in iustitia: siue nullitatis secundum Inno. sed secus in appellante qui innititur appellationi. Item appellans agit psequens quod appellationem et non potest contrahis uti actionibus sicut est quod dicat iniustam et nullam: sed ubi appellatus prosequitur: ex capite tunc potest uti exceptionibus contrariis. de reg. iur. nullus plaribus ad primum. §. eo. sollicitudinem. de elect. ut quis duas. C. de fur. l. i. Secundam ponit opi. Inno. et dicit quod forte hic est melior quod indistincte appellationem prosequendo a diffinitiva possit appellans dicere iniustam et nullam ex quacunque causa respiciente merita vel ordinatoria aut defectum potestatis iudicis: quia ex quacunque causa potest prosequi eam. ff. de appel. l. scio. ff. simil. heresi. l. quedam ff. de iurepat. l. cornelia pia: et a sententia que est nulla appellare potest quauis et si non appelleretur possit via nullitatis retractari. ad quod ff. de appella. l. si expressim: patet. de iudi. c. si. quod dicit verum etiam si appellans sit excoicatus. de exceptio. c. si. Non obstat si dicatur inquantum prosequitur nullitatem que non annectitur ad merita cause in nullo innititur appellationi: quia imo innititur appellationi: saltem respectu deuolutionis et inquantum asserit cognitionem deuolutam ad superiorem: alio deberet hoc petere coram alio ordinario: et hic est vnus effectus appellationis. scilicet causam ad superiorem deuoluere. §. eodem sollicitudinem. §. primo. Item satis prosequitur appellationem inquantum intendit pronuntiare nullam: quia ex hoc petit consequenter renocari grauamen quod inferebatur ex sententia nulla: saltem de facto. Ideo potest petere pronuntiare nullam etiam si de appellatione mentionem non faciat hoc patet etiam in appellato qui psequi dicitur appellationem petendo confirmari sententiam pro se latam et tamen in sua petitione non facit mentionem de appellatione nec in alio innititur appellationi nisi quia dicit negotium sicut idem videtur dicendum quando appellatur ab interlocutoria ante sententiam: quia satis innititur appellationi: si docet de nullitate: quia in appellatione ab interlocutoria oportet ex causa specifica appellationem iustificari: alio remittendus est ad iudicem a quo §. eo. ut debitus. Et ex quo alius est iudex qui debet et potest adiri non cognoscit indee ad quem: sed in appellatione a diffinitiva non potest fieri remissio ad iudicem a quo: quia pronuntiando diffinitive finitatis est officio. Item appellatus non potest petere processum confirmari: ante sententiam habitum: quia facile reuocatur. §. eodem cum cessante. ff. de re iudi. l. quod in iust. Non placet hec ratio. Postquam non iustificata appellatione siue ab interlocutoria siue a diffinitiva fiet remissio ad iudicem a quo saltem ut equeatur: ubi est ordinaria.

diarius sicut delegatur: dic ut de offi. deleg. pastoralis. §. preterea. Item cum iudex sit nullitatis ad illi possit fieri remissio: ideo prece- dens ratio est melior. dic quod quandoque in appellatione deducitur via nuda appellationis. Quandoque agitur via nuda nullitatis. Quia simul cum appellatione accumulatur via nullitatis expresse si de- ducitur via appellationis tantum: dic in appellatione ab interlo- cutoria si intendat nullitatem: via attentati non eius super quo prin- cipaliter appellet: sed alterius attentati ante appellationem: et tunc potest ut dicitur hic l. d. osti. licet dicat Inno. dicere contrarium: sed non dicit illud si declaratur. ut §. d. in omnibus iuribus quibus man- datur attentata tractari. ut §. de iudi. exhibita. de rescript. significa- nit et similia. Si vna principali appellationis attendat nullitatem super eo super quo appellavit tunc non potest obtinere ex iuribus appellationis nisi nullitas surgat ex specifica causa propter quam est appellatum: et nisi aliter ex forma iustificetur appellatio ut hic ad hoc. §. eo. ut debitus: quia respectu alterius cause appellatio non po- test iustificari: iudex ad quem non est iudex ut in de. appellanti. c. titu. in clemen. ad hoc optime. §. de iudi. exhibita vel nisi causa nulli- tatis annectatur cause appellationis: quia tunc ex ipsa poterit pro- nuntiari super nullitate ut lite non conte. c. j. et c. accedens. §. Nam ibi defectus lit. contesta. causabatur ex absentia partis que causaba- tur ab oppositione dilatoriarum: vel ibi prosequatur simul viam nullitatis et appellationis: a quo non video quid esset iudex ad quod sup- nullitate si appellatio non est iustificata ex forma sui hoc tenet licet docet. sentiant contra. in c. exhibita. Si appellatur a diffinitiva: et velit hic appellans obmissa instantia appellationis: prosequi nullitatem prin- cipaliter non potest: quia si non est deducta et quia non quilibet iudex appellationis est iudex nullitatis cum pro nullitate possit ad- iri ipse ordinarius: ut dicitur §. de offi. deleg. in literis. Si autem vult deducere nullitatem incidenter: quia dicit iniquum: et consequenter nullum: quia omne nullum est iniquum: ut no. Inno. de offi. deleg. cum contingat. dico quod potest de iure civili quomodocumque nul- litas annectatur ad meritum: si nullitas surgit ab iniquitate: ut dicit Inno. si non annectatur ad meritum: quia opponitur defectus po- testatis iudicis vel alio modo iudicis: et forte de iure civili non pos- set: quia talis nullitas non consequitur ad iniquitatem. de iure au- tem canonico secus: quia talis nullitas saltem grauat de facto ideo appellari potest. gloss. tamen idem tenet de iure civili in dicta. l. si expressim: per hoc dicunt dominum de rota sua conclusio. c. cl. quod si appelletur a sententia nulla: super ipsius desertione est pronuntiatio dum propter effectum denolutionum. Item quia in illa potest pro- sequi nullitatem: et operatur pronuntiatio ut non possit prosequi coram iudice ad quem incidenter non per hoc tamen tollitur quin possit prosequi coram iudice a quo vel alias competenti non obsta- te desertione. de sen. exc. solet. lib. vi. de quo ibi in ultima gloss. et fir- mat Joan. and. in addi. spec. in ver. sed nunquid libellus. §. alleg. dicit tamen quod coram iudice appellationis non possit prosequi nul- litatem et no. glo. in clem. si appellationem. de appella. et ibi Pau. de quo in specu. de sen. prola. §. iudex. vers. sed nunquid libellus. ad si. ponit in ver. precedenti qui recipit: quid ergo secus si sententiam confirmaret. de confirm. uti vel inuti. c. i. secundum Inno. et de res- scrip. super literis: et no. in dicta. l. si expressim: et in l. i. C. quando p- no. non est nec. per que patet quod ex sola pronuntiatione super des- ertione: non est confirmatoria: si diceret pronuntiatio frustratorie ap- pellatum: et de nullitate dictum. glo. tetigit hic dubium. in l. i. C. qui prouoca. non est nec. et ibi Barto. dic quod si iudex simpliciter diri- git verba ad appellationem: quia dicat non tenere: vel dicit temere ap- pellatum esse: et non dicit iuste iudicatum non excluditur nullitas: quia sententia verba hic non sonant: verba sententie sunt restringenda: et ut iacet ut intelligenda. l. i. C. si plures vna sen. fuerunt condem. de libe. cau. l. diuus. ff. de excep. rei iudi. l. si a te. Si dicat pronuntio be- ne iudicatum: et male appellatum: et videtur confirmare sententiam ut l. eos. C. de app. Et idem tenet lapus sua conclu. c. ii. ¶ Nunquid au- tem prohibeatur postea principaliter dicere de nullitate: si principa- liter deduxit nullitatem cum appellatione non poterit: quia de hoc semel est iudicatum. Idem si causam nullitatis esset expresse prose- cutus intelligo principaliter assumpta disputatione partium super nullitate: et no. Inno. de causa pos. cum super. l. §. C. si ex fal. instru. c. l. si de fal. instru. Si autem de nullitate non est dictum: nec questus poterit de nullitate postea dicere. ff. de inoffi. testamen. l. cum quis. de re iudi. in cl. i. Nec obstat quod nullitas veniat in appellatione etiam si non exprimat que venit incidenter: et ea que incidenter veniunt in vno iudicio si plene non examinantur non nocent in alio. ff. de excep. rei iudica. l. si ante: et no. Inno. de causa pos. cum ecclesia. ff. de bis q. sunt sui vel alie. iur. l. penul. §. de testi. veniens hoc est verum etiam si is qui appellavit sciebat sententiam nullam: quia non confirmatur ex scientia partis: ut sententia: sed ut pactum: ut l. §. C. communia vtrius. iudic. Ideo per hoc non prohibetur prosequi nullitatem nisi dicatur quod ei obstat pactum saltem in quantum agit. Si dedu- citur nuda nullitas: an sententia lata super illa obstat: ut de nullita- te amplius dici non posset: dic si deducitur per viam exceptionis:

quia tunc summarie debet tractari: ut l. i. C. quando prouoca. non est nec. et l. si. C. si ex fal. instru. dicit Barto. in dicta. l. si non phibetur postea ea principaliter agere de nullitate: quia summarium iudicium non ob- stat plenario eodem modo si actor qui succubuit et repulsus est ab exe- cutione quasi sententia est nulla non prohibetur agere super confir- matione sententie. ff. de re iudi. l. a dno pio. §. si super rebus: licet ei obstat in quantum peteret executionem: ut no. Inno. de re iudi. de cetero. Sed si principaliter agatur de nullitate: et succubuit ali- quis ipsor: non potest obstante sententia amplius aliter eorum agere: vel ad confirmationem: vel ut nulla determinat sententia: quia ob- stat sententia super libello cum nullitate sententie non potest prin- cipaliter sententia iniquitatis ut no. Inno. §. de offi. dele. cum contingat: et petitur nullitas officio iudicis ut no. Inno. de offi. iudi. c. fin. et de testi. in inte. constituta: vide Barto. in l. que sub conditione. ff. de co- di. insti. ad quod. ff. de fer. l. j. et hic. et dicta l. §. C. quando prouoca. non est nec. ubi Barto. et in l. si pater tuus. eo. titu. Sed an si datur libellus su- per nullitate si iudex videat sententiam confirmandam an possit co- firmare: tangit Inno. de offi. deleg. cum contingat. Barto. in dicta. l. §. putat quod possit confirmare etiam ex noua causa: et potest et no- uas probationes: et nouas allegationes adducere: sicut in causa ap- pellationis. l. §. i. ff. que sen. sine ap. re. plus dicit in l. si vt proponas C. quomodo et quando in. qd si innueniat nullam ex ea deducta: et ex alia causa videat ipsam instam stantibus actis ita quod acta non re- pugnent poterit ex alia causa reformare illa ex illa causa pronuntia- ta nulla sicut potest iudex appellationis quia ad illam deuoluitur tota causa. alleg. l. i. in princip. ff. de appel. et l. fin. ff. quod cum eo: et l. per hanc. C. de tempo. appel. et alleg. dictum Inno. de offi. deleg. cum contingat quod no. plus dicit quod si is p quo est lata sententia tim vellet fateri nullam: et peteret reformari ex eisdem actis obmissa cognitione nullitatis quod possit hoc iudex: quia illa cognitio non est nisi ad commodum appellati: per no. de appel. cor. di. li. vi. quia imo ad excludendam nullitatem posset hoc petere coram iudice a quo: et quo sententia est nulla quod dicit facere posse etiam si dede- rit apostolos: et quod dicitur §. eo. cum cessante. habeat locum qua- do sententia est aliqua. Item putat quod sicut iudex omnia atten- tata appellatione pendens. reducit ad primum statum. ff. nil Inno. appel. pen. ita et nullitatis iudex omnia: que occasione sententie nul- le attentata sunt. ut l. absentem. C. de accu. no. Inno. de pcura. ex in- sinuatione. et c. querelam: et tenet Barto. in d. l. §. per que dicunt quod psecutus vnam causam nullitatis et succumbat potest ex alia probata obtinere sententiam nullam: ut d. c. ex insinuatione. ad quod optime. de re iudi. cum Bertoldus. Barto. dicit quod putat idem quod i actio- ne reali: quia sicut non potest dominum rei meti esse ex pluribus causis quia sicut nulla annullari non potest. ff. de inoffi. testa. l. nam et si sub conditione. §. i. ff. Respōdēdo. de despon. impu. ad dissoluendū. §. si sentia fuit dicta nulla simpliciter licet postea sim psecutus vna pre- iudicator in oibus: secus si vna causam tū expresse in libello: ut dicitur in reali: et illa tantum preiudicat ut l. an eandem. §. accusatōes. de excep. rei iudi. et not. Inno. de iudi. ceterū: et hoc tenet Joan. and. post Inno. de offi. deleg. cum contingat in si. addi. ma. Nunquid au- tem possunt petere sententiam confirmari principaliter sicut prin- cipaliter agi potest de nullitate Barto. quod sic. ad hoc. §. de confirma. uti vel inuti. per totum. Idem sicut victus appellat sic victor pote- rit petere confirmari: dato quod ab alio non agatur de nullitate. alleg. Barto. l. fin. C. ut lite pendens. alio si in exceptione obtineret reus peti- ta executione non haberet aliquod remedium actor: respectu senten- tie: et si summarium iudicium inferat plenum per iudicium plenarium: contra dictum. §. si super rebus quod sentit Inno. de re iudi. de cetero

14 ro. ¶ Nunquid autem possit si est nulla iudex confirmare: si quidem eodem errore fertur secunda quo prima non confirmat. l. §. §. ff. que sen. sine app. re. alio confirmatur vel saltem ex secunda fit quod pri- ma habetur pro valida. no. glo. in dicta. l. §. et in l. si expressum. et no. In- no. de confir. uti vel inuti. c. §. et de rescript. super literis. quod nota.

15 ¶ Venio ad ultimum casum quando simul accusatur via nullita- tis et appellationis: si quidem simul accumulatur pure et principa- liter non admittitur petitio: quia in illa parte qua dicit de iniquita- te excludit nullitatem ex quo ambas vias eque principaliter dedu- git: et sic vie quasi contrarie si sunt simul accumulate repelluntur. Sz si deducat conditionaliter: vel sub disunctione: dico sententiam nul- lam: si reperitur aliqua appello ab illa ut iniqua teg. facit p hoc libello. §. de in integ. resti. constitutus. et illud tenet ibi Inno. c. ubi aliquod adest pbabile dubium super nullitate vel inuitia. alleg. de prescriptio. auditis. et l. §. qui autem. ff. quorum leg. cogitur pro- testari se aliam tantum prosecuturum: immo simul super vtracq po- terit prosequi et probationes producere ut dicto. c. constitutus. et de prescriptio. auditis. sed bene debet protestari quod ex altera tantum intendit obtinere ut sufficiat super quacumq probet intentionem suam. et dicit l. d. osti. quod quotidie hoc practicitur in curia suffi- cit etiam quod dicat ipsam nullam: et ad cautelam appellet: animo non confirmandi: sed ut sibi prouideat in quantum reperiatur aliqua petit ipsam retractari. Nec obstat si dicatur contrarius sibi ipse: quia

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

pure non deducit talia iura in iudicio quo casu repelleretur secundum Hostien. et dicitur. s. et pure dicit nullam et sub conditione sibi pro uidetur: in defectum nullitatis possit ex iustitia impugnare: et dicit hoc admittendum magis causa dirimendarum litium. ff. si cer. pe. l. quidam. ff. de libe. causa. l. si pariter: ut circuitus esset. ff. de conditio indebi. si dominus testamento. et ut parcat sumptibus. s. e. ut debitus. de dolo finem: et ut magis insistatur veritati quam subtilitati. de indi. dilecti. et tenet Guil. in spec. de senten. prolati. s. iuxta ad finem Barto. tenet in l. si expressum. et in l. h. C. quando pronon. non est nec. has vias cumulari deducendo: quia quo ad finem deuoluendi nulla est contrarietas: quia uterque deuoluit: quia actus appellationis et nullitatis extrajudicialis: et in extrajudicialibus possum sub distincta allegare. ff. de conditio. inde. l. iulia. et quia appellas se defendit: deducens reus contraria auditur ut in regula nullas. de regu. iuris. libro sexto. ut dicit. quod puto inquantum in quolibet sit iudex competens: alias si est competens appellationis tantum: non poterit prosequi nullitatem: etiam incidenter: quia deducendo principaliter exclusit incidenter. de libello autem dicit quod procedit etiam quia cum appellatio extinguat pronuntiatum: respectu finis. vix non sunt contrarie quo ad actum autem prosecutionis dicit quod potest utrunque simul prosequi respectu diuersorum articulorum. vt. l. comelia. pia. de iure patro. et l. quidam. famil. heres. sup. eodem articulo dicit posse dici has vias accumulari: prosecutione fieri diuerso tempore. eodem autem tempore non ubi surgant ex tali fonte: ita quod in processu habeam mihi contrariari: vt. l. contra maiores. de inoffic. testamen. sed prius haberem prosequi nullitatem: sed in processu non bz se dari: ut quia dicat nullam ex defectu litis contestate: vel ex defectu potestatis iudicis et iniquam respectu meritorum cause tunc procedit processus simul. Idem si ex eodem fonte surgant et mihi non contrarior: ut quia dico sententiam non valere: quia latam contra minorem et indefensum: et iniquam: et quia mihi non promissit sine curatione id ad quod sum condemnatus: secus ut dicit si ex eodem fonte: ita quod surgat contrarietas: ut quia dico nullam: quia ille cuius auctoritate fui in iudicio non erat mens curator postea dico iniquam: per ea que facta sunt ab eo ut meo curatore. al leg. dictam. l. contra maiores. de exceptio. pastoralis. et quod ibi no. et quod no. de relig. domi. constitutus. et c. cum dilectus. quo ad actum pronuntiandi. dicit quod si inuenit sententiam nullam poterit pronuntiare nullam: et appellationem potest obtinere: quia ex quo apparet nulla deficit appellatio: que non est deducta cum deficit conditio: si qua est appellatio: et si vult aliquid dicere potest pronuntiare superuacue appellatum: quia sententia erat nulla. ff. de appellatione. si expressum. et l. ex consensu. s. primo. eodem titulo. hoc de iure civili de iure canonico posset pronuntiare iuste appellatum cum saltem grauetur de facto. s. de exceptio. significauerunt. Si inuenit eam aliquam pronuntiabit secundum quod pronuntiandum est in causa appellationis: et de nullitate nihil dicit: et si vult potest facere mentionem pronuntiando eam aliquam quod facere videtur eo quod pronuntiat super appellatio. l. i. C. de ordi. iudi. s. primo. et forte quod tenetur propter expensas super nullitate factas: in quibus succumbit: licet habuerit iustam causam litigandi: et si simpliciter pronuntiat male appellatum videtur super utroque pronuntiatum quia respectu nullitatis intelligitur male appellatum. i. male super nullitate pronuncatum. et si inquit autem tunc deserta appellatione posset prosequi nullitatem. dicit quod sic Bart. in dicta. l. si expressum: quia aliud habet tempus nullitas deserta tamen appellatione non impeditur executio: propter pendentiam nullitatis nisi summarie sententia probetur nulla quod secus est in pendente appellationis per titu. nil inno. appel. penden. not. bene. Sed nonne potest opponi de litis pendente quo casu nil est innouanduz: dic quod non: quod ad alium finez agitur: posset bene iudex nullitatis mittere inhibitionem ne intricarentur processus et etiam pars forte opponere ne trahatur coram diuersis. sed dic contra ex quo processus primus non preiudicat ultimo ut summaris: et per hoc non obstat. quod notat Innocen. de constitu. cum. ad. ad si. c. per predicta dicit archid. ff. q. vi. a iudicibus quod si peto laudum reduci ad arbitrium boni viri: et apparet nullum: quia latum ab excommunicato in quo non cadit arbitramentum sicut nec in seruum. ff. de arbi. l. pedius. de verb. sig. illa: quia parificatur seruus et excommunicatus. ff. questione. vij. s. quia. ergo poterit pronuntiare super nullitate iudex quod nota.

¶ Quero appellat iudex in iudicio ante sententiam vel extra iudicium postea secundo iterum appellat utrum per appellationem posteriorem videatur renuntiare priori vel priorem sententiam ratificare. argumen. quod ratam videatur habere sententiam: vt. l. iij. s. falsus. ff. rem ratam habe. ubi si appello a sententia lata contra falsum procuratorem ratificare video: ita quod non possum ex hoc dicere nullam. determinat Innocen. contrarium: quia geminatio: vel multiplicando appellationem non videtur quis per secundam: vel tertiam prime renuntiare vel factum iudicis a quo approbare: immo potius impugnare: a iurisdictione ipsius se subtrahere. xxxi. questione secunda lotharius rex. s. eodem bone. et c. directe. s. fina. et

de testibus. cum tu. ff. questione. vi. biduum. s. ficu. et si quidem. non ob. s. falsus: quia licet ibi appellando videatur recedere tamen factum procuratoris videtur approbare: ut non mandetur contra ipsam sententiam: quia quantum ad illum non erat nulla: immo tenebat et contra eum erat mandandum executioni. ff. de re iudi. l. iij. j. resp. conclusionem hanc tenet glo. et ibi videtur tex. in clemen. si ante. de dolo et contumacia Barto. ff. de ope. no. num. l. cu. procurator. Nec obstat quod non dicatur superflua propter tempus longius in secunda quia tale interesse non attenditur ut no. in dicta. l. quibus. Sed si est appellatum hoc modo. appello vna voce: reseruat mihi iure appellandi in scriptis. potest dici quod valeat secunda quasi sic intelligatur appello vna voce si non appellauero in scriptis: et eo appellante in scriptis resoluitur prima appellatio: vel hic est intellectus appellationis: appello vna voce salvo mihi iure appellandi in scriptis: appellationem reducendi ad scripturam: et sic erit tantum vna appellatio sicut si testamentum esset vno tempore factum altero in scriptis redactum esset vnicum testamentum. l. vnum. ff. de testa. et de secun. tabulis. l. prima. s. si ex duobus. Et aduerte quia effectus est magnus propter prosecutionem quia forte non haberet tempus computando a prima et haberet tempus computando a secunda si illa haberetur pro appellatione et valida: alias non. dic si appellatio interponitur ab eodem grauamine et statim non interposito intervallo sit quod dicat appello appello. et hec est unica appellatio: licet pluries vociferata ut in dicto. capitulo lotharius. et s. eodem. bone. et quod ibi not. de iur. iuran. breuius de pigno. actio. l. si connerit: ubi illa verba solue. solue. solue. de pigno. actio. l. si connerit: sed pro vno non bnt intervallo si interponantur pure ex intervallo ex quo et ab eodem grauamine Barto. dicit quod valet prima: et non secunda: sicut tenet docto. s. eo. bone: quia hic actus pendet a voluntate appellantis renuntiandi: appellandi: vt. j. eo. interposita. nec aliud consideratur interesse. sicut ergo ex secundo testamento receditur a primo: vt. l. cum in secundo. l. de iniusto. testa. ita et per secundam a prima: quia si vult valere secundam concluditur prima. Nec ob. qd renuntiando prime approbet grauamen: et sententiam: et sic secunda repellitur: quia illud verum ubi simpliciter renuntiat. j. eo. interposita. secus si per aliud remedium rescissum accumulat rescissio. non obstat quod stante prima non inter sit appellare: et sic repellatur ff. questione. vi. non solent. de elec. cum inter. ff. quia illud verum illa stante: et sufficit quod i genere mea inter sit respectu cause: licet non inter sit respectu modi recedendi ex quo recessit: ex quo illi renuntio et renuntiare possum. Non ob. de verbo. oblig. l. qui bis. et l. cum procurator: quia ibi respectu modi debet interesse: ut cum stipulo habeant causam. ideo non valet secunda si prima valet. Item ibi in actu pendente a voluntate duorum: et aduersarium non permittit ex secundo actu grauare: ex noua obligatione stante sufficientia prime. ideo per secundam non receditur a prima. item illis proxima causa est interesse in appellatione grauamen vel iniustitia et remota causa est interesse. Si interponitur a diuerso grauamine planum quod valet secunda. s. eo. directe. de exceptio. dilecte. etiam si vnum est alteri conuexum: ut in clemen. si ante. de dolo et contumacia. unde si appellauit in causa reparabili per appellationem a diffinitiva appellando non tollitur appellatio ab interlocutoria. ut dicta clemen. i. de dolo et contumacia. et valebit etiam secunda dato quod sententia sit nulla ut post appellationem lata quia etiam a sententia nulla potest appellari. ad hoc de re iudi. cum causaz per que apparet quid dicendum si appello salvo mihi iure appellandi in scriptis quod poterit appellari et valebit: quod non solum refertur in agendi sed appellandi ut sonant verba. unde apparebit quid agere intendat ex secunda scriptura: quia si repetat in secunda scriptura diem prime scripture redactio in scriptis si habeat diem secundum tempus noue scripture oritur noua appellatio vel si non faciat mentionem de prima vel ei tenore consultus est ante factum presupponere opi. Barto. quia vix secunda defenditur ut valeat propter defectum interesse et quod non recedatur a prima appellatione. tenet archidia. ff. questione. vi. biduum in additio. in verbo pronocaretur in si. ad si. in verbo super tex. de hoc per archid. ff. questione. vi. appellatione. ubi tenet vnicam fore appellationem. ¶ Glo. colligit notabilia. et est clara inquantum concludit sufficere notabilia vel confirmationem. dic quod etiam sufficit statuto numerum fore determinatum: ut non valeat impetrare: ut no. in dicto. c. constitutus. glo. est clara et suppletionem non eget vide per te. ibi sine iuramento. Dic in modo videtur idem in numero statuto: licet iuratus non sit nec confirmatus: ut in dicta decre. constitutus. in fi.

- 1 Appellans qui appellationi sue prefigit terminum si mittat procuratorem solum ad impetrandum et contradicendum aduersario legitime prosequente danabit in expensis nisi ubi mittat instruitus numero. 4. et quare non proceditur in principali sed fit sola expensarum condemnatio. nu. 9.
- 2 Adonachus potest cum monasterij procurare.
- 3 Appellationis via dicitur causa esse in curia per sola termini prefigionem

tionem seu statutionem.

4 Procuratori non creditur nisi sit instructus.
5 Appellatio non prosequente non habet locum condemnatio expensarum.

6 Procurator datus ad impetrandum et contradicendum si reuocatur in dubium an causa sit in curia an possit hunc articulum defendere.

7 Procurator ad impetrandum an dicatur ad iudicia vel extra iudicium.

8 Appellanti quando sufficiat mittere procuratorem ad impetrandum et contradicendum.

1 **S**colao. ¶ Appellans qui appellationi sue terminum preficit: si mittat procuratorem solum ad impetrandum et contradicendum aduersario legitime prosequenti condemnabitur in expensis. h. d. Prima pars ponit dationem auditoris et petitionem appellati.

2 Secunda dat indices ibi mandamus. ¶ Mo. quod monachus potest procurare causam monasterij de quo hic per Hof. dic. vt. s. de re iudi. cum. 3. r. A. s. de postu. c. ii. ¶ Mo. quod per solam statutionem terminum ab appellante causa dicitur esse in curia. ¶ Et

4 no. effectum quod causa sit in curia: quia non sufficit mittere procuratorem ad impetrandum et contradicendum: immo oportet quod mittatur plene instructus: alias non euitat contumaciam: et propter eam condemnationem expensarum. Et no. argu. qd vbi causa est in curia in non competenter instructa non procedi ad processum alium

5 quam punitum contumacie. ¶ Mo. quod non prosequente appellatio non habet locum condemnatio expensarum. ¶ Quero an

6 procurator ad impetrandum et contradicendum datus si reuocatur in dubium an causa sit in curia possit hunc articulum defendere. Huil. vbi dicit quod sic et dicit hoc obtentum in specu. de procu. §. vt autē

7 si. sed pone ecce. ¶ Quero an procurator ad impetrandum datus

8 iudicialiter datus. aileg. de referri. ex parte decani. an sufficiat quod mittat procuratorem instructum ad expediendum articulum appellationis. dic quod sic. de quo. s. co. sepe. et si miserit: ille prosequi noluerit imputatur mittenti. ff. man. l. si procuratores. §. si tutores.

9 vnde excommunicari possit: si sciens contumaciam non purgauit: vt lite non conte. c. i. fm Hof. ad hoc quod no. in specu. eos. titu. §. breuiter. v. item quid si pars. ¶ Oppo. quod non sufficiat mittere

10 re procuratorem ad impetrandum et contradicendum. vt. i. co. interposita. §. i. Solu. si appellans statuit terminum non sufficit mittere

11 procuratorem ad impetrandum et contradicendum. item si sit delata a iudice vel ab appellato. Sed si non statuit terminum nec delata

12 est a iudice vel appellato tunc sufficit mittere procuratorem ad impetrandum et contradicendum. idem ad hoc. Alij contra quod non

13 sufficit statutio sola termini ad deferendum causam in curia: sed

14 exigitur delatio iudicis vel appellati: tunc operatur effectum peremptorij siue appellatur a diffinitiuam sine ab interlocutoria: hoc tenet specu. eo. ti. §. qualiter. v. porro. vbi dicit Joan. and. quod hui.

15 ponit aliquid de suo quod raro inuenitur: hoc verum saluis beneficiis: sed fit condemnatio expensarum. no. in dicto. c. veniens. quia

16 non poterat liquere de causa vel quia non volebat procedere appellatus propter absentiam appellantis. tamen non posset habere cō-

17 sessiones: et alia remedia que habuisset in presentem: idem dicit de

18 statutione termini a iudice vt non habeat vim dilationis: vt quod

19 causa sit in curia fatetur quod habeat effectum vt non valeat impetratio non facta mentione de termino siue causa sit in curia siue non

20 p̄latione vel nō delatione. vñ tñ aduerte qd lz natura siue delatione causa non sit in curia potest tamen appellans obtinere vt ibi

21 discutatur si pars asserat cum iuramento quod non sperat in partibus habere iustitie implementum. alleg. de senten. excommu. si vero

22 de rescrip. statutum. libro. vi. in verbo vel saltem. eo. titu. vt circa. li. bro. vi. domini de rota sua conclu. xxxvii.

23 Appellare non licet ter ab eadem sententia per eundem. nu. mero. ii.

24 Tutor agere potest in iudicio nomine pupilli sine cuius autoritate non agit pupillus. nu. 7. contra quem si agit debet petere sibi prouideri de tutore ad litem vel si habeat plures tutores et vnu agat

25 sufficit qd ab alijs autorizetur. nu. 8.

26 Appellatur ad papam a iudice temporalis ecclesie.

27 Dicitio iterum denotat iterationem.

28 Appellationes non videtur admisisse iudex ex simplici commissione tertie appellationis.

29 Snia super desertione appellationis vel qd nō possit tertio appellari est interlocutoria. nu. 12.

30 Pupillus non agit sine autoritate tutoris vel si agat contra tutorem debet petere sibi prouideri de tutore ad lites nisi habeat plures iustitias: quod autorizetur per eum contra quem non agit.

31 Delegari non potest per papā cā inter clericos vel causa ecclesiastica

10 Delegata cā p̄ superiorem a qua ad eum est appellatum an videat etiam delegata ipsa appellatio.

1 **T**anobis. ¶ Ab eadem sententia ter appellare non licet. h. d. Primo ponit querelam appellati. Secundo sententiam auditoris. ibi cumq. Tertio inhibitionem factam iudicibus tertie appellationis. ibi nos. ¶ Mo. tutores posse agere in iudicio nomine

2 pupillorum. ¶ Mo. secundo quod a iudice temporalis iurisdictionis ecclesie appellatur ad papam. ¶ Mo. tertio quod dicitio iterum

3 notat secundam iterationem. ¶ Mo. quod simplici commissione tertie appellationis iudex ad quem non videtur admisisse appellationem et sic patet quod tertie appellatio ab eodem grauamine non

4 valet nec quo ad necessitatem deferendi nec quo ad finem deuoluendi ad iudicem ad quem. ¶ Mo. arg. quod sententia super desertione appellationis vel quod non potuerit tertio appellari est interlocutoria. ¶ Oppo. quod agere debuerint pupilli cum quibus com-

5 petebat ius agendi. ff. de nego. gest. si pupilli. §. videamus. Sol. dic quod sine autoritate tutorum agere non possunt pupilli in iudicio C. de auto. prestan. l. clarum. nec contrahere nisi in sui iudicium. in

6 sti. de auto. tu. j. rifo. r. §. i. r. §. Et si plures sint tutores et euz vno pupillas litem habeant poterit aliorum autoritate agere in iudicio: si

7 si solus sit petat illi dare tutorem ad litem. C. de in litem dan. tnt. l. i. de auto. prestan. §. fina. fm Hof. ¶ Oppo. papam debuisse

8 causam delegare clericis: in dignitate constitutis. de rescrip. statutum. §. i. li. vi. Sol. dic quod hoc potuit laicis committi per papam qui est supra ius: et quia causa que agitur inter laicos potest a laicis

9 tractari et causa temporalis. vt not. de arbit. contingit. r. c. per tuas. alias si esset ecclesiastica debuisset committi ecclesiasticis personis. de offi. deleg. cum te. fm Hof. ad id quod dicitur quod deberet esse

10 in dignitate illud procedit quando delegatio fit inter clericos: sed si inter laicos ratione temporalis iurisdictionis magis est dubium p̄

11 hanc literam videtur qd sic et maxime quando causa foret criminalis: ad penam sanguinis que non potest committi clericis. ne cler. vel mo. c. i. lib. vi. de rap. in archiepiscopatu. In contra. est dicta de

12 cre. statutum. que generaliter loquitur. non ob. hec decre. quia eius tempore non erant determinate qualitates de quibus ibi. Jo. an. dicit tenendum quod seruat curia. satis equum puto de iure illaz re

13 stringi: vt hanc non corrigat. ¶ Oppo. quod eo qd superior commisit causam videatur appellationem commisisse. vt in. c. pastoralis. §. preterea. s. de offi. deleg. So. intellige quod subreptitie papa cō-

14 misit causam: quia non fuit sibi narratum iam ter appellatum. ideo non valet commissio. et sic non videtur qd appellatio fuerit admissa. de rescrip. super literis. ¶ Mo. primam glos. de dictione iterum.

15 ¶ Oppo. qd admittitur pluries appellatio. §. q. vi. quotiens: vbi dicitur quotiens pulsatus toties appellat. §. q. vi. pulsatus. So. dic

16 si ab eodem grauamine solū bis: et non ter: potest appellari: et illud quotiens intelligitur. i. ter: sic generalis locutio restringitur vel quotiens. i. quandoque et quotiesq. vicibus dūmodo grauamina sint

17 diuersa: non confirmatio secundi. ¶ Oppo. xxxi. q. ii. lotbarius. vbi dicitur qd teberga ter appellauit: quia exponitur. i. ter in appellationem prorupit. vnica tamen fuit appellatio: recusatio ergo inter

18 appellationes non computatur seu reputatur: quia arguit diuersum grauamen. §. q. vi. in quacūq. et potest quis ter recusari. vt

19 ibi. dicit. s. eo. cum speciali. casum autem in quo non potest secundo appellari. vide. vi. qd. iij. si inter. vide de materia in specu. de appel. §. quotiens. in princi. casus in quibus non potest nisi semel appellari. vide. §. q. vi. §. illud vbi autem non admittitur appellatio propter

20 personas iudicum habes. §. q. vi. anteriorum. in quantum dicit tertio nō posse puocari est verū siue continue succubuerim in prima secunda et tertia sententia. et scda appellatione: siue in prima obtinui. in secunda succubui. in tertia obtinui. et in quarta succubui: qz tunc non potero plus appellare: licet aliqui cōtra. de quo in dicto. c. quotiens. dat tamen cautelam specu. ibi vltra ter appellandi vt veniat p̄

21 viam nullitatis aduersus vltimum et si succubuit adhuc dicat secundam nullam: et si non admittatur appellet et sic ceteris poterit appellari: quia tunc grauamina sunt diuersa secundum hoc si vterq. habet

22 duas confirmatorias in appellationis causa qd q̄ interpellatas neq. ter poterit appellare quis ergo obtinebit: dic quod ille qui prius veniat ad tres sententias: quia sit executio non obstante appellatione ab vltima vt in clemen. secunda. de re iudi. secundum Joannem an.

23 ibi in addi. ¶ Altimio quia text. dicit hanc sententiam habere vitz interlocutorie qñ p̄nuntiat deserta appellatio: et esse interlocutoriam. domini de rota sua conclusine. lxxxij. tenent contrarium qd est interlocutoria. habes vim diffinitiuam quo ad hoc vt non habeat locum de appellati. de ap. alleg. de cler. cum dilectus. et dicit illam interlocutoriam quo ad hoc vt non transeat in rem iudi. quo ad iudicem. alleg. de electio. cupientes. in verbo priuatos. libro sexto per

24 Joan. mo. Istud dictum puto verum quando super desertione plene esset cognitum: secus si summarie: quia incidenter questio fuisset mota quo ad executionem petitionis sententie et fuisset oppositum de desertione appellationis: secus si esset cognitum non plene: quia

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

tunc illam reputo mere interlocutoriam. ¶ Not. tamen quod isti sententia sententia interlocutorie etiam que habent vim diffinitivam non transeant in rem iudi. quo ad iudicem: sed dic vt dicitur supra eodem cum cessante: quia iste regulatur cum diffinitivis. ideo quicquid dicant si plene esset cognitum de desertione appellationis non posset illa reuocari: maxime per iudicem appellationis nisi esset appellatum. Antonius de Butrio.

- 1 Appellari non licet ad archiepiscopum de subdito vel delegato episcopi.
- 2 Sicut etiam censure post appellationem est nulla.
- 3 Libelli practica que fit in causa appellationis.
- 4 Appellans si in sua appellatione obtineat respectu unius articuli attentati an ex hoc consequatur retractationem aliorum.
- 5 Sicut super vno articulo attentati an retractet alios.
- 6 Appellationis remedium in iudicio possit deduci et incidenter sequi per viam exceptionis.
- 7 Appellari an liceat obmisso medio ad inferiorem a papa etiam consuetudine hoc permittente.

Electi. ¶ De subdito vel delegato episcopi ad archiepiscopum non appellatur. hoc dicit. ¶ Primo ponit querelam appellantis. Qui secundo dat iudicem. ¶ Nota quod de sententia subditi quoad appellatur ad archiepiscopum obmisso episcopo. ¶ Nota secundo quod sententie censure late post appellationem sunt nullae. ¶ Nota quod prius debet proponi exceptio et expectari an admittatur: et in casu quo non admittatur debet appellari. supra eodem. delicto. ¶ Quero primo de practica libelli in causa appellationis. dic qd quidam derogant libellos ad attentata tantum: et hi diuersimode reperiuntur: quia quandoq; petitur sententias pronuntiare nullas. quandoq; petitur processum nullum pronuntiare. s. eodem dilecto in fine quandoq; sententiam excommunicationis tantum. supra eodem. dilecti. de offic. deleg. cum olim. quandoq; quicquid sit post appellationem. supra eodem cum causam. Quandoq; petitur in statu pristinum reduci. supra eodem directe. Quandoq; in suum statum. supra de electio. consideramus. et sic similiter sententia diuersimode: vt ex iuribus predictis patet. petitio autem absq; dubio potest ad attentata sola dirigi: dato quod super principali nihil petatur secundum Innocen. et in omnibus predictis decre. nec obstat qd non potest quis obtinere restitutionem fructuum in interdicto vii vi sine principali: nec etiam interesse: quia non sic in istis accessoris: et quia illa accessoria veniunt officio iudicis mercenario hoc nobili quod potest intentari absq; principali potest et secundo dirigi ad principalem tantum vt peto pronuntiare appellationem meam iustam et hoc petito etiam super attentatis poterit iudex pronuntiare potest et simul vtrunq; iungi et hic libellus est perfectior secundum Hostien. qui petat appellationem pronuntiare iustam et quicquid post et contra appellationem in meum preiudicium est attentatus peto in irritum retractari: sic rite canonice omnia includantur. de quo remittit supra eodem consuluit. ij. secundum Hostien. ¶ Quero si respectu unius articuli attentati obtinet appellans in appellatione an ex hoc consequatur retractationem aliorum super quibus nihil est petitum. dicit Innocen. quod si petitio est data principaliter super appellatione vt decernatur iusta obtinebit super omnibus attentatum postea et obtinebit etiam retractationem sententie ante late a qua est appellatum et que est in appellatione suspensa. C. eod. tit. l. eos qui. i. respon. si. questione. vi. §. fina. et infra eodem non solus libro. vi. Sed si est datus libellus super aliquo tantum et attentatus Quidam dicunt quod si preterea vnus articulus pronuntietur quo ad vnum articulum tantum qui reuocetur intelligantur omnes reuocari: vel reuocari debere et appellatio intelligitur pronuntiare iusta: quia omnes articuli eodem iure tenentur et ab eadem ratione regulantur et ab eodem fundamento regulantur in appellatione que ad omnes extenditur. de constit. translat. j. titulo. j. c. primo. als sequeretur absurdum quod sententia et appellatio pro parte tenebit et pro parte non si super articulis cassatur non valebit et quo ad alios transibit in rem iudica. contra id. ff. communi diui. l. in hoc iudicio. item sequetur alia absurditas quod si contra appellatorem sit lata sententia diffinitiva: et excommunicationis et appellans petat tantum reuocari sententiam excommunicationis: quia post sententiam lata est. de diffinitiva nullam faciens mentionem: sententia excommunicationis tantum: vt est petitum reuocatur secundum hoc diffinitiva lata super principali firma manebit quod videtur valde difformum: immo maior etiam sequitur absurditas. f. quod eadem sententia iterum reminiscitur pro eo quod appellans appellationem non fuerit quo ad diffinitivam prosecutus fingitur non appellasse. supra eodem cum sit. et capitulo personas: et retro videbitur fuisse excommunicatus. ff. de his qui no. infra. l. furti. j. responso. et §. primo. et hoc secundum quosdam. Innocen. placet vt sit reuocatus solus articulus super quo est porrecta petitio et non articulus diuersus: sic nec sententia diffinitiva: sed petitio solum est directa ad interlocutoriam excommunicationem: quia sententia operatur respectu articuli super quo est lata etiam non diuersi quam trahens originem ab eadem causa: vt. Leandem. et l. cum queritur. de exceptio. rei iudi. et retro stabit sententia diffinitiva: sed excommunicationis non qd appellans est prosecutus et rata manebit diffinitiva quo ad principalem et articulos quos non est prosecutus. Ad obstat si dicas ergo valebit appellatio pro parte et pro parte non: quia non se innabit hic ex appellatione quo ad articulum in quo obtinuit: sed ex sententia reuocationis que etiam si esset iniusta transibit in rem iudica. si non est appellatum. supra titu. primo cum nos. et capitulo quod transactionem. §. primo secundum Innocen. quoniam et absurdum non est quod in diuersis articulis: et sententia pro parte teneat et pro parte non et pro parte remaneat firma et pro parte non vel pro parte rescindatur. de testam. raynaldus. et c. raynaldus. supra. de fide instrum. totum cum iohannes heremita. Non obstat quod talis retro censetur excommunicatus deserta appellatio in principali: quia hoc est falsum secundum Innocentium. quia illud intendit eo respectu quo non est prosecutus: sed et respectu quo est prosecutus et reuocatio ob tenta reuocatum non firmatur ex non prosecutione respectu separati articuli. ideo ne cadas in has ambiguitates secundum Hostien. cautius est libellum formari. vt supra est dictum puto tamen quod libet obtineat in principali et respectu illius articuli sententia non proficiet quo ad alios articulos separatos nisi aliud dicatur ratione accessoris: quod verius puto. vt. l. egi. §. fina. ff. de exceptione. rei iudi. et l. si quis cum totum. §. si quis fundum. et. l. si ancillam. ff. de pact. l. si vnus. §. antepenul. ¶ Quero an remedium appellationis in iudicio possit deduci: et sequi incidenter per viam exceptionis vel replicationis. Innocentius dicit quod sic vt si opponat sententiam executioni non mandandam vel electum non confirmandum: quia est appellatum. de electio. cum inter canonicos. et capitulo cum inter. ff. de exceptio. dilecti. et capitulo significauerunt. potest cum appellatione excipere solum infra illud tempus infra quod potest prosequi principaliter appellationem argumen. ff. de nego. gest. l. iij. §. pupillus. ff. ex quibus cau. ma. l. nec non. ff. de inoffi. testamen. l. contra veterani. §. si filius. et quod not. de rescript. fin. autem. et not. de ordi. cogni. capitulo fina. non obstat. de senten. excommuni. licet. lib. vi. quia ibi principaliter prosequitur nullitatem: quam psequi potest deserta appellatione hic quando principaliter prosequitur appellationem et exceptionis via. Ad gl. v. qd non possit appellari obmisso medio: vt hic. Fallit in papa. vt. si. questione. vi. ad romanam. Fallit secundo vbi hoc habet consuetudo. et sic potest intelligi. c. referente. et de appellatio. romana. libro. vi. Si tamen appellatur et fiet prosecutio processum non est nullus: immo valet secundum glo. per prealleg. capitulum referente qui sic secundo potest intelligi. et secundum hac decreta. dupliciter potest intelligi. Anomodo quod appellatur hic ab archidiacono: vel alio inferiori prelatu vel officiali inferioris prelati. et secundum hoc appellandum est ad episcopum et huic obstat capitulum referente. et responsum est. Secundo modo qd hic appellatur a delegato episcopi qui non est de curia nec officialis et tunc debuit appellari delegans. et sic obstat non archiepiscopus. et huic obuiat. l. prima. ff. quis et a quo appella. vbi appellatur obmisso medio. Sed dic quod ibi loquitur in delegato subdelegante in totum qui non facit medium hic in ordinario delegante qui facit medium. ¶ Ad primum. s. de offici. delega. super questionum. §. porro. de officiali autem episcopi ad archiepiscopum appellatur: et non ad episcopum ne a seipso appellatur. Nec hoc potest consuetudo inquantum glo. dicit appellationem obmisso medio deuoluere vt valeat processum hoc tenet Joan. andr. et Hostien. et Innocen. in dicto. c. referente: licet archidia. de offici. deleg. si delegatus. lib. vi. res. citat Innocen. tenuisse contrarium. in dicto. c. referente. sed non dicit contrarium. fm Joan. andr. inquantum glo. sentit a delegato episcopi non appellari ad archiepiscopum quando non sit delegatus in curia. dic qd idem etiam si fiat in curia vt vicario: quia ex quo cognoscit vt delegatus: non est idem tribunal cum tribunali episcopi. Non obstat. si dicatur quod semper delegabit vicario: ne possit ad archiepiscopum appellari. dic quod si de fraude constat poterit ab archiepiscopo excommunicari: sed fraus de difficili probabitur: vt dicit spec. in tit. de appel. §. nunc tractemus. x. sed secundum premissa Joan. andr. remittit. de offici. deleg. super questionum. §. intentionis super glo. si. vbi dicit Hostien. consuetudines que impediunt appellationes gradatim vt corruptele non valent quod est contra tex. de appellatio. romana. lib. vi. et de offici. ordina. romana. et c. vt litigates. inquantum glo. dicit consuetudine induci posse vt de officiali appellet ad archiepiscopum. dic hodie. vt de consue. c. ij. lib. quia hoc est correctum ibi. regula ergo est quod appellationes pebent fieri gradatim stante medio non appellatur obmisso medio. Hoc primo fallit in papa vt dicit glo. in imperatore secus. ff. de appell. imperatores. et dicit Hostien. et hoc verum quod dicitur de papa: a quocumq; ordinario appellatur vel eius delegatus exceptio casu decreta. super questionum. §. porro. et licet sic seruet curia secundum Hostien. tamen dicit qd salua potestatis plenitudine

plenitudine qua considerata nullum casum excipit non putat iuri congruere qd appellationem factam a singulari delegato ordinarij papa recipiat: sed remittat ut ipsius ordinarij debitus honor seruetur. **S.** eo. vt debitus. et quia natura iuris considerata semper debet appellari a delegato ad delegantem. C. qui pro sua iuris. l. vnica. an autem ad legatum appelletur obmissio medio. tractat archidia. xi. q. i. peruenit aliquid. xviii. q. ii. cognouimus. habetur. de offic. deleg. c. i. dic vt ibi. per archi. et Jo. mo. eo. ti. romana. li. vi. in verbo. obmissio. glo. de consuetu. c. ii. in verbo officiali. Joan. and. de offi. lega. quod translationem. vbi glo. in specu. de appellatione. §. nunc tractemus. verfi. et nunquam. de hac appellatione. appello ad archiepiscopum legatum et papam. vide. §. q. vi. §. illud. et in specu. de appella. §. nunc tractemus. verfi. sed pone aliquis. de alternatiua appello ad istum vel ad istum. glo. de offi. deleg. is cui. lib. vi. de appellatione ad papam vel legatum: referuata optione quas velit prosequendit: quid de interposita ad archiepiscopum vel ad papam in specu. de appella. §. nunc tractemus. verfi. quid si dicat. vide. §. q. vi. post dataz. c. r. totos casus in quibus appellatur obmissio medio ponit Archidia. Jo. mo. Abb. de offi. deleg. romana. lib. vi. Primus quando archiepiscopus coram suffraganeo conuenit subditum suum: sed tunc non est iudex: et sic non facit medium: tunc non appellatur ad archiepiscopum ne sit iudex in causa propria. C. ne quis in causa sua. l. i. ad hoc de insti. c. si cum simi. Tertius quando episcopus agit contra suum subditum coram arbitris. xi. q. i. si clericus quia tunc non appellatur ad episcopum: sed ad papam. de offi. deleg. ab arbitris. libro. vi. vt ibi no. in glo. vlti. item cum concurrunt iurisditio mediata: et immediata. vt in prelatis subiectis archiepiscopo qui nihilominus sub sunt episcopo: sic est de papa et legato eius. item cum proximus non est catholicus illo medio obmissio: quia non potest cognoscere: ad superior. de prescriptio. veniens. de elec. quia diligentia. de offic. ordi. di. qd ad sedem. Et alius casus in indice recusato. de quo. de offi. deleg. si is cui. lib. vi. et qd no. de fo. compe. si quis contra.

- 1 Appellare compellitur etiam inuitus nomine pupilli is qui deest esse tutor vbi nomine pupilli conuenitur.
- 2 Libellus contra tutorem fundari debet nomine pupilli.
- 3 Rescriptum an debeat impetrari contra tutorem vel pupillum.
- 4 Pupillus transit in potestatem sui tutoris. nu. 13.
- 5 Tutela in matre finitur per transitum ad secunda vota.
- 6 Iudex procedendo ad vltiora exceptione neglecta videtur tacite super exceptione pronuntiare ipsamque repellendo.
- 7 Exceptio non possum conueniri nomine pupilli qd finita est tutela: est delatoria et vitiat rescriptum.
- 8 Appellatione iustificata iurisdictione recludente quando non solet iudex ad quem sed in negotio procedit. nu. seq.
- 9 Iudex ad quem an possit cognoscere de exceptione proposita p qua eius iurisditio recluditur.
- 10 Tutela quid est.
- 11 Mater transiens ad secunda vota an habeat petere tutorem liberis.
- 12 Tutela finita an indistincte tutor debeat ab administratione desinere.
- 13 Mater non habet filios in sua potestate tanq pater ratione prime potestatis.
- 14 Tutrix quando possit esse femina et si transeat ad secunda vota quo modo bona secudi viri sunt hypothecata pro administratione tutelae. numero. 16.
- 15 Tutela an finiatu matre transiente ad secunda vota.
- 16 Mater transiente ad secunda vota ad que bona habeatur recursus. pro administratione tutelae.
- 17 Femina an possit esse curatrix.
- 18 Tutorem an possit dare mater suo filio in eius testamento vel alter extraneus filio pupillo non suo.
- 19 Tutor quis in administratione tutelae preferatur an legitimus an dativus seu testamentarius.

Ex parte. **S.** C. si is qui deest et tutor no mine pupilli conuenitur inuitus poterit appellare. in prima appellantis querela. In secunda dat iudices. ibi. mandamus. C. si libellus fundandum contra tutorem nomine pupilli. vide. ff. de admi. tu. l. i. et qd ibi no. et Nunquid autem rescriptum impetretur contra tutorem: an contra pupillum. vide Hostien. in sum. de rescrip. §. quem. in princ. C. si not. qd pupillus transit in potestatem tutorum. de quo in l. i. ff. de tute. C. si not. qd tutela in matre finitur per transitum ad secunda vota. C. si not. qd iudices ad vltiora procedendo exceptione neglecta videntur tacite super exceptione pronuntiare ipsamque repellendo. C. si not. qd ecce exceptio non possum conueniri nomine pupilli: qd finita est tutela: est delatoria: et vitiat rescriptum. C. si not. hic casum apertum qd iustificata appellatione recludente iurisdictione non silet iudex ad quem: sed in negotio procedit: sed potest dici qd

9 exceptio fuit proposita ad merita. C. si oppo. qd non debeat iudex ad quem cognoscere exceptione hinc inde proposita. Si eniz est appellatum et iustificata est appellatio. finis appellantis est vt non procedatur ex quo opponitur ad impediendam iurisdictionem. habet ergo si procedatur contrarium intentum. ad hoc de preben. dilectus. et de except. olim. sed non committit hic aliquid discutiendum cum matre: sed cum filiis: quos non remittit ad iudicem a quo: quia presumitur quod grauabit filios sicut et grauabit matrem fm Host. prouidetur etiam in hoc actori: ne iustitia denegetur in causa semel delegata: licet causa pupillorum non omnino fuerit in iudicium de ducta nec voluit papa per se cognoscere: quia forte nimis grauaretur pupilli: et proponitur hinc et inde ista per curatorem ad litem datum pupillo et dabit curatorem iudex suus admonitus per delegatum et ipso negligente dabit delegatis. argu. de offi. deleg. prouidentiam. §. penulti. et vlti. vide de iudi. c. vlti. lib. vi. fm Joan. and. 10 Quid est tutela. dic qd est ius atq potestas in capite libero: constituta ad tuendum cum qui propter etatem se defendere nequit iure ciuili data atq pmissa. ff. de tute. l. i. in fi. et in princ. l. i. e. C. si Que ro an habeat mater transiens ad secunda vota petere tutorem liberis. dic qd sic si no petat infra annum excludatur a successione filij pupilli: si sine tutore morietur: secus si moreretur pubes. ite in quo libet qui debet ei ab intestato succedere. ff. ad ter. l. ii. §. confestim. C. qui pe. tu. l. cum a matribus. C. de legi. heredi. l. sciant. et. C. ad tertu. l. matres. paritur matri si sint minori annis. c. si aduer. delict. l. ii. in quibusdam etiam alijs casibus excusatur minor quos ponit Hostien. in sum. de delict. puc. sub. §. istud nota dignum fm Host. C. Quo ro an finita tutela indistincte tutor debeat desinere ab administratione. dic quo ad principianda no arctatur illa principiare. inchoata tamen finire tenetur: dummodo gestio in curatorem translata no sit. C. vt cause post pu. ad. tu. l. vna. vnde si in negotio pupilli appellauit: appellationem ante rationem redditam prosequi tenetur. vt ff. de appella. l. tato. fm Vbi. inducit Joan. and. decre. contra causam telam ppei qui dicit et consuluit non pronuntiare super exceptioni bus: sed solum procedat ne appelletur: quia etiaz si procedat grauare dicitur et appellari potest. de quo in specu. de excep. §. ii. verfi. et no. fm Alber. et sufficit qd no. §. eo. dilecto. ad hoc. de re iudi. suborta. ad finem. C. si oppo. cum glo. qd filius non sit in potestate matris. vt in insti. de patri. potesta. §. ius autem. Solum quantum ad ius patrie potestatis procedit quod est dictum: sed bene quo ad accidens potestatis tutelarior vt hic. C. si oppo. quod femina non sit nec esse possit tutrix: quia illud virile est officium. C. quando mu. tu. offi. fun. pos. l. i. dic regulariter femina non potest esse tutrix: olim non poterat etiam mater nisi a principe impetrasset. ff. de tute. l. ii. de iure codicil. nullo subsistente legitimo vel testamentario iure admitteretur. idem si sub sit legitimus vel testamentarius: et sit excusatus: et tunc debet iurare: quod non transibit ad secundas nuptias et renuntiabit vell. sub hypotheca rerum suarum. C. quando mu. tuto. offi. fun. pos. l. ii. bodie. et autem. matri et auie. et vnde sumitur potest esse tutrix oibus tutoribus legitimis et dativis exclusis: sed non testamentariis renuntians: tando simplici verbo secundis nuptiis: et non per iuramentum: et velleiano et omni alio angilio. vt si obligatur pro pupillo non iunetur. vt dicta autem. matri et auie. C. quando mu. tuto. offi. fun. pos. Sed est dubium quid si simul sit data in testamento cum alijs tutoribus: an ipsa excludat eos: an excludatur ab eis: an secus admittatur videtur excludi: quia non potest dari tutrix in testamento. ff. de tes. tu. l. iure nostro: licet possit dari consiliatrig. l. cum quidaz decedens §. penulti. ff. de administra. tu. Non obs. quod bodie admittitur ad tutelam: quia vtrum in subsidium deficiente testamentario. idem qd non potest esse tutrix nisi teneat et renuntiet vt dicit glo. eget ergo confirmatione: et sic non potest esse testamentaria: nam si posset sufficeret primum testamentum. C. de episcopa. audien. l. de creationibus. in situ. de satisfda. tuto. §. i. ergo repellenda. C. quando mulier tuto. offi. fug. pos. l. i. Non obs. si dicatur admittitur sine testamento: quia non sequitur: quia tutor sepe defertur. alleg. ff. de cura. fur. l. sepe. et datur a iudice: et tamen non potest dari in testamento: licet datus confirmetur. in situ. de cur. §. i. in contra. quia admittitur ad tutelam filij sine testamento. fortius in testamento: et quia tutor in testamento datus. vt. l. de creationibus. C. de episcopali audi. item si sola data est in testamento poterit esse tutrix: quia nihilominus est per legem. argu. ff. de acquiren. possessio. l. i. §. vir vxori. C. de his qui sibi a scri. in te. l. i. item ex quo per legem admittitur satis sequitur an admittenda sit ex testamentaria voluntate: quia lex est ipsa voluntas. in autem. de nupt. §. disponat. coll. iij. non obs. l. iure nostro. prealleg. quia loquitur secundum antiqua tempora: secundum que non admitteretur nisi impetraret a principe. ad hoc quia dicit ipsi quod ideo non admittitur: quia leges non admittunt: sequitur ergo quod cum bodie eam leges admittant quod esse poterit in testamento: seruata solennitate cum qua leges admittunt. Nec ob. qd indiget confirmatione: quia immo non eget. dicit Hostien. qd quidam sapientes tenuerunt primam partem et excluderetur: qd vel no

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

est tutrix testamentaria seruata solennitate: habemus propositum: quia excluditur a testamentario: si admittitur ut testamentaria cum solennitate: antequam tacuerit non est tutrix: excluditur ergo respōdet quod tenentes oppositam: quia nec ut testamentaria: nec ut legitima antequam tacuerit: si est in pendenti: si renuntiauerit vel solennitatem seruauerit: sicut et alia multa in pendenti sunt. ff. de vsa fru. l. sed et si quis. §. equissimum. de frigi. fraternitatis: cum concor. residere ergo videtur quod mater cum alijs admittatur: nec op. est vera: quia testamentaria est: ut dicit Bartol. in l. si sub conditione ff. de testamen. tu. et etiam non eget confirmatione: sed coram iudice seruata solennitate petit tutelam et potest esse testamentaria ut hic omnia tenet Barto. in dicta. l. si sub conditione. quedam alia ponit

15 hic Hostien. que penam expeditis glo. ¶ Quero quid si transferit ad secunda vota: an finiatur tutela. glo. dicit quod sic: et ponderat: quasi esset mortua transiret ab ea tutela. allegat text. qui eisdem verbis vtitur in autentica. ut sine probi. ma. debi. §. qui vero. per quem §. iam repetendo dicit in dicta autentica matris anie. soluta questio ne de qua per Cyn. ibi. et Barto. in l. si sub conditione. de testa. tut. an finita tutela per transitum ad secunda vota locus sit legitimo: an datus: quia puto quod locus sit legitimo: quia fingitur mortua: sic

16 defertur per mortē matris proximioni legitimo. ¶ Quero ea transiēte ad secunda vota ad que bona possit haberi recursus pro redditione rationis. dic quod si transeat nō reddita ratione ad bona matris et ad bona mariti secundi poterit haberi recursus: tanquam sint hypothecaria. C. in qui. capita. contra. l. si mater. in aut. de nupt. §. tutelam. coll. ij. ¶ Ultimo ponit aliam solennitatem requisitam

17 de consuecundo inuētario. ¶ Nunquid autem possit dari curatrix. videtur de in specu. de curatore. §. cum autem. versu. ut autem. ¶ Venio ad quedam extrinseca que melius legisitis relinquuntur: an mater possit dare tutorem filio in testamento. videtur quod non. ut ff. de confir. tu. l. mater. et hoc verum est: nisi ipsum heredem instituatur: tunc est a iudice confirmandus nec satisfat rem pupilli saluam fore C. de testa. tu. l. mater. et hoc verum est nisi sit idoneus. ff. de admini. tu. l. cum quidam decedens. Et si extraneus dederit tutorem non tenet datio nec confirmatur nisi pupilluz heredem instituatur nulla bona habentem preter bona in quibus instituitur: quia tunc iudicij eius est sequendum. ff. de confir. tut. l. si patronus: utroque tamen casu sit inquisitio super idoneitate persone et satisfat. alias magistratū tenetur. ff. de confir. tu. l. tutores. licet datus a patre sine confirmatio ne confirmetur et satisfactione. in situ. de tutel. §. si. C. de confir. tu. l. si. quia sufficit ei paternum testamentum. C. de episco. audien. l. de creationibus. in situ. de satisfda. §. sed et hec. quia est veruz nisi noua causa superveniat. ff. de testa. tu. l. pater. ad hoc. de offi. delega. in situ. nante. de excep. pastoralis. vel preterita latens suspitio. detegatur

19 ff. de confir. tu. l. vtilitatem. ¶ Quero quis tutor preferatur: an testamentarius an dativus an legitimus. dic testamentarius preferatur omnibus. in situ. de legit. agna. tu. §. i. illa deficiente locus est quasi testamentarie paterne indistincte materne: si heredem pupillum instituat: vocatur quasi testamentaria: quia testamentarie comparatur. ff. de confir. tu. l. qui a patre. quinimmo potest dici vera testamentaria confirmata: quia non confirmatur nisi qd est. de si. instru. inter. versu. ceterum. de elec. transmissam. z. c. qualiter. z. c. postq. z. c. considerauimus. z. de rest. in integ. c. ij. Et ponit hic solennitates confirmationis: que colliguntur. ff. de confir. tu. l. in re. §. sed si queratur. tales ergo ut testamentarij sunt legitimis preferendi. ideo quādiu est spes testamentarie cessat legitima. ut l. si sub conditione. ff. de testa. tu. Sol. cum spes sit ut testamentaria confirmetur: ubi venit confirmanda excluditur legitima. nam facit iniuriam index non confirmādo sicut in postulatione. no. de postu. prelato. bone. z. c. si. ff. de aqua quoti. z. est. l. ij. §. pe. in si. si tamen index aliquam tutelam legitimam admiserit et dederit: cessabit hec quasi testamentaria. C. qui tuto. da. pos. dat simile in presentato a patrono. ut no. de iure pa. pastoralis. Sed si iudici videatur addet quasi testamentarium ut curatores non ut tutores. C. de testa. tu. l. si pupillorū. C. de confir. tu. l. si ut ponis: quia tutorem habenti non datur tutor. item si sit datus ab extraneo index examinabit quasi preferat: et arbitrium erit. ff. de confir. tu. l. si patronus. z. l. tutores. idē videtur in curatore a patre vel matre dato. ff. de cur. fur. l. si furiosus. ad hoc. ff. de confir. tut. l. mulier. in si. Testamentario vero deficiente locus est legitimo: et legitimo deficiente locus est dativus: et hoc probatur ex ordine rubricarum. forū. Quia primo ponunt rubricam. de testa. tu. Secundo. de confir. tu. Tertio de legitima tutela. Quarto de tuto. z. curato. dat. ab his quasi de dativa et quod argumenta procedant ab ordine patet. C. de nouo codi. compo. l. i. post medium. ibi tamen. in auten. de here. et fal. §. inordinatum. coll. i. de maio. z. obe. c. i. z. c. statuimus. si milis argumentatio. de mu. peti. c. i. et hoc tenet Bar. in l. i. ff. de confir. tu. z. in dicta. l. si sub conditione: licet dicat Jaco. Bal. tenuisse contra hec sufficient.

¶ Relatio cuius exemplum non fuit litigatoribus editum non valet.

- 2 Copia processus parti non data iudex datus ad instruendum processum non debet referre.
- 3 Relatio an possit fieri in quacunque causa.
- 4 Delegatus cui commissa est causa an possit referre sine causa vel ex qua causa et quid habeat seruare. nu. seq.
- 5 Referens iudex quid habeat seruare.
- 6 Commissarius referens an debeat exprimere in sua relatione quod partes contradixerunt vel consenserint relationi et an indistincte stetur sue relationi. nu. seq.
- 7 Relationi iudicis commissarij an indistincte stetur. nu. seq.
- 8 Delegatus iudex an relatione facta ubi refert se citasse alteram ex partibus et comparet pars dicens se nō contumacem et appellasse ex legitima causa et causam appellationis commissam esse poterit procedere in causa vel quid habeat agere superior.
- 10 Delegata causa iudici ut referat an debeat causa remitti sufficēter instructa.
- 11 Delegata causa absq. ad certum tempus finienda iustitia vel cōcor dia mediante alioquin causam remittat an valeat remissio.
- 12 Referentis iudicis que sint partes lapsō tempore examinationis et decisionis.
- 13 In appellatione a iudice remittente an sit necesse facere mentionē de remissione.
- 14 Iudex referens qualiter faciat relationem an apertam vel clausam.
- 15 Copia relationis iudicis referentis ubi est partibus data qualiter sit tradenda.
- 16 Relationem suam an edere teneatur inuitus iudex.

Intimasti. ¶ Non valet relatio cuius exemplum non fuit litigatoribus editum. b. d. Facit ad tertiam partem rubricę. ¶ Mo. iudicem datum ad instruendum processum non debere referre processum non data copia parti. Et no. actum relationis non esse sententiā nec posse sententiarē sed habere referre. ¶ Primo quero an quacunque causa possit fieri relatio. glo. dicit qd sic: in civilibus in criminalibus qd patet: quia hic causa erat criminalis. l. inquisitionis. ut patet hic. ¶ Quero secundo an sine causa vel ex qua causa possit iudex cui commissa est causa referre. dic quod legitima causa est quando refert ad superiores: qd dubitat in iure qualiter iudicare debeat talis relatio approbatur si vult referre quasi se exonerando a iudiciādo: talis causa non approbatur. in auten. de iudi. §. vlt. ff. de iudi. l. cum qui temere. et dicit Hostien. hic si iudex malitiose fingat se dubitare ubi non dubitat contra id de rescript. cum contingat infamias efficitur. z. in. xxx. lib. auri punitur. C. de legit. l. ij. quam penam non credit habere locum in iudiciis ecclesiasticis: sed illam. de re iudi. c. i. lib. vi. Quandoq. sit relatio ex necessitate. ut patet in refectionis apostolice sedis. ut. §. eo. ut debitis. ad si. cum concordā. et in casu. §. eo. de cetero. Quandoq. sit remissio. quia sic habet in mandato: ut se informet et referat: tales ut puto. Quandoq. sunt negotiores facti tantum: ut quando dantur ut se informant de factor: negotium instructum transmittant. §. de rescript. ex parte decani. Quandoq. ut referant de facto et de iure. ut quando committit ut se informet de facto et referat de iure. Nec puto quod sua relatio habeat vim sententię diffinitivę: sed solū refert ius super quo pronuntiare. Ideo si index postea committat executionē secundum formam relationis expectabitur sententiā: et sic dicit de facto: quia hic etiam habebit citare: quia non est simplex executor: et sic non ob. quod no. de appellatione. ex ratione. z. de re iudi. a dno pio. ¶ Tertio quero quid habeat seruare referens. dic quod exemplum consultationis debet edere partibus ut si forte minus plene referat vel contrarium quam debeat vel in alterius preiudicium possint partes contradicere et appellare. C. de appel. l. i. z. ij. et si nō appellauerit: tunc non poterit appellare postea cum princeps rescripserit. §. q. vi. biduum: quia approbasse videtur relationem. ff. quando appella. sit. l. i. respon. contrarium dicit text. in l. i. §. quesitum. ff. de appel. z. d. §. biduum. in si. dic non potest appellari si dicat non sic referendum. potest tamen a sententia lata ex iuribus rescripti appellari: si dicat principem oneratum mendacijs ut ibi. et ex hoc argu. quod ubi committitur causa consilio sapientis. punctus est formandus a iudice presentibus partibus et consentientibus vel saltem non contradicentibus: et si non contradicant videtur quod non habeant postea facultatem appellandi: dato consilio vel contradicendi quod punctus non fuerit bene formatus quasi ista relatio habet vim sententię ab ipsa tamen sententia lata super puncto poterit appellari et ostendi post factum aliter se habere in appellationis causa. et hoc quando tenetur index stare consilio ex forma statuti. alias indifferenter possent partes appellare: licet etiam consenserint puncto. et index etiam consilium iniustum sequi non tenetur nec debet: si videat non recte consilium. ff. de re iudicata. si conuenerit: et quod ibi nota. sed si consentiant quod index sentiet secundum consilium sapientis. ad hoc puto quod possint appellare: quia consentire videtur consilio inquam

alio in quantum iuste consulatitum non eligant ipsum ut arbitrum vel arbitratores: sed ut peritum et sub ratione peritiae: et hoc tenet Bar. in l. i. §. si quis querit. ff. de appel. ubi autem sunt discordes in puncto: nec concordare possunt. dicit Bar. in l. i. §. C. de rela. qd iudex debet eos compellere ad concordandum. et si non potest aliter debet ipse pronuntiare secundum punctum a se formatum: factus sic se habere et facta illa pronuntiatione si non appellavit: stabitur puncto: puto tamen qd si non appellent tunc poterunt appellare a diffinitiva: qd hoc est coniunctum negotio principali. arg. de appella. c. si lib. vi. et tenet Bart. in l. i. §. si quis querit. ff. de appella. ¶ Quero quarto an debeat iudex referre superiori qd partes contraxerint vel consenserint relationi. dicit hic Jo. and. qd sic. Nunquid autem teneatur iudex referre de calumniis partium et variatione cum referat super articulo expensarum. vide in spe. de rela. §. si. vers. si. et in sum. de testi. co. titu. de materia relationis. ¶ Quero quinto an indistincte stetur relationi. Innocen. dicit hic qd si relatio fiat de consensu utriusque partis expresse vel illis non contradicentibus vel saltem non appellantis statur relationi. de purg. ca. cum dilectus. vers. cum. nos igitur: terminus in ea preficitur ad comparandum coram superiore habetur pro peremptorio: sicut in termino ab homine in appellatione ne assignato. vt no. §. eo. c. sepe. Si autem sit altera parte non contradicente vel appellante non statur relationi nisi ex alijs actis relatio probetur. §. q. vi. biduiz. C. de relationib. l. i. ¶ Si autem relatio sit altera parte absente etiam per contumaciam: adhuc non statur relationi nisi sub sit alia probatio termini assignatio bene valet: et habet vim peremptoriam. unde etiam non citata alterius parte procedere poterit iudex cui est facta relatio sicut posset iudex referens contumaciam non obstante. ¶ Quero sexto an iudex relatione facta referat se citasse alteram ex partibus comparet pars que dicit se non contumacem: et appellasse ex legitima causa: et causas appellationis commissam esse quid faciet superior. dic si verum est qd commiserit non credit relationi: sed remittet partes ad iudicem obtentum super appellatione qui cognoscat de appellatione: et an factum sit renocandum attentatum post appellationem poterit etiam cognoscere ipse superior cui licet iurisdictionem sui iudicis renocare. ff. de iudi. l. iudicium. cum totus processus delegati ante renocationem commissio nis valebit. de restitu. spoliat. audita procedit hoc etiam si ex certa scientia superioris incipiat de negotio cognoscere vel alij committat: quia hoc ipso videtur renocare commissio alij prius factam. ar. de concess. preben. quia diuersitatem. §. i. de offi. delega. pastoralis. §. preterea. de concess. preben. si capitulo. lib. vi. Sed est dubium quid si commissio est causa per iudicem superiorem: iudex ipse relationis alteri committat negotium relatum: quid facient isti quidam dicunt qd debent inuicem connenire secundum practicum. c. pastoralis. de rescript. dicit Innocen. qd adhuc secundum nihil aliud pertinet cui est commissio causa relata nisi cognoscere: an causa relationis primo commissio fuerit: nam ex quo de hoc constitit debet remittere ad illum iudicem: cui causa appellationis fuit commissio ad quem pertinet cognoscere an sua sit iurisdicatio. de rescript. dilectus filius. §. Sed est dubium de iudice qui remittit: an si ipse sciat appellatum debeat remissionem facere ad eum. cui est causa delegata. dicit Innocen. qd si scit vel credit iuste appellatum: prudenter facit si superius deat quia si processerit postea appareat causa appellationis legitima et vera omnia retractantur. i. e. interposita. §. respon. z. c. romana. §. si vero. lib. vi. Si pro indubitato habet quod appellatio sit iniusta procedere potest et melius est qd procedat et tenebit quicquid sit ab eo: dummodo declaratur: postea per diffinitivam sententiam quod appellatio facta fuit temeraria et iniusta. vt. d. c. interposita. z. c. romana. secundum Innocen. ¶ Quero vii. an debeat causa remitti si scilicet instructa. quando committitur ut referat et quid possit facere relator. dic siue causa sit commissio ut infra tempus certum instruat et referat siue sine tempore siue ut remittatur causa sufficienter instructa siue ut remittatur instructa vel non instructa: sufficit qd remittatur in ea instructione: cum illis actis que recepit iudex partibus volentibus procedere etiam semper potest idem relator partibus ut coram superiore compareant certum terminum assignare secundum Innocen. ¶ Quero viii. committit papa causas vsq. ad certum tempus finiendam iustitia vel concordia mediante. alioquin causas remittat an valeat remissio. Hostien. dicit quod non: immo nil agit: quia totum tempus est datum ad causam finiendam non ad referendam. Ideo si contra illud fiat remissio non valet: cum quia a non suo iudice sit. de iudi. ac si clericus: tum quia contra formam mandati. de rescript. cum dilectat: tum quia prohibite sunt relationes causa iudicij dilatandi facite in autem. vt non expec. fa. inf. §. inuenimus. collatio. it. nisi in casibus. ff. de offi. proconsul. l. solet. z. l. si quis. et de fals. l. falsi. crimen. ideo quantumcumq. iudex impediatur procedere: nunquam valet remissio infra tempus facta nisi de consensu partium fiat secundum Innocen. et dicit Innocen. quod absoluendus est reus contra quem est facta relatio: si comparuerit: et ad suum iudicem ordinariam remittendus cum causa non sit in curia per renocationem

vel appellationem vel alios modos quibus non interuenerunt: nec per hanc relationem que nulla est ut premissum est: ideo partes non astringuntur. vt no. de elec. bone. §. ad si. et si reus non comparuerit: non est cotumax reputandus. verumtamen dicit quod si ambe partes coram iudice relationis comparuissent instructe ad diem assignatam coram papa equum esset et satis colligi posset ex vi mandati quod causam papa audiat vel audiendam committat: et maxime ubi reus alium iudicem non habet quam papam: nam et si relatio nulla sit: certum est tamen papam voluisse actori impetranti prouidere et ad se: si per illum cui committitur non finiatur renocare: equum esset ergo ut ex quo partes sunt presentes in negotio procedant. ff. si certum petat. l. quidam extimauerunt. ff. de no. oper. nun. l. i. §. et post operis. de transac. ca. si. nec debet nocere actori quod per imprudentiam iudicis factum est. de his que fi. a maio. par. capi. quesuit. imo ubi contra iudicem habere regressum non potest: est equum subueniri ex clausula generali. vt no. de restitu. in integ. ex literis. Non ob. si reus omnibus modis petat remitti ad papam et non est indulgentum malitiam hominum zc. ff. de rei ven. l. in fundo. ex hac enim remissione nihil aliud fecit nisi quandam dilationem malitiosam cum et statim sub eadem forma posset committi negotium: et relatione facta legitime iterum necesse habet in curia comparere: et iterum respondere: nil aliud ergo consequeretur nisi fugam iudicij ad tempus. de presump. nullus: et detineret forsitan contra conscientiam alienum de rescript. c. si. equus ergo est eum cogere ad respondendum quia iudex est papa cunctorum. §. q. iii. cuncta. de foro competen. c. si. debet ergo iudex cognoscere et terminare sententia vel concordia infra terminum nec ante terminum facta remittere: post tempus autem remittere: nec illo lapso habet aliquam potestatem procedendi vel diffiniendi nisi ante lapsum temporis de partium consensu fuerit facta prorogatio. ¶ Quero ix. que sint partes iudicis referentis lapso tempore examinationis et decisionis. dic ut citet partes ut certo die compareant coram eo ad videndam et faciendam relationem seu remissionem: et audiendam quam facere intendit ut in mandato receptum: si compareant vel non facta peremptoria citatione potuit facere relationem in infinitum: ex quo tempore non est finita iurisdicatio nisi ab eo renocetur mandatum: et poterit terminum partibus assignare ad comparandum coram superiore et si absentes sint. ita qd reperiri possint alias faciant hoc ante domini publicari vel in ecclesia. vt no. de eo qui mit. in posses. c. si. et in remissione debet facere mentionem plenam de toto processu. vt no. de electio. dudum. §. cum autem. nec potest dici finita iurisdictionem: et per lapsum temporis quia licet sit finita quo ad causam examinationem et decisionem: non quo ad remissionis actum et hoc probat vna pars mandati. qualiter autem tempus computetur. recurre ad no. de supp. negligens. prela. licet. ¶ Quero x. an sit necesse in appellatione a iudice remittente facere mentionem de remissione. dicit Innocen. quod non semper quia non semper fit remissio propter hoc quod superior velit de negotio audire: tunc enim oportet de remissione facere mentionem §. eo. vt nostram. de offi. deleg. super questionum. sed quandoq. fit: quia partes non confidunt de iudicibus in diffinitione: licet confidatur in causae examinatione. de rescriptis. ex parte decani. et de electione. dudum. et quandoq. expedit in vno loco inquiri. de electione. et alio pronuntiare. de elec. rescriptum. secundum Innocen. ¶ Quero xi. qualiter faciet relationem an apertam: an clausam. dic quod faciet illam clausam si vult: si partes non contradicunt ex quo autem partem receperunt illam causam sibi imputent nec illum aperiant. de officio delegati. cum olim magister. secundum Hostien. ¶ Quero xii. duodecimo qualiter tradatur exemplum litigatoribus. dic quod tradet sibi publicatum manu tabellionis vel duorum bonorum virorum. vel sigillatum sigillo autentico. supra de probatio. tertio. et capitulo quoniam. de testibus a nobis. et si sigillum sit ignotum. et partes stant illic coram superiore bene est. de purg. capitulo penultimo. alias facienda est probatio. de fide instrumentorum quod supra per his. de cleri. peregrini. capitulo primo cum concordant. et si altera partium sit absens arbitrium est ut sic iudex possit: si sibi videatur considerata qualitate persone et negotij de quo agitur recepto iuramento partis: quod talis fuit facta relatio ipsum admittere. supra de iurcurando capitulo fina. de procura. ex insinuatione. et capi. in nostra. et imputet sibi pars que non venit. §. c. sepe. de electio. capi. i. libro. vi. iudex. tamen non nimium properet de dolo. cum olim. de re iudi. cum bertoldus. de in integrum restit. ex literis. de remissione autem an illi fides adhibeatur. de his que attestantur super processu. vide satis in specu. de remis. §. vtile. vers. sed nunquid remissio. et aliquid. de probatio. quoniam. contra. et capitulo post cessio. nem. ¶ Quero xiii. an edere teneatur inuitus indistincte iudex. dic quod sic si partes insistent. xiii. q. iii. quod precipitur. idem si altera pars tantum insitet ex quo consenserunt tam iudex quam partes relationi faciende. de actio. et obli. sicut in initio. Sed si altera pars insitet altera non penitere potest iudex: quia relationem non fecit: sed facere voluit. ff. rem ratam haberi lege amplius. et si iam edidit

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

partibus et consentiat partes quod procedat locus est penitentie: dñs modo iudex consentiat. de pac. l. ab emptione. de regu. iur. c. j. idem putat quousque fuerit superior presentata. de postu. bone. ff. ver. nec nocebat. nō ob. de offi. dele. significantibus: quia ibi iurisdicō erat extincta: et non refurgit etiam consensu partium. ff. de solu. l. qui res s. arcam. z. l. seruatoz. C. de iurif. om. indi. de fo. compe. significasti: sed relatio nō extinguit: sed suspendit sicut appellatio. s. eo. dire cte plerunq; enim habetur iurisdicō sine exercitio. de rescrip. pasto ralis. in fi. iudice autem vel altera partium resistente: ex quo relatio semel est edita et tradita partibus non est locus penitentie vt hic. ad hoc quod no. de offi. deleg. licet: vbi sunt remissi ad specu.

- 1 Appellare licet vbi delegatus ante sniam circa id de quo prin cipaliter litigatur aliquid innouat vel diem preuenit.
- 2 Attendere quod nō liceat alicui victualia nisi in vno loco quousque priuato potest pacto vel consuetudine induci. nu. 10.
- 3 Attendere nō dicitur qui lite pendente cōtra statum litis vtēdo sua possessione lz repugnet iuri ad iudicium deducto. nu. 13.
- 4 Lis quomodo nō dicitur pendere solo actu citationis.
- 5 Citatio quo operatur litis pendentiam quando de voluntate par tium data est dilatio ad litigandum. nu. 14.
- 6 Dilatione pendente iudicis officium quo conquisceat vt non pen deat a iudicis potestate reuocare. nu. 16.
- 7 Iudicis suspecti impetratio nō valet quando est impetratus cōtra mandatum dñi constituentis.
- 8 Impeditus facto procuratoris in prosecutione appellationis pos test post annum prosequi.
- 9 Procuratoris factum contra mandatum ex quo cōtingit iudici p longatio et temporis cursus quando non preiudicat domino nec in principali vel teporis cursu. nu. 17.
- 10 Artem suam exercere nō potest quis per priuatum impediri iure cō muni nisi ex consuetudine vel privilegio priuati. nu. seq.
- 11 Edificare an liceat cuilibet in suo fundo id quod vult. nu. seq.
- 12 Furnarius aut molendinarius quādo possit impedire alium ne fur num aut molendinum etiam in suo fundo faciat. nu. 15.
- 13 Iudex petitus quomodo et quādo possit dare vt teneat impetratio.
- 14 Carnifex quomodo pōt impedire ne fiat carnificina in alio loco nu mero. ii. z. 15.
- 15 Iudicem quomodo quis appellare videatur per acceptationem dilationis.
- 16 Attentata an possint peti reparari implorato officio iudicis ordi narij vel delegati ante litem contestatam.
- 17 Iudicis officium an dilatione pendente conquisceat.
- 18 Procuratoris negligētia domino nocet in iniunctis dño.

Significante. C. ubi ante sententia cir ca id de quo principaliter liti gatur aliquid innouat delegatus vel diem preuenit ap pellare licebit. h. d. In prima appellantis narratio. In secunda cause cōmissio. ibi. ideoq;. C. l. no. qd pacto vel cōsuetudi ne induci potest ne victualia vendantur nisi in vno loco ad commo dum illius cuius est locus quāq; priuatus. Et no. qd eo qd alibi ven duntur cum per bec alius acquirit quasi possessionem huius iuris vt solidi restricti ad vnum locum. dicitur eum in libertate possidens di priuare. C. l. no. qd lite pendente nō dicitur quis attentare cō tra statum litis vtēdo sua possessione licet repugnet iuri ad iudi cium deducto. C. l. no. ar. qd dicitur lite pen. attentata retractari: qd lis non dicitur pendere per solum actum citationis vt possit iu dices officium implorari: sed per actum contestate litis. C. l. no. qd post dilationem temporis ad litigandum de voluntate partium sta tutum anteq; labatur: nō potest aliqua partium mouere iudicium: nec in principali nec in attentatis. C. l. nota qd dilatione pēdente quiescit iudicis officium quando non est reuocata nec pendet a po testate iudicis illam reuocare. Et no. ar. qd non potest iudex reuo care dilationem datam de partium consensu. C. l. no. qd non valet impetratio iudicis suspecti quando est impetratus contra manda tum domini constituentis alias videtur qd valeat impetratio: licet possit recusari. C. l. no. qd impeditum in prosecutione appellationis facto procuratoris posse prosequi post annum: sic habere bien nium de quo. s. de ap. ex ratione. C. l. mot. qd factum procuratoris contra mandatum ex quo contingit iudicij prolongatio et cursus tē poris non preiudicat domino nec in principali facto: nec in tempo ris cursu. C. l. oppo. qd nō possit quis habere ius impediendi alios exercere artem suam: quia hoc esset monopoliz. ff. de monopolis per totum. item quia in meo possum libere edificare quicquid volo: non obstante prohibitione. C. de seruitu. l. etiam. ff. de seruitu. l. fin. ff. qd vi aut clam. l. si. s. pe. f. dic qd contraria procedunt de iure: sed se cundum aliquos ex consuetudine vel privilegio potest quis acqui rere ius vt nō nisi in tali loco vendantur carnes pro quo potest agi confessoria et possessoria: si habet possessionem agens vel habuerit et forte decanus et capitulum habebant banc villam communem cū

episcopo: vel vterq; habebat ibi certa iura intra que dicebat capitulu lum quod habebat totum ius macellif. quod in stallis eorum ma cellum teneri debebat et erat vtilitas: quia forte percipiebant aliqd pro stallis: sic et aliquando in furnis et molendinis in quibus aliqui sibi vendicant quod tota villa debeat coquere vel molere in illis: et alteri edificanti furnum vel molendinū questionū monere fm dñs stien. et sic in hoc allegabat consuetudinem vel privilegium fm Inno cen. ff. ob. C. de monopol. per totum: qd illud loquitur quando ho mines fraudulenter faciunt pacta qd alijs non liceat vendere: vel qd alios non instruant in aliqua arte qd non licet vt ibi. hic vero nulla est fraus: sed agitur ex privilegio vel non licet de personis vel rebus sed de loco in quo fiat venditio et nō alibi. vnde licet pacisci fm In nocen. dicit dñs stien. hoc tenendum quod si res et persone sint libere seruitus non acquiritur tempore solo quo ad hoc vt alius prohibe ri possit quod non obstante cuiusquam prohibitione possit in loco edificare cum libera sit res in iuribus in contrarium allega. et licet is qui asserit sibi debere non possit prohiberi vt iure suo. ff. si seruitus vendi. l. si quis diuturno. ff. de aqua quot. z. est. l. hoc iure. s. ductus aque. ff. de aqua plu. arc. l. in summa. s. idem labeo: tamen nec aliū volentem de nouo edificare poterit prohibere nisi probet sibi hanc seruitutem debere vel ex pacto cuj; predecessoris habito vel quia alias fuit prohibitus occasione iuris eiusdem: et acquirit et postea completa fuit prescriptio. C. de serui. l. in prouinciali. z. l. manifeste C. que sit ius. consue. l. j. fortius si longo tempore fuisse obtenta. C. de legi. l. cum de consuetudine: vel nisi dominus ville sit ille: qui sibi asserat hanc seruitutem debere. viij. disti. quo iure. alias quilibet est liber: et in re sua facit quodlibet: ex quo est propria nisi qd iure domi nij aut seruitutis debetur: sic potest intelligi. insti. de interd. s. reti nende. z. de libertinis. s. j. z. licet seruitus sit acquisita in vna re vel in vna persona hoc non preiudicat alijs. de prescri. auditis. de offi. or. di. dilectus. ad fi. ff. si serui. ven. l. loci corpus. s. competit. in vna ta men re seruitus cum sit indiuisibilis: possit pro parte acquiri: p par te non. ff. de seruit. l. pro parte. z. l. vie. licet ad certam partem fundi quandoq; restringatur. ff. de serui. l. quinta. j. z. l. seq. C. l. oppo. qd inhibito partis de persona non impetranda non valuerit nec im peditur impetratio: quia ad velle partis non est dādus indeg sed superior eligere habet. ff. de iudi. l. obseruandum. dicit Inno cē. quod si papa suo motu ex officio dedisset iudices preiudicasset epi skopo lapsus anni: sed non fuit ita: immo procurator ipse nomina uit et obtinuit quos nominauit: habet enim consuetudo curie quod si impetrator contradictorem non habet. obtinet indices quos no minat. si habet contradictorem dantur etiam communi cōsensu no minati per partes. Remittit dñs stien. de offi. delega. super questio num. s. verum. z. c. cum olim magister. z. c. cum. R. de causa pos. cum olim. z. s. de iudi. exbibita. et forte in facto inhibuerat ne ad illos iu dices impetraret vel quod impetraret solum ad certos datos in scri ptis vel non instaret amplius pro impetratione vel quod ageret in curia secundum Inno cen. qui dicit quod si litere fuissent impetra te de communi consensu partium: nō sufficisset inhibito facta pro curatori: si ad aduersarij vel iudicis notitiam non venisset. de procu ra. in nostra. z. c. ex insinuatione. z. c. mādato. quod intelligit dñs stien. quando inhibito fuit facta ex post facto: non erat in procuratorio et impetratio est iudicialis vel de consecutiuis indicij: qd dic vt not. supra de rescrip. ex parte decani. C. l. oppo. quod non poterit re tractari in pristinu statu: si ibi fuerint alibi vendite carnes quia non possunt haberi facta pro infectis. vt. l. in bello. s. facte. ff. de ca pti. Sol. dic quod retractabuntur: quia mandabuntur banche des trui. ff. de aqua plu. arcen. l. si usufructus. s. si. C. l. Quero ad quem effectum hic prorogauerit diem. dic ad effectum vt possent partes super libello deliberare secundum Inno cen. dñs stien. dicit quod di latio non fuit data ad deliberandum: sed de suo cōsensu scilicet par tium: et per hoc videbantur in iudicem consensisse: ita quod nō erat locus recusationi. nisi ex causa noua. de offi. delega. insinuante secu dum Inno cen. C. l. oppo. vel episcopus possidebat ius vendendi carnes in loco suo: et sic insolidum non possidebat capitulu vel pos sidebat solum capitulum hoc ius integre vendendi carnes in stal lis suis: si episcopus possidebat nec ante litem contesta. nec postea licuit capitulo agere vt prohiberentur vendere: quia sua possessio ne vti prohiberetur vt patet in. c. xi. qdne. ij. quia res: vt lite pendē. laudabilem a memoria: per totum: ante enim debet expectari iu dicium quam quis sua possessione prinetur vel possessionis exerci tio. Si possidebat capitulum solidum ius exclusio episcopo: tunc et ante litem contesta. et post debuit admitti ad retractandum talia at tentata. vt lite pendente. per totum. Ad hoc hodie clementi. j. vt li te pendens. Solu. glo. ponit primo vnum intellectum quod episco pus possidebat: tunc nec ante litem conte. nec post: si vtebatur sua possessione poterat agi cōtra eum vt pbiberetur: et scdm hec dictio presertim stat pprie pro maxime: qd maxime lite nō cōte. qd nec etiā licet lite conte. vt voluit. in prin. z. glo. ij. vnde non debuit secunduz dñs stien. prohiberi nec contra episcopum posse agi vt pbiberetur vt

sua pos

sua possessione: maxime ante litem cōte. vel ante aduentum iudicij cum ante nō potuerit liquidari an ad capitulum pertinisset: cum ante nō possint recipi testes: sic ē conuersio. si ep̄s nō possidens ageret hoc si liceret eadem rōne nō licet ep̄o edificare de nouo: donec p̄baret de iure suo: q̄ inducta est litis pendentia super possessione vel petitorio. ff. si serui. v. l. si cūti. §. sed si querat. de p̄ba. ex literis: hic planus est et verus intellectus: vnde p̄postera erat bec petitio fm̄ l̄do stit. cum de hoc solo inter eos litigaretur: si admitteretur et videre tur diffinitum negotiū: vnde in effectu velle videt q̄ datur diffinitio: postea lis cōtestetur: negotium examinetur: ideo nō est audiendū capitulū. C. de iur. om. iu. l. iuris ordinē. de rescrip. cām. q̄. doli. ponit aliū: scdm̄ ponit glo. q̄ possidebat capitulum in solidū: tūc litera dicit q̄ nō poterat implorare officium iudicis lite nō cōte. et sicut tunc dictio p̄sertim p̄ maxime hic tūc surgit p̄traria: q̄ etiā lite nō cōtes. p̄t agi de officio iudicis. c. ij. Item quia officiū iudicis in pluribus causis p̄t ante litē cōte. implorari: si quis impedit partē citatā corā iudice venire. de offi. dele. c. i. et pro contumace puniendo ut lite nō cōte. tūc et in his que habentur. insti. de offi. iudi. §. j. et d. c. ij. Quidam dicunt ut glo. iij. glo. dicit q̄ iudex ordinarius circa attē tata p̄t ante litē cōte. impartiri officium: sed delegatus nō p̄t circa attentata officium impartiri ante litē cōte. et hoc q̄ adhuc nō est firmiter iudex: cū adhuc possit recusari. de rescrip. super literis. Istā so. tenet Inno. q̄ iudex d̄z officium suū impartiri. demum possit litē cōte. ff. de edi. edic. l. ediles. §. itē sciendum: sed hoc nō videtur verū: q̄ ante litē cōte. p̄t officium delegati iudicis circa attentata implorari: cum iurisdicatio eius firmetur acta citationis. de offi. deleg. gra. tum. Ideo dicit Inno. q̄ si aliqua attentatur cōtra actore p̄t litē cōte. per delegatum nō est dubiū posse implorari iudicis officij: ut d. l. ediles. §. itē sciendum. Si aliqua attentatur ante litē cōte. tūc dicit q̄ si circa attentata oritur nouū ius agendi: agatur noua actio: nec illa nō includitur in rescripto: cū habuerit ortū post delegatio nem: q̄ nō poterit agi corā delegato: sic posset intelligi hic: ponit exemplum in actionibus stricti iuris: ex stipulatum: nam in talibus dāna post data nō includuntur in prima actione super qua facta est delegatio: nec etiam veniunt fructus: sed opus est noua actione. Ad q̄. de rescrip. c. ij. q̄ dicit verum siue noua oriatur actio ad quā nō extendit se natura prime actionis nec officium iudicis ex ea: siue noua oriatur actio ad q̄ se extendebat officium iudicis super p̄ma natura actōis ut in bonafidei iudiciis: nō tamē intenter officij iudicis: sed agatur illa actio: ut si agatur possessio: sic p̄t intel ligi hic: q̄ nō audiretur agens: q̄ agebat actione noua. Si autē cir ca attentatum ante litē cōte. ad illud se extendat natura actōis vel officium iudicis ex ea ut in actionibus bonafidei. In arbitris in quibus per officium veniunt: nō solum dāna data: sed etiā fructus: et nō solum percepti ante literarum impetrationem: sed etiā postea vel velut petere attē tata retractari circa rez vel possessionem de qua agitur in iudicio: tunc in quantum velim simpliciter de gestis ante: vel attentatis implorare iudicis officium incidenter non porrecto nouo libello non potest circa attentata ante porrectionem libelli: ante litem cōte. porrecto antez libello super illo attentato et ordine iuris agitator: dicit Inno. q̄ poterit: q̄ hoc spectat ad officium iudicis etiā delegati si sit firmatū saltem citatione. In hoc ergo erit differentia an agatur de attentatis ante litem cōte. q̄ opus erit nouo libello: an de attē tatis post: q̄ summarie et absq̄ libello talia poterunt retractari. ut l. ediles. §. itē sciendum. ff. de edi. edic. l. ff. de aqua plu. ar. l. supra iter. §. officium. et hoc ne oporteat iri ad separa tos iudices super istis attentatis. ff. de libe. cā. l. si pariter. de rescri. dispensia. lib. vi. ut lite pen. per totum: scdm̄ hoc ergo in quātūz hic negat replicando cōpetere remedium attentati ante litem cōte. est verum in quātū agitur super attentatis noua actione vel inclusa in mādato delegati vel in quātū agitur iudicis officio nouo nō por recto libello. doli. hoc nō placet cōcludenti q̄ quo ad attē tata po test agi siue nouo libello solo iudicis officio: siue sint attentata post litem cōte. siue antez dicit aliud esse quādo agitur super fructibus et interesse: quo casu bene opus est noua petitione. ut in legibus all. ad q̄. all. ff. de dolo. l. elegāter. §. non solum. de rescri. spo. gratū: et q̄ ibi no. ff. de actio. emp. l. Julianus. §. offerri. et §. ex vedito. C. de ac. emp. l. iij. ff. de eo q̄ cer. lo. l. in bonafidei. et l. se. q̄ autem super attē tatis agatur etiā de attē tatis ante litē cōte. officio iudicis. all. de cō. sti. cum. ad. ut lite nō cōte. c. i. et vlti. de despo. impub. ad dissoluendū. de accu. olim. Quod dicit Jo. an. intelligendū scdm̄ cle. i. ut lite pen. Non ob. q̄ dicitur talia post datā cōmissa nō includi in iurisdicōe delegata ut dicit. §. quia illud verūz de nō tāgentibus cām: per que iurisdicō nō turbatur als iurisdictionem habet: cōtra ceteros tur batores. de offi. deleg. c. i. et c. ex literis. Et omnia intelliguntur com missa: siue qbus iurisdicō re. de offi. dele. preterea. als absurdum es set: si facta impetratione cōtra tenentē beneficiū vel fundum si actor illerit spoliatus super hac violentia reus haberet libellum offerre: fieret de possessore petitor: vnde delegatus cuius iurisdicō ex hoc impeditur ex officio suo de plano illud reformabit in pristinum sta tum. de consti. ecclesia. als ex violentia et dolo suo actor haberet com

modum nō parum: sed magnum ut insti. de interdic. §. commodū ff. de rei ven. l. is qui destinavit. de proba. ex literis: et bene sequitur si iurisdictionem suam exerceat ratio accessoria: etiā p̄tra ceteros: et etiā in principalibus nō cōmissum: fortius hoc posset in partes innoā tes circa cōmissa. de offi. dele. p. r. g. z. c. rodolphus. et c. significavit. Sed scdm̄ hoc nō p̄cedit hic intellectus: vel allegatio ep̄i nō sint bo na: sed papa nitit ex ea: remanet ergo q̄ intellectus non est bonus: tene ergo primum q̄ possidebat ep̄s: ille volebat executionem an cōtestatā litem: impedire episcopum in pos. ante q̄ obtinuerit q̄ nō p̄t: nec ante litē p̄te. nec post. et sic supple maxime ut dicit glo. et tenent doc. et sic fm̄ glo. adest vna cā. Illā assignat litera q̄ dilatio pendēte iudicis officium cōquiescit. ¶ Op. q̄ hec cā nō sit bona: q̄ iudicis officium nō cōquiescit dilatione pen. C. de dila. siue pars. ff. de arbi. l. diem autem. Sol. cōquiescit iudicis officij regulariter. Fallit primo scdm̄ glo. nisi partes cōsentiant q̄ nō obstat dilatione procedatur. ut d. l. siue pars. Fallit etiam secundo quādo aliquid at tentaretur de nouo: q̄ nō obstante dilationis pendentia posset re tractari fm̄ Inno. suum officium impartiendo et reformando. xi. q. iij. q̄ res. ff. obstat. hic et in l. siue pars: q̄ circa id principale ad q̄ est da ta dilatio nō d̄z fieri innoatio ut ibi: sed bene circa de nouo attē ta tum ad q̄ non censetur data dilatio. nam in primis expectanda est dilatio: quia et diffinitiva est expectanda super nonis enim vel noni ter exortis: satis equum est q̄ procedat: maxime in illis casibus in quibus mora est periculosa. ff. de feri. l. j. §. h. et l. ij. et l. iij. Fallit tertio quando est dilatio renocata quam dicit glo. iudicem posse renoca re ex causa: sed non sine causa parte inuita. dicit cōcludendo doli. hic si de voluntate partium dilatio est data: illam non potest reuo care absq̄ consensu partium: vel sine causa: de consensu partium vel cum causa potest. Si est data sine voluntate partium tunc si velit in continentia: quando non interest et potest si vult renocare ex post fa cto: quando interest etiā nō potest sine causa cum cā sic: vbi dixi nō renocari si interest: est verum nisi satisfaciatur de illo interesse. ff. de in terro. acti. l. de etate. §. si. ff. de condi. sine causa. l. pecuniam. et l. de d. per hoc Jo. an. videtur dicere q̄ si quis vult ante terminum di lationis procedere debet dilationem renocare: sic dicit Accur. re spondisse domino suo. An autem plures dilationes possint simul dari ad diuersa. vide in Specu. de dila. §. i. vers. deliberatorie. et ver. seq. Fallit quarto quando iudex committit aliquid expediendum. interim pendente dilatione simul cum dilatione dilationis. de priui le. cum olim. §. Fallit quinto quando super articulo separato vellet procedere: q̄ dilatio impedit solum respectu illius articuli sup quo pendet dilatio et nō respectu separati: ut si super vno esset data dilatio: vel super examinatione vnius testis. interim super alio articulo vel super examinatione alterius testis procedi posset. ut no. Bart. in d. l. siue pars. ad hoc q̄ no. super eo. ad hoc. cum si. et c. super eo. j. Idē dicit in l. ij. ff. de re iudi. allegavit. l. gñaliter. vers. nullo. de re bus cre. et hoc dicit verum nisi articulus haberet p̄negitatem primo ita q̄ aliq̄ refert p̄iudiciū ad hoc dicta decr. sup eo. Fallit sexto quādo prime dilationis cā est finita: ut si statueretur. r. dies ad veni endum: venisti in prima dilatione: nō debet cōquiescere iudicis of ficiū. l. a filia. §. si. ff. ad treb. l. iij. §. si chus annua. ff. de sta. libe. Ex his deciditur q̄stio de qua. §. remisi ad spe. an simul possint ad du plicē actum due dilationes vel vna ad duplicē actum: nā si actus in examinatione sint compassibiles: possunt dari plures dilationes: si non sint compassibiles tunc possunt isto mō dari. do tibi terminūz x. diem ad probandum. et exinde do alteri parti alios. x. ad probā dum. ad hoc. l. qui de inofficio. ff. de inoffi. testa. et in l. i. §. j. ff. ad eccl. ad hoc. de proba. licet causam. fm̄ Bart. in d. l. ij. et satis cōcor dat spe. in d. ver. deliberatorie. et vers. seq. Quid si simpliciter cōmis sisset impetrationem procuratori: an possit recusari iudex impetra tus. glo. dicit quod non: sibi imputet qui simpliciter commisit. §. de cā pos. cum olim. et hoc a contrario litere. Jo. an. et remittit ad ibi no. q̄ consensus procuratoris nō excluderet facultatem recusan di domino: si sibi esset ex legitima causa suspectus. ¶ Op. quod si procurator impetraverit suspectum hoc domino imputetur et q̄ interim currat annus: q̄ in iniunctis domino negligentia procura toris nocet domino. ut l. si procuratorem. §. tutores. ff. man. Sol. di cit glo. q̄ auditur dominus: q̄ procurator non erat soluendo. ff. de eo per quem fac. erit. l. si. vel nō d̄z audiri de iure: q̄ factum procura toris sibi nocet: sed auditur ex clausula gñali: si qua mihi iusta cā re. ff. ex quibus ca. ma. l. j. q̄ quantum in ipso fuit prosecutus appella tionem: et sic auditur post annum propter defectū procuratoris q̄ fuit iusta causa indulgendi biennium. §. e. cum sit romana. cause au tem quare non deserta appellatione fuit illa iustificata sunt due: q̄ lite non conte. nam debet impedi sua possessione uti: et quia pen dente dilatione ad totam causam agitatur: nihil debet agitari: suf ficit altera ex quo patet q̄ vbi due cause coniunguntur in appella tione sufficit alteram probari quod no. de quo. §. de rescri. ex parte. doli. ten. dicit q̄ oppositio procederet. vbi contra expressam probi bitionem non venisset nec elegisset: seu impetrasset: hic contra ex pressaz prohibitionē impetravit. Ideo nō p̄iudicauit dñō. Ideo

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

ipso iure sine beneficio restitutionis reservatur ille ius: quia non est quid sibi debeat imputari. de quo. s. c. ex ratione: sed ratio huiusmodi. cōcluderet quo ad validitatem impetrationis. Sed hic dubitatur de trās cursu temporis: unde faciendum contra: vel pro mandato: iam interpositum impedimentum in agendo cām infra annum: nisi dicatur quod impedimentum procuratoris inductum a facto ipsius demū noceat: quando surgit ab eo quod est actum scōm formam in mandati: secus si surgat ex eo quod actum est contra formam mādati: quia illud ut consecutus non preiudicabit: sic nec suum principale preiudicaret.

1. Ad appellationem iustificandam ex causa interposita probatio oportet causae veritatem coram iudice ad quem nisi fuerit oblata probatio coram iudice a quo. nu. 3. r. 5.
2. Appellare non licet nisi ex causa probabili et vera.
4. Exceptionis reiectio appellationem non iustificat nisi offeratur probatio. et an iudex grauet partem in non procedendo ubi scit veram exceptionem ut sufficiat sola exceptio proposita absque probationis oblatione. nu. seq. et. 10.
6. Iudex appellationis an possit remittere partem appellatam ad iudicem a quo qui appellationi contulit etiam si non probata sit exceptio legitima propter quam est appellatum. nu. seq.
7. Appellationem non iustificat probationis oblatio quando appellatur a diffinitiva sed requiritur realis probatio.
8. Appellationem iustificat sola exceptionis oblatio quando iudex non est incognitus de veritate appellationis ubi pendet ex rescripto super quo fundatur superficies iurisdictionis.
9. Appellatio iustificatur sola exceptionis oblatione ubi probatio habetur confessione partium et alijs casibus de quibus. j. nu. 10.
10. Exceptiones quas possit iudex repellere ut procedere possit non obstante appellatione ab exceptione non admissa et quas non possit repellere.

Interposita

Regam decre. per partes habet decre. quatuor dicta satis summa: ad iustificandam appellationem ex causa interposita probare oportet causae veritatem coram iudice ad quem nisi fuerit oblata probatio coram iudice a quo. ¶ Item. i. duo requisita ad appellationem quod appellatur ex causa probabili et vera. ¶ Item. si. quod oblatio probationis cum petitione iuris vel exceptione coram iudice a quo iustificat appellationem et habetur ac si foret probatio. ¶ Item. i. q. si. q. sola reiectio exceptionis non iustificat appellationem nisi offeratur probatio. ¶ Item. Op. po. q. non ardetur pars ad offerendam probationem: immo debet iudex ipse requirere probationem. ff. quorum bo. l. ij. §. j. Sol. ad partem spectat proponere exceptionem ad ipsam etiam spectat petere dilationem ad illam probandam. C. de dila. l. a. precedente. de temp. in inte. resti. pe. l. petende offerre autem probationes non est partis nisi velit se releuare onere probandi in causa appellationis. C. de tē po. in integ. resti. pe. l. petende: sufficit enim parti proponere exceptionem legitimam: quare iudex non debeat procedere: hoc casu aut iudex scit veram causae exceptionem et potest ut debet admittere exceptionem: et si non procedat nec grauet opponentem onere probandi bene facit: ex quo illam scit veram: aut dubitat an sit vera: tunc debet eam admittere: si eam probet ut et eam probet infra certum tempus si vult. s. de offi. dele. prudentiam. §. segtar: si nollet opponens tempus oblatum ad probandum. sed appellet quicquid sit cōtra eum valet: quia non tenet appellatio nisi a iusto grauamine. s. c. ut debitis. hic autem non est grauatus stante dubietate exceptionis si vult non admittit nisi probetur: dato quod postea probetur vera exceptio. s. c. ex parte. r. c. dilecto: fm Inno. q. est verum nisi appellaret propter breuitatem terminum de quo. de dila. tua. hoc autem casu ubi dubitat an sit vera: si eam repellat vel negligat admittere et procedat: quia repellere illam videtur tacite in negotio procedendo: tunc si opponens appellat non renocatur quod facit iudex antequam causa appellationis committatur: nisi postea coram iudice appellationis probetur vera causa: ex qua appellauit. ut. d. c. ut debitis: et sic loquitur hic: probata autem veritate exceptionis cassatur quicquid sit: quia nunc apparet euz malitiose refutasse appellationem vel non admississe: hic quando aliter proponens se non offert probaturum: sed si offert se probaturum coram iudice a quo appellatur si excipientis iudex nolit probatorem admittere: etiam si falsa esset exceptio vel causa retractabitur quicquid sit cōtra: post appellationem: quia vere grauatus fuit in eo quod exceptiones non fuerunt admisse. ut hic caueat cum appellans quod formaliter appellet: aut enim proposita exceptione et non admissa ipse procedit: et appellat ne procedat ultra in hoc negotio: ac exceptione obmissa: recte appellat. Idem si appellet quia non admisit et procedit: idem si appellet quia procedat: sed non expectata admissione appellet: quia non admittit. ut. s. c. ex parte. Secus si diceret simpliciter appello ne procedas: recedat credens sibi hoc sufficere pro appellatione non valet hec appellatio. s. c. dilecto. Est ergo diligenter notandus ordo. Primo enim debet excipere. consequenter debet expectare an iudex admittat vel repellat: quia hoc iudicis est an velit admittere vel repellere. et si iudex admittit exceptionem ipsius iudicis est querere an

probare velit. xxx. q. vlti. iudicantem: quia eorum est sugere. iij. q. iij. c. j. et quia iudicium redditur in inuitum. ff. de verbo. obli. inter stipu. §. i. fm Inno. bonum autem est consilium siue exceptio sit vera: siue falsa: siue admittatur: siue repellatur quod pars offerat se probaturam: quia si non admittantur probationes iuste appellat: et facilius est probare hanc denegationem quam veritatem exceptionis. Non ob. si dicatur quod hic iura fonebunt iniquitatem: pone enim quod reo excipienti quod non tenetur respondere libello quo in personali conuenitur sine confessione causae. Iudex respondet quod vult deliberare statuit certam diem et ipso veniente ipsum excommunicat: quia suo libello non respondet hic erit excommunicatus nec postea iurabit appellatio. ut. s. c. ad hoc. r. c. dilectus. r. c. pastoralis: sic ex quo ante non potest appellare iam non poterit precauere: quia dicitur hōstien. illa excommunicatio est iniusta: retractabitur absque difficultate. xi. q. iij. c. j. Ideo propter tale inconueniens non est immutanda talis forma: quia si indifferenter admittetur hec forma: appellatio ne tali exceptione non admissa procedas: facile impediretur processus iudicij contra illud de dolo. finem: tum quia nulla constitutio ne prouideri posset. quin si iudex velit excommunicet iniuste: nam nedom in iudicio sed extra iudicium: etiam tota die iniuste excommunicet. Relaxatio igitur excitationis: et pena sic excommunicantis sufficiat sic grauat. ad hoc. de re iudi. c. lib. vi. fm hōstien. ¶ Item. Op. po. q. non sit admittenda appellatio nisi offerat se probaturum exceptionem cuius contra. dicitur litera: hic quod sentit appellationem valere: licet non offeratur probatio: dummodo veritas probetur coram iudice ad quem: quia si non admittit illam quam se non offert probaturum non grauat. s. c. super eo. i. r. c. dilecta. Aut enim opposita exceptione iudex: non oblata probatione: si appellatur admittit appellationem: non est necesse quod iustificetur postea in causa appellationis: quia delatio sola deuoluit. de app. cum appellationibus. lib. vi. §. eo. dilectus. Contra. tex. hic qui dicit quod debet probari veritas aut non deferre: tunc non sufficit ad iustitiam appellationis opponere exceptionem: quia si non probat vel dicat se velle probare non grauat ipsam non admittendo: sic non sufficit postea in causa appellationis ipsam probare veram dicit Inno. q. dicit. potest intelligi quando est delatus quia licet sit deuoluta causa: tamen iudex ad quem non potest procedere: nisi appellatus petat se remitti nisi appellans doceat veritatem causae: sed hec opinio est falsa: quia nunquam ex necessitate remittitur ex quo est delatum probet vel non iustitiam admiserit peccat: quia sufficit quod non admiserit iustam causam et iustam exceptionem. s. c. dilecto. r. c. ex parte. r. c. ut debitis. Sic clarius aut proposita exceptione probabili iudex expresse admittit appellationem et non esset iusta appellatio: si hoc casu appellat: quia non est in aliquo grauatus aut iudex expresse reijcit et tunc quia reijciendo exceptionem: consequenter reijcit probationem appellatio est formalis: sed adhuc non est iusta: unde veritas exceptionis debet coram iudice ad quem probari ut dicatur iusta. Aut iudex non admittit exceptionem nec reijcit: sed inquit reum ad probandum: et tunc non esset iusta appellatio: si non offert probationem: quia non cōcluderet grauat: aut iudex non admittit nec reijcit nec procedit: in isto medio non posset appellare: quia non dum grauatus nisi offerat se probaturum: aut iudex ad vltiora procedit: reijcere videtur exceptionem et grauat: nec est tunc necesse quod offerat se probaturum ad formalitatem exceptionis: sed ad iustitiam: sed si velit se releuare coram iudice ad quem oportet quod probet: si non obtulit se probaturum coram iudice a quo: sic dicitur intelligi Inno. est autem hoc adeo verum inquitum dicitur oportere appellantes iustificare appellationem ex alia causa probando veritatem causae ex quo appellauit quod si post talem appellationem sequeret diffinitiuam: coram iudice ad quem vellet iustificare appellationem ex alia causa: vel etiam dicere aliquid super principali vel etiam ex causa patenti in actis: alia tamen vellet ostendere nullitatem et iniustitiam sententiae diffinitive vel interlocutorie super qua appellauit non esset admittendus alio frustra fieret oblatio probationis: cum etiam posset probare causas super quibus non esset oblata probatio. Item quod si proposita causa recessit cum non admittebatur iusta causa: si illa causa vera non est: apparet quod cōtumaciter recessit ab illo iudice: sic nulla appellatio eius tenuit: nec appellatio cum potuit releuare: etiam si causae alie subsint vere. ff. de in inte. resti. l. diuus: sed dic de hoc ut de dolo r. cōtra. cle. j. Non ob. si dicas quod si lata sententia esset appellatum sine causa ex prioribus actis potuisset iustificari. de testi. fraternitatis: quia ubi appellet nisi vera sit causa expressa: ex quo appellat ante sententiam contumax fingitur verus re cessit: sic non potest appellationem prosequi: hic hodie expedit in cle. appellanti. eo. titu. in cle. ¶ Item. glo. signat aliqua contraria. Primo quod probationis oblatio non iustificat appellationem. de testi. ex parte. ad glo. signat hic cōtra. in glo. ij. r. iij. et prosequitur tertiā. Ideo illam prius prosequitur. glo. remittit ad. c. ex parte ad. dicitur ibi appellatur a diffinitiva que non iustificatur ex grauamine: sed iustitia. Ideo non sufficit oblatio nisi realiter probetur. secus in interlocutoria

interlocutoria ut hic. Et secundo ibi offertur probatio et opponitur exceptio tempore quo index necessitatur admittere vel non necessitatur: saltem admittere probationem: hic quod offertur tempore quo necessitatur admittere vel iustificat appellationem quo ad finem obtinendi retractationem attentorū. sed non quo ad finem obtinendi finem exceptionis ut dixi in d. c. ex parte ade. nā si oppono pactum de non petendo index non admittit appello: possit appellare et iustificatur eo quod an obtuli me pbaturum ut obtineā deuolutionem negotij et retractationem sed si volo cōsequi absolutionem: opz qd probem pactū. ut ibi not. vel ibi psecutus fuit appellationē per viā iustitię: nō per viā graua-
 8 minis. vel hic obtulit realiter pbaturum: ibi tantū iactauit vel per baliter obtulit de quo dicā infra. ¶ **¶** Oppo. ij. glo. de offi. dele. cu3 cā. dicit qd ibi nō poterat esse incognituz iudicibus de veritate cāe appellationis cum illa penderet ex rescripto super quo fundat sup ficiem iurisdictionis: ideo nō exigit alia pbatio. Itē pendebat an re-
 9 quiserit a facto suo: qd ignorare nō poterat. de rescri. ab excoicato. sic soluit glo. de excep. olim. ¶ **¶** Opp. iij. glo. iustificet appellatio so- lo exceptiois obiectu. ut i. c. dilecto. §. c. vbi sufficit docere exceptio- nem obiectā: ppter illā appellatū. Sol. ibi cōstabat cōfessionē vel byteri de numero: et exceptione numeri corā iudice a quo: ideo non exigitur alia oblatio. hic nō. Idem dicit glo. in d. c. olim. Idē dicit Hosti. si iure cōfiter appellationē esse legitimā ut si appellatur a dif- finitiua: illa nō admittitur postea appellatur: qd illa nō admittit ius- tificat appellationē eo qd nō fuit admissa: l3 nō pbetur veritas ipsius aliter: qd ius pbet cā. Itē vbi cāq appellat ex cā notoria vel tali que fundat intentum de iure cōi. ut no. §. eo. bone. ad hoc. de testi. signifi- cantur: ut qd opponeretur cōtra petentē decimas in territorio pa- rochie alterius rectoris et opponeret exceptio qd de iure nō possunt ibi percipi. Index nō admittit exceptionē appellare: nō esset neces- saria alia pbatio: hoc cōfiter qd essent in territorio opponentis per que dicit Inno. in d. c. significauerunt. qd si petatur quarta dilatio cum solennitate legali: nō admittitur petitio qd appellatio eo ipso est iustificata qd nō admittitur petitio iure cōi fultita. Idē dicit hic si petat tps ad deliberādum libello vel donegetur snie vel actorū vel aliorū cōsimilium: tenet appellatio: etiā si nō offerat se pbaturū in predictis: nec pbati pōt. de dilatio. c. i. de testi. significauerunt. Idē dicit §. eo. cōstitutus. et c. dilecto. et in omnibus his casibus satis puto iustificatā appellationem: etiā quo ad finem exceptionis: nisi aliud
 10 singulare pbetur per partem aduersam. ¶ **¶** Opp. qd solo exceptio- nis obiectu iustificetur appellatio ab interlocutoria: nā illa iustifica- tur graamine. sed statim cū opponitur legitima exceptio et resistit: cōcluditur ad discussionem sui iuris. igitur d3 esse iustificata appel- latio. Sol. glo. dicit qd nō apparet grauamē nisi qd obtulit se pba- turum: hoc igitur pbatio in appellationis cā iustificat: l3 aliter ex- ceptionis nō poterit veritas pbati: secus qd simplr pponit: nec aliter se offert pbare: qd videt malitiose fecisse. Itē dicit Inno. qd nō fuit grauamen in nō admittendo exceptionē: si erat falsa: immo puiho: et psumitur prudētia: ideo nō reuocat qd sit nisi aliter doceat de veri- tate exceptionis bene dicunt: sed non clare. data est iudici facultas rescribēdi exceptiones falsas et friuolas. C. de fal. vbi. Ideo qd index nō admittit est presumptio qd ipsam repellat: qd falsam videt et co- gnoscet: qd pro facto iudicis presumitur nō cōcluditur ergo graua- men: nisi hec presumptio falsitatis exceptionis purgetur que purga- bitur per obiectionem pbationis: tunc cōcluditur apertuz graua- men. Aduertendū tamen qd vbi exceptio est magni puidicij: non debet omni psumptione remoueri ad repellendam eam: si constas- ret qd absq psumptione vel ex leui psumptione illam repelleret: ex hoc solo iustificaretur appellatio qd illam repelleret leui psumptio- ne absq oblatione pbationis. ij. q. i. primo semper. de pba. licet cau- sam circa prin. Si autem est leuis puidicij omni leui psumptio- ne potest repelli. Ideo ibi exigitur oblatio pbationis: vbi autē ve- bementi moueretur psumptione: hoc cōstat: vellestondium etiam si sit grauis exceptio presumitur iusta psumptione mota ad repel- lendum: nisi hec presumptio purgetur per oblationem pbationis. ut dicit Inno. de cōf. preben. post electionem. vbi declarat hoc: et tunc ad iustificandam appellationem sufficit oblatio: et requiritur Sit ergo regula qd sola ppositio exceptionis non iustificat appella- tionem: etiam si propter illam non admissaz appelletur qd est verū etiam si fuerit iactata: sed non oblata probatio vel fm Jo. an. si fue- rit verbaliter et nō realiter oblata. de quo dicam infra. ¶ **¶** Hoc fallit pri- mo quando de veritate exceptionis verisimiliter sunt informati iu- dices a quib3. ut in c. causam. Fallit secundo quādo de ipsa iam con- stat per confessionem coram iudice a quo. ut in c. dilecto. Fallit ter- tio quādo est iure fultita et probata. ut dixi. §. Fallit quarto in bene- ficialibus in terminis capituli §. nū. de app. lib. vi. vbi quo ad deu- lutionem sufficit qd interposita fuerit ex sola pbabilitate cause. Se- cundo quod exceptio vel petitio et illius non admissio oblata pba- tionis iustificat appellationem quod est verum siue exceptio sit dila- toria siue declinatoria: ut qd dicantur litere obreptitię. de rescrip. su- per literis siue peremptoria ut pactum de non petendo et re iudica- ta: et cōsimilibus: que tamen pbati possunt fm Inno. de quo de re

iudi. cum. ij. et al. et de testi. ex parte ade fm Inno. Fallit secundo quando offertur tempore quo index non necessitatur ad admittendā exceptionem vel probationem: qd tunc inanis est oblatio pba- tionis. de testi. ex parte. ade per hec apparet qd in appellationibus extrajudicialib3 pbationis oblatio nō iustificat appellationē: qd cū extrajudicialiter pcedatur: ibi nō est index qui ad admittendā pro- bationem necessitatur: hoc dicit hic Inno. et de despō. impu. ad dis- soluendum. et de elec. cum inter canonicos. vbi insert ad multat: et de his que fi. a ma. par. ca. c. i. ad hoc: qd probationes extrajudicialiter facte: neq puidicāt: neq profunt: sicut nec cōfessio extra iudiciū fa- ctar: unde si is cōtra quem appelletur extrajudicialiter recipiet pro- bationes cōtra alium: puta cōtra illum cui vult de beneficio aliquo prouidere nō puidicāt: sed si cōtradicat appellā: qd in iudicio nō est nec esse pōt: cum nō dum sit et puiho: sed et si ad instructionem il- lius pbationes recipiat nō alligātur eis nec etiā alijs puidicāt. Idē in similibus et de talibus pbationibus debet intelligi qd dic vt not. de trāsa. c. fi. de re iudi. de cetero. super. j. glo. et hāc cōclusionē tenet spe. in ti. de ac. et peti. §. super petitionibus. vers. quid si anteq. et de ap. §. nouissime. ver. illud idem. dicit Inno. hic quādo appellat ab- sente iudice in cōibus a iure cōfessis: ut tunc obligatio nō iustificet. de quibus casibus. §. e. suggestum. et hoc ideo: qd nō ibi index qui recipiat pbationes. Ideo vanum est offerre. Item qd nō d3 esse me- lioris cōditionis appellā absente iudice quā appellā presentē iu- dice: sed hic esset melioris cōditionis offerēs forte falsam pbationē. Item in odium iudicis volentis admittere pbationes oblata hic inductum est qd odium hic cessat: ex quo nō est pns. ad hoc qd. §. et dicitur. de appellatōe extrajudiciali. Fallit tertio quādo excipies et appellans ex probationis oblatione. nō solum vult finem appella- tionis quo ad attentata: sed vltra hoc vult finem exceptionis: quia tunc nō sufficit sola oblatio: sed illius probatio ut dixi. §. de testi. ex parte ade. et dixi. §. et tenet hoc Jo. an. super gl. Fallit quarto qd ap- pellā appellat a diffinitiuā ut qd opponit exceptionē pemptoriā: illa nō fuit admissa obtulit se pbaturū nō fuit admissaz statim secu- ta est sentētia: et appellat a diffinitiuā: tūc oblatio pbationis nō ius- tificat appellationē: hoc qd in appellatione a diffinitiuā intendit finem exceptionis: ideo opz ex iustitia iustificare. Fallit quinto qd appellans psequitur appellationem ab interlocutoria per viā inu- stitiez: nō per viā grauaminis solius: qd tunc potest eam iustifica- re dum ex veritate pbationis: nec sufficit sol3 obiectus exceptio- nis: et oblatio pbationis ut est casus. de testi. ex parte ade scdm vnū intellectum. Fallit. vi. qd grauamē retractatū ex grauamine statim est reciduiuz in pristinum statum ex iniustitia nō pbata veritate: qd tunc appellatio nō debet iustificari ex veritate exceptionis ut circū- tus vitetur. ut d. c. ex parte ade scdm intellectum aliā glo. Fallit. vij. fm Hosti. hic et eo. ti. romana. lib. vi. Et frede. suo cōf. cxxxvij. et In- no. §. e. bone: qd offertur pbatio exceptionis notorie falsę: sic se of- fert cōtra notorium: qd plus operatur operatio per facta quā que est in fieri vel oblata ut si offerat se pbaturum qd titius viuit: de quo notorium est in terra qd publice est mortuus in platea. de excep. ex- ceptionē. de accu. euidentia: nā et hic cōfessio facta nō obesset. ff. ad. l. acquill. l. inde neratius. §. si. et sic qd hic dicitur habet locū in dubia exceptione fm Hosti. Fallit. viij. ut puto vt nō iustificetur: si appella- lante se offeret pbare: appellatus se offert paratū pbare oppositū: ad hoc qd no. Inno. eo. ti. romana. lib. vi. Et frede. suo. cōf. cxxxvij. sed nō video bene practicā: aut enim index admittit vtrūqz: nō va- lebit appellatio: aut admittit exceptionē et idem aut repellit: qd ille vult probare falsitatem: forte tunc pcederet vt ex hoc nō iustificaret appellationē: dūmodo nō pbaret. als euentus doceret iustā fuisse ap- pellationem. Fallit. ix. qd vt nō admittatur pbatio que offertur: nō stat per iudicē: sed stat per tertiū. no. archi. ij. q. ij. testes. qd not. Sed est dubiū qualis exigit pbatio: qdaz qd sufficit verbalis oblatio. ad hoc: hic. ibi. offerens se pbaturum ad hoc. de re iudic. ad apostolicę. ibi erat qd parata ad hoc qd no. de excep. olim. in glo. ij. et sufficit fm Hostien. qd dicat hodie constat: hodie agatur. ff. ad. exbi. l. iij. §. ibi dem. l. cause. §. causa. ff. ad. car. et ille a quo. ff. vt in pos. leg. cum fi. Ad hoc quia forte foret pro tunc impossibile facere realem. Ad hoc de elec. cupientes. §. si vero. lib. vi. in glo. pe. Jo. and. tenet qd exigitur realis oblatio. Primo allegat glo. Innocen. et Hostien. que dicunt de oblatione probationum et non receptionem probationū per qd videtur qd exigant qd si realis. Secundo qd facile esset falso iustifica- re appellationem offerendo falso verbo se pbaturum. Item alias non exigeretur oblatio: sed sufficeret propositio exceptionis: cū ex- cipiēdo offerre se ad probandū videatur. ff. de excep. l. i. de pba. in exceptionib3. Tertio hoc dicit per decre. ex parte. ade. de testi. quia ibi nō iustificat oblatio: quia fuit verbalis et non realis. et exponit ex. se offerens pbaturum: ita qd habeant realiter probationes in promptu. al. de offi. or. pastoralis. in fi. et qd ibi no. in vlt. glo. et de eo qui mit. in pos. c. i. et ij. ff. de rescin. v. l. pe. C. de distr. pig. l. residuū: et idem dicit in addi. spe. de ap. §. pe. super. ver. illud. non placet opi- nio ista: quia exigitur oblatio ad purgandam malitiam que prol a- tur sola oblatione incontinenti vt in iuribus allegatis: dato qd nō

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

habeat testes ad latus et chartas in sacco: quia sic non est angustanda probatio ut veniat sacco paratus. ff. de solutio. l. ratum. et l. quod dicimus. et quia iura exigunt solam oblationem: sufficit ergo verbalis ad hoc. et in d. exhibita. §. de offi. dele. super questionum. §. si. et ad hoc text. de restitu. spo. literas ad si. ubi si exigatur oblatio probationis incōtinenti: illud intelligitur cum temperamento ut ibi. sic etiam loquuntur omnia iura que exigunt probationes paratas. Ad ob. glo. Inno. quod debent intelligi ut dicit. Non ob. absurditas: quia non est grande periculum in mora modici temporis: nec erit in potestate partis iustificare re appellationem: si iudex sit sapiens admittat probationem et statuat breuem terminum ad hoc incōtinenti pbandum: et melius est sic facere quam forte veram exceptionem remittere in grauen et preiudicium partis propter suam presumptionem. Ad ob. quod secundum hoc non exigatur oblatio: cum semper offerat se probaturus excipiens quia offert se non incōtinenti. i. infra modicum tempus offerre. Primo modo do offert se excipiens. Secundo modo se offerre debet de re. autem ex parte. habet alium intellectum. aut ergo opponet exceptionem nec ipsam vult probare coram iudice a quo iudice volente admittere: appellatio non est iusta. §. c. super eo. i. in si. aut opponit et dicit se velle probare: quod in dubio dicere censetur et valet appellatio: si non admittit: sed iustificabitur probatione coram iudice ad quem: aut vult probare et offert se incōtinenti paratum: et adhuc iustificatur ab aliis probationibus: si iudex non admittit: quicquid sentiat Innocentius. qui dicit appellatorem non tenere nisi offerat se probaturum: hic loquitur quando iudex detulit: quo casu dicit etiam probandam veritatem exceptionis quod non placet. per. c. de appel. cum appellatio nibus. lib. vi. prosequitur hic alia que declarata sunt per. cle. appellanti. de appellationibus.

- 1 Appellanti sufficit procuratorem mittere ad impetrandum et contradicendum: si pars sit parata prosequi in curia ubi non est eadem delatum per appellatorem vel iudicem.
- 2 Appellationis delatio sola vel partis desert totum negotium ad curiam ut ibi tractetur.
- 3 Appellatio si ad curiam deuoluit totum negotium ut committatur non tamen deuoluit ut tractetur cessantibus dilationibus.
- 4 Appellanti non sufficit procuratorem mittere nisi instructum de causa in curia existente.
- 5 Appellationi ubi est delatum an delatio iudicis et appellati ad oia parificetur.
- 6 Appellatione per appellatum non recepta an si vult possit etiam absente etiam appellante eundem appellationem in curia prosequi.

¶ Eodem quoque.

- 1 Ubi non est appellationi interposita vel iudicem: sufficit appellanti mittere procuratorem ad impetrandum et contradicendum: si pars appellata sit parata in curia prosequi. b. d. c. et mo. i. quod delatio sola iudicis et approbatio etiam sola partis desert negotium ad curiam ut ibi tractetur. c. et mo. ii. quod cessantibus dilationibus omnibus: si appellatio deuoluit ad curiam ut committatur non deuoluit ut ibi tractetur. c. et no. finem et effectum quod causa sit in curia: quia ibi tractatur et non sufficit mittere procuratorem nisi instructum. sed ubi non est in curia: sufficit mittere procuratorem ad impetrandum et contradicendum. c. et mo. an quo ad omnia parificetur delatio iudicis et appellati. dicit hic Inno. patere quod parificatur quo ad deferendum negotium in curia: unde appellato deferente potest ipse appellationem prosequi in curia: quod dicit verum nisi appellans re integra renuntiet appellationi. et dicit Hostiensis. rem integram. ex quo iudex non admittit appellationem antequam iter arriperet vel unatum miserit pro appellatione prosequenda. postea non arg. §. eo. dilecti. et c. meminimus. et dum non interfit appellati: quia occasione appellationis nullas fecerit expensas. alio non liceret renuntiare re: nisi satisfaceret appellato. §. §. i. §. e. cum cessante. et c. intimasti. et quod ibi non. sic inuito appellato potest iudex admittere appellationem et habebit effectum delationis negotii ad curiam. Idem in termino assignato: et habebit locum peremptorii et equiparatur appellans: et iudex. §. c. sepe. et c. oblate. Solius ergo appellatoris arbitrio relinquitur an appellet: an non: dum tamen caueat quod seruet formam eo. titu. c. i. lib. vi. arbitrio appellati relinquitur: an negotium sit in curia vel non. ut ibi probatur. dicit Hostiensis. quod ob iudicalem reuerentiam iudex debet admittere et aduersarius approbare. c. et mo. an appellatione per appellatum non recepta si vult: possit etiam absente appellato appellationem prosequi in curia. dicit Innocentius. quod potest: licet hoc non possit appellatus. inuito appellante. alio. de procura. in nostra. Sed potest dici quod ibi loquitur quando appellans se obtulit probaturum: cum: ut alio casu illa oblatio faciat ut ipse possit si velit appellationem prosequi in curia. Hostiensis. dicit et Inno. quod non est vis: an fuerit facta oblatio vel non: quod ex quo constat fuisse appellatum iudex de ipsa appellatione cognoscet: an sit admittenda parte absente. §. eo. cum speciali. et si sit admittenda procedet in principali quantum poterit quando fuit appellatum ante sententiam: nam si fuit appellatum post sententiam: non poterit iudex procedere nisi partibus vocatis. §. eo. sepe. certe idem erit si ante diffinitum sit appellatum nisi

alius sit statutus terminus: et delatum: quia non requiritur tunc ad utrumque citatio ex quo appellans vult prosequi in curia: per que concluduntur hic quatuor casus. Primus quando appellatio non admittitur nec approbatur: sufficit prosequi per procuratorem ad impetrandum. Secundus quando admittitur vel approbatur: sed appellatus nil petit: et tunc non sufficit mittere talem procuratorem: sed necesse est quod mittatur instructus quo ad appellationis articulum prosequendum: si prefixus est terminus non exigatur alia citatio: quod dicit. vt. §. eo. Tertius quando terminus non fuit prefixus. de hoc supra c. nicolaus: quia tunc exigatur citatio: an sola termini preficio habeat vim dilationis. dicit in d. c. h. nicolaus. et de reu. veniens. Quartus quando admittitur appellatio et approbatur: et appellatus petit quod negotium principale sit in curia: tunc serua. c. cordi. de quo. eo. titu. lib. vi. et procedunt hec in appellationibus ab interlocutoriarum diffinitur: sufficit si non est delatum mittere procuratorem ad impetrandum et contradicendum. glo. reddit cautum appellatorem circa duo. Primo quod cum appellat ex causa probabilis offerat probaturum: quia in appellatione releuabitur quod non oportebit probare causam veram. Item in alio ut tamen recipitur appellatio a iudice vel ab aduersario prosequatur causam suam per sufficientem procuratorem: ad totam causam ne condemnatur alteri parti in expensis. In quantum glossa dicit quod debet mittere procuratorem ad totam causam: intellige. si appellationis: nam super principali non habet necesse mittere: nisi appellatus hoc petierit: licet recepta vel approbata sit appellatio. eo. titu. cordi. lib. vi. fm Inno. et Hostiensis. ubi de hoc in glossa. ii. Tertium addit Jo. and. ut appellans prefigat terminum appellationi sue: ne ab appellato possit supplantari. §. eo. oblate. Item constituat fidelem procuratorem. §. c. proci. et de pigno. significate: fm Hostiensis. de his cautelis plenius. in spe. de ap. §. qualiter. ver. in summa. et se.

- 1 Appellans potest appellationi sue renuntiare et petere remitti ad iudicem a quo ante commissio appellationis expedit.
- 2 Appellans an possit renuntiare appellationi sue si iudex appellationis causam delegauit.
- 3 Delegatus an videatur de negotio cognouisse ante citationem personam commissionem.
- 4 Appellationi an videatur posse renuntiare si appellatione interposita appellans prosecutus est et postea contingat appellari ab appellato a iudice appellationis propter aliquod grauen per appellatorem ad preiudicium et ruinam ipsius appellati.
- 5 Appellans ubi renuntiat appellationi quod damnetur in expensis an procedat dicta condemnatio si appellationem deferat et appellatus prosequatur.
- 6 Appellans quare possit recedere ab appellatione sua inuito appellato et petere ut fiat remissio.

- 1 **¶ Illedenique.** c. et potest appellans ante commissionem appellationis renuntiare appellationi. et petere se remitti ad iudicem a quo. b. d. c. et mo. quod ante commissionem appellationis appellans potest appellationi renuntiare. c. et mo. ar. a contrario litere quod post commissionem non potest. c. et mo. quod renuntians appellationi condemnatur in expensis. c. et mo. Quid si causam delegauit: possit appellans renuntiare. vide quod non. ar. a contrario ibi dicit quod quo ad finem ut remittat. Iudex appellationis bene attenditur an non commiserit vel commiserit: quia si commisit ipse non remittit: alio si cederet quo ad petitionem remissionis: an possit peti per appellatorem non est vis: quia sic causa commissa poterit petere remissionem: sed refert a quo petat tunc: quia si petat a iudice committente male petit: ex quo ias est causa commissa: nisi ille possit renouare commissionem: sed si petat a delegato ille bene poterit remittere. Nec credit Jo. an. quod per delegatum nem pape impediatur remissio et scdm hoc supplet maxime. Nec videtur quis sit effectus resistentie volenti remitti: sufficit vero probare veritatem cause: et hoc verum: si ante delatum non fuit. In quantum dicit hec littera condemnationem fieri in expensis temperat ab. verum quia simpliciter ab appellatione recedit: sed dicit iudicem bonum virum. et ex mente non grauasset contentaretur quod ipse cognoscat de causa renouando grauen non esset locus condemnationi expensarum. Sic ergo ab appellatione potest scdm nos etiam presentata recedi: legiste in l. si quis libellos. C. de ap. tenent appellantes posse renuntiare ad sui commodum: sed non ad incommodum appellati per. l. si. C. quando puo. non est nec. ideo potest appellatus prosequi inuito appellante si velit obtinere emendationem sententie vel condemnationem expensarum. per. l. omnem honorem. C. quando puo. non est nec. Jo. an. in spe. de app. §. in quibus. ver. et c. ibi. Quid si victus recitat Guil. de suza. in l. ampliore. C. de ap. tenuisse appellatorem posse libere recedere ante ceptam appellationem per. l. si quis libellos: post ceptam non. per. l. ampliore. §. si. Sic si appelletur a delegato ad delegantem est in potestate delegantis impedire renuntiationem quo ad effectum remissionis: quia potest renouare delegatum. ff. de iudic. l. iudicium: et hoc tenet archidia. ii. quod. vi. si quis libellos: ad hoc quod non. de crimine falsi. l. si. et quod non. Innocentius. de appell. dilecti. iuxta si. glossa. sue que incipit mirum. Si appellatur ab ordinario vel delegato: et

gator delegans nō vtiſi renouatione: tunc ſi eſſet cepta cā appella-
tionis: vel habet p. cepta: q. appellatio h3 vim citationis: vt in ter-
minis. c. ſepe. ſ. e. tūc tenet archi. h. q. vi. ſi quis libellos: qd non pōt
ab appellatione recedi ad p̄iudiciū appellati. al. de elec. cupiē-
tes. 2. c. ſtatim. lib. vi. 2. hoc dicit verū: niſi vtracq. parte cōſentit
te: vt de elec. q. uis. lib. vi. ſed tu in appellationibus in cauſis bñſi-
cialibus tene qd nō. glo. plene de elec. q. uis. li. vi. in verbo partib.
In alijs autē dic qd ſi eſt appellationi delatū: nō pōt recedere etiā
cōſentientes: niſi index remittat. de ap. cū appellationibus. lib. vi. ſi
eſt per partē delatū: nō eſt terminus ſtatutus: qui h3 vim appella-
tionis nō pōt recedere: q. habet p. citato: ſicut nō poſſet facta cita-
tionis nō pōt recedere: aut. qui ſemel facta p̄tatione p̄me appellationis:
2. etiā vbi terminus eſt ſtatutus: op3 qd ſaltē ſit p̄tatio: alſ poſſet
3. recedere. ¶ An qd autē dicat ceptū quod ad hoc ſola cōmiſſione: pu-
to qd nō ante citationē vt dixi ſupra. q. uis. ſ. de reſti. ſpo. ex 2. queſtio-
4. ne. ¶ Et his apparet an poſſet recedi: ſi appellatione interpoſita
appellās eſt p̄ſentus: et poſtea cōtingat appellari ab appellato a
iudice appellationis: p̄pter aliquod grauamē: nō poterit poſtea ap-
pellans p̄tatu renūciationis recedere ab appellatione ad p̄iudiciū
dicim3 r̄uinā appellati. vt nō. Inno. ſ. e. dilectis. in verbo carniſ-
ſe: vbi dixi appellante poſſe recedere ab appellatione: qd eſt re inter-
gra: qñ nō cepit p̄ſequi: nec h3 vim citationis: hoc eſt verū ad p̄iudiciū
appellatis: ad p̄iudiciū autē appellati: in quāti uellet petere
reformationē ſuē. dic ſi eſt exclusus a remedio appellandi: 2. refor-
mādi p̄pter appellationē partis aduerſe: qd eſt qñ p̄ appellationē
aduerſarij excludit appellatū p̄pter cōdnationē exp̄ſarij nō fa-
ctā: qd dic vt dixi. ſ. e. vt debitus. 2. de reſti. ſignificauerūt. 2. nō. in. l.
oem honore. C. qñ puo. nō eſt nec. tūc em appellatio eſt mixta vtri-
uſq. ſi recedere nō pōt: ſed ſi p̄ appellationē aduerſarij nō eſt ex-
clusus a facultate appellādi p̄pter receptionē eius: qd nō vult re-
formare: hoc nō obſtāt pōt recedere appellās: qñ nō eſt cōis ap-
pellatio: nec facta cōis aliquo caſu extrinſeco 2. imputet ſibi: ſi non
appellauit in eo qd vult reformare: ex quo poterat: qñ non excludit
bat p̄ appellante: hoc t3 Jo. an. in. d. ſ. in quibus. verſi. xxxiij. ſic
tempora dicta illorum dñorum de rota ſua. conclu. cccxv. 2. cccxvi.
eccle. xxxi. 2. lviij. Hoſti. autē hoc plene tractās in. c. ſi. de cri. fal. 2. alle-
gans p. 2. cōtra. dicit hoc verū in appellationibus ad inferiores iu-
dices. In appellationibus autē ad papā: dicit qd in maiorib3 cau-
ſis: de quibus. ſ. eo. vt debitus: nō pōt appellans recedere: qñ etiā
frustratoria appellatio deuoluit in medijs: quas vetant: ſup ſpiri-
tualibus: dicit qd partes poſſunt recedere: ſi ambe cōſentiat: nō p-
viam compositionis: in qua exigit ſuperioris autoritas. de transa.
de cetero. de p̄ben. niſi. ipſa autē recepta recedere nō pōt: niſi de li-
centia iudicis: ne ſibi illudat. Si appellat in minoribus: vt in que-
ſtionibus de tēporalibus: tūc dic qd ante qd ſit recepta a iudice pōt
recedere ambe appellans 2. tacite 2. exp̄ſe. ſ. eo. ſollicitudinem:
2. hīc ea autē recepta nō niſi index cōſentiat: vel niſi partes cōpo-
nant ſcōm eum dicta ſua ſunt vera: ſed vbi dixi poſſe recedere: limi-
ta vt dixi ſupra poſt Jo. an. ¶ Sed eſt dubiū vbi appellans renun-
ciat appellationi damna in exp̄ſis vt hīc: an eodē mō damnabit
in exp̄ſis: ſi appellationem deſerat: 2. appellatus p̄ſequat peten-
do p̄nunciari deſertam. dñi de rota ſua cōclu. cccvij. tenet qd dāna-
bitur in exp̄ſis: quas appellatus fecit in proſequenda appella-
tione ſi miſit procuratorem vel alium p̄pter appellationem fecit: ſed
ſi deſeruit appellationem in exp̄ſis factis in p̄nunciatiōe deſer-
tionis vel p̄ſecutione nō dānabit: qñ licuit ei appellationē deſerere
2. illi renunciare: vt hīc etiam inuito appellato: 2. tradicente: qñ
ex iuris permiſſione nemo d3 ledi. de elec. cum eccleſia. de re. p̄mu.
6. cle. i. cum ſi. ſi dicit ſiſſe obtentum. ¶ Querit glo. quare poſſit
recedere appellans inuito appellato: fieri remiſſio. dicit qñ appel-
latus habet iudicē ſuſpectū qui p̄ eo p̄nunciavit: 2. qd appellatio
eſt fundata ſup fauore appellatis: nō p̄iudicat appellato.

1. ¶ In appellatione ab interlocutoria quō procedit lite non cō-
teſta. ad deciſionē appellationis ſuper articulo appellationis vel
principalis abſente parte. nu. 8.
2. In appellationis cauſa etiā ab interlocutoria quō requiratur cita-
tio vt nō p̄cedatur in abſentem lite non conteſtata.
3. In appellationis cā ſufficit lit. 2. te. ad deciſionē interlocutorie.
4. Litis cōteſtatio quare exigit in iudicijs.
5. Cōtumax quādo qd poſſit dici ita qd 3 appellantez p̄cedi valeat.
6. Appellatum fuiſſe abſentibus partibus qualiter poterit 2. ſtare.
7. Litis conteſtatio in quibus non requiratur.

Sane. ¶ In appellatione ab interlocutoria ad deciſionē
appellationis p̄cedit lite nō cōte. in articulo appel-
lationis in p̄ncipali. b. d. ¶ Mo. qd in cā appellationis etiam ab
interlocutoria nō p̄cedit in abſentē etiā cōtumaciter: ſi in deci-
ſione etiā interlocutorie regriſ citatio. ¶ Mo. qd in appellatione ab
interlocutoria p̄cedit ad deciſionē lite et nō 2. te. ¶ Mo. ar. qd lit.
4. cōte. in p̄ncipali ſufficit ad deciſionē interlocutoriarū. ¶ Mo. cāz

quare nō exigit lit. cōte. qñ arguit ſolū iniquitas indicatio: in qua ri-
gor iur. nō eſt obſeruandus: 2. qñ hic nō reuocat aliqd ius p̄uatiū par-
tis: ſed ſolū inique factū a iudice: niſi petit a parte: ſi petitio di-
rigitur 2. indicē: vt ab alio indice inique factū retractet. ¶ Querit
ro qñ ſit cōtumax ita qd poſſit cōtra appellante p̄cedi. dic qñ cita-
ta eſt pars p̄ iudicē appellationis: vel cū habet p. citato in termino
ſtatuto ab hoie: vt. ſ. e. ſepe. In termino autē iur. an habeat vim ci-
tationis. vide qd idē ar. de tēp. ap. l. ſi. ſ. illud. ſ. e. oblate. ſ. j. 2. verſ.
ſi veror: qñ dies interpellat p. hoie. de quo. ſ. c. h. an ſi. cū ſuis cōcor.
de elec. c. j. lib. vi. ita tñ qd nō proget negotiū: aliquatū expecte-
tur vt ibi. ſ. ti. j. cū bertoldus. ſ. eo. p. tuas: queret tñ ſi eſt in curia
romana: ſi reperit vel nō: niſi hominibus expediat negotiū appella-
tionis: dānabit in exp̄ſis. ſi. q. vi. in appellatione. In aut. de his q
ingre. ad ap. ſ. qñ em. coll. vi. 2. eodē mō examinat negotiū appa-
rente appellato: et abſente appellato. in aut. vt ſpō. lar. ſ. hoc qd
ſancim3. coll. ix. fm. Hoſti. qñ dicit aliquos ſentire abſentē citan-
dus in partib3: ſi dicit qd aut. dicit abſentē cōdnādū in exp̄ſis. ¶ Re-
ſtat qd ipm reputat cōtumacē. ¶ Itē dicit regredū nō citādū: cū non
reſtat niſi vñ menſis de biēnio: p. qñ dicit qd illi male ſentit: qñ ſi in
Hybernia vel Scotia eſt: apparet impoſſibile infra mēſez nūcūm
reuerſi. ad qd nō. ſ. e. ſepe. vbi remittit. 2. c. j. lib. vi. dicit etiā cū ci-
tandū in eccleſijs vel locis publicis: anq. p̄cedat: qñ forſan offert ſe
deſenſioni: de quo de dolo. c. ſi. de eo q. mit. in poſ. c. ſi. 2. ſi qd ſe obru-
lerit admittit. ff. de p̄cura. l. ſeruū quoq. ſ. publice cū ſufficiēt cau-
tione de iudi. ſol. vel vbi nō poſſet cōmitti de rata ſub certa pena:
2. ſi ſeruat in curia. ad qd de offi. dele. corā. cū ibi nō. 2. deſendere di-
cit ſi faciat quod faceret p̄ncipalis: ſi p̄ſens eſt: nec d3 fieri deterio-
cōditio deſenſoris qñ cōditio dñi: p̄tor qñ in ſatiſfādō. ff. de p̄cur. l.
ſede. he. ſ. deſendere. 2. l. mut. ſ. qñ nō cogit. 2. l. q. p̄prio. ſ. q. alius:
qd appellatus poſſit p̄ſequi appellationē: abſente appellante nō eſt
dubiū in ipetrādo extra curiā: vt p̄ſequēdo in curia: qñ cā eſt i curia
per delegationē. Sed ſi dubitat: an termin3 iuris habeat vim per-
emptorij: ita qd nō exigit alia citatio: dic qñ ſi facta tñ requiſitio
ne an in curia inueniat: ſed de hoc vt dixi. ſ. e. ſepe: qñ h3 vim p̄mi-
ptorij: qñ appellatus vel appellās aliquo caſu p̄t p̄ſequi poſt ter-
minum vt dixi. in. d. c. ſepe: alſ cū ſit ad finiendū: nō pōt hīc vim p̄-
emptorij ad p̄ſequēdū: ex quo nō poteſt fieri p̄ſecutio: vt ibi dixi
Jo. an. ¶ Requiſitio ergo exigit loco citationis: vbi p̄cedit an termi-
num. ¶ Querit quātr cōſtabat abſentib3 partib3 fuiſſe appella-
tum. dicit Inno. qd cū hic agat tñ de appellatione: nec ſup alio p-
nunciet: niſi decernamus appellationē iuſtā: vel ecōuerſor: caſa-
ri: qd factum eſt p̄ appellationem: nullū eſt periculū: qñ ſi non ſit
appellatū decerneſ appellation nulla: et ſi forte abſens ex hoc aliqd
dānum incurrat: d3 hoc ſue cōtumacie imputari: qñ abſentē cōtu-
maciter nō p̄cedit. de cā poſ. c. j. et. c. p. tuas. de appellatione vero p
ipā acta cōſtare poterit: vel p̄ teſtes: ex quo cōtumax eſt pars aduer-
ſa: ſed appellatus qñ nō apparet: nō eſt reputādus cōtumax: ſi non
fuit appellationi delatū: cū em hoc caſu nō reputet cōtumax ap-
pellās: ſi nō venit: vbi nō fuit appellationi delatū: multo min3 re-
putādus eſt cōtumax appellatus: ſi nō venit vel mittit p̄ſecutor
appellationē p̄p̄iā. ſ. e. c. ſi. multominus d3 reputari cōtumax ap-
pellatus qui nec ad ſuperiore p̄uocauit fm. Inno. ¶ Glo. colligit
vñm caſum: in quo lis nō conteſtet: remittit de alijs: 2. colligit a
cōtrario: qñ ſi pars eſſet p̄ſens lis eſſet 2. teſtada: ſed de hoc remittit
ad. c. prudentiā. ſ. ſexta. vbi gl. tāgit. 2. doc. ſup ea. de hoc. iſſ. q. ix. in
ſūmar: vt lite nō 2. te. qñ. ¶ Op. qñ in 2. tumacē nō p̄cedat ad diſ-
ſiniatū: ſi fiat miſſio de dolo 2. tingit. 2. p̄t3 vt lite nō cōte. qñ. ſ. qd
ſi ſuper. cū ſi. Sol. dicit glo. qñ 3 p̄cedit hīc: qd hoc ex eqtate: qñ
agit de iudicijs iniquitate: ſi dicat iniquitas iudicis nō d3 nocere par-
ti. dic qd hoc ſit altero reſpectu ad vitādā p̄plexitatē: qñ nō poſſet
p̄cedere ad decidendā appellationē nō poſſet cognoscere de p̄nci-
palit3: nō valendo cognoscere de p̄ncipali: negotiū frustraret: nec
penā imponere aduerſario: qñ nō peccauit vt vitet p̄plexitas eli-
gitur hec via: tu dic qd qd inuoluat glo. qd ad deciſionē articuli in-
terlocutorij pōt p̄cedi lite nō cōte. 2. iura allegata loquunt ad deci-
ſionem p̄ncipalis. ¶ Itē hic nō exigit cōteſtatio: qñ nil petit a parte:
ſed a iudice vt retractet iniquā ſuam: 2. attēta ar. C. ſi vt ſe ab he-
re abſti. aut. ſi oēs. 2. arg. eius quod dixi. vt lite non conte.

1. ¶ Clausula appellatione remota in medio cārum ſeparatarum
quō referet tñ ad p̄cedentia 2. non ad ſequentia vel ad oia. nu. 3.
2. Clausula in fine poſita trahitur ad omnia p̄cedentia: ſi cōmode
fieri poteſt. numero ſeq.
3. Clausula in medio vt ſine poſita quare poſſit p̄ ad vñm qñ ad alijs referri.
4. Clausula appellatione remota in medio cārum ſeparatarum
quō referet tñ ad p̄cedentia nō ad ſequentia. b. d. ¶ Mo. qd cā
in fine poſita trahit ad oia p̄cedentia: et p̄ hāc decre. dicit
Hoſti. neceſſario fatendū clauſulā appellatione remota aliqd ope-
rari: qñ cū emanauerit poſt decre. vt debitus: caſus hīc eſſet ſuper-
fluus: ſi clauſula aliquid nō operaret: 2. ad alia iura: quozuſ caſus
p̄p̄

Antonius de Butrio super secunda parte. ij. Decretalium.

fundat sup. clā: posset rīderi: vt de rescrip. c. i. de mutu. peti. c. ij. s. eo. scōo requirit: q̄ illi casus non essent sup. au. cū tpe suo nō emā nasset. q̄dō vt debet: q̄ illi sunt euacuati: tñ nō sic p̄t rīderi ad hāc decre. q̄ est secuta. c. vt debet. Nec ob. si dicat q̄ de clā appellatione remota dicat exēpli grā vt arguat ad alias clās: q̄ fm hoc debuit set decidi lra. ibi p̄ q̄d tollit appellationis remediū: dicere solū q̄ tiens. clā in medio lray aplicay. re. maxie cū ali^o a papa illā clām apponere nō possit. ¶ **Op.** q̄ trahat ad oīa. s. e. h. requirit. So. ibi loquit q̄ clā ponit inter articulos eiusdē cause: q̄ casu rōne cō negitatis eiusdē cause refert ad oīa: s. q̄ ponit inter articulos di uersay cārū: siue inter diuersas cās: quo casu respicit tñ pcedentia Jo. an. q̄ tradi nō pōt de hoc certa regula: q̄ fm q̄ sunt diuersi casus q̄q̄ respicit oīa pcedētia z sequētia. ff. de le. j. l. talis scriptura in fi. cū. l. se. z. l. si seruus pluriū. s. si. q̄q̄ q̄d p̄mittit repetitū intel ligit vt in. c. ap̄s alle in glo. ff. de ver. ob. l. etia. s. 3. dē rīdit. q̄q̄ p̄ncipium trahit ad sequētia: mediū ad p̄mū z vltimū: vt tñm ad p̄mū z mediū. vide in spe. de instru. edi. s. nūc aut videndū. s. itē exēp. Guil. in spe. loco palle. dicit q̄ clā gñalis in p̄n. posita oīa se quētia cōnega respicit: nisi appareat aliud sensisse: si ponit in medio z oīz sui natura pcedere respicit pcedētia vel sequētia tñ: sic dōz p̄z naturā rei intelligi. de rescrip. cām q̄ si nō dōz pcedere: tūc si cōnegi sunt articuli: nō refert vbi ponat. s. eo. ii. si sunt diuersi oīno: tunc si ponit in medio sola pcedentia respicit: sed ponit in fine tunc si articuli pcedentes hnt suā detractiōē. z tunc clā respicit non de terminatā: nō refert ad terminatā: vt de dolo cum dilect. ff. de in rē ver. l. si p̄p̄f: alias clā in fine posita respicit oīa: vt de rescrip. olim ppe si. dic q̄q̄ dubitat an q̄litas in ofone posita qualifcet sequētia: pcedētia: z de hoc dicit de sup. neg. p̄la. cle. j. z vide Bar. in. l. licet de leg. j. z in. l. talis scriptura: q̄q̄ an clā in medio vel in fine respiciat oīa: q̄q̄ an qualitas in p̄n. in sequētib⁹ intelligat repetita: dicā de scōo. legiste ponit in. l. j. C. de libe. p̄te. vel exhere. Bar. in. l. ij. de lib. z posthu. z in. l. talis scriptura. de leg. j. dicit q̄d si clā est posita in p̄n. vel in fine z respicit oīa: vbi subest eadē rō: q̄d ad oīa refert: nec dat maior rō q̄re plus ad vnu quā ad alia refert: secus si dat rō quare plus ad vnum vel aliqua refert: q̄ ad oīa: q̄ ad illa tñ refert: in quib⁹ nō pūgit vt refert: vt dicta. l. ij. in p̄n. de libe. z posthu. q̄q̄ clā ponit inter plura capla alicui⁹ totū: si ponit inter vnu caplū z aliud eiusdē generis: vel inter ptem eius dē caplū: z partē alteri⁹: z refert ad illud tñ caplū: vt dicta. l. ij. Si ponit inter plura capla: z eiusdē z diuersi generis: respicit oīa: vt dicta. l. ij. z. l. j. C. de libe. p̄te. z exhere. Si ponitur inter act⁹ oīno se paratos: z nō adiunctos ad vnu totū: tunc respicit tñ pcedentia: magime q̄ clā est odiosa: vt hic. ¶ Cause aut q̄re plus debeat refer ri ad vnu quā ad aliud p̄nt assignari: primo si in pcedentib⁹ vel se quentib⁹ erat specialr pmissum circa id q̄d cōtinet clā sic vel aliter vt clā cōprehēdit. ff. ex qui. ca. ma. l. j. z si p̄ptōrē. C. de indi. l. j. s. est qui. de vulga. z pu. l. coheredi. s. cum filio. z. l. qui patrem: ad hoc d verbo. ob. l. doli clā. z de penis. l. sanctio legū. Secundo si pceden tia essent contraria clausule. l. si idem cum eodē m. ff. de iur. om. iu. Item si ex hac relatione clē dispositio efficeret inutilis. l. cum vul gariis. de dote p̄le. De tertio an qualitas: conditio: vel adiectio in pcedentib⁹ intelligat repetita in sequentib⁹: vide Barto. in. l. in repetendis. de leg. ij. z Ba. de bel. in aut. vt cum de app. cog. in p̄n. coll. viij. z per Barto. in. l. j. in p̄n. de public.

1. ¶ Appellatio vnus q̄o p̄dest alteri si iure cōi iunetur si sit idē negotiū z eadē cā defensiois: z hnt eadē snia cōdemnati: als sec⁹.
2. Snia lata pro vno nō p̄dest suis alijs p̄bētib⁹ vbi sunt i cā diuersis modis tracti z diuersa snia condemnati.
3. Appellatio vnus an p̄dest alteri si cōponat appellans vt nō ob stāte appellatione possit appellationem p̄sequi.
4. Sententia lata pro vno an p̄dest alteri vbi sunt duo minores lesi ex eodem contractu: z alter petit restitui: vt si contractus sit resci sus respectu impetrantis agi nequeat ex eodem sctū contra alte rum minorem.
5. Sententia vnus vt p̄dest alteri que requirantur.
6. Sententia lata cum appellante a sententia specificē lata contra alium an p̄dest illi contra quem est lata qui non appellauit alio appellante.
7. Sententia vbi fertur p̄ plures a qua p̄ vnum tñ appellatur an p̄ sit quo ad alios.
8. Citatis pluribus pro vna z eadem cā q̄n dicat h̄re cōmune z idem negotiū eandēq̄ causam defensionis. Sentētia lata pro altero tutore vel fideiussore an p̄dest contutori vel fideiussori.

¶ In snia. ¶ Appellatio vnus p̄dest alteri: si cōi iure iunet si sit idē negotiū: z eadē cā defensiois: z hnt eadē snia cōdemnati: als secus. h. d. nō diuidit. ¶ Illo regula in ter. z sumario exp̄ssa ad hoc vt snia p̄ vno lata in appellationis cā alijs p̄dest. ¶ Qd si sint di uersa snia cōdemnati: alijs p̄bētib⁹: an p̄dest snia lata p̄ vno. dic q̄d nō

ff. e. l. si qui. in p̄n. ¶ Quero an si cōponat appellans appellatio vni⁹ p̄dest alteri: z currentib⁹ his de q̄b⁹ hic remittit Jo. an. ad spe. eo. ti. s. j. v. quid si ille. dicit q̄ alter nihilominus nō ob stāte cōpo sitione poterit p̄sequi appellationes: q̄ eo q̄ appellauit est illi ius quesitū: q̄d nō tollit cōpositione. Ad hoc de elec. statutū. l. vj. Ad ob. ff. de mio. l. si iudex. vbi aduersario nō p̄dest restitutio: si minor renunciet: q̄ ibi restitutio fundat sup. fauore minor: z ad aliū ex tendit per vsum fauoris si desistit. ergo in eius odiū nō dōz retorq̄ ri. hic appellatio extēdit ad p̄sortē: nō ex iuris dispōne: nec est in ducta appellatio in fauore soli⁹ appellantis: z odiū cōsortis: ideo cū ius sit sibi q̄ntū: alterius renūciatiōe nō p̄dit. ad hoc q̄d nō spe. in ti. de ap. s. in quib⁹ sub. v. xxxij. vbi cōdē rōnibus dicit q̄ si vici⁹ appellauit: z renunciet appellationi illā poterit p̄sequi vincens: vt obtineat cōdēnationē expensarū: q̄ illa appellatio iā est mixta facto ei⁹ p. loēm honorē. C. q̄ p̄no. nō est nec. z dicit. s. e. vt debet⁹ z de excep. significauerit: hoc ibi tenet Jo. an. in addi. sup. illo x. ¶ Quero an si duo minores sint lesi ex eodē sctū: alter petat restitutionē: an p̄dest snia lata p̄ vno alteri: cōcludit ibi q̄ non: q̄ p̄uilegiū est p̄sonale de p̄uile. sanerz q̄ generalr res inter alios acta z. de cū pos. cum sup. Ad. l. istaz. C. si in cōi eadē cā resti. postu. ibi gl. dicit hoc verū in iure diuiduo: secus in indiuiduo: q̄d t̄z idēz in vtraq̄: vt nō p̄dest: vt dicit Jo. an. ibi in addi. z rīdet ad. l. si cōez ff. quēadmodū fui. amit. q̄z p̄uilegiū minor op̄e ne amittat p̄ hoc nō semp q̄ op̄e vt recuparet: q̄ facit⁹ z c. de iure iur. quēadmo dū Ad ob. l. loci. s. si fundū. ff. si serui. ven. q̄ ibi sententia lata pro vno p̄dest alteri: q̄ p̄dum ip̄m cām egit organo illi⁹ qui fuit in iu dicio mediāte. ff. de nego. gest. l. aliena. s. vlti. idēz c. fm l. y. in dicta l. j. bar. dicit q̄ si est etas allegat ad impediendā p̄scriptionē: sic ad rē cōseruandā in indiuiduis. z etas vni⁹ p̄dest alteri: vt. l. si cōem. ff. quēadmodū fui. amit. Si allegat etas vni⁹ ad seruitutē declarā dā: z vni⁹ etas alteri p̄dest. l. loci corpus. s. si fundū. ff. si serui. ven. Si allegat etas ad impediendā seruitutē: vel seruitutis cōstitutio nem: z etas vnus nō p̄dest alteri: q̄ non pōt pro p̄te cōstitui. ff. de serui. l. p. parte. q̄q̄ allegat ad impediendā obligationē de seruute cōstitutā: etas vnus nō p̄dest alteri. vt. l. p. fundū. ff. de serui. ru. p̄di. ¶ **¶ Oppo.** q̄ victoria vni⁹ nō p̄dest alteri. C. res inter alios acta p̄ totū. C. si in cōi eadēq̄ cā. l. j. Sol. vt snia vni⁹ p̄dest alteri plu ra requirunt. ¶ Primo q̄ res sit cōis pluriū v3. Scōo q̄ sit corp̄alis. hoc dicit glo. in hoc sequēs op̄i. quorū dā: qui dicit in re incorpa li non p̄dest: nisi q̄n ius est indiuiduū p. l. loci corp⁹. s. si fundū. ff. si serui. ven. z fuerūt verba azo. in. d. l. si qui separatim: q̄d non plz bar. quia in iuribus incorporalib⁹ diuiduis: vt est vusufructus: ma gis deberet p̄deste snia lata p̄ vno q̄ incorporalib⁹: q̄ in vusufructu h3 loci ius accrescendū: q̄d non est in alijs reb⁹. l. j. in fi. ff. de vusufru. accre. Tertio q̄ diuersitas facti sepationē nō inducat. Quarto q̄ vnica sententia sint cōdemnati. Quinto quod eodem iure iunen tur. Sexto q̄ de iure cōi iunent: als si iure singulari iunent: victo ria vni⁹ nō p̄dest alteri: q̄d p̄cedit q̄n ius est indiuiduū. sed si ius est indiuiduum aliq̄n restitutio vnus: sic ius cōmune p̄dest alteri: quod qualiter debeat intelligi dixi super tex. q̄d meli⁹ hic cadebat h̄c p̄cedunt vt victoria p̄dest: sed p̄pter hoc nō noceret sententia lata p̄ vno alijs: nisi alia subint. de quibus de re indi. c. pe. ad q̄d. ij. q̄. iij. interrogatū. ff. de adul. l. denunciasse. ff. de ap. l. a snia. in qua tum gloss. exigit z text. identitatē snie. hoc intellige q̄n diuersa est snia: diuersa p̄batio: z diuersum iudiciū. Sz ad hoc vt p̄dest suffi cit aut idēitas sentētie cum alijs: de quib⁹ hic aut idēitas indi cū: aut idēitas p̄batiois: vt est tex. ff. eo. i. q̄ si separatim: z ibi no. Barto. ¶ **¶ An** qd aut snia lata cū appellante a snia specificē lata p̄ alium p̄dest illi p̄ quē est snia lata: z nō appellauit alio appellante. dic vt p̄ Barto. in. l. a snia. C. de appell. z per Bar. de re indi. cum sup quid dicat Inno. ibi dicit ne desint verba Bar. qui etiam dicit idēz in casu. c. velti. z dic quod si is p̄ quem est lata snia appellat: z ali⁹ cui est negotiū est cōe. Si is contra quem est lata obtinet: alter succumbat: nam p̄derit victoria istius: q̄ cū vterq̄ suā appellatio nem p̄secutus fuerit: et vterq̄ sibi prouiderit: videtur renuncia re p̄uisioni legis: que habet vt sententia pro vno lata alteri pro sit. Si vero victus non appellauit: sed solum tertius: cuius inter est: si victus acquieuit sententiez causam ratam habuit idē: z di citur eam ratam habuisse quando expresse approbauit. Idem si tacet per. z dies ignorans consocium appellasse: nam et si sciret ta cendo non videretur approbare sententiam. alleg. gloss. ff. codez. l. ij. z infirmabitur sententia solum quo ad p̄iudiciū alterius: ad hoc. ff. de appellatio. non tantum: per locum a specialr: si victus non acquieuit sententie: sed non appellauit cōtētus appellatio ne interposita per alium: debebit sententia irritari per totum: et p̄derit victo non appellante: vt in dicta. l. a sententia. z. l. si qui separatim: z. l. j. C. si vnus ex plurib⁹. Qd putat etiam si appellās dixerit se appellasse solū respectu sui interesse z p̄iudici: q̄ nihilo minus effectus victoriae extenderetur ad alium. l. si post mortem in fi. ff. de contratu. Non obstat. l. z per iurandū. s. z si legato rum de

- rum. de accepti. t. l. si cum excep. §. labeo in glo. in verbo dederit: qz ibi loquitur in acceptatione: que ex voluntate agentis regularitur: secus in sententia vel eius effectu: vt. l. nō potest. ff. de fur. ad hoc qd nō. C. de transac. l. si diuersa. Nunquid his cōcurrentibus in principali causa lata cū vno pro sit alteri. glo. dicit qd nō. ff. e. l. si qui separa tim. glo. cōtradicit. ff. de excep. rei iudi. l. si quis cū vno. l. y. remittit ad. l. i. C. de admo. diuer. iudi. cuius dictus posui. §. de re iudi. c. si. die vt ibi. Bar. in. d. l. si qui separatim. dicit qd in principali nō pdest: z fecus in appellationis instantia: z hoc quia sententia est indiuidua: vnde cū in causa appellationis disputetur de sententia pdest. Itēz potest esse ratio maioritas p̄iudicij. hec vera nisi indiuiduitas iuris aliud operetur in principali. vt. d. l. si cōmunem. et. d. §. si fundū.
- 7 **¶** Quid aut si plures vicerunt: cōtra vnum appellatur an pro sit quo ad alium. glo. in. l. iij. §. i. ff. e. dicit qd sic: qd intellige qd appellatur cōtra vnum: nō approbatur sententia quo ad alios: z qd plures vicerunt vna sententia vt est dictū. **¶** Glo. querit de exemplis qd dicantur plures habere cōmune idem negotium z eandē causam defensionis. gl. ponit exemplar: est clara: qd causa est diuersa: ponit doc. ex. m. pl. aliud vltra glo. si vnus tutor cōueniatur: quia male alienauit alter: quia nō cōtradicit: vel petere neglexit: victoria tūc vnus nō proderit alteri: vt. d. l. si qui separatim. §. vltimo. fm. Jm. ponit ab. exemplum tex. in tribus fideiusoribus qui nō renuntiant cōstitutioni de principali prius nō cōueniendor: qui postea prius cōueniunt: cōdemnati fuerunt: vnus appellauit: z in cā appellationis obtinet: quia debitor prius cōueni debuit: vnus victoria proderit alijs: quia iure cōmuni inuuantur: z eadem cā defensionis: z idem negotium est: fm. Abb.
- 1 **¶** Appellare nō valens coram iudice propter metum potest causas sue appellationis in iudicis absentia exprimere forma tamē hic descripta: z an procedat siue dederit causam metus appellans siue non nū 7.
- 2 **¶** Metus iustus excusat a forma iuris.
- 3 **¶** Appellationis loco subrogatum debet exercere infra tempus quo licet appellare.
- 4 **¶** Appellatio vt defendat debet interponi in p̄sentia iudicis alia nō excusat vbi potest interponi.
- 5 **¶** Protestatio cum expressione causarum grauaminum habet vim appellationis quando metu iudicis non potest appellari. nu. seq.
- 6 **¶** Protestatio an sufficiat pro metus probatione.
- 7 **¶** Protestatio vbi habet vim appellationis quādo metu iudicis nō potest appellari an procedat siue appellans dederit causam metus siue non.
- 8 **¶** Metus causa qualiter possit probari iusta.
- 9 **¶** Protestatio an sufficiat quod fiat coram vicinis vbi non potest fieri actus propter metum in p̄sentia partis et an sufficiat fieri coram vno vicino. nu. 4.
- 10 **¶** Protestationis forma que fit vt releuet protestantem.
- 11 **¶** Protestatio an sit necesse quod veniat in notitiam partis vel iudicis propter quem fit.
- 12 **¶** Protestatio cum expressione causarum grauaminum vbi habet vim appellationis propter metum iudicis vbi debet fieri.
- 13 **¶** Appellari an possit in absentia iudicis.
- 14 **¶** Appellatio vbi potest interponi in absentia iudicis z corā vicinis an sufficiat coram vno vicino vel exigantur plures.
- 15 **¶** Appellatio vbi interponitur in absentia iudicis si appellat⁹ petat appellationis copiam antequam appellans prosequatur an possit cogere illum ad dandum copiam.
- 16 **¶** Pro appellante vbi quis habetur ratione metus propter quem nō potest appellationem interponere excusatur etiam a petitione apostolorum.
- 17 **¶** Appellans an solo metu habeatur pro appellante.
- 18 **¶** Appellare qui nō potest vt quia carceribus detinetur ita qd protestari non potest pro appellante habetur: Et si potest habere copias iudicis an debeat pronocare.
- 19 **¶** Pro appellante vbi quis habetur ex quo non potest appellare an debeat pronocare ex quo iudicis copiam potest habere.
- 20 **¶** Appellanti an sufficiat dicere appello itavt non requiratur qd causam exprimat etiam in casu in quo habetur pro appellante.

Iustus. **¶** Ex metu nō valens corā iudice appellare: in absentia iudicis pōt causas appellationis exprimere: forma hic descripta: et hoc habebitur p appellatione. h. d. **¶** Mo. j. qd iustus metus excusat a forma iuris. **¶** Mo. j. qd subrogatū loco appellationis dōz exerceri. i. tps. quo licet appellare: ad hoc. ff. rez. ra. ba. l. bono rum. **¶** Mo. iij. ar. qd vbi pōt qd vt appellatio defendat: dōz interponi in p̄sentia iudicis: alia nō excusat appellantem. **¶** Mo. iij. qd protestatio cū expressione causarum grauaminum: hōz vim appellationis: qd metu iudicis nō potest appellari: si metus cōcludit ad appellationē: nō ad cōtestationem: dōz cōtestari coram iudice causas exprimendos: si nō cōcludit ad vtrūqz dōz ad vtrūqz expediri corāz bonis

6 viris. Idem si nō hz copiam iudicis. **¶** Op. qd sola p̄testatio non sufficiat p pbatione metus: nisi aliter p̄betur. C. qd metus cā. l. metum: vñ metus dōz p̄bati non p̄testatione: sed facti atrocitate. Sol. dic qd p̄testatio nō est p̄batio metus: sed opz aliter p̄bati: sed est p̄batio voluntatis coadiuuans etiā p̄bationēz metus. ad hoc regula.

7 **¶** Cōsulti. qd metus cā. c. i. **¶** Quero an hoc p̄cedat siue dederit causam metus appellans siue nō. Quidam dicūt qd si cōmisit aliquid: ppter qd timere habeat: qd nō habebit hoc remediū: qz dedit causam hinc timore: ad hoc. ff. qd metus cā si mulier. j. rñ. Nō placet hoc l. dōz. z sufficit qd metus sit iustus. i. rōnabilis: vel p̄babilis: vt non cōsideretur qualitas grauati: sed equitas indicantis. de excep. cū in ter priorem: et subuenietur: l. z sit odiosus. ff. qd me. ca. l. isti quidez: metus aut iniustus. i. vanus z nō p̄babilis nō excusat. de quo. §. qd me. cā. cum dilecti. Nō ob. l. si mulier: qz ibi timebat qd iure poterat inferri: hic qd timebat iure nō poterat inferri: qz licet puocasset iudicem: iudex nō dōz habere molestum si appellat: z facit de illa qd dicitur.

8 **¶** Cō. vt debitus. **¶** Quero qualiter p̄babitur qd habuerit iustas causas metus. dicit l. dōz. qd ostendet p̄bando qd iste erat iudex: qd cōsuevit appellantes capere: z in differēter incarceratione: ad qd de excep. pla. frequēs. in prin. ver. z appellationib⁹. ff. de pig. ac. l. z vniner. for. ff. de vsuris. l. qui semisses. C. de epis. an. l. iij. Ad hoc de sta. mo. in. c. in si. j. Rñ. vel forte timebat partem: qz per satellites impedit. de testib⁹ cōstitutus. vel forte inique legis municipalis: qz punit appellantes. de sen. excō. grauamen. de immu. ecc. cū qui li. vi. ad hoc. ff. de no. oper. nun. l. de pupillo. §. si quis ip̄i p̄tori. fm. l. dōz. Itē ibi dicit Bar. qd p̄batur metus: si p̄betur iudicē fuisse minatum appellatū: vt nō appellaret: vt. l. metus cū gl. C. qd me. cā. vbi gl. dicit qd nō sufficit p̄testatio. ad hoc. l. i. C. si quis impera. maledi. nec sufficēter p̄bat si p̄bet qd solū semel fecerit hoc iudex: vt p̄batur in. l. qd sit fugitiuus in prin. z per totā legem. ff. de edil. edic. Nec sufficit p̄bati qd in vno officio hoc fecerit: si nō p̄batur qd hoc fecerit in eo: de quo agitur. l. iij. §. queri pōt. ff. de suspē. tu. z qd ibi no. gl. in verbo cassare. Nec sufficeret p̄bare qd cōsuevit hoies incarceratione: qz hoc posset facere iusta cā. vt. d. l. quid sit fugitiuus. §. i. oportet ergo qd p̄bet qd cōsuevit hoc facere cōtra ius: z causam fingat: aliqui cā ex cōiecturis p̄babitur. secus si incōtinenti post appellationem formet inquisitionem. de prin. credi. l. ventri. §. si. vel quia renūtiatio facta appellationi statim est secuta absolutio. ff. ad mace. l. sed z iul. §. proins. derz forte sufficeret sola fama: qd cōsuevit appellantes violentare: et male tractare: ad hoc qd no. per l. y. C. de ferni. l. iij. vbi dicit qd dōz a fidedignis personis est iusta cā credulitatis: ad hoc qd no. de cle. ex. m. illud. z qd no. de rescrip. cū cōtingat. in glo. Sufficit etiāz p̄bare qd cōsuevit iniurias inferre cōsanguineis appellati. ff. de cōdi. z de. l. heres meus. §. si. qd me. cā. l. isti quidez. §. si. de excep. pla. cle. j. no. de spon. gemmarz nō ob. de renun. sup hoc. de scholar. renuntiantē timore metus: qui parentib⁹ inferrebat ad partes. Idem dicit si satellites vel familia iudicis solet tales violentias inferre. l. fluminuz §. quanq. ff. de dam. infec. de testi. cōstitutus. iij. fm. Bart. in. d. §. si quis ip̄i p̄tori. **¶** Quero. iij. an indistincte sufficiat p̄testationē fieri coram vicinis: dic qd vbi actus habent expediri cū iudice: tanqz cū parte: ad ius cōseruandum exigatur p̄testatio: dōz fieri in iudicio coram alio iudice: si actus ille debebat expediri in iudicio. l. vt perfectus. de an. excep. xvi. q. iij. §. potest: si actus venit explicādus extra iudicium: sufficit p̄testationem fieri corā vicinis: vt. d. §. si quis ip̄i p̄tori: hec vera nisi impediatur actus expeditio: vel p̄testans propter metum: vel potentiam: quia tūc sufficit coram vicinis: etiā vbi actus hōz expediri cum iudice: z in iudicio: vt. l. i. C. de his qui p me. iudi. non ap. l. j. z hic: tunc ad superiorem recurret per viam appellationis: vel per viam querimonie: vbi non posset appellare: z superior coget ad iustitiam faciendam. In aut. vt diffi. iudi. in prin. z de excep. c. j. li. vi. z hic tene quicquid sentiat hic l. dōz. qui dicit qd bonus vir sunt indices z ep̄s: vel alter iudex: vt. §. de offi. or. pastoralis in fi. z licet Jo. an. teneat qd appellari debeat coram iudice ad quem §. q. vi. §. biduum. ver. si quis. Aduerte tñ qd si metus cessaret. j. tempus: quo appellare possum: oporteret qd appellaret alias negligēs in appellādo repellatur. vt. d. §. si quis ip̄i p̄tori: z qd ibi no. Bar. per que dicit qd si p̄testatus sum me nō posse denuntiare venditori: quia nō inuenio: si postea appareat venditor: teneor nūtiare: ad hoc qd no. glo. de electione cupientes. §. qd si p. ex. li. vi. **¶** Quero. iij. que erit forma istius p̄testationis: dicit Bar. in. d. §. si quis ip̄i. qd dōz inferri causa. ff. de adul. l. deuuntiasse. C. de rei ven. l. si per fundum vel coram vobis appello: qz non potui coram iudice: coram vicinis: vt. d. l. si. C. de his qui p me. iudi. qd app. **¶** Quero. v. an sit necesse qd hec p̄testatio veniat in notitiam iudicis. Jac. de aret. tenet qd sic per. l. de pupillo. §. nuntiationem. ff. de dam. infec. Bar. ibi dicit qd nō est necesse qd veniat in notitiam: quia talis actus coram vicinis ppter metuz iudicis habetur: ac si in p̄sentia iudicis foret factū l. j. aristo. ff. qd viant clam. de aut. tu. l. qd dicimus. §. si. fm. Barto. Cōtrarium videtur casus hic: vbi dōz fieri coram iudice: z si ip̄i non habetur copia: coram vicinis dic si timet partem tñ dōz facere coram iudice: si timet iudicem in sola appellatione: z nō p̄testatione: dōz

Antonius de Butrio super secunda parte. ii. Decretalium.

coram eo ptefari: alio sufficit qd coram vicinis: hic voluit hic Jo. an. et est hic qd do necessitatis: qd conditionale: vt si non possit habere iudicem: adeat vicinos s'm Jo. and. op. 3. tñ qd intinetur iudici: vt. j. dicam si vult consequi effectū appellationis. ¶ Quero. vi. vbi debet fieri hec ptefatio. dic qd si sit ppter carentiam iudicis: dñ fieri coram tribunali iudicis: vbi ius publice reddere cōsuevit: et ptefari qd ptefari ptefari nō potest: quia cum nō inuenit in publico: nec cū debet alibi querere. l. j. §. ad cūdi. ff. qñ app. sit. si per metum

12 sufficit qd coram vicinis vbiq; s'm Bart. ¶ Quero an in absentia iudicis possit appellari: dic vt dicit. §. e. suggestum: cōmuniter tene tur qd non qm saltem intinetur: si vult habere effectū appellationis. Ad hoc ter. hic qd si illius potest haberi copia: coram illo est interponenda appellatio. De quo. §. eo. dilectus in glo. maxime de dolo. cum olim aliquid per Jnn. §. e. cum sit romana: ptefribentes maxime in cle. causam. de elec. tñ in cle. j. maxime quia arctantur ad apostolos petēdos: et si nō petat deferitur appellatio: vt in cle. j. de app. et. e. ti. ab eo. lib. vi. et est opi. cōmunis: qd appellatio vt defendat appellatum nō valet: nisi interponatur in pñtia iudicis: vel si in absentia cū causa: vel sine causa: nisi intinetur iudici: et hoc tenet Jnn. in. c. cū sit romana: et dic vt de app. appellato. lib. vi. pau. in cle. cām. de elec. in verbo absentia. et Spe. co. ti. §. qualiter. verū. cautius. Ad saturitatem per Lapū sua all. xl. qui tñ tenet sufficere appellare infra tempus coram iudice ad quem: vel a quo. all. q. vi. biduum. verū. si quis. et dicit Jo. an. de app. c. h. in nouella. super glo. h. et vide glo. in cle. j. de app. Ad hoc dictum Jo. an. de penis suam: in verbo ne molestos: et vide glo. et doc. eo. ti. appellato. lib. vi. et vide pau. in cle. causam. de elec. in verbo absentia: et in Spe. de app. §. qualiter. ver. cautius. Residet ibi Lapus post multas allegationes qd nō protegat appellatē: si interponitur in absentia iudicis: donec fuerit intimata: et cū intimatione petiti apostoli: vbi peti debent. et sic voluit pau. qd putant etiam qñ in absentia interponitur ex legitima causa: et hoc voluit etiam Specu. vbi. §. fatetur tñ qd si non intinetur: nō vt iatur appellatio etiaz si sine causa fiat in absentia: sed inde potest pcedere: donec fiat: et valet pcessus: dñ modo alias sit rationabilis: fatetur quo ad nullitatem pcessus sufficeret: qd appellatio esset intimata parti: quia dolus partis pcedentis coram putatino iudice: vel se iudice pñtante: faceret nullum pcessum: ad cōmodum paratis agitantis. Ad qd illud quod no. Cal. de re iudi. ad pbandū: vbi dicit qd gesta putatiui iudicis: ad cōmodum scientis eum nō iudicē nō valeret. Ad hoc quod no. de clan. despon. cū inhibitio: et ibi ter. et sic debet intelligi. c. si duobus: hoc puto quo ad pcessum ad cōmodum partis: sed quo ad pcessum punitiuum cōtumacie: propter cōtemptum iudicis: puto qd scientia iudicis non obesset: vt dicto. c. si duobus. Aliquid autem intinatio sit facienda parti de necessitate: dic regulariter nō: nisi quando vellet finem deuolutionis negotij in curia. vt no. de elec. cle. causam. in verbo deuoluta. et de elec. c. i. h. vi. Idem si vellet appellationem habere vim citationis peremptorie: quia opz qd intinetur: vt in terminis. c. sepe. de app. per dictaz cle. causam. et per cle. j. de app. et debet tunc fieri intinatio scdm formam illius cle. et vbi dicit. i. debere intimationem fieri: dic qd in beneficia lib. ad suos effect. debent fieri infra mensem. in alijs nō est terminus s'm Lapum. sua all. xl. sed dñ intinatio tali tpe: qd possit tpa feruare: vt no. pau. in cle. j. de app. et lapus vbi. §. qui inter ceteras causas legitimas appellandi in absentia: ponit qñ est absens tpe sententie: et nō potest se representare iudici infra tps: et hz notitiam appellationis. Ad hoc qd no. frede. suo consil. xl. Idem si erat infirmus ita qd nō poterit ire: nec mittere pcuratorem: vel nō haberet vñ solueret nuntio cūti ad appellandū: tales cause postea pbabūt summa

14 rie: quia nō sunt pñiudici. ¶ Quero an sufficiat appellare coram vno vicino: an exigantur plures: lapus in dicta. xl. alle. dicit qd pñcit appellare coram vno. alle. de elec. vt circa li. vi. in verbo literas: et in verbo phibeant: et hoc tenet Spe. in titu. de scdo decre. §. nunc de effectu. ver. sed nūquid: dñ modo fiat coram testibz: et ita seruatur et videtur sufficere: si fiat corā simplici sacerdote. vt no. in Spec. de instr. edi. §. nūc vero. ver. itē ponere: nō sufficeret tabellio cū solis testibz: vel aliquibz. vt no. in Spe. de primo decre. §. iam de effectu. verū. sed

15 quas appellat: et hoc se. lap. in loco palle gato. ¶ Aliquid aut inquitum appellatio interponitur in absentia iudicis: si appellatus ptefatur copiam appellationis ante qd appellans psequatur possit cogere illū ad dandum copiam: vide frede. qui cōcludit qd non sua conclu. ccl. et ccl. i. quia in ista appellationis est adhuc pñiudicis: non est cōmune: quia potest appellationi renuntiare. ¶ Aduerte tñ qd vbiq; causa legitima excusat ab appellando coram iudice: vel propter absentiam iudicis a loco iudicij: licet alter posset adiri: vel propter metum: excusat etiam a petitione apoz: vt no. dñ de rota sua

17 cōclu. ccl. et ccl. ¶ Tenio ad glo. querit glo. an solo metu habeatur p appellante. glo. dicit qd nō: nisi ptefatur. ¶ Sed quid si in carceribz teneatur: ita qd nō potest ptefari: dic qd nō currit ei tempus: vt l. j. C. de his qui propter me. in. nō app. l. j. no. et colligit glo. qd vbi factio iudicis currit tempus: illud effectualiter currit: nisi ptefetur: et per ptefationem interruptitur pscriptio. dicit. §. de pscript. c.

19 h. ¶ Quero quid si potest habere copiam iudicis: an debeat pñcare. glo. qd sic. alias debeat ptefari: vt patet ex ordine. dic s'm Jnn. no. si timet appellare coram iudice a quo: et nō timet ptefari: debet ptefari si iudicis potest habere copiam: alias si non hz copiam: potest ptefari coram vicinis: si non timet appellare coram iudice a quo: tñ si illius non habet copiam potest et debet appellare coram vicinis vt hic. Si potest appellare coram iudice a quo: quia non timet et hz illius copiam: debet appellare vel coram iudice a quo: vel coram iudice ad quem: super quo dic vt dicit. §. ad hoc. C. qñ et qñ in. lab eo. C. de iudi. l. h. §. de ali. in. mu. causa fac. c. i. §. q. vi. biduum. C.

20 de anna. excep. l. h. ¶ Quero. qd non arctetur ad exprimendam causam appellationis: nā sufficit dicere appello. h. q. vi. c. post appel. §. forma. potest dupliciter intelligi litera. Vno modo vt loquat de expresseione cause appellationis: et est intentus litera qd si appellatur: vel ptefatur in absentia iudicis: vel est etiam in pñtia: dñ expresseione causam appellationis: in quantum appellat ab interlocutoria: vel ante sententia ab aliquo granamine: quia tñ causa appellationis dñ expresseione. §. eo. vt debitus. co. tit. cor. di. lib. vi. vbi appellatur a diffinitina nō est necesse causas exprimere: nisi in genere: qd sententia est iniusta. hoc tene quicquid dicat Jo. h. q. vi. c. post appel. §. forma vbi velle videtur qd vbiq; appellatur in absentia iudicis a diffinitina opz qd appellatur in scriptis: et expresseione causa: qd non est verū: quia etiam appellatio posset fieri per testes: et in absentia notari: vt no. l. y. in. l. h. C. de his qui per me. in. nō app. Quod dicit Jo. an. hic quicquid senserit host. etiam si appellatur a diffinitina: p reparando granamine illato ante sententiam: vbi fuit reparable per appellationem a diffinitina. per. c. h. de app. lib. vi. licet host. tunc vellet causam exprimi per. l. generaliter. C. de re. et dicit Jnn. qd vbi exigitur cause expresseione hec erit practica: quia dicit ex quo timet appellare: dñ inde vos grauatis me in hoc: et quis nō dicat appello: qd nō audeat: tñ sola expresseione causari habetur p appellante: vt. d. l. h. C. de his qui per me. in. nō app. immo plus dicit: qd hz postea coram ipso citatus cōpareat et pcedat: nō videtur per hoc renūtiare appellationi facte: dñ modo timor doret. §. qd me. cā. c. i. C. qd me. cā. l. h. Scdo mō potest intelligi qd dicit hic de expresseione causaz. i. ppter quas nō appellat: qd timet hz iustū metum: sic cñ dicitur expresseione: vt quia iudicem non habeo: et sic intelligit dñs Bar. l. h. C. de his qui p me. indi. non appel. et sic debet intelligi hoc capitulum.

De peregrinantibus. Rubrica.

¶ Causa iura tñentur peregrinantes sicut appellantes: ideo et. de materia. c. xlii. q. ii. si quis romipetas: et duobus. c. sc. de pen. di. vi. sacerdos. de con. di. v. non oportet. h.

- 1 Peregrinantes ad papam cū rebus suis sub protectione apostolica consistunt.
- 2 Jurisdictionem inferiorum iudicum suspendit submissio ex cā protectionis sedis apostolice.
- 3 Viatores seu itinerantes ad sedem apostolicam qui a iure submissi sunt protectioni sedis apostolice. nu. 7.
- 4 Attentatum peregrinatione pendente renouatur sicut attentatum appellatione pendente et an in hac forma possit iter arreptum agatur officio iudicis per viam attentati. nu. 6.
- 5 Peregrinantes non sunt offendendi immo ecclesia damnat excommunicationis sententia offendentes. nu. 7.
- 6 Attentata peregrinatione pendente que non sunt reparanda.

Inquerente

¶ Peregrinantes ad papam cū rebz suis: sub protectione apostolica consistunt. h. d. Ponit formas litterarū: quas cōter hodie dat curia itinerantibus ad eam: quas vocant: quicquid post iter arreptum et. ¶ Mo. pñio qd submissio ex cā ptectioni. sedis apli ce suspendit iurisdictionē inferiorum iudicū. ¶ Mo. scdo quod itinerantes ad sedem apostolicā a iure submissi sunt protectioni apostolice sedis: tam in persona quam in rebus: vt nō possint inferiores iudices de causis eorum se intromittere: et sic submissio respectu certe cause exemptionis locum obtinet: licet secus in generali submissione. ¶ Mo. qd attentatum peregrinatione pendente similiter reuocatur: sicut attentatum appellatione pendente. ¶ Mo. qd peregrinantibus non est molestia inferenda: immo ecclesia excommunicat ter in anno eos: qui tales offendunt: cū dolo redendū. Isti tñ casus nō est iure expresseus salvo quod habetur: de rapto. excommunicationi. ¶ Quero an in hac forma possit iter arreptum agatur officio iudicis per viam attentati: dicit Jo. an. quod de hoc dicit. §. de re. eccle. non alie. c. epi. vbi apparet qd per ipsam agitur iure ordinario non inquirendo: et agi potest petitorio et possessorio. ¶ Opp. qd non faciat ad titu. nam hic loquitur de quolibet accedente ad curiam seu apostolicam sedem in nigro. So. dicit glo. dic vt faciat ad titu. vt loquatur de accedente peregrinationis causa: et allegat alia iura: et sic